

AYDIN PAŞAYEV, ALİMƏ BƏŞİROVA

AZƏRBAYCAN
ŞƏXS ADLARININ
İZAHLI LÜĞƏTİ

Bakı
MÜTƏRCİM
2011

Elmi redaktoru: M.M.Adilov

*AMEA-nın Əlyazmalar İnstitutunun
direktoru, filologiya elmləri doktoru*

Rəyçi: M.Z.Nağıyev

*AMEA-nın Əlyazmalar İnstitutunun
şöbə müdiri, filologiya elmləri doktoru*

A.Paşayev, A.Bəşirova. Azərbaycan şəxs adlarının izahlı lüğəti.
Bakı: Mütərcim, 2011. – 340 səh.

Bu vaxta qədər şəxs adlarının siyahısı və izahına həsr edilən lüğətlərlə müqayisədə ən mükəmməl olan bu lüğətdə 16164-dən (8328 kişi, 7836 qadın) çox şəxs adının siyahısı verilmişdir. Onlardan 11163-dən (6060 kişi, 5095 qadın) çox adın leksik mənası izah edilmişdir. Lüğət öz adının mənasını öyrənmək istəyənlərin ehtiyacını ödəyəcəkdir.

$P \frac{4602020000}{026} 86-11$

© A.Paşayev, 2011

*Dünyalarını vaxtsız dəyişmiş böyük
qardaşlarım Sənan və Fərhad Məmməd
oğlu Paşayevlərin əziz xatirələrinə ithaf
olunur*

ÖN SÖZ

İnsanları bir-birindən fərqləndirməyə xidmət edən şəxs adlarının tarixi xalqımızın dili və tarixi qədər qədimdir. Adlar zaman keçdikcə cəmiyyətin inkişafı ilə yanaşı zənginləşmiş, təkmilləşmiş, bəziləri sıradan çıxmış və həyatda baş verən ictimai-siyasi, iqtisadi, mədəni hadisələrlə əlaqədar olaraq yaranan adlarla əvəz olunmuşdur. Onlar xalqımızın dünyagörüşü, elmi-mədəni səviyyəsi, istək və arzusu, xoşbəxt həyat uğrunda mübarizəsi, təbiət, cəmiyyət və kainat haqqındakı bilik və təsəvvürləri, milli psixologiyası, məişət və əmək fəaliyyətləri ilə əlaqədar olaraq yaranmış və bu proses indi də davam etməkdədir.

Əsasən ümumi sözlərdən düzələn şəxs adlarının toplanması və lüğət halına salınması sahəsində son 35-40 ildə xeyli iş görülmüşdür. Hələ "Azərbaycan dilinin orfoqrafiya lüğəti"ndə (Bakı, 1960) 1000-dən çox (670-i kişi, 380-i isə qadın) şəxs adının siyahısı verilmişdi. **Ə.Əbbasov** və **Ə.Əfəndizadənin** "Məktəblinin orfoqrafiya lüğəti"ndə isə yazılışı çətin olan əsl adlar siyahısının (oğlan və qız adları ayrılıqda) əlavə olunmasının böyük praktik əhəmiyyəti var idi (Bakı, 1971).

Şəxs adları ilə əlaqədar olan xüsusi lüğətin hazırlanması **M.Çobanovun** adı ilə bağlıdır. O, "Azərbaycan şəxs adları" (Bakı, 1981) adlı lüğətində 2000-ə qədər (700-dən çox kişi, 1000-dən çox qadın, 100-ə qədər həm kişi, həm də qadın adı kimi işlənən müştərək) adın siyahısını vermişdir. **B.Abdullayev** isə "Azərbaycan şəxs adlarının izahlı lüğəti" (Bakı, 1985) adlı kitabında 1000-ə qədər kişi və qadın adını izah etmişdir. **O.Mirzəyevin** "Adlarımız" (Bakı, 1986) adlı kitabında bir sıra adlar izah edilmiş və kitabın sonunda 1380 (935 kişi, 445 qadın) adın siyahısı verilmişdir. **M.Şirəliyev, B.Abdullayev, Ş.Sədiyevin** birlikdə hazırladıqları "Azərbaycan şəxs adları" (Bakı, 1987) adlı kitabda isə 1400 (668 kişi, 732 qadın) adın Azərbaycan və rus dilində siyahısı verilmiş, sonra isə 1388 (665 kişi, 723 qadın) adın ləksik mənası izah edilmişdir.

Azərbaycan onomalogiyasının inkişaf etdirilməsində xüsusi xidmətləri olan **A.Qurbanov** "Azərbaycanlı adları. Uşağa necə ad seçməli" adlı kitabında (Bakı, 1993) əvvəl şəxs adlarının bir sıra problemləri haqqında elmi məlumat vermiş, sonra isə 2647 (1493 kişi, 1149 qadın) şəxs adının siyahısını əlavə etmişdir. Latın qrafikalı Azərbaycan əlifbası ilə nəfis şəkildə nəşr olunan bu lüğət öz məzmun və keyfiyyətinə görə xüsusilə diqqəti cəlb edir.

M.N.Çobanov və **M.M.Çobanovun** "Azərbaycan şəxs adları" (Bakı, 1995) lüğətində isə 2539 (1028 kişi, 1395 qadın) şəxs adı toplanmışdır. **N.Məmmədlinin** hazırladığı "Adını mən verdim - yaşını Allah versin" (Bakı, 1995) adlı sözlükdə 2315 (1306 kişi, 1014 qadın) şəxs adının leksik mənası izah edilmişdir. **A.Abiyevin** «Azərbaycan-türk şəxs adlarının izahlı lüğəti»ndə (Bakı-1998) isə 3687 (Onlardan 2183 kişi, 1366 qadın və 138-i isə müştərək adlardır) şəxs adı toplanmışdır. Onun «Şəxs adları lüğəti» («Çıraq» Nəşriyyatı. Bakı, 2002) adlanan ikinci kitabında kişi və qadın adları birlikdə izah edilmişdir. Lakin burada elə əsl adlara təsadüf olunur ki, Azərbaycan dilində onlara təsadüf edilmir: Abraş, Acaralp, Acaröz, Aça, Adden, Akaş, Akbal, Akbat, Aktolqa, Arpa, Balta, Basa, Bəğ, Cəbən, Cünüq, Əyiz, Hızlı, Nəco, Rıfkı və s. Ola bilsin ki, digər türk dillərində bu adlardan istifadə olunur, lakin şəxsən biz belə adlara bu vaxta qədər təsadüf etməmişik.

H.Ə. Həsənovun "Azərbaycan şəxs adlarının izahlı-etimoloji lüğəti"ndə ("Mütərcim", Bakı, 2002) isə kişi və qadın adları ayrılıqda izah olunsada, yenə müştərək adlardan geniş istifadə olunmuşdur.

AMEA-nın Nəsimi adına Dilçilik İnstitutunun Onomostika şöbəsinin əməkdaşları R.Xalqova, R.Əliyeva və Z.Ələkbərovanın tərtib etdikləri "Azərbaycan dilinin böyük izahlı onomostik lüğəti. Antroponimlər" adlanan izahlı lüğətin I kitabında 5 mindən çox antroponim etimoloji cəhətdən izah olunmuşdur. Lüğət öz orijinal tərtibi ilə diqqəti cəlb edir. Çünki burada ilk dəfə olaraq soyadları (hətta variantlı əsl adlarda olduğu kimi, variantlı soyadları) da, bu vaxta qədər digər türk xalqlarında mövcud olan izahlı şəxs adları lüğətlərində təsadüf olunmayan nisbələr və bəzi təxəllüslər öz əksini tapmışdır.

"Antroponimlər" termini geniş anlayışdır! Onların əsl adlar, soyadları, təxəllüslər, ləqəblər, titullar kimi kateqoriyalarının izahlı lüğətlərini hazırlamaq vaxtı çoxdan çatmışdır. Lakin zənnimizcə, çox

nəfis şəkildə nəşr olunmuş bu lüğət “Azərbaycan dilinin böyük izahlı onomostik lüğəti” adlandırıldığı öçön möxtəlif antroponimik kateqoriyaların hər biri ayrı-ayrı izah olunsaydı, Azərbaycan onomastikası daha çox qazanmış olardı.

Lakin faktlar göstərir ki, hal-hazırda istifadə olunan real Azərbaycan şəxs adlarının sayı daha çoxdur. Biz 40 ilə yaxındır ki, mətbuat səhifələrindən, radio və televiziya verilişlərindən, müxtəlif rayon və kəndlərdən, Bakı məktəblərinin sinif jurnallarından, real şəxs adlarının tədqiqinə həsr olunmuş məqalə və monoqrafiyalardan, onomastik konfransların materiallarından real şəxs adlarını toplayırıq. Lakin lüğətdə əksini tapan adlar Azərbaycan şəxs adlarının hamısını əhatə etmir, çünki hər gün real həyat və mətbuatda lüğətə düşməyən yeni-yeni adlara təsadüf edilir. Bu faktlar gələcəkdə də şəxs adlarının toplanması zərurətini yaradır. Məsələn, lüğətin çapa hazır olmasına bir ay qalincaya qədər biz *Oğulağa, Pərvəz, Təmraz, Akəm, Kənkər, Girmənşah, Gəncəxan, Mirabxan, Xanamir, Pirican, Piribəy* kimi kişi, *Halunisə, Xonçabəyim, İzzətətin, Səmurə, Ruqəyya, Fərmoza, Pərvazə* kimi qadın adlarına da rast gəlmişik.

Şəxs adlarının yaranmasında fərd halında bütün xalq iştirak edir. Bu baxımdan ad yaradıcılığı - xalq yaradıcılığıdır. Odur ki, xalq yaradıcılığına xas olan çoxvariantlılıq şəxs adlarına da aiddir. Buna görə də ilk dəfə olaraq variant adları da lüğətə daxil etməyi lazım bilmişik.

«Azərbaycan şəxs adlarının izahlı lüğəti» adlanan ilk antroponimikonu mərhum qızım Alimə Bəşirova ilə yazmışdıq (Bakı, 2003). Kitab iki hissədən ibarət idi. "Azərbaycan şəxs adları lüğəti" adlanan birinci hissəni vaxtilə müəllimlik peşəmi davam etdirən əziz, mehriban və mərhum qızım Bəşirova Alimə yazmışdı. Burada 10437 (6058 kişi, 4379 qadın) şəxs adının siyahısı verilmişdi. "Adların mənşəyi və izahı" adlanan ikinci hissəsində isə 6777 (3869 kişi, 2908 qadın) şəxs adının leksik mənası izah edilmişdi.

Biz o vaxtdan şəxs adlarının toplanması işini davam etdirdik. Bu vaxta qədər topladığımız on altı minə yaxın şəxs adlarının bir çoxunun leksik mənalərini də aydınlaşdırmışdıq. “Azərbaycan şəxs adlarının izahlı lüğəti” adlandırdığımız (Çünki burada da əvvəlki lüğətdə olduğu kimi şəxs adlarının həm siyahısı, həm də on mindən çox adın leksik mənası izah edilmişdir) lüğətdə 16164 (8328 kişi, 7836 qadın)

adın siyahısı verilmiş, onlardan 11163 (6060 kişi, 5095 qadın) adın leksik mənası izah edilmişdir.

Bu vaxta qədər lüğətlərə salınmayan, lakin real həyatda istifadə edilən bir sıra alınma adlar da lüğətə salınmışdır. Onlardan imtina etmək reallığı danmaq deməkdir. Lakin Azərbaycan dilində, geniş yayılmasa da, özləşməyən, əcnəbi ad olması xüsusilə diqqəti cəlb edən *Aleksandr, Albert, Frontik, Ernest, Neol, Roland, Şalon, Valentin, Vilyams, Viktor, İliç* və s. kimi kişi və *İra, Nene, Ninel, Viktoriya* və s. kimi qadın adlarını lüğətdə verməyi lazım bilmədik. Digər lüğətlərdə bir çox türk mənşəli şəxs adları alınma adlar kimi izah edilmişdir. Lakin müəlliflər bu çatışmazlığı nisbətən aradan qaldırmağa çalışmışlar.

Mövcud lüğətlərdə həm kişi, həm də qadın adı kimi işlənən müştərək adlara da yer verilmişdir. Real həyatda bu cür müştərək adlara təsadüf olunsa da, şəxs adlarını öyrənən əksər tədqiqatçılar dildə müştərək adlardan istifadəni qeyri-məqbul hal kimi qiymətləndirirlər. Biz də bu fikirdə olduğumuz üçün adların leksik mənalarnı əsas götürərək onları ya kişi, ya da qadın adı hesab etmişik. Bu zaman həmin adların hansı cinsə daha çox xidmət etməsinə də xüsusi diqqət yetirilmişdir.

Bir sıra tədqiqatlarımızda, xüsusən "Azərbaycan dilində ləqəblər" (1987) adlı namizədlik dissertasiyamızda, "Azərbaycan şəxs adları" (1996), "Azərbaycan antroponimiyasının leksik problemləri" (1997), "Azərbaycan dili dərslərində ümumi və xüsusi sözlərin müqayisəli tədrisi məsələləri" (Bakı, 2005) və "Nizami Gəncəvinin poetik adlar aləmi (Poetik antroponimika)" (2010) adlı monoqrafiyalarımızda nəinki Azərbaycan, hətta türkologiyada ilk dəfə olaraq sübut edilmişdir ki, qədim türk ad sistemi dünyanın bir çox, o cümlədən ərəb və rus ad sistemlərinin formalaşmasında mühüm rol oynamışdır. Odur ki, bir sıra şəxs adlarının izahına məhz bu mövqedən yanaşılmışdır.

Leksik mənalarnı izah olunan adların müəyyən qismi variant adlardan ibarətdir (Onların sayı 2553-dür: kişi - 1295, qadın - 1258). Odur ki, adların izahı zamanı onlar "// " işarəsi ilə bir-birindən ayrılmışdır. Eyni əsasdan olan kişi və qadın adları isə (Onların sayı 1000-dən çoxdur) təkrara yol verməmək üçün kişi adları ilə birlikdə izah olunmuş və onların arasında (, - vergül) işarəsi yazılmışdır. Məsələn, **Adşirin//Adşirin; Dilruba //Dilruba; Afiq, Afiqə; Alim, Alimə** və s.

Əgər eyni əsaslı kişi və qadın adları müxtəlif variantlara malikdirsə, onda onlar lüğətdə aşağıdakı kimi göstərilmişdir: **Amal, Amalə//Amalya; Calal//Cəlal, Calalə//Cəlalə** və s.

Vaxtilə Amerika alimləri “Əsl adlar xoşbəxtliyin açarıdır”, “Sənin adın səadətindir” fikirlərini söyləyəndə rus alimləri “Əsl adların aid olduqları şəxslə heç bir əlaqəsi yoxdur” fikrini əsaslandırmağa çalışırdılar. İndi isə onlar əsl adların “şəxsin özü, atası ilə sıx əlaqədar olduğunu sübut etməyə səy göstərirlər. Hətta B.Y.Xiqir “Tayna jenskoqo imeni” (Moskva, 2004, səh.3-5) adlı kitabında əsl ad, ata adı və doğulduğu ayını bildiyi 100 nəfərdən 86 nəfərinin xarakterini düzgün müəyyənləşdirmişdir.

Azərbaycan dilçiliyində əsl adların bu xüsusiyyətləri öyrənilməsə də, 40 ildən artıq bir dövrdə şəxs adlarının tədqiqi ilə məşğul olan bir şəxs kimi belə qənaətə gəlmişik ki, əsl adlar, doğrudan da, aid olduğu şəxslə sıx əlaqədar olur, hətta ad insanın gələcək taleyinə də təsir göstərir və onun müəyyənləşdirilməsində də mühüm rol oynayır.

Əvvəlki dövrlərdə olduğu kimi müasir dövrdə də körpələrə verilən adlar seçilir, götür-qoy edilir. Əminik ki, həm toplanan, həm də izah olunan adların kəmiyyətinə və keyfiyyətinə görə ən mükəmməl lüğət olan bu sorğu kitabından körpələrə adlar seçilərkən geniş istifadə ediləcəkdir. Lüğət öz adının mənasını öyrənmək istəyənlərin də ehtiyacını ödəyəcəkdir.

Adların toplanmasında bizə yaxından kömək edən bütün əzizlərimizə və müəllim həmkarlarımıza səmimi təşəkkürümüzü bildiririk. Lüğət haqqında öz irad və təkliflərini bildirən hörmətli oxucularımıza əvvəlcədən təşəkkür edirik.

Aydın Paşayev

ŞƏRTİ İXTİSARLAR

a.- alman	f. - fars	ital. - italyan	t. - türk
ab. - abxaz	fr. - fransız	q.y. - qədim yəhudi	tal. - talış
ac. - acar	g. - gürcü	l. - latın	u. - ukrayna
ç - çincə	i. - ingilis	m. – monqol	y. - yəhudi
ə. - ərəb	ib. - iberiya	mac. - macar	yun. – yunan
əf. - əfqan	is. - ispan	r. - rus	

AZƏRBAYCAN ƏLİFBASI

**A, B, C, Ç, D, E, Ə, F, G, Ğ, H, X, I, İ, J, K, Q, L, M, N, O, Ö,
P, R, S, Ş, T, U, Ü, V, Y, Z**

AZƏRBAYCAN ŞƏXS ADLARI LÜĞƏTİ

I. KİŞİ ADLARI

Ә A Ә

Aba	Abdan	Abdulrəşid	Abrik	Adgözəl
Ababəy	Abdar	Abdulrza	Absalam	Adgün
Abaçı	Abdı	Abdulseyid	Absalat	Adıbaba
Abaxan	Abdıbəy	Abdulsəlim	Abseyn	Adıbala
Abakar	Abdıgül	Abdulşir	Absələddin	Adıbəlli
Abakər	Abdıxan	Abdulvahab	Absəməd	Adıbəy
Abaqa	Abdil	Abdulvaris	Absət	Adıböyük
Abas	Abdin	Abel	Absəttar	Adıgözəl
Abasağa	Abdinbəy	Abgün	Abtalıb	Adıgün
Abasalı	Abdul	Abı	Abu	Adıxan
Abasbəy	Abdulağa	Abış	Abubəkr	Adıkişi
Abasəli	Abdulalı	Abızər	Abusalam	Adım
Abasət	Abdulazaf	Abi	Abusalat	Adış
Abasxan	Abdulbağı	Abid	Abusəməd	Adışad
Abasqulu	Abdulbaqi	Abidağa	Abusət	Adışən
Abasmirzə	Abdulcəlil	Abidbəy	Abusəttar	Adışirin
Abay	Abduləhəd	Abiddin	Abuş	Adıvar
Abbas	Abduləli	Abidəli	Abutalıb	Adif
Abbasaga	Abdulhəmid	Abidxan	Abuturab	Adik
Abbasalı	Abdulhəsən	Abidin	Abuzər	Adil
Abbasəli	Abdulhüseyn	Abil	Acal	Adılağa
Abbasxan	Abdulxaliq	Abilağa	Acar	Adilbəy
Abbasqulu	Abdulxan	Abilbəy	Adaxan	Adilğoray
Abbasmirzə	Abdulkərim	Abilxan	Adalan	Adilxan
Abbasəməd	Abdulqahir	Abisəməd	Adam	Adilşah
Abbasşerif	Abdulla	Abişir	Adaş	Adisey
Abdal	Abdullah	Abit	Adaşbəy	Adlı
Abdalağa	Abdullətif	Abizər	Adaşxan	Adlıbəy
Abdalbəy	Abdulmənna	Abqədir	Aday	Adlıxan
Abdalxan	Abdulrəhim	Abozər	Adəm	Adman

Adnaqulu	Ağabel	Ağakərim	Ağanatıq	Ağası
Adnan	Ağabədal	Ağakişi	Ağanemət	Ağasi
Adşirin	Ağabəşir	Ağa qar daş	Ağanemətulla	Ağasif
Afad	Ağabəy	Ağa qasım	Ağanəbi	Ağasoltan
Afan	Ağabəyi	Ağa qulu	Ağanəcəf	Ağasovqat
Afat	Ağabil	Ağa qurban	Ağanər	Ağasultan
Afdil	Ağabuta	Ağalar	Ağanəzər	Ağasuvar
Afər	Ağacabbar	Ağalı	Ağaniyaz	Ağasüleyman
Afərbəy	Ağacahangir	Ağali	Ağaoğlan	Ağaş
Afərxan	Ağacamal	Ağamadar	Ağapaşa	Ağaşbəy
Afərşad	Ağacan	Ağamağlar	Ağar	Ağaşərif
Afətdin	Ağacavad	Ağamahmud	Ağarahim	Ağaşir
Afif	Ağacavid	Ağamal	Ağaramiz	Ağaşükür
Afik	Ağacəfər	Ağamalı	Ağarazi	Ağaşirin
Afiq	Ağacəlil	Ağamalik	Ağarəhim	Ağatağı
Afil	Ağacəmil	Ağamehdi	Ağarəhman	Ağatalıb
Afiyəddin	Ağadadaş	Ağaməcid	Ağarəsul	Ağaverdi
Afiz	Ağadayı	Ağaməddin	Ağarəşid	Ağaveys
Aflan	Ağaddin	Ağamədəd	Ağarəzi	Ağavəli
Afrayim	Ağadədə	Ağamədi	Ağarza	Ağayağub
Afraz	Ağadır	Ağaməhəm- məd	Ağasadıq	Ağayaqub
Afsəddin	Ağadövlət	Ağaməhər	Ağasahib	Ağayar
Afsəl	Ağaəddin	Ağaməhər	Ağasalah	Ağayat
Afşar	Ağaəli	Ağaməli	Ağasalam	Ağayunis
Afşin	Ağaəmi	Ağaməlik	Ağasaleh	Ağayunus
Aftandil	Ağaəziz	Ağaməmməd	Ağasalman	Ağayusif
Aftil	Ağafateh	Ağamərdan	Ağasan	Ağazadə
Aftin	Ağagül	Ağamət	Ağaseyid	Ağazahid
Afiyəddin	Ağagün	Ağami	Ağasəd	Ağazal
Agah	Ağaheydər	Ağamir	Ağasəf	Ağazaman
Ağa	Ağahəsən	Ağamiran	Ağasəfa	Ağazayid
Ağa alim	Ağahüseyn	Ağamiri	Ağasəfər	Ağazeynal
Ağababa	Ağaxan	Ağamirzə	Ağasəfi	Ağazəki
Ağabağır	Ağaibrahim	Ağamməd	Ağasəlim	Ağazər
Ağabaxış	Ağaisa	Ağamoğlan	Ağasəməd	Ağbaba
Ağabala	Ağaisə	Ağamurad	Ağasən	Ağbala
Ağaban	Ağakamal	Ağamusa	Ağasərhan	Ağdəmir
Ağabba	Ağakazım	Ağan	Ağasəs	Ağəddin

Ağəli	Albənd	Alqış	Altınbəy	Amrah
Ağəmi	Aldar	Allahbaxış	Altınxan	Amrak
Ağər	Alderxan	Allahqulu	Altun	Amul
Ağış	Aldədə	Allahman	Altunbay	Amur
Ağoğlan	Aldəmir	Allahşükür	Altunbəy	Anabəy
Ağrıbəy	Aləddin	Allahverdi	Altunxan	Anadolu
Ağrıxan	Aləm	Allahverən	Alverdi	Anan
Ağrışah	Aləmgir	Allahvermiş	Alyar	Ananbəy
Ağsəs	Aləməşah	Allahyar	Alyas	Ananxan
Ağtəkin	Alxan	Alman	Alyoş	Anar
Ahəngər	Alxas	Almar	Alyoşa	Anarbəy
Ahil	Alxaz	Almazxan	Amal	Anarxan
Axilles	Alxoş	Almədəd	Amalbəy	Anat
Axistan	Alı	Alməmməd	Amaldaş	Anatxan
Axşay	Alıca	Almərdan	Amalxan	Anatollu
Axun	Alıcan	Almurad	Amalnur	Anlar
Axund	Alıfuad	Alnağı	Amaltay	Anur
Axundbaba	Alihəsən	Aloş	Amalyar	Anurbəy
Axundbala	Alihüseyn	Alov	Amalyurd	Anurxan
Akif	Alıxan	Alovbəy	Aman	Anzor
Akim	Alıkişi	Alovxan	Amanbay	Apaydın
Akşin	Alıqulu	Alovşad	Amangəldi	Aprəl
Aqif	Alıməmməd	Alp	Amanxan	Arabil
Aqil	Alıpaşa	Alpan	Amaşah	Arabul
Aqşin	Alış	Alpar	Amanulla	Aral
Aqtay	Alışan	Alparslan	Amar	Aram
Alabəy	Ali	Alpaşa	Amaş	Aran
Alaxan	Alidədə	Alpay	Amay	Aranbəy
Alan	Alik	Alpər	Amən	Arançı
Alanər	Alim	Alpəxan	Amənti	Aranxan
Alar	Alimbəy	Alpman	Amid	Ararat
Alarxan	Alimxan	Alpsoy	Amidbəy	Araslı
Alaşan	Alimşah	Alptəgin	Amidxan	Arastun
Alatay	Alışan	Alptəkin	Amiq	Araş
Alay	Alkərim	Alpsuvar	Amil	Araşbaba
Alayxan	Alkişi	Alşan	Amin	Araşbala
Alaymir	Alqabil	Altay	Amir	Araşxan
Alaz	Alqayıt	Altınbay	Amiyət	Arat

Araz	Arzuman	Atabay	Atlıxan	Ayxan
Arazalı	Asena	Atabəy	Atluxan	Ayıq
Arazbəy	Aseyxan	Atacan	Attuxan	Ayıqağa
Arazəli	Aseyna	Ataəmi	Atuf	Ayıqbəy
Arazxan	Asəf	Ataxan	Avar	Ayl
Arbak	Asəm	Ataxəlil	Avarxan	Ayılخان
Ardaş	Asi	Atakişi	Avaz	Ayin
Argün	Asif	Ataqardaş	Avazmirzə	Aylar
Arıx	Asim	Ataqulu	Avdı	Ayman
Arıman	Asiman	Atalar	Avdiağa	Aymirzə
Arısoy	Aslan	Atalı	Avdibəy	Aynadur
Arif	Aslanağa	Atam	Avdixan	Ayni
Arifağa	Aslanbəy	Atamalı	Avqust	Aypolad
Arifbəy	Aslanxan	Ataman	Avşar	Ayırım
Arifxan	Aslanpaşa	Atamehdi	Avtandil	Ayrulla
Arifşah	Astan	Ataməli	Avton	Ayşad
Arim	Aston	Atamxan	Ayar	Ayting
Aris	Aşarxan	Atamoğlan	Ayatxan	Ayvaz
Arislan	Aşiq	Atamulla	Ayatulla	Ayyət
Ariş	Aşırağa	Ataş	Ayaz	Ayyətbabə
Arişxan	Aşıralı	Atanur	Ayazbəy	Ayyətbalə
Ariz	Aşirəli	Ataruh	Ayazxan	Azad
Arqun	Aşirxan	Atasoltan	Aybək	Azadalı
Armağan	Aşiq	Atasultan	Aybəy	Azadbəy
Armaıs	Aşim	Atatürk	Aybəyi	Azadəli
Arman	Aşina	Ataulla	Aycan	Azadxah
Armil	Aşir	Atbaşı	Ayçin	Azadxan
Aron	Aşkin	Atdıxan	Aydabəy	Azadi
Arslan	Aşqın	Atəmi	Aydaxan	Azadnur
Arşin	Aşum	Atəş	Aydəmir	Azadşad
Artun	Aşur	Atılay	Aydın	Azan
Artur	Aşuralı	Atif	Aydınbəy	Azarpaşa
Aruz	Aşurbəy	Atik	Aydınpaşa	Azay
Aruzbəy	Aşurəli	Atiq	Ayəməz	Azər
Aruzxan	Aşurxan	Atil	Ayər	Azərağa
Arzubəy	Ata	Atilla	Ayətbəy	Azərbabə
Arzuxan	Atababə	Atlan	Ayətخان	Azərbalə
Arzum	Atabala	Atlıbəy	Ayətulla	Azərbay

Azərbay	Azərşah	Azilxan	Azman	Aznavur
Azərçin	Azətədin	Azim	Azməmməd	Azov
Azərhan	Azil	Azimbəy	Azmi	Azovxan
Azəri	Azilağa	Azimxan	Azmixan	Aztəkin
Azərpaşa	Azilbəy	Azin	Aznaur	Azulla

Ә B Ғ

Baba	Bafa	Baxışəli	Balahüseyn	Baldadan
Bababəy	Bafadar	Baxşalı	Balaxan	Baldadaş
Babacan	Bafadin	Baxşani	Balakərim	Balədə
Babacəfər	Bafaddin	Baxşeyiş	Balakişi	Baləli
Babadayı	Bafali	Baxşəli	Balaqardaş	Baləmi
Babaəli	Bağban	Baxşı	Balaman	Baləsən
Babaəmi	Bağdasar	Baxşixan	Balaməd	Balhəsən
Babağül	Bağdasar	Bakıbəy	Balaməmməd	Balhüseyn
Babaxan	Bağı	Bakıxan	Balamət	Baloğlan
Babakişi	Bağıbəy	Baki	Balamir	Balyar
Babaqulu	Bağixan	Bakixan	Balamirzə	Bambay
Babalar	Bağır	Bakir	Balamməd	Bamsı
Babalı	Bağırağa	Baqi	Balanyaz	Baraf
Babamirzə	Bağırbəy	Bala	Balaoğlan	Baran
Babanəzər	Bağırhan	Balaağa	Balarza	Barat
Babarza	Bağış	Balababa	Balasadıq	Baratalı
Babası	Bağman	Balaban	Balasan	Baratbəy
Babaseyid	Baha	Balabəy	Balasən	Baratəli
Babaş	Bahad	Balacan	Balasər	Baratxan
Babaşah	Bahaddin	Balacəfər	Balası	Barxal
Babaşxan	Bahadır	Baladadaş	Balaş	Barxan
Babavar	Bahadur	Baladayı	Balaşad	Barxudar
Babaverdi	Baham	Baladədə	Balaşah	Barış
Babayar	Baharçin	Balaeyvaz	Balaşir	Bariq
Babazər	Baharəddin	Balaəfəndi	Balaşirin	Baris
Babək	Bahəddin	Balaəli	Balatürk	Bariz
Babiş	Bahin	Balaəmi	Balaverdi	Basar
Babulla	Bahir	Balafər	Balay	Basat
Babur	Baxdur	Balağa	Balayar	Basiq
Babuş	Baxış	Balahər	Balazaman	Başxan
Badayba	Baxışalı	Balahəsən	Balazər	Başkan

Başqan	Becan	Bədri	Bələdiyyə	Bəydulla
Batı	Behbud	Bəfəddin	Bəlyə	Bəyəli
Batıxan	Behbudalı	Bəgi	Bəlyaxan	Bəyəhməd
Bayalı	Behbudəli	Bəhaəddin	Bəndəli	Bəyəmir
Bayandır	Behbut	Bəhcət	Bəndəli	Bəynamə
Bayandur	Behcat	Bəhərbəy	Bəndi	Bəyəndik
Bayar	Behcət	Bəhərşah	Bəndiş	Bəygəldi
Bayat	Behdud	Bəhərçi	Bənənyar	Bəyxan
Bayazid	Behnam	Bəhərşad	Bərəkət	Bəyi
Bayazit	Behnan	Bəhərşah	Bərgah	Bəyikram
Baybura	Behruz	Bəhiyəddin	Bərgüşad	Bəyiməli
Baycan	Behzad	Bəhlul	Bərxudar	Bəyislam
Baydar	Bekdaş	Bəhman	Bərsail	Bəykişi
Baydaş	Bekər	Bəhmən	Bərşad	Bəyqulu
Baydulla	Beksar	Bəhməndar	Bərzul	Bəylər
Bayəddin	Beksər	Bəhmənyar	Bəsir	Bəylərbəy
Bayğı	Beqdeli	Bəhnan	Bəşər	Bəylərbəyi
Bayğibəy	Becan	Bəhram	Bəşərəddin	Bəyməli
Bayğıxan	Beydulla	Bəhramgur	Bəşir	Bəyməmməd
Bayğın	Beykəs	Bəhreq	Bəşirəli	Bəymirzə
Bayıl	Beynəs	Bəhrəddin	Bəşirbəy	Bəymurad
Bayır	Beyrək	Bəhriş	Bəşirəli	Bəymuraz
Bayırşah	Beyrut	Bəhruz	Bəşirşah	Bəynəzər
Baykal	Beysar	Bəhyəddin	Bətul	Bəynişan
Bayraq	Beysər	Bəxşani	Bəturşah	Bəyoğlan
Bayraqdar	Beytulla	Bəxşiş	Bəy	Bəypolad
Bayram	Bəbir	Bəxtimşah	Bəyağa	Bəyrza
Bayramalı	Bəbiş	Bəxtiyar	Bəyalı	Bəysəfa
Bayraməli	Bədəl	Bəkdaş	Bəyaslan	Bəysoltan
Bayramqulu	Bədəlbəy	Bəkdaşı	Bəyazid	Bəysultan
Bayrı	Bədil	Bəkər	Bəybaba	Bəytəkin
Bayriş	Bədir	Bəkərşah	Bəybala	Bəyturan
Baysar	Bədirbəy	Bəkil	Bəybulud	Bəyverdi
Bazar	Bədirəddin	Bəkir	Bəycan	Bəyzad
Bazarağa	Bədirşah	Bəktaş	Bəydaş	Bəyzadə
Bazarbəy	Bədirşah	Bəqəli	Bəydadaş	Bəzməddin
Bazarşah	Bədiulla	Bələd	Bəydəmir	Bibiqulu
Bazil	Bədrəddin	Bələdiyyə	Bəydilli	Bicay

Bicəh	Binyamin	Biyarxan	Bulaq	Butaxan
Bilan	Binyəmin	Biyazbəy	Bulaqbəy	Buzsay
Bilas	Birabil	Biyazxan	Bulaqzan	Bücən
Bilən	Birazəddin	Bizmənd	Bulaqşad	Bülbül
Bilənbəy	Bircan	Bolşevik	Bulud	Bülbülcan
Biləndər	Bircəli	Boran	Buludbəy	Bülənd
Bilənxan	Birel	Boraşin	Buludzan	Bülənt
Bilənşah	Birelbəy	Borazan	Bulut	Büllur
Bilgə	Bireldar	Boyar	Bulutzan	Büniyamin
Bilgəxan	Bireldaş	Boydaş	Bulvar	Bünyad
Bilgən	Birelxan	Bozər	Bunyard	Bünyamin
Bilgər	Birxan	Böyük	Buran	Bünyat
Bilgin	Birman	Böyükağa	Buray	Bünyəmin
Bilginər	Birnur	Böyükbəy	Burcum	Bürçalı
Bilkin	Biroğlan	Böyükzan	Burhan	Bürçəli
Billur	Birüz	Böyükkişi	Burhanəddin	Bürhan
Bilman	Birüzbəy	Böyüş	Burxan	Bürhanəddin
Binalı	Birüzər	Bucən	Burişad	Bürşad
Binamin	Birüzzan	Budad	Burşad	Büsat
Binəçi	Birüzşad	Budaq	Buruz	Bütöv
Binəli	Biryazəddin	Buğac	Burza	Bütövdaş
Binəmi	Birzəddin	Buğday	Burzu	Bütövzan
Binəmin	Biyaban	Buğra	Burzuzan	
Biniət	Biyalı	Buğraxan	Busat	
Biniyamin	Biyar	Bulac	Buta	
Binnət	Biyarbəy	Bulad	Butabəy	

Ә C Ә

Cabbar	Cahanxan	Calay	Cami	Canbaxşı
Cabir	Cahansuz	Calayır	Camiz	Canbala
Cabuq	Cahanşah	Calayir	Camo	Canbəxş
Cahad	Cahid	Calib	Camoy	Canbudaq
Cahanbağış	Cahil	Camafər	Camulla	Canbul
Cahanbaxış	Caiz	Camal	Canafər	Canbulad
Cahanbaxş	Calair	Camaləddin	Canğa	Canbulaq
Cahanban	Calal	Camalzan	Canalı	Canbulat
Cahanbəxş	Calalağa	Camalı	Canbaba	Candar
Cahandar	Calaləddin	Camas	Canbağış	Candaş
Cahangir	Calalzan	Cambul	Canbaxış	Canəhməd

Canəli	Cavadxan	Cəfərqulu	Cəsair	Cuman
Canər	Cavadzadə	Cəhdi	Cəsərət	Cumar
Canhəsən	Cavan	Cələdət	Cəsərətədin	Cumay
Canhüseyn	Cavanbaxş	Cəlair	Cəsür	Cumayıl
Canı	Cavanxan	Cəlal	Cəsurağa	Cumhur
Canibəy	Cavani	Cələləddin	Cəsurbəy	Cura
Canım	Cavanşah	Cəlayir	Cəsürxan	Curtəkin
Canış	Cavanşir	Cələstun	Cəvani	Curu
Canıyar	Cavid	Cəlil	Cəzmi	Curulla
Canızadə	Cavidan	Cəllad	Cığatay	Curuş
Cankişi	Cavidgah	Cəmal	Cihad	Cuvan
Canqa	Cavidxan	Cəmaləddin	Cihat	Cüci
Canqardaş	Cavlı	Cəməs	Cilasun	Cüleyxan
Canqulu	Cavlıbəy	Cəmi	Cilasun	Cümali
Canlar	Cavlıxan	Cəmibəy	Cinayiddin	Cümayıl
Canməmməd	Caymaz	Cəmixan	Civə	Cümə
Canmirzə	Cazib	Cəmil	Comərd	Cüməxan
Canmurad	Cazim	Cəmiyyə	Comran	Cüməli
Canmuraz	Ceyhan	Cəmo	Coşğun	Cümşüd
Canpaşa	Ceyhun	Cəmsid	Coşqar	Cüneyd
Canpolad	Cəbi	Cəmulla	Coşqun	Cünun
Canpolat	Cəbir	Cənab	Cömərd	Cünunbəy
Canrza	Cəbiş	Cənafər	Cövdat	Cünunxan
Cansevən	Cəbrail	Cəngavər	Cövdat	Cürət
Cansevər	Cəbrayıl	Cənizadə	Cövdatbəy	Cürətali
Cantiq	Cədid	Cənnətağa	Cövdatxan	Cürətəli
Carçı	Cəfər	Cənnətəli	Cövhəri	Cürü
Carulla	Cəfərağa	Cənnətəli	Cövri	Cürübəy
Casum	Cəfəralı	Cənnəti	Cövzalı	Cürüxan
Cavad	Cəfərbala	Cənnətqulu	Cövzəli	
Cavadağa	Cəfərəli	Cərcis	Cudi	
Cavadbəy	Cəfərxan	Cərulla	Cuma	

Ә Қ Ә

Çağdaş	Çaqmur	Çavuş	Çələbi	Çilingər
Çağxan	Çalan	Çayan	Çərkəz	Çilingir
Çağlarxan	Çalanbəy	Çayanbəy	Çilgin	Çinar
Çağrı	Çalanxan	Çayanxan	Çirağəli	Çinəddin
Çağribəy	Çalı	Çaylar	Çiraq	Çingiz
Çağritəkin	Çapar	Çevik	Çiraqalı	Çingizxan
Çaxmur	Çaparxan	Çevikər	Çiraqəddin	Çırpan
Çakər	Çapay	Çevikxan	Çiraqəli	Çoban

Çodar	Çovğun	Çölüxan	Çulpan	Çülüxan
Çolman	Çölü	Çölüşad	Çülü	
Çolpan	Çölübəy	Çuliman	Çülübəy	

Ә D Ә

Dadaş	Danı	Dayandar	Dəmirqaya	Diqqət
Dadaşağa	Danıbəy	Dayandur	Dəndər	Dilamir
Dadaşbaba	Danıxan	Daydar	Dəniyar	Dilan
Dadaşbala	Danıyar	Dayı	Dəniz	Dilavər
Dadaşbəy	Danil	Dayıbəy	Dənizağa	Dilbazan
Dadaşcan	Daniyal	Dayıxan	Dənizbəy	Dilcan
Dadaşxan	Daniyar	Dekabr	Dənizxan	Dilçin
Daday	Daniyel	Demir	Dənzi	Dilək
Dadbəxş	Danyar	Demirxan	Dərab	Dilxoş
Dadrəs	Danzı	Deniz	Dərbənd	Dilican
Dağbəy	Dara	Deputat	Dərdayıl	Dilkəş
Dağbəyi	Darab	Deyfur	Dərgah	Dilqat
Dağxan	Darəb	Dədə	Dərgahqulu	Dilqəm
Dağıstan	Darğa	Dədəbəy	Dərman	Dilli
Dağlar	Darvin	Dədəcan	Dərviş	Dillibəy
Dağlarca	Dastan	Dədəxan	Dərya	Dillixan
Dağtəkin	Daşdan	Dədəkişi	Dəryaxan	Dillişad
Dağyunus	Daşdəmir	Dədəqulu	Dəryaqulu	Dilmac
Dahil	Daşdı	Dədələr	Dəryamalı	Dilman
Daxıl	Daşdıbala	Dədəməli	Dəyanət	Dilmən
Dalğic	Daşdıbəy	Dədəyar	Dəyyam	Dilnur
Dalğın	Daşdıxan	Dəhənz	Dəyyan	Dilsuz
Dalkılıç	Daşqın	Dəxil	Dınıbala	Dinar
Dalqılıc	Daud	Dələlət	Dınıbəy	Dinarbəy
Dalqılınc	Dava	Dəmir	Dınıxan	Dinarxan
Damad	Davabəy	Dəmirağa	Dibir	Dindar
Damanalı	Davaxan	Dəmiralı	Dibirbəy	Divami
Damanəli	Davalı	Dəmirbəy	Dibirəli	Divanbəy
Daməd	Davər	Dəmirçi	Dibirxan	Divanxan
Daməddin	David	Dəmirəl	Dibirşad	Diyar
Damət	David	Dəmirəli	Didar	Dizəs
Danağa	Davran	Dəmirgüc	Didarbəy	Doğmabəy
Danağı	Davud	Dəmirxan	Didarxan	Doğmaxan

Doğmaşad	Dönüş	Duman	Durxan	Dünyabir
Dolxan	Dövlət	Dumanbəy	Durmali	Dünyagir
Dolubəy	Dövlətəli	Dumanxan	Durmuş	Dünyamalı
Doluxan	Dövlətbəy	Dunay	Durmuşxan	Dünyaməddin
Domrul	Dövlətdar	Durabəy	Dursun	Dünyaməli
Dostəli	Dövlətəli	Duraxan	Dursunağa	Dünyamin
Dostbəy	Dövlətxan	Dural	Dursunəli	Dürəli
Dostel	Dövlətli	Duralbəy	Dursunbəy	Dürəli
Dostəli	Dövralı	Duralxan	Dursunəli	Dürhəsən
Dostəmi	Dövran	Duran	Dursunxan	Dürhüseyn
Dostər	Dövrəli	Duranbəy	Dustur	Düzgün
Dostxan	Döyüş	Duranxan	Duşdur	
Dostmədəd	Döyüşər	Durasan	Duyğu	
Dostməmməd	Döyüşxan	Durbala	Duyğun	
Dönməz	Dözən	Durbəy	Duzar	

Ə E Ə

Edil	Elay	Eldar	Elgiz	Elqal
Edilxan	Elayət	Eldaş	Elgün	Elqala
Edisson	Elbar	Eldayaq	Elgünər	Elqam
Edman	Elbariz	Eldəgəz	Elgünər	Elqan
Eduard	Elbars	Eldəgiz	Elgünəş	Elqar
Edvin	Elbasan	Eldəniz	Elhamin	Elqaya
Efiq	Elbaşı	Eldənur	Elxan	Ellaz
Efsir	Elbəkçi	Eldost	Elxas	Ellər
Ehkam	Elbəy	Eldostu	Elimdar	Elləz
Ehram	Elbəyi	Eldur	Elin	Elli
Ehsan	Elbir	Elər	Elinəğa	Ellibəy
Ehtimal	Elbrus	Elərbəy	Elinam	Ellixan
Ehtiram	Elburus	Elərşad	Elinbəy	Elmağa
Ehtişam	Elcan	Elərşad	Elinxan	Elmalı
Ehtiyat	Elcanlı	Elərtay	Elinşad	Elman
Extiyar	Elçi	Elfaq	Elistan	Elmar
Eqzar	Elçibəy	Elfan	Elişiq	Elmas
Elan	Elçixan	Elfəxri	Elkeçər	Elmaz
Elandar	Elçin	Elfront	Elkin	Elmdar
Elariz	Eldağ	Elgəzər	Elköçər	Elmədəd
Elarslan	Eldan	Elgin	Elkömək	Elməddin

Elməmməd	Elsevən	Elviz	Emirxan	Eymur
Elmən	Elsevər	Elvüqar	Emzar	Eynal
Elmxan	Elson	Elvüsal	Engels	Eynalı
Elmi	Elsun	Elyanar	Enul	Eynar
Elmidar	Elşad	Elyar	Enulxan	Eynəddin
Elmixan	Elşan	Elyas	Erazim	Eynəlخان
Elmin	Elşən	Elyaz	Erbasan	Eynəli
Elmir	Eltay	Elzad	Ergin	Eyni
Elmirbəy	Eltəbər	Elzadə	Ergun	Eynibəy
Elmirxan	Eltək	Elzaman	Ergün	Eynixan
Elmirzə	Eltəki	Elzamin	Erxan	Eyniş
Elmiyar	Eltəkin	Elzar	Erkən	Eynulla
Elmur	Eltən	Elzər	Erkin	Eynur
Elmurad	Eltəpər	Emçi	Erkinər	Eyruz
Elmuraz	Eltər	Emçibəy	Erol	Eyub
Elmusa	Eltəris	Emçixan	Erşad	Eyvaz
Elnamə	Elton	Emil	Erusin	Eyvazağa
Elnar	Eltun	Emin	Esfir	Eyvazalı
Elnay	Elturam	Eminağa	Esmın	Eyvazəli
Elnur	Elturan	Eminalı	Eşqin	Eyvazxan
Eloğlan	Eltuz	Eminbəy	Etibar	Eyyub
Eloğlu	Eluca	Eminəli	Etiqad	Eyyubağa
Elolar	Elürək	Eminxan	Etimad	Eyyubalı
Elrəng	Elvar	Emir	Etiraf	Eyyubəli
Elruh	Elvard	Emirağa	Etisam	Eyyubxan
Elruz	Elvəns	Emirəli	Eybalı	
Elsabah	Elvin	Emirbəy	Eybullə	
Elsaf	Elvir	Emirəli	Eyqan	

Ә Ә Ә

Əbasət	Əbdülbəşir	Əbdüləzim	Əbdülxəliq	Əbdülqafur
Əbdək	Əbdülcabbar	Əbdüləziz	Əbdülxəlid	Əbdülqasım
Əbdibəy	Əbdülcəfər	Əbdülfərəc	Əbdülxəliq	Əbdülqədir
Əbdüqafur	Əbdülcəmil	Əbdülhəq	Əbdülxəlil	Əbdülqəni
Əbdül	Əbdüləhəd	Əbdülhəlim	Əbdülkərəm	Əbdüllətif
Əbdülağa	Əbdüləli	Əbdülhəmid	Əbdülkərim	Əbdülmanaf
Əğdülbağı	Əbdüləz	Əbdülhəsən	Əbdülqadir	Əbdülməbud
Əbdülbaqı	Əbdüləzəl	Əbdülhüseyn	Əbdülqafar	Əbdülməcid

Əbdülməmməd	Əcəbali	Əfrand	Əhmədiyyə	Ələs
Əbdülpaşa	Əcəbəli	Əfras	Əhmədpaşa	Ələsgər
Əbdülrəhim	Əcəm	Əfrasiyab	Əhmədşah	Ələşraf
Əbdülrəhman	Əcəmi	Əfrayıl	Əhmədyar	Əlfağa
Əbdülrəşid	Əcəvit	Əfrayım	Əhsən	Əlfayız
Əbdülrəzzaq	Ədail	Əfraz	Əhyəddin	Əlfəddin
Əbdülsalam	Ədalət	Əfrət	Əjdər	Əlfət
Əbdülsəlam	Ədayıl	Əfsan	Əjdərşan	Əlfi
Əbdülsəlim	Ədayıl	Əfsəl	Əkbər	Əlfiqar
Əbdülsəməd	Ədədxan	Əfsər	Əkbərəğa	Əlgüman
Əbdülvahab	Ədhəm	Əfsərağa	Əkbəralı	Əlgüşad
Əbdülvahid	Ədib	Əfsun	Əkbərəli	Əlgüşah
Əbdürrəhim	Ədil	Əfşar	Əkinçi	Əlheydər
Əbdürrəhman	Ədilağa	Əftac	Əkrəm	Əlhəm
Əbdürrəşid	Ədilbəy	Əfzəl	Əqdəm	Əlhəsən
Əbdürrəzzaq	Ədilxan	Əfzələddin	Əqil	Əlhüseyn
Əbi	Ədilşah	Əhəd	Əlabbas	Əlxan
Əbil	Ədiş	Əhədağa	Ələddin	Əli
Əbilağa	Ədnan	Əhədbaba	Əlağa	Əliabbas
Əbilbəy	Ədulla	Əhədbala	Əlamət	Əliağa
Əbilcan	Əfdal	Əhədbəy	Əlas	Əliasəf
Əbilxan	Əfəl	Əhədcan	Əlayət	Əliasfan
Əbiş	Əfəndi	Əhəddin	Əbaxış	Əliata
Əbiyar	Əffan	Əhədəli	Əbəndə	Əlibaba
Əbiyyə	Əfif	Əhədxan	Əlcan	Əlibafa
Əbrən	Əfkar	Əhədpaşa	Əlehşan	Əlibaxış
Əbrulla	Əfkən	Əhədşah	Ələddin	Əlibala
Əbubəkr	Əfqan	Əhədulla	Ələfsər	Əlibayram
Əbutalib	Əflak	Əhliman	Ələhməd	Əlibəndə
Əbuzər	Əflaki	Əhliyar	Ələkbər	Əlibəy
Əbül	Əflan	Əhməd	Ələm	Əlibuta
Əbülfərəc	Əfland	Əhmədağa	Ələmağa	Əlibutay
Əbülfət	Əflatun	Əhmədəli	Ələmalı	Əlicabbar
Əbülfəz	Əfrad	Əhmədbəy	Ələmdar	Əlican
Əbülhəsən	Əfrahim	Əhmədcamal	Ələmxan	Əlicəfər
Əbülhüseyn	Əfrail	Əhmədcan	Ələmqulu	Əliçoban
Əbülqasım	Əfraim	Əhmədəli	Ələmşah	Əlidadaş
Əbülvahab	Əfran	Əhmədxan	Ələndər	Əlidədə

Əlidəmir	Əlikram	Əlinayıb	Əlişirin	Əlsəfa
Əlidust	Əlikömək	Əlinaz	Əlişirvan	Əlşan
Əliəddin	Əlikövsər	Əlinəzər	Əlitaqət	Əlvən
Əliəhməd	Əliqafar	Əliniyaz	Əlitəpdiq	Əlverdi
Əliəkbar	Əliqafur	Əlinur	Əlivahab	Əlvəddin
Əliəsgər	Əliqara	Əliosman	Əliverdi	Əlvənd
Əliəsrəf	Əliqardaş	Əlipaşa	Əliverən	Əlvida
Əlif	Əliqasım	Əlipənah	Əlivəfa	Əlvin
Əlifağa	Əliqazax	Əlirasim	Əlivəli	Əlyar
Əlifaim	Əliqəmə	Əlirza	Əliyar	Əlyəsər
Əlifaiz	Əliqəmər	Əlisa	Əliyəddin	Əlzaman
Əlifalı	Əliqənbər	Əlisafa	Əliyoldaş	Əlzamin
Əlifbəy	Əliqismət	Əlisahab	Əliyulla	Əmbiya
Əlifcan	Əliqulu	Əlisahib	Əliyusif	Əmək
Əlifəddin	Əliquzu	Əlisalam	Əlizadə	Əməkdar
Əlifəli	Əlim	Əlisan	Əlizahid	Əməl
Əlifərman	Əlimağa	Əliseyran	Əlizahir	Əməlağa
Əlifxan	Əlimahir	Əlisəfa	Əlizaid	Əməlbəy
Əliflam	Əliman	Əlisəfdər	Əlizaman	Əməldaş
Əlifşah	Əlimbəy	Əlisəfər	Əlizamin	Əmələddin
Əlifta	Əlimcan	Əlisəməd	Əlqafar	Əməlxan
Əlifürsət	Əlimehrab	Əlisəmid	Əlqafur	Əməlruh
Əligüman	Əlimədəd	Əlisəttar	Əlqayıt	Əməlyar
Əligüşad	Əliməmməd	Əlisimran	Əlqəmə	Əmən
Əliheydər	Əlimərdan	Əliskəndər	Əlqəmər	Əmənağa
Əlihəkim	Əlimət	Əlislam	Əllam	Əmənalı
Əlihəsən	Əlimxan	Əlisman	Əlləz	Əmənəli
Əlihəşim	Əlimirzə	Əlismayıl	Əlman	Əmənxan
Əlihikmət	Əlimran	Əlisoltan	Ələmməd	Əmənulla
Əlihüseyn	Əlimşah	Əlisöhbət	Ələrdan	Əməş
Əlixan	Əlimşan	Əlisultan	Əlmirzə	Əmi
Əlixeybər	Əlimuxtar	Əlisurət	Əlnamə	Əmibala
Əlimran	Əlimurad	Əlisuvar	Əloğlan	Əmibəy
Əliisa	Əlimusa	Əliş	Əlosman	Əmican
Əliiskəndər	Əlimürsəl	Əlişah	Ələvsər	Əmixan
Əlikərəm	Əlinağı	Əlişan	Ələvsət	Əmikişi
Əlikərim	Əlinaib	Əlişərəf	Əlpaşa	Əmil
Əlikişi	Əlinasir	Əlişir	Əlsahib	Əmilxan

Əmin	Əmran	Ərdəşir	Ərtac	Əsgərəli
Əminağa	Əmrata	Ərdoğan	Ərtan	Əsgərşan
Əminalı	Əmrəz	Ərdost	Ərtay	Əsilağa
Əminbəy	Əmrəddin	Ərel	Ərtəkin	Əsilşan
Əminəddin	Əmrək	Ərəb	Ərtəpər	Əslahı
Əminəli	Əmrəli	Ərəbxan	Ərtıl	Əsləli
Əmir	Əmri	Ərəfat	Ərtuğrul	Əslıxan
Əmirağa	Əmruh	Ərən	Ərtuqay	Əslıxan
Əmiralı	Əmrulla	Ərəs	Ərtur	Əsməddin
Əmiram	Əmsar	Ərəstun	Ərturan	Əspan
Əmiran	Ənbək	Ərəş	Ərturqut	Əsram
Əmiraslan	Ənbiya	Ərgül	Ərtürk	Əsrar
Əmirbaba	Əndəlib	Ərgün	Ərulla	Əsrəddin
Əmirbala	Əndər	Ərgünəş	Əruz	Əssan
Əmirbəy	Ənər	Ərhad	Ərvan	Əstun
Əmircan	Əngin	Ərhun	Əryavuz	Əsvar
Əmirəddin	Ənis	Ərxan	Ərzan	Əsvər
Əmirəhməd	Ənnağı	Ərinam	Ərzanalı	Əşir
Əmirəli	Ənsar	Əriş	Ərzibəndə	Əşrəf
Əmirhəsən	Ənsər	Ərki	Ərzulla	Əşrəfəli
Əmirhüseyn	Ənubət	Ərkibəy	Ərzuman	Əşrəfəddin
Əmirşan	Ənuşirəvan	Ərkidağ	Əsab	Əşrəfəli
Əmirkişi	Ənvər	Ərkixan	Əsabalı	Əşrəfxan
Əmirqulu	Ənvərçan	Ərkişad	Əsabəli	Əta
Əmirmət	Ənvərpaşa	Ərkyana	Əsail	Ətağa
Əmirpaşa	Əpiş	Ərqun	Əsəbəli	Ətaxan
Əmirsoltan	Ərağa	Ərman	Əsəbəli	Ətayi
Əmirsultan	Əramal	Ərməmməd	Əsəd	Ətaulla
Əmirşah	Əraslan	Ərmən	Əsədəğa	Əthəm
Əmirulla	Ərbab	Ərrəhman	Əsədəli	Ətraf
Əmirzada	Ərbala	Ərrəhmət	Əsədbəy	Ətrafil
Əmiş	Ərbəşi	Ərol	Əsədəli	Ətrar
Əmmar	Ərbəy	Ərruh	Əsədşan	Ətulla
Əmnağa	Ərçə	Ərsoy	Əsədulla	Əvəz
Əmrağa	Ərçin	Ərşad	Əsfan	Əvəzağa
Əmrah	Ərdan	Ərşan	Əsgər	Əvəzəli
Əmrahlı	Ərdəbil	Ərşəd	Əsgərağa	Əvəzbala
Əmralı	Ərdəm	Ərşən	Əsgərəli	Əvəzəli

Əvəzخان	Əyyar	Əzim	Əzizağa	Əzməmməd
Əvsər	Əyyub	Əzimağa	Əzizalı	Əzmi
Əvsət	Əyyubخان	Əzimalı	Əzizbaba	Əzmidar
Əvvəl	Əzəddin	Əzimata	Əzizbala	Əzmixan
Əyalət	Əzəl	Əzimbaba	Əzizbəy	Əzmikar
Əyam	Əzəlağa	Əzimbala	Əzizəddin	Əzmiyar
Əyan	Əzələddin	Əzimbəy	Əzizəli	Əzmkar
Əyani	Əzəlخان	Əziməli	Əzizخان	Əzmulla
Əyar	Əzəlnur	Əzimخان	Əzizşah	Əzzalı
Əyub	Əzəlşah	Əzimkar	Əzizulla	
Əyyam	Əzəm	Əziz	Əzməddin	

Ə F Ə

Fabil	Fariz	Feyzixan	Fəxri	Fərəc
Fadil	Farmud	Feyzuddin	Fəxrim	Fərəcağa
Fadlin	Faruq	Feyzulla	Fəxrin	Fərəcalı
Fael	Fasih	Fəaliyyət	Fəqail	Fərəcəli
Fahim	Fasix	Fəcri	Fəqan	Fərəculla
Faxir	Fasuk	Fəda	Fəqani	Fərəftan
Faid	Fateh	Fədəi	Fələyət	Fərəqət
Faiq	Faterland	Fədəil	Fələk	Fərəməz
Fail	Fayaz	Fədəkar	Fələki	Fərgüzad
Failiyyət	Fayiq	Fədəy	Fənərli	Fərhad
Faiz	Fayiz	Fədlun	Fərahim	Fərham
Faizalı	Fazil	Fəğan	Fərail	Fərhan
Faizəli	Fazim	Fəhim	Fərəməz	Fərhəng
Fakər	Fehruz	Fəhməz	Fərəmuz	Fərhun
Fakir	Felman	Fəhmi	Fəran	Fərhan
Falah	Feruz	Fəhmil	Fərəsət	Fərxun
Faməli	Fevral	Fəhmin	Fərəşim	Fərid
Famil	Fevzi	Fəhmur	Fərəşin	Fəridbəy
Famim	Fezruddin	Fəhrad	Fərda	Fəridəddin
Famin	Feyruz	Fəxarət	Fərdalı	Fəridxan
Fanur	Feyşəl	Fəxralı	Fərdan	Fəriz
Farəd	Feyyaz	Fəxran	Fərdəli	Fərizxan
Farid	Fezəddin	Fəxrəd	Fərđi	Fərqam
Fariq	Feyzi	Fəxrəddin	Fərdim	Fərqan
Faris	Feyzibəy	Fəxrəli	Fərdin	Fərqani

Fərmail	Fəsaləddin	Fəyzan	Firad	Firyad
Fərman	Fəsat (d)	Fəzahir	Firaddin	Firzad
Fərmayıl	Fəsatxan	Fəzail	Firadxan	Fitat
Fərmayış	Fəsih	Fəzair	Firail	Fitatxan
Fərmin	Fəsil	Fəzalət	Firat	Fitrət
Fərmud	Fəsilbəy	Fəzayıl	Firavan	Fituat
Fərmuz	Fəsilxan	Fəziağa	Firayıl	Fövqan
Fərraş	Fəsli	Fəzir	Firdos	Fövqi
Fərrux	Fətağa	Fəzl	Firdost	Fövri
Fərtaş	Fətəli	Fəzləddin	Firdovsi	Fövzi
Fəryad	Fətdan	Fəzli	Firdus	Frunze
Fəryaz	Fətdin	Fəzlim	Firdust	Fuad
Fərzail	Fətəli	Fəzlin	Firəddin	Fual
Fərzalı	Fəthi	Fəzlulla	Firəng	Fulad
Fərzan	Fəti	Fəzrin	Firidun	Furqan
Fərzani	Fətiağa	Fidail	Firqay	Fürqan
Fərzayıl	Fətxan	Fiday	Firqə	Fürqət
Fərzəddin	Fətim	Fidayət	Firqət	Fürsəddin
Fərzəli	Fətiş	Fikrət	Firsənd	Fürsət
Fərzənd	Fəttə	Fikri	Firsət	Fürsətdin
Fərzi	Fəttah	Fikrin	Firudin	Fürudin
Fərzixan	Fəttahxan	Filağa	Firuddin	Fürzəli
Fərzin	Fəttan	Filman	Firuq	Füzuli
Fərzüq	Fəttar	Fimar	Firuz	
Fərzulla	Fətulla	Fimarxan	Firuzxan	
Fərzuyəddin	Fəyyaz	Finyaz	Firuzman	

Ə G Ə

Gavi	Gəncalp	Gəncmalı	Girami	Göyand
Gerçək	Gəncamal	Gəncsoy	Girdiman	Göycə
German	Gəncə	Gəncəkəkin	Girman	Göydəmir
Gevi	Gəncəli	Gəncuma	Gorus	Göyər
Gevibəy	Gəncər	Gəncumalı	Göksəl	Göyərbəy
Gevican	Gəncəvi	Gəncüməli	Görkəm	Göyərhan
Gevixan	Gənci	Gəray	Görkər	Göyxan
Gəncəğa	Gəncivan	Gərayxan	Görklü	Göyinar
Gəncalı	Gənclik	Gərək	Gövhəri	Göylər

Göylüxan	Gülalı	Güləş	Güloğlan	Günəli
Göynur	Gülaməd	Gülheybət	Gülpaşa	Günər
Göyruh	Gülaməddin	Gülhəsən	Gülrza	Günxan
Göysaf	Gülaslan	Gülhüseyn	Gülşah	Günnur
Göytac	Gülbaba	Gülxan	Gülübəy	Günsel
Göytəkin	Gülbaxış	Güliddin	Gülümbala	Gunyaz
Göytürk	Gülbala	Gülqasım	Gülümsan	Gürğan
Göyüş	Gülbəy	Gülmalı	Gülümsər	Gürxan
Göyüşəli	Gülbəndiyar	Gülman	Gülümsah	Gürzalı
Gözəlağa	Gülçin	Gülmədəd	Gülverdi	Gürzəddin
Gözəlخان	Güldadaş	Gülməmməd	Gülverən	Gürzəli
Gurdan	Güldaməd	Gülmərdan	Gülzaman	Güvən
Gurxan	Güldar	Gülməşəkər	Gümrah	Güvənc
Gursoy	Güldəmir	Gülmət	Gümüştəgin	Güvəndik
Gurtəkin	Güldinar	Gülmir	Gümüştəkin	Güzəmalı
Gülabba	Güleyxan	Gülmirzə	Günalı	Güzəməli
Gülabbas	Güləddin	Gülmurad	Günar	
Gülağa	Güləhməd	Gülmusa	Günbəy	
Gülağası	Güləli	Gülnamaz	Gündüz	
Gülahid	Güləsən	Gülniyaz	Günev	

Ә H Ә

Habil	Hacıbuta	Hacıqənbər	Hacıoruc	Hafiq
Hacabbas	Hacıdadaş	Hacıqulam	Hacırəfi	Hafis
Hacağa	Hacıdayı	Hacıqulu	Hacırəhim	Hafiz
Hacal	Hacıəhməd	Hacıqurban	Hacırəşid	Hafizulla
Hacalı	Hacıəli	Hacımahmud	Hacırza	Haxverdi
Hacan	Hacıəmi	Hacıman	Hacisəlim	Hakif
Hacat	Hacıəzim	Hacımansur	Hacisəməd	Hakim
Hacəli	Hacıhəsən	Hacımehdi	Haciverdi	Haqqı
Hacəmi	Hacıhüseyn	Hacımədəd	Hacıvəli	Haqqulu
Hacət	Hacıxan	Hacıməmməd	Hacızaman	Haqlıbəy
Hacı	Hacıxəlil	Hacımərdan	Hacıb	Haqlıxan
Hacıabbas	Hacıkərim	Hacımirzə	Hadı	Haqlışad
Hacıağa	Hacıkişi	Hacımuxtar	Hadi	Haqnəzər
Hacıbaba	Hacıqara	Hacımurad	Hadis	Haqsevən
Hacıbala	Hacıqasım	Hacımürsəl	Hadlun	Haqsevər
Hacıbəy	Hacıqəmbər	Haciniyaz	Hafid	Haqverdi

Haqverən	Havadar	Həbil	Həmzalı	Həzar
Halalbəy	Havar	Həbiş	Həmzat	Həzarxan
Halalxan	Havasət	Həbulla	Həmzə	Həzər
Halalşad	Havosət	Həddad	Həmzəbəy	Həzərşad
Halaltəkin	Hayı	Hədyar	Həmzəxan	Həzi
Halay	Hayil	Həftik	Həmzəli	Həziəğa
Haldun	Hazar	Həkim	Həmzət	Həzibala
Haley	Hazarxan	Həkimxan	Həndəm	Həziqulu
Halət	Hazim	Həkkak	Hənəfi	Həzin
Halik	Hekayət	Həqiqi	Hənifə	Həzrət
Haman	Hesabdar	Həqiri	Hənnan	Həzrətəli
Hamanbəy	Hesabxan	Həqqi	Hərbi	Həzrətəli
Hamanxan	Heybali	Həmdəm	Hərcivan	Həzrətşad
Hambul	Heybəli	Həmdi	Həsən	Həzrətqulu
Hamət	Heybət	Həmdulla	Həsənəğa	Həzrətşah
Hami	Heybətəli	Həməl	Həsənəli	Hibətulla
Hamid	Heybətəli	Həməlşad	Həsənəbaba	Hicrət
Hamil	Heybətulla	Həməlşah	Həsənəbala	Hidabil
Hamilbəy	Heybulla	Həmişbəy	Həsənəbəy	Hidayət
Hamilxan	Heydər	Həmid	Həsəndur	Hidi
Hamlet	Heydərəli	Həmidəğa	Həsənəli	Hikmət
Harid	Heydərəli	Həmidəbaba	Həsənşad	Hikmətəli
Haris	Heydərşad	Həmidəbala	Həsənqulu	Hikmətəli
Haron	Heydərşad	Həmidəbəy	Həsənpaşa	Hikmətşad
Harun	Heyət	Həmiddin	Həsənşah	Hikmətulla
Harunəli	Heykəl	Həmidşad	Həsi	Hikram
Harunəli	Heyrəddin	Həmidpaşa	Həsib	Hilal
Harunəli	Heyrət	Həmidşah	Həsil	Hiləl
Harunşad	Heyrətdin	Həmidulla	Həsirət	Himalay
Harut	Həbi	Həmixan	Həsirətəli	Himmət
Hasey	Həbiəğa	Həminəğa	Həşəm	Hizbulla
Hasif	Həbib	Həminşad	Həşim	Höccət
Hasil	Həbibəğa	Həmişəbəy	Həşimbəy	Höccətəğa
Haşım	Həbibbəy	Həmişəşad	Həşimşad	Höccətəli
Haşım	Həbibəy	Həmməd	Hətəm	Höccətəli
Hatəm	Həbibşad	Həmrəh	Hətəməğa	Höccətqulu
Hatəmşad	Həbibulla	Həmşəri	Hətəmşad	Höccətulla
Hatif	Həbixan	Həmzad	Həvəs	Hökmalı

Hökmdar	Humayxan	Hümam	Hürmətخان	Hüseynəli
Hökməli	Hunay	Hümbət	Hürmüz	Hüseynxan
Hökmulla	Huşəng	Hüməhr	Hürrü	Hüseynqulu
Hökümət	Huşyar	Hümeyir	Hüsali	Hüseynyar
Höküxan	Hüccət	Hümeyr	Hüsam	Hüsən
Höküm	Hüccətağa	Hümmət	Hüsaməddin	Hüsnü
Hökümət	Hüccətali	Hümmətəli	Hüsaməli	Hüsü
Hörmət	Hüccətəli	Hümmətəli	Hüseyn	Hüsüağa
Hörmətخان	Hüccətqulu	Hümmətyar	Hüseynağa	Hüşən
Hörmüz	Hüccətulla	Hünər	Hüseynali	Hüşəng
Hudul	Hüdabil	Hünərvər	Hüseynbaba	Hüşyar
Huduş	Hüquq	Hürmət	Hüseynbala	

Յ X Ձ

Xacə	Xanağa	Xangiz	Xanpaşa	Xasıxan
Xadim	Xanali	Xanhəsən	Xanpolad	Xası
Xaqan	Xanbaba	Xanhüseyn	Xanrza	Xasi
Xaqani	Xanbaxış	Xanış	Xansevən	Xasim
Xalay	Xanbala	Xankərəm	Xansevər	Xasmədəd
Xaləddin	Xanbəy	Xankərim	Xansoltan	Xasməmməd
Xalıq	Xanbudaq	Xankişi	Xansu	Xasmurad
Xalıqverdi	Xanbulat	Xanqabil	Xansultan	Xaspolad
Xalid	Xanbulud	Xanqalı	Xansuvar	Xatabala
Xaliddin	Xanbuta	Xanqardaş	Xantemir	Xatəm
Xalidin	Xanbutay	Xanqulu	Xantəkin	Xatib
Xaliq	Xancan	Xanlar	Xantural	Xatir
Xalis	Xançoban	Xanməd	Xanverdi	Xeybər
Xaliyəddin	Xandadaş	Xanmədəd	Xanverən	Xeybi
Xalyəddin	Xandədə	Xanməmməd	Xanvəli	Xeyir
Xaməmməd	Xandəmir	Xanmər	Xanzadə	Xeyirbəy
Xamət	Xandəniz	Xanmirzə	Xariq	Xeyirxah
Xamid	Xanəhməd	Xanmurad	Xaris	Xeyirxan
Xamis	Xanəli	Xanmuraz	Xasan	Xeyrəddin
Xamiz	Xanəmi	Xannam	Xasay	Xeyrulla
Xamməd	Xanəmir	Xannamə	Xasbəy	Xəqani
Xamutay	Xanəndə	Xannişan	Xasbulat	Xələddin
Xan	Xanər	Xannur	Xası	Xələf
Xanad	Xangəldi	Xanoğlan	Xasıbəy	Xələfə

Xəlfəli	Xəzail	Xocabəy	Xudabəy	Xudaverdi
Xəlgüllah	Xəzan	Xocağa	Xudadad	Xudaverən
Xəlid	Xəzanağa	Xocaxan	Xudadat	Xudavəddin
Xəlif	Xəzər	Xocalı	Xudafər	Xudavənd
Xəlifə	Xəzran	Xocam	Xudafir	Xuday
Xəlil	Xəzri	Xocaverdi	Xudaxan	Xudayar
Xəlilulla	Xəzribəy	Xocay	Xudai	Xudayat
Xəlqan	Xəzrixan	Xocəli	Xudakərim	Xudayət
Xəlqulla	Xıdır	Xosrov	Xudaqulu	Xudayım
Xəluq	Xıdıralı	Xoşan	Xudam	Xudayi
Xəmməd	Xıdırəli	Xoşbəxt	Xudamət	Xudbəddin
Xəmsə	Xıdırnəbi	Xoşgün	Xudamin	Xuddam
Xəncəl	Xızır	Xoşkəlam	Xudamir	Xudiyar
Xəncər	Xızıralı	Xotkar	Xudamiz	Xudu
Xəndan	Xızırəli	Xotgər	Xudan	Xuduş
Xətai	Xidmət	Xubalı	Xudanəzər	Xurşid
Xətayi	Xiləl	Xuban	Xudar	Xurşud
Xətib	Xiləli	Xubəli	Xudaş	Xutkar
Xəyal	Xilqət	Xublar	Xudaşirin	
Xəyyad	Xislət	Xubyar	Xudaşükür	
Xəyyam	Xiyaban	Xudabaxış	Xudat	
Xəyyat	Xoca	Xudabəndə	Xudavar	

Ə İ Ə

İba	İcaz	İgidcan	İqdam	İldırım
İbad	İdeal	İgidəli	İqlim	İldız
İbadulla	İdman	İgidər	İqrar	İldun
İbaxan	İdrak	İgidxan	İqtidar	İlduz
İbar	İdrət	İgidpaşa	İlahəddin	İlfan
İbarət	İdris	İhliman	İlahi	İlfat
İbi	İdrisxan	İhsan	İlal	İlgin
İbixan	İfaq	İxtiyar	İlalbəy	İlgiz
İbiş	İffətəli	İkram	İlalxan	İlgün
İbniamin	İftar	İkramalı	İlarıslan	İlğım
İbrahim	İftixar	İkraməddin	İlayət	İlham
İbrahimxəlil	İgid	İkraməli	İlbaşı	İlhaməddin
İbreym	İgidağa	İqamət	İldar	İlhaməli
İbrət	İgidalı	İqbal	İldəniz	İlhami

İlhamin	İmamcan	İnad	İrza	İsinxan
İlhamis	İmaməddin	İnadağa	İsa	İskəndər
İlhüseyn	İmaməli	İnadbəy	İsababa	İskəndiyar
İlig	İmamət	İnadxan	İsabala	İslah
İligxan	İmamhəsən	İnal	İsabalı	İslam
İlxas	İmamhüseyn	İnalxan	İsabəy	İslamxan
İlkağa	İmamxan	İnalşad	İsaxan	İslan
İlkər	İmamir	İnaltəkin	İsak	İsman
İlkin	İmamqulu	İnam	İsaq	İsmayıl
İlkinər	İmamnəzər	İnambəy	İsam	İsmayılağa
İlkiz	İmamverdi	İnamxan	İsamalı	İsmayılxan
İlknur	İmamyar	İnamnur	İsaməddin	İsməli
İlkün	İmamzadə	İnamyar	İsaməli	İsməndiyar
İlqam	İman	İnanc	İsaverdi	İsmətulla
İlqar	İmanalı	İnancbəy	İsbahin	İsmi
İlqəm	İmanəli	İnancxan	İsbat	İsmibəy
İlman	İmanxan	İnanxan	İsbi	İsmican
İlmaz	İmanqulu	İnar	İsbibəy	İsmidar
İlnamə	İmanverdi	İnayət	İsbixan	İsmixan
İlnar	İmanyar	İnfil	İsfahan	İsmiyar
İlnur	İmar	İnkişaf	İsfar	İspək
İlşad	İmaş	İnqilab	İsfaralı	İsrafil
İlşən	İmdad	İnsaf	İsfarəli	İsrail
İltəkin	İmdadi	İnsan	İsfarxan	İstambul
İltifaq	İmir	İnşad	İsfəndi	İstanbul
İltifat	İmirxan	İnşallah	İsfəndiyar	İstəm
İltimas	İmkan	İntiqam	İsgəndər	İstəməli
İltizam	İmpibəy	İntizam	İshaq	İstəmi
İlvin	İmpixan	İrac	İsi	İşxan
İlyar	İmran	İrad	İsib	İşiq
İlyas	İmrə	İramin	İsibağa	İşiqbəy
İlzər	İmrəli	İraz	İsibəy	İşiqxan
İmad	İmrən	İrəm	İsibxan	İşıqlı
İmaddin	İmri	İrəvan	İsif	İşıqyar
İmadəddin	İmribəy	İrfan	İsixan	İtayət
İmam	İmrixan	İrqan	İsimxan	İttifaq
İmamalı	İmriz	İrovxan	İsin	İvas
İmambaxıç	İmrüz	İrşad	İsinbəy	İyisoy

İzacəddin	İzayəddin	İzixan	İzzətəğa	İzzixan
İzafət	İzdiham	İznulla	İzzətəli	
İzahət	İzəddin	İzzəddin	İzzətqulu	
İzan	İzibəy	İzzət	İzzətulla	

Ә К Ә

Kabul	Kamran	Kəbiran	Kərəm	Kirman
Kabus	Kamurad	Kəbirəddin	Kərəmağa	Kişi
Kafiəddin	Kamyab	Kəbirulla	Kərəməddin	Kişiəbəy
Kahin	Kanbay	Kəblağa	Kərəməli	Kişiəxan
Kahya	Kantemir	Kəblayı	Kərəmxan	Kişiəzadə
Kain	Kantəmir	Kəbləbəy	Kərəmulla	Kişiəvəri
Kair	Kapitan	Kəbəxan	Kərəz	Kitabəli
Kalam	Karlen	Kəhya	Kərim	Kitay
Kalay	Karmen	Kəlam	Kərimağa	Knyaz
Kalış	Karpat	Kəlbəli	Kərimbaba	Kolatan
Kamal	Kaşif	Kəlbəli	Kərimbala	Kolçak
Kamaləddin	Kaşqar	Kəlbəli	Kərimbəy	Kommendant
Kamallı	Katib	Kəlbixan	Kərimət	Kommunist
Kaman	Kavər	Kələntər	Kərimxan	Komsomol
Kamandar	Kavi	Kələş	Kərimşah	Komunar
Kamanxan	Kavus	Kəlimulla	Kərimulla	Konto
Kamannur	Kazak	Kəmal	Kəriş	Koroğlu
Kamanyar	Kazbek	Kəmaləddin	Kərrar	Koruş
Kamanzar	Kazım	Kəmandar	Kəsmət	Köçəli
Kamanzər	Kazımağa	Kəmayıl	Kəsra	Köçər
Kamarqu	Kazımalı	Kəmənd	Kəsrah	Köçəri
Kamayıl	Kazımbəy	Kəmiyyə	Kəşfi	Köntöy
Kambay	Kazıməli	Kəmyab	Kətan	Kral
Kami	Kazımxan	Kənan	Kətən	Krım
Kamiəbəy	Kazibat	Kəndər	Kəyan	Kutais
Kamixan	Keykavus	Kəngər	Kəyum	Kutays
Kamil	Keymak	Kəniş	Kiçik	Külüm
Kamilbəy	Kəbə	Kəntər	Kiçikağa	Kürdoğlu
Kamilxan	Kəbil	Kərəmət	Kiçikbəy	Kürən
Kamiran	Kəbir	Kərbəlayı	Kiçikxan	Kürşad

Ə Q Ə

Qabil	Qamət	Qarat	Qayıb	Qeybala
Qabiliyyət	Qamətdin	Qaratay	Qayıbağa	Qeybalı
Qacabəy	Qamil	Qaravəli	Qayıbalı	Qeybəli
Qacaxan	Qanbay	Qarayusif	Qayıbəli	Qeybulla
Qacar	Qanboy	Qardaş	Qayıbbəy	Qeyibxan
Qaçaq	Qandəmir	Qardaşağa	Qayıbəy	Qeyibşah
Qaçay	Qanxan	Qardaşalı	Qayıbxan	Qeyrət
Qaçmaz	Qanı	Qardaşbala	Qayıbverdi	Qeys
Qadir	Qanqa	Qardaşcan	Qayıxan	Qeysəddin
Qafar	Qanpolad	Qardaşəli	Qayım	Qeysər
Qafey	Qantemir	Qardaşxan	Qayımağa	Qəbil
Qaffar	Qantəmir	Qarəhməd	Qayımali	Qəbul
Qafil	Qantural	Qaroğlan	Qayınbay	Qəbulxan
Qafir	Qanvoy	Qaron	Qayıtmaz	Qədəm
Qafqaz	Qapaq	Qarsalan	Qayıb	Qədəməli
Qaflan	Qaplan	Qartal	Qayım	Qədəmxan
Qafur	Qara	Qaryağdı	Qaysın	Qədəmşah
Qahir	Qarabaxşen	Qasım	Qaytali	Qədəş
Qaib	Qarabala	Qasımağa	Qaytaran	Qədim
Qail	Qarabay	Qasımalı	Qayvalı	Qədiməğa
Qaim	Qarabəy	Qasımbəy	Qazan	Qədimali
Qala	Qarabudaq	Qasıməli	Qazanxan	Qadimbala
Qalabəy	Qarabuğa	Qasımxan	Qazəhməd	Qədiməli
Qalabəyi	Qaraca	Qasırga	Qazı	Qədimxan
Qalaç	Qaradağ	Qasib	Qazıağa	Qədimşah
Qalaçı	Qaraday	Qasid	Qazıbəy	Qədir
Qalaxan	Qaraxan	Qasir	Qazıəhməd	Qədirağa
Qalamirzə	Qarakişi	Qaşdar	Qazıəli	Qədirəddin
Qalasan	Qaraqaya	Qaşqay	Qazıxan	Qədirxan
Qalası	Qaraquş	Qaya	Qazıməmməd	Qədirqulu
Qalayçı	Qaraman	Qayabəy	Qazi	Qədri
Qaley	Qaramat	Qayacan	Qaziəğa	Qədulla
Qalxan	Qaramurad	Qayaxan	Qazıbəy	Qəfər
Qalib	Qaraoğlan	Qayaruh	Qazıəhməd	Qəfiləli
Qalibiyyət	Qaraseyid	Qayatəkin	Qazıəli	Qəflət
Qambay	Qaraş	Qaybalı	Qazıxan	Qəhəd
Qamboy	Qaraşar	Qayə	Qeyazi	Qəhər

Qəhhar	Qənixan	Qivami	Qoşunağa	Qurban
Qəhrəman	Qənimət	Qiyam	Qoşunalı	Qurbanağa
Qəlbi	Qənizadə	Qiyaməddin	Qoşunəli	Qurbanalı
Qəlbibəy	Qənvur	Qiyamət	Qubad	Qurbanəli
Qəlbixan	Qərəhməd	Qiyas	Qubaddin	Qurbanxan
Qəlbınur	Qərib	Qiyasəddin	Qubalı	Qurbanqulu
Qələbə	Qəribağa	Qiyasətdin	Qubay	Qurbət
Qələm	Qəribalı	Qiyasxan	Qubeyiş	Qurbətəli
Qələmdar	Qəribcan	Qoca	Qubəddin	Qurbətəli
Qələmxan	Qəribəli	Qocabəy	Qulam	Qureyiş
Qələmnur	Qəribxan	Qocaxan	Qulamağa	Qureyşin
Qələmşah	Qəsəd	Qocaman	Qulaman	Qurqut
Qələndar	Qəşəm	Qocan	Qulaməddin	Qurtuluş
Qələndər	Qəti	Qoçaq	Qulaməli	Quşdan
Qəmbər	Qətıl	Qoçalı	Qulamhüseyn	Quşu
Qəmbəralı	Qətran	Qoçəli	Qulamxan	Quşubəy
Qəmbərəli	Qəyyar	Qoçər	Qulamirzə	Quşuxan
Qəmərخان	Qəyyum	Qoçu	Qulammirzə	Qutluq
Qəmərşah	Qəyyur	Qoçubəy	Qulamrza	Qutlutəkin
Qəmküsar	Qəzəbxan	Qoçuxan	Qulamyar	Quzey
Qəmlö	Qəzənfər	Qonaq	Qulkafa	Qüdrət
Qənaət	Qılıc	Qonaqbəy	Qulu	Qüdrətəli
Qənbər	Qılıcxan	Qonaqxan	Quluğa	Qüdrətəli
Qənbəralı	Qılinc	Qonur	Qulubəy	Qüdrətulla
Qənbərəli	Qılincxan	Qorçu	Quluxan	Qüdsi
Qəndalı	Qılman	Qorxmaz	Quluş	Qürbət
Qəndəli	Qıtan	Qorqud	Qulyar	Qürbətəli
Qəndil	Qızgın	Qorqut	Qumalat	Qürbətəli
Qənfur	Qıbləli	Qostan	Quman	Qürur
Qəni	Qinyaz	Qoşalı	Qumanbəy	Qütəddin
Qənibəy	Qırım	Qoşqar	Qumanxan	Qütbi
Qənican	Qismət	Qoşun	Qunud	Qüvvət

L

Labud	Layiq	Lazimat	Lələbəy	Ləliş
Labüd	Lazar	Leysan	Lələxan	Ləmyaz
Laçın	Lazım	Ləbib	Lələkişi	Lənkəran
Lahuti	Lazimat	Lələ	Lələmirzə	Lətif

Lətifağa	Ləziz	Lüdviq	Lütfiq	Lütfüyar
Lətifbəy	Liqubət	Lütfəddin	Lütfiyar	Lütvi
Lətifxan	Litvin	Lütfəli	Lütfulla	Lütvulla
Ləzgi	Loğman	Lütfi	Lütfü	

Ə M Ə

Maarif	Maqbet	Marvil	Mehmandar	Məcdəddin
Mabit	Maqsud	Masəl	Mehmanəli	Məcdi
Mabud	Malay	Maşa	Mehmanşah	Məcid
Macarxan	Malça	Maşabəy	Mehmanyar	Məcidağa
Macarqulu	Malı	Maşaxan	Mehmanzər	Məcicdəy
Madar	Malıbəy	Maşallah	Mehrab	Məcicdəxan
Madarxan	Malıxan	Maviyə	Mehrac	Məcicdəmirzə
Maday	Malid	Mayəddin	Mehralı	Məcih
Madər	Malik	Mayıl	Mehran	Məcməddin
Mafər	Mamay	Mayılbəy	Mehrdad	Məcnun
Mafiq	Mamoş	Mayılxan	Mehrdəddin	Məcrud
Mağbil	Manaf	Mayıs	Mehrəli	Məcruh
Mahaç	Manah	Mayil	Mehrulla	Məcsuf
Mahal	Manar	Mayıs	Mehti	Mədaxil
Mahar	Manay	Mayor	Mehvər	Mədail
Mahəddin	Mancan	Maysər	Melis	Məday
Mahil	Manis	Mazan	Memar	Mədayin
Mahir	Manqulu	Məftahəddin	Merac	Məddah
Mahmud	Mansur	Məftahəddin	Mevlam	Mədəd
Mahmudağa	Marabəy	Məhbaba	Mevlan	Mədət
Mahmudalı	Marağa	Məhbala	Meyar	Mədi
Mahmudbəy	Maraxan	Məhbalı	Meybəli	Mədiyar
Mahmudəli	Marat	Məhbulla	Meybulla	Mədsuf
Mahmudxan	Mardaxay	Mehdi	Meydan	Mədəuf
Mahur	Marı	Mehdiağa	Meydanalı	Məfruz
Mahyəddin	Marıbəy	Mehdibala	Meydanəli	Məftun
Maxış	Marıxan	Mehdihacı	Meydar	Məftur
Maxluq	Marif	Mehdixan	Meyxoş	Məğrub
Mail	Marks	Mehdiqulu	Meylis	Məğrur
Mais	Markus	Mehlud	Meylud	Məharət
Makedon	Marlen	Mehman	Meysəl	Məhavir
Maksim	Marsel	Mehmanağa	Məbud	Məhbub

Məhbud	Məlik	Məmmədخان	Mənüçöhr	Məsrur
Məhcur	Məlikabbas	Məmmədismay	Mənzum	Məstalı
Məhəd	Məlikağa	Məmmədiyyə	Mənzur	Məstan
Məhədağa	Məlikaslan	Məmmədkazım	Mərahim	Məstəli
Məhədbəy	Məlikcümşüd	Məmmədkərim	Mərasim	Məstur
Məhəddin	Məlikəhməd	Məmmədqafur	Məraşim	Məsud
Məhədxan	Məlikəjdər	Məmmədqulu	Mərayim	Məsulla
Məhəmməd	Məlikəli	Məmmədmirzə	Mərdəğa	Məsüm
Məhəmmə-	Məlikheydər	Məmmədnağı	Mərdalı	Məsün
dağa	Məlikhəsən	Məmmədnəbi	Mərdan	Məşdi
Məhəmmədəli	Məlikhüseyn	Məmmədnəsir	Mərdanəli	Məşədağa
Məhəmməd-	Məlikxan	Məmmədniyaz	Mərdanəli	Məşədalı
qulu	Məlikməmməd	Məmmədnuri	Mərdanət	Məşədəli
Məhəmməd-	Məlikmurad	Məmmədpaşa	Mərdəli	Məşədi
vəli	Məlikmürşüd	Məmmədrahim	Mərdi	Məşədiabidin
Məhər	Məlikrza	Məmmədrəfi	Mərdibəy	Məşədibəy
Məhərrəm	Məlikşah	Məmmədrəhim	Mərdican	Məşədixan
Məhət	Məlkəli	Məmmədrəsul	Mərdixan	Məşədirza
Məhiş	Məlum	Məmmədrza	Məriş	Məşədisa
Məhiyəddin	Məlumat	Məmmədsəlim	Mərkəz	Məşədrza
Məhkəmə	Məmduh	Məmmədsah	Mərquş	Məşədvəli
Məhrəm	Məmi	Məmmədtağı	Məruf	Məşhur
Məhsun	Məmiş	Məmmədvəli	Mərval	Məşkur
Məhvər	Məmməd	Məmmədyar	Mərvan	Məşuq
Məhyəddin	Məmmədağa	Məmnun	Mərvin	Məti
Məhyun	Məmmədəli	Məmur	Məsail	Mətin
Məhzum	Məmmədərif	Mənaf	Məsdər	Mətinağa
Məhzun	Məmmədbağır	Məndif	Məsfur	Mətinxan
Məxluq	Məmmədbəy	Mənəf	Məshur	Mətiş
Məiş	Məmmədcamal	Məniçöhr	Məsi	Mətləb
Məkan	Məmmədcan	Mənnab	Məsiəğa	Məzahim
Məkrub	Məmmədcəfər	Mənsim	Məsib	Məzahir
Məqam	Məmmədəli	Mənsüm	Məsih	Məzaim
Məqatil	Məmmədcəmin	Mənsüməli	Məsim	Məzalib
Məqsəd	Məmmədcəzim	Mənsur	Məsləhət	Məzbur
Məqsud	Məmmədhənifə	Mənşur	Məsməli	Məzdək
Məqsum	Məmmədhəsən	Məntiq	Məsməli	Məzhər
Məlhat	Məmmədhüseyn	Mənuçöhr	Məsmud	Məzid

Məzkur	Minkir	Mirdadaş	Mirxas	Mirnazim
Məzlum	Minnət	Mirdaməd	Mirxəlil	Mirnazir
Miğdad	Mintemir	Mirdavud	Mirxıdır	Mirnəsir
Midanzad	Minyaşar	Mirdursun	Mirxuda	Mirnuhu
Midhad	Mirab	Mirelbəy	Miri	Miroğlan
Midhəd	Mirabbas	Mirelxan	Mirilyas	Miron
Miğdad	Miradil	Mirelnur	Mirislam	Mirosman
Miğdat	Mirafil	Mirelşad	Mirismayıl	Mirövsət
Mihad	Mirağa	Mirelyas	Miriş	Mirpaşa
Mixrəddin	Mirağası	Mirəbdül	Mirkalam	Mirraqub
Mikail	Miraqıb	Mirəbdüləli	Mirkamal	Mirrəfa
Mikayıl	Miraqıb	Mirədalət	Mirkamran	Mirrəhim
Miqdad	Miralay	Mirəhməd	Mirkazım	Mirruh
Miqdat	Miraləm	Mirəkbər	Mirkəlam	Mirsadıq
Miqyas	Miralı	Mirələkbər	Mirkənan	Mirsahib
Miknət	Miralim	Mirələm	Mirkərim	Mirsaleh
Millət	Miramil	Mirələsgər	Mirkişi	Mirsalik
Mimar	Miran	Mirəli	Mirqabil	Mirsani
Minabəddin	Miranxan	Mirənaği	Mirqadir	Mirsayad
Münacəddin	Miranşah	Mirəsədulla	Mirqalib	Mirseyid
Minad	Miraslan	Mirəsgər	Mirqasım	Mirsəfər
Minaxan	Mirata	Mirəyyub	Mirqədir	Mirsəfi
Minalı	Miraydın	Mirəziz	Mirqələm	Mirsəftər
Minar	Mirayıb	Mirfaiq	Mirqılınc	Mirsəid
Minas	Mirayıq	Mirfazil	Mirqiyas	Mirsəlim
Minasay	Mirayım	Mirfərəc	Mirlazım	Mirsəməd
Minasaz	Mirbaba	Mirfəttah	Mirlətif	Mirsəmid
Minat	Mirbağır	Mirfətulla	Mirloğman	Mirsənan
Minatulla	Mirbala	Mirhacı	Mirmahmud	Mirsəyyad
Minayət	Mirbədir	Mirhadı	Mirmehdi	Mirsəyyaf
Minbala	Mirbəşir	Mirhaşım	Mirmədəd	Mirsiyab
Minbaşı	Mircalal	Mirheydər	Mirməmməd	Mirsoltan
Minbəy	Mircamal	Mirhəbib	Mirməsi	Mirşahin
Minbudaq	Mircavad	Mirhəmzə	Mirmöhsüm	Mirşamil
Minəxan	Mircavan	Mirhəsən	Mirmöhsün	Mirşəfi
Minəli	Mircəfər	Mirhüseyn	Mirmövsum	Mirşərif
Minhac	Mircəlal	Mirxalıq	Mirmülkədar	Mirtağı
Minxan	Mircəlil	Mirxalid	Mirnağı	Mirtahir

Mirtohid	Mirziya	Möhlət	Muğbil	Musa
Mirvaleh	Misəllim	Möhnət	Muğbiləli	Musaağa
Mirvan	Misgər	Möhrul	Muğdət	Musabəy
Mirverdi	Misgin	Möhsim	Muğum	Musabir
Mirvəddin	Misir	Möhsüm	Muğumalı	Musağa
Mirvidadi	Misirxan	Möhsün	Muğuməli	Musahacı
Miryasin	Miskin	Möhtərəm	Muğumxan	Musaxan
Miryavər	Misrəddin	Möhtəsib	Muharibə	Musaməddin
Miryəhya	Misri	Möhtəsim	Muxlis	Musarza
Miryusif	Misribəy	Möhtəşəm	Muxrəddin	Musavər
Mirzab	Misrixan	Möhüb	Muxtar	Museyib
Mirzağa	Mistan	Möhübbət	Mukafat	Musəddin
Mirzahab	Mişkat	Möhubulla	Mukim	Musəvi
Mirzahid	Miştaq	Mölüş	Muqbil	Musi
Mirzalı	Mithat	Mömin	Muqdət	Musis
Mirzamin	Mithət	Mönsüm	Mumtaz	Mustafa
Mirzə	Mizalif	Mönsün	Munir	Mustafakamal
Mirzəağa	Mizam	Mötəbər	Munis	Mustan
Mirzəbaba	Mizan	Mötəşəm	Murad	Muştaq
Mirzəbağır	Mobid	Mövla	Muradağa	Muştuluq
Mirzəbala	Mobil	Mövlam	Muradalı	Mutlu
Mirzəbəy	Mobin	Mövlamqulu	Muradbəy	Mutluağa
Mirzəcan	Mobit	Mövlamverdi	Muradəli	Mutlualp
Mirzəfər	Mohuma	Mövlan	Muradxan	Mutlubay
Mirzəhəsən	Moquma	Mövlanə	Muradqulu	Mutlubəy
Mirzəhüseyn	Moqut	Mövlanverdi	Muradverdi	Mutluxan
Mirzəxan	Molla	Mövlət	Muraz	Mutu
Mirzəka	Mollaağa	Mövlud	Murğuz	Mutubay
Mirzəki	Mollaəli	Mövluddin	Murxalıq	Mutubəy
Mirzəkişi	Morul	Mövlüş	Murquz	Mutuxan
Mirzəkulla	Mozu	Mövlüd	Mursaql	Müasir
Mirzəqulu	Möbid	Mövlüddin	Murdaqulu	Müaviyə
Mirzəli	Möcüz	Mövsüm	Murtaza	Mübadil
Mirzəməcid	Möhbala	Mövsün	Murtuz	Mübarək
Mirzəmi	Möhbəddin	Möylam	Murtuza	Mübariz
Mirzəmməd	Möhbəli	Muğabil	Murtuzalı	Mübarizə
Mirzərəhim	Möhbud	Muğal	Murtuzəli	Mübaşir
Mirzəyar	Möhkəm	Muğan	Murtuzqulu	Mübəşşir

Mübin	Mühibəli	Müqəddəm	Mürsəddin	Müslüm
Mücahid	Mühibxan	Müqdət	Mürsəl	Müstacab
Müctəba	Mühid	Müqəddər	Mürsəli	Müstəcab
Müdafə	Mühidağa	Müqəddəs	Mürsəlqulu	Müstəcan
Müdafio	Mühidalı	Müqərrib	Mürşid	Müstəcəb
Müdavim	Mühidbəy	Müqim	Mürşidalı	Müstəcib
Müdrük	Mühidəli	Müqmül	Mürşidəli	Müstəciq
Müdvar	Mühidxan	Müqtədir	Mürşüd	Müstəqim
Müfid	Mühiddin	Mülahiz	Mürşüdalı	Müsürüf
Müfidağa	Mühit	Mülatif	Mürşüdəli	Müşavir
Müfidalı	Mühitalı	Mülazim	Mürtəz	Müşfiq
Müfidbəy	Mühitbəy	Müləkkir	Mürtəza	Müştaq
Müfidəli	Mühitəddin	Mülkəli	Mürüvvət	Müştəb
Müfidxan	Mühitəli	Mülkan	Mürvət	Müştəba
Müfti	Mühitxan	Mülkədar	Müsafir	Müşviq
Müğabil	Mühtəsim	Mülkəli	Müsahib	Mütəlib
Müğbil	Mühübbət	Mülkibəy	Müsaid	Mütəlim
Mügdət	Müxalif	Mülkixan	Müsaqi	Mütdəlib
Müğüm	Müxlis	Mülkişah	Müsamil	Mütəllib
Mühacir	Müxrəddin	Mülkübəy	Müsavər	Mütəllim
Mühafiz	Müxtədir	Mülkuxan	Müsəyib	Müzabil
Müharib	Müxtəli	Mülküm	Müsbət	Müzadil
Müharibə	Müjdə	Mülküşah	Müsdər	Müzafəddin
Mühazir	Müjdəxan	Mümtaz	Müseyyib	Müzahim
Mühbala	Mükəfat	Münasib	Müsəddiq	Müzahir
Mühbalı	Mükəlim	Münif	Müsəddin	Müzakir
Mühbəddin	Mükərrəm	Münir	Müsəf	Müzəlim
Mühbəli	Müqabət	Münsif	Müsəllim	Müzəmil
Mühəddin	Müqabil	Müntəzir	Müsəmma	Müzəddin
Mühətib	Müqayəm	Müraciət	Müsənnif	Müzəffər
Mühəibağa	Müqayis	Mürəddin	Müsəvvir	Müzəkkir
Mühəibəli	Müqbil	Mürid	Müslim	

Ə N Ə

Nabatağa	Nabi	Naci	Nadir	Nafis
Nabatalı	Nabil	Nacib	Nadirşah	Nafiz
Nabatəli	Nabir	Nadi	Nafiq	Nağdalı
Nabati	Nabit	Nadim	Nafil	Nağdəli

Nağdı	Nasil	Nəbiyulla	Nəhmətulla	Nəşaf
Nağı	Nasim	Nəcat	Nəim	Nəşət
Nahat	Nasir	Nəcatbəy	Nəimağa	Nəvahi
Nahib	Naşid	Nəcati	Nəimalı	Nəvai
Nahid	Naşir	Nəcbəddin	Nəiməddin	Nəvazi
Naxçıvan	Natıq	Nəcdət	Nəimi	Nəvva
Naib	Natıl	Nəcəb	Nəjdəd	Nəvvab
Naibəli	Naum	Nəcəf	Nəqim	Nəvvabəy
Naiq	Nayer	Nəcəfağa	Nəmənd	Nəvvaxan
Nail	Nayfalı	Nəcəfəli	Nəmət	Nəvvamir
Naim	Nayıb	Nəcəfbəy	Nəmrud	Nəvvar
Nair	Nayib	Nəcəfəli	Nərbala	Nəyyur
Nakam	Nayiq	Nəcəfxan	Nərcə	Nəzər
Nakif	Nayıl	Nəcəfqulu	Nəriman	Nəzərəğa
Naqif	Nayim	Nəci	Nərman	Nəzəralı
Naqıl	Nayir	Nəcib	Nərmi	Nəzərbəy
Namaz	Nazar	Nəcibağa	Nəroğlan	Nəzərəli
Namazəğa	Nazif	Nəcibalı	Nərtəkin	Nəzərhan
Namazalı	Nazil	Nəcibəddin	Nəsib	Nəzərli
Namazəli	Nazim	Nəcibəli	Nəsibağa	Nəzif
Namdar	Nazir	Nəcibxan	Nəsibəli	Nəzih
Naməddin	Nehman	Nəcibulla	Nəsibulla	Nəzir
Namət	Neman	Nəcim	Nəsif	Nəzirağa
Nami	Nəmət	Nəcməddin	Nəsıl	Nəziralı
Namid	Nəmətdin	Nəcmi	Nəsılbəy	Nəzərbala
Namik	Nəmətulla	Nəcmulla	Nəsılxan	Nəzirəhməd
Namiq	Neyman	Nədəmət	Nəsıman	Nəzirəli
Namiqkamal	Neyməddin	Nədim	Nəsımi	Nəzirxan
Namil	Neysan	Nədirşah	Nəsin	Nəzirməmməd
Namin	Neyzən	Nəfi	Nəsir	Nəzləddin
Namizəd	Nəbahət	Nəfibəy	Nəsirağa	Nəzmi
Namus	Nəbati	Nəfixan	Nəsərbəy	Nəzrəddin
Narkom	Nəbi	Nəğdəli	Nəsirxan	Nəzrulla
Narsud	Nəbibəy	Nəği	Nəsılxan	Nicat
Naseh	Nəbixan	Nəğməddin	Nəsılşah	Nicatağa
Nasib	Nəbil	Nəhməd	Nəsərəddin	Nicatbəy
Nasif	Nəbiulla	Nəhmədulla	Nəsrulla	Nicatxan
Nasih	Nəbiyəddin	Nəhmət	Nəsür	Nicati

Nidamət	Niyazəli	Nöhbaba	Nurbala	Nurşid
Niftalı	Niyazxan	Nöhbala	Nurbəy	Nurşud
Niftəli	Niyazi	Növcavan	Nurçin	Nurtay
Nifti	Niyazverdi	Növrəs	Nurəddin	Nurtək
Niftixan	Niyətağa	Növrəst	Nurəhməd	Nuru
Niftulla	Niyətbəy	Nöycavan	Nurəli	Nurulin
Niftun	Niyətxan	Nöycuvan	Nurəmir	Nurulla
Nihad	Niyətşah	Nuca	Nurəşrəf	Nuruş
Nihal	Niyətxan	Nuğay	Nurət	Nuruşbala
Nihan	Niyətşah	Nuh	Nurətdin	Nuruşxan
Nihat	Nizam	Nuhağa	Nurhan	Nurvin
Nijad	Nizaməddin	Nuhalı	Nurhəsən	Nurzaman
Nijat	Nizami	Nuhbaba	Nurhüseyn	Nusaməddin
Nikbin	Nizəxan	Nuhbala	Nurxan	Nuşi
Nikbur	Nobatalı	Nuhəddin	Nuri	Nuşibəy
Nikmət	Nobətəli	Nuhəli	Nurid	Nuşixan
Nikpur	Nobil	Nuhin	Nuriddin	Nuşirəvan
Niqay	Nodar	Nuhu	Nurkan	Nübarək
Niqızar	Nodər	Nuhubəy	Nurkişi	Nücəba
Niman	Nofəl	Nuhuxan	Nurqamət	Nüdrət
Nisan	Nofər	Nuhuma	Nurlan	Nümayiş
Nisar	Noğay	Nuqay	Nurlu	Nürəddin
Nişad	Noqay	Nur	Nurman	Nürətdin
Nişan	Novrəs	Nurad	Nurmədəd	Nüsal
Nişat	Novruz	Nurağa	Nurməmməd	Nüsrəddin
Nivruz	Novruzağa	Nural	Nurmət	Nüsrət
Niyad	Novruzalı	Nuraləm	Nurosmən	Nüsrətağa
Niyal	Novruzbala	Nuralı	Nurpaşa	Nüsrətəli
Niyam	Novruzbəy	Nuramal	Nurruh	Nüsrətdin
Niyaməddin	Novruzəli	Nuramməd	Nursal	Nüsrətəli
Niyaz	Novruzxan	Nuran	Nursan	Nüsrətulla
Niyazağa	Novruzqulu	Nurand	Nurşad	Nütvəli
Niyazalı	Noyabr	Nurani	Nurşan	
Niyazbəy	Noyan	Nurbaba	Nurşən	

Ә О Ә

Obrik	Ocaqalı	Ocaqxan	Ocaqverdi	Odabaş
Ocaq	Ocaqəli	Ocaqqulu	Ocaqverən	Odabaşı

Oday	Oğulxan	Oqtay	Orxan	Osmanbəy
Odel	Oğuz	Olxan	Orxun	Osmanəli
Odelbəy	Oğuzğa	Omar	Orman	Osmanxan
Odelxan	Oğuzxan	Onbaşı	Oruc	Otay
Odər	Oxçu	Orangiz	Orucağa	Otello
Odilbəy	Oxşar	Orbay	Orucalı	Ovçu
Odilxan	Oxşiyar	Orbək	Orucbala	Ovçuxan
Odlar	Oxyar	Orbəy	Orucbəy	Ovxan
Odtəkin	Oktaş	Ordabaşı	Orucəli	Ovqan
Oğul	Oktay	Ordu	Orucxan	Ovqat
Oğulbala	Oktürk	Ordubad	Oruz	Ozal
Oğulbəy	Oktyabr	Orduxan	Osman	Ozan
Oğulbəy	Okuş	Orhəddin	Osmanalı	

Ә Ő Ӓ

Öcal	Ömürbəy	Öngün	Özağa	Özخان
Öcalan	Ömürbəy	Örgün	Özal	Özsoy
Ölməz	Ömürəli	Örxan	Özbək	Öztürk
Ömər	Ömürxan	Örnək	Özbəy	Özübəy
Ömərəğa	Ömürşah	Ötər	Özcan	Özuxan
Ömərbəy	Ömürtay	Ötərxan	Özdan	Özül
Ömərəddin	Önal	Ötgün	Özdəmir	Özülağa
Ömərخان	Öncay	Ötkəm	Özərbay	Özülbay
Ömrəli	Öncül	Ötkən	Özərbəy	Özülbəy
Ömran	Öndər	Ötkün	Özərxan	Özüldağ
Ömrəli	Önər	Övliya	Özərک	Özüldaş
Ömrüm	Önərəğa	Övsəd	Özgənc	Özülxan
Ömür	Önərbəy	Övsət	Özgün	Özültay
Ömürəli	Önərخان	Öyüd	Özgür	Özümخان

Ә P Ӓ

Padar	Panalı	Paşabəy	Payız	Pələng
Padarxan	Panəli	Paşəəli	Pektaş	Pənah
Pakər	Papı	Paşağa	Pektürk	Pənahalı
Palatəkin	Paris	Paşaxan	Peykan	Pənahəli
Palatimur	Pasiban	Paşazadə	Peyman	Pənahxan
Palatürk	Paşa	Paşəli	Pəhləvan	Pənəli
Palavand	Paşabala	Paydar	Pəhlivan	Pənəcalı

Pəncə	Piran	Pirhüseyn	Pirtəkin	Poladağa
Pəncəli	Pirani	Pirxan	Pirulla	Poladbəy
Pərtov	Pirbala	Piri	Piruz	Poladxan
Pərvan	Pirbudaq	Pirim	Pirverdi	Poladnur
Pərvaz	Pircamal	Pirkamal	Pirvəli	Poluş
Pərvin	Pircan	Pirqulu	Pirvüqar	Pompul
Pərviz	Pirdaş	Pirmədəd	Pirzaman	Popur
Pınar	Pirəddin	Pirməmməd	Pişan	Popurxan
Pılağa	Pirəhməd	Pirnəzər	Pişkin	Pünhan
Pınar	Pirəli	Pirnur	Pişnamaz	Pünhanalı
Pırağa	Pirəvan	Piroğlan	Pişvəri	Pünhanəli
Pirah	Pirhəsən	Pirsaat	Polad	

Ə R Ə

Rabel	Rafi	Raqib	Ramzes	Ravin
Rabi	Rafiq	Raqif	Ranar	Rayət
Rabid	Rafil	Raqil	Rasəddin	Rayıl
Rabil	Rafis	Raqim	Rasəf	Rayib
Rabin	Rafiz	Raqub	Rasət	Rayil
Rabit	Rağib	Raquf	Rasətdin	Rayon
Rac	Rahab	Ram	Rasi	Razi
Racəddin	Rahat	Ramal	Rasib	Razif
Raci	Rahəddin	Raman	Rasid	Raziq
Racif	Rahət	Ramaz	Rasif	Razil
Racih	Rahib	Ramazan	Rasih	Razim
Raçay	Rahid	Ramdar	Rasiq	Razin
Radağa	Rahil	Raməddin	Rasil	Razmi
Radar	Rahim	Rami	Rasim	Razzaq
Radbəy	Raid	Ramid	Ratel	Real
Radxan	Raif	Ramiddin	Ratib	Renad
Radik	Raiq	Ramiq	Ratim	Renat
Radiq	Rail	Ramil	Rauf	Restun
Radil	Raim	Ramin	Raufəddin	Rey
Raf	Rain	Ramis	Raul	Reyyam
Rafael	Rais	Ramiş	Ravət	Rəbbani
Rafat	Rakib	Ramiz	Ravi	Rəbbi
Rafəddin	Rakid	Ramuldan	Ravid	Rəbbin
Rafət	Rakif	Ramzan	Ravil	Rəbi

Rəbib	Rəhmdil	Rəşid	Riyad	Ruhxan
Rəca	Rəhmət	Rəşidəddin	Riyahi	Ruhi
Rəcai	Rəhməti	Rəşiq	Riyasət	Ruhib
Rəcayi	Rəhmətulla	Rəvail	Riza	Ruhid
Rəcəb	Rəhmi	Rəvan	Rizai	Ruhim
Rəcəbağa	Rəis	Rəvayət	Rizbullə	Ruhin
Rəcəbalı	Rəisəddin	Rəvil	Rizman	Ruhlan
Rəcəbbəy	Rəisət	Rəvvad	Rizvan	Ruhtay
Rəcəbəli	Rəqib	Rəvvəq	Rofət	Ruhtəkin
Rəcəbxan	Rəmail	Rəvvəz	Roman	Ruhulla
Rəfad	Rəmal	Rəyasət	Romil	Rumxan
Rəfael	Rəmalı	Rəyat	Romul	Rumi
Rəfaəddin	Rəman	Rəzi	Rozif	Rumid
Rəfaət	Rəmdar	Rəziağa	Röfət	Rumil
Rəfail	Rəmil	Rəzibala	Rövlan	Rumşad
Rəfaqət	Rəmis	Rəzibəy	Rövnək	Rumşah
Rəfat	Rəmiş	Rəzif	Rövnəq	Rusif
Rəfayel	Rəmiyyəddin	Rəzixan	Rövnənq	Ruslan
Rəfayəddin	Rəmiz	Rəzzab	Rövnət	Rusvat
Rəfayət	Rəmnəli	Rəzzaq	Rövşən	Ruşan
Rəfayıl	Rəmzan	Riad	Rövzat	Ruşəddin
Rəfayil	Rəmzi	Rial	Rövzət	Ruzbeh
Rəfət	Rəmzulla	Riayət	Röyal	Ruzi
Rəfi	Rəncbər	Rica	Ruad	Ruzif
Rəfibəy	Rəsi	Ricaəddin	Rubail	Ruzim
Rəfixan	Rəsib	Ricah	Rubil	Ruzman
Rəfiq	Rəsid	Ricat	Rudin	Ruzu
Rəfiyyə	Rəsiddəddin	Rifad	Rufan	Ruzvelt
Rəfrəf	Rəsmi	Rifah	Rufat	Rübail
Rəftar	Rəsul	Rifat	Rufət	Rübayıl
Rəğbət	Rəşad	Rifət	Rufiz	Rüfət
Rəhbər	Rəşadət	Rifkat	Rufulla	Rükəxan
Rəhim	Rəşaid	Rifqi	Ruğa	Rükəddin
Rəhimağa	Rəşaiq	Rijad	Ruhab	Rüstəm
Rəhimdil	Rəşail	Riləndər	Ruhandil	Rüstəmağa
Rəhiməli	Rəşan	Rinad	Ruhbəy	Rüstəmalı
Rəhimulla	Rəşat	Rinat	Ruhdaş	Rüstəmbəy
Rəhman	Rəşi	Rişad	Ruhəddin	Rüstəməli

Rüstəmخان	Rza	Rzabəy	Rzaqulu	Rzapaşa
Rüşdi	Rzaağa	Rzacan	Rzalı	Rzasəməd
Rüştü	Rzababa	Rzağa	Rzaməhəm- məd	Rzaşah
Rüzgay	Rzabala	Rzaxan		

Յ Տ Ձ

Saabxan	Saday	Sahibcamal	Salcan	Samil
Saadulla	Sadəddin	Sahibcan	Saleh	Samir
Saat	Sadət	Sahibəddin	Saləddin	Samiran
Saatbəy	Sadətədin	Sahibəli	Salxab	Samit
Saatxan	Sadı	Sahibxan	Salidar	Samiyəddin
Sabahbəy	Sadıbəy	Sahil	Salif	Samsor
Sabahdaş	Sadıx	Sahin	Salih	Samux
Sabahəddin	Sadıxan	Sahir	Salik	Samur
Sabahət	Sadıq	Saib	Salikbəy	Samvar
Sabahxan	Sadıqbəy	Saibxan	Salikxan	Sanalp
Sabahtay	Sadıqcan	Said	Salim	Sanar
Sabay	Sadıqəli	Sail	Salis	Sanarbəy
Sabbar	Sadif	Sailxan	Salisxan	Sanarxan
Sabdin	Sadıq	Saim	Salman	Sanbay
Sabih	Sadıqəli	Sain	Saltan	Sanbəy
Sabiq	Sadil	Sait	Saltıq	Sanı
Sabir	Sadir	Saitdin	Salur	Sanıbəy
Sabirağa	Sadri	Sakif	Salyan	Sanıxan
Sabirbəy	Safa	Sakin	Sam	Sani
Sabircan	Safadar	Sakit	Saman	Sanif
Sabirxan	Safadur	Saqi	Sambəy	Sanqam
Sabit	Safalı	Saqib	Sambur	Sanur
Sabitnur	Safəddin	Saqif	Saməd	Sapmaz
Sabsay	Safi	Saqit	Saməddin	Sarab
Sabur	Safqulu	Salah	Samət	Sarac
Sabutay	Safruh	Salahəddin	Samətədin	Sarail
Sacid	Sağman	Salam	Samı	Sarar
Sadad	Sahab	Salamat	Sami	Saraslan
Sadaq	Sahabxan	salami	Samid	Sarbaba
Sadat	Sahəddin	Salamulla	Samiddin	Sarbala
Sadatxan	Sahib	Salar	Samih	Sarban
Sadatqulu	Sahibağa	Salavat	Samiq	Sarbəy

Sarəddin	Saytəkin	Seyhun	Səbayel	Sədiyar
Sarəng	Sayyad	Seyxan	Səbayıl	Sədnik
Sarxan	Sazalı	Seyid	Səbbar	Sədr
Sarı	Sazayıl	Seyidağa	Səbbəl	Sədra
Sarıbaba	Sefi	Seyidalı	Səbbər	Sədrəddin
Sarıbala	Sefibəy	Seyidbaba	Səbi	Sədrxan
Sarıbay	Sefixan	Seyidbala	Səbil	Sədri
Sarıbəy	Sehrab	Seyidbəy	Səbirağa	Sədulla
Sarıxan	Sehran	Seyidxan	Səbirbəy	Sədyar
Sarıkişi	Sehrəddin	Seyidcəfər	Səbirxan	Səfa
Sarif	Selen	Seyidəhməd	Səbirşad	Səfadar
Sarman	Selim	Seyidəkbər	Səbri	Səfadur
Sarmat	Selman	Seyidəli	Səbrulla	Səfail
Saroğlan	Semih	Seyidəmir	Səbuhi	Səfalı
Sarrac	Sevan	Seyidəşrəf	Səbuxan	Səfayıl
Saruxan	Sevdibəy	Seyidxan	Səbuşah	Səfban
Sarvan	Sevdixan	Seyidi	Səbzalı	Səfdər
Savab	Sevdik	Seyidkamal	Səbzəli	Səfdərağa
Savabxan	Sevdim	Seyidkamil	Səbzixan	Səfdərbala
Savaddin	Sevdimalı	Seyidqulu	Səbzulla	Səfdərəli
Savadxan	Sevdiməli	Seyidqurban	Səcarəddin	Səfdərqulu
Savalan	Sevdiyar	Seyidpaşa	Səccad	Səfər
Savaş	Sevgin	Seyidrza	Sədad	Səfərağa
Sayad	Sevilmiş	Seyidulla	Sədafər	Səfəralı
Sayadulla	Sevindik	Seyidyəhya	Sədahim	Səfərbala
Sayat	Sevindim	Seylab	Sədail	Səfərbəy
Saydar	Sevman	Seylan	Sədat	Səfərçin
Saydın	Seybaba	Seymur	Sədayel	Səfərəli
Saydaş	Seydi	Seyran	Sədayət	Səfərşan
Sayəd	Seyfalı	Seyrgah	Sədayıl	Səfərşulu
Sayəddin	Seyfəddin	Seyruz	Səddam	Səfəvi
Sayıb	Seyfəl	Seyyab	Sədərək	Səfxan
Sayıq	Seyfəli	Seyyid	Sədi	Səfi
Sayıllı	Seyfəlmülk	Sezar	Sədil	Səfiəğa
Sayir	Seyfi	Səadətəddin	Sədiman	Səfibəy
Sayqın	Seyfulla	Səbahəddin	Sədir	Səfiəddin
Sayqun	Seyfur	Səbahət	Sədirəli	Səfiəli
Sayor	Seyhan	Səbail	Sədirxan	Səfixan

Səfiqulu	Səidəhməd	Səmər	Sərhəng	Səyyar
Səfiulla	Səidəli	Səmərخان	Sərخان	Səzail
Səfiyar	Səidrəfi	Səmid	Sərxeyil	Sıxbala
Səfiyəddin	Səidrəzi	Səmidəğa	Sərxeyir	Sınaq
Səfiyulla	Səidrza	Səmidəli	Sərxoş	Sıttıq
Səfqulu	Səklik	Səmidخان	Səridan	Siam
Səftər	Səqləb	Səmiran	Sərkər	Sidqəli
Səftərəğa	Səqrəd	Səmirخان	Sərkər	Sidqi
Səftərbəy	Səlaədin	Səmitخان	Sərkərdə	Sidqulla
Səftərbala	Səlahəddin	Səmiyar	Sərməd	Sifahan
Səftərəli	Səlahət	Səmmar	Sərməs	Sifariş
Səftərخان	Səlahin	Səmrəl	Sərməst	Silahəddin
Səftərqulu	Səlamət	Səmyar	Sərməz	Simak
Səfvan	Səlamı	Sənan	Sərrac	Siman
Səfvət	Səlcuq	Sənani	Sərraf	Simar
Səfyar	Sələbi	Sənay	Sərrast	Simir
Səgrək	Sələf	Sənbil	Sərsəng	Simnar
Səhabəddin	Sələmə	Səncər	Sərtac	Simral
Səhəddin	Səlibəy	Səngər	Sərtib	Simran
Səhhət	Səlidar	Səngir	Sərvan	Simurğ
Səhiyəddin	Səlixan	Səngur	Sərvaz	Simurq
Səhlab	Səlim	Sənham	Sərvər	Sina
Səhlədar	Səliməğa	Sərab	Sərvət	Sinan
Səhli	Səlimcan	Sərad	Səttar	Sinnar
Səhlixan	Səlimخان	Səraslan	Səttarخان	Sirab
Səhliman	Səlmas	Sərbaz	Səttarqulu	Sirac
Səhliyar	Səlvər	Sərdab	Sətulla	Siracəddin
Səhman	Səmaləddin	Sərdan	Səvvar	Sirafil
Səhnam	Səmavi	Sərdar	Səvzixan	Siraq
Səhrab	Səmdin	Sərəddin	Səyadulla	Sirbay
Səhrad	Səməd	Sərəftan	Səyahət	Sirbəy
Səhraman	Səmədəğa	Sərəncam	Səyal	Sircan
Səhrəman	Səmədbəy	Sərəstan	Səyavuş	Sirdaş
Səxavəddin	Səməddin	Sərgar	Səydulla	Siracəddin
Səxavət	Səmədxan	Sərgər	Səyyab	Sirəddin
Səxavəttin	Səmədulla	Sərhəd	Səyyad	Sirəq
Səid	Səmənd	Sərhəd	Səyyaf	Siriddin
Səidağa	Səməndər	Sərhəddin	Səyyah	Sirməmməd

Sirulla	Soltannəmət	Subhanağa	Sultanmurad	Sübhəddin
Sirus	Soltanpaşa	Subhanalı	Sultanpaşa	Sübhəli
Siruş	Soltanrza	Subhanəli	Sultanrza	Sübhli
Siyab	Soltansəlim	Subhanət	Sultanşah	Sübut
Siyabənd	Soltanşah	Subhanverdi	Sumbat	Sücaəddin
Siyafər	Sonqulu	Sucaət	Sumbay	Sücaət
Siyamək	Soraq	Sucayət	Sumər	Sücayət
Siyasət	Sotu	Sucəddin	Sunar	Sücəddin
Siyaş	Sotuağa	Sucu	Sunay	Südeif
Siyavuş	Sotubəy	Suçü	Surac	Süheyl
Sofi	Sotuxan	Suçubəy	Suracəddin	Süxənvər
Sofiağa	Sovet	Suçuxan	Suraxan	Süleddin
Sofibəy	Soyalp	Sudabəy	Suralp	Süleyxan
Sofixan	Soybəy	Sudayar	Surat	Süleyman
Sofiq	Soyər	Sudeyif	Suratin	Süləddin
Sofiyar	Soyxan	Sudyabek	Suratun	Sülhəddin
Sofiyəddin	Sozalı	Sudyar	Surəddin	Sülhi
Sofu	Söhbət	Suel	Surət	Sülhibəy
Sofuağa	Söhrab	Sufan	Surxan	Sülhixan
Sofubəy	Sönməz	Sufyan	Surxay	Sülhü
Sofuxan	Sövdəgər	Sulay	Suruş	Sünar
Sokrat	Sövdət	Sulduz	Suvar	Sünay
Soltan	Sövdim	Sulfid	Suvarbəy	Sündüz
Soltanağa	Sövdümağa	Suliddin	Suvarcan	Sünər
Soltanalı	Sövdümali	Sultan	Suvarxan	Sürət
Soltanbəy	Sövdüməli	Soltanağa	Suvarlan	Süruri
Soltanəli	Sövdüxan	Soltanalı	Sübahət	Süruş
Soltanhəsən	Sövvəli	Soltanbəy	Sübhəli	Sütun
Soltanhüseyn	Söydümali	Soltanəli	Sübhəhan	Sütunağa
Soltanxan	Söyzi	Sultanhəmid	Sübhənağa	Sütunalı
Soltanmah- mud	Spartak	Soltanhəsən	Sübhəhanalı	Sütunəli
Soltanməcid	Suad	Soltanhüseyn	Sübhəhanəli	Sütunxan
Soltannəmət	Subhan	Sultanxan	Sübhəhanət	
		Sultanmehdi	Sübhəhanverdi	

Յ Տ Ա

Տababa	Տaban	Տabanalı	Տabanəli	Տabəddin
Տabala	Տabanağa	Տabanbəy	Տabanxan	Տabı

Şabiddin	Şahbəndə	Şahməddin	Şahvəddin	Şamiran
Şad	Şahbəndər	Şahmədəd	Şahvələd	Şamməd
Şadağa	Şahbəndi	Şahməmməd	Şahvəli	Şamməmməd
Şadalı	Şahbəndiyar	Şahmən	Şahvəndiyar	Şamo
Şadan	Şahbəy	Şahmərdan	Şahvəz	Şamoy
Şadbəy	Şahbudaq	Şahmir	Şahyar	Şamşad
Şadəddin	Şahbuz	Şahmirzə	Şahzaman	Şamur
Şadəli	Şahcahan	Şahmur	Şaxalı	Şanal
Şadət	Şahcamal	Şahmurad	Şaxbala	Şanar
Şadətdin	Şahəddin	Şahmuraz	Şaxbuz	Şanər
Şadxan	Şahəhməd	Şahnamaz	Şaxəli	Şanxay
Şadi	Şahəli	Şahnar	Şaxgül	Şanlı
Şadiman	Şahənşah	Şahnəsib	Şaxqulu	Şapur
Şadkam	Şahəsən	Şahnəsir	Şaxmirzə	Şasəf
Şadkamal	Şahəzim	Şahnəzər	Şaxmurad	Şasif
Şadkamil	Şahgəldi	Şahnur	Şaxrza	Şayar
Şadlıq	Şahgül	Şahoglan	Şaxverdi	Şayər
Şadman	Şahhəsən	Şahpara	Şaiq	Şayi
Şadmay	Şahhüseyn	Şahpələng	Şair	Şayqat
Şadulla	Şahxan	Şahpur	Şaitdin	Şehruiyyə
Şafəddin	Şahxələf	Şahrud	Şakir	Şenalp
Şafalı	Şahi	Şahruh	Şalan	Şenər
Şafəddin	Şahid	Şahrux	Şalbuz	Şenlik
Şafiddin	Şahiddin	Şahrın	Şaliko	Şensoy
Şafiq	Şahiq	Şahrüz	Şamağa	Şeran
Şah	Şahin	Şahrza	Şamain	Şeri
Şahab	Şahinbəy	Şahsevən	Şaman	Şerif
Şahabbas	Şahismayıl	Şahsevər	Şamdan	Şeti
Şahabəddin	Şahkərəm	Şahsəddin	Şamdanbəy	Şeybani
Şahağa	Şahkərim	Şahsəf	Şaməd	Şeyda
Şahad	Şahqardaş	Şahsəməd	Şaməddin	Şeydabəy
Şahağa	Şahqulu	Şahsultan	Şaməli	Şeyx
Şahalı	Şahlar	Şahsuvar	Şamxal	Şeyxağa
Şahan	Şahlarbəy	Şahulla	Şamxəlil	Şeyxalı
Şahbaba	Şahlı	Şahüseyn	Şamı	Şeyxəddin
Şahbala	Şahmalı	Şahvar	Şami	Şeyxəli
Şahbaz	Şahman	Şahverdi	Şamil	Şeyxi
Şahbəddin	Şahmar	Şahverən	Şamir	Şeyxislam

Şeyxrza	Şəxsiyyət	Şərafəddin	Şixəzizəddin	Şirazxan
Şeyxsafa	Şəkəralı	Şərafətəddin	Şixı	Şirazi
Şeyxulla	Şəkərbəy	Şərbət	Şixıbaba	Şirbaba
Şeyxzaman	Şəkərəli	Şərbətəğa	Şixıbala	Şirbala
Şeyyub	Şəkərşan	Şərbətəli	Şixıbəy	Şirbəy
Şəban	Şəki	Şərbətbəy	Şixıxan	Şirdaməd
Şəbəddin	Şəkib	Şərbətəli	Şixkərim	Şirəddin
Şəbi	Şəkibəy	Şərbətşan	Şixqayib	Şirəhməd
Şəbixan	Şəkixan	Şərəfağa	Şixqayib	Şirəli
Şəbinur	Şəkil	Şərəfəli	Şixlar	Şirhəsən
Şəddad	Şəkür	Şərəfəddin	Şixmədəd	Şirhüseyn
Şəfadar	Şəlvəddin	Şərəfşan	Şixməmməd	Şirşan
Şəfaət	Şəmadət	Şərfəli	Şixmirzə	Şiri
Şəfahəddin	Şəmdin	Şərfəli	Şixnəbi	Şiribəy
Şəfahət	Şəmi	Şəri	Şixrəhim	Şirixan
Şəfail	Şəmil	Şərif	Şixrəhmət	Şirixuda
Şəfayət	Şəmistan	Şərifəğa	Şixrza	Şirinağa
Şəfi	Şəmkir	Şərifəli	Şixsafa	Şirinalı
Şəfixan	Şəmləli	Şərifəli	Şixşani	Şirinbaba
Şəfiq	Şəmməd	Şərifşan	Şixvəli	Şirinbala
Şəfiulla	Şəmməd	Şərifulla	Şixzadə	Şirinbəy
Şəfiyar	Şəmrən	Şərqin	Şixzaman	Şirindil
Şəftən	Şəmsəd	Şərrur	Şibli	Şirinəli
Şəfulla	Şəmsəddin	Şəvəndi	Şiddət	Şirinşan
Şəhab	Şəmsi	Şəyyad	Şidə	Şirişad
Şəhabəddin	Şəmsulla	Şəyyar	Şihabəddin	Şiritay
Şəhadət	Şəmsur	Şix	Şixəli	Şirmayıl
Şəhamət	Şəmsad	Şixəğa	Şikar	Şirmədəd
Şəhliyar	Şəmsəd	Şixalı	Şimali	Şirməmməd
Şəhmir	Şəmsid	Şixamir	Şimi	Şiroğlan
Şəhrəddin	Şəmsir	Şixbaba	Şimşək	Şirulla
Şəhriyar	Şəmyar	Şixbala	Şinasi	Şiruyə
Şəhrud	Şənər	Şixbünyad	Şinasib	Şiruyyə
Şəhruz	Şənərbəy	Şixəddin	Şirağa	Şirvan
Şəhsuvar	Şənərşan	Şixəhməd	Şirəli	Şirvani
Şəhvar	Şənhəyat	Şixəli	Şiran	Şirzad
Şəxavət	Şənlik	Şixəmir	Şiraslan	Şirzal
Şəxsiyar	Şənmay	Şixəmməd	Şiraz	Şirzaman

Şivəxan	Şubay	Şuriyyə	Şükran	Şükürulla
Şofiq	Şuday	Şuru	Şükrəddin	Şülən
Şoran	Şuqayib	Şurulla	Şükrət	Şümar
Şoşan	Şulan	Şuryan	Şükrətdin	Şünasi
Şöhlət	Şulduz	Şüa	Şükrətulla	Şünasim
Şöhrəddin	Şulman	Şübay	Şükri	Şüngül
Şöhrət	Şulu	Şüca	Şükruulla	Şürəddin
Şölət	Şulubəy	Şücaəddin	Şükrü	Şürüyə
Şövqi	Şuluxan	Şücaət	Şükür	
Şövqiyar	Şumar	Şücaətdin	Şükürbəy	
Şövqü	Şuran	Şücai	Şükürəddin	
Şöyüb	Şürəddin	Şücayət	Şükürxan	

Ə T Ə

Taarif	Taiz	Tambəy	Tapılan	Tatarbəy
Taban	Taqay	Tamerlan	Taran	Tatarxan
Tabəndə	Taqət	Tamər	Tarxan	Tayfun
Tabil	Taqib	Tamxan	Tarı	Tayxan
Tabir	Taqif	Tamxil	Tarıxan	Tayıb
Tacdar	Talay	Tamidar	Tarıverdi	Tayib
Tacəddin	Talaybay	Tamraz	Tarıyel	Tedman
Tacıbaba	Talaybəy	Tanaverdi	Tarif	Tehrab
Tacıbala	Talayxan	Tanbay	Tarix	Tehran
Tacıbəy	Tale	Tanbəy	Tarık	Telxan
Tacıxan	Taleh	Tangis	Tariq	Telqar
Tacib	Taleyran	Tangiz	Tariş	Telman
Tacid	Taləddin	Tanık	Tarqulu	Telnar
Tacik	Talıb	Tanıq	Tarqut	Telnur
Tacir	Talıbəli	Tanış	Tarum	Temir
Tağar	Talıbxan	Tanrıdağ	Tarverdi	Temirdağ
Tağay	Talış	Tanrıxan	Taryel	Temirxan
Tağı	Talışxan	Tanrıqulu	Tarzan	Temirtaş
Tağman	Talib	Tanrıverdi	Tarzən	Temuçin
Tahir	Taliyət	Tanu	Tasim	Temurçin
Tahirmirzə	Talkin	Tanuq	Tasin	Tengiz
Taif	Tamağa	Tanur	Taşər	Tengizxan
Tair	Taman	Tapdıq	Tatar	Terci
Tais	Tamazan	Tapdıqxan	Tatarbay	Terzi

Teybala	Təhruz	Tərəqqi	Tohid	Tuncay
Teyfur	Təhsil	Tərənnüm	Toxtamış	Tuncel
Teylor	Təhsin	Tərxan	Tokay	Tuncər
Teymur	Təhvil	Tərif	Toquş	Turab
Teymurağa	Təhvildar	Tərixan	Tomar	Turabağa
Teymuraz	Təkalp	Tərqulu	Tomarxan	Turabalı
Teymurbəy	Təkan	Tərլan	Tomas	Turabxan
Teymurçin	Təkbir	Tərman	Topçu	Turabi
Teymurxan	Təkfur	Tərrar	Topçubaşı	Tural
Teymurşah	Təkin	Təsadüf	Toran	Turalp
Teynur	Təknasib	Təsgin	Toray	Turaman
Teyrun	Təqbir	Təskin	Tosif	Turan
Teyruz	Təqdim	Təşəkkül	Tosim	Turani
Teyub	Təqdis	Təşəkkür	Tovhid	Turay
Teyyib	Təlatüm	Təşər	Toybəyi	Turaz
Teyyub	Təlayət	Təşkilat	Toyğun	Turbay
Təbərhan	Tələt	Təşrif	Tösü	Turbəy
Təbərrah	Təma	Təvəkkül	Tudə	Turel
Təbi	Təməl	Təyanüş	Tufan	Turğay
Təbib	Təmərhan	Təyfur	Tufanbəy	Turğanalı
Təbixan	Təmin	Təyyar	Tufanxan	Turğunəli
Təbrik	Təmir	Təyyub	Tuğay	Turxan
Təbriz	Təmirxan	Təzəbəy	Tuğqay	Turkay
Təbrizxan	Təmizxan	Təzəxan	Tuğluq	Turqay
Tədbir	Təmkin	Tınov	Tuğral	Turqut
Təfəkkür	Təmleyxa	Ticarət	Tuğtəkin	Turman
Təfi	Təmo	Tiflis	Tuğyan	Tusi
Təfriş	Təmraz	Timuçin	Tuqan	Tutanbəy
Təgin	Təmsil	Timur	Tuqay	Tutanxan
Təhmas	Təngiz	Timurçin	Tuqayxan	Tutar
Təhmasib	Tənhan	Tinay	Tulparxan	Tutarbəy
Təhməs	Tənur	Tinov	Tumar	Tutarxan
Təhməz	Tənzil	Tofəddin	Tumarxan	Tuyğun
Təhmin	Tənzim	Tofid	Tumas	Tüğyan
Təhmiras	Təpər	Tofiq	Tunam	Tükan
Təhmiraz	Təpərhan	Toğan	Tunar	Tüncay
Təhmuras	Təpərşad	Toğrul	Tunarxan	Türbət
Təhmuraz	Tərbiyət	Toğrut	Tuncalp	Türbətəli

Türbətəli	Türkay	Türkər	Türkmən	Türyan
Türk	Türkazər	Türkeş	Türksoy	
Türkalp	Türkel	Türkəş	Türkyılmaz	
Türkarıslan	Türker	Türkman	Türqut	

Ә U Ӓ

Ubeyd	Uğuzxan	Ulutəkin	Ural	Usubalı
Ubeydulla	Ulan	Ulutürk	Uran	Usubəli
Ucabəy	Ulçar	Uluyurd	Urfan	Usubxan
Ucaxan	Ulduzxan	Ulvan	Urxan	Usuf
Ucal	Ulخان	Umar	Urkay	Usufəli
Ucalbəy	Ulubay	Umarbəy	Urman	Utku
Ucalxan	Ulubəy	Umarxan	Urşan	Utkuxan
Ucalı	Uluğbay	Umbay	Uruf	Utkun
Ucanur	Uluğbəy	Umman	Uruğ	Uveyd
Ucar	Uluxan	Umsu	Uruş	Uveys
Ucaruh	Uluq	Umud	Uruşan	Uyar
Ucatay	Uluqbəy	Umudalı	Uruz	Uyğun
Ucatəkin	Uluqخان	Umudəli	Uruzbay	Uyğur
Uçqun	Ulunur	Umudgah	Uruzbəy	Uyqun
Uğur	Uluruh	Umudvar	Uruzخان	Uyqur
Uğurağa	Ulus	Umudyar	Uruztəkin	Uzun
Uğurbəy	Ulusğa	Umur	Useyn	Uzunağa
Uğurخان	Ulusbəy	Umural	Useynalı	Uzunbay
Uğurlu	Ulusخان	Umurbay	Useynəli	Uzunbəy
Uğurşad	Ulusoy	Umurbəy	Usta	Uzunخان
Uğurtəkin	Ulusu	Umurخان	Ustac	
Uğuz	Ulutay	Uraqan	Usub	

Ә Ü Ӓ

Übeyd	Ülvibəy	Ümidvar	Ümüdvar	Üntürk
Üfiq	Ülvixan	Ümidyar	Ünalp	Ünvan
Üfüq	Ümid	Ümman	Ünlü	Ürfan
Ülfan	Ümidalı	Ümmət	Ünsal	Ürfət
Ülfəddin	Ümidbəy	Ümmətəli	Ünsevən	Üstün
Ülfət	Ümidəli	Ümmətəli	Ünsevər	Üveyd
Ülvan	Ümidgah	Ümmətyar	Ünsi	Üveys
Ülvi	Ümidخان	Ümüdgah	Ünsü	Üzdən

Üzdön	Üzeyir	Üzünür		
			Ə V Ə	
Vacib	Vasif	Vəhdəddin	Vəliməmməd	Vəssalam
Vadər	Vasifxan	Vəhdət	Vəlimət	Vətən
Vadid	Vasil	Vəhəti	Vəlimurad	Vətən
Vadim	Vasim	Vəhiyəddin	Vəlinur	Vətəncan
Vafət	Vazeh	Vəhyəddin	Vəliş	Vətənyar
Vafiq	Vedan	Vəkalət	Vəlişağa	Vəzarət
Vahab	Veis	Vəkil	Vəlişan	Vəzir
Vahadar	Veniamin	Vəkilağa	Vəlişbaba	Vəzirət
Vahib	Verağa	Vəlağa	Vəlişbala	Vəzirxan
Vahid	Verdi	Vələd	Vəliulla	Vəznəli
Vahiddin	Veydəddin	Vələddin	Vəliyar	Vicdan
Vahidulla	Veyis	Vələhəd	Vəliyəddin	Vidad
Vahir	Veys	Vələhməd	Vəliyulla	Vidadi
Vaiz	Veysal	Vələt	Vəliyyəddin	Vidalət
Vaqif	Veysəddin	Vələhəd	Vəliyyət	Vidayət
Vaqir	Veysəl	Vəli	Vəlməmməd	Vilayət
Valay	Veysələddin	Vəliağa	Vərağa	Vildan
Valeh	Veysi	Vəlibaba	Vərdixan	Vilen
Vali	Vəcdi	Vəlibala	Vərəqqa	Vilyam
Valid	Vədəd	Vəlibəy	Vəriqa	Vilyəddin
Valik	Vədədi	Vəlican	Vərqa	Vulkan
Valis	Vədət	Vəliəddin	Vəsədət	Vurğun
Valiz	Vədud	Vəliəhd	Vəsən	Vüqar
Vamiq	Vəfadar	Vəliəhəd	Vəsəni	Vüsal
Vanur	Vəfadur	Vəliəhməd	Vəsfəddin	Vüsalət
Varaz	Vəfalı	Vəlihəd	Vəsfidar	Vüsali
Varis	Vəfiq	Vəlixan	Vəsfiyar	Vüsət
Variz	Vəhbi	Vəlikram	Vəsi	Vüslət
Varman	Vəhdəd	Vəliqulu	Vəssaf	

			Ə Y Ə	
Yadış	Yafət	Yağub	Yağubxan	Yakir
Yadigar	Yaftum	Yağubalı	Yağuzar	Yaqub
Yadulla	Yagir	Yağubcan	Yahya	Yaqubalı
Yafəs	Yağmur	Yağubəli	Yaxşibəy	Yaqubəli

Yaqubxan	Yarməmməd	Yeksan	Yəminəddin	Yurddaş
Yalçın	Yarulla	Yeksar	Yəsar	Yurdsoy
Yalçınbay	Yasavul	Yekşad	Yılmaz	Yurdtəkin
Yalçınbəy	Yasəf	Yelgin	Yolbəyi	Yurəli
Yalçınxan	Yasər	Yelizar	Yolçu	Yuris
Yaməddin	Yasət	Yelman	Yoldar	Yusif
Yamən	Yasif	Yelmar	Yoldaş	Yusifbəy
Yamil	Yasim	Yelmaz	Yoldaşağa	Yusifcamal
Yamin	Yasin	Yelmən	Yoldaşbaba	Yusifəfəndi
Yanar	Yasir	Yemşan	Yoldaşbala	Yusifəli
Yanardağ	Yaşa	Yemşən	Yoldaşbəy	Yusifxan
Yanlar	Yaşar	Yeltəkin	Yoldaşxan	Yusifzadə
Yanvar	Yaşarxan	Yenərxan	Yoloğlu	Yusifziya
Yapon	Yaşılxan	Yengibar	Yolruh	Yusub
Yaradan	Yatəmze	Yenibar	Yolunur	Yusubalı
Yaralan	Yavər	Yenifail	Yuhənnas	Yusubəli
Yaralı	Yavud	Yenihəyat	Yulduz	Yusuf
Yaraşiq	Yavus	Yenilməz	Yuləd	Yusup
Yarbay	Yavuz	Yenisey	Yulət	Yuşva
Yarbəy	Yaybəyi	Yeniş	Yunis	Yuzdey
Yardım	Yayxan	Yeralı	Yunisalı	Yühənnas
Yarəddin	Yaylaq	Yerevan	Yunisəli	Yüksək
Yarəhməd	Yaynur	Yerəli	Yunsur	Yüksəl
Yarəli	Yazarxan	Yetkin	Yunus	Yülət
Yarı	Yaznur	Yeylaq	Yunusağa	Yüzasif
Yarıbəy	Yedan	Yədigar	Yunusalı	Yüzbaşı
Yarıxan	Yedər	Yədiş	Yunusəli	Yüzbəy
Yarımşah	Yedigər	Yədulla	Yurdçu	Yüzdey
Yarlıq	Yedigər	Yəhya	Yurdçubəy	Yüzxan
Yarmədəd	Yekxan	Yəqinəli	Yurdçuxan	

Յ Ն Ջ

Zabil	Zabur	Zahidxan	Zaiq	Zaləddin
Zabir	Zahar	Zahil	Zair	Zalxan
Zabit	Zahib	Zahir	Zakif	Zalı
Zabitxan	Zahid	Zahirəddin	Zakir	Zalış
Zabrat	Zahiddin	Zahirəli	Zal	Zamaləddin
Zabul	Zahidəli	Zaid	Zaland	Zaman

Zamanağa	Zeydulla	Zəkarət	Zikrulla	Ziyatay
Zamanbəy	Zeyqam	Zəkayi	Zilal	Ziyatəş
Zamanəddin	Zeyqan	Zəkəriyyə	Zilqəm	Ziyəddin
Zamanxan	Zeyqəm	Zəki	Zilli	Zoray
Zaməddin	Zeyqəmşah	Zəkibəy	Zilman	Zöhhak
Zamid	Zeynabdı	Zəkiulla	Ziloy	Zöhhaq
Zamiq	Zeynal	Zəkiyəddin	Zimistan	Zöhrab
Zamil	Zeynalabdin	Zəkulla	Zinat	Zöhralı
Zamin	Zeynəddin	Zəlim	Zindafur	Zöhrəli
Zamir	Zeyni	Zəlimxan	Zindavur	Zökəri
Zanar	Zeyniş	Zəmilxan	Zinəddin	Zubeyir
Zatəli	Zeynulla	Zəngi	Zinətulla	Zubeyr
Zati	Zeynur	Zəngibar	Zinnun	Zurab
Zaur	Zeytulla	Zəngibəy	Zinnur	Zübayıl
Zavər	Zeytun	Zəngixan	Zirəddin	Zübeyir
Zavərbəy	Zəbi	Zəngiyar	Zirək	Zühtü
Zavərhan	Zəbibulla	Zərbail	Zirəng	Zülal
Zavur	Zəbixan	Zərbala	Zirvə	Zülfəli
Zayid	Zəbulla	Zərbalı	Zişan	Zülfi
Zayiq	Zəbun	Zərbəli	Ziya	Zülfıqar
Zayir	Zəfər	Zərbi	Ziyad	Zülfiyar
Zehir	Zəfəralı	Zərdab	Ziyadağa	Zülfü
Zehirağa	Zəfərəddin	Zərdabi	Ziyadar	Zülfüqar
Zehirbaba	Zəfərhan	Zərdüşt	Ziyaddin	Zülqədər
Zehirbala	Zəhhaq	Zərgər	Ziyadəli	Zülüt
Zehirbəy	Zəhman	Zərra	Ziyadxan	Zümrad
Zehirxan	Zəhmət	Zərrab	Ziyaəddin	Zümrat
Zehni	Zəhrəddin	Zərraf	Ziyafəddin	Zümrbəy
Zeni	Zəhrəli	Zərvan	Ziyamin	Zümərəddin
Zeybək	Zəka	Zəyyar	Ziyandır	Zümərəhan
Zeybər	Zəkafət	Zifər	Ziyapaşa	Zümürbəy
Zeybulla	Zəkail	Zikrəddin	Ziyar	Zümürhan
Zeyd	Zəkələt	Zikrəli	Ziyarət	Zürab
Zeydəm	Zəkara	Zikri	Ziyarətdin	

2. QADIN ADLARI

Ə A Ə

Ababil	Adifə	Ağabanu	Ağgün	Axirə
Abadət	Adikə	Ağabəyi	Ağxanım	Aida
Abagül	Adilə	Ağabəyim	Ağxatın	Aidə
Abaqay	Afaq	Ağabibi	Ağxatun	Aisa
Abayət	Afayat	Ağabikə	Ağqız	Aişə
Abdəst	Afayət	Ağadostu	Ağnaz	Aişəbəyim
Abgül	Afəq	Ağagəlin	Ağnisə	Aişəxanım
Abhava	Afər	Ağaxanım	Ağnur	Akça
Abhəyat	Afərbəyim	Ağaxatın	Ağnurə	Akçay
Abxanım	Afərdə	Ağaxatun	Ağsurə	Akifə
Abıgül	Afərxanım	Ağanaz	Ağtab	Akimə
Abıxanım	Afəridə	Ağanənə	Ağüz	Akina
Abitel	Afəridən	Ağannə	Ağüzlü	Akkuş
Abidə	Afərim	Ağanisə	Ağzər	Akpınar
Abıgül	Afərin	Ağanurə	Ahəna	Aqdəst
Abihava	Afət	Ağbəniz	Ahəstə	Aqibət
Abihəyat	Afi	Ağbikə	Ahibə	Aqifə
Abirə	Afidə	Ağbuta	Ahidə	Aqilə
Abiyət	Afifə	Ağca	Ahilə	Aqiya
Abla	Afiqə	Ağcabəniz	Ahu	Aqiyə
Abuhəyat	Afilə	Ağcabəyim	Ahubəyim	Alabikə
Abutel	Afimiya	Ağcagül	Ahubikə	Alacan
Abuzəndə	Afina	Ağcagün	Ahuxanım	Alagöz
Abyaşıl	Afirə	Ağcaxanım	Ahunaz	Alagül
Açelya	Afitab	Ağcaxatın	Ahunisə	Alaxanım
Açıqgül	Afiyə	Ağcaxatun	Ahunur	Alanisə
Açılangül	Afiyət	Ağcaqız	Ahuzər	Alanqu
Adaxanım	Afiyyə	Ağcaüz	Axça	Alazan
Adeliya	Afizə	Ağcazər	Axçagül	Alazər
Adxanım	Afrizə	Ağçiçək	Axçaxanım	Albina
Adıdan	Aftab	Ağənnə	Axçalı	Alcan
Adıgül	Afurə	Ağgilə	Axırbəyim	Alçagül
Adınur	Ağabacı	Ağgöz	Axırgül	Alçiçək
Adızər	Ağabani	Ağgül	Axırca	Aldona

Aleftina	Almayı	Amurə	Arıqız	Atəşin
Aləmara	Almaz	Anabacı	Arifə	Atifə
Aləmə	Almazxanım	Anabala	Arifət	Atikə
Aləməfruz	Almina	Anabəyim	Ariyə	Atiqə
Aləmgül	Alminə	Anabikə	Arizə	Atilə
Aləmgün	Alnarə	Anacan	Armida	Atiyə
Aləmnar	Alnaz	Anadil	Aruzə	Atiyyə
Aləmnaz	Alnur	Anagəlin	Arzu	Atlas
Aləmnur	Alnurə	Anagül	Arzubəyim	Atlaz
Aləmsuz	Alsu	Anagün	Arzugül	Avazə
Aləmşad	Altac	Anaxanım	Arzuxanım	Avesta
Aləmşən	Altunay	Anaid	Arzuqız	Aya
Aləmtab	Altunə	Anaqız	Arzuyyə	Ayal
Aləmzar	Altungül	Anamqız	Asena	Ayalə
Aləmzər	Aludə	Anara	Asifə	Ayan
Alfiya	Alvida	Anarə	Asiman	Ayana
Algül	Alvila	Anası	Asimə	Ayanə
Alxanə	Alvina	Anaş	Asirə	Ayarxanım
Alidə	Alya	Anaşbəyim	Asiya	Ayat
Alihə	Alyanaq	Anayə	Asiyabəyim	Ayatbacı
Alimə	Alyaz	Anfila	Asiyaxanım	Ayatxanım
Aliməcən	Alyetər	Anfisa	Asiyat	Ayazə
Alimnaz	Alzər	Anfise	Asiyə	Ayazgül
Alisa	Amalə	Anise	Asiyəbəyim	Aybacı
Alisə	Amaliya	Anisət	Asiyəxanım	Aybala
Aliyə	Amalqız	Aniyə	Asiyət	Aybanu
Alizər	Amalya	Aniyət	Asudə	Aybədən
Alla	Amamə	Anjela	Asya	Aybəniz
Alleytər	Amana	Anjelika	Asyabəyim	Aybəyim
Alma	Amanə	Anna	Asyaxanım	Aybibə
Almabəyim	Amangül	Anurə	Aşabel	Aybikə
Almafa	Ameliya	Anuş	Aşafatma	Ayca
Almagül	Amella	Anzulə	Aşiqə	Aycabəyim
Almaxanım	Amidə	Arasiyə	Aşimə	Aycaxanım
Almara	Amilə	Arasiyyə	Aşirə	Aycamal
Almarə	Aminə	Arasta	Aşkina	Aycan
Almas	Amirə	Arastə	Aşura	Aycanə
Almayə	Amulə	Arəstə	Aşurey	Aycanise

Ayçiçək	Aygünə	Aynana	Aysər	Aytən
Ayçin	Aygünlü	Aynaniso	Aysima	Ayulduz
Ayçinə	Ayxanə	Aynaz	Aysimə	Ayüz
Ayçöhrə	Ayxanım	Aynel	Aysoltan	Ayüzlü
Ayda	Ayidə	Aynifər	Aysona	Ayyana
Aydağül	Ayinə	Aynisə	Aysöylü	Ayyanə
Aydan	Ayişə	Aynişan	Aysu	Ayyanaq
Aydanə	Ayişəbəyim	Ayniyə	Aysultan	Ayyanar
Aydəniz	Ayişəxanım	Aynur	Aysun	Ayyət
Aydəst	Ayqabaq	Aynurə	Aysuna	Ayzadə
Aydil	Ayqan	Aypar	Aysunə	Ayzangül
Aydingül	Ayqanə	Aypara	Aysurə	Ayzər
Aydingün	Ayqız	Ayparə	Aysurət	Aza
Aydoğan	Ayla	Aypər	Ayşad	Azabəyim
Ayə	Aylabəyim	Aypəri	Ayşaxanım	Azadə
Ayəxanım	Aylaxanım	Aypikə	Ayşaxatın	Azadgül
Ayəndam	Aylan	Ayranə	Ayşaxatun	Azaxanım
Ayəndə	Aylanə	Ayrunə	Ayşan	Azanişə
Ayəndən	Aylanisə	Aysabah	Ayşanə	Azayə
Ayəstə	Aylaz	Aysalı	Ayşen	Azələt
Ayət	Aylazər	Aysan	Ayşə	Azərin
Ayətbəyim	Aylən	Aysar	Ayşəgül	Azərtac
Ayət bikə	Aylin	Aysarə	Ayşən	Azimə
Ayət xanım	Aymanə	Aysarı	Aytac	Azinə
Ayfər	Aymələk	Aysel	Aytamam	Aziyə
Aygöhrə	Aymirə	Aysəba	Ayfan	Azmiyə
Aygövhər	Ayna	Aysəhər	Aytaz	Aznurə
Aygül	Aynabəyim	Aysəxanım	Aytel	Azra
Aygülə	Aynagül	Aysən	Aytək	
Aygün	Aynaxanım	Aysənəm	Aytəkin	

Ә B Ә

Bacı	Bacınur	Badamnar	Badisaba	Bağça
Bacıgül	Badam	Badamnaz	Badisəba	Bağçabəyim
Bacıxanım	Badambacı	Badamniso	Badisəfa	Bağçagül
Bacıqız	Badambəyim	Badamnur	Badseba	Bağçaxanım
Bacınaz	Badamgül	Badamzər	Badsefa	Bağçazər
Bacınisə	Badamxanım	Badəgül	Bafta	Bağdad

Bağdadbəyim	Balaxanım	Bayramxanım	Bəhriqız	Bəstixanım
Bağdadxanım	Balaxatın	Bayramxatın	Bəhrinisə	Bəstiqız
Bağdadxatun	Balaxatun	Bayramxatun	Bəhriyyə	Bəsura
Bağdadnisə	Balaqız	Bazilə	Bəhruzə	Bəşarət
Bağdagül	Balanaz	Becət	Bəhruzət	Bəşirə
Bağdaxanım	Balanisə	Behnaz	Bəhyə	Bəşirət
Bağdaqız	Balı	Behruzə	Bəxseyiş	Bətirə
Bağdazər	Balıçığək	Bela	Bəxtəvər	Bətulə
Baha	Balınc	Bella	Bəxtigül	Bətur
Bahalı	Balış	Bədayə	Bəxtilə	Bətura
Bahar	Balqız	Bədiə	Bəxtiyyə	Bəyanə
Baharə	Ballı	Bədiəcəmal	Bəxtli	Bəyaz
Bahargül	Ballıbəyim	Bədiəcəmal	Bəkirə	Bəygülü
Bahargün	Balıca	Bədihə	Bələqiyyə	Bəyxanım
Baharxanım	Ballıxanım	Bədilə	Bəlkinaz	Bəyim
Baharnaz	Balnar	Bədircahan	Bəlqiyyə	Bəyimağa
Baharnisə	Balnaz	Bədirə	Bənəfşə	Bəyimana
Baharnur	Balnur	Bədirnisə	Bənifə	Bəyimbacı
Baharşad	Balsarı	Bədistan	Bənifər	Bəyimcan
Baharşən	Banı	Bədiyyə	Bənigül	Bəyimxanım
Bahirə	Banıçığək	Bədiyyə	Bəniyyə	Bəyimqız
Bahur	Banış	Bədriyyə	Bənizər	Bəyimnaz
Bahurə	Banoş	Bədriyyə	Bənövşə	Bəyimnənə
Baxmalı	Banu	Bədurə	Bənöyüş	Bəyimnur
Bakirə	Banuçığək	Bədürə	Bənurə	Bəyimsultan
Bakiyyə	Banugül	Bəhadət	Bənzər	Bəyistan
Baqiyyə	Banuxanım	Bəhər	Bənzurə	Bəzək
Baqiyyə	Banuxatun	Bəhərcin	Bərcis	Bəzər
Balabacı	Banuqız	Bəhərçi	Bəsirə	Bəzmicahan
Balabəyim	Baratxanım	Bəhicə	Bəsirət	Bəzmişgül
Balabibi	Barixə	Bəhilə	Bəslər	Bəzmixanım
Balabikə	Barikə	Bəhiyyə	Bəsrət	Bəzrin
Balaca	Bariqə	Bəhli	Bəstə	Bibi
Balacabəyim	Bastafa	Bəhri	Bəstəgül	Bibibəyim
Balacaxanım	Başxanım	Bəhribəyim	Bəsti	Bibibikə
Balacaqız	Batirə	Bəhrican	Bəstibacı	Bibican
Balacanisə	Batmagül	Bəhriqül	Bəstibəyim	Bibigül
Baladostu	Bayaz	Bəhrixanım	Bəstigül	Bibixanım

Bibiqız	Billürnisə	Bircəxatun	Brofiya	Butanaz
Bibinaz	Binə	Bircənaz	Buxayda	Butanısə
Bibinisə	Binəbacı	Bircənisə	Buket	Butası
Bikə	Binəbəyim	Bircənur	Buray	Buzxanım
Bikəbacı	Binəgül	Bircəyaz	Burhanə	Büllurbanu
Bikəbəyim	Binəxanım	Birdanə	Burlaxatun	Büllurbəyim
Bikəxanım	Binənisə	Birgül	Busat	Büllurə
Bildirçin	Binəzər	Birxanım	Busə	Büllurxanım
Bildur	Birbacı	Birnurə	Busəbəyim	Bülluri
Bildurə	Bircahan	Birüzə	Busəgül	Büllurnisə
Bilginə	Bircə	Biyənə	Busəxanım	Büllurbəyim
Bilqeyis	Bircəbacı	Böyükbacı	Busənısə	Büllürə
Billurbanu	Bircəbəyim	Böyükgəlin	Buşəng	Büllürnisə
Billurbəyim	Bircəçiçək	Böyükgül	Butabəyim	Bürhanə
Billurə	Bircəgəlin	Böyükxanım	Butagül	Büsət
Billurxanım	Bircəgül	Böyükqız	Butaxanım	
Billuri	Bircəgün	Böyüknisə	Butam	
Billurnisə	Bircəxanım	Brilyant	Butan	

Ә C Ә

Cabirə	Camalə	Cansirə	Ceynibəyim	Cəmilə
Cahan	Camaliyə	Cansu	Ceynixanım	Cəmilət
Cahanə	Camaliyyə	Cansun	Ceyran	Cənənə
Cahanbanu	Canalə	Cansunə	Ceyranə	Cənnət
Cahanbəyim	Canan	Cavahir	Ceyrangül	Cənnətbacı
Cahanəfruz	Cananə	Cavahirat	Ceyranxanım	Cənnətbəyim
Cahanfər	Canayə	Cavanə	Ceyrannaz	Cənnətbikə
Cahangiz	Canbacı	Cavidə	Cəbirə	Cənnətgül
Cahangül	Canbəyim	Cazibə	Cəbriyyə	Cənnətxanım
Cahanxanım	Canbikə	Cazimə	Cədiddə	Cəriyyə
Cahannaz	Canella	Cevriyyə	Cələlə	Cəvahir
Cahannisə	Canəfruz	Ceyhunə	Cələlət	Cəvahirat
Cahannur	Canfəza	Ceyla	Cəlaliyyə	Cəzanə
Cahantac	Canxanım	Ceylabəyim	Cələsət	Cəzirə
Cahanzər	Canıgül	Ceylagül	Cəlilə	Cəzmiyə
Cahidə	Canisə	Ceylaxanım	Cəmilə	Cəzmiyyə
Calalə	Canrübə	Ceylanisə	Cəmaliyə	Cəzrəbəyim
Calibə	Cansel	Ceyni	Cəmaliyyə	Cəzrəxanım

Cəzrənisə	Ciyadət	Cövza	Curuxanım	Cürübəyim
Cığaxanım	Coşqar	Cudiyə	Curunisə	Cürüxanım
Cığalı	Cövhər	Cudiyə	Culyetta	Cürünisə
Cilvəkar	Cövhərbəyim	Culduz	Cüneyla	
Cilvəli	Cövhərzanım	Cumayə	Cürəbəyim	
Cilvənaz	Cövhərnisə	Curubəyim	Cürəzanım	
Cismina	Cövriyyə	Curugül	Cürənisə	

Ә Ç Ә

Çağlak	Çeşmixanım	Çiçə	Çiçəknaz	Çimnaz
Çağlaq	Çeşminaz	Çiçəbacı	Çiçəknur	Çimnazbəyim
Çalıquşu	Çeşminisə	Çiçəbəyim	Çiçəkzar	Çimnazzanım
Çaylı	Çeşmizər	Çiçəgül	Çiçəkzər	Çinarə
Çervon	Çevriyyə	Çiçəzanım	Çiçigül	Çinənay
Çeşmə	Çələng	Çiçək	Çiləbəyim	Çiyələk
Çeşməgül	Çəmən	Çiçəkbaçı	Çiləgül	Çöhrə
Çeşməzanım	Çəməngül	Çiçəkbəyim	Çiləzanım	Çöhrəbəyim
Çeşmənaz	Çəməni	Çiçəkbiyi	Çilənay	Çöhrəgül
Çeşmənur	Çəmənnaz	Çiçəkbiyə	Çilənisə	Çöhrəzanım
Çeşməzar	Çəmənnur	Çiçəkgül	Çillibəyim	Çöhrənisə
Çeşməzər	Çəmənzar	Çiçəkzanım	Çillixanım	Çülübəyim
Çeşmi	Çəmənzər	Çiçəkxatın	Çiməngül	Çülüzanım
Çeşmigül	Çəriyyat	Çiçəkxatun	Çiməni	Çülünisə

Ә D Ә

Dalğa	Dəmət	Dəstəbaçı	Dilanaz	Dildar
Damla	Dəryabəyim	Dəstəbəyim	Dilara	Dildarə
Danqız	Dəryagül	Dəstəgül	Dilaram	Diləfruz
Dansu	Dəryaxanım	Dəstəzanım	Dilarə	Dilənar
Dansulu	Dəryaxatın	Dəstəqız	Dilavaz	Diləngül
Darayı	Dəryaxatun	Dəstənaz	Dilavət	Dilənur
Darçın	Dəryanisə	Dəstənur	Dilaviz	Dilər
Dastanə	Dəryanur	Dəstəzər	Dilazər	Dilfərəh
Daydostu	Dəryenur	Diana	Dilbaz	Dilfəza
Dayıdostu	Dəsbinə	Dilab	Dilbazi	Dilfuzə
Defina	Dəsdəgül	Dilaçar	Dilbər	Dilguşa
Dəfinə	Dəspinə	Dilafət	Dilbəri	Dilguşad
Dəfnə	Dəstə	Dilana	Dildadə	Dilguşə

Dilguzə	Dilsəfa	Dostuxanım	Durnaxatın	Düriyyə
Dilhaz	Dilşab	Dostuxatun	Durnaxatun	Dürnisə
Dilxanə	Dilşad	Döhanə	Durnisə	Dürrə
Dilxoş	Dilşən	Dönəşgül	Dursunə	Dürrəbəyim
Dilistan	Dilzar	Dönəşxanım	Duyğunə	Dürrəxanım
Dilişad	Dina	Dönəşnisə	Dühanə	Dürrət
Dilkeş	Dinara	Dövlə	Dünya	Dürriyyə
Dilli	Dinarə	Dövləbəyim	Dünyabəyim	Dürrü
Dilmanə	Diyana	Dövləxanım	Dünyaxanım	Dürsabəh
Dilnar	Diyənə	Dövlənisə	Dünyam	Dürsədəf
Dilnara	Dolça	Dövrənə	Dünyasəda	Dürsəti
Dilnarə	Dona	Dudu	Dünyazər	Dürtəkin
Dilnavaz	Donabəyim	Dunaybəyim	Dürənə	Düşəri
Dilnaz	Donaxanım	Dunaybikə	Dürbikə	Düşvar
Dilnəvaz	Donara	Dunaycan	Dürdanə	Düşvarə
Dilnur	Donya	Dunayxanım	Dürdəstə	Düşvər
Dilnurə	Dostgül	Dunaynisə	Dürəfşan	Düymə
Diloş	Dostxanım	Durbəyim	Dürəngiz	Düyməbəyim
Dilruba	Dostu	Durxanım	Dürxanım	Düyməxanım
Dilrubə	Dostubəyim	Durna	Dürxatın	Düzrətül
Dilrüba	Dostucan	Durnabəyim	Dürxatun	
Dilrübə	Dostugül	Durnaxanım	Düriyə	

Ə E Ə

Edvina	Elazə	Elegiya	Elginay	Elli
Edvinə	Elazər	Elenora	Elgünə	Elmanə
Efira	Elba	Eleonora	Elxanə	Elmara
Efra	Elbarə	Elfanə	Elxanım	Elmarə
Efsirə	Elbəniz	Elfira	Eliana	Elmaya
Ehrənə	Elbəzər	Elfirə	Elida	Elmayə
Ehtinaz	Elbikə	Elfrida	Elina	Elmina
Ehtiramə	Elcanə	Elginarə	Elista	Elminaz
Ela	Elçiçək	Elginay	Elizaveta	Elminə
Elafət	Elçinə	Elginə	Elkinə	Elmira
Elana	Elda	Elgül	Elqanə	Elmizar
Elayda	Eldanə	Elgülnarə	Ella	Elmizər
Elayə	Eldəgül	Elgünara	Ellada	Elmnaz
Elaza	Elduzə	Elgünarə	Ellarə	Elmurə

Elnamə	Eltara	Elza	Enarə	Eşqinə
Elnarə	Eltarə	Elzara	Enera	Eşqiyyə
Elnayə	Eltunə	Elzarə	Enfira	Eteri
Elnaz	Eltuzə	Elzayə	Enzulə	Evdəgül
Elnazə	Elvina	Elzər	Erika	Evelina
Elnura	Elvira	Elzira	Esfira	Evira
Elnurə	Elvirə	Ema	Esfirə	Eynura
Elsanə	Elviya	Emelya	Esminə	Eynurə
Elsona	Elya	Emilə	Esmira	Eyruzə
Elsu	Elyana	Emiliya	Esmirada	Eyzəngül
Elsurə	Elyanə	Emilya	Esmiralda	Eyzən
Elşanə	Elyanora	Eminə	Esmirə	Eyzəngül
Eltac	Elyanura	Emma	Esnarə	Eyzənqız
Eltacı	Elyaz	Enara	Estella	Eyzurə

Ə Ə Ə

Əbabil	Əfiqə	Əfşanə	Əlaxatun	Əmanət
Əbadət	Əfqanə	Əhligül	Əlamət	Əmaylə
Əbxanım	Əflakə	Əhlinaz	Əlanisə	Əmbər
Əbixanım	Əfra	Əhliyat	Əlavə	Əmbərbəyim
Əbru	Əfrabəyim	Əhliyə	Ələstə	Əmbərxanım
Əcəb	Əfraxanım	Əhliyyə	Ələviyyə	Əmdostu
Əcəbgül	Əfraxatın	Əhliyyə	Əlfinaz	Əməl
Əcəbxanım	Əfraxatun	Əhya	Əlfiyyə	Əməlbəyim
Əcəbqız	Əfranisə	Əhyabəyim	Əlifə	Əməlgül
Əcəbnaz	Əfrubə	Əhyaxanım	Əlifiiyyət	Əməlxanım
Əcəbnisə	Əfruz	Əxtər	Əlimə	Əməlnaz
Əcəbnur	Əfruzbəyim	Əkizə	Əliyyə	Əmidostu
Əcəbzər	Əfruzə	Əqdəs	Əlmayə	Əminə
Ədibə	Əfruzxanım	Əqidə	Əludə	Əminət
Ədiqə	Əfsanə	Əqiq	Əlvənbəyim	Ənbər
Ədilə	Əfsarə	Əqiqə	Əlvənə	Ənbərbəyim
Ədimə	Əfsərə	Əqilə	Əlvəngül	Ənbərgül
Əfafə	Əfsudə	Əla	Əlvənxanım	Ənbərxanım
Əfayət	Əfsunə	Əlabəyim	Əlvənnisə	Ənisə
Əffanə	Əfsurə	Əlabikə	Əlvida	Əntiqə
Əfidə	Əfsuridə	Əlaxanım	Əlvinə	Ərdənay
Əfifə	Əfşan	Əlaxatın	Əmalə	Ərəbiyyə

Ərəfə	Əsbətbəyim	Əsliyaz	Əsrar	Əyanə
Ərəngül	Əsbətxanım	Əslizər	Əsrarə	Əyyubə
Ərəstə	Əsəba	Əsma	Əsurə	Əvşan
Ərəsun	Əsən	Əsmabəyim	Əşrəfbacı	Əvşanə
Əryinaz	Əsəngül	Əsmaxanım	Əşrəfgül	Əzəmət
Ərki	Əsfira	Əsmaıl	Əşrəfxanım	Əzət
Ərkibəyim	Əsginaz	Əsmanisə	Əşrəfiyyə	Əzətbəyim
Ərkixanım	Əsgiyar	Əsmayə	Əşrəfqız	Əzətxanım
Ərkixatın	Əsibə	Əsmayı	Ətayə	Əzifə
Ərkixatun	Əsil	Əsməd	Ətiqə	Əzimə
Ərkinaz	Əsilbəyim	Əsməgül	Ətir	Əziyyət
Ərkinisə	Əsilxanım	Əsməxanım	Ətirə	Əzizbəyim
Ərus	Əsiyyə	Əsməxatun	Ətirgül	Əzizbikə
Əruzə	Əsiyyət	Əsmənur	Ətirli	Əzizə
Əruziyyə	Əskinaz	Əsmər	Ətirşah	Əzizgül
Əsabə	Əsli	Əsmət	Ətiyyə	Əzizxanım
Əsbat	Əslibəyim	Əsmətxanım	Ətlaz	Əzmiyyə
Əsbərbəyim	Əslicahan	Əsmira	Ətrabə	Əzra
Əsbərxanım	Əsligül	Əsnayə	Ətriyyət	Əzrabəyim
Əsbərnisə	Əslixanım	Əsnayı	Ətrubə	Əzraxanım
Əsbət	Əslixatın	Əsra	Əttiqə	

Ə F Ə

Fabilə	Fakihə	Fariqə	Fatma	Feyzibəyim
Fadilə	Fakirə	Farilə	Fatmaxanım	Feyzigül
Fahimə	Fakiyə	Farisə	Fatmanisə	Feyzixanım
Faxirə	Faqimə	Farizə	Faya	Feyziyə
Faidə	Falmirə	Faruqə	Fayiqə	Fəcəb
Faiqə	Familə	Fasihə	Fayizə	Fəcəbxanım
Failə	Familət	Fasilə	Fazilə	Fəcəbnisə
Faimə	Famimə	Fatehə	Fazilət	Fəcriyyə
Faina	Faminə	Fatı	Felmanə	Fədaqət
Fainə	Fanı	Fatihə	Felmira	Fədayə
Fairə	Fanila	Fatikə	Femida	Fədayət
Faiyyət	Fanirə	Fatima	Femidə	Fəğanə
Faizə	Fanurə	Fatimə	Feyzə	Fəhimə
Faizət	Faribə	Fatimət	Fevziyyə	Fəhmidə
Faizəxanım	Faridə	Fatimi	Feyzanə	Fəhminə

Fəhmiyyə	Fərayə	Fəridə	Fəyyadə	Firqiyyə
Fəhrəbanu	Fərayət	Fərihə	Fəyyazə	Firuzə
Fəxrənə	Fərcan	Fəriqə	Fəyzanə	Firuztac
Fəxrəndə	Fərcanə	Fəriştə	Fəzanə	Firzət
Fəxrənisi	Fərdanə	Fərizad	Fəzilə	Fisun
Fəxrənsə	Fərdinə	Fərizə	Fəzilət	Fisunə
Fəxrəntac	Fərdiyə	Fərizəd	Fidan	Fitnə
Fəxribəyim	Fərdiyyə	Fərqa	Fidanə	Fitnət
Fəxrican	Fərdiyyət	Fərqanə	Fidangül	Fiturə
Fəxridə	Fərə	Fərqiyə	Fiday	Fizurə
Fəxrigül	Fərəbanu	Fərqiyyə	Fidumə	Fizzə
Fəxrixanım	Fərəbəyim	Fərmayış	Fındıq	Fizzəbacı
Fəxrinaz	Fərəh	Fərminə	Fikriyyə	Fizzəbanu
Fəxrinisi	Fərəhbanı	Fərmudə	Fiqumə	Fizzəbəyim
Fəxrintac	Fərəhbəyim	Fərmuzə	Fiqunə	Fizzəxanım
Fəxriyyə	Fərəhgül	Fərrin	Fiqurə	Flora
Fəxrnaz	Fərəhxanım	Fərruxə	Filada	Florida
Fəqanə	Fərəhnaz	Fərzanə	Filyar	Fövqanə
Fəqumə	Fərəhnisi	Fərzinə	Fima	Fövqiyə
Fəqunə	Fərəhnur	Fərziyə	Fimarə	Fövqiyyə
Fəlakə	Fərəhşan	Fərziiyyə	Finisə	Fövriyyə
Fənar	Fərəhza	Fəsanə	Finurə	Fövriyyə
Fənarə	Fərəhzər	Fəsihə	Firavan	Fövziyyə
Fənirə	Fərəxanım	Fəsilə	Firayə	Fövziyyə
Fənurə	Fərəngiz	Fəslıcahan	Firayət	Furqanə
Fərabanu	Fərənisi	Fəsligül	Firazə	Futurə
Fəraid	Fərəhanə	Fətdanə	Firdovsə	Fürqanə
Fəraiz	Fərəhunə	Fətihə	Firdovsiyyə	Füruzan
Fəraq	Fərəxanə	Fətiyyə	Firəngiz	Füsun
Fəramuş	Fərəxəndə	Fəttanə	Firəngül	Füsunə
Fəranə	Fərəxundə	Fəturə	Firqayə	Füsunkar
Fəray	Fərəxunə	Fəvrənə	Firqiyə	Füzulət

Ə G Ə

Gaviyyə	Gəlingül	Gəncay	Gilanaz	Gilasxanım
Genrida	Gəlinxanım	Gəncəbanu	Gilanə	Gilavar
Gəlin	Gəlinqız	Gəncəxanım	Gilas	Gilavər
Gəlinbacı	Gəncəbanı	Gərəkməz	Gilasbəyim	Gilazər

Gilə	Guşəxanım	Gülayım	Gülbirçək	Güləbənzər
Giləbacı	Guşənisə	Gülayışə	Gülbitə	Güləbətın
Giləbəyim	Guşəzər	Gülazə	Gülbiyə	Güləfran
Giləxanım	Guşvar	Gülazər	Gülbiyyə	Güləfşan
Giləxatın	Guşvarə	Gülbacı	Gülbudaq	Güləkər
Giləxatun	Gülab	Gülbadam	Gülbuta	Güləmail
Gilənər	Gülabaz	Gülbadə	Gülcahan	Güləmbər
Gilənaz	Gülabə	Gülbağça	Gülcamal	Güləmfura
Gilənisə	Gülabi	Gülbağda	Gülcan	Gülən
Gilənür	Gülacan	Gülbahar	Gülcanı	Gülənay
Giləzər	Gülaçan	Gülbənə	Gülceyrən	Gülənaz
Göhər	Gülaçar	Gülbani	Gülcəmil	Gülənbər
Görgün	Gülafət	Gülbənu	Gülcənnət	Güləncan
Görüş	Gülafə	Gülbar	Gülçarə	Güləndam
Gövhər	Gülafər	Gülbarə	Gülçay	Güləndan
Gövhərbəyim	Gülafət	Gülbaz	Gülçəmən	Gülənfıra
Gövhərtac	Gülafıra	Gülbehışt	Gülçiçək	Gülənfura
Göycə	Gülağız	Gülbədən	Gülçimən	Güləngiz
Göyçə	Gülal	Gülbəxt	Gülçin	Gülənisə
Göyçək	Gülalə	Gülbən	Gülçöhrə	Gülənmən
Göyçəkgül	Gülaləm	Gülbənd	Güldənə	Gülənnaz
Göyçəkqız	Gülamə	Gülbəniz	Güldəhan	Gülənzər
Göyçəknaz	Gülana	Gülbənövşə	Güldən	Gülər
Göyçin	Güləndam	Gülbər	Güldənə	Gülərza
Göyərçin	Gülənə	Gülbəs	Güldəniz	Güləsər
Göygöz	Gülər	Gülbəsdi	Güldərən	Güləsmər
Gözəl	Güləra	Gülbəsər	Güldərya	Güləsmət
Gözəlbəyim	Güləram	Gülbəsti	Güldəstə	Güləşnaz
Gözəlcan	Gülərə	Gülbətın	Güldinar	Güləşrurə
Gözəlçə	Gülərzü	Gülbəyan	Güldostu	Gülətir
Gözəlgəlin	Gülətəş	Gülbəyaz	Güldüzə	Güləzban
Gözəlgül	Güləvaz	Gülbəyim	Güldüz	Güləzər
Gözəlخانım	Güləvər	Gülbəz	Gülərkən	Güləfayət
Gursel	Güləvuş	Gülbəzər	Gülərtə	Güləfidan
Gurşad	Gülay	Gülbibi	Güləyfə	Güləfıra
Guşbər	Güləyaz	Gülbiçə	Güləyşə	Güləgəlin
Guşə	Güləyə	Gülbikə	Güləyzə	Güləgəz
Guşəbəyim	Güləyət	Gülbilcan	Güləbatın	Güləgəzər

Gülgün	Gülqız	Gülnuş	Gülsəfa	Gültəkin
Gülgünə	Gülqönçə	Gülnuşə	Gülsəhər	Gültən
Gülhanə	Güllalə	Gülnüma	Gülsən	Gültənək
Gülhava	Güllər	Gülövşə	Gülsənə	Gültər
Gülhəmra	Güllü	Gülöyşə	Gülsənəm	Gülura
Gülhəyat	Güllübəyim	Gülpər	Gülsəpən	Gülurə
Gülhumay	Güllübikə	Gülpəri	Gülsəpər	Gülü
Gülhumay	Güllücə	Gülpərvaz	Gülsər	Gülüdə
Gülxan	Güllüxanım	Gülputa	Gülsərən	Gülüqız
Gülxanə	Gülmanə	Gülpüstə	Gülsima	Gülülə
Gülxanı	Gülmarə	Gülreyhan	Gülsolmaz	Gülüm
Gülxanım	Gülmay	Gülru	Gülsoltan	Gülümcan
Gülxar	Gülmaya	Gülruha	Gülsona	Gülümnaz
Gülxara	Gülmayə	Gülrubə	Gülsoy	Gülümnisə
Gülxarə	Gülmayıt	Gülruh	Gülsuma	Gülümsoltan
Gülxas	Gülməxmər	Gülruh	Gülsurə	Gülümzər
Gülxatın	Gülmixək	Gülruxsar	Gülsurət	Gülüstan
Gülxatun	Gülmina	Gülrübə	Gülsüm	Gülüş
Gülxəndan	Gülminaz	Gülrüxsar	Gülsümə	Gülüz
Gülxəndə	Gülmira	Gül Saat	Gülsümxanım	Gülüzar
Gülxətmi	Gülmirə	Gülsaba	Gülsün	Gülüzə
Gülxoş	Gülnabat	Gülsabah	Gülsünə	Gülüzlü
Gülxu	Gülnamə	Gülsadan	Gülşa	Gülvəfa
Gülxumar	Gülnanə	Gülsadə	Gülşad	Gülya
Güli	Gülnar	Gülsafa	Gülşah	Gülyanaq
Gülidə	Gülnara	Gülsahat	Gülşax	Gülyanar
Gülrə	Gülnarə	Gülsana	Gülşanə	Gülyar
Gülistan	Gülnaz	Gülsar	Gülşəhər	Gülyarpaq
Güliyar	Gülnənə	Gülsara	Gülşəkər	Gülyay
Güliyaz	Gülnərgiz	Gülsarə	Gülşən	Gülyaz
Güliyyət	Gülnigar	Gülsarı	Gülşəndə	Gülyetər
Gülizar	Gülnihal	Gülsavad	Gültac	Gülzadə
Gülqayıd	Gülnisə	Gülsevən	Gültamam	Gülzadə
Gülqayıt	Gülnişan	Gülsevər	Gültarə	Gülzalə
Gülqədəm	Gülniyar	Gülsəba	Gültay	Gülzanə
Gülqələm	Gülnur	Gülsəbah	Gültay1	Gülzani
Gülqəmzə	Gülnura	Gülsədə	Gültəz	Gülzar
Gülqənd	Gülnurə	Gülsədəf	Gültək	Gülzarə

Gülzədə	Günayə	Günfər	Güntək	Gürcünisə
Gülzəfər	Günayət	Güngür	Güntəkin	Gürcüstan
Gülzəmi	Günayıl	Güngün	Güntəkiş	Gürganə
Gülzən	Günayım	Günhar	Güntən	Gürşad
Gülzəndə	Günbahar	Günnisə	Günyar	Gürzə
Gülzəni	Günbikə	Günnur	Günyarə	Gürzəbəyim
Gülzər	Gündəbəyim	Günnurə	Günyazə	Gürzəxanım
Gülziba	Gündəxanım	Günnuru	Günzadə	Güşvar
Gülziya	Gündənisə	Günruh	Günzar	Güşvarə
Gümüş	Gündəzər	Günsabah	Günzarə	Güşvər
Gümüşbəyim	Günel	Güntac	Günzər	Güvara
Gümüşxanım	Güney	Güntamam	Gürcü	Güvarə
Gümüşnisə	Günəş	Güntan	Gürcübəyim	
Günay	Günətay	Güntay	Gürcüxanım	

Ә H Ә

Hacər	Halubəyim	Havazər	Həcərbəyim	Həliməxatın
Hacərbəyim	Halugül	Havva	Həcərhanım	Həliməxatun
Hacərhanım	Haluxanım	Havzə	Hədəf	Həlimət
Hacərxatın	Halunisət	Havzəndə	Hədiqə	Həlimxanım
Hacərxatun	Hamar	Hayilə	Hədəisə	Həlimxatın
Hacərnisə	Hamarə	Hazimə	Hədiyyə	Həlimxatun
Hacıbəyim	Hamayə	Heyran	Həki	Həlimnisə
Hacıbikə	Hamayıl	Heyranbəyim	Həkibəyim	Həlməbəyim
Hacıhanım	Hameydə	Heyranə	Həkixanım	Həlməhanım
Hacnisə	Hamidə	Heyranhanım	Həkimə	Həlməxatın
Hacıbə	Harisə	Heyrətbəyim	Həqiqə	Həlməxatun
Hafidə	Hasilə	Heyrətxanım	Həqiqət	Həlmənisə
Hafiqə	Hatifə	Heyva	Həqiqi	Həmail
Hafisə	Hatimə	Heyvagül	Həlibə	Həmalə
Hafizə	Hava	Heyvagülü	Həlilə	Həmayə
Hafizət	Havabacı	Heyvaxanım	Həliləhanım	Həmayıl
Hakimə	Havabəyim	Həbibə	Həlim	Həmayıl
Halabəyim	Havaxanım	Həbibəhanım	Həlimat	Həmdəm
Halaxanım	Havanisə	Həbidə	Həlimbəyim	Həmdiyə
Halə	Havanur	Həbirə	Həlimə	Həməlbəyim
Haləbəyim	Havar	Həbriman	Həliməbəyim	Həməlxanım
Haləhanım	Havazar	Həcər	Həliməhanım	Həmidə

Həmidəxanım	Həyalı	Hörmətbəyim	Huveydə	Hürüxanım
Həmilə	Həyat	Hörmətxanım	Hübeyda	Hürüxatun
Həmişəbəyim	Həyatbəyim	Hövriyyə	Hübeydə	Hürümələk
Həmişəxanım	Həyatgül	Hubeyda	Hübubət	Hürünisə
Həmiyyə	Həyatxanım	Hucra	Hülya	Hürüzad
Həmra	Həyatnaz	Hulya	Hüma	Hürzad
Hənurə	Həyatnur	Humay	Hümay	Hüsneyə
Hənuzə	Həyatzər	Humaya	Hümayə	Hüsniyar
Hərbiyə	Həyətgül	Humaybəyim	Hümayin	Hüsniyə
Hərgül	Həzarə	Humayə	Hümayun	Hüsniyyə
Hərifət	Həzinə	Humayxanım	Hümehr	Hüsübəyim
Hərimət	Hicran	Humayı	Hümeyrə	Hüsnücahan
Hərzəbəyim	Hicranə	Humaynisə	Hümra	Hüsnügözəl
Hərzəxanım	Hicri	Humayun	Hürbəyim	Hüsnügül
Hərzəxatın	Hicribəyim	Humi	Hürxanım	Hüsnüxanım
Hərzənise	Hicrixanım	Humixanım	Hürxatun	Hüveyda
Həsilə	Hicriyyə	Humra	Hürimələk	Hüveydə
Həsmə	Hilalə	Humrabəyim	Hürinisə	Hüyyə
Həsməbəyim	Hilara	Humraxanım	Hüripeykər	Hüzrə
Həsməxanım	Hilarə	Humray	Hüriyə	Hüzrəbəyim
Həsna	Hilmayə	Humru	Hüriyyə	Hüzrəxanım
Həsnabəyim	Hilmiyyə	Huri	Hüriyyət	Hüzrəxatun
Həsnaxanım	Himayə	Huriyə	Hürizadə	Hüzrənise
Həssas	Himayət	Huriyyə	Hürmələk	Hüzürə
Həşəmət	Hökmiyə	Hurizad	Hürnisə	Hüzürəbəyim
Həvanə	Hökmiyyə	Hurnisə	Hürniyə	Hüzürəxanım
Həvayət	Hökümə	Huripeykər	Hürü	
Həvva	Hökümə	Huveyda	Hürübəyim	

✧ X ✧

Xada	Xalıgözəl	Xallıbəyim	Xamizə	Xanbuta
Xadabəyim	Xalınur	Xallıgül	Xanana	Xancan
Xadaxanım	Xalidə	Xallıxanım	Xanatab	Xandostu
Xadanisə	Xalıqə	Xallızər	Xanbacı	Xangözəl
Xadimə	Xalisə	Xalmirə	Xanbəyi	Xangül
Xaqanə	Xalisət	Xaltağı	Xanbəyim	Xanxanım
Xalabacı	Xaliyə	Xamidə	Xanbibi	Xanı
Xalxa	Xallı	Xamisə	Xanbikə	Xanıbəyim

Xanıcan	Xariqə	Xəccəgülü	Xına	Xubnaz
Xanıgül	Xarisə	Xəccəxanım	Xınabəyim	Xubnisə
Xanıqız	Xasabəyim	Xədicə	Xınaçıqək	Xubu
Xanım	Xasbəyim	Xədicəbəyim	Xınagül	Xubugül
Xanımağa	Xasbikə	Xədicəgül	Xınaxanım	Xubuxanım
Xanımana	Xasdan	Xədicəxanım	Xınalı	Xubuxatın
Xanımbacı	Xasgül	Xədicət	Xınanur	Xubuxatun
Xanımbala	Xasiyyət	Xəqanə	Xırda	Xubunaz
Xanımbəyim	Xastayı	Xəliddə	Xırdabacı	Xubunisə
Xanımbibi	Xatay	Xəlilə	Xırdabəyim	Xubuzər
Xanımbikə	Xatay	Xəlilmə	Xırdabibi	Xudafərin
Xanımcən	Xatın	Xəluqə	Xırdabikə	Xulya
Xanımgözəl	Xatıngül	Xəmmə	Xırdagül	Xudayim
Xanımgül	Xatibə	Xəmməbəyim	Xırdaxanım	Xumar
Xanımqız	Xatimat	Xəmməxanım	Xırdaqədəm	Xumara
Xanımnaz	Xatimə	Xəmmənisi	Xırdanaz	Xumarə
Xanımnənə	Xatirə	Xəndanə	Xırdanisi	Xumay
Xanımnisi	Xatun	Xəndə	Xırdanur	Xumnaz
Xanımsənəm	Xatuna	Xənna	Xırdazər	Xuraman
Xanımsultan	Xatunə	Xəsibə	Xiqar	Xuramizə
Xanımyar	Xavər	Xəsilə	Xocəstə	Xurma
Xanımpzad	Xavərbəyim	Xətay	Xonça	Xurmabəyim
Xanımpzada	Xavərxanım	Xətayə	Xonçaxanım	Xurmagül
Xanımpzadə	Xayisə	Xətibə	Xoşanə	Xurmaxanım
Xanımpzər	Xeyranisə	Xətiyyə	Xoşavaz	Xurmayi
Xanqız	Xeyransa	Xəyalə	Xoşbəniz	Xurşidbanu
Xannənə	Xeyrənsə	Xəyalət	Xoşcamal	Xurşidbəyim
Xannurə	Xeyri	Xəyalnaz	Xoşdil	Xurşidə
Xanpəri	Xeyribəyim	Xəyalnur	Xoşgül	Xurşidxanım
Xanpərvər	Xeyrigül	Xəyalzər	Xoşgün	Xülya
Xansənəm	Xeyrixanım	Xəzanə	Xoşiqbal	Xülyabəyim
Xanurə	Xeyriyyə	Xəzangül	Xoşqədəm	Xülyaxanım
Xanuş	Xeyse	Xəzəriyyə	Xoşliqa	Xülyaxatun
Xanzad	Xəbirə	Xəzinə	Xoşnaz	Xülyanisi
Xanzada	Xəccə	Xəzri	Xoşnigar	Xürrəm
Xanzər	Xəccəbanu	Xəzribəyim	Xoşsima	Xürrəmi
Xara	Xəccəbəyim	Xəzrixanım	Xubxanım	

Ә І Қ

İbadət	İlkbəyim	İmperiyal	İnnab	İsminaz
İbariyə	İlksanım	İmranə	İnnabxanım	İsmira
İdamə	İlkinaz	İmruzə	İnsafə	İsmiralda
İfadə	İlkinə	İnab	İnsanət	İsmizər
İfaqət	İlknarə	İnabxanım	İnsiqə	İspar
İfayə	İlknisə	İnarə	İntizar	İspər
İfayət	İlknurə	İnayə	İpək	İstefa
İfayi	İlkünə	İnayət	İpəkbəyim	İstək
İffət	İlqamə	İncə	İpəkgül	İstəmək
İffətli	İlqarə	İncəbəyim	İpəksanım	İstəmöz
İfrat	İllər	İncəgəlin	İpəknur	İstifa
İqbalə	İlmanə	İncəgül	İpəktən	İstinaz
İqlimə	İlmiyya	İncəsanım	İpəxzər	İşarə
İqrarə	İlnarə	İncəqız	İrabə	İşvəkar
İlafət	İlnurə	İncəli	İradə	İşvəli
İlahə	İlona	İncənaz	İraida	İtburnu
İlahət	İltamam	İncənisə	İraidə	İtera
İlahiyyə	İltima	İncəzər	İramila	İvqa
İlalə	İlyaz	İnci	İramilə	İzabella
İlazə	İmamə	İncibəniz	İranbəyim	İzafə
İldanə	İmamirə	İncibəyim	İranə	İzahat
İldiza	İmarət	İncibibi	İrangül	İzahət
İlduzə	İmkanə	İncigəlin	İranxanım	İzarə
İlfirə	İmmə	İncigül	İranzər	İznifat
İlhamə	İmmi	İncixanım	İrəm	İzolda
İlhamiyyə	İmmibəyim	İnciqız	İrfanə	İztirab
İlhamiyyə	İmmixanım	İncinaz	İsarə	İzzər
İlkanə	İmminisə	İncinisə	İsmət	İzzətbəyim
İmmə	İmmiyyə	İndiana	İsmətbəyim	İzzətxanım
İlkay	İmnisə	İndira	İsmətxanım	
İlkayə	İmperial	İndiya	İsmigül	

Ә J Қ

Jaket	Jaləbəyim	Jaləsanım	Jasmin
Jalə	Jaləgül	Jasmen	

Ә К Ә

Kabı	Kevsər	Kəniz	Kinəbacı	Kündə
Kabibəyim	Keysu	Kənizə	Kinəxanım	Kündəbəyim
Kabıxanım	Kəbirə	Kərimə	Kirayə	Kündəxanım
Kabınisə	Kəbutər	Kəsımə	Kişimiş	Kürnaz
Kabutər	Kəhkəşan	Kəsirə	Kişimişxanım	Kürsüm
Kafiyat	Kəhkəşan	Kəsirət	Kişvər	Kürsümxa-
Kafiyə	Kəhrəba	Kəşfiyyə	Klara	nım
Kafiyyə	Kəhriz	Kətanə	Kökkəb	Kürüz
Kahı	Kəklik	Kəzban	Könül	Küsən
Kahkaşan	Kələmə	Kiçikbacı	Kövkəb	Küsəngül
Kainat	Kələmət	Kiçikbəyim	Kövsər	Küsənxanım
Kamalə	Kələmnaz	Kiçikbibi	Kövsəriyyə	Küsgün
Kamanə	Kəlimə	Kiçikgül	Kubra	Küsgünə
Kamanzər	Kəlimət	Kiçikxanım	Kubrabəyim	Küskün
Kamilə	Kəmalə	Kifayət	Kubraxanım	Küskünə
Kamilla	Kəmanə	Kimayə	Kübra	Küşpər
Kaminat	Kəminə	Kimxarə	Kübrabəyim	Küşvarə
Katana	Kəminət	Kimya	Kübraxanım	Kütahi
Katibə	Kənanə	Kimyaxanım	Külək	
Keyfiyyət	Kənərə	Kimyə	Külfiyyə	

Ә Q Ә

Qabilə	Qaraqül	Qayə	Qədəmbəyim	Qədirgül
Qadirə	Qarağat	Qayəgül	Qədəmgül	Qədirxanım
Qafilə	Qaraxanım	Qayəxanım	Qədəmxanım	Qədirnisə
Qahirə	Qaraqaş	Qayəxatım	Qədəmxeyir	Qədriyyə
Qaidə	Qaraqat	Qaysı	Qədəmli	Qəhirə
Qailə	Qaraqız	Qaysıbəyim	Qədəmnaz	Qəlbinaz
Qaimə	Qaranaz	Qaysıgül	Qədəmnisə	Qələbə
Qalibə	Qaranisə	Qaysıxanım	Qədəmnur	Qələmgül
Qarabəyim	Qarasaç	Qaysınisə	Qədəmzər	Qələmqaş
Qarabikə	Qaraşın	Qaytan	Qədimbacı	Qələmnaz
Qarabırçək	Qaratel	Qeysərgül	Qədimbəyim	Qələmzar
Qaraca	Qasibə	Qeysərxanım	Qədimə	Qələmzər
Qaracaqız	Qayda	Qeysərxatun	Qədimgül	Qəmayə
Qaragilə	Qaydagül	Qeysiyyə	Qədirbəyim	Qəmər
Qaragöz	Qaydaxanım	Qəbulə	Qədirə	Qəmərbanu

Qəmərbəyim	Qəndə	Qətifə	Qızımgül	Qönçəgül
Qəmərcan	Qəndi	Qətilə	Qızqayıt	Qönçəxanım
Qəmərçin	Qəndilə	Qəyanə	Qızlar	Qönçələb
Qəmərgül	Qənfilə	Qəzalə	Qızlarağa	Qönçənaz
Qəmərخانım	Qəndili	Qılmanə	Qızlarağası	Qönçənisə
Qəməriyyə	Qənfirə	Qırqovul	Qızlarbacı	Qönçəzər
Qəmərnaz	Qənifə	Qısabəyim	Qızlarbəyim	Quba
Qəmərnisə	Qənimə	Qısaxanım	Qızlargül	Qubabəyim
Qəmərnur	Qənirə	Qısaxatun	Qızlarخانım	Qubaxanım
Qəmərruz	Qəniyyə	Qızana	Qızməmə	Qubanisə
Qəmərşad	Qənnab	Qızanam	Qıznaz	Qubar
Qəmərşam	Qərənfil	Qızbacı	Qıznənə	Qumaş
Qəmərşan	Qəribə	Qızbəs	Qıztamam	Qumirə
Qəmərşən	Qəribgül	Qızbəsdi	Qızıyətər	Qumral
Qəmərtac	Qəribiyyə	Qızbəst	Qismətbəyim	Qumriyyə
Qəmərtən	Qəribnar	Qızbəsti	Qismətخانım	Qumru
Qəmərüz	Qəribnaz	Qızbəyim	Qiyafə	Qumrubəyim
Qəmreyil	Qəribnisə	Qızbikə	Qiyafət	Qumruxanım
Qəmurə	Qərinə	Qızçiçək	Qiyamət	Qumrunisə
Qəmzə	Qəriyyə	Qızgəlin	Qiyamət	Qurbanخانım
Qəmzəbəyim	Qəriyyə	Qızgül	Qonça	Qurbantac
Qəmzəgül	Qəsibə	Qızخانım	Qonçabəyim	Qutabə
Qəmzəخانım	Qəsilə	Qızıl	Qonçagül	Qutay
Qəmziyyə	Qəsirə	Qızılgül	Qonçaxanım	Qutayə
Qənaət	Qəşəng	Qızılخانım	Qotaz	Qüdsiyə
Qənahət	Qəşənggül	Qızılı	Qönçə	Qüdsiyyə
Qəndab	Qətibə	Qızıltac	Qönçəbəyim	Qütbiyyə

Ə L Ə

Labidə	Lalaş	Laləndar	Lamara	Lauzat
Labudə	Lalə	Laləndə	Lamidə	Lauzət
Labüdə	Laləbəniz	Laləndər	Lamiə	Laya
Lafizə	Laləbəyim	Lalənur	Lamiyyə	Layiqə
Lala	Laləgun	Laləruh	Lamiyyə	Layla
Laləbəniz	Laləgül	Laləruh	Laruzat	Layüzə
Laləbəyim	Laləgün	Laləzar	Laura	Laza
Lalaçiçək	Laləخانım	Laləzər	Lauza	Lazifə
Laləخانım	Laləm	Lalxı	Lauzad	Lazimə

Leli	Ləbibə	Ləzifə	Limunə	Lumuxanım
Lena	Ləbudə	Ləzizə	Limunət	Lumunisə
Leonara	Ləlicə	Ləzmiyə	Limuzər	Lumuzər
Leyla	Ləlilə	Liana	Lira	Lüiza
Leylabəyim	Ləman	Lianora	Livanə	Lülfiyyə
Leylaxanım	Ləmən	Libadə	Liya	Lümüzər
Leylam	Lərzə	Lida	Liza	Lütfinə
Leylan	Lərzəxanım	Lidiya	Loğmanə	Lütfinəz
Leylanə	Lətəfət	Lildar	Luiza	Lütfiyaz
Leyli	Lətifə	Liliya	Lulfiyyə	Lütfiyə
Leylibəyim	Lətifət	Lilpar	Lumiyyə	Lütfiyyə
Leylixanım	Ləyaqət	Lilufər	Lumu	Lütviyə
Leysanə	Ləzafət	Limon	Lumubəyim	Lütviyyə
Leysanət	Ləzalət	Limonad	Lumugül	Lyudmila

Ə M Ə

Maarifə	Mahirə	Mahnişan	Mahtən	Manisə
Macərə	Mahisara	Mahniyar	Mahuma	Mansurə
Madiğa	Mahitab	Mahnur	Mahurə	Maral
Madiya	Mahitaban	Mahnurə	Mahuzar	Maralbəyim
Mafiqə	Mahitac	Mahparə	Mahuzər	Maralxanım
Mafilə	Mahitavan	Mahpeykər	Mahyaz	Marifə
Mafiyə	Mahiyyə	Mahpəri	Mahzadə	Mariya
Mafiyət	Mahiyyə	Mahru	Mahzar	Markizə
Mafizat	Mahizar	Mahrub	Mahzər	Maşərəf
Mafizə	Mahizə	Mahruba	Mahzuar	Maşı
Mafruzə	Mahizər	Mahrubə	Maxburə	Matah
Maham	Mahliqa	Mahrubəyim	Maxluqə	Matan
Mahan	Mahmənzər	Mahrux	Maxmur	Matəb
Mahbəyim	Mahmirə	Mahruxanım	Maxmurə	Maura
Mahbilə	Mahmizər	Mahruqə	Mailə	Mavi
Mahcamal	Mahmur	Mahrumiyyə	Maisə	Mavigül
Mahxanım	Mahmurə	Mahruzə	Makiza	Mavixanım
Mahi	Mahmuzər	Maşərəf	Makizə	Mavinur
Mahidə	Mahnar	Mahtab	Makizət	Mavizər
Mahilə	Mahnaz	Mahtaban	Maqsudə	Maya
Mahinə	Mahnigar	Mahtac	Malikə	Mayabəyim
Mahinur	Mahnisə	Mahtavan	Mamaqız	Mayagül

Mayaxanım	Mehranə	Məcruhə	Məhsübə	Mələkbacı
Mayda	Mehrangiz	Mədihə	Məhsul	Mələkbəyim
Maydagül	Mehrannisə	Məbrurə	Məhsumə	Mələkcamal
Maydə	Mehransa	Mədinə	Məhtab	Mələkcan
Mayəsər	Mehransə	Məfalə	Məhtaban	Mələkçöhrə
Maygül	Mehrbanu	Məfxurə	Məhtəban	Mələkə
Maygülü	Mehrəngiz	Məfkurə	Məhvarə	Mələkxanım
Maygün	Mehrensə	Məfruzə	Məhyəbəyim	Mələkmənzər
Mayxanım	Mehri	Məftunə	Məhzadə	Mələknaz
Mayidə	Mehriban	Məftuzə	Məhzumə	Mələknisə
Mayilə	Mehribəyim	Məğrubə	Məhzunə	Mələknur
Mayisə	Mehrican	Məğrurə	Məxfirə	Mələksima
Mayqa	Mehrixanım	Məhbubə	Məxfirət	Mələkzər
Maynar	Mehrinaz	Məhbubxanım	Məxfurə	Məlhəm
Maynarə	Mehrinisə	Məhburə	Məxluqə	Məlih
Maynaz	Mehrişan	Məhcamal	Məxmər	Məliha
Maynisə	Mehriyyə	Məhcurə	Məxmirə	Məlihə
Maynur	Mehrizər	Məhəbbət	Məxmurə	Məlikə
Maynurə	Mehsida	Məhi	Məxrufə	Məliknaz
Maypara	Mehtab	Məhin	Məkalət	Məliisa
Mayrox	Melisa	Məhinə	Məkanə	Məltəm
Mayrux	Melodiya	Məhinbanu	Məkanət	Məmduhə
Maysara	Meri	Məhquniyyə	Məkkə	Məmləkət
Maysarə	Meyxanım	Məhliqa	Məkkəbəyim	Məmmayə
Mayşad	Meyxoş	Məhluqə	Məkkəxanım	Məmnunə
Mayşən	Meyla	Məhminə	Məkkənisə	Məmurə
Maytab	Meyranisə	Məhmunə	Məkrubə	Mənbə
Mayzər	Meyransa	Məhmur	Məksunə	Məngülə
Mazifat	Meyrənisə	Məhmurə	Məqbulə	Mənicə
Mehin	Meyrənsə	Məhnurə	Məqsudə	Mənifə
Mehlalə	Meysara	Məhparə	Məqsumə	Mənquşə
Mehmanə	Meysarə	Məhruba	Məqurə	Mənsima
Mehnişan	Meyvə	Məhrubə	Mələhət	Mənsuma
Mehnurə	Meyvəbəyim	Məhrud	Mələkə	Mənsumə
Mehparə	Meyvəxanım	Məhruzə	Mələkət	Mənsurə
Mehracə	Məcburə	Məhrüba	Mələmət	Mənşurə
Mehram	Məcidə	Məhsəti	Mələykə	Məntiqə
Mehran	Məcnunə	Məhsima	Mələk	Mənzər

Mənzərbəyim	Məsfurə	Mixəkgül	Minəvvər	Mizgan
Mənzərə	Məshəti	Mixəkxanım	Minəzər	Mobilə
Mənzərhanım	Məshurə	Mixəknişə	Mingül	Moruq
Mənzilə	Məsilə	Mixəkzər	Mingün	Möcüzə
Mənzumə	Məsimə	Miladə	Minxal	Möhludə
Mənzurə	Məsmayə	Milənə	Minijə	Möhsünə
Məray	Məsmə	Miləl	Minirə	Möhtaban
Mərayə	Məsməbəyim	Milliyə	Miniyə	Möminat
Mərcan	Məsməhanım	Mina	Minnar	Möminə
Mərcanbəyim	Məsmənisi	Minabacı	Minnaz	Möminəxa-
Mərcanə	Məsmənür	Minabəyim	Minnətəhanım	tun
Mərcanhanım	Məsrurə	Minaçiçək	Minnur	Möminət
Mərdanə	Məstanə	Minadostu	Minnurə	Mövludə
Mərengiz	Məsturə	Minafər	Mintac	Mövrəstə
Mərhəmət	Məsubə	Minagül	Minurə	Mövsumə
Mərifət	Məsudə	Minaxanım	Minzər	Mövsumə
Məriyyə	Məsumə	Minanur	Mira	Mövşünə
Məriyyə	Məşədxanım	Minarə	Mirayə	Muğamat
Mərizə	Məşədxanım	Minasər	Mirbacı	Muğangül
Mərqufə	Məşədümi	Minasət	Mirastə	Muğumə
Mərqüfə	Məşhurə	Minasoltan	Mirbəyim	Muxayidə
Mərmər	Məşkufə	Minavar	Mirdamə	Muxlisə
Mərtubə	Məşkurə	Minavaz	Mirəssa	Muqəysə
Məruhə	Məşuqə	Minavər	Mirəstə	Muluxsa
Mərvanə	Məşurə	Minayar	Mirfizzə	Muminət
Mərvinə	Mətanət	Minayə	Mirxanım	Muncuq
Məryəm	Mətlubə	Minaz	Mirnaz	Munirə
Məryəmxa-	Məzburə	Minazər	Mirnisə	Munisə
nım	Məziyyə	Minbirə	Mirraqubə	Muradiyyə
Məryəmxa-	Məzkurə	Minəf	Mirsəədət	Mutluay
tun	Mıxaynisə	Minəgül	Mirsəkinə	Mutlugün
Məryəmnisi	Micavat	Minəhanım	Mirsəy	Müdrəkə
Mərzə	Mida	Minənaz	Mirvari	Müfidə
Mərzəhanım	Mifadə	Minər	Mirvarid	Mühəstə
Mərziyə	Mixaya	Minərbəyim	Misavat	Mühibə
Mərziyə	Mixayda	Minərhanım	Misədiy	Müxayidə
Mərziyyə	Mixayə	Minəş	Mişkinaz	Müxəstə
Mərziyyə	Mixək	Minəvər	Miyənə	Müxlisə

Müxlisət	Mülkəxanım	Mürşüdə	Müşafərim	Müzahirə
Müjdəxanım	Mülkünisə	Müsafirə	Müşəmbər	Müzalifə
Müjgan	Münasət	Müsaidə	Müşərrəf	Müzəyyə
Müjganə	Münəvvər	Müsavat	Müşfiqə	Müzeyfə
Müjgəm	Münəvyar	Müsəmbər	Müşgünaz	Müzərrəf
Mükəddər	Münifə	Müsənbər	Müşkənbər	Müzərrif
Müqayəm	Münirə	Müslimə	Müşkinaz	Müzəyyəm
Mülayim	Münsifə	Müslimət	Müşkinaz- bəyim	Müzəyyən
Mülkü	Mürəstə	Müslumat	Müşkünaz	
Mülkücahan	Müridə	Müslümə	Müşviqə	
Mülkübəyim	Mürşidə	Müslümət		

Յ Ո Ր

Nabat	Nahidə	Nanəxanım	Narnisə	Natilə
Nabatbəyim	Naxış	Nanəzər	Narpüstə	Nayibə
Nabatxanım	Naxışbəyim	Naraləm	Narsevər	Nayilə
Nabatnisə	Naxışxanım	Narbadam	Nartavan	Nayimə
Nabilə	Naibə	Narbahar	Narüzə	Nayirə
Nabirə	Naidə	Narbəyim	Naryay	Naynay
Nacibə	Nailə	Narbikə	Naryaz	Nayyə
Nacihə	Naimə	Narçiqək	Nasxanım	Naza
Naciyə	Nairə	Nardan	Nasibə	Nazaləm
Nadibə	Naisə	Nardanə	Nasifə	Nazan
Nadidə	Naizə	Nargilə	Nasihə	Nazanə
Nadifə	Naqifə	Nargül	Nasilə	Nazangül
Nadilə	Naqimə	Nargülü	Nasimə	Nazani
Nadimə	Namən	Narxanım	Nasirə	Nazbacı
Nadirə	Namidə	Narı	Nasiyə	Nazbadam
Nadisat	Namiqə	Narigül	Nasya	Nazbahar
Nadiyə	Namilə	Narın	Naşidə	Nazbəyim
Nafiqə	Naminə	Narinc	Nataliya	Nazbibə
Nafilə	Namiyə	Narincan	Natan	Nazbikə
Nafirə	Namizə	Naringül	Natella	Nazbinə
Nafisə	Nanabəyim	Nari	Natəvan	Nazçiqək
Nafiyə	Nanaxanım	Naridə	Natı	Nazdar
Nafizə	Nanar	Nariyyat	Natıbəyim	Nazəm
Nafizət	Nanə	Narmay	Natıxanım	Nazəndə
Nahibə	Nanəbəyim	Narmayə	Natıqə	Nazənə

Nazəngül	Nazsəhər	Nənəxatın	Nəvvarə	Nisarə
Nazəni	Nazşirin	Nənəqız	Nəyyurə	Nisbət
Nazənin	Naztamam	Nənənaz	Nəzafət	Nisə
Nazgül	Nazvəfa	Nənənəl	Nəzahət	Nisəbacı
Nazxanım	Nazyetər	Nənəpəri	Nəzakət	Nisəbəyim
Nazxatun	Nelli	Nənəş	Nəzalət	Nisəcan
Nazı	Nevristan	Nənəvəs	Nəzarət	Nisəf
Nazi	Neyjen	Nənəzər	Nəzifə	Nisəgül
Nazibə	Neyla	Nərfin	Nəzihə	Nisəxanım
Nazidən	Neysanə	Nərginaz	Nəzixə	Nisəxatun
Nazifə	Nəbilə	Nərgis	Nəzilə	Nişanə
Nazik	Nəbirə	Nərgiyə	Nəzirə	Niyalə
Nazikə	Nəcabət	Nərgiz	Nəzmirə	Niyvər
Nazilə	Nəcibə	Nərgizxanım	Nəzmiyyə	Niyyət
Nazimə	Nəcibət	Nərmanə	Nəzmiyyət	Niyyətbəyim
Naziram	Nəcimə	Nərmin	Nəzri	Niyyətxanım
Nazirə	Nəciyyə	Nərminaz	Nəzrin	Nizgan
Naziyə	Nəcmiyyə	Nərminə	Nəzrinə	Nobar
Nazkinə	Nədiddə	Nərvin	Nibubət	Nobat
Nazqayıt	Nədimə	Nərvinə	Nicabət	Noğul
Nazqədəm	Nəfilə	Nərziyə	Nigar	Noğulbacı
Nazlar	Nəfisə	Nəsibə	Nigaran	Novbahar
Nazlı	Nəfisət	Nəsifə	Nigarə	Novella
Nazlıbəyim	Nəğmə	Nəsihə	Nigarxanım	Novrəstə
Nazlıbikə	Nəğmiyyə	Nəsilə	Nihalə	Novruzgülü
Nazlıxanım	Nəhayət	Nəsimə	Nihənə	Novruzxanım
Nazmay	Nəhibə	Nəsirə	Niqabət	Növbahar
Nazmayə	Nəimə	Nəsmiyə	Niqalə	Növrəstə
Nazminə	Nəqimə	Nəsmiyyə	Niqayə	Nubar
Naznay	Nəmidə	Nəsrin	Niqubət	Nubarbəyim
Naznayə	Nənə	Nəsrinə	Nilay	Nubarbikə
Naznaz	Nənəbacı	Nəsringül	Nilgül	Nubarə
Naznazı	Nənəbəyim	Nəstərən	Nilgün	Nubarxanım
Naznurə	Nənəbibə	Nəsürə	Nilufər	Nubarnisə
Nazpəri	Nənəcan	Nəşə	Nimtac	Nubər
Nazpərvər	Nənəgəlin	Nəşidə	Nimunə	Nububət
Nazsabah	Nənəgül	Nəvabət	Ninel	Nuburət
Nazsevər	Nənəxanım	Nəvaziş	Nisaf	Nuğayə

Numan	Nurcamal	Nuriyyat	Nursanə	Nurziya
Numanə	Nurcan	Nuriyyə	Nursel	Nurziyə
Numayə	Nurçiçək	Nuriyyət	Nurseli	Nuşabə
Nuna	Nurçin	Nurkanə	Nursevər	Nuşafərin
Nunabəyim	Nurçöhrə	Nurqədəm	Nursəba	Nübox
Nunaxanım	Nurdal	Nurqələm	Nursəbah	Nübar
Nur	Nurdan	Nurqız	Nursədəf	Nübarbəyim
Nura	Nurdanə	Nurqönçə	Nursəfa	Nübarə
Nuralə	Nurdərya	Nurlalə	Nursəhər	Nübargül
Nuraləm	Nurdidə	Nurlana	Nursima	Nübarxanım
Nuralət	Nurdinar	Nurlanə	Nursona	Nübariyə
Nuranə	Nurə	Nurmanə	Nurşəfa	Nübarqız
Nurangiz	Nurəşan	Nurmay	Nurşərəf	Nübubət
Nuraniyyə	Nurən	Nurmaya	Nurtac	Nüfuzə
Nuray	Nurəngiz	Nurmayə	Nurtək	Nükət
Nurayə	Nurəstə	Nurmeyvə	Nurtəkin	Nükhət
Nurbacı	Nurgilə	Nurnaz	Nurtən	Nümayə
Nurbadam	Nurgül	Nurnisə	Nurvəfa	Nümunə
Nurbahar	Nurgülə	Nurparə	Nuryay	Nüşabə
Nurbanu	Nurhanə	Nurpəri	Nuryaz	Nüşafərin
Nurbəniz	Nurhava	Nurpüstə	Nurzad	Nüvrəstə
Nurbəyim	Nurhəyat	Nursaba	Nurzadə	Nüzhət
Nurbibi	Nurxanım	Nursabah	Nurzəfər	
Nurbikə	Nurxəyal	Nursaç	Nurzəka	
Nurcahan	Nuridə	Nursalə	Nurziba	

Ә О Ӓ

Ofeliya	Oğulgərək	Olbəyim	Ormanə	Ovesta
Ofelya	Olay	Olxanım	Osandıq	Oysandıq
Oğlanbikə	Olayə	Oltema	Ostan	
Oğlangərək	Olayım	Orxanə	Otayə	

Ӓ Ӗ Ә

Ömürtac	Ötkünə	Özgunə	Özcanım
Önay	Övla	Özgünə	Öznur
Ötgünə	Özgülüm	Özgünay	Öznurə

Ք Ք

Pakay	Paygül	Pəricamal	Pərizad	Pirnisə
Pakayə	Payxanım	Pərican	Pərizat	Pirnurə
Pakbəyim	Paynaz	Pəricəhan	Pərnaz	Piruzə
Pakxanım	Paynisə	Pəricəmal	Pərran	Pirzada
Pakilə	Paynur	Pəriçöhrə	Pərranə	Pirzadə
Pakizə	Paynurə	Pəridə	Pərsin	Pirzə
Pakizər	Payzər	Pərigül	Pərşan	Piyalə
Pakizət	Pazəhri	Pərixan	Pərvanə	Poriyə
Paknur	Pəkşən	Pərixanım	Pərvər	Pünhanə
Paknurə	Peykanə	Pəriqiz	Pərvəz	Püruzə
Paksoy	Peykar	Pərim	Pərvinaz	Pürüzə
Pakzad	Peykər	Pərinaz	Pərvinə	Pürzə
Pakzadə	Peymanə	Pərnisə	Pərvizə	Püstə
Palmira	Pədimal	Pərinışan	Pərvuzə	Püstəbacı
Parisə	Pəjmurdə	Pəripeykər	Pərzad	Püstəbəyim
Parlaq	Pəjmurdə	Pərirux	Pikə	Püstəgül
Parlar	Pəkşan	Pəristan	Pinara	Püstəxanım
Patimat	Pəkşanə	Pəriş	Pinarə	Püstənar
Pavizə	Pərcahan	Pərişan	Piranə	Püstənaz
Paybəyim	Pəri	Pərişən	Pirayə	Püstənur
Payçiçək	Pəricahan	Pərivəş	Pirxanım	Püstəzər

Ք Ր

Rabiə	Radiyyət	Rahiyyət	Rakidə	Ramiqə
Rabilə	Rafidə	Rahmayə	Rakifə	Ramilə
Rabinə	Rafiqə	Rahmayət	Rakiyyə	Raminə
Rabitə	Rafilə	Raibə	Raqibə	Ramisə
Rabiyə	Rafisə	Raida	Raqidə	Ramiyə
Racə	Rafiyə	Raidə	Raqifə	Ramiyyə
Racihə	Rafizə	Raifə	Raqimə	Ramizə
Raciyə	Rahəngiz	Raiqə	Raqiyyə	Ramzanə
Rada	Rahibə	Railə	Raqufə	Ramziyyə
Radə	Rahidə	Raimə	Ramalə	Rasibə
Radifə	Rahilə	Rainə	Ramanə	Rasidə
Radilə	Rahimə	Raisa	Ramayə	Rasifə
Radiyə	Rahiyə	Raisə	Ramella	Rasihə
Radiyyə	Rahiyyə	Rakibə	Ramidə	Rasiqə

Rasilə	Reyhanat	Rəxşəndə	Rəzidə	Rubabəyim
Rasimə	Reyhənə	Rəisə	Rəziyə	Rubaxanım
Rasiya	Reyzə	Rəqibə	Rəziyyə	Rubanaz
Rasiyə	Rəbibə	Rəqimə	Riada	Rubayə
Rasta	Rəbiə	Rəqsənə	Riadə	Rubeyda
Rastə	Rəbihə	Rəmalə	Riala	Rubeydə
Ratibə	Rəbilə	Rəmanə	Rialə	Rubeynə
Rauza	Rəbiyə	Rəmayə	Rifqiyyə	Rufanə
Ravida	Rəbiyyə	Rəmidə	Rihnaz	Rufə
Ravidə	Rəbiyyə	Rəmilə	Rima	Rufi
Ravilə	Rəcai	Rəmisə	Rimaxanım	Rufilə
Raviyə	Rəcayi	Rəmiyyə	Risalə	Rufina
Raviyyə	Rəcəbgül	Rəmizə	Rita	Rufiyyə
Raya	Rəcibə	Rəmzanə	Riyada	Ruhabə
Rayibə	Rəciyyə	Rəmziyə	Riyadə	Ruhanə
Rayidə	Rəcubə	Rəmziyyə	Rizə	Ruhəfza
Rayifə	Rədifə	Rəna	Rizmanə	Ruhəngiz
Rayihə	Rədilə	Rənaxanım	Rizvanə	Ruhəngül
Rayiqə	Rəfailə	Rəngin	Rizvaniyə	Ruhəza
Rayilə	Rəfiqə	Rənginə	Rizvaniyyə	Ruhibə
Rayisə	Rəfina	Rəsafə	Romella	Ruhibəyim
Rayizə	Rəfisə	Rəsibə	Romilə	Ruhican
Razəndə	Rəfiyyə	Rəsidə	Roza	Ruhidə
Razifə	Rəfiyyə	Rəsilə	Rozifə	Ruhixanım
Raziqə	Rəhanə	Rəsmiyə	Röşənə	Ruhilə
Razilə	Rəhilə	Rəsmiyyə	Röşəniyə	Ruhinaz
Razimə	Rəhimə	Rəsmiyyə	Röşəniyyə	Ruhinisə
Raziyat	Rəhimət	Rəsubə	Rövlanə	Ruhiyyə
Raziyə	Rəhiyyə	Rəsurə	Rövşənə	Ruhizər
Raziyyə	Rəhmanə	Rəşadə	Rövşənə	Ruhlanə
Razmiyyə	Rəhmarə	Rəşənə	Rövşənək	Ruhnaz
Reala	Rəhmayə	Rəşidə	Rövşəniyyə	Ruhnəvaz
Realə	Rəhminə	Rəşiqə	Röya	Ruxsar
Regina	Rəhmiyə	Rəşinaz	Röyalə	Ruxsara
Rema	Rəhmiyyə	Rəvanə	Röyam	Ruxsarə
Reydanə	Rəhşan	Rəvilə	Röyanə	Ruidil
Reyha	Rəxşan	Rəviyyə	Ruba	Rukiyə
Reyhan	Rəxşənə	Rəyanə	Rubabə	Ruqəyyə

Ruqiyyə	Ruslanə	Ruzimə	Rüfadə	Rüsxət
Ruqiyyə	Ruşanə	Ruziyar	Rüfanə	Rüşdiyyə
Ruqiyyəxanım	Ruşaniyyə	Ruziyyə	Rüfunə	Rüştiyyə
Ruqiyyə	Ruşdiyyə	Ruzmanə	Rüxsar	Rüştiyyə
Rumalə	Ruşdiyyə	Rüba	Rüxsara	Rüzgar
Rumilə	Ruzanə	Rübabə	Rüxsarə	Rüzubə
Rumiya	Ruzə	Rübayə	Rükiyyə	
Rumiyyə	Ruzgar	Rübeyda	Rüqəyya	
Rumiyyə	Ruzifə	Rübeydə	Rümalə	
Rusalə	Ruzigar	Rübeynə	Rüsalə	

Յ Տ Ա

Sabagül	Sabrina	Saxtagül	Salyanə	Sanayı
Sabah	Saburə	Saibə	Samara	Sandı
Sabahbəyim	Sabuzər	Saidə	Samarə	Sandıgül
Sabahət	Sacidə	Saiqə	Samariyyə	Sandızər
Sabahgül	Saçlı	Sailə	Samayə	Saniyar
Sabahxanım	Sadayə	Saimə	Samidə	Saniyyə
Sabahıyyə	Sadəgül	Sairə	Samimə	Sanura
Sabahnaz	Sadət	Sakibə	Samigül	Sanurə
Sabahnisə	Sadiqə	Sakifə	Samihə	Sanyansa
Sabahnur	Sadilə	Sakinaz	Samiqə	Sanyat
Sabahruh	Sadirə	Sakinə	Samilə	Sara
Sabahşən	Sadiyyə	Sakitə	Samimə	Sarabəyim
Sabahyel	Safira	Sakiyyə	Saminə	Sarahə
Sabahzər	Safiyə	Sakürəz	Samirə	Saraxanım
Sabat	Safiyyyə	Saqibə	Samitə	Saraxatun
Sabay	Safiyyyət	Saqibət	Samiyə	Saran
Sabayə	Safura	Saqidə	Samiyyyə	Saranə
Sabigə	Safurə	Saqifə	Samrat	Sararə
Sabiha	Sahabə	Saqiyə	Samsun	Saray
Sabiha	Sahibcamal	Salatın	Samura	Saraybəyim
Sabiqə	Sahibcəmal	Salehə	Samuray	Sarayə
Sabiqət	Sahibə	Salidə	Samurə	Sarayxanım
Sabilə	Sahibət	Salifə	Samurət	Sarbanə
Sabirə	Sahibxanım	Salihə	Sanal	Sarəng
Sabitə	Sahilə	Salimə	Sanalə	Sarıbniz
Sabiyyə	Sahirə	Salisə	Sanay	Sarıca

Sarıçiçək	Seçmə	Sevgül	Seyrixanım	Səccadə
Sarıgilə	Seçməgül	Sevgüladə	Sezen	Səcidə
Sarıgöz	Seçminaz	Sevgün	Sezgin	Səda
Sarıgül	Seda	Sevgünə	Səadət	Sədabəyim
Sarıköynək	Sədabəyim	Sevil	Səba	Sədaət
Sarıqız	Sədaxanım	Sevilay	Səbabəyim	Sədaxanım
Sarışın	Sehrabə	Sevilə	Səbagül	Sədaqət
Sarıtel	Sehranə	Sevim	Səbahə	Sədanisə
Sarıfə	Sehrayə	Sevimli	Səbahət	Sədayə
Sariyə	Sehri	Sevin	Səbaxanım	Səddiqə
Sarqın	Selay	Sevinc	Səbanisə	Səddinur
Sarqunə	Selcan	Sevinə	Səbat	Sədəf
Sarquya	Selin	Sevnur	Səbay	Sədəfxanım
Sarmaşıq	Selyan	Sevnurə	Səbiyə	Sədəfnisə
Sasan	Selyanə	Sevranə	Səbikə	Sədəfnur
Savad	Semihə	Sevzər	Səbiqə	Sədət
Savadbəyim	Serenada	Seycan	Səbilə	Sədiqə
Savadxanım	Seva	Seyfixanım	Səbinə	Sədilə
Savay	Sevanə	Seyfurə	Səbirə	Sədirə
Sayadə	Sevda	Seyhanə	Səbiyə	Sədiyyə
Sayadlı	Sevdabəyim	Seyhunə	Səbiyyə	Sədrriyyə
Sayalı	Sevdagül	Seyidbacı	Səbribəyim	Sədurə
Sayatel	Sevdaxanım	Seyidbanu	Səbrigül	Səfa
Sayəgül	Sevdanə	Seyidbəyim	Səbrixanım	Səfaət
Saygül	Sevdi	Seyidcahan	Səbrixatun	Səfagül
Sayiqə	Sevdim	Seyidgül	Səbriyyə	Səfahət
Sayilə	Sevən	Seyidxanım	Səbtac	Səfaxanım
Sayimə	Sevər	Seyidnisə	Səbuhə	Səfalət
Sayirə	Sevgi	Seyidpəri	Səbuhiyyə	Səfaqət
Sayqa	Sevgiladə	Seyidsura	Səbuyə	Səfanaz
Sayqanə	Sevgili	Seylanə	Səbuzər	Səfanə
Sayqı	Sevgilim	Seymurə	Səbzə	Səfanət
Saynaz	Sevgim	Seyranə	Səbzəbəyim	Səfanur
Saynur	Sevgin	Seyrangül	Səbzəgül	Səfayə
Saynurə	Sevginaz	Seyrəbəyim	Səbzəxanım	Səfayət
Sayzər	Sevginur	Seyrəxanım	Səbzi	Səfazər
Seçgin	Sevgiyyə	Seyri	Səbzixanım	Səfiqə
Seçkin	Sevgizər	Seyribəyim	Səbziyyə	Səfinaz

Səfinə	Səlahət	Səmən	Sənəm	Sərvgül
Səfiyə	Səlatin	Səmənbəər	Sənəmgül	Sərvi
Səfiyyə	Səlbi	Səməngül	Səngirə	Sərvigül
Səfurə	Səlbinaz	Səməni	Səngurə	Sərvinaz
Səhər	Səlduz	Səmənnaz	Səngül	Sərviyyə
Səhərbəni	Səlhet	Səmənnur	Sənifə	Sərvnaz
Səhərbənu	Səlihə	Səmənruş	Səniyə	Səviyyə
Səhərgül	Səliqə	Səmənşər	Səniyyə	Səvvərə
Səhərgün	Səlīmə	Səmər	Sənubər	Səyahət
Səhəri	Səlīməxanım	Səmərşan	Sənurə	Səyalı
Səhəriyyə	Səlīməxatun	Səmərə	Sənnurə	Səyyadə
Səhərnaz	Səlīmənaz	Səmərgül	Sərbənə	Səyyarə
Səhərnur	Səlīmət	Səmərşənd	Sərbənu	Sırğa
Səhərşən	Səlīmnaz	Səmərnaz	Sərbiyə	Sırğabəyim
Səhərzər	Səlma	Səmərriş	Sərəfraz	Siddiqə
Səhharə	Səlməxanım	Səmidə	Sərəngül	Siddiyə
Səhibə	Səlməxatun	Səmiha	Sərənnaz	Sidiqə
Səhifə	Səlmi	Səmihə	Sərəştən	Sidqiyə
Səhnə	Səlmibəyim	Səmilə	Sərfi	Sidqiyyə
Səhnəbacı	Səlmicahan	Səmimə	Sərfina	Sifahə
Səhnəbəni	Səlmicamal	Səmimi	Sərfinaz	Sifahi
Səhnəbənu	Səlmixanım	Səminə	Sərfiya	Sifayə
Səhragül	Səlminaz	Səmirə	Sərginaz	Sifayət
Səhragün	Səlminisə	Səmiyar	Sərgül	Sifayı
Səhrayə	Səlminur	Səmiyə	Sərxanım	Sifeda
Səhrəzər	Səlmizər	Səmiyyə	Sərxud	Sifera
Səhri	Səltənət	Səmra	Sərixə	Sifeyra
Səhrinaz	Səlvi	Səmura	Sərilə	Sifeyrə
Səhriyə	Səlvican	Səmurət	Səringül	Silviya
Səidə	Səlvinaz	Səna	Səriyyə	Sima
Səidəxanım	Səlyanə	Sənabəyim	Səriyyə	Simaxanım
Səkibə	Səma	Sənaxanım	Sərqiyyə	Simanə
Səkinə	Səmagül	Sənail	Sərmayə	Simanisə
Səkinəbəyim	Səmahət	Sənami	Sərminə	Simarə
Səkinəxanım	Səmanaz	Sənanə	Sərnaz	Simariş
Səkubə	Səmarə	Sənarə	Sərrurə	Simayə
Səqidə	Səmayə	Sənayə	Sərv	Simazər
Səqirə	Səməzər	Sənayət	Sərvanə	Simin

Simingül	Soltanbəyim	Sufiyyə	Surə	Sülhnaz
Simirə	Soltanxanım	Suqiyyə	Surəbəyim	Sülhnur
Simnarə	Soltannisə	Sulayə	Surəbikə	Sülhnurə
Simnaz	Sona	Sulduzə	Surəxanım	Sülhüyyə
Simnitac	Sonabacı	Sultanbacı	Surənisə	Sülhzər
Simtən	Sonabəyim	Sultanbəyim	Surəpikə	Sülük
Simuralə	Sonabikə	Sultanə	Surəyya	Sülükxanım
Simurə	Sonagül	Sultanxanım	Suriyə	Sümayə
Simuzər	Sonaxanım	Sultaniyyə	Suriyyə	Sümbül
Simzər	Sonanisə	Sultannisə	Suru	Sümüzər
Sinatel	Sonanur	Suma	Surubəyim	Sünara
Sinayə	Sonası	Sumabikə	Suruxanım	Sünarə
Sincab	Sonay	Sumax	Susana	Sünayə
Sinətəl	Sonayım	Sumaxanım	Susanə	Sünbül
Sinuzər	Sonazər	Sumaq	Susanna	Sünbülə
Siranə	Sonbəyim	Sumanə	Susəmbər	Sünbülzər
Sisarə	Sonel	Sumanisə	Susən	Süniyyə
Sitarə	Sonbikə	Sumara	Susənbər	Sürahi
Sitarəm	Songül	Sumarə	Suzan	Sürayə
Siviya	Sonxanım	Sumaş	Suzana	Sürayya
Sivnaz	Sonya	Sumaya	Suzanə	Sürayyə
Siyafər	Sovqat	Sumayə	Sübhənə	Sürəyya
Siyafət	Soylu	Sunara	Sübhərə	Sürfəxanım
Siyahbər	Söylü	Sunarə	Sübhayə	Sürfiyyə
Siyahtel	Stella	Sunayə	Sübhinz	Sürriyyə
Siyənə	Suad	Sura	Sübhiiyyə	Sürmayə
Siyatel	Suada	Surabə	Sübhinz	Sürmə
Sofa	Subarə	Surabikə	Süburə	Sürməbəyim
Sofiqə	Subhanə	Surahı	Südabə	Sürməxanım
Sofiya	Sulduza	Surahi	Südafər	Sürməli
Sofya	Subnaz	Surahil	Südəvər	Sürmənaz
Solamaz	Suçsuz	Sural	Südəyə	Sürmənur
Solmaya	Sudabə	Suralə	Süheylə	Sürməzər
Solmayə	Sudanə	Suratəl	Süheylə	Süsanə
Solmaz	Suğra	Suray	Sükeynə	Süsən
Solmazgül	Suğrabəyim	Surayə	Sülənbər	Süsənbər
Solmina	Suğraxanım	Surayya	Sülhanə	Süsəngül
Soltanbacı	Suğranisə	Surayyə	Sülhiyyə	Süsənhanım

Süsənzər	Süveyrat	Svet	Svetlana
Sütun	Süzalə	Sveta	

Ә Қ Ә

Şabacı	Şahlıq	Şaiqə	Şeydabəyim	Şəhanə
Şabəyim	Şahmama	Şairə	Şeydagül	Şəhdigül
Şabikə	Şahmina	Şakilə	Şeydaxanım	Şəhidə
Şadaləm	Şahmira	Şakirə	Şeydanaz	Şəhla
Şadan	Şahmirə	Şaqalat	Şeydanur	Şəhlabəyim
Şadbahar	Şahmurə	Şaqilə	Şeydayə	Şəhlaxanım
Şadbəyim	Şahnabad	Şalalə	Şeydazər	Şəhlanisə
Şadbikə	Şahnabat	Şamah	Şeyla	Şəhlət
Şadgül	Şahnara	Şamaxı	Şəbahət	Şəhnaz
Şadxanım	Şahnarə	Şamail	Şəbgülü	Şəhnigar
Şadiyə	Şahnaz	Şamama	Şəbnəm	Şəhniyar
Şadiyyə	Şahnənə	Şamay	Şəbnur	Şəhrəban
Şadlıq	Şahnəvaz	Şamayə	Şəbnurə	Şəhrəbanu
Şadya	Şahnəzən	Şamayıl	Şəfa	Şəhri
Şadyaz	Şahnigar	Şambanu	Şəfabəyim	Şəhribəyim
Şafiqə	Şahnisə	Şamxalı	Şəfagül	Şəhrigül
Şafiyə	Şahniiyar	Şamilə	Şəfaxanım	Şəhrixanım
Şahanə	Şahnobat	Şamirə	Şəfaqət	Şəhrinaz
Şahbacı	Şahnurə	Şamla	Şəfalə	Şəhriyyə
Şahbanu	Şahpəri	Şamurə	Şəfanar	Şəhrizad
Şahbəyim	Şahrudə	Şanənə	Şəfanaz	Şəhrizə
Şahbibü	Şahrunə	Şanı	Şəfanisə	Şəhruzə
Şahbikə	Şahrüza	Şasi	Şəfanur	Şəhvarə
Şahdanə	Şahrüzbəyim	Şayəstə	Şəfazər	Şəxsiyyə
Şahdostu	Şahrüzə	Şaziyə	Şəfəq	Şəidə
Şahgəlin	Şahsədəf	Şedi	Şəfəqqət	Şəkər
Şahgözəl	Şahsənəm	Şedigül	Şəfəqnaz	Şəkərbəyim
Şahgülü	Şahvarə	Şenal	Şəfəqnur	Şəkərxanım
Şahgün	Şahyəmən	Şenay	Şəfəqzar	Şəkərnaz
Şahxanım	Şahzadə	Şenel	Şəfəqzər	Şəkərnisə
Şahidə	Şahzəynəb	Şenol	Şəfiqə	Şəkibə
Şahiqə	Şahzəndə	Şensoy	Şəfiyyə	Şəkilə
Şahinə	Şahzər	Şeriyyə	Şəfqət	Şəkirə
Şahqız	Şaxanım	Şevanə	Şəfrət	Şəkiyyə

Şəkubə	Şəngül	Şərqiyyaz	Şirnaz	Şuraxanım
Şəkurə	Şəngülə	Şərqiyyə	Şirnurə	Şuranə
Şələlə	Şənlik	Şərmin	Şirvanə	Şuranisə
Şəmail	Şənnaz	Şərminə	Şofiqə	Şurayə
Şəmalə	Şənol	Şəzurə	Şofizə	Şuridə
Şəmayıl	Şənsabah	Şətarət	Şornaz	Şuşa
Şəmidə	Şənsoy	Şəymə	Şornur	Şuşaxanım
Şəmilə	Şəntürk	Şəymən	Şöhlə	Şükranə
Şəmimə	Şənyay	Şikarə	Şölə	Şükriyyə
Şəmirə	Şənyaz	Şikayət	Şöləbəyim	Şükufə
Şəmiyyə	Şərabanu	Şikəstə	Şöləxanım	Şükuhə
Şəms	Şərafət	Şimay	Şölənisə	Şükübəyim
Şəmshalə	Şərəbanı	Şimayə	Şövgül	Şüküxanım
Şəmsicahan	Şərəbanu	Şiranə	Şövgülə	Şükünisə
Şəmsiqəmər	Şərəf	Şirin	Şövkət	Şümarə
Şəmsinur	Şərəfbəyim	Şirinbacı	Şövqinar	Şümşad
Şəmsiyyə	Şərəfə	Şirinbəyim	Şövqinaz	Şüridə
Şəmsiyyət	Şərəfgül	Şirincan	Şövqinur	Şüşə
Şəmsurə	Şərəfxanım	Şirincə	Şövqiyyə	Şüşəbəyim
Şəmsürə	Şərəfqadəm	Şirindostu	Şövqizər	Şüşəxanım
Şəmsülhüdə	Şərəfnaz	Şiringül	Şöyfət	Şüşən
Şənaləm	Şərəfnisə	Şirinxanım	Şukufə	Şüşənbəyim
Şənay	Şərifə	Şirinnaz	Şumarə	Şüşənxanım
Şənbahar	Şərifgül	Şirmahı	Şumşad	
Şəndə	Şərqi	Şirmayə	Şura	
Şənel	Şərqinaz	Şirmayı	Şurabəyim	

Ş T Ş

Taarifə	Tacxanım	Tacidə	Taftanisə	Talayə
Tabərik	Tacxatun	Taciman	Taha	Talebəyim
Tabərrik	Tacı	Tacirə	Tahimə	Talehə
Tabilə	Tacıbəyim	Taciyə	Tahirə	Talehxanım
Tacbanu	Tacıbikə	Taciyyə	Tahiyyə	Talibə
Tacbəyim	Tacıxanım	Taclı	Taibə	Talihə
Tacbəzər	Tacılı	Tacnisə	Tairə	Taliyyə
Tacbikə	Tacınisə	Tafta	Taisə	Tamam
Tacər	Taci	Taftabəyim	Taizə	Tamamgül
Tacgül	Tacibə	Taftaxanım	Taqibə	Tamamxanım

Tamamnaz	Tavuz	Teybə	Təknur	Tərnaz
Tamamnur	Tavuzə	Teybəxanım	Təknurə	Tərnisə
Tamamzər	Taybə	Teyfurə	Təxzər	Tərnurə
Tamara	Taybəs	Teyhanə	Təqdimə	Təroş
Tamaşa	Tayibə	Teymurə	Təliə	Tərsanə
Tamay	Tehrabə	Teynurə	Təmayış	Təsdiq
Tamayə	Tehranə	Teyran	Təmayül	Təsginə
Tamella	Telan	Teyranə	Təmbir	Təskinə
Tameyla	Telanə	Teyrunə	Təmilə	Təskirə
Tamfira	Telbəyim	Teyyibə	Təminə	Təsminə
Tamilə	Telcan	Teyyubə	Təmkinə	Təsmiyə
Tamilla	Telxanım	Tezcan	Tənay	Təsvirə
Tamirə	Teliş	Tezqayıt	Tənha	Təşrifə
Tamizər	Telqələm	Təbabə	Tənurə	Təvəd
Tanay	Telqız	Təbarik	Tənzifə	Təyfurə
Tanayə	Tellər	Təbərrik	Tənzilə	Təyibə
Tangül	Telli	Təbəssüm	Tənzimə	Təyyarə
Tangülə	Tellibacı	Təbibə	Təranə	Təyyibə
Tanqız	Tellibəyim	Təbiət	Təraiz	Təyyubə
Tansel	Tellibikə	Təbrikə	Təraüz	Təzail
Tanseli	Telligül	Təbrizə	Təravət	Təzəbəyim
Tansu	Tellixanım	Təcibə	Tərbəyim	Təzəgül
Tansulu	Telliqız	Təcridə	Tərbiyə	Təzəxanım
Tanyel	Tellinaz	Təcrübə	Tərgül	Təzənər
Tanyeli	Tellinisə	Təhanə	Tərxanım	Təzənür
Tanyer	Tellizar	Təhlizə	Tərxun	Təzəzər
Tanyeri	Tellizər	Təhminə	Tərxunə	Təzkirə
Tanzilə	Telmira	Təhmzər	Təri	Tiflisə
Taran	Telmirə	Təhsinə	Təribəyim	Tiflisxanım
Taray	Telnarə	Təkay	Tərifə	Tila
Tarifə	Telnaz	Təkbirə	Tərigül	Tilaxanım
Tatyana	Telnisə	Təkcəgül	Tərixanım	Tinati
Tauzə	Telnura	Təkcənaz	Tərinisə	Tinatin
Tavad	Telnurə	Təkcənür	Tərinür	Tinə
Tavadbəyim	Telpəri	Təkcəyar	Tərlalə	Tinəxanım
Tavadxanım	Telşan	Təkfurə	Tərlanə	Tinənür
Tavat	Telşanə	Təkgül	Tərminə	Tinətin
Tavus	Telşən	Təknaz	Tərnənə	Tinəzər

Tirana	Törə	Tuncay	Tutixanım	Tünay
Tirmə	Törəbəyim	Tura	Tutixatın	Tünayə
Tirməbəyim	Törəxanım	Turabə	Tutixatun	Tüncay
Tirməxanım	Törənisə	Turabəyim	Tutinaz	Tünzalə
Tirməxatın	Tövsiyə	Turac	Tutinisə	Türabə
Tirmənisə	Tuba	Turacxanım	Tutu	Türbə
Tirməzər	Tubabəyim	Turaxanım	Tutubəyim	Türbəbəyim
Tofidə	Tubaxanım	Turalə	Tutubikə	Türbəxanım
Tofiqə	Tubanisə	Turanə	Tutuxanım	Türbənisə
Tohidə	Tubi	Turangül	Tutuxatın	Türbət
Toqəm	Tubibəyim	Turanxanım	Tutunar	Türbətbəyim
Toqət	Tubixanım	Turanxatun	Tutunisə	Türbətəxanım
Tomara	Tubinisə	Turay	Tutunur	Türfə
Tomarə	Tubu	Turayə	Tutuzər	Türfəbəyim
Tomiris	Tububəyim	Turçin	Tuyğunə	Türfəxanım
Tomris	Tubuxanım	Turə	Tüğyanə	Türfəxatun
Torağay	Tubunisə	Turğayə	Tükən	Türfənisə
Torayə	Tubuzar	Turhan	Tükənnaz	Türkam
Torksin	Tubuzər	Turkayə	Tükənzər	Türkan
Torqsin	Tuğiyə	Turqayə	Tükəz	Türkana
Tosifə	Tuğra	Turunc	Tükəzban	Türkanə
Tovuz	Tuğyanə	Turuncxanım	Tükəzbanu	Türkanxanım
Tovuzxanım	Tuqiyyə	Tusiyə	Tükəzbəyim	Türkanxatın
Toybəyim	Tumara	Tutay	Tükəzəxanım	Türkanxatun
Toyxanım	Tumarə	Tutayı	Tükəznar	Türkay
Töhfə	Tumay	Tutayuyq	Tükəznur	Türkayə
Töhfəbanu	Tumayə	Tutxanım	Tülay	Türkünaz
Töhfəbəyim	Tumruz	Tuti	Tülayə	Türnanə
Töhfəxanım	Tunay	Tutibəyim	Tümən	Türünc
Töhfənisə	Tunayə	Tutibikə	Tünal	Tütayi

Ә U Ә

Ubeyda	Uğurnaz	Ulduzə	Umarə	Umbikə
Ucazər	Uğurnisə	Ulduzxanım	Umay	Umcahan
Uculay	Uğurzər	Uludə	Umayə	Umgülsüm
Uğurbəyim	Ulduz	Ulvanə	Umayra	Umxanım
Uğurgül	Ulduza	Umalya	Umbacı	Umxatın
Uğurxanım	Ulduzbəyim	Umara	Umbəyim	Umxatun

Umleyla	Umudə	Urisə	Urmiyə	Utarit
Ummanə	Umuxanım	Uriyə	Urnisə	Utarita
Ummi	Umuküsü	Uriyyə	Urvat	Uveyda
Ummügülsüm	Ureyhan	Urqiyyə	Urzanə	Uygünə
Umnisə	Urfana	Urqiyyə	Urzuyar	Uyqu
Umreyhan	Urfanə	Urmanə	Usandıq	Uyqunə

Ә Ū ᄀ

Übeydə	Ülkər	Ümxanım	Ürfanə	Üzrabəyim
Üfiqbəyim	Ülkəyə	Ümxatın	Ürfünaz	Üzraxanım
Üfiqə	Ülvanə	Ümxatun	Üriydə	Üzrayə
Üfiqخانım	Ülvira	Ümidə	Üriyyə	Üzrə
Üfüqbəyim	Ülviyyə	Ümidiyyə	Ürüydə	Üzrəbəyim
Üfüqə	Ülviyyə	Ümiyyə	Ürya	Üzrəخانım
Üfüqخانım	Ülya	Ümleyla	Ütarid	Üzri
Üfüqnur	Ümbanu	Ümmanə	Ütarida	Üzriyyə
Üqba	Ümbül	Ümmi	Ütaridə	Üzza
Ülfanə	Ümbülbanu	Ümmügülsü	Ütarita	Üzzabəyim
Ülfətbəyim	Ümbülbəni	m	Üveydə	Üzzaxanım
Ülfətخانım	Ümbülخانım	Ümmülbanu	Üzafə	Üzzaxatın
Ülgən	Ümbülnisə	Ümnisə	Üzarə	Üzzəbəyim
Ülgər	Ümcahan	Ümüdə	Üzlfət	Üzzəخانım
Ülgəz	Ümeyla	Ünay	Üznurə	Üzzənīsə
Ülgiyə	Ümgülsüm	Ünayə	Üzra	

Ә V ᄀ

Vacibə	Valizə	Vəcibə	Vəlihə	Vəsifə
Vahibə	Vamiqə	Vəcihə	Vərda	Vəsihə
Vahidə	Varisə	Vəcihi	Vəsədət	Vəsilə
Vaizə	Vasidə	Vəciyyə	Vəsələt	Vəsimə
Vaqifə	Vasifə	Vəfa	Vəsamə	Vəsirə
Vaqiyə	Vasilə	Vəfagül	Vəsamət	Vəsiyyə
Valanaz	Vasimə	Vəfaxanım	Vəsfi	Vəsiyyə
Valehə	Venera	Vəfan	Vəsfibəyim	Vəskinə
Validə	Veysiyyə	Vəfanə	Vəsfixanım	Vəslıcahan
Valihə	Vəcahət	Vəfiqə	Vəsfıyyə	Vəslıyyə
Valiyə	Vəcdiyə	Vəhbiyyə	Vəsxanım	Vəsmə
Valıyyə	Vəcdıyyə	Vəhbiyyə	Vəsıdə	Vəsməbəyim

Vəsməgül	Vəsviyyə	Vəzifə	Violetta	Vüslət
Vəsməxanım	Vətənə	Vəzirə	Viktoriya	
Vəsməxatun	Vətəngül	Vəzöhə	Visulət	
Vəsmicahan	Vəzalət	Vəzuhə	Vüsələ	
Vəsmiyyə	Vəzduhə	Vəzzuha	Vüsalət	

Ə Y Ə

Yağmurca	Yarpızxanım	Yazdanə	Yelana	Yəmən
Yaxşı	Yasəmən	Yazgül	Yelanə	Yəməngül
Yaxşıbəyim	Yaska	Yazgülü	Yelda	Yəmənəzər
Yaxşıçiçək	Yaşılgül	Yazgün	Yelena	Yıldız
Yaxşıgül	Yaşılxanım	Yazxanım	Yengə	Yıldıza
Yaxşıxanım	Yavrum	Yaznurə	Yengəbəyim	Yıldızxanım
Yaxşıqız	Yavruma	Yazşad	Yengəxanım	Yulduz
Yaxşınisə	Yaydanə	Yazşən	Yenigül	Yulduza
Yaqut	Yaygül	Yaztamam	Yenilə	Yüsra
Yaqutbəyim	Yaygülü	Yeganə	Yeninaz	Yüsrabanu
Yaqutxanım	Yaygün	Yekbəyim	Yetarə	Yüsrabəyim
Yamilə	Yayla	Yekəbacı	Yetər	Yüsraxanım
Yaminə	Yaynaz	Yekəxanım	Yetərbəyim	Yüsraxatın
Yanargül	Yaynurə	Yekxanım	Yetərgül	Yüsranisə
Yaraşlıq	Yayşad	Yekparə	Yetərxanım	Yüsrə
Yərbəyim	Yayşən	Yeksanə	Yetərqız	Yüsrəbanu
Yargül	Yazbahar	Yeksara	Yetərnaz	Yüsrəbəyim
Yarxanım	Yazbəhər	Yeksarə	Yetkinə	Yüsrəxanım
Yarpaq	Yazçiçək	Yekta	Yəğmanaz	Yüsrəxatun
Yarpız	Yazdagül	Yektara	Yəhyurə	Yüsrənisə

Ə Z Ə

Zabilə	Zaida	Zalikə	Zamirə	Zarayə
Zabirə	Zaidə	Zaliyə	Zamiyə	Zarif
Zabitə	Zaiqə	Zamanə	Zanara	Zarifə
Zabuta	Zain	Zaməngül	Zanbaq	Zarina
Zahibə	Zainə	Zambaq	Zara	Zavilə
Zahidə	Zairə	Zamidə	Zarabəyim	Zaviyə
Zahilə	Zakirə	Zamiqə	Zaraxanım	Zayidə
Zahirə	Zalxa	Zamilə	Zaranisə	Zayiqə
Zaibə	Zalxay	Zaminə	Zaray	Zayirə

Zemfira	Zəliha	Zərəngül	Zərövşə	Zinaxanım
Zenfira	Zəlihə	Zərgilə	Zərparə	Zinaxatun
Zeybə	Zəlimə	Zərgül	Zərpüstə	Zinanur
Zeyla	Zəlminə	Zərzanım	Zərri	Zinarə
Zeynəb	Zəmanə	Zərxara	Zərrin	Zinazər
Zeynəbxanım	Zəmanət	Zərxatın	Zərrinə	Zinət
Zeynurə	Zəmilə	Zərxatun	Zərringül	Zinətbəyim
Zeytunə	Zəminə	Zəri	Zərrintac	Zinətzanım
Zeyvə	Zəmirə	Zəribəyim	Zərsədəf	Zinharə
Zeyvəbəyim	Zəmiylə	Zəridə	Zərsəhər	Zinnurə
Zeyvəzanım	Zəmləkət	Zərif	Zərsona	Zinyət
Zəbər	Zəmurə	Zərifə	Zərsünbül	Zira
Zəbərcəd	Zəni	Zərixanım	Zərtamam	Zirabəyim
Zəbibə	Zənibəyim	Zərin	Zərtəkin	Ziraxanım
Zəbihə	Zənibikə	Zərinə	Zəruhə	Zirənisə
Zəbinə	Zəniyə	Zəringül	Zərvəfa	Zirayə
Zəbirə	Zəniqül	Zərinisə	Zəryay	Zirəbəyim
Zəbiyyə	Zənixanım	Zərintac	Zəryetər	Zirəzanım
Zəbunə	Zəniyə	Zəriş	Zərzər	Zirənisə
Zəburə	Zənubər	Zərqələm	Zərziba	Zişanə
Zəfirə	Zənurə	Zərlələ	Zəvər	Zita
Zəhmanə	Zəraləm	Zərli	Ziba	Zivər
Zəhra	Zəranur	Zərmay	Zibabəyim	Ziyadə
Zəhrəbanu	Zəravşə	Zərmayə	Zibagül	Ziyafər
Zəhrəbəyim	Zəray	Zərmeyvə	Zibaxanım	Ziyafət
Zəhrəzanım	Zərayə	Zərməxmər	Zibaxatun	Ziyagül
Zəhrəxatın	Zərbacı	Zərminə	Zibanisə	Ziyanur
Zəhrənisə	Zərbadam	Zərnamə	Zibeydə	Ziynət
Zəhrə	Zərbaf	Zərnaz	Zikriyyə	Zorayə
Zəhrəbanu	Zərbəğdə	Zərnigar	Zilhəccə	Zoya
Zəhrəbəyim	Zərbəyim	Zərnisə	Zilxumar	Zöhrə
Zəhrəzanım	Zərbikə	Zərniş	Zilli	Zöhrəbanu
Zəhrəxatın	Zərcamal	Zərnişan	Zillibəyim	Zöhrəbəyim
Zəhrənisə	Zərçiçək	Zərniyar	Zillixanım	Zöhrəzanım
Zəkayə	Zərdanə	Zərnur	Zillixatın	Zöhrəxatın
Zəkifə	Zərəfşan	Zərnurə	Zimanə	Zöhrənisə
Zəkiyyə	Zərəndam	Zəroş	Zinabəyim	Zövqinaz
Zəlifə	Zərəngiz	Zərovşə	Zinagül	Zövqişan

Zövqiyyə	Züleyxa	Zülfira	Zülhiccə	Zümürxanım
Zübeyda	Züleyma	Zülfirə	Zümriyyə	Zümürnisə
Zübeydə	Züləccə	Zülfıyyə	Zümrüd	Zürafə
Zühtiyyə	Zülfət	Zülfızər	Zümrüdbəyim	Züriyyə
Zühurə	Zülfətbəyim	Zülfünaz	Zümrüdxanım	
Zülalə	Zülfətəxanım	Zülfünur	Zümür	
Zülay	Zülfinaz	Zülfürə	Zümürbəyim	
Zülayə	Zülfinur	Zülfüzər	Zümürə	

ADLARIN MƏNŞƏYİ VƏ İZAHI

1. KİŞİ ADLARI

Ə A Ə

Aba - müxtəlif türk dillərində ana, bacı, əmi, ata mənalarında işlənir. Bunu ərəbcə «əb»in cəmi kimi də izah edirlər. Bəzi rayonlarda «ata»ya müraciət forması kimi də işlənir. «Səliqə-sahmanlı, mədəni, arzu edilən» kimi mənaları da vardır.

Abaxan - ata xan, əmi xan, böyük xan. Bunu «güclü axan, sürətli axan» kimi də izah edirlər.

Abakar//Abakər//Abaçı - tarla və bostanları quş və heyvanlardan qorumaq üçün qoyulan insan müqəvvası; əba tikən və satan şəxs.

Abaqa - aba və ağa sözlərindən yaranmış, əmi ağa, hörmətli dost deməkdir. «Kətan lifi» mənası da vardır. Elxani hökmdarı Hülakinin oğlu da Abaqa xan (1234-1282) adlanırdı.

Abas//Abbas (ə.) - qaraqabaq, ciddi; qəzəbli, acıqlı.

Abasağa//Abbasağa - bax: Abbas və Ağa.

Abasalı//Abasəli//Abbasalı//Abbasəli - bax: Abbas və Əli.

Abasət//Abisət//Absət - ataların üzü, sifəti; abbasilərdən.

Abasqulu//Abbasqulu (ə.,t.) - Allahın qulu Abbas.

Abasmirzə//Abbasmirzə - bax: Abbas və Mirzə.

Abbasşərif - bax: Abbas və Şərif.

Abay - ata, baba, dədə; diqqət, diqqətli, həssas.

Abdal - Anadolu və Əfqanıstanda yaşayan türk tayfalarından biri; bilikli, qanacaqlı.

Abdalbəy - bilikli, qanacaqlı bəy; tayfa başçısı.

Abdar (f.) - sulu; parlaq; dadlı, ləzzətli; sandıq, yeşik.

Abdi//Avdi (ə.) - "Əbd" və "Allah" sözlərindən və ya Allahın epitetlərindən ("Əsmayi - Hüsna"dən) ibarət olub "Allahın qulu", "Allahın bəndəsi" mənasını verən Abdulla, Abdulcəlil, Abduləhəd kimi adların ümumi ixtisar variantıdır. "Allahqulu, Qulu" kimi başa düşülməlidir; əbədi, sonsuz.

Abdibəy//Avdibəy (ə.,t.) - "Abdi bəy" adındandır.

Abdixan//Avdixan (ə.,t.) - "Abdi xan" adındandır.

Abdil (f.) - könül suyu, ürək yaşı; bax: Əbdül.

Abdin (ə.) - "Zeynalabdin" adının ixtisar forması; "Abidlərin zinəti" deməkdir.

Abdul (ə.) - "Abdulla" adının qısaldılmış forması.

Abdulbağı//Abdulbaqi (ə.) - Əbədinin - Allahın qulu.

Abdulcəlil (ə.) - Allahın qulu (bax: Allahqulu).

Abduləhəd (ə.) - Allahın qulu (bax: Allahqulu).

Abdulla//Abdullah (ə.) - Allahın qulu (Məhəmməd peyğəmbərin atasının adı).

Abdulşir (ə., f.) - Allahın qulu olan şir.

Abel (q.y.) - külək əsməsi; fanilik; yalan.

Abi//Abi//Abu - "böyük qardaş" mənasında olan "ağabəy" (Onun ata, baba, əcdad kimi mənalara da vardır) sözünün qısaldılmış forması olan "abi" həm də müasir Türkiyədə özündən böyüklərə müraciət forması kimi işlənir: Sefik abi (Türkcə-rusca sözlük. M., 1977. səh. 20). Bəlkə də, ərəb ad sistemində geniş istifadə olunan və şəxsin oğul adı ilə adlanmasını göstərən "abu", "əbu" (ata, sahib) künyəsi isə "abi" sözünün ərəbləşmiş formasıdır. Azərbaycan ədəbi dilinin dialektlərində uşağa "bəbə", "əbə", uşaq doğuzduran qadına isə "mama, mamaçı, əbəçi" də deyilir.

Abı//Abuş - "Abı" adının əzizləmə forması.

Abid//Abit (ə.) - ibadətə məşğul olan.

Abidin//Abiddin (ə.) - ibadət edənlər, ibadətə məşğul olanlar.

Abil (ə.) - (kiminsə) atası. Bax: Əbil.

Abqədir (ə.) - "Abdulqədir" adının ixtisar variantıdır. "Allahqulu" kimi başa düşülür.

Abli (f.,t.) – «ab» (su) sözündən və –lı şəkilçisindən düzəlmiş, «sulu», «canlı», «canıslu» mənasındadır.

Absalam//Abusalām (ə.) - "Abdusalām" adının təhrif olunmuş variantıdır. "Allahqulu" mənasına uyğundur; sülhün-əminamanlığın – Allahın qulu.

Absalat//Abusalat (f.,ə.) - a)namaz; b) dini mərasimlərdə oxunan münəcat; c) Məhəmməd peyğəmbərin adı çəkiləndə salavat çevirmək, dua eləmək; ç) dəstəmaz suyu; ata duası.

Abtalıb//Abutalıb (ə.) - Talıbın atası.

Abubəkir (ə.) - bax: Əbubəkr.

Abusəməd (ə.) - "Abdussəməd" adının təhrif olunmuş variantıdır. "Allahqulu" mənasına uyğundur.

Abuturab (ə.) - Turabın atası; torpağın, tozun sahibi.
Abuzər//Abozər//Abızər//Abizər (ə.) - zər sahibi, qızılın yiyəsi.
Acal - uca, yüksək; mərhəmətli; xoca, müəllim, ustad.
Acar (ac.) – xalq və bu xalqa mənsub adam; qarışdırılmış; seçilmiş.
Adaxan – adanın xanı, hakimi, başçısı.
Adalan - şan-şöhrətə sahib olan, ad-san qazanan.
Adaş - eyni adlı şəxslər; omonim adlar.
Adaşbəy - başqası ilə eyni ada malik olan bəy.
Adəm//Adam (y.) - adam (ilk peyğəmbərin adı) mənasındadır, torpaq deməkdir.
Adıbaba - adı Baba olan, babanın adını daşıyan.
Adıbala - adı Bala olan.
Adıbəlli - adı bəlli olan, adı şöhrətlənən.
Adıbəy - adı bəy olan, adı böyük olan.
Adıgözəl//Adgözəl - adı gözəl olan.
Adıgün//Adgün - adı gün kimi olan, günə bənzər.
Adış - "adı" komponentli adların əzizləmə forması.
Adışad - adı şad ("xan oğlu" titulu) olan.
Adışirin//Adşirin - adı şirin olan; şirin adlı.
Adıvar - ad-sanı olan, adı əbədi yaşayan.
Adif//Atif, Adifə//Atifə (ə.) - şəfqətli, mehriban; meyl edən, sevən, bəyənən.
Adil, Adilə (ə.) - ədalətli, insafli.
Adlı - adı, sanı olan, şöhrətli, tanınmış adam.
Adlibəy - adı, sanı olan bəy, tanınmış bəy.
Adlıxan - adı, sanı olan xan, tanınmış xan.
Adnaqulu - *adna* - cümə günü anadan olan; adnanın qulu.
Afat (ə.) - gözəllər; bədbəxtlik, fəlakət; müsibətlər.
Afdil//Aftil (ə.) - üstün, artıq, çox gözəl.
Afərbəy (f., t.) - işıqlı bəy (bax: Afər); "Afər bəy" adındandır.
Afərxan (f., t.) - işıqlı xan; "Afər xan" adındandır.
Afərşad (f.,t.) - yaradandan törəyən; Günəş övladı.
Afətdin (ə.) - dinin gözəlliyi, cazibədarlığı, rəngarəngliyi.
Afif, Afifə - bax: Əfif, Əfifə.
Afik//Afiq, Afıqə//Əfıqə//Afiyə (ə.) - dünyanı gəzib - dolaşan; səxavət; elmdə yüksələn.
Afil, Afilə (ə.) - çıxan Günəş, doğan Günəş.

Afiyəddin//Afyəddin (ə.) - dinin sağlamlığı; atəşin qəlbli; dinin gücü, qüvvəsi.

Afiz, Afizə - «Hafiz» adının (bax) təhrif olunmuş forması.

Aflan//Əflan//Əfland (ə.) – bəfər (fərqli), işıqlı; nurlu.

Afraz (ə.) - məğrur, lovğa; yüksək, uca.

Afşar - çevik, ovçuluğu sevən; qədim türk tayfalarından biri.

Afşin - döyüş zamanı istifadə olunan geyim, süngü, silah. Keçmiş Türküstanda hökmdar titulu.

Aftandil//Avtandil (f.) - günəş ürəkli, atəşin qəlbli.

Agah (f.) - bilən, xəbərdar, gözüaçıq, ayıq.

Ağa - böyük, cənab, sahib; seyid (İranda məmur adlarına artırılır). Bir sıra türk xalqlarında «aka», «əkə» şəklində də işlənir. Hörmət əlaməti olaraq böyük qardaşa da «ağa» deyilir. Bir çox mürəkkəb şəxs adlarının yaranmasında fəal iştirak edir.

Ağababa//Ağabba//Ağbaba - böyük baba (Ata tərəfdən babaya müraciət forması).

Ağabağır (t.,ə.) - ağa, cənab, böyük, ağsaqqal Bağır.

Ağabalal//Ağbala - ağa oğlu, ağa balası; ağa kimi oğul.

Ağabəşir (t.,ə.) – «ağa» (böyük) və «Bəşir» (xoş xəbər gətirən) sözlərindən düzəlmiş, «böyük müjdəçi» mənasındadır.

Ağabəy - böyük bəy, böyük qardaş; bəyzadələrin tərbiyəçisi; hökmdar.

Ağabuta – «ağa» (böyük) və «buta» (qönçə, naxış) sözlərindən düzəlmiş, «qiymətli naxış», «ilahi bəxşiş» mənasındadır.

Ağacabbar - bax: Ağa və Cabbar.

Ağcamal - bax: Ağa və Camal.

Ağacan - ağa, can; əziz ağa; böyük adam.

Ağacəfər - bax: Ağa və Cəfər.

Ağadadaş//Ağaardaş - böyük qardaş.

Ağadayı - hörmət əlaməti olaraq böyük dayıya verilən ad.

Ağəddin//Ağaəddin//Ağəddin (t., ə.) - Ağa Əddin ("ağa" və "Seyfəddin, Sədrəddin, Ələddin" qəbilindən olan adların "Əddin" ixtisar variantı əsasında yaranmışdır).

Ağadədə - ata və ananın atasına hörmət əlaməti olaraq verilən ad.

Ağəli//Ağəli//Ağal//Ağali (t., ə.) - Ağa Əli, böyük Əli.

Ağəmi//Ağəmi//Ağəmi - böyük əmi; ağa kimi əmi.

Ağəziz – istəklili cənab; sevimli oğlan.

Ağagül - ağaya layiq gül, ağa gülü; ağa oğlu, ağaya layiq oğul.

Ağagün - ağa günü, böyük gün; ağa doğulan gün.
Ağahəsən – bax: Ağa və Həsən.
Ağahüseyn– bax: Ağa və Hüseyin.
Ağaxan - böyük hökmdar, baş xan; yol göstərən.
Ağakişi - ağa kimi kişi, böyük və hörmətli adam.
Ağakazım– bax: Ağa və Kazım.
Ağakərim– bax: Ağa və Kərim.
Ağaqardaş - kiçiklərin böyük qardaşa verdikləri ad.
Ağaqasım (t.,ə.) - Ağa Qasım, Qasım ağa; böyük, ağsaqqal Qasım.
Ağaqulu - bax: Ağa və Qulu; Ağanın qulu, Ağa oğlu.
Ağaqurban– bax: Ağa və Qurban.
Ağalar - çoxlu ağa; cənablar, böyüklər; ağa nəslindən olan.
Ağamahmud – bax: Ağa və Mahmud.
Ağamal – «ağa» (böyük) və «mal» sözlərindən düzəlmiş, «böyük var-dövlət»; məcazi mənada «ağa övladı» deməkdir.
Ağamalı//Ağaməli - ağam Alı, böyüyüm Əli.
Ağamalik//Ağaməlik – bax: Ağa və Malik.
Ağamehdi - bax: Ağa və Mehdi.
Ağaməcid - bax: Ağa və Məcid.
Ağaməddin (t.,ə.) - Ağanın dini, ağam Məhəmmədin dini.
Ağamədəd - bax: Ağa və Mədəd.
Ağamədi (t.,ə.) - Ağam Məhəmməd, Ağa Məhəmməd.
Ağaməlik - Ağa Məlik: hörmətli şah.
Ağaməmməd//Ağamət//Ağamməd//Ağaməhəmməd (t.,ə.) - Ağa Məmməd, cənab Məmməd, Ağam Məhəmməd.
Ağamərdan– bax: Ağa və Mərdan.
Ağamir (t.,ə.) - Ağa Əmir; böyük seyid.
Ağamiran(t.,ə) - bax: Ağa və Əmir(lər); hörmətli əmirilər, böyük başçılar.
Ağamirzə(t., f.) - bax: Ağa və Mirzə; baş mirzə, böyük mirzə.
Ağamoğlan - ağam olan oğlan, böyüyüm olan oğlan.
Ağamurad– bax: Ağa və Murad.
Ağamusa (t.,ə.) - Ağa Musa, Musa ağa; böyük oğlan.
Ağan - sənin ağa, sənin böyüyün.
Ağanemət – bax: Ağa və Nemət.
Ağanəbi – bax: Ağa və Nəbi.
Ağanər (t.,f.) - böyük dəvə; güclü, qüvvətli, qorxmaz.
Ağanəzər – bax: Ağa və Nəzər.
Ağaniyaz – bax: Ağa və Niyaz.

Ağaoğlan//Ağoğlan - böyük oğul; ağa olan oğlan.
Ağar//Ağər - ağ kişi; böyük qəhrəman, cəsur pəhləvan.
Ağarəzil//Ağarəzi – Ağa və Razi//Rəzi.
Ağarəfi (t.,ə.) - yüksək, uca ağa; böyük Rəfi.
Ağarəhim– bax: Ağa və Rəhim.
Ağarəhman– bax: Ağa və Rəhman.
Ağarza– bax: Ağa və Rza.
Ağasadıq– bax: Ağa və Sadıq.
Ağasalah//Ağasaleh – Ağa və Salah//Saleh.
Ağasan - bax: Ağa; Ağa kimi, Ağaya bənzər.
Ağasəf//Ağasəfi (t., ə.) - "Ağa Asəf" adının ixtisar forması; sayılan, hörmətli adam; böyük dost.
Ağasəfa (t., ə.) - "Ağa Səfa" adının ixtisar forması.
Ağasəlim– bax: Ağa və Səlim.
Ağasəməd– bax: Ağa və Səməd.
Ağasən (t., ə.) - "Ağa Həsən" adının sadələşdirilmiş forması.
Ağasul//Ağasi - onun ağası, onun böyüyü.
Ağasif - "Ağa Asif" adının təhrif olunmuş forması.
Ağaş - "ağa" tərkibli mürəkkəb adların əzizləmə forması.
Ağasoltan//Ağasultan – bax: Ağa və Soltan//Sultan.
Ağasüleyman– bax: Ağa və Süleyman.
Ağasir (t.,f.) - ağa şir; şir kimi ağa; böyük şir.
Ağasirin– ağa və şirin sözlərindən düzəlmiş, «böyük şirinlik - xoşbəxtlik», məcazi mənada «böyük, sevimli oğlan» deməkdir.
Ağasükür (t.,ə.) - bax: Ağa və Şükür; böyük Allaha şükürlər, minnətdarlıq.
Ağaverdi - ağanın verdiyi, bəxş etdiyi övlad.
Ağaveys - Ağa və Veys; böyük Veys; seyid Veys.
Ağavəli - bax: Ağa və Vəli.
Ağayaqub//Ağayağub – bax: Ağa və Yaqub.
Ağayar (t.,f.) - ağa dostu, ağa yoldaşı; böyük dost, sirdaş.
Ağayunis//Ağayunus – bax: Ağa və Yunis//Yunus.
Ağayusif - bax: Ağa və Yusif.
Ağazadə (t.,f.) -ağa övladı, ağadan, ağa nəslindən törəyən.
Ağazal (t.,f.) - Ağa Zal;hörmətli, ağsaqqal.
Ağazaman - bax: Ağa və Zaman.
Ağazeynal - bax: Ağa və Zeynal.
Ağazəki - bax: Ağa və Zəki.

Ağazər (t.,f.) - ağanın qızılı; qızıl kimi ağa.
Ağdəmir - ağ, parlaq, parlayan dəmir.
Ağtəkin - ağ üzvlü, ağ bədənli şahzadə (varis).
Ahəngər (f.) - dəmirçi, dəmir işləri ilə məşğul olan.
Ahil, Ahilə (ə.) - hakim, hökmdar.
Axistan - Ağ sartan (şahinlər sinfinə mənsub yırtıcı quş) sözlərindən düzəlmiş, Şirvanşah Mənuçöhrün gürcü qızı Tamardan olan birinci oğlu Axistanın adındandır.
Axun//Axund - qazax dilində "el sənətkarı" mənasında olan "akun" (aşiq) sözündəndir. Orta Asiya, Qazaxıstan, İran və Azərbaycanda xüsusi təhsil almış din xadimlərinə verilən dini rütbə.
Akif, Akifə (ə.) - çalışqan, səyli, diqqətli.
Akim - cərəyan, gediş, hərəkət.
Akim, Akimə (ə.) - karvanbaşı.
Aqif, Aqifə (ə.) - yalvaran; çalışqan; ibadət üçün seçilən.
Aqil, Aqilə (ə.) - ağıllı, dərrakəli, müdrək.
Aqşin//Akşin - ağ şin (şono-qurd), böyük qurd; ağ oğlan.
Aqtay - ağ dağ; çıpraq dağ; böyük dağ.
Alabəy - iri, böyük bəy (oğlan).
Alaxan - iri, böyük xan (oğlan).
Alan - meydan, sahə, düz sahə, ovalıq, düzənlik, alıcı; zəbt edən.
Alanər - iri, böyük dağ; dəvə; böyük kişi.
Alar - yetkinləşmək; çəmənlik; tayfa adı.
Alatay - iri, böyük dağ; dağ gövdəli kişi, oğlan.
Alay - alan, tutan; polk, alay; polkovnik.
Alayxan - alayın xanı; ordu xanı; alay komandiri.
Alaymir (t.,ə.) - alay əmiri, ordu əmiri; alay komandiri.
Aldar - m. şöhrət, ad-san; t. ağıllı, fəndgir.
Aldədəl//Alidədə (ə.,t.) - bax: Ali və Dədə; ulu Dədə; dədə nəslı.
Aldəmir - qırmızı dəmir, qızmar dəmir, yandıran.
Aləm, Aləmə (ə.) - kainat, dünya, yer kürəsi.
Aləmgir (ə., f.) - aləmi əhatə edən, dünyanı tutan, dünyagir.
Aləmşah (ə.,f.) - aləmin şahı, dünyanın hökmdarı.
Alxan//Alıxan, Alxanə - "Alı xan" ad birləşməsinin ixtisar forması.
Alxas// Alxaz - yüksək dərəcədə arzulanan; xüsusi adam; şıltaq, nadinc.
Alı (ə.) - "Əli" adının türkləşmiş forması; alan, tutan igid.
Alıca - "Alı" və ya "Əli" ilə başlanan adların əzizləmə forması.

Alcan - "Alı"nın əzizləmə forması; böyük ürək sahibi; əziz oğlan.

Alkişi - Alı kişi; Aliya bənzər, Alı kimi oğul.

Alpaşa//Alpaşal//Əlipaşa//Əlpaşa (ə.,t.) - uca, yüksək paşa (baş ağa).

Alış - tərkibində "Alı" olan mürəkkəb isimlərin əzizləmə forması; nəzir-niyazla pay alınmış.

Alışan//Alışan//Alşan - "Əli şanlı" birləşməsindən yaranmış, "Əli şanlı, Əli kimi şanlı" mənasındadır.

Ali(ə.) - bax: Əli; uca, yüksək, ən yüksək.

Alık - "Əli" və tərkibində "Əli" adı olan mürəkkəb isimlərin əzizləmə və qısaltma forması. (Rus dilinin təsiri ilə yaranmışdır).

Alım, Alımə (ə.) - elmlı, bilikli, araşdırıcı, bilən.

Alımşah(ə.,f.) - bax: Alım və Şah; elmlı, bilikli şah.

Alqayıt - "Əli//Alı, qayıt! " cümləsindən yaranmışdır; t. al və qayıt; qalib, qayıt.

Alqış - "alqışlamaq" felindən yaranmışdır.

Allahbaxış (ə., t.) - Allahın baxışı, nəzəri üstündə olan.

Allahqulu(ə.,t.) - Allahın qulu (ikinci tərəf "Allah" sözündən və ya Allahın epitetlərindən ibarət olan "Allahın qulu" mənasını verən ərəb şəxs adlarının kalkası yolu ilə düzəldilmişdir. Müqayisə et: Tanrıqulu).

Allahşükür (ə.) - Allah, şükür! Tanrıya şükürlər olsun!

Allahverdi//Allahverən (ə., t.) - Allah verdi, Tanrı bəxş etdi.

Allahyar (ə., f.) - Allahın dostu, Tanrını sevən.

Almar – «al» (qırmızı) və q. türkcə «mar» (təpə, baş) sözlərindən düzəlmiş, «qırmızı başlı, çalmalı» mənasındadır.

Almədəd - bax: Əli və Mədəd; "al" sözünün "böyük" və "nəsil" kimi mənaları da vardır.

Alməmməd//Alməmməd (ə.) - "Əli" və "Məmməd" adlarından yaranmışdır.

Almərdan (ə.) - bax: Əli və Mərdan; Əliyə məxsus kişi.

Alnağı(ə.) - bax: Əli və Nağı; Əli kimi saf, təmiz.

Alov - al (qırmızı) ov (od); qırmızı od; məşəl; yangın.

Alp - igid, qəhrəman, bahadır (qədim türklərdə titul).

Alpan (t.,f.) - igidlər, qəhrəmanlar, cəsurlar.

Alpar//Alpər - igid, cəsur, qorxmaz qəhrəman.

Alparslan - igid, aslan, igid döyüşçü, cəngavər.

Alpaşa - bax: Alp və Paşa; qəhrəman Paşa; qorxmaz Paşa.

Alpxan - qorxmaz, igid, qəhrəman xan.

Alpman - qoçaq, igid, qəhrəman insan.

Alpsoy - igid, qəhrəmanlar nəslindən olan.

Altay - hündür dağ, yüksək dağ; Altay dağlarının adındandır.

Alptəgin//Alptəkin - igid, qəhrəman xanzadə .

Altınbay//Altınbəy//Altınbay//Altınbəy - qızıl bəy; varlı-dövlətli bəy.

Altun, Altunə - qırmızı, od rəngli; qızıl, var-dövlət.

Altınxan//Altınxan - qızıl kimi saf və təmiz olan xan.

Alverdi - "Allahverdi"(bax) adının qısaldılmış şəkli.

Alyas (ə.) – bədbəxtlik; uğursuz gündə doğulan.

Amal, Amalə//Amaliya//Amalya (ə.) - əməllər, işlər, arzular; q. yəh. sevimli ceyran.

Amalxan(ə.,t.) - bax: Amal və Xan; arzu edilən xan.

Aman//Amən, Amanə//Amana (ə.) - rəhm, şəfqət, mərhəmət; etimad, inam.

Amangəldi - bağışlanan doğuldu, rəhm olunan gəldi.

Amanxan(ə.,t.) - bax: Aman və Xan; bağışlayan xan.

Amanulla//Əmənulla (ə.) - Allahın mərhəməti, Tanrının etimadı.

Amar - sakit, xoşbəxt, qayğısız.

Amaş - q.t. "Amaçur" adının qısaldılmış forması (çur-hərbi titul, sərkərdə).

Amid, Amidə (ə.) - ağsaqqal, başçı, rəis; ağbirçək.

Amil, Amilə (ə.) - tapşırığa əməl edən, icraçı; vəkil edilmiş.

Amin, Aminə (ə.) - təhlükəsiz; "Ay Allah, qəbul et!".

Amir, Amirə(ə.) - buyuran, əmr edən; başçı, böyük.

Amiyət (ə.) - sadə adamlar, kütləyə aid olan.

Amrah//Amrak - sevimli (qədim türk adlarından); sevgili, dost.

Amul, Amulə - sakit, mülayim; nəzakətli, intizamlı, ədəbli.

Amur, Amurə - Məhəbbət ilahəsi (Qədim Roma); iri çay.

Anan - başa düşən, anlayan, qanan, yada salan.

Anar, Anarə - anlayar, başa düşər, yada salar.

Anatollu//Anadolu - "şərq" mənasında olan Anadolu (Kiçik Asiyanın qədim adı) adının dəyişdirilmiş forması. "Anaddulu" deməkdir.

Anlar - anlayar, başa düşər, düşünər.

Aprel (l.) - açmaq, tumurcuqlanma; Qriqoryan təqviminin dördüncü ayı.

Arabil//Arabul - ara düzəldən, barışdıran; kəşfiyyatla məşğul olan.

Aral - ada; Asiyada yerləşən eyni adlı dənizin adındandır.

Aran - düz yer; təmkinlik, ağırlıq; eyni adlı ərəzi adındandır.

Ararat - dağ adı: Ağrıdağ, Əyridağ, Kamal dağı, Nuh dağı da adlanır.

Arat - səpindən qabaq torpağın şumlanması; ərələr, hərbiçilər; qorxmaz.

Araz - ər, igid azlar (tayfa adı); su, çay; bağlı olan çay. " Araz" çayının adındandır.

Arazalı//Arazəli (t., ə.) - Araz kimi coşqun Əli.

Arbak - ər, igid bəy; qəhrəman bəy; böyük qəhrəman.

Argun - zəhmət, əmək, zəhmətli gün.

Arıman - saf, təmiz, sağlam, düzgün adam.

Arısoy - təmiz əsilli, sağlam nəsilli, əsli olan.

Arif, Arifə (ə.) - başadüşən, biləgən; xəbərdar.

Ariz, Arizə (ə.) - təbii olmayan, sonradan əmələ gələn; yanaq; şikayətçi, ərizəçi.

Arqun - təmiz, təmizlənmiş, seçilmiş; çoxlu; qaçağan at.

Arman - igid, qoçaq, qürurlu, bacarıqlı adam; istək, həvəs, arzu.

Armağan - hədiyyə, peşqəş, sovqat.

Arsaql//Arşaq - igid saq, ər saq; kişi, mərd; Albaniyada vilayət adı.

Arslan - aslan; qədim türklərdə totem və titul.

Artun – q.t. dillərində «artan, çoxalan» mənasında olan bitki (zirə) adındandır.

Artur - bax: Ərtur.

Aruz//Əruz, Aruzə//Əruzə - ər uz, igid oğuz; q.t. tayfalarından biri; böyük; təcrübəli adam.

Aruxxan - ər asların xanı; işıqlı xan; döyüşkən xan.

Arzum - mənim arzum; arzu ilə həyata gələn.

Arzuman (f.) - arzu edən, arzulu, niyyətli; tez anlayan.

Asəf (ə.) - Allah mühakimə etdi, Tanrı hökm verdi; vəzir, nazir; ağıllı, tədbirli.

Asi(ə.) - itaət etməyən, üsyan edən.

Asif, Asifə (ə.) - güclü külək, qasırğa.

Asim, Asimə(ə.) - müdafiə edən, müdafiəçi; ismətli, namuslu.

Asiman (f.) - göy, səma, göy qübbəsi.

Aslan - şir; igid, qoçaq, qəhrəman.

Aşiq, Aşiqə (ə.) – sevən, vurğun, sevmiş, sevgili.

Aşina - “Aqşin” adından yaranmışdır. “Böyük dişli boz qurd”... «nəcib canavar» mənasındadır.

Aşir//Aşur, Aşural//Aşurey (ə.) - məhərrəm ayının 10-cu günü (661-ci ildə Kərbəladə İmam Hüseyn və tərəfdarlarının qətlə yetirildiyi gündür). Adətən, bu gündə doğulan uşaqlara verilir.

Aşqun//Aşkin, Aşkina - üstün gələn, qalib gələn.

Aşuralı//Aşurəli (ə.) – bax: Aşur və Əli.

Ata - dədə, ata-baba, əcdad: yol göstərən, rəhbər, böyük.

Atababa - bir nəslin əcdadı, ulusu, ulu babası; ata-babaya bənzər oğul.

Atabala - atanın sevimlisi, atasına bənzəyən övlad.

Atabay//Atabəy - ataya bərabər olan bəy (Səlcuqlar dövründə əvvəl vəzifə, sonralar titul olmuş və sultan vəliəhdlərinin tərbiyəçilərinə verilmişdir); böyük, ulu; zəngin, varlı.

Atacan - can ata, əziz ata.

Ataəmi//Atəmi – «ata» və «əmi» sözlərindən düzəlmiş, «ata əvəzi əmi», «böyük əmi» mənasındadır.

Ataxan - atabəy, atalıq, ataman titulları mənasındadır.

Ataxəlil (t.,ə.) - «ata» və «xəlil» (dost, sevgili) sözlərindən düzəlmiş, «böyük dost, sevimli ata» mənasındadır.

Atakişi - ataya bənzər kişi, ataya layiq kişi.

Ataqardaş - ata və qardaş kimi oğul; böyük qardaş.

Atalı - atası olan.

Atamalı//Ataməli(ə.,t.) - atam Əli; ataya bənzəyən Əli.

Ataman - atabəy, ataxan, atalıq titulları mənasındadır; başçı, sərkərdə.

Atamoğlan - ataya oxşar oğlan, ataya bənzər.

Atasoltan//Atasultan (t.,ə.) - ata soltan; atamıza bənzər sultan.

Ataş - "Ata" və tərkibində "ata" sözü olan mürəkkəb adların əzizləmə forması.

Atatürk - türkün atası; ata türk; ən böyük türk.

Ataulla(ə.) - Əslində "Ətaullah"dır; Allahın bağışladığı, Allahın bəxş etdiyi.

Atıxan//Atıxan//Atluxan//Attuxan - atlı xan, odlu xan (Qədim türklərdə ad-at-od sözləri eyni mənə yükünə malik olmuşdur).

Ataş - od, (Fars sözü kimi izah edilən bu adın əsasında "at-od" durur).

Atif, Atifə (ə.) – rəğbət bəsləyən, meyl edən; bəyənən, sevən.

Atik//Atiq, Atikə//Atiqə//Adikə (ə.) - əsli «ətiqə»dir və qədimdən qalmış əşya deməkdir.

Atıl//Atılla//Atılay - "at" (od, Günəş) və «il» (el) sözlərindən düzəlmiş və «elin odu (Günəşi, hökmdarı)» mənasındadır (V əsr Hun imperatorunun adındandır). Xalq arasında "Atlı xan" adı ilə də məşhur olmuşdur.

Atıbəy - adlı-sanlı bəy, şöhrətli, tanınmış bəy; atı olan bəy.

Atuf (ə.) - mərhəmətli, ürəyiyanan, şəfqətli.

Avar - çəkinməyən, üz-üzə gələn. Qədim türk tayfalarından biri. VI əsrdə Mərkəzi Avropada Avar xaqanlığını yaratmışlar.

Avarxan - Avar xanı, milliyyətçə avar olan xan.

Avaz, Avazə (f.) - səs, səda; şöhrət.

Ayar - ürəyiaçıq, gülərüzlü; itigözlü; məhsuldar.

Ayatxan//Ayət xan (ə.,t.) - "Ayət//Ayat xan" birləşməsindən yaranmışdır. "Ayat, Ayət" - Ayələr ("Quran" ayələri) deməkdir.

Ayatulla//Ayətulla(ə.) - Allahın nişanəsi, rəmzi; dini titül.

Ayaz, Ayazə - qışda şaxtalı və aylı gecə; quru, şaxtalı, soyuq hava.

Aybək//Aybəy//Aybəyi - Ayın bəyi, əmiri, rəhbəri, gözəl, sevimli.

Aycan, Aycanə - Ay qədər; Aya bənzər can.

Aydəmir - Ay kimi saf dəmir; möhkəm.

Aydn - Aydan törəyən; işıqlı, parlaq; bəlli; ziyalı, savadlı. Türkiyədə vilayət və şəhər adı.

Ayxan, Ayxanə - Ay kimi xan (xanım); gözəl xan (ım).

Ayin, Ayinə (f.) – bəzək, zinət; rəsm, adət, qanun, dəb, üsul; mərasim və s.

Ayman, Aymanə - Ay adamı, Aydan olan; Ay kimi təmiz və gözəl adam.

Ayni, Ayniyə (ə.) - gözlə bağlı olan, gözə aid; oxşar, eyni olan; mahiyyət.

Aypolad - Ay poladı, Ay kimi təmiz polad.

Ayvaz - mətbəx, karvansara xidmətçisi; hərbi gəmidə cərrah köməkçisi; f. sərın külək; zefir.

Azad, Azadə(f.) - sərbəst, ixtiyarı özündə olan, asudə.

Azadxah(f.) - istəyən; azadlıq uğrunda mübariz.

Azadxan(f.,t.) - bax: Azad və Xan; sərbəst xan, asılı olmayan xan.

Azarpaşall//Azərpaşa - igid, qəhrəman Paşa; igid sərkərdə.

Azay, Azayə - igid, qəhrəman; böyük azlar (etnonim).

Azər - igid azlar, qoçaq azlar; od, atəş, atəşgah (Oda qulluq edən mələk; Günəş ilinin 9-cü ayı).

Azəri, Azərin - «az» (uz, oğuz) və «ər» (igid, qəhrəman) sözlərindən düzəlmiş, «igid azlar (oğuzlar)»; «oda qulluq edən», «oda sitayiş edən» deməkdir.

Azim, Azimə (ə.) - qəti qərar verən; əzmkar.

Azman - böyük, nəhəng; şalban; qarışıq; az tapılan kişi.

Azmi, Azmiyə (ə.) - sümüklə əlaqədar olan; köklə, nəsillə əlaqədar olan.

Aznavur//Aznavur - qəhrəman. Az tayfasının yaşadığı yer.

Azov - eyni adlı şəhər və dənizin adıdır.

Aztəkin - az, nadir olan təkin (xanın varisliyə hüququ olası oğluna verilən titül).

Ə B Ə

Baba - ata və ya ananın atasının onların uşaqlarına olan qohumluq münasibəti (Sovet dövrünə qədər Azərbaycanda "ata" mənasında işlənmiş, müasir Türkiyədə də eyni anlayışda işlənir).

Bababəy - baba olan, baba kimi bəy; böyük ağa bəy.

Babacan - can baba, əziz baba; yetkin, inanılan adam.

Babaəli (t.,ə.) – «baba» (böyük) və «Əli» sözlərindən düzəlmiş, «böyük Əli» deməkdir.

Babaəmi (t.,ə.) – «baba» (böyük) və «əmi» sözlərindən düzəlmiş, «baba əvəzi əmi», «böyük əmi» mənasındadır.

Babagül - babanın gülü, çiçəyi; babanın sevimli nəvəsi.

Babaxan - bax: Baba və Xan: böyük xan, hörmətli xan.

Babakişi - hörmətli adam, babaya layiq kişi.

Babalar - "baba" sözünün cəmi.

Babalı - bax: Baba və Əli; yaşlı və hörmətli Əli.

Babaseyid(t.,ə.) - bax: Baba və Seyid; yaşlı və hörmətli seyid.

Babaş - "Baba" və tərkibində "baba" olan mürəkkəb isimlərin əzizləmə forması.

Babayar - babanın dostu, yardımçısı, atanın köməkçisi.

Babək - "böyük" və "bəy" sözlərindən düzəlmiş, "başçı" anlamındadır (IX əsr xalq qəhrəmanı Həsənin ikinci adından yayılmışdır).

Babaş//Babaş - "baba" ilə başlanan adların əzizləmə forması.

Babulla (ə.) - Allahın qapısı, Tanrının dərgahı.

Babur - "bəbir" sözündən olub "xallı pələng, yırtıcı heyvan" mənasındadır. Hindistanda Böyük Moğollar dövlətinin banisi Zəhirəddin Məhəmməd Babur (1483-1530) həm də şair olmuş və onun "Baburnamə"si məşhurdur.

Bafa – kiçik dərz, dəstə, dəmət; balaca və sarışın oğlan.

Bafadar - bax: Vəfadar.

Bafuddin//Bafudin(ə.) - "Vəfaəddin" adının dəyişilmiş forması.

Bafalı - bax: Vəfalı.

Bağban//Bağman - bağa qulluq edən, bağ xidmətçisi, bağçı.

Bağdasar//Bağdasər - bağda olan başçı, bağ sahibi, bağban.

Bağ//Baqi, Baqiyyə//Baqiyyə (ə.) - əbədi qalan, daimi yaşayan; Allah, Tanrı.

Bağır (ə.) - hərtərəfli bilik sahibi (Bu adın "ürək, sinə" mənasında türk mənşəli olmasını söyləyənlər də vardır).

Bağış (f.) - bəxşiş; Tanrı tərəfindən bağışlanmış.

Bahadır//Bahadur - igid, cəsur, qəhrəman, pəhləvan (Rus dilinə "boqatır" şəklində apelyativ kimi keçmişdir).

Baharəddin (f., ə.) - dinin baharı, dinin yazı.

Bahəddin//Bahəddin//Bəhaəddin//Bəhiyəddin//Bəhyəddin (ə.) - dinin gözəlliyi və yaraşığı.

Bahir, Bahirə (ə.) - üstün, çox gözəl, olduqca qəşəng; parlaq.

Baxdur - bax, dur; bax, yaşa.

Baxış - "Baxış" adının təhrif olunmuş variantıdır.

Baxışalı//Baxışəli//Baxşəli//Baxşalı (t.,ə.) - Əli hədiyyəsi, Əli bəxşisi.

Baxşı - "bax" (bağ) - Allah və "şi" (adam, kişi) sözlərindən düzəlmiş, kahin, şaman, müəllim, ustad, aşıq, baxıcı mənalərini bildirən ad.

Bakı - əbədi, daimi.(bax: Bağ); Bakı şəhərinin adıdır.

Bakıxan//Bakıxan - əbədi, daimi xan; Bakı xanı, hökmdarı.

Bakır//Bəkir, Bakırə//Bəkirə (ə.) - təmiz, saf; cavan dəvə; subay oğlan, qız.

Bala - oğul, oğlan; övlad; balaca, kiçik.

Balababa - bax: Bala və Baba; bala baba, balaca baba; babanı əvəz edən.

Balaban - şahin, qızılquş, tərflan; iri, cüssəli adam; musiqi alətinin adı.

Balabəy - kiçik bəy, balaca bəy.

Balacan (t.,f.) – «bala» və «can» (əziz) sözlərindən düzəlmiş, «əziz övlad, sevimli, mehriban oğlan» deməkdir.

Baladadaş - bax: Bala və Dadaş; kiçik qardaş.

Baladayı - kiçik dayı.

Baləli//Baləli (t.,ə.) - bax: Baba və Əli; kiçik Əli, balaca Əli.

Baləmi//Baləmi - kiçik əmi.

Balafer (t.,f.) - yaradanın balası, Tanrı övladı; kiçik yaradan.

Balağal//Balağa - bax: Bala və Ağa; kiçik ağa, balaca ağa.

Balahəsən//Balasan//Balasən//Balhəsən//Baləsən (t.,ə.) - bax: Bala və Həsən; balaca Həsən, kiçik Həsən.

Balahüseyn//Balhüseyn(t.,ə.) - bax: Bala və Hüseyin; kiçik Hüseyin.

Balaxan - bax: Bala və Xan; balaça xan, kiçik xan.

Balakərim(t.,ə.) - bax: Bala və Kərim; balaca kərim, kiçik Kərim.

Balakışı - balaca kişi, kişi kimi oğlan.

Balaqardaş - balaca qardaş; kiçik qardaş.

Balaman - balaca adam; qulluqçu, xidmətçi.

Balaməmməd//Balaməd//Balamət(t.,ə.) - balaca, kiçik Məmməd.

Balamir(t.,ə.) - bax: Bala və Əmir; balaca Əmir, kiçik Əmir.

Balamirzə(t.,f.) - bax: Bala və Mirzə; balaca Mirzə, kiçik Mirzə.

Balaoğlan//Baloğlan - balaca oğlan, kiçik oğlan.

Balarza (t.,ə.) – «bala» (kiçik) və «Rza» (razılıq; səkkizinci imamın adı) sözlərindən düzəlmiş, «kiçik Rza» deməkdir.

Balasadıq(t.,ə.) - bax: Bala və Sadıq; balaca Sadıq, kiçik Sadıq.

Balasər(t.,f.) - bala şahin, kiçik başçı; vüqarlı, məğrur.

Balaş - "Bala " və tərkibində "bala" sözü olan adların əzizləmə forması.

Balaşad - “bala” və “şad”(varisliyə hüququ olan xan oğlu) sözlərindən düzəlmiş və “kiçik varis” deməkdir.

Balaşir - balaca şir, kiçik şir; igid, qoçaq.

Balaşirin - bala şirindir, şirin bala.

Balatürk - balaca türk, kiçik türk.

Balaverdi - Allah bala verdi. Tanrı övlad bəxş etdi.

Balay - balaca Ay; balaca kişi; bal kimi şirin Ay - oğlan.

Balayar (t.,f.) - kiçik dost, balaca dost.

Balazaman - bax: Bala və Zaman: balaca Zaman, kiçik Zaman.

Balazər - qızıl kimi övlad; işıqlı və gözəl oğlan.

Bamsı - qartal, tərhan, yırtıcı quş.

Baran - yola düşən, gedən, yollanan; sərhəd, cıgır; güc, qüvvət; yağış, yağmur.

Barat (ə.) - göndərilən pul, bağlama (poçtla); qəbz, vəsiqə.

Baratalı//Baratəli(ə.) - bax: Barat və Əli; Əli tərəfindən göndərilən.

Barxudar//Bərxudar (f.) - arzusuna yetişən, xoşbəxt; xeyir götürən.

Barış - qədim t. "Bars" (boz qurd) adının dəyişdirilmiş forması; sülh, atəşkəs, barışıq.

Bariq, Bariqə//Barixə//Barikə (ə.) - parıltı, işıldama, bərq vurma; şəfəq, şimşək.

Bariz(ə.) - açıq, aşkar, qabarıq, əyani, aydın.

Basar//Basat - basıb-əzən, güc gələn, qalib gələn, zəfər qazanan.

Başxan - əsas xan, böyük xan, hörmətli xan.

Başkan//Başqan - bir idarə və təşkilatın rəhbəri, başçısı, rəisi və s. (“kan” və “qan” - “xan” sözündən yaranmışdır).

Batı - qərb, günbatan (Buryat dilində: bərk, möhkəm, dözümlü).

Batıxan – «batı» (qərb, günbatan) və «xan» sözlərindən düzəlmiş və «qərb və ya günbatan xan» deməkdir. Çingiz xanın nəvəsi Batı xanın adından yayılmışdır.

Bayandır//Bayandur - varlı, zəngin; qədim türk qəbilələrindən birinin adı.

Bayar//Boyar - adlı-sanlı; bəy, ər; varlı ər; ulu, tanınmış. (I Pyotra qədər Rusiyanın daxili və xarici siyasətində fəal olan türklər məhz bu titulla şöhrətlənmişlər).

Bayat - böyük od- Günəş; Tanrı; dövlətli; türk tayfalarından birinin adı.

Baybura - bay (bəy) bura (börü-qurd); böyük qurd.

Baycan - "Azərbaycan" adının ixtisar şəkli; bay - varlı, dövlətli.

Baydar - bəy-bay kimi olan; böyük, tanınmış, varlı.

Baydaş//Bəydaş - bəyə xidmət edən, bəyə yoldaşlıq eyləyən.

Bayğı - güclü, qəhrəman.

Bayğıxan - güclü xan, qəhrəman xan.

Bayğın - güc gələni, qalib gələni, qəhrəman olan.

Bayıl - elin-ilin bəyi; varlı-dövlətli el.

Baykal - böyük göl, dəniz; səhra atı, madyan.

Bayraq - üzərində dövlət və ya təşkilatın əlaməti olan qumaş parça.

Bayraqdar - bayraq götürən, bayraq daşıyan adam.

Bayram - şadlıq, şənlik, təntənə.

Bayraməli//Bayramalı(t.,ə.) - bax: Bayram və Əli; şad, şən Əli.

Bayramqulu - bax: Bayram və Qulu; şadlıq, şənlik sevən.

Bazıl, Bazılə(ə.) - bağışlayan, insafli, əlindən gələni edən.

Becan//Bicən//Bücən//Bican - "becənək" adlı türk tayfalarından birinin adı; xeyrixah, işgüzar, qeyrətli; həqiqətə doğru gedən, xəbər gətirən (Masallı rayonu Köhnə Alvardı kəndində hazırda "Becanlılar" adlı böyük bir tayfa da vardır); rəis, canlı, hökmdar.

Behbud//Behbut(f.) - sağalma, yaxşılaşma; bədəni möhkəm.

Behbudalı//Behbudəli(f.,ə.) - yaxşılaşan Alı, sağlam Əli.

Behcat//Behcət//Bəhcət(ə.) - şadlıq, sevinc; gözəllik, göyçəklik.

Behnam(f.) - yaxşı adlı, şanlı-şöhrətli.

Behnan//Bəhnan(ə.) - gözəl xasiyyətli, xoş və gülər üz olan.

Behzad(f.) - xoşbəxt, ağgün doğulmuş.

Bekdaş //Bəkdaş//Bəkdaşi - daş kimi möhkəm; türk tayfalarından biri.

Bekər//Bəkər - "bəy ər, igid, qoçaq gənc" mənasında olan titul.

Beksar//Beksər//Beysar//Beysər - sar qəbiləsindən olan bəy; başçı bəy, böyük bəy.

Beqdəli//Beqdili - gözəl natiq, mahir söz ustası; İranda yaşayan türk qəbiləsi.

Beydulla//Beytulla (ə.) - Allahın evi, Tanrının evi, Kəbə.
Beyrək - balaca qurd; "Börüyək" adının dəyişdirilmiş forması.
Bəbir (f.) - pələngə oxşayan yırtıcı heyvan; qoçaq, dövlətli, qorxmaz.
Bəbiş – «körpə» sözünün əzizləmə və kiçiltmə forması olan «körpə, körpəcik» deməkdir.
Bədəl (ə.) - əvəz, qarşılıq; dəyişmə.
Bədəlbəy – Bədəl bəy; «bəy əvəzi, bəy övladı» mənasındadır.
Bədil (ə.) - əvəz edən, əvəz, canişin.
Bədir//Bədri, Bədirəl//Bədurəl//Bədiürəl//Bədriyə//Bədriyyə (ə.) - 14 gecəlik Ay, bütöv Ay.
Bədirbəy – Bədir bəy; Ay üzlü bəy, Ay kimi gözəl bəy.
Bədirxan (ə.) - gözəl xan, göyçək hökmdar.
Bədiulla (ə.) - dinin nadiri, dinin qiymətli.
Bədrəddin (ə.) - dinin 14 gecəlik Ayı, dinin bütöv Ayı.
Bəhlul (ə.) - ayıq, tez başa düşən; təlxək, oyunbaz.
Bəhman//Bəhmən (f.) - tədbirli, ağıllı, zəkali; doğru danışan, düzgün adam.
Bəhmənyar (f.) - düz danışan dost, başa düşən sevgili; ağıllı, zəkali yoldaş.
Bəhram - q. farslarda qələbə Allahının, hazırda Mars, Mərrix planetinin adı.
Bəhramgur (f.) - gur ovlayan Bəhram; Sasani hökmdarı Bəhram-Gurun adındadır.
Bəhrəddin (ə.) - inam, etiqadın ən yüksək zirvəsi; dinin şöhrəti.
Bəhriş - “bəhr” ilə başlanan adların əzizləmə forması.
Bəhruz//Behruz, Behruzə//Bəhruzə (f.) - xoşbəxt, ağgün, bəxtiyar.
Bəxşiş(f.) - hədiyyə, peşkəş, bağışlanan şey(oğlan).
Bəxtiyar (f.) - xoşbəxt, ağgün, ağbəxt.
Bəkdaş//Bəkdaşi//Bəktaş – q.t. dillərində «gözətçi, yoldaş, keşikçi» mənasında işlənmişdir; Qədim türk tayfalarından birinin adı.
Bəkil - elin gözətçisi, ilin qoruyucusu.
Bələd(ə.) - bələdçi, xəbərdar olan, bilən; ölkə.
Bələdiyə//Bələdiyyə (ə.) - yaşayış məntəqələrində abadlıq işləri apan, üzvləri xalq tərəfindən seçilən idarə.
Bəndalı//Bəndəli(f.,ə.) - Alı qulu, Əli köləsi; Alı adamı, Əli bəndəsi.
Bəndi(f.) - aşiqə aid, vurğuna məxsus; sevən, aşiq olan.
Bərəkət (ə.) - xoşbəxtlik, səadət, uğur; bolluq, çox; nemət, Allah vergisi, xeyir.
Bərgüşad(f.) - təzə açılan yarpaq, bahar elçisi; t. Bərgə (sağ tərəf), şad (titul) sözlərindən düzəlmiş, «sağ cinah rəisi» deməkdir.

Bərsail (f.,ə.) - dua edən, soruşanın qazancı; dilənməyin faydası.
Bərsad (f.) - şadlığın bəhrəsi; sevincin meyvəsi.
Bəsir, Bəsirə//Bəsirət (ə.) - ağıllı, bilikli; gözüaçıq, uzaqgörən, diqqətlilik.
Bəşər (ə.) - insan, adam.
Bəşir, Bəşirə (ə.) - xoş xəbər gətirən, muştuluqçu, müjdəçi.
Bətul, Bətulə (ə.) - təmiz, saf, namuslu, toxunulmamış.
Bəy - ağa, hökmdar, başçı, hakim, böyük; Tanrı (Müxtəlif türk dillərində bek, bik və s. şəklində işlənən bu qədim türk titulu rus dilinə "Boq" formasında keçmişdir).
Bəyalı//Bayalı//Bəyalı(t.,ə.) - bax: Bəy və Əli; ağa Əli, böyük Alı.
Bəyaslan - bax: Bəy və Aslan; böyük aslan.
Bəyazid//Bayazid//Bayazit (ə.) - Əbu Yəzid (Yezidin atası) adının ixtisar forması; Allahın bəxş etdiyi ata; ağıllı, bacarıqlı, zəkali; üstün.
Bəybala - bəy balası, bəy övladı.
Bəycan - bəy kimi olan, bəyə bənzəyən, bəy ürəkli.
Bəydadış - böyük qardaş, kiçiklərin böyük qardaşa müraciət forması.
Bəydəmir - böyük Dəmir; dəmir kimi bəy.
Bəydilli - bəy kimi danışan, bəy kimi qabiliyyəti olan.
Bəydulla (t.,ə.) - Allahın bəyi, Tanrının böyüyü.
Bəyxan - böyük xan, başçı xan.
Bəyil//Bəgi - igid, qəhrəman, qoçaq.
Bəyiməli//Bəyməli – bəyə məxsus, bəyin var-dövləti; bəy oğlu.
Bəykişi - bəy kimi kişi, bəyə layiq kişi.
Bəyqulu - Allahın bəy qulu; bəy qulu; bəyin oğlu.
Bəylər - "bəy" sözünün cəmi, çoxlu bəy.
Bəylərbəy//Bəylərbəyi - keçmişdə vilayət hakimi, vali, başçı.
Bəymurad//Bəymuraz (t.,ə.) - arzu edilən bəy; arzu edilən bəy kimi oğlan.
Bəypolad - bəy Polad, böyük polad; bəyə layiq saf polad.
Bəysoltan//Bəysultan (t.,ə.) – böyük hökmdar; hörmətli sultan.
Bəytəkin - bəy kimi; vəliəhd, varis bəy.
Bəyturan - Turan bəyi; Turana layiq bəy.
Bəyverdi - bəy verdi, böyüyün verdiyi (oğlan).
Bəyzad//Bəyzadə (t.,f.) - bəy oğlu, bəydən törəyən.
Bəzməddin (f.ə.) - dinin bəzəyi, dinin yaraşığı.
Bilal (ə.) - islanmış, islaq; suçu, sulayan, su verən.
Bilən - bilici, anlayan, dərk edən, başa düşən; qanan.
Biləndər (t.,f.) - bilikli, biliyi olan; biliklə məşğul olan.
Bilgə - bilici, müdrik, bilikli.

Bilgəxan - məlumatı çox olan, həyatı yaxşı anlayan xan.

Bilgən - savadlı, bilikli, geniş məlumatı olan.

Bilgər - savadlı, bilikli, müdrik, kişiliyi və igidliyi olan kişi.

Bilgin//Bilkin, Bilginə - bilikli, savadlı, hər şeyi bilən.

Bilginər - alim, müdrik adam, bilikli kişi.

Billur// Büllur, Billurə//Büllurə//Büllürə (ə.) - parlaq və şəffaf daş; xrustal; çox gözəl.

Binamin//Binyamin//Bünyamin//Biniyamin//Büniyamin//Bünyəmin// Binəmin//Binyəmin (q.y.) - 1. həqiqi dost; 2. vali, hökmdar; 3. təhlükəsiz, ümidli, əbədi; 4. sağ əl, sağ əlin oğlu; 5. ağsaqqalın oğlu; səadət; güc və s. mənaları vardır.

Binəli (ə.) - Əli(bax) övladı, Əli oğlu.

Binnət (ə.) - bax: Bünyad; peyğəmbəri mədh edən.

Bircan - tək ruh, bir ürək; vahid, yeganə.

Birxan - yeganə xan, tək, tayı-bərabəri olmayan xan.

Birnur, Birnurə -yeganə işıq, tək nur parçası, parıltı.

Biyar - kəndlinin mülkədarlar üçün məcburi və müftə gördüyü iş.

Boran//Buran - küləkli qar və yağış; çovğun, tufan.

Boraşin - böyük qurd; başçı qurd (bora, börü-boz qurd; şin, şono-böyük qurd).

Borazan (t.,f.) - türkcə “boru” (kərənay, şeypur) və “zədən” (çalmaq) sözlərindən düzəlmiş, “boruçalan”, “kərənayçalan” deməkdir.

Boydax - eyni boydan olan, eyni soydan olan; boyca bərabər olan, tay-tuş.

Bozər - saçları boz rəngində olan tay-tuş qəhrəman, igid; sərt adam.

Böyük - iri, yekə; başçı, rəhbər.

Böyükağa - böyük seyid; böyük ağa.

Böyükxan - böyük xan, başçı xan, xanlar xanı.

Böyükkişi - böyük kişi, böyük oğlan; ilk oğlan.

Budax - şax; yeni nəslin başçısı; vuran, döyən, qoşunu ağac kimi budayan.

Buğac - buğaya qalib gələn, buğanı öldürən; igid, qəhrəman.

Buğday - buğda, məhsul; başçı, rəhbər.

Buğra - erkək dəvə, nər (Qaraxanilər sülaləsinin ilk xanlarından birinin adı).

Buğraxan - nər kimi olan xan, güclü, qüdrətli xan.

Bulaq - yerin altından çıxan su qaynağı, çeşmə; türk oymaqlarından birinin adı.

Bulud//Bulut - Yerdən buxarlanaraq səmada qatı təbəqə əmələ gətirən və yağış, qar şəklində yerə enən buxar yığını, buğ.

Buludxan//Bulutxan - buludların hökmdarı, buludların xanı.

Burxan - bur (börü - boz qurd) xan; böyük xan, başçı xan.

Burhanəddin//Bürhanəddin(ə.) - dinin dəlili, dinin sübutu.

Burişad//Burşad//Bürşad - başçı xanzadə, igid xan oğlu.

Buruz//Burza//Burzu (ə.) - bürüzə vermək, üzə çıxma, aşkar olma; ədavət aparmaq, süründürmək.

Buta - qönçə; tərəvətli, yeniyetmə; sevgililərin nurani qocalar tərəfindən yuxuda nişanlanması.

Butaxan - qönçə; yeniyetmə xan; buta verilmiş xan.

Bülbül - gözəl səsi olan yaraşılı quş; məşhur Azərbaycan müğənnisi Murtuza Məmmədovun təxəllüsündən yayılmışdır.

Bülbülcən – əziz, sevimli bülbül; Məşhur Azərbaycan xanəndəsi Əbdülbaği Kərbəlayi Əli oğlu Zülalovun təxəllüsündən yayılmışdır.

Bülənd//Bülənt (f.) - yüksək, uca.

Bünyad//Bünyat//Bunyad (f.) - özül, təməl; əsas, kök.

Bürca//Bürca (ə.) - Əli bürcü (Günəş dairəsinin bölündüyü 12 qismənin hər biri).

Bürhan//Burhan, Bürhanə//Burhanə (ə.) - əsas, sübut, dəlil, isbat.

Büsat//Busat (ə.) - cah-cəlal, təmtəraq, şənlik.

Bütöv - bir küll halında olan; tam.

س C ع

Cabbar (ə.) - cəbr edən, zülm edən, zülmkar.

Cabir//Cəbir, Cabirə - q.t. "cab" (şərəf, ad-san) və "bir" sözlərindən düzəlmiş; bir şərəfli.(ə. Qüdrətli. Bax: Cabbar).

Cahad//Cihad//Cihat (ə.) - din uğrunda mübarizə, müqəddəs müharibə.

Cahanbağış//Cahanbaxış//Cahanbaxş//Cahanbəxş (f.) - dünyanı bağışlayan, bəxş edən.

Cahanban (f.) - dünyanı qoruyan, padşah, hökmdar.

Cahandar (f.) - cahangir, hökmdar, padşah.

Cahangir (f.) - dünyanı tutan, dünyanı istila edən, işğalçı.

Cahansuz (f.) - qüdrətli, qüvvətli, əzəmətli hökmdar.

Cahansah (f.) - dünyanın şahı, aləmin hökmdarı; Günəş; Tanrı.

Cahid, Cahidə (ə.) - cəhd edən, səy edən, çalışın.

Cahil (ə.) - savadsız, avam, nadan, anlamaz.

Caiz (ə.) - ıcazəli.

Calal//**Cəlal**, **Calalə**//**Cəlalə** (ə.) - böyüklük, əzəmət; cah-calal, təmtəraq.

Calaləddin//**Cəlaləddin** (ə.) - dinin cəlah, ululuğu, əzəməti, şan-şöhrəti.

Calay - calayan, birləşdirən; ata-anamı bir-birinə calayan.

Calayır//**Calayir**//**Calair**//**Cəlair**//**Cəlayir** - q.t. tayfalarından birinin adı.

Calib, **Calibə** (ə.) - diqqəti cəlb edən, cəlbədicisi, özünə tərəf çəkən, cazibədar.

Camal//**Cəmal**, **Camalə**//**Cəmalə**//**Camaliyə**//**Cəmaliyə**//**Camaliyyə**
//Cəmaliyyə (ə.) - gözəllik, göyçəklik, qəşənglik.

Camaləddin//**Cəmaləddin** (ə.) - dinin gözəlliyi, göyçəkliyi.

Camalxan (ə.,t.) - Camal xan; gözəl üzü, görkəmi olan xan.

Cambul//**Canbul** (m.) - qala, sulu, duru.

Camı (ə.) - tərtib edən, toplayan, yığan, əhatə edən.

Camol//**Camoy**//**Cəmo** - "Cəmil" adının əzizləmə forması; camə, raltar.

Camulla//**Cəmulla** (f.,ə.) - Allahın (dünyanı özündə göstərən) camı.

Canafər - canın, ruhun işığı; ürəyin hərarəti.

Canafə (f.,t.) - əziz ağa, sevimli ağa; qüvvətli, güclü ağa.

Canalı//**Canəli** (f.,ə.) - Alının canı, Əlinin ruhu.

Canbaba (f.,t.) - can baba, əziz baba.

Canbağış//**Canbaxış**//**Canbaxış**//**Canbəxş** (f.) - can bəxş edən, canlandırın; fərəhləndirən.

Canbala - əziz, sevimli bala, mehriban övlad.

Canbulaq - həyat çeşməsi, əsl həyat mənbəyi.

Canbulat//**Canbulad** - canı polad kimi olan; polad ürəkli, polad canlı.

Candar (f.) - canlı, diri; qoruyucu, cəngüdən. Orta əsr Türk dövlətlərində yüksək rütbəli zabit.

Candaş (f.,t.) - ürək sirdaşı; sevgili can yoldaşı, dost.

Canəhməd (f.,ə.) - sevimli Əhməd, Əhmədin ruhu, canı.

Canər - sağlam, qüvvətli adam, güclü kişi, igid.

Canı - canı ilə fədakarlığa hazır olan.

Canibəy - bəy kimi, bəy ürəkli, bəy kimi olan.

Canış - "can" ilə başlayan adların əzizləmə forması.

Canıyar(f.) - dost ürəkli, yoldaş kimi, dostcanlı.

Canızadə//**Cənizadə**(f.) - candan olan, ruhdan yaranmış, ürəkdən, candan yaranan.

Cankişi - kişi ürəkli, mərd, qüdrətli, güclü.

Canqardaş - qardaş ürəkli, qardaşa bənzər, qardaş kimi.

Canqulu - canın qulu; candan törəyən övlad.

Canlar - “can”ın cəmi - ürəklilər, ruhu olanlar.

Canmirzə(f.) - bax: Mirzə; Mirzə ürəkli, hörmətə layiq can.

Canmurad//Canmuraz - muradın canı, murazın gücü.

Canpolat//Canpolad (f.) - polad ruhlu, polad ürəkli; güclü, qüvvətli, qorxmaz(Çin dilində « böyük sədrəzəm» mənasında olub, sərkərdə və əmirlərə verilərdi).

Carçı - car çəkən, xəbər verən, dəllal.

Cavad (ə.) - əliaçıq, səxavətli, comərd.

Cavadxan (ə.,t.) - Cavad xan; comərd, səxavətli xan.

Cavan//Cavani//Cəvani, Cavanə (f.) - gənc, yeniyetmə.

Cavansah(f.) - gənc şah, yeniyetmə şah.

Cavansir (f.) - gənc şir, cavan aslan; igid, qəhrəman.

Cavid, Cavidə (f.) - əbədi, daimi, həmişəlik.

Cavidan (f.) - əbədi yaşama, əbədiyyətə qovuşma.

Cavlı - məşhur, şöhrətli, tanınmış; dadlı, ləzzətli; fikir, xəbər.

Cavlıbəy - şöhrətli, tanınmış bəy; sarayda rütbə, dərəcə.

Cavlıxan - şöhrətli, tanınmış xan; sarayda rütbə, dərəcə.

Caymaz - fikrindən, tutduğu yoldan dönməyən; sözünün üstündə duran.

Cazib, Cazibə (ə.) - cəzb edən, özünə çəkən; lətafət.

Cazim, Cazimə (ə.) - qəti qərar verən, qərara alan.

Ceyhun, Ceyhunə - coşğun, coşan (Amu-Dərya çayının qədim adı).

Cəbi//Cəbiş - "Cəbrayıl" adının əzizləmə forması.

Cəbrail//Cəbrayıl (ə.) - Allahın əsgəri, Tanrının döyüşçüsü; Allahın gücü, zoru (Allahın tapşırıqlarını yerinə yetirən).

Cədid, Cədidə (ə.) - yeni, təzə.

Cəfər (ə.) - çay, irmaq, arx (VI imamın adı).

Cəfəraqa - bax: Cəfər və Ağa.

Cəfəralı//Cəfərali - bax: Cəfər və Əli.

Cəfərxan - bax: Cəfər və Xan.

Cəfərqulu (ə.) - İmam Cəfərin qulu, İmam Cəfərin köləsi.

Cəhdi (ə.) - çalışan, cəhd edən, çapalayan, məşğul olan.

Cəladət (ə.) - mətinlik, igidlik, cəsurluq, qəhrəmanlıq.

Cəlil, Cəlilə (ə.) - cəllalı, böyük, ulu.

Cəmil, Cəmilə (ə.) - gözəl, göyçək, cəlbedici.

Cəmsid//Cümsüd (f.) - dəbdəbəli, cah-calallı; parıldayan, bərq vuran (İrənanın əfsanəvi şahlarından biri).

Cənab (ə.) - yön, tərəf, cəhət; yüksək rütbəli adamlara müraciət forması.

Cəngavər (f.) - savaşan, vuruşan, döyüşən, vuruşqan, döyüşkən.

Cənnətağa - bax: Cənnət və Ağa.

Cənnətali//Cənnətəli - bax: Cənnət və Əli.

Cənnəti (ə.) – «Behişt, cənnət əhli» mənasındadır və Azərbaycan şairi Əbdülxalıq Qafarzadənin təxəllüsündən yayılmışdır.

Cənnətqulu - bax: Cənnət və Qulu.

Cərulla//Carulla (ə.) - Allahın qonşusu; Kəbənin qonşuluğunda yaşayan.

Cəsarət (ə.) - igidlik, cəsurluq, cürət.

Cəsarətdin (ə.) - dinin cəsarəti, dinin cəsurluğu, dinin hünəri.

Cəsür (ə.) - cəsarətli, igid, qəhrəman.

Cəzmi, Cəzmiyə//Cəzmiyyə (ə.) - kəsmə, qət etmə; qəti qərarlaşdırma, kəskin qərar vermə.

Cığatay - igid ər, cəsür döyüşçü, fədakar bahadır.

Cilasun - igid, qəhrəman; cəld, diribaş.

Comərd//Cömərd - alicənab, səxavətli, əliaçıq, mərd.

Coşğun//Coşqun - coşmuş, özündən çıxmış; aşıb-daşan, kükrəyən.

Coşqar - tez həyəcanlanan, coşan, ilhama gələn; qaynar, kükrəyən, daşan.

Cövdət//Cövdət(ə.) - qüsursuz; ləyaqət, yüksək keyfiyyət.

Cövhəri (ə.) - cövhərə məxsus olan.

Cövri (ə.) - cəfa, zülm, cəza, incitmə, sitəm.

Cövzalı//Cövzəli (ə.,t.) - «Cövza» bürç adından və –lı şəkilçisindən və ya «Cövza» və «Əli» adlarından düzəlmiş, «Əkizlər bürcündə doğulan» və «Əlinin tayı, əkizi olan oğlan» deməkdir.

Cudi, Cudiyə//Cudiyə (ə.) - əliaçıq, comərd, səxavətli, Dəclə çayının sahilində dağ.

Cumal//Cümə(ə.) - həftənin 5-ci günü; cəmləşmə, məsciddə toplaşma günü.

Cumar - cuman, hücum edən, hücum keçən.

Cumay - cuman igid, irəliləyən qəhrəman. Bu, "Cuma" adının təhrif edilmiş variantı kimi də izah edilir.

Cural//Curu//Cürü - alıcı kiçik quş; tay-tuş, yar-yoldaş.

Curtəkin - qırğı kimi, alıcı quş təki; varisliyə hüququ olan Cur.

Curulla(t.,ə.) - Allahın alıcı kiçik quşu; Tanrının cəngavəri.

Curuş - "Curu" (bax) adının əzizləmə forması.

Cüneyd(ə.) - kiçik ordu, ordu; bərk torpaq parçası.
Cünun (ə.) – dəlilik, dəli, divanə, məcnun; ağlını itirmiş.
Cünunbəy//Cünunxan (ə.,t.) –dəli bəy, divanə xan; çılgın bəy və ya xan.
Cürət (ə.) - cəsarət, igidlik, hünər; ürəklilik, qorxmazlıq.
Cürətəli//Cürətəli (ə.) - Əli cürəti, Alı hünəri, Əli qorxmazlığı.
Cürübəy - alıcı kiçik quş kimi bəy; kiçik bəy.

Ә Ç Ә

Çağdas - müasir, həməsr; eyni vaxtda yaşayan.
Çağxan - zamanın xanı, müasir xan.
Çağlarxan - çağlayan xan, şəlaləyə bənzər xan.
Çağrı - şahin, qızılquş, tərlan; çağırış, müraciət.
Çağrıbəy - sarayda rütbə və dərəcə.
Çağrıtəkin - şahin, tərlan kimi təkin (xanın varisi).
Çaxmur//Çağmur - xəsis, əliaçıq olmayan; ehtiyatlı olan.
Çakar//Çakər - qala divarı, xarici qala; ildırım, şimşək; qədim türk tayfalarından birinin adı.
Çalan//Çalı - döyüşdə çalan, çapan, düşməyə aman verməyən; igid, qəhrəman.
Çapar - qasid; atla namə daşıyan poçtalyon.
Çapay - qədim “Cab” (məşhur, tanınmış, şöhrətli; müdrik) və “Ay” sözlərindən yaranmışdır (Çapayev soy adının əsasında bu ad durur).
Cavuş - yol göstərən, karvan başçısı, karvana yol göstərən.
Çayan - çoxayaqlılar sinfindən kiçik zəhərli həşərat; əqrəb; igid, düşməyə aman verməyən.
Çayanbəy - çayan kimi bəy, əqrəb kimi bəy; igid, qoçaq bəy.
Çayanxan - çayan kimi xan, əqrəb kimi xan; igid, qoçaq xan (İgidliyinə görə Ş.İ.Xətayinin verdiyi fəxri ad).
Çaylar - "çay" sözünün cəmi, bir neçə çay.
Çevik - cəld, zirək, diribaş, qıvraq, güclü, bacarıqlı.
Çevikər - zirək, qoçaq bacarıqlı adam; igid, qəhrəman.
Çevikxan - zirək, qoçaq xan, qəhrəman xan.
Çələbi - Allaha məxsus olan, Allah adamı, Allah bəndəsi; bilici; ədəbli; xeyirxah; cənab.
Çərkəz - Qədim türk dilində “çərgəs”, “çərkəslik” qənaət, qənaət etmək, əmələ gətirmək, cərgəyə düzülmək mənalarda işlənmişdir; osetincə qartal; Qaraçay-Çərkəz MV-də kiçik xalqlardan biri.

Çilgün - tez əsəbiləşən, tez özündən çıxan. Bax: Coşqun.
Çıraq - hər cür işıqlandırıcı cihaz (qaraçıraq, lampə, fənər).
Çıraqəddin (t.,ə.) - dinin çırağı, dinin işığı, dinin lampası.
Çıraqəli//Çırağəli//Çıraqalı (t.,ə.) - Əli çırağı, Əli işığı; Əli övladı.
Çilingər//Çilingir - əllə metaldan müxtəlif şeylər qayıran, quraşdıran və ya təmir edən usta.
Çinar, Çinarə - yaşıl və enli yarpaqları olan iri və hündür ağac.
Çingiz - dəniz; genişlik (Qədim t.-m. adlarından biri).
Çingizxan (t.-m.) - qüdrətli xan; böyük dövlətə malik əzəmətli xan.
Çoban - qoyun-keçi sürüsünü otaran (q.t. dillərində: "kənd ağsaqqalının köməkçisi" mənası da olmuşdur).
Çodar - mal-qara alveri ilə məşğul olan adam.
Çolpan//Çulpan - dan ulduzu; Zöhrə; Venera.
Covğun - boran, qasırğa, küləkli qar və yağış.
Çöli - "çöllü" sözündən olub, kəndli, çöl işi ilə məşğul olan deməkdir. Adətən, oğlanları sağ qalmayan ailələrdə diqqəti cəlb etməyən belə adlar verilərdi.
Çölübəy - çöl işləri ilə məşğul olan bəy; çöl bəyi.
Çöluxan - çöl işləri ilə məşğul olan xan; çöl xanı.
Çölüşad - çöl işləri ilə məşğul olan varis; çöl xanзадəsi.
Çuliman//Çolman - durğun su, bir yerə toplanmış su yığını.

Ə D Ə

Dadaş - ata və böyük qardaşa verilən ad.
Dadaşağa - bax: Dadaş və Ağa; bax: Ağadadaş
Dadaşalı//Dadaşəli (t.,ə.) - bax: Dadaş və Əli; böyük Əli.
Dadaşbala - böyük bala.
Dadaşcan - qardaş ruhlu; qardaş kimi; hörmətli adam.
Dadaşxan - bax: Dadaş və Xan; böyük qardaş kimi Xan.
Dadbəxş(f.) - ədalətli, insafli, mərifətli, iltutan.
Dadrəs(f.) - imdada yetişən, köməkçi, arxa, himayəçi.
Dağbəy - dağ kimi bəy; dağın bəyi, dağın böyüyü.
Dağbəyi - yaylaqlarda inzibati işləri idarə edən məmur.
Dağxan - dağ kimi xan; dağın xanı, dağın böyüyü.
Dağıstan (t.,f.) - dağlıq yer, dağlar ölkəsi, Dağıstan MR-nın adı.
Dağlar – bir neçə dağ, dağ silsiləsi; ucalıq, yüksəklik, əzəmətlik.
Dağlarça - dağlar kimi, dağlar qədər.

Dağtəkin - dağ kimi, dağ təki; dağın varisi.

Dağyunis - “dağ” və “Yunis” sözlərindən düzəlmişdir. Dini əfsanəyə görə, o, 200-251-ci illərdə Roma imperatoru olmuşdur. Onun zülmündən altı vəzir, bir çoban və it dağlarda bir mağaraya çəkilirlər. 309 il yatırlar. Ayılanda ciblərindəki pulları xərcəyə bilmirlər... Onlar yenidən yuxuya gedirlər.

Daxıl//Dəxil (ə.) - himayə axtaran, kömək istəyən.

Dalğic - dənizin dibindən mərcan, inci çıxaran; suyun dibində işləyə bilən işçi.

Dalğın - çox fikirli, xəyala dalmış.

Dalkılıç//Dalqılıc//Dalqılınc - qınsız qılınc, qılıncı qınsız olan; qılıncını sivirmiş adam.

Damad//Daməd//Damət (f.) - qızın əri, kürəkən; yun. əkin bağı, dərz.

Damanəli//Damanalı(f.,ə.) - Əlinin yardımı; Əlinin ətəyi.

Daməddin (ə.) - dinin gül dəstəsi, dinin çiçək dəstəsi.

Danağa - danın ağası; sübhün Allahı, danın sahibi.

Danağı - danın ağı; Günəşin şüası.

Danı - dan yeri, sübhün danı; Günəş-Tanrı.

Danıbəy - danın bəyi, danın böyüyü; Günəş.

Danıxan - danın xanı; danın Allahı - Günəşi.

Danı - ilin (elin) danı, elin sübhü; elin Günəşi; elin Tanrısı; ağıllı, zəkali.

Danıyal - dan yalı (saçı); sübh şəfəqləri; Günəş-Tanrı.

Danıyar//Danyar//Danıyar//Dəniyar (t.,f.) - danın dostu, sübhün yol-daşı, Günəşin-Tanrının köməyi.

Danıyel - sübh yeli, səhər küləyi; Tanrı yeli.

Danzıl//Dənzi - dan şəfəqləri, sübh qızartısı.

Dara (f.) - biliyin incisi; bacarıqlı; qüdrətli, sərvət, hökmdarlıq.

Darğa - şəhər, qəza hakimi, bazar və gecə gözətçilərinin başçısı.

Darvin (i.) - ingilis alimi Ç.Darvinin soyadındandır.

Dastan, Dastanə - folklorun epik janrları içərisində qəhrəmanlıq və aşıqanə məzmununda olan, həcmcə ən böyük əsər.

Daşdəmir - möhkəm, sağlam, dözümlü.

Daşdı - daşdı, coşdu; daşqın, coşqun.

Daşdıbəy//Daşdıxan - daşan, coşan bəy; daşqın, coşqun xan.

Daşqın - çay və dənizin öz məcrasını aşması; coşqun, güclü, ehtirash.

Davaxan(ə.,t.) - vuruşqan xan, çarpışan xan; tədbirli xan.

Davah - dava edən, döyüşən; igid, qəhrəman.

Davər (f.) - hakim, hökm edən, vəzir, vali; Allahın adlarından biri.

David//David//Davud//Daud (ə.) - sevimli dost; yaxşı səsi olan, gözəl oxuyan.

Davran - hazırlaşma, hazırlıq, görmə, təşəbbüs etmə.

Dayandar//Dayandur - dayan, dur; əbədi yaşa; ölmə.

Daydar (t.,f.) - dayısı olan, dayı sevən.

Dayı - ananın qardaşı; yaşlı kişilərə müraciət forması; Osmanlı dövlətində valilərə verilən titül; gəmi kapitanı; rəis, süvari.

Dayıbəy - dayı olan bəy; böyük bəy, rəis bəy.

Dayıxan - dayı olan xan; vali xan; rəis xan.

Dekabr (l.) - “dekem” - “on” sözündən olub Qriqori təqvimində ilin 12-ci ayı. Yuli təqvimi həyata keçiriləndək 10-cu ay idi. Bu ayda doğulan oğlanlara verilir.

Deniz//Dəniz - göldən böyük olan duzlu su sahəsi; çoşqun, çılğın.

Deputat (lat.) – qanunverici orqana əhali tərəfindən seçilən nümayəndə (vəkil).

Dədə - ata, baba; ustad aşiq, ustad.

Dədəbəy - ata bəy, ulu bəy; böyük dədə.

Dədəcan - dədə kimi adam, dədə ürəkli, dədə ruhlu.

Dədəxan - Dədə xan; dədə kimi xan; müdrik xan.

Dədələr - “dədə”nin cəmi, ulular, böyüklər.

Dədəkişi - dədə kimi kişi, dədəyə bənzər oğlan.

Dədəyar (t.,f.) - dədənin yoldaşı, dədənin dostu və sirdaşı.

Dəhənz - “dəniz” sözünün dialekt forması.

Dələlət (ə.) - dəlil, sübut.

Dəmir//Demir - qara metal; sağlam, möhkəm; sarsılmaz, yenilməz.

Dəmirəğa - dəmir kimi ağa; sağlam ağa.

Dəmirəli//Dəmirəli (t.,ə.) - Əli dəmiri; dəmir kimi möhkəm Əli.

Dəmirəl - dəmir kimi əli olan; güclü, qüvvətli.

Dəmirçi - dəmirdən müxtəlif şeylər qayıran, təmir edən usta.

Dəmirxan//Demirxan - dəmir kimi xan; sağlam xan.

Dəmirqaya - dəmir kimi qaya; möhkəm, sağlam.

Dənizxan - dənizin xanı, dənizin hökmdarı.

Dərab//Darəb//Darab (f.) - əslən: su qapısı; suyun başlanğıcı.

Dərbənd (f.) - dağlarda dar keçid, dağ keçidi. Dərbənd şəhərinin adından yayılmışdır.

Dərdayıl (f.,t.) - Dərd, ayıl! Qəm, oyan!

Dərgah (f.) - saray; astana, qapı önü; haqq qapısı.

Dərgahqulu (f.,t.) - saray qulu; haqqın (Allahın) qulu.

Dərman (f.) - müalicə əhəmiyyətli maddə; çarə, əlac; güc-qüvvət verən.

Dərviş (f.) - peyğəmbər, imamlar və Kərbəla hadisələrinə həsr olunmuş qəsidələr oxuyub pul toplayan dindar.

Dərya(f.) - dəniz; çox elmlı, bilikli, oxumuş, məlumatlı.

Dəryaxan (f.,t.) - dərya xanı, dəniz hökmdarı.

Dəyanət (ə.) - möhkəmlik; sözündən dönməyən.

Dəyər.xan - dəyərlı, qiymətli xan, ləyaqətli xan.

Dəyyan - ölməz, duran, yaşayan.

Dımbala - dın(dan-Günəş) bala; Günəşin övladı, danın balası.

Didar (f.) - görmə, görüş; görünüş, üz, camal.

Dilavər (f.) - ürəkli, qəhrəman; dilli-ağızlı.

Dilcan//Dilican (f.) - insan ürəyi, adamın canı; insana can verən.

Dilçin - dildən ötrü, dil üçün; "Elçin" adına uyğun yaradılmış addır.

Dilək - istək, arzu, təmənnə, rica, xahiş.

Dilkəş (f.) - ürəkəçən, könülaçan, qəlbi sevindirən.

Dilqəm (f.) - ürəyi qəmli, qəlbi kədərli, həzin.

Dilli - dili olan; dilli-ağızlı; danışmaqda mahir olan.

Dillişad - dili olan şad; dilli-ağızlı, gözəl danışan xanзадə.

Dilmac - tərcüməçi, tərcümə edən, bir dildən başqa dilə çevirən.

Dilman//Dilmən, Dilmanə - çox dil bilən adam.

Dilnur, Dilnurə (f.,ə.) - könlü aydın, ürəyi işıqlı, qəlbi parlaq; saf, təmiz.

Dilsuz (f.) - ürəkyandıran, çox təsirli, rəhmli.

Dinar, Dinara//Dinarə (ə.,f.) - dini sevən, dini əzizləyən, oxşayan; bəzi Şərq ölkələrində (hazırda isə İraq və Yuqoslaviyada) işlənən qızıl pul.

Dinarxan - dini əzizləyən, sevən xan; qızıl kimi xan.

Divanhəy (f.,t.) - divanın (məhkəmə, tribunal, divanxana) bəyi, böyüyü.

Diyar (ə.) - məmləkət, ölkə, vilayət.

Dolubəy - dolu bəy, kök bəy, dolğun bəy.

Doluxan - dolu xan, kök xan, dolğun xan.

Domrul - həyat verən; doğuş, törəmə (Şumerlərdə bərəkət Allahı Dumuzu adındandır. Adların "dom", "dum" hissəsi "dan" ilə əlaqədardır.

Dostalı//Dostəli (t.,ə.) - Əlinin dostu, Alının dostu.

Dostməmməd (f.,ə.) – «dust» (dost, yoldaş) və «Məhəmməd» sözlərindən düzəlmiş, «Məhəmmədin dostu», «peyğəmbərin yaxın adamı» deməkdir.

Dönməz - sözünü dəyişməyən; əzmlı, dözümlü.

Dönüş - qayıdış, qayıtma, geri dönmə; dəyişiklik.

Dövlət (ə.) - hökumət; Azərbaycan variantında: var-dövlət, sərvət, zənginlik.

Dövlətəli//Dövlətəli (ə.) - Əli dövləti.

Dövlətbəy (ə.,t.) - dövlət bəyi, hökumət bəyi; varlı-dövlətli bəy.

Dövlətəxan (ə.,t.) - dövlət xanı, hökumət xanı; varlı-dövlətli xan.

Dövrən, Dövrənə (ə.) - zaman, zəmanə, dövr, vaxt.

Dövrəli//Dövrəli (ə.) - Əli dövrü, Əli zəmanəsi.

Dözən - dözümlü olan; səbirli, mətanətli.

Duman - tutqun, sis hava; gələcək bolluq və xoşbəxtlikdən xəbər verən; kədər, qəmginlik.

Dumanxan - bax: Duman və Xan; elə səadət gətirəcək xan.

Dunay - Avropanın ən böyük çayı olan Dunayın adındandır.

Durabəy - bəy dura, yaşaya, salamat qala; yaşaması arzu olunan bəy.

Duraxan - xan dura, yaşaya, salamat qala; yaşaması arzu olunan xan.

Dural - dəyişməyən, eyni halda qalan; olduğun yerdə dur və ora sahib ol.

Duralbəy//Duranbəy - durduğu yeri alan, ora sahib olan bəy.

Duralxan//Duranxan - durduğu yeri alan, ora sahib olan xan.

Duran - yaşayan, mövcud olan, qalan; yaşaması arzu olunan.

Durasan - yaşayasan; ölməyəsən.

Durbəy//Durxan - bəy, xan, dur, yaşa; yaşaması arzu olunan bəy və xan.

Durğun - durmağı bacaran, sakit; başa düşən, anlayan.

Durmuş - həyat; qalsın, yaşasın; dayanmış.

Dursun, Dursunə - var olsun, yaşasın; ölməsin.

Dursunbəy//Dursunxan - bəy və ya xan dursun, yaşasın.

Dursunəli//Dursunəli (t., ə.) - bax: Dursun və Əli.

Duyğu - sezmə, anlama, başa düşmək qabiliyyəti.

Duyğun, Duyğunə - tez duyan, tez qavrayan, tez hiss edən.

Dünyabir - bir dünya olan; dünyada bir olan (Zənnimizcə, "dünya" sözünün əsasında "dün-dan-dan yeri - Günəş" durur).

Dünyagir (ə.,f.) - tamahkar, gözüdoymaz.

Dünyamalı//Dünyaməli (ə.) - dünyam Əli//Alı (müqayisə et: Ağam Əli).

Dünyaməddin (ə.) - dinin dünyası, Məhəmməd dininin dünyası.
Dünyamin (ə.) - sakit dünya, rahat aləm, davasız həyat; Binyəmin, Bünyamin, Bünyəmin adının təhrif edilmiş variantı.
Dürəli//Dürəli (ə.) - dürr, inci İmam Əli.
Dürhəsən//Dürhüseyn (ə.) - inci İmam Həsən və ya İmam Hüseyin.
Düzgün - düz, doğru; dümdüz, əyriliyi olmayan; qüsuru olmayan.

Ə E Ə

Edil - İtil, Ədil (Volqa) çayının adından yayılmışdır.
Efiq - bax: *Afiq*.
Efsir, Efsirə - Efsir (bax) adının dəyişdirilmiş forması.
Ehkam (ə.) - hər hansı bir nəzəriyyənin əsas və dəyişilməz qanunu. (“Hökm” sözünün cəmi).
Ehram (ə.) - qədim Misirdə fironların tikdirdiyi nəhəng piramidalar.
Ehsan (ə.) - yaxşılıq etmə, bağışlama, bəxşiş.
Ehtimal (ə.) - bir şeyin ola bilməsi, baş verə bilməsi, mümkünlüyü.
Ehtiram, Ehtiramə (ə.) - hörmət, sayqı.
Ehtişam (ə.) - təmtəraq, dəbdəbə, cəlal, əzəmət.
Ehtiyat (ə.) - gələcək üçün saxlanmış şey; tədarük.
Extiyar - bax: İxtiyar.
Elariz (t.,ə.) – «el» və «ariz» (üz, yanaq, sifət) sözlərindən düzəlmiş «elin üzü, xalqın şikayətini, dərđini bildirən, xalqın dərđini bəyan edən» deməkdir.
Elarlan - elin, obanın aslanı, igidi, cəngavəri.
Elay, Elayə - elin Ayı; elin Aya bənzər övladı.
Elbar(t., f.) - elin barı, xalqın meyvəsi; elin övladı.
Elbariz (t.,ə.) - elin açıqlığı, aşkarlığı.
Elbars - elin, obanın, yurdun pələngi; qəhrəman.
Elbasan - döyüşlərdə ellər alan, qalib gələn.
Elbaş - elə, obaya başçılıq edən, eli idarə edən şəxs.
Elbəkçi - eli qoruyan, eli müdafiə edən.
Elbəy//Elbəyi - elin bəyi, elin böyüyü; elin başçısı.
Elbir - bir eldən olan, həmyerli.
Elbrus - yalı buz olan (Qafqaz dağlarındakı zirvə adından yayılmışdır).
Elburus - parlaq, bərq vuran (İrənin şimalındakı Elburs dağının adındandır).

Elcan, Elcanə - elin canı, elin qəlbi; elini sevən.
Elcanlı - elini sevən, elinə-yurduna bağlı olan.
Elçi - eli, dövləti təmsil edən, səfir, vəkil; hökmdar, hakim.
Elçibəy - elini sevən bəy; eli təmsil edən bəy.
Elçin, Elçinə - elin igidi, elin qəhrəmanı.
Eldağ - elin dağı, elin arxası, dayağı; elin vüqarı, əzəməti.
Eldan, Eldanə - elin, xalqın danı; xalq həyatının başlanğıcı.
Eldar (t.,f.) - eli olan, el sahibi; elini sevən; hökmdar.
Eldaş - elin daşı, elin təməli.
Eldayaq - elin dayağı, köməyi; elin qəhrəmanı olacaq igid.
Eldəniz//Eldəgəz//Eldəgiz - elin dənizi; elin nuru; eldə gəzən.
Eldənur (t.,ə.) - eldə nur olan, elin işığı, elin nuru.
Eldost//Eldostu - elin dostu, elin arxası, elin güvənci.
Elfan, Elfanə (t.,ə.) - elin elmi, biliyi; el bilicisi; elin alimi.
Elfəxri (t.,ə.) - elin fəxri, elin şərəfi.
Elgin//Elgün, Elginə//Elgünə - eli sevən, el vurğunu, elə bağlı.
Elgünar//Elgünər - elin Günü, Günəşi olan ər, qəhrəman.
Elgünəş - elin Günəşi, el üçün Günəş olan.
Elxan, Elxanə - elin xanı, elin başçısı; əyalət hökmdarı.
Elxas - elin xası, ən yaxşısı; elin arzularının adamı.
Elinəğa - elin ağası, elin böyüyü.
Elizbər (t.,f.) – «el» və «zib/zivər» sözlərindən düzəlmiş, «elin bəzəyi, yaraşığı» deməkdir.
Elkin, Elkinə - qonaq, səyahət eləyən (Bax: Elgin).
Elkömək - elə kömək edən, elin köməyi.
Elqal//Elqala - elin qalması, elin qalası; arxası; elin yaşaması.
Elqan, Elqanə - elin qanı - sevimlisi; eli qanan, başa düşən, anlayan.
Elqaya - elin qayası; elin arxası, köməyi, dayağı.
Ellaz//Elləz (ə.) - “əlləzinə” sözünün qısaldılmış forması.
Ellər - “el” sözünün cəmi.
Elli – həmyerli; bir kənddə, şəhərdə yaşayan.
Elmalı - elin malı, xalqın malı; el adamı, el oğlu.
Elman//Elmən, Elmanə - el adamı, elə məxsus adam.
Elmar, Elmara//Elmarə - elin ucalığı; el başçısı.
Elmas (yun.) - bax: Almas.
Elmdar//Elmidar//Elimdar (ə.) - elm məkanı; elm qapısı; elmlə məşğul olan.
Elməddin (ə.) - din elmi, dini elm.

Elmədəd (t.,ə.) - elin köməyi, yardımı; elə dayaq olan.
Elməmməd (t.,ə.) - elin Məmmədi (bax); Məhəmməd eli, övladı.
Elmi (ə.) - elmə aid, elmlə əlaqədar.
Elmixan//Elmxan (ə.,t.) - “Elmi xan” birləşməsindən yaranmışdır.
Elmin (ə.) - bilikli, məlumatlı, elimli.
Elmir, Elmira (t.,f.) - elin əmiri, elin başçısı, elin rəhbəri, elin seyidi.
Elmirzə (t.,ə.,f.) - elin mirzəsi, elin savadlısı; elin xanzadəsi.
Elmiyar (ə.,f.) - elmin dostu; elmi sevən, elmə bağlı olan.
Elmur, Elmurə (t.,f.) - elin qarışqası; elin kiçiyi, ən kiçik vətəndaşı.
Elmurad//Elmuraz (t.,ə.) - elin muradı, elin arzusu.
Elnamə (t.,f.) - elin məktubu, kağızı; elin kitabı, sənədi; el adamı.
Elnar, Elnarə (t.,ə.) - elin nuru, elin işığı, elin odu; elə yanan.
Elnur, Elnural//Elnurə (t.,ə.) - elin nuru, işığı, elin odu.
Eloğlan//Eloğlu - elin oğlu, elin igidi; biryerli, yerli.
Elruh (t.,ə.) - elin canı; hərəkət və fəaliyyəti, varlığı.
Elruz (t.,ə.) - elin günü, gündüzü, elin günəşi, elin ənvəli.
Elsabah (t.,f.) - elin səhəri, elin sübh vaxtı, elin başlanğıcı.
Elsevən//Elsevər - elini sevən, elin dostu, elinə bağlı olan.
Elson - elin sonuncu oğlu, yurdu axırınıcılıq övladı.
Elşad - elin xanzadəsi; əyalət xanı olan xanzadə (Qədim türklərdə xanın varisi olan oğluna “tegin”, qalan oğlanlarına “şad” titulu verilirdi).
Elşan, Elşanə (t.,f.) - elin şanı, elin əzəməti, elin şöhrəti.
Elşən - elin şadlığı, elin şənliyi; elin şənliyinə çalışan.
Eltay - elə tay olan, elin tayı; elin dağı-arkası.
Eltəbər//Eltəpər - qoşun başçısı, sərkərdə; ellər tutan, qalib.
Eltək//Eltəki - elin təki; eldə olan, ölkədə olan; dövlətdə olma.
Eltəkin - el kimi, elə bənzəyən; elin təki, elin təkini, elə bərabər.
Eltən - elə bərabər, elə tən olan, elə yarayan.
Eltər, Eltarə//Eltərə - “el” və “tər” (toplayan, yığan, qoruyan) sözlərindən düzəlmiş, “vətəninə qoruyan, el-obasını müdafiə edən” mənasındadır.
Eltəris - q.t. kağanlarından Gül Təkin və Bilgə Kağanın atasının adından yayılmışdır.
Elton//Eltun, Eltunə - elin danı, elin şəfəqi, elin Günəşi; el səadətini başlanğıcı.
Elturan - eli Turan olan, eli türklərin vətəni olan; əsl türk.
Eltuz, Eltuzə - qəbilə ittifaqı, qəbilə birliyi (qədim türklərdə).

Elvar - elin varı, elin sərvəti.
Elvin, Elvina (a.) - elin nüfuzlu, hörmətli, etibarlı dostu.
Elvir - bax: *Elvira*.
Elvüqar (t.,ə.) - elin vüqarı, elin başıucalığı.
Elvüsəl (t.,ə.) - elinə qovuşan, elinə qovuşmuş.
Elyanar - el üçün yanan, el üçün çalışsan; elin qayğısına qalan.
Elyar - elin dostu, elin yoldaşı, xalqın köməyi.
Elyas - bax: İlyas.
Elyaz - elin yazı, elin baharı.
Elzad - "Elzadə" adının qısaldılmış forması; elin oğlu; Eloğlu.
Elzadə (t.,f.) - eldən doğulan, elin övladı.
Elzaman - elin zamanı, elin vaxtı, xalqın dövrünü.
Elzamin (t.,ə.) - eli zəminliyə götürən, elə zəmanət verən.
Elzar//Elzər, Elzarə (t.,f.) - elin zəri, elin sərvəti; elin Günəşi; xalqı qoruyan.
Emil, Emilə//Emilya//Emiliya//Emelya (yun.) - mehriban; şəfqətli; rəqib.
Emin, Eminə (ə.) - inanılmış, etibarlı. Bax: Əmin.
Eminəğa (ə.,t.) - "Emin ağa" birləşməsindən yaranmışdır.
Eminalı//Eminəli (ə.) - inanılmış, mötəbər Əli.
Eminbəy (ə.,t.) - etibarlı, inanılmış bəy.
Eminxan (ə.,t.) - etibarlı, inanılmış xan.
Emir - bax: Əmir.
Emirəli//Emirəli - bax: Əmirəli//Əmirəli.
Emirxan - bax: Əmirxan.
Erazim - bax: Razim.
Erbasan - igidə qalib gələn, qəhrəmana üstün gələn;ərbasan.
Ergin//Ergun//Ergün - həddi-bülüğa çatmış, yetkin.
Erkən - vaxtından əvvəl, tez, sübhədən, ertə; hamıdan qabaq.
Erkin//Ergin - azad, azadlıqsevən, sərbəst; yetkin kişi.
Erkinər - azad, sərbəst, müstəqil adam.
Ersad - igid xan zadə, qoçaq xan oğlu.
Esfir, Esfirə//Esfirə (y.; əslə farsca "setare" sözünün yəhudiləşdirilmiş forması) - ulduz.
Eşqin, Eşqinə (ə.,t.) - sənəin eşqin; eşqli; sevdalı.
Etibar (ə.) - inam, etiqad; hörmət, nüfuz.
Etiqad (ə.) - bir şeyə qəlbən inanma, inam.
Etimad (ə.) - etibar, inam, nüfuz.
Etiraf (ə.) - boynuna alma; hesaba alma; səhvini söyləmək.

Etisam (ə.) - özünü qoruma; günah və eyblərdən qorunma.
Eybullə (ə.) - Allahın Əyyubu (bax: Əyyub).
Eymur - böyük ordusu olan; sərkərdə, general; q. oğuz qəbilələrindən birinin adı.
Eynal - q. türklərdə ordu başçısı, sərkərdə, general.
Eynalı//Eynəli (ə.) - Əlinin gözü; yaxşı görünən göz.
Eynəddin (ə.) - dinin gözü.
Eyni (ə.) - gözə məxsus, gözə aid; "Eyn" ilə başlanan mürəkkəb adların ixtisar variantı.
Eynibəy - "Eyni bəy" birləşməsindən yaranmışdır.
Eyniş - tərkibində "cyn" sözü olan adların qısaldılmış forması.
Eynulla (ə.) - Allahın gözü, Tanrının gözü.
Eynur, Eynural//Eynurə (ə.) - göz nuru, göz işığı.
Eyrüz, Eyrüzə (ə.,f.) - "cyn" və "ruz" sözlərindən əmələ gəlmiş, "gözün" ruzisi, günü və işığı" mənasındadır.
Eyvaz - düzölmüş, düzəlmiş: ("Əvəz" adının dəyişdirilmiş forması).
Eyvazalı//Eyvazəli - Alı əvəzi, Əli əvəzi.
Eyyub//Eyub - bax: Əyyub.
Eyyubalı//Eyyubəli (ə.) - bax: Əyyub və Əli; dözümlü, səbirli Əli.

Ə Ə Ə

Əbasət (ə.) - Məhəmmədin üzü; Məhəmmədin əshabələri.
Əbdək (ə.) - sənin qulun (Allaha işarə ilə).
Əbdibəy - bəyin qulu, köləsi. Şah Təhmasibin dəftərxana qulluqçusu və N.Gəncəvinin təsiri ilə üç "Xəmsə" yazan Əbdibəy Şirazinin (1515-1580) əsl adı.
Əbdül (ə.) - Allahın qulu ("əbdül" sözü ilə başlanan adların qısaldılmış forması); qul, kölə, nökr.
Əbdülağa (ə.,t.) - Ağanın (Allahın) qulu, Allahın qulu olan ağa.
Əbdülbəği//Əbdülbəqi(ə.) - əbədi Allahın qulu.
Əbdülbəşir (ə.) - Allahın qulu.
Əbdülcabbar -bax: Əbdül və Cabbar.
Əbdüləhəd (ə.) - tək olanın (Allahın) qulu.
Əbdüləli (ə.) - Allahın qulu.
Əbdüləzal (ə.) - birinci, ilkin olanın (Allahın) qulu.
Əbdüləzim (ə.) - böyük olanın (Allahın) qulu.
Əbdüləziz (ə.) - Allahın qulu.

Əbdülfərəc (ə.) – «əbdül» (qul) və «fərəc» (sevinc, əyləncə) sözlərindən düzəlmiş «Fərəcin qulu» və ya «əyləncə sevən» deməkdir.

Əbdülhəq(ə.) - Haqqın qulu, Allahın qulu.

Əbdülhəlim(ə.) - mülayim, yumşaq xasiyyətli qul.

Əbdülhəmid(ə.) - Allahın qulu Həmid.

Əbdülhəsən(ə.) - Allahın qulu Həsən.

Əbdülhüseyn(ə.) - Allahın qulu Hüseyin.

Əbdülxalıq//Əbdülxalig (ə.) - Allahın qulu.

Əbdülkərəm (ə.) - “Əbdülkərim” adının təhrifidir.

Əbdülkərim (ə.) - Allahın qulu.

Əbdülqadir//Əbdülqədir - bax: Əbdül və Qədir.

Əbdülqafar//Əbdülqafur - bax: Əbdül və Qafar.

Əbdülqasım (ə.) - “Əbdülqasım, Əbdülqasım, Əbülqasım, Əbülqasım” adının təhrif olunmuş variantı. Oğlunun adını “Qasım” qoyandan sonra Məhəmməd peyğəmbəri “Əbülqasım” (“Qasımın atası”) deyə çağırırdılar. Peyğəmbərin bu künyəsindən şəxs adı kimi istifadə edilmişdir. Əslində elə “Məhəmməd, Məmməd” deməkdir (bax: Əbülqasım).

Əbdülqəni (ə.) - Allahın qulu.

Əbdüllətif - bax: Əbdül və Lətif.

Əbdülmanaf(ə.) - ən yüksəkdə olanın (Allahın) qulu.

Əbdülməbud (ə.) - «Əbdül» (qul, itaət edən) və «məbud» (Allah, itaət olunan) sözlərindən düzəlmiş, «Allahın qulu, Tanrıya itaət edən» deməkdir.

Əbdülməcidi (ə.) - Allahın qulu.

Əbdülməmməd (ə.) - «Əbdül» və «Məmməd» (Peyğəmbərin) adlarından yaranmış, «Məhəmməd peyğəmbərə itaət edən» deməkdir.

Əbdülrəhim//Əbdürrəhim - bax: Əbdül və Rəhim.

Əbdülrəhman//Əbdürrəhman - bax: Əbdül və Rəhman.

Əbdülrəşid - bax: Əbdül və Rəşid.

Əbdülrəzzaq//Əbdürrəzzaq - bax: Əbdül və Rəzzaq.

Əbdülsalam//Əbdülsəlam - bax: Əbdül və Salam.

Əbdülsəlim (ə.) - «Əbdül» (qul, itaət edən) və «səlim» (sağlam; Allah) sözlərindən yaranmış, «Allaha, Tanrıya itaət edən» deməkdir.

Əbdülsəməd - bax: Əbdül və Səməd.

Əbdülvahab//Əbülvahab (ə.) - Allahın qulu.

Əbdülvahid (ə.) - tək olanın (Allahın) qulu.

Əbdürrəhim (ə.) - Allahın qulu.

Əbi (ə.) - bax: Aba; ata (ad və sözlərin əvvəlinə artırılaraq sahiblik mənasını bildirir); «Əbi» - ata deməkdir.

Əbill/Əbül (ə.) - “Əbül” ilə başlanan adların ixtisar forması; kök, dolu, yekə.

Əbilağa - Ağanın atası.

Əbilxan (ə.,t.) - Əbil xan.

Əbiş - “əb” ilə başlanan adların əzizləmə forması.

Əbiyyə (ə) - mənim atam (bax: Abı).

Əbluc (f.) - xırda qənd, qənd tozu; bitki.

Əbrən - dünya, kainat, göy, səma, fəza.

Əbrulla (ə.) - Allahın nüfuzu.

Əbubəkr (ə.) - Bəkirin atası (bax: Bəkir və Abı).

Əbutalıb - bax: Abtalıb.

Əbuzər - bax: Abuzər.

Əbülfərəc (ə.) – «əbu» (ata, sahib) və «Fərəc» sözlərindən düzəlmiş, «Fərəcin atası» deməkdir.

Əbülfət (ə.) - Fəthin atası; fəth sahibi; qalib gələn, ən böyük fəth.

Əbülfəz (ə.) - Fəzlin atası; fəzilət sahibi, ən ləyaqətli.

Əbülhəsən/Əbülhüseyn (ə.) - Həsən və ya Hüseynin atası. İmam Əlinin künyəsi kimi yayılmışdır.

Əbülqasım (ə.) - Qasımın atası.

Əbülvahab (ə.) - Vahabın atası.

Əcəbalı/Əcəbəli (ə.) - Əlinin heyreti, təəccüblü, möcüzəli; yaxşı Əli, heyret doğuran Əli.

Əcəm/Əcəmi (ə.) – türk, ərəb olmayan; yad, özgə müsəlman.

Əcəvət - çalışqan, işlək, əlləşən, işsiz durmayan.

Ədalət (ə.) - insaf, mürüvvət; hər şeyi düzgün qiymətləndirən.

Ədhəm (ə.) - qaraş, qaraşım, qaratəhər.

Ədib, Ədibə (ə.) - ədəbli, tərbiyəli; yazıçı.

Ədil, Ədilə (ə.) - ədalətli, insafılı; ədalətlə işləyən.

Ədilağa(ə.,t.) - bax: Ədil və Ağa; ədalətli ağa; uyğun ağa.

Ədilxan(ə.,t.) - xana bərabər, xana bənzər.

Ədilşah(ə.,f.) - şaha bərabər, şaha bənzər.

Ədnan/Adnan (ə.) - ərəb qəbilələrindən birinin adı; təmiz, "xalis ərəb" deməkdir; iki cənnət.

Ədulla(ə.) - Allahın ədaləti, Allahın mərhəməti.

Əfdal (ə.) - fəzilət sahibi, fəzilətli; ən üstün, ən yüksək; çox, artıq.

Əfəndi - ağa, cənab; Türkiyədə müraciət forması (yun. "aupentis" sözünün türk dilində dəyişdirilmiş forması).

Əffan, Əffanə (ə.) - cömərd, səxavətli.

Əfif, Əfifə (ə.) - namuslu, qeyrətli, ismətli, həyalı, təmiz.

Əfkar (ə.) - fikirlər, düşüncələr.

Əfkən (f.) - yıxan, düşürən, salan, yerə yıxan.

Əfqan, Əfqanə (ə.) - etnonim; fəğan, fəryad, nalə.

Əflak//Əflaki, Əflakə (ə.) - fələk, kainat; göy, səma (cəm şəklində).

Əflatun (ə.) - enlikürək; çox bilikli, müdrik, filosof; mahir həkim (q. yun. filosofu Platonun İslam Şərqində işlədilən ərəbcə adı).

Əfrad (ə.) - fərdlər, tək-tək adamlar.

Əfrahim//Əfrahim (f.) - fərahəm, toplanmış, düzəlmiş, yığcam.

Əfrail//Əfrayıl (ə.) - sevinclər, fərəhlər.

Əfrahim//Əfrahim (ə.) - mələk adı.

Əfran (ə.) - xüsusi seçilmiş adamlar; dəbdəbə, cəlal.

Əfrand (f.) - dəbdəbə, əzəmət, təntənə.

Əfras//Əfraz (f.) - qaldıran, yüksəldən, ucaldan.

Əfrasiyab - igid ər; zəhmli, qəzəbli (Qədim Turan hökmdarı "Alp Ər Tonqa" adının farslaşdırılmış forması).

Əfsan, Əfsanə (f.) - əsli olmayan nağıl, hekayə, rəvayət, əsətir.

Əfsəl//Əfzəl (ə.) - daha fəzilətli, çox fəzilət sahibi olan; ən qiymətli, ən üstün tutulan.

Əfsər (f.) - tac; daş-qaşla bəzədilmiş baş geyimi. Almanca «offizier» sözündəndir.

Əfsun, Əfsunə (f.) - ovsun, sehr; ovsunlayan, sehrləyən.

Əfşar//Aşşar//Aşşar - çevik, cəld; ovçuluğu sevən (Oğuz tayfalarından birinin adı).

Əfzələddin (ə.) - dinin ən qiymətli, dinin ən üstün tutulanı.

Əhəd (ə.) - tək, bir, vahid, bircə. "Əbdüləhəd" adının ixtisarından Sovet dövründə işlənməyə başlanmışdır. "Əhəd" - Allah deməkdir. Bolşevik ideologiyası "Allahın qulu" olmağı yasaq etdiyindən həmin mənəni verən adlar sadələşdirilirdi. Nəticədə "Əbdül" hissəsi atılandan sonra "Allah" mənəsi verən komponent saxlanılırdı. Beləliklə, advermədə də islam dinindən uzaqlaşma bir hadisəyə çevrilmişdi. Ərəb dilini və dini ənənələri bilməyən xalq kütlələri özləri də bilmədən kobud səhvlərə yol verirdilər. Eyni qayda ilə Baqi, Vahab, Qədir, Qafar, Rəhim, Rəhman, Cəlil və s. kimi adlardan da istifadə olunmuşdur.

Əhədağa - bax: Əhəd və Ağa.
Əhədbala - bax: Əhəd və Bala.
Əhəddin (ə.) - dinin təki, dinin vahidi.
Əhədəli - bax: Əhəd və Əli.
Əhədxan - bax: Əhəd və Xan.
Əhədsəh(ə.,f.) - vahid şah, yeganə padşah.
Əhədüllə(ə.) - Allah birdir, Allah vahiddir.
Əhliman (ə.) - iman əhli, din əhli, dindar. (Bu adı atəşpərəstlik dinində şər allahı olan “Əhriman” ilə əlaqələndirənlər də vardır.)
Əhliyar (ə.,f.) - yar əhli; məsuq, sevgili.
Əhməd (ə.) - ən tərifəlayiq, ən tərifli, mədh olunmağa ən layiq.
Əhmədəğa - bax: Əhməd və Ağa.
Əhmədcamal - bax: Əhməd və Camal.
Əhmədəli/Əhmədəli - bax: Əhməd və Əli.
Əhmədxan - bax: Əhməd və Xan.
Əhmədiyyə (ə.) - müsəlman, islam dinindən olan.
Əhmədsəh(ə.,f.) - şah Əhməd, padşah Əhməd.
Əhmədyar(ə.,f.) - Əhmədin dostu, Əhmədin köməkçisi.
Əhsən (ə.) - çox gözəl, ən yaxşı.
Əhyəddin (ə.) - həyat verən din, can verən din.
Əjdər (f.) - əjdaha; nəhəng, cüssəli; igid.
Əjdərxan - Əjdər kimi xan; qüvvətli, heybətli, qorxmaz.
Əkbər (ə.) - ən böyük.
Əkbərəli/Əkbərəli (ə.) - böyük Alı, böyük Əli.
Əkinçi - əkin işləri ilə məşğul olan.
Əkrəm (ə.) - ən kərəmətli, alicənab, comərd, səxavətli.
Əqdəm (ə.) - daha qədim olan, ən əvvəl gələn, ən qabaq olan.
Əqil, Ədilə (ə.) - zəka, şüur; hafizə, zəhin, xatir, fikir.
Əlabbas/Əliabbas (ə.) - Əli (bax) və Abbas (bax).
Əlağa/Əliğa (ə.,t.) - Əli ağa, cənab Əli.
Əlamət (ə.) - nişanə; işarə, iz; hər hansı əşyanın əsas xüsusiyyətləri.
Əlbaxış/Əlibaxış (ə.,t.) - Əli baxışı; Əli bəxşişi, Əli hədiyyəsi.
Ələddin/Əliəddin/Əliyəddin/Ələddin (ə.) - dinin ucalığı; dinin Əlisi.
Ələkbər/Əliəkbər (ə.) - Əli Əkbər; böyük Əli.
Ələm (ə.) - əlamət, nişan, işarə; bayraq.
Ələmdar (ə.,f.) - ələm gəzdirən, bayraqdar.
Ələs (ə.) – od-alov; dəcəl; qeyri-adi oğlan.
Ələsgər/Əliəsgər (ə.) - Əli Əsgər; kiçik Əli.

Ələşrəfl/Əliəşrəf (ə.) - ən şərəfli Əli, ən şərəfətli Əli.
Əlfəddin/Əlifəddin (ə.) - dinin dostu; dinlə ülfət saxlayan.
Əlfi, Əlfiyyə (ə.) - ülfətli, dost-aşnaya aid olan (bax: Əlif).
Əlgüman/Əligüman (ə.,f.) - Əli gümanı, Əli ehtimalı, zənni.
Əlgüşad/Əligüşad(ə.,f.) - Əlinin açdığı; Əlinin bağışladığı.
Əlgüşah (f.) – aydınlıq, işıqlıq, aşkarlıq.
Əli (ə.) - ali, ulu, yüksək (bax: Alı).
Əlibaba (ə., t.) - Əli baba (əsl ad + qohumluq bildirən söz) birləşməsin-
dən yaranmışdır.
Əlibafu/Əlifəfa (ə.) – « Əli və vəfa» sözlərindən düzəlmiş, «sədaqətli,
etibarlı Əli» deməkdir.
Əlibala (ə.,t.) - Əli bala (əsl ad+qohumluq termini).
Əlibayram - bax: Əli və Bayram.
Əlibəndə/Əlbəndə(ə.,f.) - Əli bəndəsi, Əli tərəfdarı.
Əlibutə/Əlibutəy (ə.,t.) - Əli butası, Əli qönçəsi, Əli tərəvəti.
Əlican/Əlean (ə.,f.) - Əli canlı, Əlini sevən; Əzizləmə mənasında
Əli+can kimi də başa düşülür.
Əlicəfər (ə.) - bax: Əli və Cəfər; İmam Cəfər; Əlinin Cəfəri.
Əlidadaş - bax: Əli və Dadaş; Əli qardaş.
Əlidədə - bax: Əli və Dədə; Əli dədə.
Əlidəmir - əli dəmirdən olan; güclü, qüvvətli; döyüşkən.
Əliəhməd/Ələhməd - bax: Əli və Əhməd.
Əlif, Əlifə (ə.) - ülfət saxlayan; dost, yoldaş.
Əlifəğa/Əlifəğa - bax: Əlif və Ağa; «Əlif» (dost) və «ağa» sözlərindən
düzəlmiş, «ağamın dostu, böyük dost» deməkdir.
Əlifəiz/Əlifəyiz (ə.) - müdafiə edən Əli; qələbə çalan Əli; səxavətli Əli.
Əlifəli/Əlifəli (ə.) - ülfət saxlayan Əli, dost Əli; Əli ülfəti; Əli dostu.
Əlifxan (ə.,t.) - ülfətli xan; ucaboyle xan.
Əliheydər // Əlheydər (ə.) - döyüşçü Əli, cəngavər Əli.
Əlihəsən/Əlhəsən (ə.) - Əli və Həsən adlarının birləşməsindən yaran-
mışdır.
Əlihüseyn/Əlhüseyn - bax: Əli və Hüseyn.
Əlixan - bax: Əli və Xan.
Əlixeybər (ə.) - bax: Əli və Xeybər; Əli keçidi, qapısı.
Əlikərəm (ə.) - Əli kərəmi, alicənablığı, comərdliyi; Əli mərhəməti, Əli
bəxşişi.
Əlikərim (ə.) - səxavətli, comərd Əli, hörmətli, möhtəşəm Əli.

Əlikəsi (ə.,t.) – «Əli» (böyük) və «kişi sözlərindən düzəlmiş, «böyük kişi», «Əliyə layiq ola bilən oğlan» deməkdir.

Əlikömək - Əli köməyi, Əli yardımçısı.

Əlikövsər - bax: Əli və Kövsər.

Əlikram (ə.) - Əli hörməti, Əli qayğısı.

Əliqafar//Əlqafar (ə.) - bağıslayanın (Allahın) Əlisi, əfv edənin (Allahın) Əlisi.

Əliqafur//Əlqafur (ə.) - Əli tərəfindən bağışlanmış, əfv edilmiş.

Əliqardaş - Əli tərəfindən verilən qardaş.

Əliqəmäl//Əlqəmäl (ə.,t.) - Əlinin kiçik xəncəri.

Əliqəmər//Əlqəmər (ə.) - Əli Qəməri, Əli Ayı; böyük Qəmər, Ay.

Əliqismət(ə.) - Əli tərəfindən bəxş olunan qismət.

Əliqulu (ə.,t.) - Əlinin qulu.

Əlim (ə.) - çox bilən, xəbərdar, vaqif.

Əlimahir - bax: Əli və Mahir.

Əliməhrab(ə.) - Əli qıbləgahı, Əli sığınacağı.

Əlimədəd - bax: Əli və Mədəd.

Əliməmməd//Əlməmməd - bax: Əli və Məmməd.

Əlimərdan//Əlmərdan (ə.,f.) - bax: Əli və Mərdan.

Əlimxan (ə.,t.) - xəbərdar, çox bilən xan; incidən xan.

Əlimirzə//Əlmirzə - bax: Əli və Mirzə.

Əlimran//Əliimran - “Əli” və “İmran” adlarından düzəlmişdir.

Əlimşan(ə.) - hər şeydən xəbərdar olan vəzifəli şəxs, şöhrətli alim.

Əlinaib//Əlinayib (ə.) - Əlinin müavini, canişini; Əlinin vəkili.

Əlirza (ə.) - Əli və Rza adlarından.

Əlisa//Əliisa (ə.) - Əli və İsa adlarından.

Əlisafal//Əlisəfal//Əlsəfa (ə.) - Əli saflığı, Əli xalisliyi, rahatlığı.

Əlisahab//Əlisahib//Əlsahib (ə.) - Əlinin dostu; Əli tərəfdarı, yoldaşı.

Əlisan - Əli kimi şöhrətli, Əliyə bənzər.

Əlisəttar (ə.) – bax: Əli və Səttar; Əli bəxşişi; bağışlanan Əli.

Əliskəndər//Əliiskəndər - Əli (bax) və İskəndər (bax); igid, sərkərdə Əli.

Əlislam (ə.) - Əli və İslam adlarından düzəlmişdir.

Əlisman//Əliosman//Əlosman (ə.) - Əli və Osman adlarından düzəlmişdir.

Əlisoltan//Əlisultan (ə.) - hökmdar, hakim, şah Əli.

Əliš – 1. "Əli" və "Əli" ilə başlanan adların əzizləmə forması; kiçik, əziz Əli; 2. savab iş, Əli işi.

Əlişah//Əlişah (ə.,f.) - Şah Əli, hökmdar Əli.

Əlişan - Əli şanlı, Əli şöhrətli, Əli ucalığı.
Əlişir (ə.,f.) - aslan Əli, Şir Əli; Əli şirdir.
Əliverdi//Əlverdi//Əliverən - Əlinin verdiyi, Əlinin bəxş etdiyi.
Əlivəli (ə.) - bax: Əli və Vəli; himayə edən Əli.
Əliyar//Əlyar (ə.,f.) - Əli dostu, Əli yoldaşı.
Əliyoldaş (ə.,t.) – «Əli» və «yoldaş» sözlərindən düzəlmiş, «Əlinin dostu, yoldaşı» deməkdir.
Əliyulla (ə.) - Allahın Əlisi, Tanrının Əlisi; Allah aliliyi, ululuğu.
Əliyusif (ə.) - Əli və Yusif adlarındandır.
Əlizadə (ə.,f.) - Əli oğlu, Əli övladı.
Əlizahid (ə.) - abid Əli, yalnız ibadət edən Əli.
Əlizaid//Əlizayid (ə.) - artan, üstünə gələn Əli, böyük Əli.
Əlizaman//Əlzaman (ə.) - Əli zəmanəsi; zamanın Əlisi.
Əlizamin//Əlzamin (ə.) - Əli zəmanəti; zəmanət verən Əli.
Əllam (ə.) - hər şeydən xəbərdar olan, çox bilən.
Əlləz (ə.) - Allahın rəva bildiyi.
Əlman (ə.) - köməyə gələn, yardım edin; səxavətli, əliaçıq.
Əlövsət (ə.) - ortancıl Əli.
Əlvan, Əlvənə (ə.) - rəngarəng, alabəzək; gözəl, qəşəng.
Əlvənd (ə.) - “Əli” və farsca “nəsil” mənasında olan “vənd” sözlərindən. Həmədan yaxınlığındakı dağın adıdır.
Əlvida (ə.) - sağlqla qalma, xudahafiz.
Əmək - hər hansı bir işin görülməsində sərf edilən güc, zəhmət.
Əməl (ə.) - arzu, istək, dilək.
Əmələddin (ə.) - dinin əməli, dinin arzusu.
Əmən - bax: Aman.
Əmənalı//Əmənəli (ə.) - Əli rəhmi, Əli şəfqəti, Əli mərhəməti.
Əmənulla (ə.) - Allahın əsirgədiyi, Allahın bağışladığı.
Əmi - atanın qardaşı; özündən böyük kişilərə müraciət forması.
Əmikişi - əmi kimi kişi, əmiyə bənzər kişi.
Əmil - bax: Emil.
Əmin, Əminə (ə.) - mötəbər, inanılmış (Məhəmməd Peyğəmbərin epitetlərindən biri).
Əminağal//Əmnağa (ə.,t.) - mötəbər, inanılmış ağa; (“Əmin ağa” adındandır).
Əminalı//Əminəli (ə.) - Əli mötəbərliyi, Əli əminliyi, Əli inamı.
Əminəddin (ə.) - dinin əmanət saxlayanı, dinin inanılmışı.
Əmir (ə.)- əmr verən, əmr edən; hakim.

Əmiralı/Əmirəli/Əmrəli/Əmrəli (ə.) - əmir Alı, əmr edən Əli; başçı Əli.

Əmiraslan - bax: Əmir və Aslan; Əmirin aslanı.

Əmircan(ə.,f.) - hökmdar ruhlu, buyuran adam.

Əmirxan (ə.,t.) - əmir xan, hökmdar xan (“Əmir xan” birləşməsindən).

Əmirsoltan/Əmirsultan (ə.) - əmr verən hökmdar, şah, hakim.

Əmirşah(ə.,f.) - buyuran şah, əmr verən hökmdar.

Əmirulla/ Əmrulla (ə.) - Allahın əmri, buyurduğu.

Əmirzada (ə.,f.) - əmir oğlu, əmir övladı.

Əmrağall/Əmirağa (ə.,t.) - əmr verən ağa; cənab hakim, seyid olan əmir.

Əmrah (ə.) - sevincək, şad, fərəhli; q.t. "Amrak" adının ərəbləşmiş forması, kimi də izah edilir.

Əmran/Əmiran (ə.,t.) - sevmək və dostluq etmək.

Əmrəddin/Əmirəddin (ə.) - dinin əmiri, dinin buyurduğu.

Əmrək (ə.) “əmir” və tat dilində “ki” - “dağ” sözündəndir.

Əmsar (ə.) - müsəlmanların saldıqları şəhərlər; l. “emissor” sözündən düzəlmişdir.

Əndəlib (ə.) - gözəl səsi olan yaraşlı quş.

Əndər (ə.) - az tapılan, nadir; bax: Nadir.

Ənər - güclü igid, qüdrətli kişi.

Əngin - geniş, ucu-bucağı olmayan açıqlıq.

Ənis, Ənisə (ə.) - yaxın dost, həmdəm, yoldaş, ürək dostu.

Ənnağı - “Əli” və “Nağı”nın dəyişilmiş forması.

Ənsar/Ənsər(ə.) - köməkçilər, yardım edənlər.

Ənuşirəvan (f.) - ölməz ürək, əbədi qəlb, daimi ürək.

Ənvər (ə.) - ən işıqlı, daha nurlu; ən parlaq.

Ərbəy - ər kimi bəy; igid, qoçaq bəy.

Ərçə – yetkinləşmiş, yetişmiş, həddi-bülüğa çatmış.

Ərçin - namuslu, gerçək qəhrəman, həqiqi igid; kiçik ərazi, bölgə.

Ərdan/Ərtan - “ər” və “dan” sözlərindən düzəlmişdir və sübh vaxtı doğulan oğlanlara verilir.

Ərdəbil - Cənubi Azərbaycanın ən böyük şəhərlərindən birinin adıdır.

Ərdəm - hövsələ, səbir; həvəs, fəzilət, mərifət.

Ərdoğan - anadangəlmə igid, igid kimi doğulan.

Ərdost - igid dost, kişi kimi dost, yaxşı yoldaş.

Ərəb (ə.) - xalqın adıdır, təmiz, saf deməkdir.

Ərəbxan (ə.,t.) - ərəb xanı (hökmdarı), ərəb olan xan.
Ərəfat (ə.) - yüksək qumluq təpə; Məkkə yaxınlığındakı dağın adı.
Ərən - igid, qəhrəman, bahadır.
Ərəs (ə.) – «ərəs (ə.)» sözündəndir və «meydan, sahə» deməkdir.
Ərəstun (yun.) - əla, yaxşı, lap yaxşı (Məşhur yun. filosofu Aristotelin ərəb dilində assimlyasiya edilmiş adı).
Ərgül - gül kimi, çiçək kimi adam.
Ərgün - günün, zamanın əri, igidi; qəhrəman, igid.
Ərgünəş - Günəş adamı, qəhrəmanı; Günəş kimi ər.
Ərhun//Ərqun - igid, qəhrəman hun; hunlardan olan ər, igid.
Ərxan - igid xan, qəhrəman xan.
Ərman//Ərmən - cəsur, qoçaq, igid adam; qəhrəman, qorxmaz.
Ərol - igid oğul, ər oğul.
Ərsöy - igid, qəhrəman soylu; soyun qəhrəmanı, qoçağı.
Ərşad//Ərşəd - ər xanzadə, igid şad, qoçaq xanoğlu.
Ərşan - adlı-sanlı, şanlı-şöhrətli igid, qəhrəman.
Ərşən - xoşbəxt, sevinən, şən olan igid, qəhrəman.
Ərtac - igidin tacı, qəhrəmanın tacı.
Ərtay - ər kimi, ərə tay olan, ərə bənzəyən.
Ərtəkin - igid, qəhrəman təkin; varisliyə hüququ olan igid şahzadə.
Ərtəpər - igidləri yixan, qəhrəmanlara qalib gələn.
Ərtəğrul - igid şahin, igid qartal; qəhrəman, alp, bahadır.
Ərtuqay - igid Tuqay, qəhrəman Tuqay.
Ərtur//Ərtürk - igid, qəhrəman türk; döyüşkən, vuruşqan türk.
Ərturan - Turan ölkəsinin igidi; mərd, qəhrəman turanlı.
Əryavuz - qəzəbli, sərt, tez özündən çıxan adam.
Ərzan (ə.,f.) - ərz (Yer, planet, ölkə) sözü və –an şəkilçisindən düzəlmiş, «planetlər, ölkələr» deməkdir.
Ərzulla (ə.) – Allahın ərzi, Tanrının torpağı, planetləri.
Əsabalı//Əsəbəli//Əsabəli (ə.) - Əli tərəfdarı; Alı əshabəsi.
Əsəd (ə.) - aslan, şir; igid, qəhrəman, cəsur.
Əsədali//Əsədəli (ə.) – aslan, şir Əli; igid, qəhrəman, cəsur Əli.
Əsədulla (ə.) - Allahın aslanı.
Əsgər - sırası döyüşçü.
Əsgərəğa - bax: Əsgər və Ağa; döyüşçü ağa.
Əsgərəli//Əsgərali - Əli əsgəri, Əlinin əsgəri.
Əslali//Əsləli (ə.) - əsil Əli, həqiqi Əli; Əli nəsilli, Əli nəcabətli.
Əslxan//Əsilxan//Əslixan - xan nəslindən olan; həqiqi xan.

Əsrar (ə.) – sirlər, müəmmalar.
Əsvar//Əsvər (ə.) - hündür, uca divarlar.
Əşir - bax: Aşir.
Əşraf (ə.) - ən şərəfli, ən şərəfətli, çox əziz, hörmətli.
Əşrafalı//Əşrafəli (ə.) - ən şərəfli Əli, ən şərəfətli, əziz, hörmətli Əli.
Əta (ə.) - bəxş, bəxşetmə.
Ətaulla (ə.) –«əta» (pay, bəxşiş) və «ulla» (Allah) sözlərindən yaranmış, «Allahın bəxşişi, Tanrının payı» deməkdir.
Əvəz - qarşılıq, kiminsə yerini tutan.
Əvəzağa - bax: Əvəz və Ağa.
Əvəzalı//Əvəzəli (ə.) - Əli əvəzi, Əliyə əvəz olan.
Əvəzbala - bax; Əvəz və Bala.
Əvəzخان - Əvəz xan; xanın əvəzi, xana bərabər, xanın yerini tutan.
Əyalət (ə.) - mərkəz olmayan, mərkəzdən uzaq yer.
Əyan, Əyanə (ə.) - aydın, aşkar olan..
Əyar (ə.) - qızılın saflıq, xalislik dərəcəsi; təmiz, düz, namuslu.
Əyyam (ə.) - günlər, çağ, zaman, dövr.
Əyyar (ə.) - çoxbilmiş, kələkbaz.
Əyyub//Əyub, Əyyubə (ə.) - dözümlü, səbir (q.y. dilində "təqib olunan" deməkdir).
Əzəl (ə.) - əvvəl, qabaq, irəli.
Əzələddin (ə.) - dinin əvvəli, dinin əzəli.
Əzəlخان - daimi xan, həmişəlik xan; ilk xan.
Əzəlnur(ə.) - daimi işıq, əbədi nur; ilkin işıq.
Əzəlşah(ə.,f.) - daimi şah, əbədi şah; ilk şah.
Əzəm (ə.) - ən böyük, çox hörmətli, ən görkəmli.
Əzim, Əzimə (ə.) - böyük, ali, ulu, əzəmətli, cah-cəlallı.
Əzimağa - bax: Əzim və Ağa.
Əzimalı//Əziməli (ə.) - böyük, ali, ulu, əzəmətli, cah-cəlallı Əli.
Əzimbala - bax: Əzim və Bala.
Əzimخان - bax: Əzim və Xan.
Əziz, Əzizə (ə.) - sevimli, istəkli, ürəyə yaxın.
Əzizağa (ə.,t.) - sevimli ağa, istəkli ağa.
Əzizalı//Əzizəli//Əzzalı (ə.) - sevimli Alı, sevimli Əli.
Əzizbala - sevimli bala, çox istəkli övlad.
Əzizəddin (ə.) - dinin əzizi, dinin sevimlisi.
Əzizخان (ə.,t.) - sevimli xan, istəkli xan.
Əzizşah - sevimli şah, ləyaqətli şah, qüdrətli şah.

Əzizulla (ə.) - Allahın əzizi, Tanrının sevimlisi.
Əzməddin (ə.) - dinin əzmi, dinin mərəmi.
Əzmi (ə.) - qəti məqsədə aid, mərəmə məxsus.
Əzmkar//Əzimkar//Əzmidar (ə.,f.) - öz məqsədini həyata keçirməyə çalışan.
Əzmulla (ə.) - Allahın qəti niyyəti.

Ə F Ə

Fabil, Fabilə (ə.) - iş görən, işləyən, təsvir edən.
Fadil, Fədilə (ə.) - bax: Fazil, Fəzilə.
Fahim, Fahimə(ə.) - çox qüvvətli, güclü; etibar və nüfuz sahibi.
Faxir, Faxirə//Fəxirə (ə.) - fəxr edən; qiymətli, gözəl, parlaq.
Faid, Fəidə (ə.) – fayda, xeyir, qazanc, mənfəət, gəlir.
Faiq//Fəyiq, Faiqə//Fəyiqə (ə.) - üstün, əla, seçmə.
Fail//Fəel, Fəilə (ə.) - iş görən, yaradan; əməklə məşğul olan.
Fəliyyəti//Fəəliyyəti (ə.) - fəallıq; təsirlilik.
Fəiz//Fəyiz, Fəizə//Fəyizə (ə.) - dolu, bol; qalib, müzəffər.
Fəizəli//Fəizəli (ə.) - zəngin Əli; qalib, müzəffər Əli.
Fəkir, Fəkirə (ə.) - yoxsul, kasıb; möcüzələr göstərən.
Fəməli (f.,ə.) - Əli rəngi, Əli görkəmli.
Fəmil, Fəmilə//Fəmilət (l.) - ailə, nəsil adı; İlkın mənası “qul sahibi, quldar“ olmuşdur; ə. vaqif, bilən, məlumatlı.
Fərid//Fərid, Fəridə//Fəridə (ə.) - tək, misilsiz, nadir, yeganə (t. od işığı, günəş parıltısı).
Fəriq, Fəriqə (ə.) - ayıran, fərqləndirən, seçən.
Fəris, Fərisə (ə.) - atlı; bacarıqlı; igid, qəhrəman.
Fəriz, Fərizə (ə.) - fərz edən, təxmin edən.
Fərmud//Fərmud, Fərmudə (f.) - əmr edilmiş, buyurulmuş.
Fəruq, Fəruqə (ə.) - fərq qoya bilən, yaxşını pisdən ayıran; gözüaçıq.
Fəsih, Fəsihə (ə.) – fəsahtlə danışan, gözəl və aydın danışiq qabiliyyətinə malik olan.
Fəteh, Fətehə (ə.) - fəth edən, işğalçı; açan; başlayıcı.
Fəyaz (ə.) - bolluq, artıqlıq, bərəkət.
Fəzil, Fəzilə//Fəzilə//Fəzilət (ə.) - fəzilət sahibi, fəzilətli, bilikli; müdriklik, kamillik.

Felman, Felmanə (ə.) - “iş, hərəkət, əməl; həqiqət; fitnə” mənasında olan “fel və insan” mənasında olan “man” sözündən yaranmışdır. “İş; əməl; həqiqət; fitnə adamı” mənasındadır.

Fevral (l.) - ilin 2-ci ayı (Ölüm allahı Februs adındandır).

Fevzi, Fevziyyə (ə.) - qalib gələn, müzəffər.

Feyşəl (ə.) – hakim, hökmdar; qərar, hökm, həll etmə.

Feyzəddin (ə.) - dinə fayda verən, dinə xeyir gətirən.

Feyzi, Feyziyə (ə.) - bolluq, bərəkət; xeyir, fayda; ləzzət, həzz.

Feyzulla (ə.) - Allahın neməti, Tanrının kərəmi.

Fəcri, Fəcriyyə (ə.) - sübh çağ, dan yerinin ağarması ilə bağlı olan.

Fədal/Fəday, Fədayə (ə.) - amal uğrunda özünü qurban vermə.

Fədail/Fiday (ə.,t.) - məslək yolunda canından keçən.

Fədail (ə., t.) - el və məslək yolunda canından keçənlər.

Fədəkar (ə.,f.) - hər cür igidlik və qəhrəmanlığa hazır olan.

Fəğan/Fəqan/Fəqani, Fəğanə/Fəqanə (f.) - fəryad, ah-nalə.

Fəhim, Fəhimə (ə.) - ağıllı, zəkali, dərrakəli, zirək.

Fəhmi, Fəhmiyyə (ə.) - anlayış, anlaq, idrak, zəka, anlama.

Fəhmil (ə.) – anlayışlı, zəkali, idraklı, dərrakəli.

Fəhmin, Fəhminə (ə.) - sənin fəhmin (bax: Fəhmi).

Fəxarət (f.) - fəxr etmə, qürrələnmə, öyünmə.

Fəxralı/Fəxrəli (ə.) - Alı fəxri, Əli iftixarı.

Fəxrəd - "Fəxrəddin" adının əzizləmə forması.

Fəxrəddin (ə.) - dinin fəxri, dinin iftixarı.

Fəxri (ə.) - hörmətli, şərəfli, şərəfləndirən.

Fələk, Fələkə (ə.) - göy, səma, asiman; kainat.

Fələki (ə.) - fələyə mənsub, göyə mənsub; qismət, bəxt, müqəddərat.

Fərahim (f.) - toplu, yığcam, toplanmış, cəm edilmiş.

Fəraməz/Fəraməz/Fəramiz/Fəramuz (f.) - bağışlayan, əfv edən.

Fəran, Fəranə (ə.) - çörəkbişirən, çörəkçi; t. anın fəri (ışıq), zamanın odu.

Fərasət (ə.) - ayıqlıq; tez anlama, qavrama bacarığı; işıqlı üz.

Fərda (f.) - sabah, ertəsi gün; gələcək ("fər" od, işıq, Günəşlə bağlıdır).

Fərdalı/Fərdəli (ə.) - tək Əli, vahid Alı.

Fərdan, Fərdanə (ə.,f.) - yeganə, ürəyəyatan, yeganə gözəl oğlan və qız.

Fərdi, Fərdiyə/Fərdiyyə/Fərdiyyə (ə.) - təkbaşına, yalnız olaraq, tək olaraq; bir kəsə məxsus olan; şəxsi; xüsusilik, fərdilik.

Fərdim/Fərdin - mənim bircəm, sənin bircən; mənim odum, işıq yandıranım.

Fərəc (ə.) - şadlıq, sevinc; təsəlli, təskin.
Fərəcalı//Fərəcali (ə.) - Əli sevinci, Əli şadlığı; Əli təskini.
Fərəculla (ə.) - Allahın təsəllisi, Tanrının təskinliyi.
Fərhad//Fəhrad (f.) - anlayan, başa düşən; zehinli; fədakar aşıq (t. odun işığı, Günəşin parıltısı).
Fərhan//Fərhan, Fərhanə//Fərhanə (ə.) - şən, şad, sevincək; xoşbəxt.
Fərhang (f.) - elm, məlumat; maarif, mədəniyyət.
Fərhun//Fərxun, Fərhunə//Fərxunə (ə.) – sevinc, fərəh, şadlıq; uğurlu, bəxtiyar, xoşbəxt.
Fəridəddin (ə.) - dinin ən yaxşı nümayəndəsi, dinin misilsiz təmsilçisi (t. dinin işığı, dinin Günəşi).
Fəriz, Fərizə (ə.) - icrası vacib olan iş; borc, miras (t. işığın izi).
Fərqan//Fərqani (ə.) - fərqləndirən, fərq qoyan; odu ayıran, işığı seçən.
Fərman (f.) - əmr, buyruq, hökm, qərar (t. adam işığı - hökmdar işığı, hökmdarın odu).
Fərmail//Fərmayıl (ə.) - əmr, sərəncam və buyruqlar.
Fərmayış (f.) - buyurma, əmr etmə; buyuruq, əmr, qulluq.
Fərmuz, Fərmuzə (ə.) - əmr edilmiş; bəyənilmiş.
Fərraş (ə.) - xidmətçi, polis məmuru.
Fərrux, Fərruxə (f.) - xoşbəxt, bəxtiyar, ağgün; işıqlı üz, sifət.
Fəryad (f.) - acı-acı bağırma; nalə, fəğan, ah-nalə.
Fərzail//Fərzayıl(ə.) - vacib və zəruri olanlar, sanılanlar, hesab edilənlər.
Fərzalı//Fərzəli (ə.) - Alı taleyi, Əli gümanı.
Fərzan//Fərzani, Fərzənə (ə.) - alim, bilici, elmlı, həkim; başqalarından fərqlənən.
Fərzəddin//Fərzuyəddin (ə.) - dinin gümanı, dinin lazım bildiyi.
Fərzənd (f.) - övlad, oğul-uşaq; oddan doğulan, işıq övladı.
Fərz, Fərziyyə//Fərziyə (ə.) - fərzə aid, gümana məxsus, ehtimal olunan.
Fərzin, Fərzinə (ə.) - bəxt, tale.
Fərzulla (ə.) - Allahın gümanı, Tanrının zəruri sandığı.
Fəsaləddin (ə.) – «fəsal», «din» sözlərindən və «əd» ünsüründən düzəlmiş, «dinin hökmü, qərarı; dinin təfsilatı, hərtərəfli izahı» deməkdir.
Fəsat//Fəsad (ə.) - qarışıqlıq, nifaq; çaşqınlıq; qan alan.
Fəsatxan (ə.,t.) - nifaq salan xan; intiqam alan xan.
Fəsih, Fəsihə (ə.) - fəsahtlə danışan; gözəl, aydın, geniş danışan.
Fəsil (ə.) - ilin bölündüyü dörd mövsümdən biri; mövsüm.

Fəsilxan (ə.,t.) - fəslin xanı, mövsümün xanı.
Fəslî(ə.) - ayrılığa aid; hökmə, qərara məxsus; fəslə, bölməyə aid.
Fətağal//Fətiağa (ə.,t.) - fateh ağa, qalib ağa, işğalçı ağa.
Fətdan, Fətdanə (ə.) - cazibəli, cəzb edən, məftun edən.
Fətəli//Fətəli (ə.) - Əli fətəhi, Əli qələbəsi.
Fətəhi, Fətəhiyyə (ə.) - zəbt etmə, istila etmə.
Fətî//Fətîş - “fət” ilə başlayan adların qısaltma və əzizləmə şəkli.
Fətixan (ə.,t.) - fəth edən, istilacı xan; igid hökmdar.
Fəttah//Fəttə (ə.) - açan, açıcı; işğalçı.
Fəttahxan (ə.,t.) – «fəttah» və «xan» sözlərindən düzəlmiş, «işğalçı xan, işğalçı hökmdar» deməkdir.
Fəttan, Fəttanə (ə.) – fitnəkar, araqarışdıran; cazibəli, cəzb edən, məftun edən.
Fətulla (ə.) - Allahın fətəhi; Tanrının fətəhi.
Fəyyaz//Fəyyaz, Fəyyazə (ə.) - dördölü; əliaçıq, səxavətli.
Fəyzan, Fəyzanə (ə.) - “fəyə zan” sözündən olub, daşma, coşma, qaynama; bolluq mənasındadır.
Fəzahir//Fəzair (ə.) - zahir olan, meydana gələn.
Fəzail//Fəzayıl (ə.) - elm və bilikdə üstünlüklər; fəzilətlər.
Fəzalət, Fəzilət (ə.) - ağıl, kamal; məziyyət, ləyaqət; hünər, mərifət; bilik, alicənablıq.
Fəzli//Fəzli (ə.) - ləyaqət, fəzilət; fayda, xeyir; məziyyət; bəxşiş, mərhəmət.
Fəzləddin (ə.) - dinin fəziləti, dinin ləyaqəti, faydası, xeyiri.
Fəzlim//Fəzlin (ə.,t.) - mənim ləyaqətim, fəzilətim; sənin ləyaqətin, fəzilətin.
Fəzlulla (ə.) - Allahın mərhəməti (bəxşisi), Tanrının fəziləti.
Fidail (ə.) - fədakar, çalışqan; sədaqətli.
Fikrət (ə.) - məna, ideya; düşüncə, fikirləşmə.
Fikri, Fikriyyə (ə.) - əqli, zehni; ağıl, düşüncə (fikir) ilə bağlı olan.
Fimar, Fimarə (ə.,f.- ə.lat.) - əsl ilan; əsl kişi; əsl gözəl körpə.
Firad//Firat - işıqlı ad; təmiz, saf ad; fərdilər.
Firaddin - dinin təmiz adı; dinin işıqlı adı.
Firail//Firayıl - ulduzlu, üstün.
Firavan (f.) - çox, bəh, çoxlu, varlı, dövlətli.
Firdos//Firdus - “Firdovsi” adının təhrif formaları.
Firdost//Firdust - odun, işığın dostu; odpərəst, atəşpərəst.
Firdovsi, Firdovsiyyə//Firdovsə (f.) - cənnət, behişt; cənnətə, behiştə aid olan.

Firəddin (ə.) - dinin qol-budağı, işığı; yaradılmış, xəlq edilmiş.
Firəng (f.) - «avropalı, fransız» mənasındadır.
Firidun//Firudin//Firuddin//Feyruddin - odun işığı, odun parıltısı (f. çox güclü, çox qüvvətli).
Firqay, Firqayə (ə.,t.) - ayrılıq ayı.
Firqə, Firqiyə (ə.) - böyük dəstə; partiya.
Firqət//Fürqət (ə.) - ayrılıq, fəraq, hicran.
Firsət//Fürsət (ə.) - əlverişli an, imkan, məqam; münasib vaxt.
Firuz//Fehruz//Feyruz//Feruz (f.) - qalib, müzəffər; xoşbəxt; işıqlı üz; üzün odu.
Firzad - oddan törəyən, od nəslindən olan; gözəl oğlan.
Fisun//Fusun, Fisunə//Fusunə (ə.) - sehir, cadu, ovsun; gözbağlayıcı; işvə, naz.
Fitat (ə.) - hər şeyi fəth edən; gözəllər gözəli.
Fitrat (ə.) - yaradılış, xilqət, təbiət, xasiyyət; istedad.
Fövqan, Fövqanə (ə.) - üstə olan, yuxarıda olan.
Fövqi, Fövqiyə//Fövqiyyə (ə.) - fəvqə aid, üstə məxsus; yuxarı.
Fövri, Fövriyə//Fövriyyə (ə.) - cəld, çəvik; tezlik, dərhal, tezliklə.
Fövzi, Fövziyə//Fövziyyə (ə.) - müvəffəqiyyət, qalibiyyət; qələbə.
Fuad (ə.) - ürək, könül, qəlb.
Fulad (ə.) - əsl f. polad.
Furqan//Fürqan, Furqanə//Fürqanə (ə.) - Qurani-Kərimə verilən addan yayılmışdır. “Yaxşını pisdən ayıran, fərqləndirən” mənasındadır.
Fürsəddin (ə.) - dinin fürsəti, dinin imkanı.
Füzuli (ə.) - fəzilətli, bilikli; uzunçu.

Ə G Ə

Gavi//Gevi (ə.) - güclü, qüvvətli.
Gerçək - doğru, düz, həqiqət.
German - almanlar, alman xalqının adı.
Gənçağa - gənc ağa, yeniyətmə ağa, cavan ağa.
Gəncalı//Gəncəli (t.,ə.) - gənc Alı, gənc Əli; Gəncə şəhərindən olan.
Gəncalp - gənc bahadır, gənc qəhrəman.
Gəncamal (f.,ə.) - gənc əməllər, işlər; arzular; ümidlər.
Gəncə (f.) - xəzinə (Azərbaycanın eyni adlı şəhərinin adıdır); türk tayfalarından biri.
Gəncər - gənc igid, cavan qəhrəman.

Gəncəvi - Gəncə şəhərində anadan olan və ya yaşayan.

Gənci - gəncə məxsus olan, cavana aid olan.(bax: Gəncəvi).

Gənclik - insanın yeniyetməlikdən yetkinliyədək olan ömrü.

Gəncsoy - cavan nəsildən olan, yeni nəslin əsasını qoyan.

Gəncəkin - gənc təkin, cavan təkin (varisliyə hüququ olan xanзадə).

Gəray - igid, qəhrəman; güclü, qüvvətli; y. və l. dilinə "geraus", r. dilinə isə "geroy", ingilis dilinə "hero" şəklində keçmişdir (Kırım xanlığında 364 (1428-1792) il hakimiyyət sürmüş Gərayilər sülaləsinin adı "gəray" etnonimi ilə bağlıdır).

Gərayxan - böyük xan, kişi kimi güclü xan; Gəray xan.

Gərak - lazım, zəruri.

Girami (f.) - əziz, istəkli, hörmətli.

Girdiman – eyni adlı Azərbaycan dövlətinin adındandır.

Girman (f.) - qala; İranda yer adı.

Gorus - Azərbaycanın qədim ərazisi olan Zəngəzur mahalında yerləşən çay, rayon və şəhərin adındandır. Hazırda Ermənistan ərazisindədir.

Göksəl - asimana aid olan, göyə mənsub olan.

Görkəm - görünüş, görüntü; böyüklük.

Görkər - gözəl igid, qəşəng pəhləvan; gözəl görünüşlü adam.

Görklü - gözəl, qəşəng görünüşlü, görkəmli.

Gövhəri (f.) - gövhərlə bağlı olan, gövhərdən düzəlmiş əşya, zərgər; əsil-nəcabətli.

Göyçə - "göy" sözünün əzizləmə forması (Azərbaycanın qədim torpaqları olan Göyçə mahalının adındandır. Hazırda Ermənistan ərazisindədir).

Göydəmir - tünd kül rəngində olan dəmir.

Göyər - göy türklərdən olan qəhrəman; göytürk.

Göyərbəy - göy türklərindən olan qəhrəman bəy; göytürk bəyi.

Göyərşan - göy türklərindən olan qəhrəman xan; göytürk xanı.

Göyxan - göyün xanı, göyə hakim olan xan.

Göyınam - göyə inam, Allaha inam.

Göylər - göy türklər (Qədim türk xalqlarında "göy" bütün dünya deməkdir. Bu isə bütün dünyaya hakim olmaq deməkdir).

Göylüxan - Göylü xanı, Göylüdən olan xan.

Göynur - göyün nuru; göyün Günəşi; göy türklərinin başçısı.

Göyruh - türk ruhu; göy kimi geniş və saf ruh.

Göysaf - göy kimi saf; göy türklər kimi saf.

Göytac - göyün tacı - Günəşi; göy türklərin hökmdarı.

Göytəkin - göyün təki; göy türklərinin xanzadəsi.
Göytürk - azad, sərbəst, müstəqil türk.
Göyüş - göytəhər, gömgöy, tünd-göy.
Gözəlağa – «gözəl» və «ağa» sözlərindən düzəlmiş, «gözəl ağa, xoşa gələn hökmdar» deməkdir.
Gözəlخان - qəşəng xan, yaraşılıq xan.
Gurdan - parlaq, şəfəq, gur olan işıq.
Gursoy - qüvvətli nəsil, sürətlə irəliləyən əcdad; böyük əsil-nəcabətli soya bağlı.
Gurtəkin - qüvvətli, qüdrətli təkin; sürətli təkin.
Gülabbə - “Gülbaba” adının dəyişdirilmiş forması.
Gülağa - gül kimi ağa; pak və müqəddəs seyid.
Gülalı//Gülbəli (f.,ə.) - gül Alı, gül Əli.
Güləməd (f.) - gül gəlişi, gülün yetişməsi.
Güləməddin (f.,ə.) - din gülünün gəlişi, din gülünün yetişməsi.
Gülbabə - babanın gülü, gül kimi babə.
Gülbaxış (f.,ə.) - bağışlanmış gül, hədiyyə olunmuş gül.
Gülbələ - gül kimi bələ; gözəl, qəşəng, məsum uşaq.
Güldadəş - gül kimi qardaş.
Güldəməd - gül dəstəsi, buket.
Güldar - gül sahibi; gül saxlayan gülçü.
Güldinar (f.,ə.) - gül kimi qızıl pul vahidi.
Güldəmir - gül kimi dəmir.
Güleyxan - gül, ey xan; sevin, ey xan.
Gülbəhməd (f.,ə.) - gül kimi Əhməd.
Gülbəş - üzügünlər, şad görünən, daim gülümsəyən.
Gülheybət (f.,ə.) - qorxulu gül; hörmətli, izzətli gül; ləyaqətli gül.
Gülbəsən//Gülbəsən (f.,ə.) - gül kimi Həsən.
Gülbəseyin(f.,ə.) - gül kimi Hüseyn.
Gülxan – gül xanı; xanın gülü; xan oğlu.
Güldədin//Güldəddin (f.,ə.) - dinin gülü, dinin çiçəyi.
Gülmalı - güldən olan oğlan, gülbə layiq oğlan; gözəl,qəşəng.
Gülman, Gülmənə - gül kimi oğlan, çiçək kimi qız.
Gülməmməd//Gülmət (f.,ə.) - gül kimi Məmməd.
Gülmərdən - gül kimi kişilər; çiçək kimi mərdlər.
Gülməşəkər - (əslə f. gülbəşəkər) şəkərli gül; gül mürəbbəsi; şirin, xoş, xoşa gələn.
Gülmir, Gülmirə//Gülmirə - gül kimi əmir (ağa, başçı, rəis; seyid).

Gülmirzə - gül kimi Mirzə (bax).
Gülmurad - gül kimi Murad (bax).
Gülmusa (f.,ə.) - gül kimi Musa, çiçək kimi Musa.
Gülniyaz (f.) - gül kimi hədiyyə, çiçək kimi hədiyyə.
Güloğlan - gül kimi oğlan; gözəl, göyçək oğlan.
Gülrza (t.,ə.) – «gül» və «rza» (razı, məmnun) sözlərindən düzəlmiş, «güldən məmnun, razı» deməkdir.
Gülümsər - gülümsəyən, gülən, təbəssümlü.
Gülverdi//Gülverən - gülün verdiyi, gül tərəfindən verilən.
Gülzaman - gül kimi Zaman.
Gümrah (f.) - sağlam, qıvraq, möhkəm, qıvvətli; çevik.
Gümüştəgin//Gümüştəkin - gümüşə bənzər, gümüş kimi, gümüş kimi parlaq və qiymətli təkin (xanzadə).
Günalı//Günəli (t.,ə.) - Gün kimi Əli.
Günar//Günər - günün igidi, qəhrəmanı; işıqlı ər; Gün kimi oğlan.
Günbəy - Gün kimi bəy, Günə bənzər bəy; odlu-alovlu bəy.
Gündüz - gün işığı; işıqlı vaxt, aydınlıq, səhər.
Günxan - Gün kimi xan, Günə bənzər xan; alovlu, alovlu xan.
Günsel - Gün seli; Günəş seli, işığı.
Günyaz, Günyazə - bahar Günəşi, bahar günü.
Gürgan, Gürganə - əslən "qor" və "qan"; oddan qorunmaq; oddan qorunma.
Gürxan - güclü, qüvvətli xan.
Gürzalı//Gürzəli (f.,ə.) - Əlinin toppuzu, Əlinin gürzü.
Güvən - arxalanma yeri; arxalanmalı adam; arxa, dayaq.
Güvənc - arxa, dayaq; arxalanma, etibar etmə yeri.
Güvəndik - arxalandıq, bel bağladıq, etibar etdik.
Güzəməli//Güzəməli (t.,ə.) - güzəmə (payızın əvvəlində qırılan qoyun-quzu yunu) Əli; yun qırımı zamanı doğulan Əli.

Ә H Ә

Habil//Həbil (y.) - meh, yel, nəsim (Adəm peyğəmbərin oğlunun adı).
Hacabbas//Hacıabbas (ə.) - Hacı Abbas; Həccə getmiş Abbas.
Hacağa//Hacıağa (ə.,t.) - Hacı Ağa; Həccə getmiş seyid.
Hacalı//Hacəli//Hacıəli (ə.) - Hacı Alı və ya Əli; Həccə getmiş Alı və ya Əli.
Hacat//Hacət (ə.) - ehtiyaclar; əşyalar; ehtiyac, əşya.
Hacəmi//Hacıəmi (ə.,t.) - Hacı əmi; Həccə getmiş əmi.

Hacı (ə.) - Məkkədə həcc mərasimi icra edənlərə verilən fəxri dini titul.

Hacıbaba (ə.,t.) - Hacı Baba, Həccə getmiş Baba.

Hacıbala - bax: Hacı və Bala.

Hacıbəy - Məkkədəki Kəbəni ziyarət etmiş bəy.

Hacıbuta (ə.,t.) - Hacı Buta; həccə getmiş qönçə kimi tərəvətlə.

Hacıdadaş - bax: Hacı və Dadaş.

Hacıdayı - Məkkədəki Kəbəni ziyarət etmiş dayı.

Hacıxan (ə.,t.) - Həcc ziyarətinə getmiş xan.

Hacıxəlil - bax: Hacı və Xəlil.

Hacıkərim - bax: Hacı və Kərim.

Hacıqasım (ə.) - bax: Hacı və Qasım; ziyarətə gedən Qasım.

Hacıqəmbər//Hacıqənbər - bax: Hacı və Qənbər.

Hacımehdi (ə.) - bax: Hacı və Mehdi; ziyarətə gedən Mehdi.

Hacıqulu (ə.,t.) - Allahın Hacı qulu.

Hacımuxtar - bax: Hacı və Muxtar.

Hacımurad - bax: Hacı və Murad.

Hacırəhim - bax: Hacı və Rəhim.

Hacısəlim - bax: Hacı və Səlim.

Hacıvəli (ə.) - Hacı Vəli; mömin, dindar Vəli.

Hacızaman - bax: Hacı və Zaman.

Hacıb, Hacıbə (ə.) - qapıçı; Orta əsrlərdə şərq hökmdarlarının baş vəziri.

Hadı//Hadi (ə.) - doğru yol göstərən, düz yola çağıran.

Hadis (ə.) - hədis bilən, hədis söyləyən.

Hafid, Hafidə (ə.) - nəvə.

Hafiq, Hafiqə (ə.) - nəvə, törəmə.

Hafis//Hafiz, Hafisə//Hafizə//Havzə//Hafizət (ə.) - "Quran"ı əzbər bilən; hafizəli.

Hafizulla(ə.) - Allahın qoruyanı, hifz edəni.

Hakif (ə.) - qeybdən gələn səs.

Hakim, Hakimə (ə.) - məhkəmə sədri; hökm çıxaran; əyalət hakimi.

Haqqı//Həqqi (ə.) - Allah adamı; həqiqət adamı.

Haqqulu(ə.,t.) - Haqqın qulu, Allahın qulu.

Haqlıbəy - haqlı olan bəy; həyata haqlı gələn oğlan.

Haqlıxan - haqlı olan xan; həyata haqlı gələn xan.

Haqlışad - haqlı olan şad; həyata haqlı gələn şad (varisliyə hüququ olmayan xanзадə).

Haqnəzər(ə.) - Haqqın nəzəri, Allahın nəzəri altında olan.

Haqsevən//Haqsevər (ə.,t.) - Allahı, həqiqəti sevən, düzgünlüyü müdafiə edən.

Haqverdi//Haxverdi//Haqverən (ə.,t.) - Haqq verdi, Allah verdi.

Halalbəy - halal bəy, halal olan bəy; halal verilmiş bəy.

Halalxan - halal xan, halal olan xan; halal verilmiş xan.

Halalşad - halal şad, halal olan şad; halal verilmiş şad (varisliyə hüququ olmayan xanzadə).

Halaltəkin - halal təkin, halal olan təkin; halal verilmiş təkin (varisliyə hüququ olan xanzadə).

Halay//Haley - dairə, dövrə.

Halət (ə.) - vəziyyət, durum, hal, keyfiyyət, biçim.

Halik (ə.) - Allah ("Xalıq" adının Türkiyədə işlənən forması).

Haman (f.) - hər hansı şəxsi göstərmək üçün işlədilən işarə əvəzliyi; həmin.

Hamanbəy - həmin bəy; haqqında danışılan bəy.

Hamanxan - həmin xan; gözlənilən xan.

Hami (ə.) - saxlayan, qoruyan, arxa duran, himayə edən.

Hamid, Hamidə (ə.) - həmd edən; tərif söyləyən.

Hamil (ə.) - yüklü, yüklənmiş; malik olan; sahib, yiyə.

Hamilbəy (ə.,t.) - yüklü, yüklənmiş bəy; malik olan, sahib bəy.

Hamilxan (ə.,t.) - yüklü, yüklənmiş xan; malik olan, sahib xan.

Hamlet(i.) - kənd; hər şeyə şübhə ilə yanaşan, cəld və qəti hərəkət etməyi bacarmayan.

Haris, Harisə (ə.) - həris, xəsis; hiyləgər; qoruyan, gözetçi.

Harun//Haron (y.) - varlı, dövlətli, sərvətli; inad, inadkar.

Harunalı//Harunəli (y.,ə.) - varlı, dövlətli, sərvətli Əli.

Harunbəy (y.,ə.) - Harun bəy; varlı, dövlətli bəy.

Harunxan (y.,ə.) - Harun xan; varlı, dövlətli xan.

Hasil//Həsil, Hasilə//Həsilə (ə.) - bitən, göyərən; vücuda gələn; hesablayan.

Haşım//Haşim (ə.) - çörək doğrayan; sınaq, sındıran.

Hatəm//Hətəm (ə.) - qət edən, əmr edən, başçı, hökmdar; qanun verən; əliaçıq, səxavətli.

Hatəmxan//Hətəmxan (ə.,t.) - əmr edən, qanun verən xan; comərd, səxavətli hakim.

Hatif, Hatifə (ə.) - qeybdən gələn səs; dəruni səs.

Havadar (ə.) - tərəf saxlayan; tərəfdar, havadar; aşiq, sevən

Havar (f.) - tərəfdar, məsləkdaş, ardıclı; xəbər, müjdə.

Havasət//Havosət (ə.) - havanın üzü; hava üzlü.

Hayil, Hayilə (ə.) - dəyişmiş, dəyişilmiş; qorxunc, hövlnak.

Hazar//Həzar, Həzarə(f.) - min atlı və ya piyadadan ibarət hərbi hissə; min əsgərə bərabər(övlad); bülbül.

Hazarxan//Həzarxan//Həzərhan(f.,t.) - alay xanı, polk komandiri.

Həzim, Həzimə (ə.) - ehtiyatlı olan, diqqətli, diqqətçil, anlayan, həzm edən.

Hekayət (ə.) - əhvalat, sərgüzəşt, hekayə, qəziyyə.

Heybət (ə.) - qorxu və ya hörmət hissi oyadan görkəm, ləyaqət.

Heybətali//Heybətəli (ə.) - Əli ləyaqəti, Əli qorxu və ya hörməti.

Heybətulla (ə.) - Allah əzəməti, ləyaqəti, Tanrı qorxusu.

Heydər (ə.) - şir, aslan; cəsur, igid.

Heydəralı//Heydərali (ə.) - igid Əli, cəsur Əli.

Heydərxan (ə.,t.) - Heydər xan; cəsur, igid xan.

Heydərqulu (ə.,t.) - Allahın cəsur, igid qulu.

Heyət (ə.) - təşkilat və ya kollektivin üzvləri; bir qrup adam.

Heykəl (ə.) - daşdan, tuncdan və s. hazırlanmış insan və ya heyvan surəti.

Heyrəddin - bax: Xeyrəddin.

Heyrət (ə.) - çaşqınlıq halı; təəccüb; heyranlıq.

Heyrətdin//Heyrəddin (ə.) – dinə valeh olmuş, heyran olmuş.

Həbib//Həbi, Həbibə (ə.) - sevimli, sevilən, istəklil, dost.

Həbibulla (ə.) - Allahın sevimlisi, Tanrının istəklisi.

Həbiş - "Həbib" və tərkibində bu söz olan mürəkkəb adların ixtisar-əzizləmə forması.

Həbulla - "Həbibulla" adının ixtisar forması.

Həddad (ə.) - dəmirçi.

Həkim, Həkimə (ə.) - müdrik; təbib, doktor; mütəfəkkir, filosof; alim.

Həkimxan (ə.,t.) – «həkim» və «xan» sözlərindən düzəlmiş, « təbib xan, alim hakim» deməkdir.

Həkkak (ə.) – oymaçı, polad qələmlə bərk materiallar üzərində yazılar, nəqşlər oyan sənətkar.

Həqiqi (ə.) - mövcud olan, gerçək, real.

Həqiri (ə.) - qədir-qiyəməti olmayan; hörmətsiz tutulan; görkəmsiz.

Həqqi (ə.) – doğruluq, ədalət tərəfdarı; tanrıya məxsus.

Həmdəm (f.) - yaxın yoldaş, yaxın dost, sirdaş; dərdə şərik.

Həmdi, Həmdiyyə - "Həmdulla" adının ixtisar və əzizləmə şəkli; duaya, sitayişə aid; şükür, mədh.

Həmdulla/Həmidulla (ə.) - Allahı mədh etmə; Allaha sitayiş; Allaha şükür, təşəkkür, minnətdarlıq.

Həməl (ə.) – quzu, Quzu bürcü; Quzu bürcündə doğulan.

Həməlخان (ə.,t.) - Həməl xan; Quzu bürcündə anadan olan xan.

Həmid, Həmidə (ə.) - şükr edən, təşəkkür edən; şükr edilən, bəyənilən.

Həmidəğa (ə.,t.) - şükür edən ağa; şükür edilən, bəyənilən ağa.

Həmiddin (ə.) - şükür edilən din; dinin şükür edəni, bəyəniləni.

Həminağa - həmin ağa, elə ağa, bu ağa, gözlənilən ağa.

Həmrah (f.) - yoldaş, yol yoldaşı.

Həmzad (f.) - yoldaş, bir yaşlı; insanla eyni vaxtda doğulan ruh.

Həmzalı/Həmzəli (ə.) - Həmzə Əli və ya Alı.

Həmzat/Həmzət (f.) - eyni nəsildən, eyni kökdən olanlar.

Həmzə (ə.) - isti, yandırıcı, yandıran, qaynar; çilgin.

Həmzəbəy - bax: Həmzə və Bəy.

Həmzəxan - bax: Həmzə və Xan.

Həndəm - "Həmdəm" (bax) adının dəyişdirilmiş forması.

Hənəfi (ə.) - Əbu Hənifə təriqətinə mənsub olan.

Hənifə (ə.) - həqiqi, əsl, xalis, təmiz.

Hənnan (ə.) - çox mərhəmətli, çox rəhmli; evli kişi.

Hərbi, Hərbiyə (ə.) - hərbə, müharibəyə aid olan, müharibə ilə əlaqədar olan.

Həsən (ə.) - gözəl, göyçək, yaxşı (İmam Əlinin oğlu).

Həsənəğa (ə.,t.) - Həsən ağa; gözəl ağa, göyçək ağa.

Həsənəli/Həsənəli (ə.) - bax: Həsən və Əli; gözəl Alı, göyçək Əli.

Həsənbala - bax: Həsən və Bala.

Həsənخان - bax: Həsən və Xan.

Həsənqulu - bax: Həsən və Qulu.

Həsənpaşa (ə.,t.) - Həsən paşa, paşa olan Həsən; baş ağa Həsən.

Həsi - "Həsən" adının əzizləmə forması; möhkəm, möhkəmləndirilmiş.

Həsib - ləyaqəti olan, mötəbər, dəyərli; köklü; əsilli.

Həsvət (ə.) - niskil, qəm, qüssə, gözü yolda qalma.

Həşim (ə.) - hökmdarın yaxın adamları; hörmətli, möhtərəm.

Həvəs (ə.) - bir şeylə məşğul olma, bir iş görmə arzusu, meyl, istək.

Həzər (ə.) - saqınma, uzaq olma, cəhtiyat etmə, qorunma, çəkinmə, özünü gözləmə.

Həzi (ə.) - "həz" hecası ilə başlanan adların ixtisar - əzizləmə forması; ön, qabaq; cənab.

Həzin, Həzinə (ə.) - hüznü, kədərli, yanğılı, qəmli.

Həzrət (ə.) - cənab; müqəddəs və hörmətli şəxs.

Həzrətəli/Həzrətəli (ə.) - cənab Əli, müqəddəs Əli.

Həzrətəxan - hörmətli xan, cənab xan.

Həzrətqulu (ə.,t.) - Allahın qulu; müqəddəs adamın qulu.

Həzrətşah - hörmətli şah, cənab hökmdar.

Hibətulla (ə.) - Allahın verdiyi, Tanrının bəxşişi.

Hicrət (ə.) - başqa yerə getmə, köçmə (Məhəmməd peyğəmbərin Məkkədən Mədinəyə köçməsi - 16 iyul 622-ci il; bu vaxtdan başlanan islam tarixi).

Hidayət (ə.) - doğru yola çağırma.

Hikmət (ə.) - müdriklik, alimlik, həkimlik; gizli sirr, qəribə şey.

Hikmətəli/Hikmətəli - Əli hikmətli; Əli bəxşişi.

Hikmətxan - bax: Hikmət və Xan.

Hikmətulla (ə.) - Allahın müdrikliyi. Tanrının hikməti.

Hilal/Hiləl, Hilalə (ə.) - təzə Ay, Ay parçası, aypara.

Himalay (sanskritik) - qar məskəni (Cin, Hindistan, Nepal və Pakistan ərazisində yerləşən ən hündür dağ silsiləsi).

Himmət/Hümmət/Hümbət (ə.) - səy, cəhd, çalışma, əzm; dilək, məram; lütf, himayə, yardım.

Hizbulla (ə.) - “hizb” - tayfa, zümərə; hissə, qisim; partiya və “Allah” sözlərindən yaranmışdır.

Höccət/Hüccət (ə.) - alim; mübahisə edən.

Höccətağal/Hiccətağa - alim Ağa, mübahisə edən Ağa.

Höccətəli/Höccətəli/Hüccətəli/Hüccətəli (ə.) - alim Əli; mübahisə edən Əli.

Höccətqulu/Hüccətqulu (ə.,t.) - alimin qulu, mübahisə edənin qulu.

Höccətulla/Hüccətulla (ə.) - ilahiyyətşünas alim; elmi dərəcə.

Hökmalı/Hökməli (ə.) - Əli hökmü (əmr), Əli sərəncamı.

Hökmdar (ə.) - hökm edən; hakim, ölkənin başçısı.

Höknulla (ə.) - Allahın əmri (buyuruğu).

Hökumət/Hökümət (ə.) - bir ölkəni idarə edən; idarəedici orqan; idarə üsulu.

Höküm (ə.) - əmr, buyruq, sərəncam; hökumət, idarə etmə.

Hörmət/Hürmət (ə.) - ehtiram, sayğı; şərəf, şan, heysiyyət.

Hörmətəxan/Hürmətəxan - sayılan xan, şöhrətli, şanlı xan.

Hörmüz/Hürmüz - atəspərəstlik dinində xeyir Allahı Ahuramazda adının sadələşdirilmiş forması.

Hunay - Hun ayı; Hun kişisi; igidlik, qəhrəmanlıq.

Huşəng/Huşən/Huşəng (f.) – ağıllı, dərrakəli, şüurlu.

Huşyar//Hüşyar (f.) - ayıq, sayıq, ağıllı, fərasətli; diqqətli.
Hüquq (ə.) - "insanlar arasındakı münasibətləri nizama salan qanunlar" toplusu.
Hümam (ə.) - çalışqan adam, qeyrətli, hümmət sahibi.
Hümbət//Hümmət (ə.) - cömərdlik; çalışqanlıq; səy.
Hümehr//Hümeyir//Hümeyr (ə.) - qırmızı.
Hümmətali//Hümmətəli (ə.) - Alı cəhdi, Əli qeyrəti, təşəbbüsü.
Hümmətyar - çalışqan, çalışqan, səy edən, fəaliyyət göstərəninin dostu.
Hünər (f.) - bacarıq, məharət, qabiliyyət.
Hüsam (ə.) - qılınc.
Hüsaməddin (ə.) - dinin qılıncı.
Hüsaməli (ə.) - Əli qılıncı, Əlinin qılıncı.
Hüseyn (ə.) - gözəl, göyçək, yaxşı (İmam Əlinin kiçik oğlu).
Hüseynağa (ə.,t.) - cənab Hüseyn (İmam Hüseynə işarədir).
Hüseynalı//Hüseynəli (ə.) - Hüseyn və Əli adlarından düzəlmişdir.
Hüseynbala (ə.,t.) - Hüseyn və Bala sözlərindən yaranmışdır.
Hüseynxan - bax: Hüseyn və Xan.
Hüseynqulu (ə.,t.) - Hüseynin qulu, Hüseynin köləsi.
Hüseynyar (ə.,f.) - Hüseynin dostu, Hüseynin köməyi.
Hüsən//Hüsü - Hüseyn (bax) adının qısaldılmış və əzizləmə forması.
Hüsnü (ə.) - gözəllik, camal.

X

Xacə//Xocay//Xoca - tacir; müəllim, alim, həkim; molla, seyid; qoca; vəzirlərin fəxri titulu; hərəmxana işçisi, axta.
Xadim, Xadimə (ə.) - xidmət edən, xidmətçi.
Xaqan - qara (böyük) xan, xanlar xanı, hökmdar.
Xaqani//Xəqani - xaqana aid olan, hakimə mənsub olan.
Xələddin//Xələddin//Xəliyəddin//Xəliddin//Xəlyəddin//Xəlidin (ə.) - əbədi din; dinin əbədiliyi; təmizlənmiş; ürəkli, cəsəətli.
Xəlq//Xəliq, Xəliqə (ə.) - yaradan, xəlq edən; Allah, Tanrı.
Xəlqverdi (ə.,t.) - Allahın verdiyi, Tanrının bəxş etdiyi.
Xəlid//Xəlidi, Xəlidi//Xəlidi (ə.) - əbədi, ölməz, daimi.
Xəlis, Xəlisə//Xəlisət (ə.) - təmiz, saf, qatışıqı olmayan.
Xəmid, Xəmidə (ə.) - şöhrətləndirmə, tərif etmə.
Xəmis//Xəmis, Xəmisə//Xəmisə (ə.) - beşinci; beşinci övlad.
Xəmməd//Xəmməd - "Xənməmməd" adının qısaldılmış forması.

Xan - ağa, hökmdar; qədim türklərdə və bir çox Şərqi ölkələrində hökmdar titulu.

Xanağa - xan ağa, hökmdar ağa; böyük ağa, ulu ağa.

Xanalu//Xanəli (t.,ə.) - xan Əli; böyük oğul.

Xanbaba - xan baba, xan kimi baba, hökmdar baba, hökmdar ata.

Xanbaxış - xan tərəfindən verilən bəxşeyiş, xan hədiyyəsi.

Xanbala - xan bala, hökmdar bala, hökmdar övladı; xan kimi bala.

Xanbəy - bax: Xan və Bəy.

Xanbudaq - əsas qol, böyük şaxə.

Xanbulud - xan Bulud, Bulud xan; bulud kimi xan.

Xanbutal//Xanbutay - xan gül, xan qönçə; xan oğlu, xan övladı.

Xancan - xan ürəkli, xan kimi olan.

Xançoban - xan coban, xan kimi çoban, xana layiq çoban.

Xandadaş - bax: Xan və Dadaş.

Xandədə - bax: Xan və Dədə.

Xandəmir//Xantəmir - dəmir kimi xan, möhkəm xan.

Xandəniz - xan Dəniz, Dəniz xan; dəniz xanı; dəniz kimi xan.

Xanəhməd - bax: Xan və Əhməd.

Xanəmir (t.,ə.) - xan Əmir, hökmdar Əmir.

Xanəndə (f.) - el şənliklərində oxuyan peşəkar müğənni.

Xanər - ər xan, igid xan, qəhrəman xan, qoçaq xan.

Xangəldi - hökmdar gəldi; xan doğuldu.

Xangiz - Elgiz, Çingiz adına uyğunlaşdırılmışdır.

Xanhəsən (t.,ə.) - xan Həsən, hökmdar Həsən, ağa Həsən.

Xanhüseyn (t.,ə.) - xan Hüseyin, hökmdar Hüseyin, ağa Hüseyin.

Xanış - "Xan" və tərkibində "xan" titulu olan adların əzizləmə forması.

Xankərəm (t.,ə.) - xan Kərəm, Kərəm xan; mərhəmət, lütf, lütfkarlıq, alicənablıq xanı.

Xankərim (t.,ə.) - xan Kərim, Kərim xan; lütfkar, mərhəmətli, alicənab, əliaçıq xan.

Xankişi - xan kimi kişi, cənab kişi; kişi hökmdar.

Xanqalı - daimi xan qalası, həmişəlik hökmdar olası.

Xanqardaş - bax: Xan və Qardaş.

Xanqulu - Allahın xan qulu, Allahın hökmdar qulu; xanın oğlu.

Xanlar - "xan" titulunun cəmi; hökmdarlar.

Xanməmməd - bax: Xan və Məmməd.

Xanmirzə (t.,f.) - xan oğlu, xan nəslindən olan; baş mirzə; xan mirzəsi.

Xanmurad - bax: Xan və Murad.

Xannam (t.,f.) - xan adlı, xan şöhrətli; adlı-sanlı xan.
Xannur, Xannurə (t.,ə.) - xanın nuru, işığı; hökmdarın nuru, işığı.
Xanoğlan - xan oğlan, hökmdar oğlu; xan kimi oğlan.
Xanpaşa - xan Paşa; xanın sərkərdəsi. ordu başçısı.
Xanpolad//Xanbulat - xan Polad; polad kimi möhkəm xan.
Xanrza (t.,ə.) - xan Rza, hökmdar Rza; xan kimi Rza.
Xansevən//Xansevər - xanı sevən, hökmdarı sevər.
Xansoltan//Xansultan (t.,ə.) – sultanların xanı, sultanların hökmdarı.
Xansuvar - xanın atlı qvardiyası; atlılar başçısı; çox mahir minici.
Xantəkin - xan kimi, xan təki; xanın varis oğluna verilən titül.
Xantural - xana bənzəyən Tural; dəyişməyən, eyni vəziyyətdə qalan xan.
Xanverdi//Xanverən - xan verdi; xan bəxş etdi, xanın verdiyi.
Xanvəli - bax: Xan və Vəli.
Xanzadə (t.,f.) - xan oğlu, xan övladı, xan nəslindən olan.
Xariq, Xariqə (ə.) - qeyri-adi, heyranlıq oyadan, çox qəribə; möcüzə.
Xaris, Xarisə (ə.) - qoruyan, müdafiə edən, gözətçi; bacarıqlı; gözəllik.
Xasay - idarə edən; ən yaxşı döyüşçü; xalis Ay, əsl Ay.
Xasbəy - xalis bəy, əsl bəy; bəy kimi olan oğlan.
Xasıl//Xasi (ə.) - saf, təmiz, xalis, qarışıqsız.
Xasməmməd (ə.) - Məmmədə məxsus olan, Məmməd kimi, Məmməd xasiyyətli.
Xasmurad (ə.) - Murada məxsus olan, Murad xasiyyətli.
Xaspolad//Xasbulat (ə.,f.) - saf polad, xalis polad; möhkəm, sağlam.
Xatəm (ə.) - möhür, damğa; üzük; sonuncu, axırını; son.
Xatir (ə.) - insanın yadda saxlama qabiliyyəti; yaddaş.
Xeybər - Ərəbistanda qəsəbə, Əfqanıstan və Pakistan arasında dağ keçidinin adıdır.
Xeyir (ə.) - fayda, mənfəət; yaxşılıq.
Xeyirbəy (ə.,t.) - xeyir verən bəy; yaxşı hökmdar, xeyirxah bəy.
Xeyirxah (ə.,f.) - hamının yaxşılığını istəyən, kömək edən, qayğıkeş.
Xeyirxan (ə.,t.) - ləyaqətli xan, faydalı xan; xeyir verən xan.
Xeyrəddin (ə.) - dinin xeyri, dinin faydası; dinə xeyir verən.
Xeyrulla (ə.) - Allahın xeyiri, Tanrının rəhmi.
Xələf (ə.) - varis, övlad; sonra gələn nəsil.
Xələfə (ə.) - toy və yas mərasimlərini idarə edənlərə verilən ad.
Xələfəli (ə.) - Xəlifə Əli; Əlinin xələfi.
Xəlgüllah//Xəlqulla (ə.) - Allahın xəlp etdiyi, Tanrının yaratdığı.

Xəlif//Xəlifə (ə.) - canişin; islamiyyətdə Məhəmməd peyğəmbərdən sonra xilafətin hökmdarı; mollaxanada mollaının köməkçisi.

Xəlil//Xiləl//Xiləli, Xəlilə (ə.) - yaxın yoldaş, sevimli dost.

Xəlilulla (ə.) - Allahın sevimli dostu.

Xəlqan (ə.) - xalq içindən çıxan, xalq tərəfdarı, xalqı sevən.

Xəluq, Xəluqə (ə.) - gözəl xasiyyətli, mehriban, xoşrəftar.

Xəmsə (ə.) – beş, beşlik; Nizaminin «Xəmsə»sindən yayılmış, ailədə 5-ci oğlan uşaqlarına verilir.

Xəncəl//Xəncər (f.) - ucu sivri, hər iki tərəfi iti olan silah növü.

Xəndan, Xəndanə (f.) - gülən, güləyən; şad, şən.

Xətəil//Xətəyi - məşhur Azərbaycan şairi və dövlət xadimi Şah İsmayılın bu təxəllüsü tədqiqatlarda "Xətay, Kitay türklərindən olan", "xətə törədən, əlindən xətə çıxan" və "Allah, Tanrı" kimi izah edilir. Çinin ən qədim adı olan "Kitay", "ki" - od, Günəş, "tay" - dağ sözlərindən düzəlmiş, "Günəşli dağ" və ya "Günəşli ölkə" mənasında işlənir. Zənnimizcə, Ş.İ.Xətəinin Kitay türklərindən olması ehtimalı daha düzgündür.

Xətib//Xatib, Xətibəl//Xatibə (ə.) - nişanlı; xütbə oxuyan, natiq, vaiz.

Xəyal, Xəyalə (ə.) - təxəyyül; fikir, düşüncə.

Xəyyad//Xəyyat (ə.) - dərzi, paltar tikən.

Xəyyam (ə.) - xeymə-çadır tikən usta.

Xəzan, Xəzanə (f.) - payız; yarpaqların saralıb tökülməsi; yarpaq-tökümü.

Xəzər, Xəzəriyyə - eyni adlı türk tayfasının və dənizin adındandır dəniz qızı.

Xəzri - Abşeron yarımadasında dənizdən əsən şiddətli külək.

Xıdır//Xızır - yaşıl, yaşıllıq; kömək edən, yardım göstərən; Xıdır//Xızır peyğəmbərin adından yaranmışdır.

Xıdıralı//Xıdırəli//Xızıralı//Xızırəli (t.,ə.) - kömək edən, yardım göstərən Əli.

Xıdırnəbi (ə.) – yaşılıq peyğəmbəri; çətinliyə düşənlərə kömək edən peyğəmbər.

Xilqət (ə.) - yaratma; yaradılma, xəlq olunma.

Xislət (ə.) – xasiyyət, təbiət.

Xiyaban (f.) - tərəflərində ağac əkilmiş enli, uzun küçə və ya yol; böyük küçə; prospekt.

Xocalı//Xocəli (t.,ə.) - Xoca Alı, Xoca Əli; eyni adlı şəhər.

Xocam - ərim; müəllimim; həkimim; tacirim və s.

Xocaverdi - Xocanın verdiyi, seyidin verdiyi və s.

Xosrov (f.) - hakim, hökmdar; xeyirxah, xeyir verən. Qədim fars hökmdarlarının və onların ədəbi-bədii obrazlarının adından yayılmışdır.

Xoşan - xoş an, xoş zaman; xoş anda doğulan.

Xoşbəxt (f.) - bəxtiyar, ağgün, bəxtli; uğurlu.

Xotkar//Xotgər//Xutkar - hökmdar, başçı.

Xubalı//Xubəli (f.,ə.) - yaxşı Alı, gözəl Əli.

Xuban (f.) - yaxşılar; gözəllər, göyçəklər.

Xublar (f.,t.) - yaxşılar, gözəllər, göyçəklər.

Xubyar (f.) - yaxşı yar, sevgili; gözəl dost.

Xudabaxış (f.) - Allah tərəfindən bəxş olunan, Tanrı hədiyyəsi.

Xudabəndə (f.) - Allahın qulu, Tanrı köləsi.

Xudadad//Xudadat (f.) - Allah vergisi, Tanrı verən.

Xudafər//Xudafir (f.) - Allahın işığı, odu; Tanrının alovu, parıltısı.

Xudai//Xuday//Xudayi (f.) - Tanrıya bağlı olan, Allahın yaratdığı.

Xudakərim (f.,ə.) - Allah səxavətlidir, Tanrı alicənab və kömək edəndir.

Xudaqulu (f.,t.) - Allahın qulu, Tanrının köləsi.

Xudam (f.,t.) - mənim Xudam, mənim Allahım, mənim Tanrım.

Xudamir (f.) - Xudanın əmiri, Allahın xəlifəsi, Tanrının komandiri.

Xudan (f.,t.) - sənin Xudan, sənin Allahın, sənin Tanrın.

Xudanəzər (f.,ə.) –Allahın mərhəməti; Tanrının iltifatı (ilə doğulan oğlan).

Xudar (f.) - özünü qoruyan, ehtiyatlı; səbirli, təmkinli.

Xudaş - "Xuda" ilə başlayan adların əzizləmə forması.

Xudaşirin (f.) - Allah şirinliyi, Tanrı şirinliyi.

Xudat - "Xudadad" (bax) adının ixtisar forması.

Xudaverdi//Xudaverən (f.,t.) - Allahın verdiyi, Tanrının bəxşişi.

Xudavənd (f.) - ata, başçı; Allah, Tanrı.

Xudayar//Xudiyar (f.) - Allahın dostu, allahsevər; Allah köməyi. Tanrı yardımı.

Xudayat//Xudayət (f.,ə.) - Xudanın (Allahın) əli.

Xudayim (f.,t.) – qibləgahım, Tanrım, padşahım; Allaha olan sevgi qədər əziz.

Xuddam (ə.) - "Xadim" in cəmi; xadimlər, xidmət edənlər.

Xudu - xoşbəxt, uğurlu (Qədim t. dillərində işlənən "qud, qut" sözü ilə əlaqədardır. Bəlkə də, f. "xuda" teonimi də bununla bağlıdır).

Xuduş - birinci tərəfi "xuda" ilə başlanan mürəkkəb adların əzizləmə forması.

Xurşid//Xurşud, Xurşidə (f.) - Günəş, Günəş şüası.

Ə İ Ə

İba (ə.) - razı olmama, qəbul etməmə; imtina.

İbad (ə.) - Allahın qulları, bəndələri.

İbadulla (ə.) - Allahın qulları, kölələri, bəndələri.

İbarət (ə.) - mütəşəkkil, düzəlmiş, tərtib olunmuş.

İbil/İbiş - "İbrahim" adının əzizləmə forması.

İbniamin (ə.) - Aminin oğlu, Aminin övladı.

İbrahim/İbreyim (ə.) - atam yüksəkdir; xalqların atası (Yəhudi peyğəmbəri olan "Avraam" adının ərəbləşmiş forması).

İbrahimxəlil (ə.) - dost İbrahim, sevimli İbrahim.

İbrət (ə.) - nümunə; nəsihət, öyüd.

İcaz (ə.) - qısaltma; siyahı (Zənnimizcə, ad "möcüzə" mənasında olan "ecaz" sözünün dəyişdirilmiş formasıdır).

İdeal (fr.) - ən yüksək məqsəd; qayə, amal.

İdman (ə.) - orqanizmi möhkəmlətmək məqsədilə edilən bədən hərəkətləri.

İdrak (ə.) - dərk etmə, başa düşmə.

İdris (ə.) - öyrənmək (Əfsanəvi peyğəmbərlərdən, qədim y. "Hadras" adının ərəbləşmiş forması).

İfaq, İfuqət (ə.) - sağalma, yaxşılaşma, səhhəti düzəlmə.

İffətəli (ə.) - saf Əli, təmiz Əli.

İftar (ə.) - oruc açma, oruc açma vaxtı və bu zaman yeyilən yemək.

İftixar (ə.) - fəxr, fəxr etmə; öyünmə, şərəf hesab etmə.

İgid - qoçaq, qəhrəman, bahadır.

İgidcan - qoçaq, qəhrəman, cəsur olan kişi.

İgidəli/İgidalı - igid Əli, qorxmaz Əli, cəsur Alı.

İgidər - qoçaq, qəhrəman, cəsur olan kişi.

İgidxan - qoçaq, cəsarətli, cəsur xan.

İgidpaşa - igid paşa, qəhrəman paşa; igid kimi oğlan.

İhliman - bax: Əhliman.

İhsan (ə.) - bəxşiş, pay, hədiyyə. Bax: Ehsan.

İxtiyar (ə.) - haqq, hüquq; öz iradəsi ilə hərəkət etmə; qoca.

İkram (ə.) - hörmət, ehtiram, sayğı.

İkramalı/İkraməli (ə.) - Əli ehtiramı; Alı hörməti.

İkraməddin (ə.) - dinin hörməti, dinin ehtiramı.
İqamət (ə.) - oturma, sakin olma; yaşayış yeri.
İqbal, İqbalə (ə.) - bəxt, tale, işi uğurlu olma.
İqdam (ə.) - irəliləyiş, təşəbbüs etmə, başlama.
İqlim, İqlimə (ə.) - ab-hava; xoş xasiyyət (yunanca «klima» sözündəndir).
İqrar, İqrarə (ə.) - boynuna alma, etiraf, təsdiqetmə; şüur.
İqtidar (ə.) - qüvvət, taqət, güc; bacarıq; hakimiyyət.
İlahəddin (ə.) - dinin Allahı, dinin Tanrısı, Allahın dini.
İlal - il (ölkə, vilayət), el alan, ölkələr fəth edən.
İlarıslan - elin, yurdun aslanı; igid, qorxmaz.
İlbəşi - elin başçısı, yurdun rəhbəri; dövlət başçısı.
İldar - bax: Eldar; elini sevən, yurda bağlı igid.
İldəniz - bax: Eldəniz.
İldırım - şimşək, havada yığılmış atmosfer elektrikinə ani parıltısı.
İldız//İlduz, İldızal//İlduza - bax: Ulduz.
İlgiz//İlkiz - ilk iz, ilk yol, ilk çıxır; ilkin; ilk övlad.
İlgün - bax: Elgin.
İlğım - quru düzlərdə, səhralarda buxarın yerə yığılıb uzaqdan su mənbəyi kimi görünməsi.
İlham, İlhamə//İlhamiyyə//İlhamiyə (ə.) - ruhlanma, coşma, cuşa gəlmə.
İlhaməddin (ə.) - dinin ilhamı, dinin coşması.
İlhaməli (ə.) - Əli ilhamı, Əli coşğunluğu.
İlhami (ə.) - ilhamla bağlı, ilhama aid olan.
İlhüseyn (t.,ə.) - ilin-elin Hüseyni, yurdun Hüseyni.
İlxas (t.,ə.) - ilin (ölkənin, dövlətin) xüsusi, əlahiddə şəxsi.
İlig - şahzadə, hökmdar övladı.
İlkağa - ilk ağa, birinci ağa; ailənin ilk oğlu.
İlkər - ilk ər, birinci oğul, ilk igid.
İlkin, İlkinə - ilk, birinci; ilk övlad.
İlkinər - ilk ər, birinci ər; ilk qəhrəman.
İlknur, İlknurə - ilk işıq, nur: birinci uşaq, övlad.
İlkün, İlkünə - ilk səda, ilk səs, ilk övlad.
İlqar, İlqarə (ə.) - söz vermə, əhd, vəd.
İlman, İlmanə - il - el adamı, elə yaxın olan.
İlnamə (t.,f.) - ilin (ölkənin, elin, vilayətin) məktubu; ilin kitabı.
İlnar, İlnarə (t.,ə.) - elin odu, ölkənin, yurdun odu.
İlnur, İlnurə (t.,ə.) - elin nuru, ölkənin, yurdun nuru.
İlşad - bax: Elşad.

İltəkin - bax: Eltəkin.

İltifat (ə.) - məhribanlıq, mərhəmət, lütfkarlıq, hüsn-rəğbət.

İltimas (ə.) - xahiş, rica, yalvarma, diləmə.

İltizam (ə.) - borc, vəzifə; məsuliyyət.

İlvin (a.) - ilin, elin nüfuzlu, hörmətli, etibarlı dostu. Bax: Elvin.

İlyar (t.,f.) - elin, ilin dostu, sevimlisi; elin sevimlisi.

İlyas (ə.) - həmişəcavan, həmişəyaşıl; Allahın gücü və qüdrəti.

İlzər (t.,f.) - ilin (elin, ölkənin, vilayətin) zəri, sərvəti.

İmad (ə.) - dirək, dayaq, sütun.

İmadəddin (ə.) - dinin dirəyi, dinin sütunu; dinin dayaqı.

İmam, İmamə (ə.) - qabaqda gedən, lider, dini işlərə baxan ruhani; məzhəb və təriqət başçısı.

İmamalı/İmaməli (ə.) - imam Əli, imam Alı.

İmamcan (ə.,f.) - imamın canı, imamın ürəyi.

İmaməddin (ə.) - dinin imamı, dinin başçısı.

İmamət (ə.) - imamlıq, məzhəb işlərinə rəhbərlik etmə, dini rəhbərlik, imam vəzifəsi.

İmamhəsən (ə.) - qabaqda gedən Həsən; lider Həsən.

İmamhüseyn (ə.) - qabaqda gedən Hüseyin; lider Hüseyin.

İmamxan - bax: İmam və Xan.

İmamir, İmamirə (ə.,f.) - qabaqda gedən əmir; lider əmir.

İmamqulu - bax: İmam və Qulu.

İmamnəzər - bax: İmam və Nəzər.

İmamverdi (ə.,t.) - imam verdi, imamın bəxşişi.

İmamyar (ə.,f.) - imamın dostu, imamın yoldaşı.

İmamzadə (ə.,f.) - imam oğlu, imam övladı; etiqaddan törəmiş.

İman (ə.) - inanma, dərin inam, etiqad.

İmanalı/İmanəli (ə.) - Əli etiqadı, Alı inamı.

İmanxan - bax: İman və Xan.

İmanqulu - İmanın qulu, imanın köləsi.

İmanverdi - imanın verdiyi, imanın bəxş etdiyi.

İmanyar (ə.,f.) – «iman» (etiqad) və «yar» (dost, tay, bərabər) sözlərindən yaranmış, «etiqada bərabər, inama bərabər» deməkdir.

İmar (ə.) - yəhər; qoşqu ləvazimatı.

İmaş - “İmam” və “İman” ilə başlanan adların əzizləmə forması.

İmdad (ə.) - kömək, yardım; dada çatmaq.

İmdadi (ə.) - köməyə, yardıma aid olan.

İmir/İmri - şah arı, hökmdar arı; türk tayfalarından biri.

İmkan, İmkanə (ə.) - mümkün olma; mümkünlük.
İmran, İmranə (ə.) - məskunlaşma; abadlıq, tərəqqi, mədəniyyət.
İmrə (t.) – «emre» sözündəndir, aşıq, eşqə mübtəla; böyük qardaş» deməkdir.
İmrəli (t.,ə.) - imir tayfasından olan Əli.
İmrən - qibtə etmək; görülən bir şeyi istəmək hissi.
İmribəy - arı bəy; sancan bəy; imir tayfasından olan bəy.
İmrixan - arı xan; sancan xan; imir tayfasından olan xan.
İmriz//İmrüz, İmrüzə (f.) - bu gün (bax: Emruz).
İnad (ə.) - əzm, dəyanət, səbat.
İnal - hakim, hökmdar; xanzadə; dost, yoldaş.
İnalxan - hakim xan, hökmdar xan; xanzadə; dost xan.
İnalsad - hakimin varisliyə hüququ olmayan oğlu; hökmdar oğlu.
İnaltəkin - hökmdarın varisi; hakimin varisliyə hüququ olan varisi.
İnam - inanma, etibar.
İnanc - inanma, inam, etibar; hamıya inanma; etiqad.
İnancbəy - inanılan bəy, etibar edilən bəy.
İnancxan - inanılan xan, etibar edilən xan.
İnanxan - etimad göstərilən xan, güvənilən xan.
İnar, İnarə (ə.) - işıqlı, nurlu, aydın.
İnayət (ə.) - kömək, qayğı, diqqət.
İnfil (ə.) - utanma; acığı tutma; həyəcana gəlmə, coşma.
İnkışaf (ə.) - irəliləmə, qabağa getmə.
İnqilab (ə.) - dəyişiklik, çevriliş; cəsarətli, yenilikçi.
İnsaf, İnsafə (ə.) - ədalət, ədalətlilik; şəfqət, rəhm.
İnsan (ə.) - adam; yer üzündə ilk peyğəmbər və insan Adəm peyğəmbər olmuşdur.
İnşad (ə.) - ifadəli oxuma.
İnşallah (ə.) - Allah qoysa; əgər Allah istəsə.
İntiqam (ə.) - qisas, əvəzə-əvəz; igid, qəhrəman, mübariz.
İntizam (ə.) - nizam, nizam-intizam, qayda-qanun.
İrad (ə.) - söyləmə, demə; danışma.
İramin - "Ramin" (bax) adının dəyişdirilmiş forması.
İrəm (ə.) - Behişt, Cənnət (Şərq əsətirində Yəməndə olduğu göstərilən əfsanəvi bağ).
İrfan, İrfanə (ə.) - bilik, məlumat; maarif, mədəniyyət.
İrşad (ə.) - rəhbərlik, doğru yol göstərmə.
İrza - "Rza" (bax) adının dəyişdirilmiş forması.

İsa (ə.) - Allahın köməyi, Tanrının yardımı, mərhəməti (y. "Yexoşua", yun. "İsus" adının ərəbləşmiş forması).

İsababa - bax: İsa və Baba.

İsabala (ə.,t.) - İsa balası, balaca İsa.

İsaxan - bax: İsa və Xan.

İsaq//İsak - "İshaq" (bax) adındandır.

İsamalı//İsaməli (ə.) - İsam olan Əli, İsayə bərabər olan Əli.

İsaməddin (ə.) - dinin köməyi, dinin yardımı.

İsaverdi (ə.,t.) - İsa peyğəmbərin verdiyi; İsa verdi.

İsbat (ə.) - sübut, əsaslandırma, sübut etmə.

İsfahan (f.) - hərbi düşərgədə (İranın eyni adı şəhərinin adındandır).

İsfar (ə.) - işildama, parıldama; göstərmə; bir işi açma.

İsfəndiyar (f.) - Allahın bağışladığı, Tanrının hədiyyə etdiyi.

İsgəndər//İskəndər - igid sərkərdə, mərd döyüşçü (yun. adı "Alexoaner" in ə. forması).

İshaq (ə.) - gülüş, gülmə, gülüşmə (Qədim y. adı "İshaq" in ə. forması).

İsi - "İsa" adı ilə başlanan mürəkkəb adların əzizləmə forması.

İslah (ə.) - qüsurlar və nöqsanları aradan qaldırma.

İslam (ə.) - müsəlmanlıq; sülh, barışıq; itaətkarlıq.

İsmayıl (ə.) - Allah eşidər, Allah xəbər tutar (y. adı "Yismayel" in ə. forması).

İsməli (ə.) - adı Əlidir, Əli ilə eyni adlıdır.

İsməndiyar (ə.,f.) - adca, adına görə dost, yoldaş, yardımçı olan.

İsmətulla (ə.) - qoruyucu, Allahın müdafiəçisi, Tanrının qoruyucusu.

İsmi (ə.) - «ism» sözündən olub, «ad» deməkdir və adı olan, tanınmış, şöhrətli deməkdir.

İsmibəy (ə.,t.) - «ismi» və «bəy» sözlərindən düzəlmiş, «adı bəy olan, bəyin adını daşıyan» deməkdir.

İsmidar (ə.,f.) - adı-sanı olan; ad-san, şöhrət sahibi.

İsmixan//İsimxan (f.,t.) - İsmi xan, adı xan olan.

İsmiyar (ə.,f.) - ada dost, yoldaş, yardımçı olan; dost, yoldaş adı.

İsrafil (y.) - odlı, atəşli; atəşin, yandırıcı.

İsrail (y.) - mübariz Allah, mübariz Tanrı. «Bibliya» şəcərəsində baş yəhudi allahı İzrailin adında da "ra" işlənmişdir. İzrailin sevimli arvadı Ra-il, böyük oğlu isə Raben adını daşıyır. Ra-il, yəni Ra-tanrı, Ra-ben, yəni Ra-oğul deməkdir. Onun Rabin, Ramin, Ramen, Raman, Ruben və s. formaları vardır. Germanların büt allahı Robin-qut, hind tanrısı Ramin (dev) kimi formaları mövcuddur. İsrafil, Əzrayıl,

Cəbrayıl və s. adlarında da “ra” işlənmişdir. (O.Süleymanov. AZ-Ya. Bakı, 1993, səh.241-243).

İstambul/İstanbul (yun.) - "şəhərə gedirəm" mənasında olan "istin polis" sözünün dəyişilmiş forması; t. islambol (Türkiyədə ən böyük şəhər).

İstəm - istək, arzu, dilək, tələb, iradə.

İstəmali - istəməyə, sevilməyə layiq; xoşqılıq, istiqanlı, adamayovuşan, mehriban.

İstəmi - istək, istəmək, axtarmaq, arzu ilə bağlı, azad, sərbəst.

İşxan (f.) - onlar; sufi rəhbər; türk xalqlarında dindar.

İşiq - nur, ziya, şüa; işıqlandırma.

İtayət (ə.) - tabe olma, boyun əymə, sözə baxma; üzüyola olma.

İttifaq (ə.) - birləşmə; birgə fəaliyyət üçün razılışma..

İyisoy - nəcib nəsilli; tanınmış nəsildən olan.

İzafət (ə.) - əlavə, artıq.

İzahət (ə.) - aydınlaşdırma, şərh etmə, bəyan etmə.

İzdiham (ə.) - insan kütləsi, çox qələbəlik, çoxlu adam.

İzzəddin (ə.) - dinin şərəfi, dinin namusu, dinin qeyrəti.

İzzət (ə.) - hörmət, şərəf, etibar; namus, qeyrət, ismət.

İzzətağa - bax: İzzət və Ağa.

İzzətəli (ə.) - Əli hörməti, Əli şərəfi.

İzzətqulu (ə.,t.) - hörmətin qulu, şərəfin köləsi.

İzzətulla (ə.) - Allahın hörməti, Tanrının şərəfi.

İzzixan (ə.,t.) - səbirli, ləyaqətli, dözümlü xan; dəyər, etibar və hörmət ilə bağlı olan xan.

Ə K Ə

Kabul - t. bacarıqlı; əf. mal anbarı, Əfqanıstanın mərkəzi.

Kabus (ə.) - qarabasma; dəhşət.

Kafidəddin (ə.) – dini qanə edən, din üçün yetərli.

Kahin//Kain (ə.) - qədim Misir və israililərdə qeybdən xəbər verən ruhani.

Kahya//Kəhya – «kahya» sözündən olub «kəndxuda, kəndin başçısı deməkdir.

Kair - bax: Qahir.

Kalam (ə.) - hikmətamiz söz, nəsihətamiz ifadə.

Kamall//Kəmal, Kamaləll//Kəmalə (ə.) - yetkinlik, kamillik.

Kamaləddin//Kəmaləddin (ə.) - dinin kamilliyi, yetkinliyi.

Kamallı (ə.,t.) - yetkin olan, nöqsansız, bilikli, əxlaqlı, mənəviyyatca tam olan.

Kaman, Kamanə//Kəmanə - ox atmaq üçün istifadə olunan kaman; musiqi aləti.

Kamandar//Kəmandar (t.,f.) - kamanla silahlanmış, ox atan (Rus-Avropa mənşəli komanda, komandır, komandan, komendant və s. kimi sözlər də "kaman" ilə əlaqədardır. Ox və kamandan ilk dəfə türklər istifadə etmişlər).

Kamanxan - kaman kimi xan; kaman çalan xan.

Kamannur (t.,ə.) - kamanın nuru; kamanın işığı, sehri.

Kamanyar (t.,f.) - kamanın dostu, kamanın yoldaşı.

Kamanzar//Kamanzər (t.,f.) - kamanın iniltisi, naləsi.

Kamayıl//Kəmayıl (f.,t.) - kam (arzu, məqsəd, istək, məram) və "ayıl" felindən yaranmış və "arzum, ayıl" mənasındadır.

Kambay//Kanbay - bax: Qambay//Qanbay.

Kami (ə.) - istək, dilək, arzu; amal, məqsəd, murad, məramla bağlı olan.

Kamibəy - istək, arzu ilə həyata gələn bəy.

Kamixan - istək, arzu ilə həyata gələn xan.

Kamil, Kamilə//Kamilla (ə.) - yetkin, bitkin; mükəmməl.

Kamilbəy (ə.,t.) - Kamil bəy; yetkin bəy, kamil bəy.

Kamiran//Kamran (f.) - arzusuna nail olan, bəxtiyar, kam alan.

Kamyab//Kəmyab (f.) - kamına çatmış, arzusuna yetmiş.

Kantemir//Kantəmir - bax: Qantemir.

Kapitan (fr.) - zabit rütbəsi və bu rütbəni daşıyan şəxs.

Karlen - "Karl" (Marks) və "Lenin" adlarının ilk hecalarından yaranmışdır; İngiliscə insan; ər; mərd; igid deməkdir.

Karmen (l.) - nəğmə, mahnı.

Karpat - Avropanın ən böyük dağlarından birinin adı.

Kaşif (ə.) - kəşf edən, meydana çıxaran, hər hansı sahədə yenilik yaranan.

Kaşqar - qədim Uyğur şəhərinin adıdır. Çincə şəhər, dağ, düzənlik.

Katib, Katibə (ə.) - hər hansı idarənin yazı-pozu işini icra edən şəxs.

Kavı (ə.) - güclü, qüvvətli.

Kavi (ə.) - yağntı, yağmur; güclü, qüvvətli.

Kavus (f.) - köklü, möhkəm; təmiz; parlaq; sərv ağacı.

Kazak - əsgər; süvari dəstəsi; könüllü, sərbəst; qoçaq.

Kazbek - kaz tayfasının bəyi, kasların böyüyü (Qafqazın silsilə dağlarından biri).

Kazım (ə.) - hirsini uda bilən, hövsələli, səbirli.

Kazımalı//Kazıməli - bax: Kazım və Əli; qəzəbini udan Əli.

Keykavus (f.) - hökmdar Kavus, padşah Kavus.

Kəbə (ə.) - Məkkədə müsəlmanların əsas ibadətgahı; mərkəz.

Kəbir, Kəbirə (ə.) - böyük, ulu.

Kəbiran (ə.) - böyük, ulu olan; yaşlı, dünyagörmüş olan.

Kəbirəddin (ə.) - dinin böyüyü.

Kəbirulla (ə.) - Allahın böyük adamı.

Kəblağa - “Kərbəlayi Ağa” antroponiminin ixtisar forması.

Kəlam, Kəlamə (ə.) - söz, kəlmə, ifadə; nitq, danışq.

Kəbalı//Kəbəli (ə.) - Əlinin iti (Sufilik təsəvvürləri ilə bağlıdır).

Kəlbə - “Kəlbəli” (bax) adının qısaldılmış forması.

Kələntər - rəhbər, başçı (Səfəvilər dövründə şəhər başçısı və vergi yığan).

Kəlimulla (ə.) - Allahla söhbət edən (Musa peyğəmbərin epiteti).

Kəmənd - qədim müharibələrdə düşməni tutmaq üçün istifadə olunan ilməkli kəndir.

Kəmiyyət (ə.) - miqdar, qədər, say, ədəd və s.

Kənan, Kənanə (ə.) - gözəl oğlan; Fələstin və Finikiya ərazilərinin qədim adı.

Kəngər - qədim t. qəbilələrindən birinin adı.

Kəntər//Kəndər - şəhərli, şəhər adamı, şəhərli kişi.

Kəramət//Kərimət (ə.) - səxavət; nəciblik, alicənablıq.

Kərbəlayı//Kəblayı (ə.) - Kərbəla şəhərində İmam Əlinin məzarını ziyarət edənlərə verilən fəxri ad.

Kərəm (ə.) - mərhəmət, lütf, lütfkarlıq, alicənablıq.

Kərəmağa - bax: Kərəm və Ağa.

Kərəməddin (ə.) - dinin alicənablığı, cömərdliyi; mərhəməti, mehribanlığı.

Kərəməli (ə.) - Əli kərəməti, Əli cömərdliyi.

Kərəmulla (ə.) - Allahın kərəmi, Tanrının mərhəməti.

Kərəz - Osmanlı türkcəsində “böyük və dərin qab”, Azərbaycan dialektlərində “kərəzlənmək” - “vurmağa hazırlaşmaq” kimi mənaları var.

Kərim, Kərimə (ə.) - lütfkar, mərhəmətli; , alicənab, əliaçıq.

Kərimağa - bax: Kərim və Ağa.

Kərimbala - bax: Kərim və Bala.

Kərimxan - bax: Kərim və Xan.

Kərimşah (ə.,f.) - səxavətli şah, mərhəmətli şah.

Kərimulla (ə.) - Allahın lütfkar adamı, Tanrının alicənab adamı.

Kəriş - "Kərim" ilə başlanan mürəkkəb adların əzizləmə forması.

Kərrar (ə.) - ilk dəfə geri çəkiləndən sonra təkrar hücumə keçmə, hücumçu.

Kəsmət - şərtləşmə, razılaşma, sözləşmə.

Kəsral//Kəsrah - İranda Sasanilər sülaləsinə mənsub olan şahlara verilən ümumi addır. "Xosrov" sözü də etimoloji cəhətdən bu adla bağlıdır.

Kəşfi, Kəşfiyyə (ə.) - açma, ortaya çıxarma ilə, kəşflə bağlı olan, kəşf etməyə aid olan.

Kətan//Kətən, Katana//Kətanə (ə.) - saplağından lif, toxumundan yağ hazırlanan bitki.

Kəyan (f.) - qədim İran şahlarının ümumi adı.

Kəyum (f.) - əfsanəyə görə, İranın ilk əfsanəvi padşahı olan "Kəyumərs" adının ixtisar forması.

Kiçik - həcmə, ölçüə xırda, balaca olan.

Kiçikbəy - kiçik bəy, balaca bəy.

Kiçikxan - kiçik xan, balaca xan.

Kirman - qala, istehkam; İranda şəhər adı.

Kişi - cinsə qadının əksi; ər; adam, şəxs.

Kişi zadə - kişi övladı; əsilli, soylu; kübar, tanınmış.

Kişvəri (f.) - ölkəyə məxsus olan, məmləkətə aid olan.

Kitay - "ki" - od, Günəş, "tay" - dağ sözlərindən düzəlmiş, "Günəşli dağ", "Günəşli ölkə" mənasında işlənir (Çinin ən qədim adı).

Knyaz - tayfa başçısı, qəbilə başçısı; fəxri titul. (Zənnimizcə, xan və az sözlərindən yaranmışdır).

Kolatan - qol-budaq atma, genişlənmə, inkişaf etmə, artma, yayılma.

Kolçak - qolçak, iş zamanı qola taxılan xüsusi qol geyimi; Rus tarixində əks-inqilabçı kimi tanınan admiral A.V.Kolçak (1874-1920) elə bu adla tarixdə qalmışdır.

Komendant (fr.) - qala və ya istehkamlarda qoşun başçısı.

Kommunist (l.) - Kommunist partiyasının üzvü, kommunaçı.

Komsomol - rus dilində "Kommunist Gənclər Təşkilatı" mürəkkəb adının ixtisar forması.

Komunar - 1871-ci ildə “Paris kommunası” və 1918-ci ildə “Bakı kommunası”nı yaradanların ümumi adı.

Kontol//Köntöy - həm daxilən, həm də xaricdən kobud olan.

Koroğlu - xalq qəhrəmanı Rövşənin ikinci adından yayılmışdır.

Köçəri//Köçər - oturaq həyat keçirməyən, köçəri həyat keçirən.

Kral (1.) - Böyük Karlın adındandır.

Krım - hazırda Ukrayna Respublikası ərazisində olan eyni adlı türk torpaqlarının (Kırım yarımadası) adındandır.

Kutays//Kutais - “Kutaisi” şəhərinin (gürcü dilində “kuito” - “daşlı yer” mənasındadır) adındandır.

Kürdoğlu - kürdün oğlu, kürdün övladı.

Kürən - saç, tükü parıltı sarı, qırmızı rəngdə olan.

Kürşad - ağlağan, qışqırıcı, şiltaq; pak, təmiz şad (xanlığa hüququ olmayan xan zadə).

Ə Q Ə

Qabil, Qabilə (yəh.) - qabiliyyətli, istedadlı, zəhinli (Adəm peyğəmbərin oğlunun adı).

Qabiliyyət (ə.) - istedad, fitri zəka, hər şeyi tez qavrama, tez mənimsəmə bacarığı.

Qacar - qədim türkdilli tayfalardan birinin adı.

Qaçabəy - qaçan, yüyürən bəy.

Qaçaxan - qaçan, yüyürən xan.

Qaçaq - doğma yurdundan qaçqın düşən, zülmkarlara qarşı vuruşan el qəhrəmanı.

Qaçay - qaçan, yüyürən; yüyürək; qoç ər, igid.

Qaçmaz - döyüşdən qaçmaz, möhkəm dayanar.

Qadir//Qədir, Qadirəl//Qədirə (ə.) - qüdrətli, qüvvətli, bacarıqlı; Allahın epitetlərindən biri.

Qaffar//Qafar//Qəfər//Qafir (ə.) - bağışlayan, əfv edən; mərhəmətli Allahın epitetlərindən biri.

Qafil, Qafilə (ə.) - karvan, yola çıxan dəstə; xəbərsiz, diqqətsiz, fürsəti əldən verən.

Qafqaz - Qafqaz sıra dağlarının adındandır.

Qaflan//Qaplan - aslan, şir, pələng; igid, qoçaq, qəhrəman.

Qafur (ə.) - bağışlanmış, əfv edilmiş, günahlarından keçilmiş.

Qahir, Qahirəl//Qəhirə (ə.) - üstün gələn, qalib.

Qail, Qailə (ə.) - deyən, söyləyən; inanan; etiraf edən.

Qaim//Qayım//Qayım, Qaimə (ə.) - ayaq üstə duran; öz yerində olan, yerini tutan; qiyam edən.

Qala - ən çox dairəvi şəkildə olan yüksək, möhkəm müdafiə tikililəri; bürç; möhkəm arxa, dayaq.

Qalabəy//Qalabəyi - qala rəisi, şəhər komendantı.

Qalaç - “qal” və “aç” sözlərindən yaranmışdır. Oğuz xan ən bacarıqlı əsgər olan Tömürdü Kağula “qal və divarları qızıldan, pəncərələri gümüşdən və tavanı dəmirdən olan evi aç, sonra orduya qoşul” demişdir. “Xalac” adlı türk boyunun adı da buradandır.

Qalaçı - qala tikən, qala ucaldan; qalaç tayfasının tərəfdarı.

Qalaxan - qala xanı - qala rəisi.

Qalamirzə - bax: Qala və Mirzə.

Qalası - yaşayan, sağ qalan, ölməyən.

Qalayçı - mis qabları qalaylayan usta; qabağardan.

Qalxan - qalan xan, yaşayan xan; düşmən zərbəsindən qorunmaq üçün istifadə olunan silah növü.

Qalib, Qalibə (ə.) - üstün gələn, qələbə çalan, müzəffər.

Qalibyyə (ə.) - fəaliyyət sahəsində üstünlük, müvəffəqiyyət; qalib gəlmə, qələbə.

Qambay//Qanbay//Qamboy - cadugər bəy, şaman bəy; böyük (baş) cadugər və ya şaman (Türk dillərində “qam” - “cadugər”, “şaman” mənasında işlədilir); yetkin bəy, məmnun bəy, varlı bəy; ulu nəsil, böyük tayfa.

Qamət (ə.) - boy, boy-buxun, qədd.

Qamətdin (ə.) - dinin boyu, qaməti; dinin genişliyi, fəxri.

Qamil (ə.) - zəhmət sahibi, işçi, işgüzar.

Qanı//Qəni, Qəniyyə (ə.) - dövlətli, varlı, sərvət sahibi.

Qanqa (sanskritə “çay”) - Hindistan və Banqladeşdə eyni adlı çay adından.

Qanpolad - polad kimi möhkəm xan; qüvvətli, güclü, yenilməz.

Qantəmür//Qantəmür//Qəndəmür - möhkəm dəmir; sarsılmaz, yenilməz; qanı dəmir kimi olan.

Qantural - heç dəyişməyən, eyni vəziyyətdə qalan qan (xan).

Qanvoy (r.) - “konvoy” sözündən olub, “hərbi mühafizə dəstəsi” deməkdir.

Qaplan – yırtıcı heyvan, bəbir; igid, qoçaq, cəsarətli.

Qara - ağın əksi olan rəng; güclü, qüvvətli; böyük; titul.

Qarabala - qara oğlan; güclü, qüvvətli oğlan.
Qarabay//Qarabəy - qara bəy; rəngi qara olan bəy; böyük, qüdrətli, güclü.
Qarabudaq - böyük və güclü budaq; igid, qəhrəman Budaq.
Qarabuğa - böyük, güclü buğa; cəngavər, igid, qəhrəman.
Qaraca - əzəmətli, nəhəng, güclü.
Qaradağ - əzəmətli, böyük, yüksək dağ; əzəmətli dağ kimi oğlan.
Qaraxan - böyük, qüvvətli xan, güclü xan, igid xan.
Qarakışı - böyük, güclü kişi, qüvvətli adam.
Qaraqaya - nəhəng qaya, əzəmətli qaya; möhkəm, qüdrətli, güclü.
Qaraquş - qara quş; böyük quş; çalağan; cəsur insan.
Qaraman - qara rəngli, qaraşın, qarabuğdayı adam.
Qaraş - qaraşın; böyük, nəhəng, əzəmətli.
Qaratay - böyüklərə, güclülərə bənzəyən; böyük, əzəmətli dağ.
Qarayusif - qara Yusif; igid, qəhrəman, güclü Yusif.
Qardaş - əsli “qarındaş” olub, bir anadan doğulan oğlanların qohumluq münasibətini bildirir.
Qardaşağa - böyük qardaş; bax: Qardaş və Ağa.
Qardaşalı//Qardaşəli (t.,ə.) - qardaş Alı, qardaş Əli.
Qardaşbala - kiçik qardaş; bax: Qardaş və Bala.
Qardaşxan - Qardaş xan; xan kimi qardaş.
Qartal - vüqarlı və qüvvətli quş; qorxmaz, cəngavər, bahadır; totem.
Qaryağdı - türkdilli tayfalarından birinin adı.
Qasım (ə.) - bölən, bölüşdürən, bölücü, pay verən.
Qasımalı//Qasıməli (ə.) - pay bölüşdürən Əli; Əlinin verdiyi pay.
Qasımxan - bax: Qasım və Xan.
Qasırga - fırtına, boran, güclü və şiddətli külək.
Qasib, Qasibə (ə.) - zorla alan, qəsb edən, mənimsəyən.
Qasid (ə.) - xəbər aparıb-gətirən, çapar, poçtalyon.
Qasir (ə.) - nöqsanlı, qüsurly (Sufi təsəvvürləri ilə bağlıdır).
Qaşqay - nişan; xoşbəxt; müqəddəs; türk tayfalarından birinin adı.
Qaya - iri və sərt daş,dağın irəli çıxan hissəsi; möhkəm, yenilməz, sarsılmaz.
Qayacan - qaya kimi möhkəm bədənlı, qaya kimi sərt və möhkəm insan.
Qayaxan - möhkəm xan, yenilməz xan.
Qayaruh - qaya kimi əzəmətli, möhkəm ruh.
Qayatəkin - qayaya bənzəyən, qaya kimi; Qaya Təkin (atasından sonra xan olmağa hüququ olan varis).

Qaybatlı/ Qeybatlı/ Qeybəli/ Qayvalı//Qayıbalı//Qayıbəli (ə.) - qeyb olan Əli, gizli Alı.

Qayə (ə.) - məqsəd, amal, dilək.

Qayıb// Qayıb//Qayıb (ə.) - gözlə görünməyən, məkanı bilinməyən; Allah, Tanrı.

Qayıbəy - “qayı” (möhkəm, sağlam, qüvvətli, sərt) “bəy” sözlərindən düzəlmişdir. “Qayı”nın sel, daşqın, uçqun mənası da vardır.

Qayıbxan - gözə görünməyən, yeri bilinməyən xan, müqəddəs xan.

Qayıxan - möhkəm, sağlam xan; daşqın, sel kimi xan.

Qayım (ə.) - birinin yerini tutan; bərk, möhkəm; simic, xəsis; namaz qılan.

Qayımağa (ə.,t.) - möhkəm, mətanətli ağa; iradəli ağa.

Qayıtmaz - geri dönməz, əbədi yaşar.

Qaysın - qayıdan, dönən; hiss edən, diqqətli olan; qoruyan.

Qazan - ad qazanma; əldə etmə, mənfəət götürmə.

Qazı//Qazi (ə.) - dini rütbə, vəzifə; din uğrunda döyüşdə qalib çıxan; şəriət məhkəməsinin hakimi.

Qaziəğall/ Qaziəğa (ə.,t.)- Qazi ağa; din yolunda müharibədə qalib gələn ağa.

Qazibəy//Qazibəy (ə.,t.) - Qazı//Qazi xan; şəriət məhkəməsi olan bəy.

Qazıxan//Qazıxan (ə.,t.) - Qazı//Qazi xan; şəriət məhkəməsi olan xan.

Qazıməmməd (ə.)- Qazi Məmməd,qalib Məmməd.

Qazıəhməd//Qazəhməd//Qazıəhməd (ə.) - qazi Əhməd; din uğrunda döyüşdə qalib gələn Əhməd; şəriət məhkəməsinin hakimi Əhməd.

Qeybulla (ə.) - Allahın qeybi, gözəgörünməzliyi.

Qeyrət (ə.) - vətənin, xalqın, ailənin şərəfini, namusunu qoruma, müdafiə etmə.

Qeys (ə.) - ölçü, miqdar, meyar; yağış, yağmur.

Qeysəddin (ə.) - dinin ölçüsü, dinin meyarı.

Qeysər (ə.) - hökmdar, padşah, şah, hakim. Tədqiqatlarda “Sezar” adının müsəlman dünyasındakı variantı kimi izah edilir. Zənnimizcə, ərəb mənşəli hesab edilən bu ad əslində iki sözdən ibarətdir; “qey”(key-keyan-kayan-kahin) və türk mənşəli “sər”(sar-çar; “sar” qədim türklərdə totem və ən böyük tayfa adlarından biri olmuşdur) sözlərindən düzəlmiş və ad bütövlükdə “gələcəkdən xəbər verən sar” mənasındadır. Avropa ölkələrində geniş yayılmış kesar, kayzer, emissar, komissar və s. sözlərdəki “sar, zer” də bununla bağlıdır.

Qəbil (ə.) - cür, növ, kimi, cins.

Qəbul, Qəbulə (ə.) - başqaları tərəfindən verilən, təklif olunan, göndərilən əşyanı alma.

Qədəm (ə.) - addım; ayaq; gəliş.

Qədəməli (ə.) - Əli qədəmi; Əli uğuru.

Qədəmxan - xan qədəmi; xan uğuru.

Qədəmşah - şah qədəmi; şah uğuru.

Qədim, Qədimə (ə.) - köhnə, əski, köhnədənqalma, əvvəlki. Allahın epitetlərindən biridir.

Qədiməğa (ə.,t.) - köhnə ağa, əvvəlki ağa, əski sahibkar.

Qədimalı//Qədiməli - bax: Qədim və Əli.

Qədimbala - bax: Qədim və Bala.

Qədimxan - dünyagörmüş, təcrübəli xan.

Qədimşah - dünyagörmüş, təcrübəli şah.

Qədirəddin (ə.) - dinin qiyməti, dəyəri, ləyaqəti, hörməti, şərəfi.

Qədri (ə.) - qiymətli, layiqli.

Qəflət (ə.) - xəbərsizlik, qafillik.

Qəhəd (ə.) - qıtlıq, yoxluq.

Qəhər (ə.) - qəzəb, hirs, hiddət; dilxorluq, pərtlik.

Qəhhar (ə.) - qəhr edən, acıqlı; son dərəcə qüvvətli; böyük fəth; müzəffər; Allahın adlarından biri.

Qəhrəman (f.) - igid, qoçaq, cəsur, bahadır.

Qəlbi - yüksək, hündür, uca.

Qəlbibəy - yüksək, hündür, uca bəy.

Qəlbixan - yüksək, hündür, uca xan.

Qəlbınur (ə.) - qəlbi işıqlı olan, ürəyi nurlu olan.

Qələbə (ə.) - qalib gəlmə; üstünlük.

Qələm (ə.) - mürəkkəblə yazmaq üçün yazı aləti.

Qələmxan - bax: Qələm və Xan.

Qələmnur (ə.) - nurlu, parlaq qələm, işıqlı rəsm (əsəri).

Qələndar//Qələndər (f.) - dünyadan əl çəkib həqiqət axtaran adam; filosof; dərviş.

Qəmbər//Qənbər - çaydaşı; çox möhkəm, sağlam. Ərəbcə « torağay » anlamındadır.

Qəmbəralı//Qənbəralı//Qəmbərəli//Qənbərəli (ə.) - Alının Qəmbəri, Əlinin Qənbəri; Əlinin nökrəri (Qəmbər Həzrət Əlinin nökrəri olmuşdur).

Qəmərxan (ə.,t.) - Aya bənzər xan, Ay kimi xan.

Qəmərsah (ə.,f.) - Aya bənzər şah.

Qəmküsar (ə.,f.) - qəm dağından, təsəlli verən.
Qəmlö - "qambay"la əlaqədar olub, "şaman ər" mənasındadır.
Qənaət (ə.) - hər hansı şeydən az-az istifadə etmə.
Qəndalı//Qəndəli (ə.) - şirin Alı, şəkər Əli.
Qəndil, Qəndilə//Qəndili (ə.) - asma lampa; çilçiraq; xoşbəxt.
Qənimət (ə.) - həyatda, döyüşdə əldə edilən şey.
Qənizadə (ə.,f.) - Qəninin oğlu; varlı oğlu, dövlətli övladı.
Qərib (ə.) - yad, özgə, gəlmə, yadelli; yaxın adam.
Qəribağa - bax: Qərib və Ağa.
Qəribalı//Qəribəli - bax: Qərib və Əli.
Qəribcan (ə.,f.) - qəribə bir can sahibi, bambaşqa adam.
Qəribxan - bax: Qərib və Xan.
Qəşəm (ə.) - fikirləşmədən, götür-qoy etmədən.
Qəti (ə.) - ayırd etmə; qərar çıxarma; kəskin.
Qətil (ə.) - öldürmə, öldürülmə, qətl edilmə, şəbih; dini tamaşa.
Qətran (ə.) - qara rəngli, kəskin qoxulu, yapışqanlı maddə; qara, sağlam oğlan.
Qəyyum (ə.) - hər hansı şəxsi himayə edən. (Allahın epitetlərindən biri).
Qəyyur//Qəyyar (ə.) - qeyrət çəkən; çox çalışan.
Qəzənfər (ə.) - aslan, şir; güclü, qüvvətli.
Qılıç//Qılınc - xəncərdən böyük, əyri və ya düz, hər iki tərəfi iti kəsərlə silah.
Qılıcxan//Qılıncxan - bax: Qılınc və Xan.
Qılman, Qılmanə (ə.) - Cənnətdə oğlan qulluqçuları; gözəl oğlan, qəşəng övlad.
Qızğın - coşqun, atəşin, alovlu, şiddətli; hiddətlənmiş.
Qıbləli (ə.) - Əli qıbləsi.
Qinyaz - bax: Knyaz.
Qismət (ə.) - hissə, pay, çirə; parça, tikə; tale.
Qivami (ə.) - duruş; dayaq; məna, məzmun.
Qiyam (ə.) - ayağa qalxma, qalxma; qarşıdurma, üsyan.
Qiyaməddin (ə.) - dinin yüksəlişi; dinin təntənəsi.
Qiyamət (ə.) - ayağa qaldırma; məhşər günü; təntənə.
Qiyas (ə.) - müqayisə, tutuşdurma; ölçü, kömək. (Allahın epitetlərindən biri).
Qiyasəddin//Qiyasətdin (ə.) - dinin köməyi, dinin yardımı.
Qoca - yaşlı, ağsaqqal; müdrik, bilici (Fars mənşəli hesab edilən "xacə, xoca" sözləri də "qoca"dan törəmiş və islamdan əvvəl yaranmışdır).
Qocaman - yaşlı adam; təcrübəli, öz işinin ustası olan sənətkar.

Qoçaq - igid, qorxmaz, cəsərətli, şücaətli; mərd, əliaçıq, səxavətli.

Qoçalı//Qoçəli (t.,ə.) - qoç igid, qəhrəman, cəsür Əli.

Qoçər - qoç ər, qoçaq adam, döyüşkən əsgər.

Qoçubəy - igid bəy, qoçaq bəy.

Qonaq - mehman, müsafir; müvəqqəti olaraq başqasının evində qalmaq; «qonmaq» sözü ilə bağlıdır.

Qonaqbəy – gələn adam; qonaq gəlmiş hörmətli bəy (oğlan).

Qonur - şabalıd, açıq-qəhvəyi rəng, qumral rəng; cəsür, qorxmaz; çıxaran, darta.

Qorçu//Qoçu - tonqal yandıran; sərhəd qoruyucusu; hökmdarın qoruyucusu - cəngüdəni (Əvvəllər qorçular sərhəddə baş verən hadisəni böyük tonqal yandırmaqla gözətçi məntəqələrinə xəbər çatdırardılar. Sonralar odlu silahdan istifadə edən döyüşçülərə də "qorçu"lar deyildi. İlk odlu silahları hökmdarın cəngüdən və qvardiyası gəzdirdikləri üçün onlar da "qorçu" adlandılar. XX əsrdə isə "qorçu" - "qoçu" şəklinə düşdü).

Qorxmaz - qorxmayan, çəkinməyən; igid, cəsür.

Qorqud//Qurqut//Qorqut - uğurlu od, xoşbəxt od; hər şeyi bilən, gələcəkdən xəbər verən.

Qoşqar - daşlıq, qayalığ dağ;dağ vüqarlı, dağ gövdəli. (Eyni adlı dağ adından yayılmışdır.

Qoşun - alay, hərbi hissə, silahlı əsgər birliyi; ordunun bir hissəsi.

Qoşunağa - qoşun ağası, alay böyüyü.

Qoşunalı//Qoşunəli - Qoşun və Əli adlarından.

Qubad (f.) - tikanlı və iri yarpaqlı ağac.

Qubaddin (f.,ə.) - dinin Qubadı; dinin tikanlı və iri yarpaqlı ağacı.

Qubalı - Qubada anadan olan və ya orada yaşayan.

Qulam - oğlan; cavan qulluqçu.

Qulamağa - bax: Qulam və Ağa.

Qulaməddin (ə.) - dinin qulamı, dinin qulluqçusu.

Qulaməli (ə.) - Qulam və Əli; cavan Əli.

Qulamhüseyn (ə.) - Qulam və Hüseyn, cavan Hüseyn.

Qulamxan - cavan xan; bax: Qulam və Xan.

Qulammirzə//Qulamirzə - cavan mirzə; bax: Qulam və Mirzə.

Qulamrza - cavan Rza; bax: Qulam və Rza.

Qulamyar (ə.,f.) - Qulamın (bax) köməkçisi, dostu.

Qulqafa - qul başı; qul başçısı; qulların böyüyü.

Qulu - Allahın qulu, Tanrının qulu.

Quluxan - Qulu xan; "Allahın qulu olan xan" mənasındadır.
Quluş - "Qulu" adının əzizləmə forması.
Qulyar (t.,f.) - qulların dostu, yoldaşı; qullara kömək edən.
Quman - sarı, sarışın; türk tayfalarından biri; Qu quşu kimi adam.
Qumanbəy - sarı, sarışın bəy; Qu quşuna bənzəyən bəy.
Qumanxan - sarı, sarışın xan; Qu quşuna bənzəyən xan.
Qurban - müəyyən məqsədlə özünü fəda etmə; əlamətdar hadisə ilə əlaqədar heyvan kəsmə.
Qurbanalı//Qurbanəli (ə.) - Əli qurbanı, özünü Əliyə fəda etmə.
Qurbanxan - xanın qurbanı; bax: Qurban və Xan.
Qureyiş (ə.) - ərəb qəbilələrindən birinin adı.
Qureyşin (ə.) - Qüreyş qəbiləsinə mənsub adam; həmin qəbilədən olan Məhəmməd peyğəmbərə verilən ad.
Qurtuluş - xilas, nicat, azadlıq; azad olma, xilas olma, nicat tapma.
Quşdan - q.t. tayfalarından birinin adıdır.
Qutluq - xoşbəxt, uğurlu, bəxtiyar.
Qutlutəkin - xoşbəxt, uğurlu, bəxtiyar təkin (varisliyə hüququ olan xanzadə).
Qüdrət (ə.) - güc, qüvvət, taqət.
Qüdrətəli//Qüdrətəli (ə.) - Əli qüdrəti, Alı gücü.
Qüdrətulla (ə.) - Allahın qüdrəti, Tanrının gücü; sarsılmaz.
Qüdsi, Qüdsiyyə (ə.) - müqəddəs, təmiz, pak.
Qürbət//Qurbət (ə.) - qərıblıq, yad ölkə; yaxınlıq.
Qürbətəli//Qürbətəli//Qurbətəli//Qurbətəli (ə.) - Əlidən uzaq düşmüş. Alıdan uzaqda yaşayan.
Qürur (ə.) - ıftıxar, mənlik hissi, təmkin.
Qütbəddin (ə.) - dinin qütbü; dinin rəhbəri.
Qütbı, Qütbıyyə (ə.) - qütbə aid olan; əlçatmaz.
Qüvvət (ə.) - güc, zor; bacarıq, ıstedad; hiss, duyğu.

Ə L Ə

Labud//Labüd, Labudə//Ləbudə// Labüdə (ə.) - mütləq; məcburən, hökmən.
Laçın - şahinlər sinfindən alıcı quş; hünərli, cəsəətli; q.t.qəbilələrindən biri.
Lahuti (ə.) - ilahiyyat elminə mənsub; İlahi.
Layıq, Layıqə (ə.) - münasib, yaraşan.
Lazar (i.) - "lazar" sözündən olub "optik kvant generatoru" deməkdir.

Lazım//Lazımat//Lazimat, Lazımə (ə.) - gərəkli, lüzumlu, vacib, zəruri.
Leysan, Leysanə (ə.) - güclü yağış, şıdırığı yağış; sel gətirən yağış.
Ləbib, Ləbibə (ə.) - ağıllı, zəkali, sağlam düşüncəli, ehtiyatlı.
Lələ - keçmişdə varlı ailələrdə oğlanların tərbiyəsi ilə məşğul olan; bəzi yerlərdə böyük qardaşa da "lələ" deyirlər.
Lələbəy - lələ bəy; böyük qardaş.
Lənkəran - Azərbaycanın eyni adlı şəhər, dağ, çay və s. adındandır.
Lətif, Lətifə//Lətifət (ə.) - zərif, qəşəng, incə; mülayim, xoş.
Ləzgi - Dağıstan və Azərbaycanda yaşayan xalqlardan birinin adı.
Ləziz, Ləzizə (ə.) - dadlı, ləzzətli, xoşagələn; sevinc, xoşbəxtlik.
Loğman, Loğmanə (ə., əslı qəd.yun.) - bütün xəstəlikləri müalicə edən həkim.
Lütfəddin (ə.) - dinin mərhəməti, dinin rəhmi.
Lütfəli (ə.) - Əlinin lütfü, Əlinin mərhəməti.
Lütfü//Lütfü//Lütvı (ə.) - xeyirxah, mərhəmətli, mehriban; lütfli.
Lütfiyar//Lütfüyar (ə.,f.) - yarın mərhəməti, sevgilinin mehribanlığı.
Lütfulla//Lütvulla (ə.) - Allahın lütfi, Tanrının xeyirxahlığı.

Ə M Ə

Maarif//Marif, Maarifə//Marifə (ə.) - əldə edilən təhsil, savad, bilik.
Mabud//Məbud//Məhbud (ə.) - ibadət edən (Allahın epitetlərindən biri).
Macarxan - macar xanı; Macar xan; macarıstanlı xan.
Madar - ən istəkli, ən əziz; arxa, ümidgah.
Madər (f.) - ana.
Mafər (ə.) - imkan, macal; şəffaf su.
Mahal (ə.) - vilayət, böyük inzibati-ərazi vahidi.
Mahəddin//Mahyəddin//Məhyəddin//Məhəddin//Məhiyəddin (f.,ə.) - dini ehya edən, dini dirçəldən; dinin beşiyi.
Mahil, Mahilə (f.,t.) - ilin, elin Ayı; Ay sifətli oğlan və ya qız.
Mahir, Mahirə (ə.) - məharətli, bacarıqlı; püxtələşmiş.
Mahmud (ə.) - təriflənmiş, şöhrətlənmiş; tərifləyiq.
Mahmudağa (ə.,t.) - Mahmud ağa; Mahmud kimi ağa.
Mahmudalı//Mahmudəli (ə.) - bax: Mahmud və Əli.
Mahmudbəy (ə.,t.) - Mahmud bəy; Mahmud kimi bəy.
Mahmudxan (ə.,t.) - Mahmud xan; Mahmud kimi xan.
Mahur, Mahurə - Azərbaycanın klassik muğamlarından birinin adı.
Maxluq//Məxluq, Məxluqə (ə.) - yaradılmış, xəlq olunmuş; xalq.

Mail//Mayıl//Mayıl, Mailə//Mayılə (ə.) - meyilli, meyl edən, həvəsli; sevən, istəyən, vurğun.

Mais//Mayıs//Mayıs, Maisə//Mayısə (l.) - ilin beşinci ayı; may(ay).

Makedon - Makedoniyalı İskəndərin vətəninin adıdır.

Maksim (yun.) – böyük, ulu; axmaq, maymaq, oğru jarqonunda xoşsifət.

Maqbet (i.) - V.Şekspirin qəhrəmanlarından biri.

Maqsud//Məqsud, Maqsudə//Məqsudə (ə.) - niyyət, məqsəd, məram, arzu.

Malay - gənc, cavan, yeniyetmə.

Malik, Malikə (ə.) - sahib, yiyə; mülk sahibi.

Mamay - səhrada daş heykəl, Məhəmməd adının qədim variantı.

Manaf//Mənəf//Mənəf (ə.) - yüksək (Kəbədə olan qədim bütldən birinin adı).

Manar//Minor (ə.) - siqnal, mayak; minarə; yol göstərən.

Mansur//Mənsur, Mansurə//Mənsurə (ə.) - qalib, müzəffər.

Marabəy//Marıbəy (f.,t.) - ilan bəy; ilan kimi bəy; ilana bənzər bəy.

Marağa - ilan ağa; ilan kimi ağa; Cənubi Azərbaycanda eyni adlı şəhər.

Marat - pumağa, nəyi isə qorumağa təhrik etmək.

Mari (f.) - ilan; gözəlin ilan kimi saç; Suriyada şəhər, Rusiyada türkdilli Muxtar Respublika adıdır.

Marks//Markus - XIX əsr alman filosofu Karlın soyadı.

Marlen - Marks və Lenin adlarının ilk hecalarından yaranmışdır.

Marsel - Fransanın eyni adlı şəhərinin adıdır.

Masəl (ə.) - keçmişdə olan hadisə və əhvalat.

Maşa - ocaqdan od və ya qızmar bir şeyi götürmək üçün metal alət.

Maşallah (ə.) - Allahın istədiyi şey (tərif); Allah gözdən saxlasın! Afərin! Mərhəba!

Mayor (l.) - kapitandan sonra gələn zabit rütbəsi və mayor rütbəli adam; qabaqda gedən mer.

Maysər - Mayıl (ata) və Səhər (ana) adlarının ilk hecalarından yaradılmışdır.

Mazan (ə.) - ölçü, tərəzi; Tərəzi bürcü.

Məhbalə//Məhbəl - "Məhbulla" adının təhrif olunmuş forması.

Məhbulla//Meybulla (f.,ə.) - Möhbulla. Allahı sevən, Allaha sevgi; ilahi məhəbbət.

Mehdi//Mehti (ə.) - düz yol tutan (XII imam).

Mehdixan - bax: Mehdi və Xan.

Mehdiqulu (ə.,t.) - Mehдинin (XII imam Mehdi Sahibzamanın) qulu.
Mehman, Mehmanə (f.) - qonaq.
Mehmandar (f.) - qonaqpərəst, qonaqsevən.
Mehmanyar (f.,t.) - qonağı sevən; qonaqpərəst.
Mehrab (ə.) - məsciddə namaz guşəsi.
Mehrac//Merac (ə.) - islam dini əfsanəsinə görə, Məhəmməd peyğəmbərin Allahla danışmaq üçün göyə çıxması; qalxma.
Mehralı//Mehrali (f.,ə.) - Əli mehri, Alı sevgisi.
Mehran, Mehranə (f.,) - sevən, məhəbbət bəsləyən, vurulan.
Mehrdad (f.) - Günəşin töhfəsi, Günəşin bəxşişi.
Mehreddin (f.,ə.) - din sevgisi; din məhəbbəti; dinə olan sevgi.
Mehrulla (f.,ə.) - Allah məhəbbəti, Tanrı sevgisi.
Melis - Marks, Engels, Lenin və Stalin adından.
Memar//Mimar (ə.) - memar, arxitektör.
Meyar (ə.) - çəki, qiymət və saflıq dərəcəsini göstərən ölçü.
Meydan (f.) - açıq və geniş sahə.
Meydanalı//Meydanəli (f.,ə.) - Əli meydanı.
Meyxoş (f.) - turş ilə şirin arasında orta dad; turşaşirin.
Məcdəddin (ə.) - dinin böyüklüyü, şanı, şərəfi.
Məcdi (ə.) - böyüklük, ululuq; şan, şərəflə əlaqəli.
Məcid, Məcidə (ə.) - əzəmətli, görkəmli (Allahın epitetlərindən biri).
Məcməddin (ə.) - dinin toplanışı, yığınağı, qovşağı.
Məcnun, Məcnunə (ə.) - dəli; eşqə tutulmuş, vurğun.
Məcruh, Məcruhə (ə.) - yaralanmış, yaralı.
Mədxil (ə.) - daxil olunacaq şeylər, gəlirlər; qazanc, gəlir.
Mədayin (ə.) - Mədinə (Mədain) adının cəmi; Mədinələr, şəhərlər.
Məddah (ə.) - mədh edən, tərifləyən.
Məddəl//Məddət (ə.) - kömək, yardım, aman, imdad.
Mədi, Mədihə (ə.) - tərifə layiq iş, hərəkət və ya şəxs.
Mədiyar (mac.) - macarlar; Macarıstan Respublikasının əsas əhalisi.
Məfruz, Məfruzə (ə.) - fərz olunan, nəzərdə tutulan.
Məftun, Məftunə (ə.) - vurğun, aşıq; heyran olmuş; valeh olmuş.
Məftur, Məfturə (ə.) - heyran olmuş; valeh olmuş.
Məğrub, Məğrubə (ə.) - qərb, günbatan.
Məğrur, Məğrurə (ə.) - qürurlü, vüqarlı, mənlilik hissi olan.
Məharət (ə.) - ustalıq, qabiliyyət, bacarıq, hünər.
Məhbub, Məhbubə (ə.) - sevilən, məşuq; sevgili; dost.

Məhcur, Məhcurə (ə.) – uzaqda qalmış, unudulmuş, atılmış, tərk edilmiş. XVIII əsr Azərbaycan şairi Məhcur Şirvaninin təxəllüsündən yayılmışdır.

Məhəd//Məhət (ə.) - əsli "məhd"dir və beşik deməkdir.

Məhəmməd (ə.) - bəyənilən, tərifəlayiq (Sonuncu peyğəmbərin adındandır).

Məhəmmədəğa - bax: Məhəmməd və Ağa.

Məhəmmədəli - bax: Məhəmməd və Əli.

Məhəmmədqulu - bax: Məhəmməd və Qulu.

Məhəmmədvali - bax: Məhəmməd və Vəli.

Məhər - "Məhərrəm" (bax) adının qısaltma forması.

Məhərrəm (ə.) - qadağan edilmiş, haram (Ərəb qəməri təqviminin birinci ayının adındandır).

Məhkəmə (ə.) - cinayət işlərinə və mülki mübahisələrə baxan ədliyyə orqanı.

Məhrəm (ə.) - yaxın dost, yaxın adam.

Məhvər//Mehvər (ə.) - öz ətrafında fırlanan bir şeyin ortasından keçən mil, ox.

Məhzum, Məhzumə (ə.) - məğlub edən, qalib gələn.

Məhzun, Məhzunə (ə.) - qəmli, kədərli, həzin.

Məkan, Məkənə (ə.) - yer; yurd, məskən.

Məkrub, Məkrubə (ə.) - kədərli, qəmli, məyus.

Məqam (ə.) - zaman, vaxt, an.

Məqatil (ə.) - qətl yerləri.

Məqsəd (ə.) - dilək, arzu, niyyət, məram; murad.

Məqsud, Məqsudə (ə.) - istənilən, arzu edilən şey.

Məqsum, Məqsumə (ə.) - alın yazısı, tale; bölünən, bölünmüş.

Məlik (ə.) - hökmdar, hakim (Allahın epitetlərindən biri).

Məlikabbas - bax: Məlik və Abbas.

Məlikaslan (ə., t) – «məlik» (hökmdar) və «aslan» (şir) sözlərindən düzəlmiş, qüdrətli hökmdar deməkdir.

Məlikcümşüd - bax: Məlik və Cümşüd.

Məlikəhməd - bax: Məlik və Əhməd.

Məlikəjdər - bax: Məlik və Əjdər.

Məlikəli//Məlkəli (ə.) - şah Əli, hökmdar Əli.

Məlikheydər - bax: Məlik və Heydər.

Məlikhüseyn - bax: Məlik və Hüseyin.

Məlikməmməd (ə.) - hökmdar Məmməd, şah Məmməd.

Məlikmirzə - bax: Məlik və Mirzə.

Məlikşah (ə.,f.) - şahlar şahı, hökmdarlar hökmdarı.

Məlikyegan (ə.,f.) – «məlik» və «yeganə» sözlərindən yaranmış, «hökmdar şah, böyük hökmdar» deməkdir.

Məlum (ə.) - aşkar, aydın, bəlli olan, bilinən; haqq.

Məlumat (ə.) - bir şey haqqında bilik, xəbər.

Məmduh, Məmduhə (ə.) - öyülmüş, təriflənmiş; bəyənilən.

Məmil//Məmiş - "Məhəmməd" və "Məmməd" komponentli adların əzizləmə forması.

Məmməd - "Məhəmməd" adının qısaldılmış forması.

Məmmədəğa - bax: Məmməd və Ağa.

Məmmədarif (ə.) - Məmməd və Arif.

Məmmədbağır - bax: Məmməd və Bağır.

Məmmədcan (ə.,f.) - Məmmədin ürəyi, canı, ruhu; Məmməd kimi.

Məmmədcəfər (ə.) - bax: Məhəmməd və Cəfər.

Məmmədəli//Məmmədəli (ə.) - Məmməd və Əli (IV xəlifə və I imam).

Məmmədəmin (ə.) - bax: Məmməd və Əmin (Məhəmməd Peyğəmbərin epitetlərindən biri).

Məmmədəzim (ə.) - bax: Məmməd və Əzim (Məhəmməd peyğəmbərin epitetlərindən biri).

Məmmədhənifə (ə.) - bax: Məmməd və Hənifə.

Məmmədhəsən (ə.) - bax: Məmməd və Həsən.

Məmmədhüseyn - bax: Məmməd və Hüseyin.

Məmmədxan - bax: Məmməd və Xan.

Məmmədismayıl - bax: Məmməd və İsmayıl.

Məmmədiyyə (ə.) - Məhəmmədin dinindən olan; müsəlman.

Məmmədkazım (ə.) - bax: Məmməd və Kazım.

Məmmədkərim (ə.) - bax: Məmməd və Kərim.

Məmmədqafur (ə.) - bax: Məmməd və Qafur.

Məmmədqasım - bax: Məmməd və Qasım.

Məmmədqulu - bax: Məmməd və Qulu.

Məmmədnağı (ə.) - bax: Məmməd və Nağı.

Məmmədnəbi - bax: Məmməd və Nəbi.

Məmmədniyaz (ə.,f.) - bax: Məmməd və Niyaz.

Məmmədrahim// Məmmədrəhim (ə.) - bax: Məmməd və Rahim.

Məmmədrəsul (ə.) - bax: Məmməd və Rəsul.

Məmmədrza (ə.) - bax: Məmməd və Rza.

Məmmədsəlim (ə.) - bax: Məmməd və Səlim.

Məmmədşah - bax: Məmməd və Şah.

Məmməddağı - bax: Məmməd və Tağı.

Məmmədvəli (ə.) - bax: Məmməd və Vəli.

Məmmədyar (ə.,f.) - Məmmədin dostu, Məmmədin yoldaşı.

Məmnun, Məmnunə (ə.) - razı olan, razı, xoşhal.

Məmur, Məmurə (ə.) - əmr almış, bir iş tapşırılmış; idarədə yazı ilə məşğul olan adam.

Mənsim//Mənsüm, Mənsimal//Mənsümə//Mənsümə - "Məsumə" adının dəyişdirilmiş şəkli.

Mənsur, Mənsurə (ə.) - qələbə çalmış, üstün gəlmiş; nəslə yazılmış şeir.

Mənşur, Mənşurə (ə.) - yayılmış, çap olunmuş; hökmdar fərmanı.

Məntiq, Məntiqə (ə.) – təfəkkürün qanun və normaları haqqında elm; qanuna uyğun, zəruri; düz; nitq, dil; söhbət, müsahibə.

Mənuçöhr//Mənuçöhr//Məniçöhr (f.) - Mənu nəslindən olan, Mənu sifətli.

Mənzum, Mənzumə (ə.) – nizama düzülmüş; sıra, düzüm; müntəzəm; şeir, poema.

Mənzur, Mənzurə (ə.) - nəzərdə tutulmuş, arzu edilmiş.

Mərahim//Mərayim (ə.) - mərhəmətlər; yaxşılıqlar.

Mərasim//Məraşim (ə.) - rəsmi ayinlər; təntənə, şənlik.

Mərdəğa (f.,t.) - qəhrəman, igid ağa; əliaçıq, səxavətli ağa.

Mərdalı//Mərdəli (f.,ə.) - Əli alicanablığı, Əli vəfası; Əli kimi igid, cəsur.

Mərdan, Mərdanə (f.) - kişilər, mərdlər, ərələr.

Mərdanəli//Mərdanəli - bax: Mərdan, Alı və Əli.

Mərdanət - "Mərdan" (bax) adından düzəlmişdir.

Mərdi (f.) - mərdlik, kişilik; kişiyyə xas olan. "Mərd" ilə başlanan adların ixtisar şəkli.

Mərkəz (ə.) - hər hansı şey və yerin ortası.

Məruf (ə.) - məlum, hər kəsin bildiyi, bilinən.

Mərvəl (ə.) – çaxmaqdaşı; möhkəm, sağlam oğlan.

Mərvan//Mərvin, Mərvanə//Mərvinə. (ə.) - çaxmaqdaşlı, çaxmaq daşı olan.

Məsail (ə.) - məsələlər.

Məsdər (ə.) - mənşə, mənbə.

Məsfur, Məsfurə (ə.) - yazılmış, qeyd olunmuş; tələdə yazılan övlad.

Məshur, Məshurə (ə.) - məftun edilmiş; sehlənmiş aşıq.

Məsih (y.) - Allahın mərhəməti (bax: İsa).

Məsim//Məsüm//Məsün, Məsimə//Məsümə//Məşsumə (ə.) - təmiz, pak; günahsız.

Məsləhət (ə.) - tövsiyə.

Məsmalı//Məsməli (ə.) - təmiz, pak; günahsız Əli(Məsuməli adının təhrif forması).

Məsrur, Məsrurə (ə.) - şad, şən, sevincək.

Məstəli//Məstəli (f.,ə.) - Əliyə məftun olma, Əliyə pərəstiş etmə.

Məstan, Məstanə (f.) - kefli, məst, xumar.

Məstur, Məsturə (ə.) - təmiz, bakir; örtülü, qapalı; təvazökar; yazılmış.

Məsud, Məsudə (ə.) - xoşbəxt, bəxtiyar, ağgün, şad.

Məşədəli//Məşədəli (ə.) - bax: Məşədi və Əli.

Məşədi//Məşədi (ə.) - İranın Xorasan-Məşhəd şəhərində dəfn olunmuş müqəddəslərin məzarını ziyarət edən müsəlmanlara verilən dini fəxri ad.

Məşədiabidin - bax: Məşədi və Abidin.

Məşədibəy - bax: Məşədi və Bəy.

Məşədixan (ə.,t.) – Məşhəd şəhərini ziyarət etmiş xan, hökmdar.

Məşhur, Məşhurə (ə.) - adlı, adlı-sanlı, tanınmış.

Məşkur, Məşkurə (ə.) - şükr edilən, şükrə layiq, təşəkkürə layiq.

Məşuq, Məşuqə (ə.) - sevilən, istənilən, sevgili, istəkli.

Mətəl//Mətəl - "mət" hecası ilə başlanan adların əzizləmə forması.

Mətin (ə.) - mətənatlı, davamlı, səbatlı, sarsılmaz; bərk, möhkəm.

Mətləb, Mətlubə (ə.) - arzu, istək, məqsəd, dilək; işin mahiyyəti, məsələnin məğzi.

Məzahim//Məzaim (ə.) - əziyyət verən; maneə, əngəl; əmək; əziyyətli.

Məzahir (ə.) - görünənlər, zahir olanlar; nümayişlər.

Məzbur, Məzburə (ə.) - haqqında danışılmış.

Məzdək (f.) - yaradan, yaratıcı; Tanrı.

Məzhər (ə.) - təzahür; yetişmə, nail olma; canlanma.

Məzid (ə.) - artırma, çoxaltma; əlavə etmə.

Məzkur, Məzkurə (ə.) - zikr olunmuş, haqqında danışılmış; yuxarıdakı.

Məzlum (ə.) - zülm çəkmiş, zülm olunmuş, zülm çəkən.

Midhad//Midhəd//Mithət//Mithat (ə.) - mədh etmə, öymə, tərifləmə.

Miğdəd//Miğdəd//Miğdəd//Miğdət//Miğdət//Muğdət//Müğdət//Muğdət//Müqdət (ə.) - Məhəmməd peyğəmbərin ən yaxın adamı və çobanı olmuşdur.

Mihad (ə.) - döşək.

Mikail//Mikayıl (y.) - Əslə "Mikael"dir. Qədim y. Allahı Yaxveyə bərabər olan, Tanrıya müqabil olan. Dini rəvayətə görə, dörd mələkdən biri - canlıların ruzisini təmin edən mələyin adıdır.

Miknət (ə.) - bacarıq, iqtidar; dövlət.

Miqyas (ə.) - ölçü, ölçü aləti; geniş, əhatəli, vüsətli.

Millət (ə.) - insanların tarixən dil, ərazi, iqtisadi həyat və psixi ümumiliyi əsasında əmələ gəlmiş sabit birliyi.

Minacəddin (ə.) - “minacat” və “din” sözlərindən əmələ gəlmiş və dinin minacat deyəni - minacətçisi, azançısı.

Minaxan (ə.,t.) - mina kimi qiymətli xan; minaçıların başçısı.

Minalı//Minəli - min Əli, Əli minincisi.

Minas (q.,t.) – «binas» etnonimindəndir, «güclü, qüdrətli; min aslan gücü olan» deməkdir.

Minasaz (f.) - qiymətli metaldan hazırlanmış əşyaların üzərinə mina ilə naxış vuran, mina vuran sənətkar, minaçı; zərgər; naxışçı.

Minbaşı - min əsgərin başçısı, alay komandiri (Hazırda Türkiyə və İranda).

Minəxan - min əsgərə xan olan; minbaşı; sərkərdə.

Minnət (ə.) - edilən yaxşılıq və hörmətə qarşı duyulan borcluluq hissi, özünü borclu bilmək.

Mintemir - dəmirdən olan, möhkəm bədənli, dəmir kimi sərt və sağlam.

Minyaşar - min il yaşayan, uzun ömür sürən.

Mir - ə. "Əmir" sözünün farslaşmış forması; rəis, başçı, ağa; Məhəmməd peyğəmbərin nəslindən olanların (seyidlərin) adlarına artırılan dini titullar.

Mirab (f.) - keçmişdə suvarma işlərini idarə edən şəxs (əmir).

Mirabbas (ə.) - mir (əmir): ağa, cənab, başçı, rəis; seyidlərin adlarına artırılaraq onların Məhəmməd peyğəmbərin nəslindən olduğunu bildirir; Seyid Abbas.

Mirağa (f.,t.) - seyid ağa, ağa seyid.

Miralay (ə.,t.) - alay əmiri, polkovnik.

Miralı//Mirəli (ə.) - seyid nəslindən olan Əli; əmir Əli; rəis, başçı Əli.

Miran (f.) - ağalar, seyidlər.

Miransah (f.) - əmirələr şahı, əmirələr hökmdarı.

Mirbaba - bax: Mir və Baba.

Mirbağır - bax: Mir və Bağır.

Mirbala - bax: Mir və Bala.

Mirbəşir - bax: Mir və Bəşir.

Mircalal//Mircəlal - bax: Mir və Calal, Cəlal.

Mircamal (ə.) – seyid Camal; ağa, rəis, başçı Camal.

Mircavad (ə.) - Mir Cavad; səxavətli rəis, qəlbigeniş rəhbər.
Mircəfər - bax: Mir və Cəfər.
Mirdaməd (ə.,f.) - təzə bəylərin əmiri, təzə bəylərin ən üstünü.
Mirəhməd (ə.) - Mir Əhməd; Seyid Əhməd.
Mirelyas//Mirilyas (ə.) - Mir İlyas, seyid Elyas.
Mirələm (f.,ə.) - əmirin bayrağı; bayraqların başı.
Mirəziz (ə.) - Mir Əziz; seyid Əziz; sevimli rəis, istəkli rəhbər.
Mirfərəc - bax: Mir və Fərəc.
Mirhacı (f.,ə.) - Mir Hacı; Seyid Hacı; hacıların başçısı.
Mirhadı - bax: Mir və Hadı.
Mirhasım - bax: Mir və Hasım.
Mirhəbib - bax: Mir və Həbib.
Mirhəsən - bax: Mir və Həsən.
Mirhüseyn - bax: Mir və Hüseyn.
Mirxalq - bax: Mir və Xalq.
Mirxəlil - bax: Mir və Xəlil.
Mirxıdır - bax: Mir və Xıdır.
Miri (ə.) - seyid nəslindən olan, seyidə aid.
Miriş - "mir" ilə başlanan adların əzizləmə forması.
Mirkalam//Mirkəlam (ə.) - çox gözəl, xoş və yaxşı danışan.
Mirkamal - bax: Mir və Kamal.
Mirkazım - bax: Mir və Kazım.
Mirkərim - bax: Mir və Kərim.
Mirqasım (ə.) –seyid Qasım; ağa, rəis, başçı, cənab Qasım.
Mirqələm - bax: Mir və Qələm.
Mirmehdi - bax: Mir və Mehdi.
Mirpaşa - bax: Mir və Paşa.
Mirəhim - bax: Mir və Rəhim.
Mirsadiq - bax: Mir və Sadıq.
Mirsəfi - bax: Mir və Səfi.
Mirsəftər - bax: Mir və Səftər.
Mirsəid - bax: Mir və Səid.
Mirsəlīm - bax: Mir və Səlīm.
Mirşəfi - bax: Mir və Şəfi.
Mirşərif - bax: Mir və Şərif.
Mirtahir - bax: Mir və Tahir.
Miryasin - bax: Mir və Yasin.
Miryəhya - bax: Mir və Yəhya.

Miryusif - bax: Mir və Yusif.

Mirzağa//Mirzəğa - bax: Mirzə və Ağa.

Mirzalı//Mirzəli (ə.) - Mirzə Əli, Mirzə Alı.

Mirzə (ə.,f.) - "əmir" və "zadə" sözlərinin birləşməsindən düzəlmiş və "əmir oğlu, əmir nəslindən olan" mənasındadır. Sonralar "hörmətli, möhtərəm; savadlı, oxumuş, katib" mənalarında da işlənmişdir. "Mirzə" əsl addan əvvəl gələndə "savadlı, oxumuş" mənasında ləqəb, sonra gələndə isə titul bildirir: Mirzə Cəlil, Sam Mirzə.

Mirzəbaba - bax: Mirzə və Baba.

Mirzəbala - bax: Mirzə və Bala.

Mirzəcan (f.) - Mirzənin canı, ürəyi; Mirzə ruhlu, ürəkli adam.

Mirzəhəsən - bax: Mirzə və Həsən.

Mirzəhüseyn - bax: Mirzə və Hüseyn.

Mirzəxan - bax: Mirzə və Xan.

Mirzəkişi - Mirzə və kişi sözlərindən yaranmışdır.

Mirzəqulu - bax: Mirzə və Qulu.

Mirzəmi - Mirzə əmi.

Mirzəyar - mirzəni sevən, mirzənin dostu, köməyi.

Misəllim//Müsəllim (ə.) - təslim edən, tapşıran.

Misgər (f.) - misdən müxtəlif qablar qayıran usta.

Misgin//Miskin (ə.) - fəqir, biçarə, bədbəxt, yazıq.

Misir (ə.) - böyük şəhər, iri yaşayış məntəqəsi (Misir ƏR-nin adındandır).

Misirxan - Misir xanı, böyük şəhərin xanı.

Misri - Misrə məxsus; misirli; Koroğlunun qılıncına verilən ad.

Mişkat (ə.) – çıraq qoyulan qab; şamdan; evin, nəslin odunu qoruyub saxlaya bilən oğul.

Mizam//Mizan (ə.) - ölçü, meyar, çəki, tərəzi; səviyyə, dərəcə; nizam, qayda.

Mobid//Mobit//Möbid (ə.) - zərdüşt dininə məxsus kahin; bilikli, alim.

Mobil, Mobilə - "Müqbil" (bax) adının dəyişdirilmiş şəkli.

Molla (ə.) - ağa, cənab, sahib (Böyük ruhani alimi, qazı; xacə, dini məktəblərdə dərs deyən müəllim - moula və ya mövla).

Mollağa (ə.,t.) - Molla Ağa; "bizim ağamız" mənasında olan "maulana" sonralar "molla" və "müəllim" (ilk ərəb məktəblərində şagirdlərə dərs deyən şəxslərə "maulana" şəklində müraciət edərmişlər) formasına düşmüşdür.

Möcüz, Möcüzə (ə.) - xariqə, qeyri-adi, heyrət doğuran.

Möhbala - "Mehbala" adının (bax) dəyişilmiş forması.

Möhbəddin (ə.) - əsl "mühəbbəddin"dir; dini sevən, dinə bağlı olan.

Möhkəm (ə.) - davamlı, bərk; sağlam.

Möhlət (ə.) - vaxt vermə; müddət; icazəli vaxt.

Möhnət (ə.) - əziyyət, zəhmət, qayğı, kədər, qüسسə; bəla, müsibət.

Möhsim//Möhsüm - "Möhsün"ün (bax) dəyişdirilmiş forması.

Möhsün//Mövsün//Mönsün//Mövsüm, Möhsünə//Mövsünə//Mövsümə (ə.) - yaxşılıq edən, xeyirxah, xeyirli.

Möhtərəm (ə.) - ehtirama layiq, əziz, hörmətli.

Möhtəsib (ə.) - bələdiyyə rəisi; şəriət işlərinə nəzarət edən.

Möhtəsim (ə.) - Allah tərəfindən müdafiə olunan, Allahın müdafiə etdiyi.

Möhbəbət//Mühəbbət (ə.) - sevgi, eşq, məhəbbət.

Mömin, Möminə (ə.) - dindar kişi (və ya qadın).

Mötbər (ə.) - etibarlı, inanılmış, hörmətli, nüfuzlu.

Mötəşəm//Möhtəşəm (ə.) - əzəmətli, öz böyüklüyü ilə insanı valeh edən, həşəmətli, ehtişamlı, göz qamaşdıran.

Mövlə (ə.) - cənab, ağa; yaradan, yaratıcı; Allah, Tanrı.

Mövlam//Möylam//Mevlam (ə.,t.) - mənim Tanrım; mənim ağam.

Mövlamqulu (ə.,t.) - Tanrının qulu; ağanın köləsi.

Mövlamverdi//Mövlanverdi (ə.,t.) - Tanrım verdi; Ağam verdi.

Mövlan//Mevlan (ə.,t.) - sənin Tanrın, sənin ağan.

Mövlanə (ə.) - Şərqdə hörmət üçün bəzi islam alim və şairlərinə verilən ad.

Mövlud//Mövlüd//Mehlud//Meylud, Mövludə//Mehludə//Meyludə (ə.) - doğum, doğuluş, doğulma; peyğəmbərin doğum günü, ad günü.

Mövluddin//Mövlüddin (ə.) - dinin doğuluşu, dinin zühuru.

Mövsüm, Mövsümə//Mövsumə (ə.) - fəsil, ilin 4 fəslindən hər biri, bir şeyin müəyyən vaxtı; adlandırılmış, qeyd olunmuş.

Muğan - muğlar; muğların yaşadığı yer (Muğ qədim hun-türk tayfalarından birinin adıdır və "tərifləmək, şöhrətləndirmək" kimi də izah edilir).

Muğbil//Müqbil//Muqbil (ə.) - taleyi yaxşı gətirən, xoşbəxt, bəxtiyar, ağgün.

Muğum//Müğüm, Muğumə (ə.) - daimi, əbədi, çox yaşayan, möhkəm.

Muğumalı//Muğuməli (ə.) - daimi, əbədi, çox yaşayan; möhkəm Əli.

Muxtar (ə.) - seçilmiş (Məhəmməd peyğəmbərin epitetlərindən biri).

Mukafat//Mükafat (ə.) - insan fəaliyyətini qeyd etmək üçün ona verilən bəxşiş, qiymətli hədiyyə.

Munis, Munisə (ə.) - ünsiyyət saxlayan, mehriban.

Murad (ə.) - arzu, məqsəd, niyyət, istək, dilək.

Muradah//Muradəli - bax: Murad, Alı və Əli.

Muradxan (ə.,t.) - Murad xan; hökmdarın arzusu, xanın diləyi.

Murğuz//Murquz (ə.,t.) - oğuz quşu; taxıllar fəsiləsindən qarğıdalıya bənzər bitki.

Murtuz//Murtuzal//Murtazal//Mürtəzal//Mürtəz (ə.) - seçilmiş, razılaşıdırılmış, arzu edilən (İmam Əlinin epitetlərindəndir).

Murtuzalı//Murtuzəli (ə.) - Mürtəza Əli, seçilmiş, bəyənilmiş Əli.

Murtuzqulu (ə.,t.) - Mürtəza Əlinin qulu.

Musa (ə.) - suya batmaqdan qurtulmuş, sudan xilas olmuş ("Bibliya"da adı çəkilmiş əfsanəvi Moşa peyğəmbərin qədim y. adının ə. forması).

Musaxan (ə.,t.) - Musa xan; xan, hökmdar Musa.

Musavər (ə.) - Musa mömini; Musaya inanan.

Museyib//Müseyib (ə.) - ehtiyatlı hərəkət edən, ehtimalla iş görən.

Musəddin (ə.) - Musa peyğəmbərin dini; Musa peyğəmbər tərəfindən yaradılan din.

Musəvi (ə.) - yəhudi; Musa dinindən olan.

Mustafa (ə.) - seçilmiş, bəyənilmiş (Məhəmməd peyğəmbərin epitetlərindən biri).

Muştaq//Müştaq//Miştaq (ə.) - arzu edilən, arzulanan.

Muştuluq - xeyir xəbər, sevindirici və xoş söz; müjdə; şad xəbər gətirənə verilən hədiyyə, bəxşiş.

Mutlu - xoşbəxt, firavan.

Mutluağa - xoşbəxt ağa, firavan ağa.

Mutlualp - xoşbəxt igid, xoşbəxt qəhrəman.

Mutlubay//Mutlubəy - xoşbəxt bəy, firavan bəy.

Mutluxan - xoşbəxt xan, firavan xan.

Mutu (q.,t.) - qaşqabaqlı; qaşqabaqlı oğlan.

Müasir (ə.) - başqaları ilə eyni dövrdə yaşayan; çağdaş.

Müaviyyə//Maviyə (ə.) - "göy rəng" ifadəsinin cəmi; gömgöy.

Mübadil (ə.) - «mübadil» sözündən olub, bir şey verib əvəzində başqa bir şey alma; dəyişmə.

Mübarək//Nübarək (ə.) - gözəydnliyi vermə; mübarək olsun.

Mübariz//Mübarizə (ə.) - mübarizə aparən, çalışsan; döyüşçü, vuruşan.

Mübaşir (ə.) - İranda kəndi idarə etmək üçün mülkədarın təyin etdiyi adam.

Mübəşşir (ə.) - xoş xəbər gətirən, muştuluqçu, muştuluq gətirən.

Mübin (ə.) - yaxşını və pisi, düzgünü və yalanı ayıran; açıq, aydın, aşkar, bəlli olan.

Mücahid (ə.) - fədai, inqilabçı, üsyançı.

Müctəba//Müştəba (ə.) - seçilmiş, seçkin, bəyənilmiş.

Müdafiə//Müdafə (ə.) - hücumdan qorunma, hücum qarşı durma.

Müdavim (ə.) - davam edən, davamlı; tələbə.

Müdrək, Müdrəkə (ə.) - dərin dərrakəli, çox ağıllı, çox dərin düşünən, aqıl, dünyagörmüş; kamala yetmiş.

Müdvər - "ümidvər" sözünün qısaldılmış forması.

Müfid, Müfidə (ə.) - faydalı, mənfəətli, xeyirli, əlverişli; yarayan, ibrətəməz.

Müfti (ə.) - hüquq məsələləri üzrə fitva verməyə ixtiyarı olan, yüksək vəzifəli ruhani; sünnilərin dini işlərinə rəhbərlik edən ruhani.

Mühacir (ə.) - müxtəlif səbəbdən vətəndən kənarında yaşayan adam.

Mühafiz (ə.) - mühafizə edən, qoruyan; mühafizəçi.

Müharib//Müharibə (ə.) - savaşı, vuruş; döyüşçü, cəngavər.

Mühəddin (ə.) - hüdud qoyan, məhdudlaşdıran; təyin edən, müəyyənləşdirən.

Mühib, Mühibə (ə.) - sevən, aşıq olan; dost.

Mühid//Mühit (ə.) - hər hansı boşluğu dolduran və müəyyən xassələrə malik olan maddə, cisimlər.

Mühidəli//Mühidəli//Mühitalı//Mühitəli (ə.) - mühitin Əlisi; maddə və cismin Əlisi.

Mühidbəy//Mühitbəy (ə.,t.) – mühitin bəyi; maddə və cismin bəyi.

Mühiddin//Mühəddin (ə.) - dinin mühiti; dinin canlandırılması.

Mühidxan//Mühitxan (ə.,t.) - mühitin xanı; maddə və cismin xanı.

Müxalif (ə.) - zidd, əks, qarşı, əleyhinə olan.

Müxlis//Muxlis, Muxlisə//Müxlisə//Muxlisət (ə.) - xalis, təmiz; səmimi olan, sədaqətli.

Müxtədir (ə.) - güclü, qüvvətli.

Müjdə (f.) - şad, sevindirici xəbər.

Mükəlim (ə.) - həmsöhbət, tərəf müqabili.

Mükərrəm (ə.) - səxavətli, əliaçıq, kəramətli.

Müqabil//Müğabil (ə.) - üzbəüz, qarşı tərəf, qarşı-qarşıya.

Müqəddəm (ə.) - qabaqda olan; qabaq, əvvəl.

Müqəddər (ə.) - bəlli olan, təyin olunmuş; anlaşılan.
Müqəddəs (ə.) - Allaha aid olan, Tanrıya məxsus olan.
Müqim//Mukim (ə.) - yaşayan, duran, qalan, əbədi, həmişəlik.
Müqtədir (ə.) - qüdrətli, güclü; bacarıqlı, iqtidarlı, məharətli.
Müləhiz (ə.) - seyr edən; düşünən, fikirləşən, əlavə edən.
Müləzim (ə.) - lazımi, gərəkli; yavər, cangüdəm, leytenant.
Mülkəh//Mülkəli (ə.) - torpaq sahibi olan Əli, mülk sahibi Əli.
Mülkədar (ə.,f.) - torpaq sahibi olan zadəgan, mülk sahibi.
Mülkibəy//Mülkübəy (ə.,t.) - torpaq sahibi olan bəy, mülk sahibi olan bəy; bəy mülkü.
Mülkixan//Mülküxan (ə.,t.) - mülkü olan xan, torpaq sahibi olan xan, xan mülkü.
Mülkişah//Mülküşah (ə.,t.) - şah mülkü; torpaq, mülk sahibi olan şah.
Mümtəz//Mumtəz (ə.) - başqalarından seçilən, seçilmiş, gözəl, əla.
Münasib (ə.) - uyğun, müvafiq, yaraşan.
Münif//Münifə (ə.) - yüksək, ali, ulu, böyük.
Münir//Munir//Minur, Munirə//Münirə//Minirə//Minurə (ə.) - parlaq, nurlandıran, işıq verən, işıqlı.
Münsif, Münsifə (ə.) - mübahisəli işi həll edən şəxs.
Müntəzir (ə.) - intizar çəkən, gözləyən; ümid bəsləyən.
Müraciət (ə.) - birinə üz tutub söylənilən söz, çağırış; xahiş.
Mürid, Müridə (ə.) - şagird; tərəfdar, ardıcıl; hər hansı təriqət şeyxinin ardınca gedən.
Mürsəl (ə.) - elçi, Allah tərəfindən göndərilmiş adam; peyğəmbər.
Mürşid//Mürşüd, Mürşidə//Mürşüdə (ə.) - yolgöstərən, rəhbər, şeyx, müəllim, təriqət başçısı.
Mürşidalı//Mürşidəli//Mürşüdalı//Mürşüdəli (ə.) - yolgöstərən rəhbər, müəllim Əli.
Mürüvvət (ə.) - mərdlik, comərdlik; mərhəmət, insanlıq.
Mürvət - bax: Mürüvvət.
Müsafir, Müsafirə (ə.) - səfər edən, səfərə gedən; səyahətçi; qonaq.
Müsahib (ə.) - biri ilə söhbət edən, söhbətdə iştirak edən.
Müsaid (ə.) - kömək edən; köməkçi.
Müsbət (ə.) - sübut olunmuş, etiraz doğurmayan; yaxşı.
Müsəddiq (ə.) - təsdiq edən, doğru sayan; yoxlayan; dostluq edən.
Müsəf (ə.) - saf, təmiz, qarışıq olmayan; saflaşdırılmış.
Müsəllim (ə.) - təslim edən, tapşırıan.
Müsəmma (ə.) - adlandırılan; adlı, adlanan.

Müsənnif (ə.) - müəllif, əsəri yazan; bəstəkar.
Müsəvvir (ə.) - təsvir edən, çəkən, rəssam.
Müslim//Müslüm, Müslimə//Müslümə (ə.) - müsəlman.
Müstacab//Müstəcab//Müstəcab//Müstəcib (ə.) - istəyi yerinə yetirilən, xahişi qəbula keçən.
Müstəqim (ə.) - düz, doğru; sağlam; düzünə.
Müşavir (ə.) - məsləhət verən, məsləhətçi, məşvərətçi.
Müşfiq//Müşviq, Müşviqə//Müşfiqə (ə.) - şəfqətli, mehriban, mərhəmətli.
Mütəlib//Mütəllib (ə.) - tələb edən, tələbkar; iddiaçı.
Müştəb (ə.) - şübhə, şübhə doğuran; aydın olmayan.
Mütəllim (ə.) - elm öyrənən, dərslər alan; “Mütəllim”- “tələbə” sözündəndir.
Müzəfəddin (ə.) - dinə əlavə.
Müzəhim//Məzəhim (ə.) - zəhmət verən, əziyyətə salan.
Müzəhər, Müzəhərə (ə.) - bir şeyin zahir olduğu, baş verdiyi yer.
Müzəkər (ə.) - mərd adam; danışq aparma, fikir mübadiləsi etmə.
Müzəmil (ə.) - məzəmmətlənən, danlanan.
Müzəffər (ə.) - qalib, qələbə çalmış, zəfər qazanmış.

Ə N Ə

Nabatlı//Nabatəli//Nobatalı//Nobatəli (f.,ə.) - Nabat Əli, şirin Alı, Əli.
Nabatı//Nəbatəti (ə.) - bitkiyə aid olan, bitkiyə oxşayan, bitkidən olan.
Nabil//Nəbil, Nabilə//Nəbilə (ə.) - fəzilətli, zəkalı, zəka sahibi; ağıllı, tərbiyəli, gözəl xasiyyətli.
Nabir, Nabirə (f.) - nəvə.
Nabit (ə.) - böyüyən, yetişən, çiçəklənən, boy atan.
Naci// Nəci, Naciyyə//Naciyə (ə.) - nicat tapan, xilas olan; qurtaran, sərbəstliyə çıxan.
Nacib, Nacibə//Nəcibə (ə.) - adlı, sanlı, nəcabətli, alicənab, bağışlanılan.
Nadi, Nadiyə (ə.) - bağırən, çağırən, çığırən, qışqırən; rus.- “Nadya” adının ixtisar forması.
Nadim//Nədim, Nadimə//Nədimə (ə.) - şahın, hakimin həmsöhbəti; müsahibini əyləndirməyi bacaran; səmimi yoldaş.
Nadir, Nadirə (ə.) - aztapılan, az əldə edilən, qeyri-adi.
Nadirşah//Nədirşah (ə.,f.) - Nadir şah; aztapılan şah, qeyri-adi şah;

Nafiq, Nafiqə (ə.) - xeyir, mənfəət verən, xeyirxah.
Nafil, Nafilə//Nəfilə (ə.) – bihudə, hədəf, boş yerə, nahaq.
Nafis, Nafisə//Nəfisə//Nəfisət (ə.) - nəfis şey, incə şey, zərif şey.
Nafiz, Nafizə (ə.) - nüfuz edən, təsir göstərən; nüfuzlu.
Nağdalı//Nağdəli//Nəğdəli - “Nəqdi-Əli” izafətindəndir; Əlinin verdiyi.
Nağdı (ə.) - pul; var-dövlət, sərvət; mövcud olan, əldə olan.
Nağı//Nəği (ə.) - qarışıqsız, qatışıqsız, saf, təmiz, xalis.
Nahid, Nahidə (ə.) - həddi-büluğa çatmış, yeniyetmə; Zöhrə ulduzu.
Nahil, Nahilə (ə.) - xurma ağacı; mumdan düzəldilmiş süni ağac.
Naxçıvan - dünyanın nəqşi, cahanın bəzəyi mənasında olan “nəqşi cahan” sözlərindən yaranmışdır.
Naib//Nayib//Nayib, Naibə//Nayibə (ə.) - müavin, canişin; vəkil.
Naibəli (ə.) - Əli köməkçisi, Əli canişini.
Naiq//Nayiq (ə.) - od, alov, şölə.
Nail//Nayil, Nailə//Nayilə (ə.) - arzusuna yetişən, istəyinə çatan.
Naim//Nayim, Naimə//Nayimə (ə.) - yatan, yuxuda olan; yumşaq, sümüksüz.
Nair//Nayır//Nayir, Nairə//Nayirə (ə.) - od, alov, şölə, işıq saçan; dost, yoldaş.
Nakam (f.) - kamına çatmamış, arzusu yerinə yetməmiş.
Naqil (ə.) – daşıyan, bir yerdən başqa yerə aparan, nəql edən, danışan, istiliyi, elektriki, səsi başqa cismə keçirən.
Naqim//Nəqim, Naqimə//Nəqimə (ə.) - lağım; xoşbəxtlik, salamatlıq.
Namaz (f.) - müsəlmanların gündə beş dəfə müəyyən qaydalar üzrə icra etdikləri ibadət.
Namazalı//Namazəli (f.,ə.) - Əli namazı, Alı namazı.
Namdar (f.) - adlı-sanlı; igid, qəhrəman.
Naməddin (f.,ə.) - dinin adı, şanı, şöhrəti.
Namət (f.,ə.) - adı bəlli, adlı, adlar.
Nami, Namiyə (ə.) - adlı, məşhur, adlı-sanlı.
Namid, Namidə (ə.) - adlı, adı olan, adlanmış.
Namik//Namiq, Namiqə (ə.) - bəzəyən, zینətləndirən, süsləyən.
Namiqkamal (ə.) - bax: Namiq və Kamal.
Namil, Namilə (f.,t.) - adla, ada aid, adı ilə; ilin adlısı.
Namizəd (f.) - bir işə, qulluğa təyin və ya qəbul edilməsi nəzərdə tutulan adam; nişanlı, adaxlı.
Namus (yun.) - şərəf, qeyrət, heysiyyət.

Narkom (r.) - “narodny komissar” birləşməsinin ilk hecalarından düzəlmişdir.

Narsud (r.) - “narodny sud” sözlərindən düzəlmişdir.

Naseh//Nasih, Nasihə//Nasiyə//Nasya (ə.) - nəsihət verən, öyüd verən.

Nasib//Nəşib, Nasibə//Nəşibə (ə.) - yaxın, doğma; əsil-nəcabətli, qohum.

Nasif//Nəşif, Nasifə//Nəşifə (ə.) - yetişmiş meyvə, qadın örpəyi, kişi papağı; zolaqlı parça.

Nasir, Nasirə (ə.) - qalib, müzəffər.

Naşid, Naşidə (ə.) - şeir oxuyan, şeir yazan, ahəngdar oxuyan.

Naşir (ə.) - nəşr edən; yayan.

Natiq, Natiqə (ə.) - nitq söyləyən, yaxşı danışan.

Nazif//Nəzif, Nazifə//Nəzifə (ə.) - pak, təmiz, saf.

Nazil, Nazilə//Nəzilə (ə.) - düşən, enən; qonaq, mehman.

Nazim, Nazimə (ə.) - nizama salan; nəzmə çəkən.

Nazir, Nazirə (ə.) - nəzarət edən, nəzarətçi; nazirliyə başçılıq edən.

Nehman//Neman//Neyman//Niman (ə.) - qan; qırmızı.

Nemət//Nəmət (ə.) - sərvət, dövlət.

Nemətdin//Neyməddin (ə.) - dinin sərvəti, varı, dövləti.

Nemətulla (ə.) - Allahın neməti, Tanrının sərvəti.

Neysan, Neysanə (f.) - Rum təqviminə görə aprel ayı və bu ayda yağan yağış.

Neyzən (f.) - tütək çalan, ney çalan.

Nəbahət (ə.) - şan, şöhrət, şərəf.

Nəbil//Nabi (ə.) - peyğəmbər, rəsul; xəbər verən, xəbər gətirən.

Nəbiulla//Nəbiyulla (ə.) - Allahın peyğəmbəri.

Nəbiyəddin (ə.) - dinin nəbisi, dinin peyğəmbəri.

Nəcədt//Nəjdəd - (ə.) - igidlik, qəhrəmanlıq, şücaət.

Nəcəf (ə.) - Məkkə və Mədinə yolunda yerləşən şəhərin adındandır. IV xəlifə Həzrət Əlinin məzarı bu şəhərdə yerləşdiyi üçün "Məşhəd Əli", "Əlinin dəfn olduğu yer", "Nəcəf əl-Kufə" də adlanır.

Nəcəfağa - bax: Nəcəf və Ağa.

Nəcəfulu//Nəcəfəli (ə.) - Əli şəhəri, Alı şəhəri, Əli Nəcəfi.

Nəcəfxan - bax: Nəcəf və Xan.

Nəcəfqulu (ə.,t.) - Əlinin qəbri olan yerin qulu; Əlinin qulu.

Nəcib, Nəcibə (ə.) - nəcabətli, yaxşı nəsilli; ürəyitəmiz.

Nəcibalı//Nəcibəli (ə.) - nəcabətli Əli; ürəyitəmiz Alı; Əli nəcabətli.

Nəcibəddin (ə.) - «nəcib» və «din» sözlərindən düzəlmiş, «dinin nəcabətli nümayəndəsi, təmsilçisi» deməkdir.

Nəcibulla (ə.) - Allahın nəcib adamı, Tanrının nəcabətli adamı.
Nəcim, Nəcimə (ə.) - ulduz.
Nəcməddin (ə.) - dinin ulduzu.
Nəcmi, Nəcmiyyə (ə.) - ulduza aid, ulduza məxsus olan.
Nəcmulla (ə.) - Allahın ulduzu, Tanrının ulduzu.
Nədamət//Nidamət (ə) - peşimançılıq.
Nəfi (ə.) - faydalı, xeyirli, qazancla əlaqəli olan.
Nəğməddin (ə.) - dinin nəğməsi, dinin şərqişi.
Nəhməd//Nəhmət (ə.) - şükürü-səna edirik.
Nəhmədulla//Nəhmətulla (ə.) - Allahın hərisi, Tanrının doymaz bəndəsi.
Nəim, Nəimə (ə.) - nemətli, bol; xoşbəxt yaşayan, bəxtiyar yaşayan.
Nəiməddin (ə.) - dinin neməti, dinin xoşbəxti.
Nəimi (ə.) - nemət, bolluq, sərvət içində yaşama.
Nəmrud - qədim Babilistanın əfsanəvi hökmdarının adı.
Nərbala (f.,t.) - nər balası; nər kimi bala; igid bala, cəsur övlad; qəhrəman.
Nərçə (f.,t.) - balaca erkək dəvə balası.
Nəriman//Nərman, Nərmanə (f.) - döyüşkən, cəsur, igid, qəhrəman.
Nərmi (f.) - yumşaq, lətif, mülayim.
Nəroğlan (f.,t.) - qəhrəman oğlan, igid və cəsur oğlan.
Nərtəkin - nər təkin, igid kimi, qəhrəman təki(n); qəhrəman varis.
Nəsibəli (ə.) - Əli dostu, Əli əsilli.
Nəsibulla (ə.) - Allahın dostu, Tanrının yaxını.
Nəsil (ə.) - əcdadı bir olan qohumlar silsiləsi.
Nəsiman (ə.) - gözəl meh, ürəyəyatan səba yeli.
Nəsimi, Nəsimə (ə.) - səhər mehi, xəfif və lətif meh.
Nəsir//Nəsür, Nəsirə//Nəsürə (ə.) - köməkçi, tərəfdar, əldən tutan.
Nəslixan - xan nəslindən, soyundan olan, əsilli, nəsilli.
Nəslişah - şah nəslindən, soyundan olan, əsilli, köklü.
Nəsrəddin (ə.) - dinin köməyi, dinin yardımı.
Nəsrulla (ə.) - Allahın köməkçisi, Tanrının yardımçısı.
Nəşat (ə.) - sevinc, şən olma, kef, şadlıq.
Nəşət (ə.) - törəmə, hasil olma, yetişmə, meydana gəlmə; irəliləmə.
Nəvahi (ə.) - qadağan olunmuş işlər və ya şeylər; şəriətə zidd hərəkətlər.
Nəvai (f.) - səsi olan; nəğməli; ahəngdar, lətif.
Nəvazi (f.) – oxşanan, əzizlənən; çalınan (musiqi).

Nəvva (f.) - avaz, ahəng, musiqi səsi.
Nəvvab (ə.) - naiblər, canişinlər, vəkillər.
Nəvvar, Nəvvarə (ə.) - işıq verən, nur saçan.
Nəyyur, Nəyyurə (ə.) - işıqlı, parlaq, nurlu; işıqlı cizim.
Nəzər (ə.) - baxış, baxma; fikir, mülahizə.
Nəzərəğa - bax: Nəzər və Ağa.
Nəzəralı//Nəzərəli (ə.) - Əli nəzəri.
Nəzərخان - bax: Nəzər və Xan.
Nəzih, Nəzihə//Nəzixə (ə.) – təmiz, əxlaqlı, saf, pak; dost, məsləhətçi.
Nəzir, Nəzirə (ə.) - pay; bənzər, oxşar, misal, tay.
Nəzirəli//Nəzirəli (ə.) - Əli nəzəri.
Nəzirməmməd (ə.) - Məhəmməd nəziri.
Nəzmi, Nəzmiyyə//Nəzmiyyə (ə.) - nizama düzmək, şeir; mənzumə, şeiriyət, poeziya.
Nəzrəddin (ə.) - dinin nəziri; dinin təzəliyi, tərəvəti.
Nicat//Nəcat//Nəcati//Nicati (ə.) - qurtuluş; xilas olma, azad olma.
Niftalı//Niftəli (ə.) - Əslində “nütfə” (toxum, maya) və “Əli” (bax) sözlərindən əmələ gəlmiş və “Əli övladı” mənasındadır.
Nifti (ə.) - “Niftəli” adının ixtisar-əzizləmə forması; qəzəb, coşma.
Niftulla (ə.) - Allahın övladı, Allahın yaratdığı.
Nihad//Nihat//Niyad (f.) - yaradılmış, xilqət; təbiət, xasiyyət.
Nihal//Niyal, Nihalə//Niyalə (f.) - cavan ağac, fidan; gənc, yeniyetmə.
Nihan, Nihanə (f.) - gizli saxlanmış, məxfi; qaib.
Nijad//Nijat (f.) - soy, kök, nəsil, nəşəb.
Nikbin (f.) - həyatdan razı, şən, ümidli, gələcəyə inanan.
Nikbur//Nikpur - f. "nik"(yaxşı, xoş) və "bur"(bir), "pur"(pir-od, ocaq; övlad) sözlərindən düzəlmiş, "yaxşı od, xoş ocaq; yaxşı oğul, yaxşı övlad"(övlad, xüsusən oğlan atanın biri - piri-odu, ocağı hesab edilir) mənasındadır.
Niqay, Niqayə (f.,t.) - gözəl ay; gözəl uşaq.
Nisan (ə.) - Roma təqvimindən aprel ayına uyğun gələn ay və həmin ayda yağan ilk yağış.
Nisar, Nisarə (ə.) - bağıslama, qurban etmə, qurban vermə.
Nişad//Nişat (ə.) - sevinc, şadlıq.
Nişan, Nişanə (f.) - əsər, əlamət, iz; nişanlanma.
Niyaməddin (ə.) - dinin qını (qılınç, xəncər); dinin bolluğu.
Niyaz (f.) - yalvarış, xahiş; ehtiyac; hədiyyə, bəxşiş.
Niyazalı//Niyazəli (ə.) - Əli hədiyyəsi, Alı bəxşişi.

Niyazi (f.) - nəzir-niyazla bağlı olan; yalvarışla əlaqədar olan.
Niyətağa (ə.,t.) - ağanın qəsdı, məramı; ağanın məqsədi.
Niyətxan//Nıyyətxan (ə.,t.) - xanın qəsdı, məramı, məqsədi.
Niyətşah//Nıyyətşah (ə.,f.) - şah məramı, hökmdar arzusu.
Nizam (ə.) - qayda-qanun, intizam.
Nizaməddin (ə.) - dinin qayda-qanunu, dinin nizamı.
Nizami (ə.) - qayda-qanunlu, nizamlı; nizama düzən; nəzmə çəkən.
Nizəxan (f.,t.) - xanın silahı, xanın nizəsi; xanın müdafiəçisi.
Nodar//Nodər - Nadir adının acar dilində dəyişdirilmiş forması.
Nofəl (ə.) - əlavə edilən, üstünə gələn, artırılan; hədiyyə, bəxşiş; qənimət.
Nofər (f.) - yeni işıq, təzə parıltı; yeni igid, qəhrəman.
Noqay//Noğay//Nuğay//Nuqay - türk tayfalarından birinin adı (XIII əsr Qızıl Orda sərkərdəsi Noğayın adıdır. Hazırda 70 min nəfərdir, Dağıstan, Çeçenistan və s. yerlərdə yaşayırlar); möhkəm, sağlam; yaradıcı.
Novruz (f.) - yeni gün; Bahar bayramı.
Novruzağa - bax: Novruz və Ağa.
Novruzalı//Novruzəli (f.,ə.) - Əlinin yeni günü, Alının təzə günü.
Novruzbala - bax: Novruz və Bala.
Novruzəxan - bax: Novruz və Xan.
Novruzqulu - bax: Novruz və Qulu.
Noyabr(1.) - təqvim ilinin 11-ci ayı.
Noyan - sərkərdə, komandir; general.
Nöhbaba//Nuhbaba (y.,t.) - Nuhun babası; baba Nuh.
Növcavan//Nöycavan//Nöycüvan (f.) - yeniyetmə, gənc.
Növrəs//Növrəst//Novrəs, Novrəstə//Nüvrəstə//Növrəstə (f.) - yeniyetmə, gənc, cavan.
Nuh (y.) - sakitlik, rahatlıq, sakit olma, rahat olma (Qədim yəhudi əfsanəvi Noah peyğəmbərin ərəb dilində adı).
Nuhalı//Nuhəli (y.,ə.) - Əlinin sakitliyi; sakit, rahat Əli.
Nuhbala//Nöhbala - Nuh bala, balaca Nuh..
Nuhəddin (ə.) - dinin Nuhu.
Nuhu - Allahın Nuhu; Nuh kimi, Nuha aid olan.
Nur, Nurə (ə.) - işıq, aydınlıq, parlaqlıq; hörmət, şan, şöhrət.
Nurad (ə.,t.) - nurlu ad, işıqlı ad.
Nurağa - bax: Nur və Ağa.
Nural (ə.,t.) - işıq al, nurlan, şövqlən; al-qırmızı.

Nuralı//Nurəli (ə.) - Əlinin işığı, Alının nuru.
Nuramməd - Nur Məmməd; nurlu, işıqlı Məmməd.
Nuran//Nurani, Nurənə (ə.,f.) - nur kimi, işıq kimi; nursaçan.
Nurbaba - bax: Nur və Baba.
Nurbala - bax: Nur və Bala.
Nurçin (ə.,f.) - nur yığan, işıq toplayan.
Nurəddin//Nurətdin//Nürəddin//Nürətdin//Nuriddin (ə.) - dinin nuru, dinin işığı.
Nurəhməd (ə.) - Əhmədin (Məhəmməd peyğəmbərin epiteti) nuru, Əhmədin işığı.
Nurhan, Nurhanə (ə.,f.) – «nur» sözü və «-han» şəkilçisindən düzəlmiş, «nurlu, işıqlı» deməkdir.
Nurhəsən (ə.) - Həsənin nuru, Həsənin işığı, aydınlığı.
Nurhüseyn (ə.) - Hüseynin nuru, Hüseynin işığı, aydınlığı.
Nurxan - Nur xan; nurlu xan, işıqlı xan.
Nuri, Nuriyyəll//Nuriyyat//Nuriyyətl (ə.) - işığa aid olan, işıqlı, aydınlaşmış.
Nurid, Nuridə (ə.,f.) - gözün işığı, gözün nuru. “Nurdidə” adındandır.
Nurkan, Nurkanə (ə.) - nur, işıq mədəni, nur, işıq mənbəyi; qanı nurlu olan.
Nurkişi - nur kişi, nurani kişi.
Nurqamət (ə.) - nur qamətli, boy-buxunu nurlu.
Nurlan, Nurlana//Nurlanə - nur saçan, işıqlanan, parlayan (“Svetlana” adının yarımalkası).
Nurlu (ə.,t.) - işıqlı, aydın, parlaq.
Nurman, Nurmanə - nurdan olan adam, nurdan yaranmış; nurlu adam.
Nurmədəd (ə.) - Nur Mədəd; nurlu, işıqlı Mədəd.
Nurməmməd (ə.) - Məmmədin nuru, Məmmədin işığı.
Nurpaşa (ə.,t.) - Nur Paşa; nurlu, işıqlı paşa; paşanın nuru.
Nurruh (ə.) - ruhun nuru, işığı; ruhun aydınlığı.
Nursal, Nursalə (ə.,t.) - nur sal, işıq sal, parla.
Nursan, Nursanə (ə.,t.) - işıqsan, parlaqsan; şöhrət işığı.
Nursay (ə.,t.) - “nur” və «say» sözlərindən düzəlmiş, «nurlu, işıqlı say» deməkdir.
Nurşad (ə.,t.) - nurlu şad, işıqlı oğlan, nurlu xanzadə.
Nurşan//Nurşən - işıq çoxalan yer; işıq sevinci, işıqlı görünən.
Nurşid//Nurşud (ə.) - nurun şüası, parıltısı, nurun ziyası.
Nurtay//Nurtək (ə.,t.) - nura tay olan; nur, işıq kimi.

Nuru (ə.) - nurlu; “nur” ilə başlanan adların ixtisar-əzizləmə forması.
Nurulla (ə.) - Allahın nuru, Tanrının işığı.
Nuruş - "nur" hecası ilə başlanan adların əzizləmə forması.
Nurzaman (ə.) - zamanın nuru, işığı, parıltısı; zamanın nuru.
Nuşirəvan (f.) - ölməz ürək, daimi qəlb (“Ənuşirəvan” adının ixtisar forması).
Nüçəba (ə.) - nəcib adamlar, əsilli adamlar.
Nüdrət (ə.) - az tapılan, nadir, seyrək hallarda olan.
Nümayiş (f.) - nəyin isə göstərilməsi, göstərmə.
Nüsrəddin//Nüsrətdin (ə.) - dinin qələbəsi, dinin köməyi.
Nüsrət (ə.) - qələbə; kömək, yardım.
Nüsrətali//Nüsrətəli (ə.) - Əli köməyi, Alı yardımı.
Nüsrətulla (ə.) - Allahın köməyi, Tanrının yardımı.

Ə O Ə

Obrik - kələ-kötür, çuxurlu, qazılmış yer; səngər, xəndək.
Ocaq - od və -caq; od yandırılan yer; pır, müqəddəs yer, yurd.
Ocaqalı//Ocaqəli (t.,ə.) - Əli piri, Alı ocağı.
Ocaqıxan - bax: Ocaq və Xan; xan ocağı, xana aid ocaq.
Ocaqqulu - müqəddəs yerin qulu; ocağın qulu, od qulluqçusu (Zərdüştlükdə).
Ocaqverdi - ocağın verdiyi, ocağın bəxş etdiyi.
Ocaqverən - ocağın bağışladığı, ocaq tərəfindən verilən.
Odabaş//Odabaşı - yeniçəri ordusunda bəzi zabidlərə verilən ad; keçmişdə karvansaralarda baş inzibatçı.
Oday - od Ay; odlu Ay; odlu Ay kimi oğlan.
Odel - Od eli; elin odu; elin müdafiəçisi.
Odelbəy//Odilbəy - Od elinin bəyi; Odel bəy; od kimi elin bəyi.
Odelxan//Odilxan - Od elinin xanı; Odil xan; od kimi elin xanı.
Odər - od və ər (kişi) sözlərindən düzəlmiş, «odlu, alovlu, yanar (kişi)» deməkdir. Zərdüştliyə görə xeyir allahı Ahuramazda və onun xanımı Hörmətin kiçik oğlunun adıdır. Odər – od, alov tanrısı sayılmışdır.
Odtəkin - oddan törəyən təkin (varis, xanzadə).
Oğul - kişi cinsindən olan uşaq; igid, qəhrəman (Qədim türklərdə titul).
Oğulbala - oğul balası, oğul kimi bala, igid oğlan.
Oğulbay//Oğulbəy - oğul kimi bəy; bəy kimi oğul.

Oğulxan - xan oğul; xan kimi oğul, xana layiq oğul.
Oğuz - davamlı, artan nəsil (Qədim türk tayfalarından birinin adı).
Oxçu/Okuş - oxla silahlanmış; oxçu.
Oktas - ox kimi daş; cəsur, qəhrəman, yenilməz.
Oktürk - ox kimi türk.
Oqtay//Oktay - ox kimi dağ, şiş uclu dağ.
Onbaşı - orduda on əsgərə başçılıq edən şəxs.
Orbay//Orbəy//Orbək - ər, igid bəy; türk tayfalarından birinin adı; tərə, torpaq tərə və bəy; düşərgə, qərargah, ordugah və bəy və s.
Ordubad - xan yurdu, xanın yerləşdiyi yer - paytaxt.
Orduxan - Ordu xan; ordu xanı, ordu başçısı, sərkərdə.
Orxan, Orxanə - ər xan, igid xan; qəhrəman, bahadır.
Orman, Ormanə - meşə, meşəlik.
Oruc (f.) - müsəlmanlığın beş əsas şərtindən biri.
Orucağa - bax: Oruc və Ağa.
Orucalı//Orucəli (ə.) - Əli orucu, Alı orucu.
Orucbala - bax: Oruc və Bala.
Orucbəy (f.,t.) - Oruc bəy, Oruc ağa; bəy kimi Oruc.
Orucxan (f.,t.) - Oruc xan, Oruc ağa; orucluğu anadan olan xan.
Oruz - bax: Aruz.
Osman (ə.) - ağırtərpənən, astagəl; ağıllı, zəkali, əxlaqlı şəxs. (III xəlifənin adı).
Osmanbəy (ə.,t.) – Osman (bax) bəy; astagəl bəy, ağır tərpənən ağa.
Osmanxan (ə.,t.) – Osman (bax) xan; astagəl xan, ağır tərpənən hökmdar.
Otay, Otayə - Ayın atəşi, odu; zəif atəş, kiçik od.
Otello - ərəbcə “Ətaulla” (Allahverdi) mavr adının ingilis dilində assimilyasiya edilmiş variantı. Adı t. “od elli, od elindən çıxan; elin odu, elin işığı; igid, qəhrəman” kimi də izah etmək olar. “Atilla” adının dəyişdirilmiş forması.
Ovçu - ovla, ovçuluqla məşğul olan adam.
Ovçuxan//Ovxan - ovçu xan, ov ilə məşğul olan xan.
Ovqat (ə.) - vaxt, zaman; əhval-ruhiyyə, ruhi vəziyyət.
Ozal - şəxsi (Azərbaycanda Türkiyə Respublikasının keçmiş prezidenti Turqut Ozalın adından yayılmışdır).
Ozan - aşıq, el şairi, el sənətkarı.

Öcal - intiqam alma, əvəz çıxma.

Öcalan - intiqam alan, intiqamçı, qisas alan.

Ölməz - həmişə yaşayan; əbədi, həmişəlik.

Ömər//Omar (ə.) - həyatı, ölməzlik, dirilik, canlılıq (II xəlifənin adı).

Ömrüm (ə.,t.) - mənim ömrüm, mənim həyatım.

Ömür (ə.) - həyat. "Həyat" qadın adının kişi üçün variantı.

Ömüralü//Ömürəli//Ömralü//Ömrəli (ə.) - Əli həyatı, Alı ömrü.

Ömürbəy//Ömürbəy (ə.,t.) - ömrün bəyi, hökmdarı; ömrün qidavericisi.

Ömürtay (ə.,t.) - ömürə bərabər, ömürə tay olan oğul; ömür dağı.

Önal - yüksək, uca.

Öncül - qabaqcıl; başçı, öndə gedən, başçılıq edən.

Öndər - həmişə öndə olan; qabaqcıl, lider, rəhbər.

Önər - öncül ər, qabaqcıl qəhrəman.

Önərağa - öncül ər olan ağa; qabaqcıl qəhrəman olan ağa.

Önərbəy - öncül ər olan bəy; qabaqcıl qəhrəman olan bəy.

Önərxan - öncül ər olan xan, qabaqcıl qəhrəman olan xan.

Öngün - əvvəlki gün, ötən gün, keçən gün.

Örgün - taxt, taxt-tac, səltənət.

Örxan - bax: Orxan.

Örxun - ər hun, igid, qəhrəman hun.

Örnək - nümunə, nümunə olan; həmişə qabaqcıl olan.

Ötər - qabağa keçər, qabaqcıl olar, hamını geridə qoyar.

Ötərxan - qabağa ötən, gəlib-keçən xan; oxuyan xan.

Ötgün//Ötkün, Ötgünə//Ötkünə - üstün; ötən, keçən; qüvvətli.

Ötkəm - dilli-dilavər, dikbaş, təkəbbürlü.

Ötkən - yer Tanrısı.

Övliya (ə.) - peyğəmbərlər; müqəddəs, təmiz, pak.

Övsəd//Övsət (ə.) - orta, ortancıl; yarı, yarımçıq; keyfiyyətlər; təriflər.

Öyüd - nəsihət, məsləhət.

Özal - bax: Ozal.

Özbək//Özbəy - sağlam ürək; zatında bəylik olan, dözümlü, qoçaq, igid (XIV əsrdə yaşayan Özbək xanın adındandır).

Özcan - güclü ruh, təməli möhkəm qoyulmuş varlıq; sağlam.

Özdəmir - xalis dəmir, özü dəmir kimi möhkəm və sağlam olan; qoçaq, qəhrəman.

Özərbəy//Özərbəy - öz-özlüyündə bəy olan, həqiqi bəy olan.

Özərhan - öz-özlüyündə xan olan, həqiqi xan olan.
Özərək - sərbəst, azad, müstəqil, muxtar, muxtariyyət.
Özgənc - cavan varlıq, güclü varlıq, təməli güclü olan.
Özgün, Özgünə - qatışıqı olmayan, xalis, orijinal.
Özgür - azad, müstəqil, asılı olmayan, sərbəst.
Özxan - özünə doğma, əziz olan xan; əsil xan nəslindən olan.
Özsoy - əsl-nəsəbli varlıq, əcdadı, cinsi güclü olan.
Öztürk - mənşəcə türk olan; türkün özü.
Özübəy - özü bəy olan; bəyin özü.
Özüxan - özü xan olan; xanın özü.
Özül - bünövrə, təməl, əsas.
Özülbəy - əsas bəy, bəy nəslindən olan; bəyliyin bünövrəsi.
Özüldağ//Özültay - təməl dağ (tay); tayın (dağın) özü.

Özülxan - bünövrə xan, xan nəslindən olan; xanlığın əsası.
Özümxan - özümə bənzəyən xan; özümə oxşayan oğul.

P

Padar - əbədi; boylu-buxunlu; güclü; xoşbəxt, uğurlu; türk tayfalarından birinin adı.

Padarxan - əbədi xan; kök xan; güclü, uğurlu xan.

Pakər - təmiz, sağlam adam; möhkəm əsgər, mətin kişi.

Palatəkin - qılınc, qəmə kimi kəskin olan təkin.

Palatimur - Timurun qılıncı, Timurun qəməsi.

Palatürk - türk qəməsi.

Palavand – «pala» (qəmə, bıçaq) və «vand» (düz) sözlərindən düzəlmiş, «düz bıçaq, iti qəmə» deməkdir.

Panəli//Panəli (f.,ə.) - Əlinin öyüdü, Əlinin nəsihəti.

Papı - nadir adlandırdır və İranda yaşayan bir türk tayfasının adındandır (Cəbrayıl rayonunda kənd).

Paris, Parisə (fr.) - Fransanın paytaxtı Parijin adındandır. Parisə məxsus; parisli (Bunun türk mənşəli olması haqqında məlumatlar da vardır).

Pasiban (f.) - qarovulçu, qoruyucu, keşikçi, nəzarətçi.

Paşa - "baş ağa" birləşməsinin ixtisar forması (Bəzi müsəlman ölkələrində yüksək hərbi və mülki vəzifə sahiblərinə verilən ad).

Paşabala - bax: Paşa və Bala.

Paşəli//Paşəli - bax: Paşa və Əli.

Paşaxan - bax: Paşa və Xan.

Paşazadə (t.,f.) - paşa oğlu, paşa nəslindən olan oğul.

Paydar (t.,f.) - payı olan, hədiyyə sahibi; bəxti olan.

Payız (f.) - ilin yaydan sonra gələn fəslə. "Xəzan" və ya "quz(güz)" sözlərinin dəyişdirilmiş forması kimi də izah edilir.

Pektaş - "bektaş" sözündən olub "vergi yığmaq ixtiyarı verən sənəd" mənasındadır.

Pektürk - güclü türk; dözümlü türk.

Peykan, Peykanə (f) - əsl mənası oxun ucundakı sivri dəmir olub, klassik ədəbiyyatda «kirpik (gözəlin kirpiyi)» mənasında işlənmişdir.

Peyman, Peymanə (f.) - əhd, and; əhd-peyman.

Pəhləvan//Pəhlivan (f.) - çox güclü adam; qəhrəman, igid.

Pələng - pişik cinsindən dərisi zolaqlı, iri, yırtıcı heyvan; qaplan.

Pənah (f.) - sığınma, himayə; ümid; yardımçı, köməkçi.

Pənahlı//Pənahəli (f.,ə.) - Əli pənahı, Aliya sığınma.

Pəncə (f) - əlin içi və barmaqlar, ayağın dabandan başqa alt hissəsi; qüvvət, güc, zor, məngənə.

Pəncəli//Pəncəli (f.,ə.) - Əli pəncəsi, Əlinin əli; Əlinin gücü, qüvvəsi; iri əl-ayaqlı.

Pərtov (f.) - işıq, ziya, şüa, parlaqlıq, parıltı; səliqəsiz, nizamsız; narahat, sakitlik bilməyən (Adın "pər" hissəsi türk dillərində "par"-ışığı kimi də izah olunur).

Pərvan, Pərvanə (f) - uçan, qanadlanan; daim oda, işığa can atan kiçik kəpənək.

Pərvaz (f.) - uçma, üçüş, qanadlanma.

Pərvin, Pərvinə (f.) - Ülkər, Sürəyya, Yeddiqardaş (ulduzları).

Pərviz, Pərvizə//Pərvizə (f.) - parlaq, aydın; uçan, qanadlanan.

Pınar//Pinar, Pınarə//Pınara - bulaq; bulaq kimi saf, bülür.

Pırağa - bax: Pir və Ağa ("pir - od, ocaq" kimi mənələrə malikdir).

Piralı//Pirəli (t.,ə.) - Alının odu, Əlinin ocağı.

Piran//Pirani, Piranə - nur sahibi, ocaq sahibi; müdrik, qoca.

Pirbala - pirin balası, pirin köməyi ilə həyata gələn.

Pirbudaq - pirin budağı, pirin köməyi ilə həyata gələnlərdən biri.

Pircamal - "pir" (müdrik, qoca) və «camal» (üz, sima) sözlərindən düzəlmiş, «müqəddəs, müdrik simalı» deməkdir.

Pircan - piri sevən, ocağı istəyən; pircanlı, ocaqcanlı; ocağın ruhu.

Pirdaş - pirin daşı; pirin köməyi ilə həyata gələn oğlan.

Pirəddin (t.,ə.) - dinin odu, dinin ocağı, dinin işığı.

Pirəhməd – tərifə layiq, müqəddəs ocaq; müqəddəs Əhməd; Əhmədin ocağı.

Piri - "pir" sözü ilə başlanan adların əzizləmə forması (Bu vaxta qədər f. mənşəli hesab edilən "pir" türk sözüdür və "bir" - Günəş və ya Tanrı, "pir" - "Tanrı" mənasında "od, ocaq" deməkdir).

Pirim - mənim odum, mənim ocağım, mənim işığım, mənim Tanrım.

Pirkamal - "Pir" (qoca, ocaq, müdrik, müqəddəs,) və «kamal» (Kamal-ağıl) sözlərindən düzəlmiş, «Kamal ocağı», «ağıllı qoca» deməkdir.

Pirqulu - pirin qulu, pirin köləsi.

Pirmədəd (t.,ə.) - Pir Mədəd; pirin köməyi, pirin yardımı, ocağın bəxşişi.

Pirməmməd (t.,ə.) - Pir Məmməd; Məmmədin piri, Məmmədin ocağı.

Pirnəzər (t.,ə.) - müqəddəslərin iltifatı.

Pirnur, Purnurə (f.,ə.) - həddən artıq işıqlı, nurlu.

Pirsaat - Azərbaycanın eyni adlı çayının adıdır.

Pirtəkin - od kimi, ocaq tək(i)n; odun varisi, oddan törəyən.

Pirulla (t.,ə.) - Allahın odu, Tanrının ocağı.

Piruz - bax: Firuz.

Pirverdi - pir verdi, ocaq verdi; nəzir-niyaz verdi; Allah verdi.

Pirvəli (t.,ə.) - Pir Vəli; Allahın himayə etdiyi, pirin qoruduğu.

Pirzaman - "pir" və «zaman» sözlərindən düzəlmiş, «dövrün bilicisi, zamanın müqəddəs adamı» deməkdir.

Pişan (f.) - alın, qaşqa; qaşqası olan.

Pişkin - yaxşı bişmiş, tam bişmiş; təcrübəli, ustalaşmış, yetişmiş, yetkin, yetkinləşmiş.

Pişnamaz (f.) – namaz zamanı qabaqda duran din xadimi.

Pişvəri (f.) - qabaqdan gedən.

Polad (f.) - möhkəm metal; sağlam, güclü.

Poladxan - polad kimi xan; güclü, qüvvətli xan.

Pünhan, Pünhanə (f.) - heç kəsin bilmədiyi, gizli, xəlvəti.

Ə R Ə

Rabi/Rəbi (ə.) - bahar, yaz; IV övlad (Bahar da ilin dörd fəslindən-övladından biridir).

Rabid (ə.) - varlığın, mövcudliyin sahibi; Allaha sitayişin adı.

Rabil/Rabel, Rabilə/Rəbilə (ə.,t.) - "rəbb" (Allah, Tanrı; sahib, yiyə) və "il" sözündən düzəlmiş, "elin böyüyü, sahibi" mənasındadır.

Rabin//Ravin, Rabinə (ə.) - "rəbb" və "bin" - övlad sözlərindən düzəlmiş və "Allah oğlu, Tanrı övladı" mənasındadır.

Rabit, Rabitə (ə.) - əlaqə, birlik; münasibət (valideynlər arasında).

Rac, Racə (hind) - hökmdar; aid olma, daxil olma; qayıtma; Allah, Tanrı.

Racəddin (hind, ə.) - dinin hökmdarı; Allah.

Raci, Raciyə (ə.) - rica edən, xahiş edən.

Racih, Racihə (ə.) - başqasından üstün tutulan.

Radil, Radilə//Rədilə (ə.) - bir-birinin ardınca gedən; sonradan, cərgə; iz bilən, yol bilən.

Raf//Rafil//Rəfi, Rafiyə//Rəfiyyə (ə.) - yüksək, uca, hündür, ali, ülü.

Rafaell//Rəfaell//Rəfaill//Rəfayell//Rəfayil//Rəfayıl, Rəfaile (y.) - Allah sağaltdı (Tanrının buyruğunu yerinə yetirən mələklərdən birinin adıdır).

Rafaət (ə.) - yüksək rütbə, mənşəb.

Rafəddin (ə.) - dini qaldıran, dini ucaldan.

Rafər (f.) - yol bilən, bələdçi.

Rafət//Rəfət// Rəfad//Rəfat//Rafat (ə.) - qaldıran, ucaldan; vəkillik, böyük rütbə; lütf; mehribanlıq.

Rafi (ə.) – «rafe» sözündən düzəlmiş, «yüksələn, qaldıran, ucaldan» deməkdir.

Rafiq//Rəfiq, Rafiqə//Rəfiqə (ə.) - yoldaş, dost, sirdaş, ortağ, şərik.

Rafil, Rafilə (ə.,t.) - yüksələn il və ya el, ucalan il və ya el; gözəl, qəşəng.

Rafis//Rafiz, Rafisə//Rafizə (ə.) - inkar edən, əleyhinə çıxan; əl çəkən (Əbubəkr, Ömər və Osmanın xəlifəliyini qəbul etməyən şiələr "rafizilər" adlanmışlar).

Rahab (f.) - sevinc suyu, şadlıq suyu, kef suyu; sevinc gətirən.

Rahəddin (f.,ə.) - dinin yolu.

Rahat//Rahət (ə.) - dinc, sakit.

Rahib, Rahibə (ə.) - monastrda yaşayan və ömrünü ibadətlə keçirən, xristian dindarı, tərki-dünya.

Rahid, Rahidə (ə.) - bax: Raid.

Rahil, Rahilə//Rəhilə (ə.) - mərhələ, keçid, dərəcə, pillə; yola getmə, yola düşmə; Günəş Allahı; Allahın sevimlisi.

Rahim//Rəhim, Rahimə//Rəhimə (ə.) - rəhmlı, ürəyi yumşaq.

Raid, Raidə//Raidə//Rayidə//Rəidə (ə.) - gurlayan, gurultu, göy gurultusuna bənzəyən səs; araşdırıcı.

Raif//Rauf, Raiyə//Rayifə (ə.) - mehriban, şəfqətli, rəhmdil ("Günəş Allahı" mənasındadır. "Od" anlayışı ilə əlaqədar olan bütün adlar isə ancaq müsbət çalarlı olur).

Raiq, Raiqə//Rayiqə - saf, xalis, səlis.

Rail//Rayıl//Rayil, Railə//Rayilə - q.y. Günəş Allahı; Allahın sevimlisi, ilahi sevgisi; ə. özül; bir nəslin, qəbilənin başçısı.

Rais//Rəis, Raisə//Rayisə//Rəisə//Raisa (ə.) - rəhbər, başçı.

Rakib//Rakif, Rakibə//Rakifə (ə.) - keşikdə, mühafizədə dayanan; sərnəşin.

Rakid, Rakidə (ə.) - sakit, hərəkətsiz; boyun əyən.

Raqib//Raquəb//Rəqib//Rağib, Raqibə//Rəqibə (ə.) - istəyən, rəğbət bəsləyən, arzulayan, qoruyan; biri ilə rəqabət edən, inkar edən; mühafizəçi.

Raqif//Raquf, Raqifə//Raqufə (ə.) - arzu edən, istəyən, nəyinsə arzusunda olan.

Raqim, Raqimə (ə.) - yazan, cızan, şəkil çəkən.

Ram (f.) - tabe olan, qulaq asan.

Ramal//Rəmal, Ramalə//Rəmalə (ə.) - rəmmal, rəml atan, falçı.

Raman//Rəman, Ramanə//Rəmanə -Ra (Günəş, Tanrı - ASE. VII. səh. 53), man (adam); Günəş adamı, Tanrı övladı.

Ramazan (ə.) - isti, bürkü (Ərəb qəməri təqviminin IX - orucluq ayının adı).

Ramdar//Rəmdar (ə.) - rəml atan, fal açan, falçı.

Ramella//Romella (ə.) - Allahı istəyən, sevən; İraqda yer adı.

Raməddin//Ramiddin (ə.) - ram edən din, cəlb edən din.

Rami (f.) - ram edən, tabe etdirən; atıcı, mərmiatan.

Ramid, Ramidə//Rəmidə (ə.,t.) - yandıran, yandırıcı; Günəşin odu, Günəşin şüası.

Ramiq, Ramiqə (ə.) - diqqətlə baxan, gözlərini zilləyən, nəzər salan.

Ramil//Rəmil, Ramilə//Rəmilə (ə.) - rəmlçi, rəml atan, torpaqla fala baxan.

Ramin, Raminə (ə.) - atıcı, mərmii atan; ib. Günəş oğlu, Günəş övladı.

Ramiş//Rəmiş (f.) - musiqi, çalğı.

Ramiz//Rəmiz//Rəmis//Ramis, Ramizə//Rəmisə//Rəmizə//Rəmisə (ə.) - rəmzlə danışan, üstüörtülü danışan.

Ramzan//Rəmzan, Ramzanə//Rəmzanə (ə.) - bax: Ramdar və Ramiz.

Rasəddin//Rəsəddin (ə.) - dinin başçısı, din rəhbəri.

Rasət (f.) - çatan, yetişən, müvəffəq olan.

Rasətdin (f.,ə.) - dinə yetişən, imana çatan.

Rasi (ə.) – «rasih» sözündən düzəlmiş, «sağlam, möhkəm» deməkdir.

Rasib, Rasibə (ə.) - imtahanndan çıxmamış; xılt, sulu şeylərin toplusu.

Rasid//Rəsəd, Rasidə//Rəsədə (f.) - çatmış, nail olmuş, yetişmiş.

Rasif, Rasifə (ə.) - möhkəm, dözümlü.

Rasih, Rasihə (ə.) - sağlam, dözümlü; möhkəm özüllü.

Rasiq, Rasiqə (ə.) -dərin bilikli, elmlı, savadlı.

Rasil, Rasilə (f.) - elçi, nümayəndə.

Rasim, Rasimə (ə.) - rəssam, şəkilçəkən, rəsm çəkən.

Ratib, Ratibə (ə.) - yaş, nəm, islanmış; sulu meyvə; təzə, yaşıl, yaşıllıq.

Raufəddin (ə.) - mehriban, şəfqətli din; dinin şərəfi, mehribanlıq.

Raul (a.) - "rad"- "ışıl", "vulf"- "qurd, canavar" sözlərindən düzəlmiş və "ışılı qurd" mənasındadır.

Ravi, Raviyə//Raviyyə (ə.) - rəvayət edən, nağıl söyləyən; fikir, xəyal.

Ravil, Ravilə (ə.) - gənc, cavan; yaz günəşi; səyahətçi.

Rayət (ə.) - bayraq, ələm.

Rayib, Rayibə (ə.) – şübhə, şəkk; maraqlı.

Rayon (fr.) - bir ərazinin müəyyən coğrafi, iqtisadi cəhətdən vəhdət təşkil edən hissəsi.

Razi//Rəzi//Razif, Razifə//Raziyyə//Raziyə//Rəziyə (ə.) - bir şeydən razı olan, məmnun, sirli.

Raziq, Raziqə - bax: Razzaq.

Razil, Razilə (f.) – sirli, əsrarəngiz gözəl qız.

Razim, Razimə (ə.) - döyüş, vuruş, müharibə.

Razin - Rusiyada kəndli hərəkətinin (1670-1671-ci illər) başçısı S.T.Razinin adından yayılmışdır.

Razmi, Razmiyyə (ə.) - döyüş, döyüşlər, vuruş, vuruşlar, müharibə, müharibələr.

Razzaq//Rəzzaq (ə.) - ruzi verən, bəsləyən.

Real//Rial, Rialə//Rialə (l.) - həqiqətdə gerçək olan; obyektiv varlıq.

Renad//Renat//Rinad//Rinat (l.) - dirilmiş, dirçəlmiş, yenidən canlanmış.

Restun - bax: Ərəstun.

Rey - eyni adlı hind rejissoru (XX əsr), türk bəstəkarı (XIX əsr) və İran şəhərinin adındandır.

Rəbbani (ə.) - Allaha mənsub, ilahi.

Rəbbi (ə.) - mənim ağam (əslı qədim yəhudi sözüdür); müəllim, Allah.

Rəbbin (q.,y.) - din xadimi.

Rəbib//Rəbibə (ə.) - şagird; yetişdirmə.

Rəca//Rical//Rəcai//Rəcayi (ə.) - xahiş və istəklə əlaqədar; ümid və diləklə bağlı olan.

Rəcəb (ə.) - əzəmətli, heybətli, çox hörmətli (Ərəb qəməri təqviminin VII ayı, Məhəmməd peyğəmbərin merac etdiyi ay).

Rəcəbağsa - bax: Rəcəb və Ağsa.

Rəcəbali//Rəcəbəli - bax: Rəcəb və Əli.

Rəcəbxan - bax: Rəcəb və Xan.

Rəfəət//Rəfayət (ə.) - xoşbəxtlik, bolluq, firavanlıq.

Rəfəqət (ə.) - yoldaşlıq, şəriklik; yol yoldaşlığı.

Rəfayəddin//Rəfaəddin (ə.) - dinin bolluğu, dinin xoşbəxtliyi.

Rəfrəf - Məhəmməd peyğəmbərin (s.) merac zamanı mindiyi ikinci xəyali atın adı.

Rəftar (f.) - kiməsə qarşı göstərilən münasibət; davranış, hərəkət tərzli.

Rəğbət (ə.) - istək, arzu.

Rəhbər (f.) - hər hansı insan qrupunun ideoloqu, başçısı, yol göstərəni, bir işi idarə edən.

Rəhimdil//Rəhmdil (ə.) - rəhimli, ürəyi yumşaq; acıyan.

Rəhiməli (ə.) - Əli rəhmi, Əlinin yazığı gələni.

Rəhimulla (ə.) - Allahın rəhmi, Tanrının yazığı gələni.

Rəhman, Rəhmanə (ə.) - rəhmlili, şəfqətli, mərhəmətli (Allahın epitetlərindən biri).

Rəhmət//Rəhməti (ə.) - yazığı gələni, rəhm edən; bağışlayan, bəxşis verən.

Rəhmətulla (ə.) - Allahın rəhmi, Tanrının şəfqəti.

Rəhmi, Rəhmiyə//Rəhmiyyə (ə.) - acıma, mərhəmət, rəhmlə əlaqədar olan.

Rəisəddin (ə.) - dinin başçısı, dinin rəisi.

Rəisət//Riyasət (ə.) - başçılıq, sədrlik, rəislik.

Rəmzi, Rəmziyə//Rəmziyyə//Rəmziyyə (ə.) - işarə; rəmzlə ifadə olunan; üstüörtülü bildirilən.

Rəmzulla (ə.) - Allahın işarəsi, Tanrının rəmzi.

Rəncbər (f.) - zəhmətkeş, əməkçi, muzdur; əkinçi; kəndli.

Rəsi (f.) - yetişən, çatan; dolğun, nöqsansız.

Rəsib, Rəsibə//Rəsübə (ə.) - sualtı qaya; bax: Rasib.

Rəsiddin (f.,ə.) - nöqsansız din, yetkin din.

Rəsmi, Rəsmiyə//Rəsmiyyə//Rəsmiyyə (ə.) - rəsmi olma, rəsmilik.

Rəsul (ə.) - peyğəmbər, nəbi; səfir, elçi.

Rəşad//Rişad//Rəşat, Rəşadə (ə.) - ağıllıq; ağıllı olma; doğru yol, nicat yolu.

Rəşadət (ə.) - igidlik, qəhrəmanlıq, qoçaqlıq.

Rəşan, Rəşanə (ə.) - titrəyərek, titrəyə-titrəyə.

Rəşid, Rəşidə (ə.) - igid, qəhrəman; qorxmaz; düzgün, doğru.

Rəşidəddin (ə.) - dinin (məzhəb) başçısı, din qəhrəmanı.

Rəşiq, Rəşiqə (ə.) - gözəl, nəfis, zərif.

Rəvail (f.) - layiq, münasib, yararlı.

Rəvan, Rəvanə (f.) - axıcı; yaxşı öyrənilmiş; həyat.

Rəvayət (ə.) - nağıl, hekayə; nağıl etmə, hekayə etmə, xəbər.

Rəvil, Rəvilə (ə.) - təmtəraqlı, möhtəşəm; dolu, bol.

Rəvvaq (ə.) - təmiz, şəffaf.

Rəyasət (ə.) - rəislik, başçılıq, rəhbərlik.

Riad//Riyad, Riada//Riadə//Riyada//Riyadə - Səudiyyə Ərəbistanı paytaxtının adındandır; bağça, güllük.

Riayət (ə.) - gözləmə, sayğı; əməl etmə, yerinə yetmə.

Rifah (ə.) - xoş güzəran, firavanlıq, bolluq, rahatlıq.

Rifqi, Rifqiyə (ə.) - yumşaqla, mülayimliklə əlaqədar olan; yoldaşlıqla bağlı olan.

Rizman//Ruzman, Rizmanə//Ruzmanə (f.,ə.) - günlü, gündüzlük, azuqəli, ruzili, qismətli.

Rizvan, Rizvanə//Rizvaniyyə//Rizvaniyə (ə.) - razılıq, məmnunluq (Cənnət gözətçisi və qapıçısı olan mələyin adı).

Roman (l.) - rumlu, Rumdan olan.

Romil//Romul, Romilə (yun.) - güc, qüvvət.

Rövnək//Rövnəq//Rönənq (ə.) - parlaqlıq, gözəllik, zinət; lətafət; işıq.

Rövşən, Rövşanə//Rövşənə//Röşənə//Rövşənək (f.) - işıqlıq, aydınlıq; aşkar.

Rövzat//Rövzət (ə.) - Cənnət bağı, Behişt; mərsiyə, dini hekayə.

Röyal, Röyalə (f.) - kral, qeysər, çar, padşah.

Rubail//Rübail//Rübayil (ə.) - dördlük, dörd misralıq klassik şeir forması. Adətən, ailədə 4-cü oğlan uşağına verilir.

Rufan, Rufanə//Rüfanə (ə.) - ruhən, ruhca; mənəvi cəhətdən.

Rufat//Rafat//Rifat//Rifad//Rifət//Rofət//Röfət//Rafət//Rüfət//Rufət //Ürfət (ə.) - yüksək mənəb, yuxarı rütbə; yüksəklik; ucalan.

Ruhəddin (ə.) - dinin ruhu, dinin canı.

Ruhi, Ruhiyyə//Ruhidə (ə.) - ruha və cana mənsub olan; ruhlu, ruhlu olan; canlı, təsirli, hərəkətli.

Ruhin - sənin ruhun, sənin canın; canlı, ruhlu.
Ruhlan, Ruhlanə - canlan; hərəkətə gəl, fəaliyyət göstər.
Ruhulla//Rufulla (ə.) - Allahın ruhu (İsa peyğəmbərin epiteti).
Rumxan - Rum xanı; rumlu xan; Rumun hökmdarı.
Rumi, Rumiya//Rumiya//Rumiyyə (ə.) - Anadoluya aid olan, anadolulu; Türkiyədə yaşayan yunan; Rumdan olan; ağ üzli rum gözəli.
Ruslan, Ruslanə - bax: Arslan və Aslan.
Ruşan, Ruşanə (f.,t.) - “rusi”, “dağ keçidi”, -an məkan bildirən şəkilçidir (İsmayılı rayonunda kənd, Tacikistanda eyni adlı dağ, qəsəbə, aşırım vardır. Bax: Uruşan.
Ruzbeh (f.) - xoşbəxt, bəxtiyar, ağgün.
Ruzi//Ruzu (f.) - azuqə, ərzaq; qismət.
Ruzim - mənim ruzim, mənim azuqəm, qismətim.
Ruzvelt - ABŞ-ın prezidenti F.D.Ruzvelt (1882-1945) adındandır.
Rüknəddin (ə.) - dinin sütunu, dinin dayağı, dinin əsası.
Rüstəm (f.) - sağlam, cüssəli; güclü, pəhləvan.
Rüstəmağa - bax: Rüstəm və Ağa.
Rüstəmalı//Rüstəmali (f.,ə.) - igid Əli, qəhrəman Əli, pəhləvan Əli.
Rüstəmbəy (f.,t.) - Rüstəm bəy; igid, qəhrəman bəy; sağlam, cüssəli bəy.
Rüşdi//Rüşti, Rüşdiya//Ruşdiya//Rüştiya//Ruşdiyyə//Ruştiyyə (ə.) - doğru yolla getmə, doğru yolu tapma; inkişaf etmiş.
RzallRiza (ə.) - razılıq, razı qalma, məmnunluq (VIII imam Əli ibn Musanın epiteti).
Rzaağa//Rzağa (ə.,t.) - bax: Rza və Ağa.
Rzababa - bax: Rza və Baba.
Rzabala - bax: Rza və Bala.
Rzabəy (ə.,t.) - Rza bəy.
Rzaxan (ə.,t.) - Rza xan.
Rzaqulu (ə.,t.) - Rzanın qulu, Rzanın köləsi.
Rzalı - bax: Rza və Əli; Əlinin razılığı, iradəsi; Əli məmnunluğu.
Rzasəməd (ə.) - bax: Rza və Səməd (Allahın epitetlərindən biri).

S

Saabxan (ə.,t.) - əliaçıq, səxavətli xan; dikbaş, boyun əyməyən xan.
Saadulla (ə) - Allahın bəxş etdiyi səadət, bəxt.
Saat (ə.) - vaxtı təyin edən cihaz; 60 dəqiqəlik vaxt ölçüsü.

Sabahəddin//Səbahəddin (ə.) - dinin sabahı, səhəri; dinin gözəlliyi; dinin məşəli.

Sabahət (ə.) - gözəllik, yenilik, təzəlik.

Sabbar //Səbbar (ə.) - çox səbirli, dözümlü, təmkinli.

Sabdin (ə.) - dinin mehi, nəsimi, dinin şəhəri.

Sabih, Sabiha//Sabihə (ə.) - gözəl, lətif, məlahətli.

Sabiq, Sabiqə//Səbiqə (ə.) - əvvəlki, keçmişdə olmuş.

Sabil (ə) – qapalı adam, azdanışan.

Sabir, Sabirə//Səbirə (ə.) - səbirli, dözümlü, səbir edən.

Sabircan (ə.,f.) - Sabir canlı, Sabir ruhlu; Sabir can.

Sabit, Sabitə (ə.) - səbatlı, möhkəm; məğlubedilməz; hərəkətsiz.

Sabitnur (ə.) – sabit və nur sözlərindən düzəlmiş, «möhkəm işıq, məğlubedilməz nur» deməkdir.

Sabur, Saburə (ə.) - çox dözümlü, çox səbirli olan, təmkinli.

Sabutay (ə.,t.) - dəyişməyən qəhrəman, möhkəm xarakterli igid.

Sacid, Sacidə (ə.) - səcdə eləyən, dua edən.

Sadad//Sədad (ə.) - doğruluq, haqq, insaf.

Sadail (ə.) - sədalar, səslər.

Sadat//Sədat (ə.) - seyidlər; doğruluq, doğru, haqq, insaf (əslində «sədad»dır).

Sadatxan - bax: Sadat və Xan.

Sadatqulu - bax: Sadat və Qulu.

Saday, Sadayə - sayılan, hörmət edilən, hörmətli.

Sadəddin//Sədətdin (ə.) - dinə başçılıq edən, dinə rəhbərlik edən; dinin səadəti.

Sadiq//Sadiq//Sadıx, Sadiqə//Sədiqə (ə.) - dost; sədaqətli, vəfalı; doğru, düzgün.

Sadiqcan (ə.,f.) - Sadiq ruhlu, ürəkli; Sadiq kimi.

Sadiqəli//Sadiqəli (ə.) - Əlinin dostu; Əliyə sədaqətli olan.

Sadir, Sadirə (ə.) - zahir olan; verilən.

Safa (ə.) - sevinc, şadlıq; zövq, ləzzət; saflıq, rahat; aydınlıq.

Safadur//Səfadur (ə.,f.) - səfali, tamaşalı.

Safalı//Səfali (ə.,t.) ürəkaçan , gözəl; zövq verən, xoşagələn.

Safəddin (ə.) - dinin safı, dinin təmizi.

Safi, Safiyə//Safiyə//Səfiyyə//Səfiyə//Safiyət (ə.) - təmizlik, saflıq, xalislik.

Sağman - davamlı, dözümlü, dəyanətli; qüsuruz, nöqsansız; sarsılmaz.

Sahib//Sahab, Sahabə//Sahibə//Səhibə (ə.) - yiyə; yoldaş, dost; qoruyan, arxa duran.

Sahibağa (ə.,t.) - Sahib ağa; ağanın sahibi.

Sahibəddin (ə.) - dinin sahibi, dini təsis edən.

Sahibəli (ə.) - bax: Sahib və Əli.

Sahibxan (ə.,t.) - sahiblərin xanı.

Sahil, Sahilə (ə.) - dəniz, göl, çay və su anbarının kənarı.

Sahir, Sahirə (ə.) - sehr edən, sehrbaz, cadugər.

Saib, Saibə (ə.) - səxavətli, əliaçıq.

Said, Saidə (ə.) – yüksək yerə qalxan, yuxarı çıxan.

Sail, Sailə (ə.) - soruşan, sual edən; hücumçu; dilənçi.

Saim, Saimə (ə.) - əslində “soum” dandır; oruc tutan, oruc lu.

Sait (ə.) - səslı, hay-küylı.

Sakin, Sakinə//Səkinə (ə.) - sakit, dinc; könül rahatlığı.

Sakit, Sakitə (ə.) - dinc, mülayim, həlim, yumşaqxasiyyətli.

Saqi (ə.) -su verən, su satan; içki məclislərində şərab paylayan.

Saqib//Saqif//Sakif, Saqibə//Saqibət (ə.) - çox parlaq, çox işıqlı; dələn, dəşən.

Salah//Saleh//Salih, Salihə//Salehə (ə.) - xeyirxah, yaxşılıq edən, saf əxlaqlı.

Salahəddin//Səlahəddin//Saləddin (ə.) - dinin yaxşılığı, dinin səadəti; dinin əsayişi.

Salam//Salamı//Səlamı (ə.) - sülh; sağlamlıq; sağlıq (Allahın epitetlərindən biri).

Salamat//Səlamət (ə.) - sağ, diri, sağ-salamat.

Salamulla (ə.) - Allahın sülh və əmin-amanlığı, Allahın salamı.

Salar - başçı, rəis; komandir, sərkərdə.

Salavat (ə.) - Məhəmməd peyğəmbər və imamların şəninə oxunan dua.

Salxab (ə.,f.) - soyulmuş dərinin suyu.

Salidar//Səlidar (ə.,f.) - ikinci gün.

Salif, Salifə (ə.) - keçən, keçmiş.

Salik (ə.) - bir yol ilə gedən; bir həqiqətə sahib olan.

Salikbəy - tövsiyə olunmuş bəy, məsləhət görülmüş bəy.

Salixan - tövsiyə olunmuş xan, məsləhət görülmüş xan.

Salim, Salimə - bax: Salamat, Səlim.

Salis, Salisə (ə.) - üçüncü (oğul və ya qız).

Salixan (ə.,t.) – üçüncü hökmdar; üçüncü nəslin davamçısı.

Salman//Selman (ə.) - itaətkar, sağlam, sağ-salamat.

Saltan - “Sultan” adından törəmiş, tək, yeganə, xüsusi və s. mənalarındadır.

Saltıq - mütləq, mütləqiyyət; adət-ənənələrə əməl eləyən; tərbiyəvi, əxlaqi; topal, axsaq, şil.

Salur - vuruşqan, qəhrəman, sərkərdə; qədim t. tayfalarından birinin adı.

Salyan, Salyanə//Səlyanə - bərə yeri, salların sahilə yan aldığı yer (Salyan şəhəri və rayonunun adındandır).

Sam (ə.) - isti ölkələrdə əsən güclü külək, səmum küləyi.

Saman (f.) - dövlət, sərvət; rahat, aram; nizam-intizam.

Sambur (ə.,t.) – «sam» (acı, isti) və q.t. «bur» (külək) sözlərindən yaranmış, «acı külək», «Səmum küləyi» deməkdir.

Saməd//Samət (ə.) – azdanışan, sakit adam.

Samu//Sami, Samiə//Samiyə (f.) - eşidən; yüksək, ali (Allaha verilən epitetlərdən biri).

Samid, Samidə (ə.) - bərk, möhkəm; məğrur, vüqarlı.

Samiddin//Saməddin//Samətdin (ə.) - dinin vüqarı, dinin dözümlüsü, dinin əbədiliyi.

Samih, Samihə (ə.) – əliaçıq, comərd, səxavətli.

Samiq, Samiqə (ə.) - hündürboylu, boyu uca olan.

Samil, Samilə//Səmilə (ə.) - artıq, artıq olan şey, artım.

Samir, Samirə//Səmirə (ə.) - həmsöhbət, söhbət yoldaşı.

Samiran (ə.,f.) - müsahib, həmsöhbət olan.

Samit, Samitə (ə.) - səssiz, sakit, susmuş.

Samiyəddin (ə.) - yüksək, ali din, dinin yüksəkliyi.

Samux - üç çay qolu (Samux çayı və rayonunun adındandır).

Samur - qiymətli xəzi olan yırtıcı heyvan (Eyni adlı çay, qəsəbə və dağın adındandır); ə. az danışan, sakit adam.

Sanalp (f.,t.) - adlı-sanlı qəhrəman; igidin şöhrəti, igidin hörməti.

Sanar - sayar; hörmət edər; künc-bucaq; tayfa adı.

Sanbay//Sanbəy - hörmətli bay, bəy, nüfuzlu, adlı-sanlı bəy.

Sani, Saniyə (ə.) - ikinci (oğul və ya qız)(Müqəddəs Məryəm nəzərdə tutulur).

Sapmaz - dönməz, tutduğu yolu davam etdirən.

Sarab//Sərab (f.) - bulağın, çayın mənbəyi; ilğim; xəyal.

Sarail (ə.) - xalis, saf olan.

Sarar, Sararə - əhatə eləmə, ətrafı tutma; qucaqlama; sarıma, bağlama.

Sarxan//Sərxan//Sarixan//Saruxan - baş xan, böyük xan, xanlarxanı (Sar-şahinlər sinfinə mənsub olan, suda, quruda və dağ zirvələrində yaşayan yırtıcı quşdur. Qədim türklərdə totem və etnonim olan bu söz "dünya, kainat" mənasında olan "Sarı-Günəş" ilə əlaqədardır).

Sarəddin (f.,ə.) - dinin başçısı, dinin rəhbəri.

Sarəng (f.) - qara rəngli kiçik quş, klassik muğamlardan birinin adı.

Sarı - rəng mənasından başqa, qədim türklərdə Günəş, Ay, ulduz, dünya, kainat; etnonim, totem; qızıl; yetkin, kamil və s. mənalarda işlənmişdir.

Sarıbaba - bax: Sarı və Baba.

Sarıbala - bax: Sarı və Bala.

Sarıbay//Sarıbəy - sarı rəngli bəy; dolğun, yetkin bəy.

Sarıf (ə.) – müəyyən, aydın.

Sarman - nəhəng, böyük, iri, azman; sarışın rəngli insan.

Sarmat- bağlamaq, sarımaq; dolmaq.

Sarıoğlan - sarı oğlan, sarışın oğlan.

Sarvan//Sərvan//Sarban, Sarbanə //Sərbənə(f.) - karvanbaşı, karvana rəhbərlik edən; ailə başçısı.

Savab (ə.) - əməl, xeyir iş, xeyirxah iş; təmənnəsiz kömək.

Savaddin (ə.) - dini savad, din ilə əlaqədar olan savad.

Savadxan (ə.,t.) - yazı-pozu bilən xan, savadlı xan.

Savalan - əzəmətli, sarsılmaz (Cənubi Azərbaycanda dağ adındandır).

Sayad//Sayyad//Səyyad, Sayadə//Səyyadə (ə.) - ovçu; adı sayılan, hörmətli.

Sayadulla//Səyyadulla//Səydulla (ə.) - adı sayılan Allah, hörmətli Allah.

Sayat - adlı-sanlı, ad-sanı ehtiramla çəkilən, adı ilə tanınan.

Saydar (m.,f.) - xeyirxahlıq, gözəllik sahibi.

Saydın - saydın, hesabladın; hörmət etdin, bəyəndin.

Sayıq, Sayıqə - ayıq, ehtiyatlı, gözüaçıq.

Sayı – sayılan, hörmət olan, hörmət edilən.

Sayır, Sayırə (ə.) - seyr edən, hərəkət edən; keçən, gəzən.

Sayqın//Sayqun - hörmət edilən, ehtiram göstərilən; hörmətə, ehtirama layiq olan adam.

Saytəkin - hörmətəlayiq şahzadə, sayılan, ehtirama layiq olan xanşadə.

Sazalı (ə.) - sayılan, gümrah Əli.

Sehran, Sehranə//Sehri (ə.) - sehrbaz; sehrləyən; insanı məftun edən sehrə məxsus; cazibə.

Sehrəddin (ə.) - dinin sehri, tilsimi.

Selen - səs, ün.

Sevdik - istədik, vurulduq, eşqə düşdük.

Sevdim - məhəbbət saldım, eşqə düşdüm, vuruldum.

Sevdimalı//Sevdimali//Söydümalı - Alını sevdim, Əlini sevdim.

Sevdiyar - yar sevdi, gözəl sevdi.

Sevindik - şadlandıq, sevincək olduq.

Sevindim - şadlandım, sevincək oldum.

Seyfəli//Seyfəli (ə.) - Alı qılıncı, Əlinin qılıncı.

Seyfəddin (ə.) - dinin qılıncı; inam qılıncı.

Seyfəl (ə.) - “Əlinin qılıncı” ifadəsinin ixtisar forması.

Seyfəlmülk (ə.) - əslində “Seyfəlmülük” - mülüklərin, hökmdarların qılıncı.

Seyfi (ə.) - qılınca aid olan, qılınca məxsus (“Seyf” komponentli ərəb adlarının qısaltması).

Seyfulla (ə.) - Allahın qılıncı, Tanrının qılıncı.

Seyfur, Seyfurə (f.) - ipək, qumaş.

Seyhan, Seyhanə - Aralıq dənizinin İskəndərün körfəzinə tökülən bir çayın adıdır. Anadolu türkləri bu adı Seyhun və Ceyhun çaylarının adlarına uyğunlaşdırmışlar.

Seyhun, Seyhunə - sey (su, çay) və hun (etnonim): Hun suyu, Hun çayı; nərə çəkən, qışqıran (Sır Dərya çayının qədim adı).

Seyxan - ə. şəhərdən şəhərə səyahət; t. gözəl xan; Türkiyədə çay adı.

Seyid//Seyyid (ə.) - cənab, ağa, başçı; Məhəmməd peyğəmbərin nəslindən olanlara verilən dini titül.

Seyidağa//Səidağa (ə.,t.) - Səid ağa; xoşbəxt ağa.

Seyidalı//Seyidəli (ə.) - rəhbər Alı, cənab Əli, ağa Alı, başçı Əli.

Seyidbala - bax: Seyid və Bala.

Seyidcəfər - bax: Seyid və Cəfər.

Seyidəhməd - bax: Seyid və Əhməd.

Seyidəşraf - bax: Seyid və Əşraf.

Seyidxan (ə.,t.) – Seyid xan; başçı xan, rəhbər hökmdar.

Seyidrza - bax: Seyid və Rza.

Seyidyəhya - bax: Seyid və Yəhya.

Seylab - güclü sel, sel suyu.

Seylan, Seylanə - Şri Lanka dövlətinin 1972-ci ilə qədər daşdığı Seylon adındandır.

Seymur, Seymurə - sirləri üzə çıxaran, gizli işləri açan.

Seyran, Seyranə (ə.) - gəzinti, tamaşa; seyr etmə.

Seyrgah (ə.) - seyr yeri, gəzinti yeri, tamaşa yeri.

Seyruz (f.) - "Sürüş" ("mələk" mənasındadır) adının dəyişdirilmiş formasıdır. Bax: Sürüş.

Seyyab//Səyyab//Səyyaf (ə.) - qılıncla silahlanmış, əli qılınclı; cəllad; qoçaq, igid; üç ulduzdan biri.

Sevan - Qərbi Azərbaycanda olan Göyçə gölünün erməniləşdirilmiş adı.

Səadət (ə.) - dinin sevinci, dinin məmnunluğu.

Səbahəddin (ə.) - dinin sübhü; dinin səhəri.

Səbahət (ə.) - gözəllik, hüsn, lətafət; suda üzmə.

Səbail//Səbayıl//Səbayel - ə. mehli, nəsimli; t. Səba ili; yaylı el, dövlətli el; dəniz gözətçisi.

Səbi, Səbiyyə//Səbiyə (ə.) - cavan, gənc; yeniyetmə; uşaq.

Səbil, Səbilə (ə.) - yol; yol üzərində savab üçün su saxlanan bina; ehsan üçün paylanan su və ya hər şey.

Səbri, Səbriyyə (ə.) - səbirli; dözümlü.

Səbrulla (ə.) - Allahın səbri.

Səbuhi (ə.) - səhərə aid olan, sübhə mənsub olan; səhər mehi.

Səbzalı//Səbzəli (f.,ə.) - səbzə (əla kişmiş; göyərti; göylük, yaşıllıq) Alı və ya Əli ("Göy" sözü rəng mənasından başqa, xeyir, bərəkət, bolluq, xoşbəxtlik, sevinc, gənclik mənalarda da işlənir. Bu baxımdan, ad "Əlinin bəxş etdiyi nemət, sevinc" mənasındadır).

Səbzixan (f.,t.) - yaşıl xan; qarabəniz xan.

Səbzulla (f.,ə.) - Allahın yaşıllığı, göylüyü.

Səccad, Səccadə (ə.) - canamaz; üzərində namaz qılınan kiçik xalça və ya qumaşdan tikilmiş döşənək; müqəddəs.

Sədail//Sədayıl//Sədayel (ə.,t.) - elin səsi, ilin səsi; elin sədası.

Sədi (ə.) - xoşbəxt, bəxtiyar; xoşbəxtliklə, bəxtəvərliklə əlaqəli olan.

Sədiman (ə.,t.) - xoşbəxt adam, bəxtiyar insan, uğurlu kişi.

Sədirəli - bax: Sədr və Əli.

Sədirxan - bax: Sədr və Xan.

Sədiyar//Sədyar (ə.,f.) - xoşbəxt dost, bəxtiyar yoldaş.

Sədnik (f.) - yüzbaşı; atlı.

Sədr//Sədir, Sədirə (ə.) - qəlb; hər şeyin başı, əvvəli; baş nazir, hökumət başçısı.

Sədra (ə.) - baş; sədr, başçı, rəis.

Sədrəddin (ə.) - dinin qəlbi; dinin başçısı, dinin rəhbəri.

Sədri//Sadri, Sədriyyə (ə.) - sədrə aid olan; əla düyü növü.

Sədulla (ə.) - Allahın xoşbəxti, Tanrının bəxtiyarı; Allahın bəxş etdiyi.

Səfa, Səfayət//Səfaət//Səfaqət//Səfayə (ə.) - saflıq, təmizlik; rahatlıq; zövq, ləzzət, kef.

Səfadar (ə.,f.) - saflığı sevən; təmizkar; rahatlıq sevən.

Səfail//Səfayıl (ə.,t.) - elin safı; ilin təmizi; saf elli, təmiz eldən olan.

Səfban (ə.) - daş, qaya; yenilməz, möhkəm, dözümlü.

Səfdər//Səftər (ə.,f.) - düşmən əsgərlərinin səfini dağıdan; igid, qəhrəman.

Səfdərağal//Səftərağa - bax: Səfdər və Ağa.

Səfdərbalal//Səftərbala - bax: Səfdər və Bala.

Səfdərəli//Səftərəli - bax: Səfdər və Əli.

Səfər (ə.) - ərəb qəməri təqviminin II ayı; yola düşmə, səyahət.

Səfərağa - bax: Səfər və Ağa.

Səfəralı//Səfərəli - bax: Səfər və Əli//Alı.

Səfərbala - bax: Səfər və Bala.

Səfərçin (ə.,f.) - səfərdə toplayan, yığan.

Səfərqulu - bax: Səfər və Qulu.

Səfəvi (ə.) – «saf» və «əvi» - saf, xalis, təmiz deməkdir. Azərbaycan şairi və dövlət xadimi Şah İsmayıl Xətəinin yaratdığı Azərbaycan dövləti məhz 1501-1731- ci illərdə bu adla fəaliyyət göstərmişdir.

Səfxan (ə.,t.) - hökmdar dəstəsi; xan sırası.

Səfi, Səfiyə//Səfiyyə (ə.) - saf, təmiz; seçilmiş dost, səmimi yoldaş.

Səfiyəğa (ə.,t.) - saf ağa, təmiz ağa, seçilmiş ağa.

Səfiəddin (ə.) - dinin təmizliyi, saflığı; dininə sədaqətli adam.

Səfixan - bax: Səfi və Xan.

Səfiqulu - bax: Səfi və Qulu.

Səfiyar//Səfyar (ə.,f.) -saf dost, təmiz dost; seçilmiş yoldaş.

Səfiyəddin//Səfiəddin (ə.) - dinin safı, dinin təmizi; dinin seçilmiş.

Səfiyulla//Səfiulla (ə.) - Allahın təmiz bəndəsi.

Səftərqulu//Səfdərqulu (f.,t.) - qəhrəmanın qulu, igidin nöqəri.

Səfvan (ə.) – sıra-sıra, cərgə ilə düzölmüş; silsilə (dağ).

Səfvət (ə.) - saflıq, xalilik, təmizlik.

Səgrək - cəld, cürətli, iti, yaxşı at çapan.

Səhabəddin (ə.) - Məhəmməd peyğəmbərin tərəfdarları, dinin dostları, tərəfdarları.

Səhhət (ə.) - sağlamlıq, cansağlığı.

Səhman (ə.) -səhman, səliqə, qayda-qanun.

Səhlədar (ə.,f.) - xoşluq gətirən, müjdəçi.
Səhliyar (ə.,f.) – çöldə, düzəngahda dost olan.
Səhnam (ə.) - orta, aralıq, meydan.
Səhrab (ə., f.) - sehrli su, çay suyu, həmişə axar su.
Səhrad (ə.) - çöllük, səhralıq.
Səxavəddin//Səxavəttin (ə.) - dinin səxavəti, dinin cömərdliyi.
Səxavət (ə.) - əliaçıqlıq, cömərdlik, ürəyiaçıqlıq.
Səid, Səidə (ə.) - xoşbəxt, bəxtiyar, ağgün.
Səqləb - çoxlu sərvət verən (Oğuz Kağanın ana şəhəri).
Səlaəddin//Səlahəddin (ə.) – dinin bəyəndiyi, dinin asayişi, çağırışı, dəvəti.
Səlahət (ə.) - xeyirxahlıq, yaxşılıq.
Səlcuq - qədim türk tayfalarından birinin adı.
Sələf (ə.) - əcdad.
Səlim//Selim, Səlimə//Səlimət (ə.) - sağlam; bütöv, tam.
Səliməğa - bax: Səlim və Ağə.
Səlimcan (ə.,f.) - canı sağlam olan, gümrah; doğruçu, nöqsansız.
Səlimxan - bax: Səlim və Xan.
Səməd//Saməd//Samət (ə.) - əbədi, daimi, həmişəlik.
Səmədağa - bax: Səməd və Ağə.
Səməddin//Saməddin//Samətdin (ə.) - əbədi din, daimi din; dinin əbədisi.
Səmədxan - bax: Səməd və Xan.
Səmədulla (ə.) - Allah əbədidir; əbədi olan Allah.
Səmənd (f.) - qızılı və boz rəng arasında olan qırmızı kəhər at.
Səməndər (f.) - odda yaşayan əfsanəvi quş.
Səmər (ə.) - meyvə; fayda, mənfəət.
Səmərxan (ə., t.) - faydalı, fayda verən xan.
Səmid, Səmidə (ə.) - sakit, tərpnəməz, susan, möhkəm dayanan, laldinməz.
Səmidəğa - bax: Səmid və Ağə.
Səmidəli - bax: bax: Səmid və Əli.
Səmidxan//Səmitxan - bax: Səmid və Xan.
Səmiran, Səmrə (ə.) - söhbətçil; ədəbi; sözeşidən.
Sənan, Sənanə (ə.) - işlək, çalışqan, zəhmətsevər; təriflənən, mədh edilən, kəskin, sivri; Ərəb tarixçisi Tariq ibn Sənanın adından yaranmışdır. Səna dağı və şəhərinin adı da məhz onun adı ilə bağlıdır.
Səncər - əzab verən, incidən; yarıb keçən; başçı, bayraqdar.

Səngər (f.,t.) - daş kimi ər, daş kimi qəhrəman; möhkəm igid.
Səngir//Səngür, Səngirə//Səngürə - dağ çıxıntısı; divarın sonu, çıxıntısı.
Səraslan//Saraslan - sar//sər qəbiləsindən olan qəhrəman(aslan).
Sərab//Sirab (f.) - çeşmə, bulağın və çayın başlanğıcı, baş su.
Sərad (f.,t.) - baş ad, əsas ad; adların ən yaxşısı.
Sərbaz (f.) - əsgər.
Sərdab (f.) - zirzəmi; yeraltı su anbarı.
Sərdar (f.) - komandan; vali, canişin; başçı.
Sərəddin (f.,ə.) – dinin başçısı, dinin rəisi.
Sərəncam (f.) - əmr, göstəriş, buyuruq.
Sərəstan (f.) - “sər” (baş, böyük, ağa) və “asitan” astana, kandar, sarayın giriş qapısı) sözlərindən düzəlmiş, eşik ağası, saray qapısının rəhbəri mənasındadır.
Sərhəd//Sərhəd (f.,ə.) - hədd, hüdud; mərz.
Sərhəddin (f.,ə.) - dinin sərhəddi, dinin baş mərzi.
Sərhəng (f.) - qoşun böyüyü, sərkərdə.
Sərxoş (f.) - məst, bərk kefli.
Sərkər//Sərkər//Sərgər//Sərgər (f.) - başçı, böyük, cənab.
Sərməd (ə.) - əbədi, yox olmayan, həmişəlik.
Sərməs//Sərməst (f.) - sərxoş, kefli, xumar.
Sərrac//Sərrac//Sarac (f.) - yəhər, palan və s. hazırlayan, təmir edən və ya satan.
Sərraf (ə.) - hər şeydən başı çıxan.
Sərrast (f.) – düz, düzgün, dəqiq; hədəfi düz vuran.
Sərsəng (f.) – «sər» (baş, böyük) və «səng» (daş) sözlərindən düzəlmiş «böyük, daş» deməkdir.
Sərtac (f.) - başa geyilən tac, baş geyimi; hörmətli, hörmətə layiq, möhtərəm.
Sərtib (f.) - qoşun komandiri, komandan; general.
Sərvər//Səlvər (f.) - başçı, rəis, yol göstərən.
Sərvət (ə.) - var, dövlət.
Səttar (ə.) - eyibləri gizlədən, nöqsanları örtən; bağışlayan.
Səttarxan (ə.,t.) - bağışlayanın xanı; Allahın xanı(Məşhur inqilabçı Səttar xanın adındandır).
Səttarqulu (ə.,t.) - bağışlayanın qulu; Allahın qulu.
Səyahət (ə.) - müəyyən məqsədlə başqa ölkələrə getmə.
Səyavuş//Siyavuş (f.) - qara atlı, qara ata minmiş.
Səyyaf (ə.) – qılıncla silahlanmış, yaxşı qılinc oynadan; igid, qoçaq.

Səyyah (ə.) - səyahətçi, səyahət edən.
Səyyar, Səyyarə (ə.) - planet, hərəkətdə olan, dövr edən.
Səyyub (ə.) - təşəbbüs edən adam.
Sınaq - sınaq işi, imtahan.
Sidqi, Sidqiyə//Sidqiyyə (ə.) - dost; dosta məxsus.
Sidqulla (ə.) - Allahın dostu.
Sifariş (f.) - tapşırma; tapşırıq vermə; tapşırılmış iş və ya şey.
Silahəddin (ə.) – dinin silahı, dinin yarağı.
Simar//Simir (f.) - səmərələr, cürcətilər, irəliləyişlər.
Simnar, Simnarə - Sim nəslinə mənsub olan (Sim Nuh peyğəmbərin oğludur); böyük sənətkar; istedadlı memar.
Simurğ//Simurq (f.) - qara rəngli böyük quş (İran əsətinə görə Elbrus-Qaf dağında yaşayan iri bir quş, Ənqa quşu).
Sina (f.) - ağsaqqal, başçı, rəis.
Sinan (ə.) - süngü, nizənin ucu.
Sirac//Surac - "çıraq" sözünün ərəb və farslaşmış forması; çilçiraq, lampa; məşəl.
Siracəddin//Suracəddin//Sirəcəddin (t.,ə.) - dinin çırağı, dinin məşəli.
Sirafil - bax: İsrafil.
Siraq//Sirəq - "sir" (sur, sür-od, işıq) və "aq"(böyük) sözlərindən düzəlmiş, "böyük od, nəhəng işıq" mənasındadır; "çıraq" sözünün farslaşmış forması.
Sirbəy//Sirbəy - varlı əsgər, varlı bəy.
Sircan (ə.,f.) - ürək sirri, doymuş könül.
Sirdaş (f.,t.) - yoldaş, dost; bir oddan olanlar.
Sirəddin//Siriddin (f.,ə.) - dinin sirri.
Sirməmməd (ə.) - Məmmədin sirri.
Sirulla (ə.) - Allahın sirri, Allahın niyyəti.
Sirus//Siruş (f.) - “Sürüş” (bax) adının dəyişikliyə uğramış forması.
Siyab (ə.,f.) - qara su; böyük su; müqəddəs su; Cənnət suyu.
Siyasət (ə.) - mənafeyə uyğun fəaliyyət; hiylə, fəndgirlik.
Sofül//Sofu (ə.) - dini ehkamlardan əsla kənara çıxmayan adam; zahid, dindar.
Sofiq (ə.) - sufizm tərəfdarı; dindar, zahid.
Sofiyar (ə.,f.) - sofilərin dostu; dindar, zahidləri sevən.
Sofiyəddin (ə.) - dinin zahidi, dinin təbliğatçısı.
Sokrat (yun.) - Əslə “sozo” (qurtarmaq, azad etmək) və “kratos” (hakimiyyət, güc, qüvvət) sözlərindəndir və “öz hakimiyyətini saxla-

yan” mənasındadır (Məşhur Yunan filosofu Sokratın adından yayılmışdır).

Soltan//Sultan, Sultano (ə.) - hökmdar, hakim, şah, dövlət başçısı.

Soltanağa//Sultanağa - bax: Soltan və Ağa.

Soltanbəy//Sultanbəy - bax: Soltan və Bəy.

Soltanəli//Sultanəli//Soltanalı//Sultanalı - bax: Soltan və Əli.

Soltanxan//Sultanxan - bax: Soltan və Xan.

Soltanpaşal//Sultanpaşa - bax: Soltan və Paşa.

Soltanşah//Sultanşah - bax: Soltan və Şah.

Soraq – axtarma, xəbər, məlumat.

Sovet (r.) - məsləhət, məşvərət.

Soyalp - igid nəsilli, qəhrəman soylu; igidin nəsl.

Soyər - soylu, köklü kişi; əsil-nəcabətli soydan olan ər.

Söhbət (ə.) - danışq, müsahibə, fikir mübadiləsi.

Söhrab (f.) - qızartı, parıltı; yaqut; qırmızı, tünd qırmızı.

Sönməz - həmişə yanan, heç vaxt sönməyən.

Sövdəgər (ə.,t.) - tacir.

Spartak (l.) - e.ə. I əsrdə Roma qulları üsyanının rəhbərinin adı; tapdalamaq; zadəgan; əsilzadə.

Suad (ə.) – yüksəliş; t. Su kimi təmiz və uzunömürlü oğlan.

Sucaət//Sucayət//Sücaət//Sücayə (ə.) - igidlik, cəsarət; qoçaqlıq, mərdlik.

Sucəddin//Sücaəddin//Sücaəddin (ə.) - dinin igidlik, sücaət göstərəni.

Sudayar//Sudyar (f.) - faydalı, xeyirli dost.

Sudeyf//Sideif//Südeif (f.) - kiçik sədəf.

Sufyan (ə.) - əsmə, titrəmə.

Sulay, Sulayə - gözəl ayələr; gözəl Ay; gözəl övladlar.

Sulduz, Sulduza - ulduz; cığataylarda tayfa adı; Cənubi Azərbaycanda şəhər adı.

Suliddin (ə.) - əsli “usuluddin” olub, dinin qaydaları, dinin üsulları mənasındadır.

Sumbat - ox atan, qıy vuran; boy-buxun, qədd-qamət, görünüş.

Sumər - türk xalqlarının ulu babası hesab edilən və miladdan əvvəl 4-cü minillikdən Mesopotamiyanın güneyində məskunlaşmış şumerlərin (sumerlər) adındandır. Bu ad Türkiyədə çox geniş yayılmışdır.

Sunay, Sunayə - verilən, təqdim olunan, ikram edilən; ithaf olunan.

Suralp (f.,t.) - igidin toy-büsatı, qəhrəmanın şənliyi.

Suraxan - güclü, qüdrətli xan, hökmdar.

Suraydın – şadlıq, aydın, gözaydınlığı.

Surəddin (ə.) - dinin “Quran” (114 fəslindən hər biri) surəsi.

Surət (ə.) - zahiri görünüş; üz, sifət; təmizlik; gözəllik.

Surxay - Ay işığı; düşünləri açan; şan-şöhrətli igid.

Suvar - Sabir (Sapir, Savir, Savar) etnonimindəndir.

Sübhən//Subhan, Subhanə//Sübhənə (ə.) - tərif, alqış; eşq olsun! Əhsən!

Sübhənverdii//Subhaneverdi (ə.,t.) - mədh olunanın (Allahın) verdiyi, bəxş etdiyi.

Sübhəddin (ə.) - dinin sübhü, dinin başlanğıcı, dinin səhəri.

Sübhü, Sübhüyyə (ə.) - sübh olan, sübhə aid olan, səhərki.

Süheyl, Süheylə//Süheylə (ə.) - göy üzünün güneyində çox parlaq bir ulduz. Yəməndən daha yaxşı göründüyü üçün “süheyli-Yəmani” də adlanır.

Süleyman (y.) - sülh, əmin-amanlıq, sakitlik (Əfsanəvi peyğəmbərlərdən qədim yəhudi Selomo adının ərəb forması).

Süləddin//Süledin//Sülhəddin (ə.) - dinin sülhü, dinin əmin-amanlığı, dinin barışı.

Sülhi//Sülhü, Sülhiyyə//Sülhüyyə (ə.) - barış, barışla bağlı olan, sülhə aid olan.

Sünar//Sunar, Sünarə//Sünarə//Sunarə//Sunarə - təqdim olunan, verilən övlad.

Sünay (ə.,t.) - Ayın işi, Ay yaradılışı.

Sündüz - düz iş, düz əməl, düz yaradılış.

Sürət (ə.) - hər hansı hərəkətin itilik, tezlik dərəcəsi.

Süruri (ə.) - sevincə aid, şadlığa məxsus.

Sürüş//Suruş (f.) - Cəbrayılın adlarından biri.

Sütun (ə.) - mərmərdən, daşdan və s. tikilmiş dirək.

Ə Ş Ə

Şaban//Şəban (ə.) - Ərəb qəməri təqviminin VIII ayı.

Şabəddin//Şabiddin (ə.) - gənc din; dinin igidi, din qəhrəmanı; meteor; gözəl oğlan.

Şabı (ə.) - cavana aid, gəncə məxsus; dəliqanlı, igid.

Şad - xanın varisliyə hüququ olmayan qardaş və oğlanlarına verilən qədim türk titulu.

Şadağa - şad (xanın varisliyə hüququ olmayan oğlanlarına verilən titul) Ağa; həmişə şən olan ağa.

Şadalı/Şadəli (t.,ə.) - varis olmayan Əli oğlu, varis olmayan Alı övladı.

Şadan (f.) - sevincək, xoşbəxt, sevincli; sevilənlər, şadlananlar.

Şadbəy - varis olmayan bəy.

Şadəddin/Şadətdin (t.,ə.) - dinin sevinci, dinin şadlığı; din övladı.

Şadət - "Şəhadət" (bax) adının qısaldılmış forması.

Şadxan - şad olan xan; sevinən xan, fərəhli xan.

Şadi, Şadiyə/Şadya (f.) - sevinc, xoşbəxtlik, şadlıq, səadət, nəşə.

Şadiman/Şadman - şad adam, sevinən adam, fərəhli şəxs.

Şadkam (f.) - arzusuna çatmış, xoşbəxt.

Şadulla (t.,ə.) - Allahın xoşbəxti, Tanrının şad olanı; Allah övladı.

Şafəddin/Şafəddin/Şafiddin - dinin şəfa verəni, sağaldanı; sağaldan din.

Şafalı (ə.,t.) - şəfa verən, sağaldan.

Şafiq/Şofiq, Şafiqə/Şəfiqə/Şofiqə (ə.) - rəhmli, rəhmdil, şəfqətli, ürəyiyanan.

Şah (f.) - keçmişdə bir çox şərq ölkələrində padşah və ya hökmdar titulu, bu titulu daşıyan şəxs. "Şah" ilə başlanan mürəkkəb adların kiçiltmə və əzizləmə forması.

Şahab/Şəhab (ə.) - ildırımli, ildırımgətirən, işıqsaçan; meteor; parıltı, alov.

Şahabəddin/Şəhabəddin/Şihabəddin (ə.) - dinin şöləsi, parıltısı, alovu, ulduzu.

Şahalı/Şaxalı/Şahəli/Şaxəli (f.,ə.) - Şah Əli, Şah Alı.

Şahan, Şahanə/Şəhanə (f.) - şaha aid, şahlığa məxsus, hökmdara layiq.

Şahbaba/Şababa - bax: Şah və Baba.

Şahbala/Şabalal/Şaxbala - bax: Şah və Bala.

Şahbaz (f.) - tərən, şahin; qoçaq, igid.

Şahbəddin (f.,ə.) - dinin ulduzu.

Şahbəndə (f.) - Şahın qulu, köləsi.

Şahbəndər (f.) - səfir; gömrük məmuru.

Şahbəy - bax: Şah və Bəy.

Şahbuz/Şaxbuz (f.,t.) - şah buzu; sıldırım, yalçın qaya.

Şahcahan - bax: Şah və Cahan.

Şahcamal - bax: Şah və Camal.

Şahəddin (f.,ə.) - dinin şahı, dinin başçısı; Məhəmməd peyğəmbər.

Şahəhməd (f.,ə.) - Şah Əhməd; dinin Əhmədi - Məhəmməd Peyğəmbəri.

Şahənşah (f.) - şahlar şahı.
Şahgəldi - şah kimi oğlan gəldi (doğuldu).
Şahgül - şaha layiq gül, şah gülü.
Şahhəsən//Şahəsən - bax: Şah və Həsən.
Şahhüseyn//Şahüseyn - bax: Şah və Hüseyin.
Şahi//Şayi (f.) - şaha məxsus; hökmdarlıq, şahlıq.
Şahid, Şahidə (ə.) - şahidlik edən; gözəl, göyçək.
Şahiddin//Şaitdin (ə.) - dinin şahidliyi, dinin gözəli.
Şahiq, Şahiqə (ə.) - yüksək, hündür.
Şahin, Şahinə (f.) - tərən; qoçaq, igid, qorxmaz.
Şahinbəy - şahin kimi bəy, şahinə bənzər bəy; igid, qoçaq, qəhrəman.
Şahismayıl (f.,ə.) - Şah İsmayıl (XVI əsr məşhur Azərbaycan şairi və dövlət xadimi Şah İsmayılın adındandır).
Şahkərəm - bax: Şah və Kərəm.
Şahkərim - bax: Şah və Kərim.
Şahqardaş - bax: Şah və Qardaş.
Şahqulul//Şaxqulu (f.,t.) - şahın qulu.
Şahlar - çox şah, çoxlu şah.
Şahmalı (f.,t.) - şaha aid olan mal, hökmdar malı; padşah oğlu.
Şahman//Şahmən (f.,t.) - mənim şahım; şah adamı.
Şahmar (f.) - iri və çox zəhərli ilan; varlı; müdrik.
Şahməmməd - bax: Şah və Məmməd.
Şahmərdan (f.) - mərd şah (Həzrət Əlinin epitetlərindən biridir).
Şahmir//Şahmur//Şamur, Şahmiral//Şahmirəl//Şahmurəl//Şamurə - “Şah” və “Əmir” (bax) adlarından yaranmışdır.
Şahmirzəl//Şaxmirzə (f.,ə.) - şah oğlu; şah mirzəsi (bax: Mirzə).
Şahmurad//Şahmuraz//Şaxmurad (f.,ə.) - şahın arzusu, şahın istəyi.
Şahnar, Şahnara//Şahnarə (f.,ə.) - şah odu, alovu; odlar şahı.
Şahnəzər (f.) - şahın nəzəri, şahın iltifatı.
Şahnur, Şahnurə (f.,ə.) - şahın nuru, şahın işığı.
Şahpara (f.) - şahın bir hissəsi, hökmdarın parçası; şah oğlu.
Şahpələng (f.,t.) - şahın pələngi, şahın qaplanı.
Şahpur//Şapur (f.,t.) - şahın odu, şahın ocağı, şahın işığı; şahın oğlu, şah övladı (Bu vaxta qədər f. sözü hesab edilən "pur" t. mənşəlidir və ocaq, pir sözünün farslaşmış formasıdır. Ta qədim zamanlardan oğul atanın odu, işığı hesab edilir).
Şahrud//Şəhrud, Şahrudə (f.) - şah çayı; baş çay, böyük çay.
Şahrul//Şahrux (f.) - şah üzü, şah çöhrəsi.

Şahrüz//Şəhrüz, Şahrüzə (f.) - şahın günü, şahın gündüzü; şahın xoşbəxtliyi; çox gözəl.

Şahrzal//Şaxrza (f.,ə.) - Şah Rza.

Şahsevən//Şahsevər - şahı sevən, şahı istəyən (I Şah Abbas (1571-1629) hakimiyyəti qüvvətləndirmək məqsədilə əfşar, qacar və b. türk tayfaları tərəfinə çəkərək onlardan ibarət "Şahsevən" adlı xüsusi qvardiya yartmışdı).

Şahsəddin (f.,ə.) - dinin şah bəndi; dinin böyük müdafiəçisi.

Şahsəfi//Şasəfi//Şasif (f.,ə.) - şah sırası, şah dəstəsi; şah astanası.

Şahsultan - bax: Şah və Sultan.

Şahsuvar//Şəhsuvar (f.) - şahın atlıları, şahın atlı qvardiyası; mahir süvari.

Şahulla (f.,ə.) - Allahın şahı, Tanrının şahı, Allaha mənsub olan şah.

Şahvar//Şəhvar, Şahvarə//Şəhvarə (f.) - padşaha layiq; şahənə.

Şahverdi//Şaxverdi (f.,t.) - şahın verdiyi, Tanrının bəxşişi.

Şahverən (f.,t.) - şahın verdiyi, şahın bağışladığı.

Şahvələd (f.,ə.) - şah övladı, şahın vərəsəsi, şah oğlu.

Şahvəli (f.) - şahın himayəçisi, qəyyumu; hökmdarın dostu.

Şahzaman - bax: Şah və Zaman.

Şaxgül - gül budağı; düz dayanmış gül.

Şaiq, Şaiqə (ə.) - şövqlü, həvəsli; gözəl, əla, parlaq.

Şair, Şairə (ə.) - şeir yazan şəxs.

Şakir, Şakirə (ə.) - təşəkkür edən, şükr edən, minnətdar.

Şaman - sehrbaz, ovsunçu, cadugər; əsasən ruhlara, magiyaya inanan (şimal xalqlarında).

Şamdan (f.) - şam qoymaq üçün altlıq.

Şamdanbəy - bax: Şamdan və Bəy.

Şaməd (ə.) - "Şəhamət" in (bax) dəyişikliyə uğramış şəkli; igidlik, qəhrəmanlıq, cəsarət; nəciblik; zəkali və tədbirli.

Şaməddin (f.,ə.) - dinin şamı, dinin çırağı; dinin Günəşi.

Şaməli (f.,ə.) - Əli şamı, Əli işığı, Əli çırağı.

Şamxal (f.) - iriçaplı və fitilli tufəng; XIX əsrə qədər Dağıstanda "vali" mənasında işlənən titül.

Şamxəlil (f.,ə.) - Xəlilin şamı (Xəlil-İbrahim peyğəmbərin "Allahın dostu" mənasında olan "Xəlilullah" epitetinin birinci tərəfi. Bax:Xəlil).

Şamu//Şami (f.) - şamlı, Şam şəhərindən, suriyalı olan.

Şamil//Şəmil, Şamilə//Şəmilə (ə.) - hər şeyi əhatə edən, tam; təbiət, xasiyyət; ləyaqət.

Şamir (ə.) - təkəbbür, qürur, təşəxxüs.

Şamiran (ə.) - təkəbbürlü, qürurlu.

Şamməd//Şəmməd//Şəmməd - “Şəmm» və «mədh» sözlərindən düzəlmiş, «tərifləyici ətir» deməkdir.

Şamol//Şamoy - “Şamil” (bax) adının qısaldılmış forması.

Şamşad//Şəmşad//Şəmşəd//Şəmşid (f.) - şamın işığı; şamın sevinci, şamın şadlığı.

Şanal - ad-sanı olan, şöhrətli, əzəmətli.

Şanar//Şanər - şanlı, şöhrətli, adlı-sanlı ər; tanınmış qəhrəman.

Şanxay (ç.) - dəniz önündə (Çində ən böyük şəhər).

Şanlı - əzəmətli, qədr-qiyətli; ad-sanlı, şöhrətli; rütbəli, vəzifəli.

Şayar//Şayər (f.) - hörmətli, möhtərəm.

Şaynur, Şaynurə (f.,ə) - yararlı, münasib; nur, işıq.

Şenalp - şən igid, məmnun qəhrəman, şad igid.

Şenər//Şənər - şən igid, şən ər, şən oğlan.

Şenlik//Şənlik - çal-çağır; şadlıq, sevinc, fərəh, təntənə, bayram.

Şensoy - şən nəsilli, şad misilli; xoşbəxt nəsili olan.

Şeri (ə.) - şeirə aid olan, şeirə məxsus olan.

Şeybani (ə.) – qocalmış, saç-saqqalı ağarmış; müdrik (XIX əsr İran satirik şairi Əbu Nasir Şeybaninin təxəllüsündən yaranmışdır).

Şeyda, Şeydayə (f.) - dəlicəsinə vurulmuş, eşq dəlisi.

Şeyx//Şeyxil//Şıx (ə.) - yaşlı adam, qoca; təriqət başçısı, rəis; yaxşı hədis söyləyən, usta.

Şeyxalı//Şeyxəli//Şıxalı//Şıxəli//Şixəli - Şeyx Alı, Şeyx Əli; müqəddəs Əli.

Şeyxəddin (ə.) - dinin şeyxi (Şeyx - titul; qəbilə başçısı; təriqət başçısı; pirə baxan, pirdə nəzir yığan adam).

Şeyxulla (ə.) - Allahın şeyxi, Tanrının şeyxi.

Şeyxzaman (ə.) - zamanın şeyxi, dövrün şeyxi.

Şeyyub//Şöyüb (ə.) - saç-saqqal ağarması, çallıq, qocalıq, ixtiyarlıq.

Şəbi (ə.) - gecəyə aid olan, axşama məxsus olan.

Şəbinur (ə.) - gecə nuru, gecə işığı.

Şəddad (ə.) - zalım, sərt, qaba (Ərəb qəbilələrindən birinin adı).

Şəfadər (ə.) - şəfa yeri, sağalma məkanı.

Şəfəət//Şəfəət//Şəfəyət (ə.) - xahiş, istək, vasitəçilik.

Şəfəhəddin (ə.) - dinin xahişçisi, dinin vasitəçisi.

Şəfəil (ə.,t.) - elin şəfası, ilin şəfa yeri.

Şəfi (ə.) - təmiz, saf; günahların bağışlanması.

Şəfixan (ə.) - təmiz, saf xan; günahları bağışlayan xan.

Şəfiq, Şəfiqə (ə.) - şəfqətli, mərhəmətli, canı yanan.

Şəfiulla//Şəfulla (ə.) - günahları Allah tərəfindən bağışlanmış (Adəm peyğəmbərin epiteti).

Şəfiyar (ə.,f.) - təmizliyin dostu, saflığın yoldaşı.

Şəhadət (ə.) - şahidlik; şahidlik etmə; müsəlmanlığın ilk şərti olan kəlmələri demə.

Şəhamət (ə.) - cəsurluq, şücaət göstərmə, igidlik.

Şəhrəddin - ə. din Ayı, dinin qəməri Ayı; f.,ə. dinin şəhəri.

Şəhriyar (f.) - hökmdar, şah; qüdrət və əzəmət sahibi.

Şəxsiyyət (ə.) - xarakteri, əxlaqı, cəmiyyətdə mövqeyi və s. baxımından xüsusilə fərqlənən insan, şəxs, sima.

Şəkəralı//Şəkəralı (f.,ə.) - şirin Əli, şəkər Alı.

Şəki, Şəkiyyə - sak adlı türk tayfasının və eyni adlı şəhərin adı.

Şəkib, Şəkibə//Şəkubə (f.) - dözümlü, dözən, səbirli, səbir cəyləyən.

Şəkil, Şəkilə (ə.) - sifət, surət.

Şəkur, Şəkurə//Şəkirə (ə.) - şükür edən, razılıq ifadə edən.

Şəmi (ə.) - şam, qəndil, çıraç; "Şəm" ilə başlanan adların kiçiltmə və əzizləmə forması.

Şəmistan (f.) - şamı olan yer; işığı olan ərazi.

Şəmkir - Azərbaycanın eyni adlı çay, rayon və şəhərinin adıdır.

Şəmsəddin (ə.) - dinin Günəşi.

Şəmsi, Şəmsiyyə//Şəmsiyyət (ə.) - Günəşə mənsub, Günəşə aid olan.

Şəmsulla (ə.) - Allahın Günəşi, Tanrının Günəşi.

Şəmşir (f.) - qılınc.

Şərəfəddin//Şərəfəddin//Şərəfəddin (ə.) - dinin fəxri, dinin iftixarı.

Şərbət (ə.) - meyvə şirəsi qatılmış şirin su.

Şərbətəli//Şərbətəli (ə.) - şərbət Əli, şirin Alı; Əli şərbəti, Alı şərbəti.

Şərəfağa - bax: Şərəf və Ağa.

Şərəfxan - bax: Şərəf və Xan.

Şərif, Şərifə (ə.) - şərəfli, müqəddəs, məşhur; nəcib, əsil.

Şərifəğa - bax: Şərif və Ağa.

Şərifəli//Şərifəli//Şərfəli//Şərfəli - bax: Şərif və Əli; Əli şərəfli, nəsl, nəcəbəti.

Şərifxan - bax: Şərif və Xan.

Şərifulla (ə.) - Allahın şərəfli, Allahın müqəddəsi; Allahın nəcəbi.

Şəzur, Şəzurə - Naxçıvan MR-nin eyni adlı rayonun adından törəmişdir; Şəzurdan olan, şəzurlu.

Şəyyad (ə.) - suvaqçı, malakeş; üzə gülən; kələkbaz, hiyləgər, hoqqabaz.

Şıxbaba - ə. "şeyx" (təriqət, ərəb ölkələrində isə qəbilə və ya tayfa başçısı) və "baba" sözlərindən yaranmışdır.

Şıxbala - "şeyx" və "bala" sözlərindən yaranmışdır.

Şıxəddin (ə.) - dinin şeyxi.

Şıxəmir//Şıxamir (ə.) - şeyx əmir; şeyx hökmdar.

Şıxəzizəddin (ə.) - dinin sevimli mürsidi, başçısı.

Şıxtı (ə.) - "şeyxi" sözündən olub, "şeyxə mənsub olan" deməkdir.

Şıxkərim - "Şeyx Kərim" adlarından yaranmışdır.

Şıxqayıb//Şıxqayıb (ə.) - Şeyx Qayıb; qeyb olan şeyx.

Şıxlar (ə.,t.) - müqəddəslər, başçılar, rəhbərlər.

Şıxməmməd (ə.) - "Şeyx Məmməd" adlarından yaranmışdır.

Şıxmürzə - "Şeyx Mirzə" adlarından yaranmışdır.

Şıxzadə (ə.,f.) - Şeyx oğlu; şeyxdən törəmiş oğlan.

Şıxzaman - "Şeyx Zaman" adlarından yaranmışdır.

Şidə - Xurşid (farsca Günəş deməkdir) adının ikinci hissəsini təşkil edən "şid" sözündən yaranmış, işıqlı və parlaq deməkdir.

Şikar, Şikarə (f.) - ov; ovlanan heyvan və ya quş.

Şimşək - ildırım; parlaq, işıqsaçan.

Şinasi//Şinasi//Şünasi (f.) - bilən, tanıyan, anlayan, bilgisi olan və bunlara aid və ya bunlara məxsus olan.

Şir (f.) - qoçaq, igid mənalarında bir çox mürəkkəb adların yaranmasında iştirak edir.

Şirağa - bax: Şir və Ağa.

Şirali//Şirəli (f.,ə.) - Əlinin şiri, Alının aslanı; qüvvətli, qorxmaz.

Şiraslan - şir və aslan; qüvvətli; cəngavər, bahadır.

Şiraz (f.) - şir ağzı (İranda eyni adlı şəhər adındandır).

Şirazxan (f.,t.) - Şiraz xanı; şirazlı xan.

Şirazi (f.) - Şiraza aid, Şiraz şəhərinə məxsus.

Şirbaba - şir kimi baba; igid baba, qəhrəman baba.

Şirbala - şir balası; şir kimi bala; igid, qoçaq övlad.

Şirbəy - bax: Şir və Bəy.

Şirdaməd (f.) - şir kimi kürəkən; sultanın kürəkəni.

Şirəddin (f.,ə.) - dinin şiri, dinin aslanı.

Şirəhməd - bax: Şir və Əhməd.

Şirxan - bax: Şir və Xan.

Şirixuda (f.) - Allahın şiri, Tanrının aslanı, Xudanın qaplanı.

Şirinağa - şirin ağa; mehriban ağa, səmimi ağa, xoş ağa.

Şirinalı//Şirinəli - bax: Şirin və Əli.

Şirinbaba - bax: Şirin və Baba.

Şirinbala - bax: Şirin və Bala.

Şirindil - dili şirin olan; şirin, məzəli danışan.

Şirinxan - bax: Şirin və Xan.

Şirməmməd - bax: Şir və Məmməd.

Şiroğlan - aslan kimi oğlan, igid oğlan.

Şirulla (f.,ə.) - Allahın şiri, Tanrının qaplanı.

Şiruyə//Şiruyyə//Şuriyyə//Şürüyə (f.) - şir üzlü, aslan təbiətli; qorxmaz, cəsarətli.

Şirvan, Şirvanə - Azərbaycanın tarixi ərazilərindən birinin adındandır. (Bu adın Qafqaz Albaniyasında yaşamış tayfalardan birinin adından olması da ehtimal olunur, "şirlər diyarı, şirlər məskəni" kimi də izah edilir).

Şirvani - Şirvana məxsus olan, Şirvanda anadan olan və ya yaşayan.

Şirzad (f.) - şir balası, şirdən törəyən; igid, qoçaq.

Şirzaman - bax: Şir və Zaman.

Şoran - şorların (türk tayfalarından biri) yaşadığı yer; duzlu yer; işıq saçan, işıqlı.

Şöhlət//Şöhrət (ə.) - məşhurluq, ad-san, şan-şərəf.

Şöhrəddin (ə.) - dinin şöhrəti.

Şölət (ə.) - pərilti, alov, atəş.

Şövqil//Şövqü, Şövqiyyə (ə.) - arzu edən, istəyən; arzu edilən.

Şubay//Şübay - hündürboylu, düz və uzun; əsgər, döyüşçü.

Şulan//Şülən - "şölən" sözündən olub "ziyafət, dini, qonaqlıq" deməkdir.

Şumar//Şümar, Şumarə//Şümarə (f.) - say, hesab; haqq-hesab; saat əqrəbi; yaraşlıq boyu olan.

Şurəddin//Şürəddin (f.,ə.) - dinin eşqi, dinin sevgisi.

Şurulla (f.,ə.) - Allah eşqi, Tanrı sevgisi.

Şüa (ə.) - işıq mənbəyindən gələn işıq teli.

Şüca (ə.) - igid, qorxmaz, qəhrəman.

Şücaəddin//Şücaətdin (ə.) - dinin arxası, dinin qoruyucusu.

Şücaət//Şücayət (ə.) - igidlik, qəhrəmanlıq, cəsurluq.

Şükran, Şükranə (ə.) - yaxşılığı qiymətləndirmə, minnətdarlıq, təşəkkür.

Şükərəddin//Şükərəddin (ə.) - dinə təşəkkür, dinə minnətdarlıq.

Şükərat//Şokərat (ə.) - yaxşılığı qiymətləndirmək, təşəkkür etmək.

Şükṛatulla (ə.) - Allaha şükür olsun, Tanrının razılığı.
Şükri//Şükür//Şükṛü, Şükriyyə (ə.) - razılıq, təşəkkür, minnətdarlıqla bağlı olan.
Şükṛulla//Şükürulla (ə.) - Allaha təşəkkür, Tanrıya minnətdarlıq.
Şünasim - öyrənən, bilən, tanınan, anlayan, məlumatı olan.

Յ T Ձ

Taariḫ, Taariḫə (ə.) - tanınmış əcdadı olan; təriflənmiş, öyülmüş.
Taban - təməl, bünövrə; dayaq; düzənlik; mətinlik, dözümlük.
Tabəndə (f.) - parlayan, işıq saçan, işıq verən.
Tabil, Tabilə (f.,t.) - ilin ziyası, elin işığı.
Tacdar (f.) - taclı, tac sahibi; hökmdar.
Tacəddin (f.,ə.) - dinin tacı; dinin başçısı, rəhbəri.
Tacibəy (f.,t.) - taşlı bəy, hökmdarlıq, səlahiyyəti olan oğul.
Tacib, Tacibə (ə.) - yerdəyişmə; calama; müavin; vəzir.
Tacid, Tacidə - "Tacəddin" adının kiçiltmə və əzizləmə forması.
Tacik (f.) - qorxaq, aciz, rəiyyət (Tacik dilində taclar - araqçın gəzdirənlər deməkdir).
Tacir, Tacirə (ə.) - ticarətlə məşğul olan.
Taqar (ə.) - ordunu ərzaqla təmin etmək üçün rəiyyətdən yığılan natural vergi.
Taqay//Taqay - dayı, ananın qardaşı.
Tağı (ə.) - dindar, mömin, Allahdan qorxan.
Taqman - dağ kimi adam, dağ gövdəli, möhkəm insan.
Tahir, Tahirə (ə.) - pak, təmiz; günahsız; ismətli, namuslu.
Tair, Tairə (ə.) - quş uçan.
Taqət (ə.) - güc, qüvvət.
Taqib, Taqibə (ə.) - təqib edən, ardınca gedən.
Talay, Talayə - okean, dəniz, böyük çay; çox böyük.
Talaybay//Talaybəy - böyük bay; dəniz kimi nəhəng bəy.
Talayxan - böyük xan; dəniz kimi güclü xan.
Tale (ə.) - qismət, bəxt; xoşbəxtlik ulduzu; doğan, çıxan (Günəş, Ay).
Taleh, Talehə//Talihə (ə.) - nöqsanlı, eyibli; günahkar; islah olunmayan.
Taleyran (fr.) - fransız diplomati, Napoleon dövründə xarici işlər nazirinin adındandır.
Taləddin (ə.) - dinin taleyi, dinin bəxti; dinin ucalması.
Talib//Talib, Talibə (ə.) - tələbkar, istəyən; arzulayan.

Talış - Azərbaycanda yaşayan irandilli kiçik xalq.

Talışxan – Talış xan; talışların xanı, başçısı, hökmdarı.

Taman – dağ ətəyi; tam, tamamlanmış; Bilgə xanın titullarından biri; Kaşğaridə çay adı.

Tamerlan - "Teymurləng" adının Avropada işlənən forması.

Tamər - nöqsanı olmayan, mükəmməl adam, yetkin igid.

Tamidar (ə..f.) - dad bilən, xərəyin dadını müəyyənləşdirən.

Tanbay//Tanbəy - sübh vaxtının bəyi; şəfəq sökülən vaxtın bəyi.

Tanıq//Tanık//Tanuq - şahid; nişan, göstərici, sübut.

Tanış - tanışlığı olan, bir-birini tanıyan.

Tanıdağ - İlahi dağ, Allahın dağı. İndi Tyan-şan dağları adı ilə tanınır.

Tanrıqulu//Tarqulu - Tanrının qulu, Allahın qulu. "Tanrı"-dan" (sübh şəfəqi, od, Günəş) və "Ra" (qədim Misir mifologiyasına görə "Günəş allahı") sözlərindən düzəlmiş, Danra//Tanra//Tanrı şəklində dəyişmişdir. Tur, tir, tür, tör, dur sözləri də Tanrı, Tarı teonimi ilə əlaqədar olub, "ölüb-dirilmə" mənasındadır.

Tanrıverdi//Tarıverdi//Tarverdi - Tanrı verdi, Tanrı bəxş etdi.

Tapdıq - tapılmış, əldə edilmiş (Uzun müddət oğlu olmayanlar valideyn olduqda "oğul tapdıq", yəni "Allah verdi!" mənasında bu adı qoyurlar).

Taran (yun.) - hücum növü, qədimdə divarları deşən alət.

Tarxan//Tarıxan//Tərxan//Tərixan//Turxan - xandan törəyənlər, xan nəslindən olanlar ("tar" - "törəmək, yaradılış" sözləri ilə əlaqədardır), qədim türklərdə xüsusi imtiyaza malik olan titul sahibi.

Tarıyel//Taryel - Tanrı yeli, Tanrı küləyi; elin Tanrısı; cəngavər; hökmdar.

Tarıf, Tarıfə (fr.) - rəsmən müəyyən edilmiş ödənc, vergi, rüsum, maaş və s. miqdarı.

Tarıx (ə.) - cəmiyyətin inkişafından bəhs edən elm; müəyyən bir işin görüldüyü vaxt.

Tarık//Tariq (ə.) - dan ulduzu, Zöhrə. Əski türkcə: məhsul, taxıl; əkinçilik.

Tarış - Tanrının dostu, Tanrı adamı (Qədim türk dillərində "eş, iş," - "dost" mənasında işlənmişdir).

Tarqut//Turqut - Tanrının xoşbəxti, Tanrının ucaltdığı ("Qut" qədim türk dillərində "ruh, can, uğurlu" mənasında işlənmişdir).

Tarman - qalxmaq, yüksəlmək, ucalmaq.

Tarzən (t.,f.) - tar çalan, tarçı.

Taşər//Təşər - daş kimi möhkəm, sağlam, sərt kişi, sağlam kişi.

Tatar - Tatarıstanda yaşayan türkdilli xalq; şəhərli olmayan, kəndli, qasid.

Tatarbay//Tatarbəy - tatar millətindən olan bəy; kəndli bəy, qasid bəy.

Tatarxan - tatar millətindən olan xan; kəndli xan; qasid xan.

Tayfun (ç.) - tufan, fırtına.

Tayxan - xanın tayı-tuşu, xana bənzəyən, xan kimi.

Tehrab, Tehrabə (ə.,f.) - suyun dibi; sonbeşik.

Tehran, Tehranə (f.) - gözəl və təmiz şəhər (İİR-nin paytaxtı).

Telman (a.) - Thalmann adının sadələşdirilmiş forması.

Telnar//Telnur, Telnarə//Telnura//Telnurə - saçları parlaq və işıqlı olan.

Temir//Teymur//Timur, Teymurə - dəmir; möhkəm, sağlam; yenilməz.

Temuçin//Temurçin//Teymurçin//Timuçin//Timurçin - igid Teymur, dözümlü Teymur.

Tengiz//Təngiz - dəniz; genişlik, ənginlik.

Tengizxan - bax: Tengiz və Xan.

Teyfur//Təyfur, Teyfurə//Təyfurə (ə.) - yuxu, yuxugörmə, yuxuda görülmüş.

Teymurağa - bax: Teymur və Ağa.

Teymurbəy - bax: Teymur və Bəy.

Teymurxan//Temirxan - bax: Teymur və Xan; möhkəm, sarsılmaz hökmdar.

Teymurşah - bax: Teymur və Şah.

Teyyib//Teyub//Teyyub//Təyyub, Teyyubə//Teyyibə//Teybə//Təyibə //Təyyibə//Taibə (ə.) - yaxşı, xoşagələn, savab iş.

Təbərhan (f.,t.) - baltalı xan, təbərzinli xan.

Təbib, Təbibə (f.) - həkim, doktor.

Təbrik, Təbrikə (ə.) - xoş xəbər, sevindirici hadisə, bayram; alqış.

Təbriz, Təbrizə - Azərbaycanın ən qədim şəhərlərindən birinin adıdır.

Tədbir (ə.) - bir işi görmək, həyata keçirmək üsulu, vasitə; yol.

Təfəkkür (ə.) - düşünsə, düşünmə, fikirləşmə.

Təhmas//Təhməz - "Təhmasib" adının əzizləmə forması.

Təhmasib (f.) - sağlam, güclü at; totemi at olan, at nəslindən olan.

Təhmin, Təhminə (f.) - boylu-buxunlu, cüssəli; güclü-qüvvətli.

Təhmiras//Təhmiraz//Təhmuras//Təhmuraz (f.) - at cinsli; bədəncə güclü. Ad əslində türk mənşəlidir, “teymur” (dəmir) və “as” sözlərindən düzəlmiş “dəmir aslan” mənasındadır.

Təhsil (ə.) - oxumaqla elm və bilik əldə etmə.

Təhsin, Təhsinə (ə.) - bəzəmə, yaxşılaşdırma; alqışlama.

Təkalp - yeganə igid, yalnız qəhrəman.

Təkfur, Təkfurə - hakim, əmir, hökmdar; Bizans sərhədində vilayət valisi, başçısı.

Təkin//Təgin - varisliyə hüququ olan xanzadə.

Təqbir (ə.) – qismət, qiymətləndirmə; alın yazısı.

Təqdim, Təqdimə (ə.) - bir şeyi vermə, təqdim etmə; hədiyyə.

Təlatüm (ə.) - şiddətlə dalğalanma; coşma.

Tələt (ə.) - üz, sifət, sima; parlaq.

Təmall//Təmo (ə.) – dadlı, tamlı, zövq verən, ləzzətli.

Təməl (ə.) - özü, əsas, bünövrə; çıxma, doğulma; gözəllik, görkəm.

Təmin, Təminə (ə.) – təchiz, xatircəmlilik.

Təmixan - qarışığı olmayan, xalis xan; əsil xan, xanın özü.

Təmkın, Təmkinə (ə.) - ağırtəbiətliklik, vüqar, ciddilik; vüqar; soyuqqanlılıq.

Tənur, Tənurə (ə.) - uzaqdan oda baxma; parıltı; təndir.

Tənzil, Tənzilə//Tanzilə (ə.) - narahatlığı endirmək; güzəşt; göydən endirmə.

Tənzim, Tənzimə (ə.) - sıralama, sıraya düzmə; nizama salma.

Təpər - qeyrət, namus, bacarıq.

Tərbiyət (ə.) – bəsləyib yetişdirmə, böyütmə, tərbiyə etmə; vərdis etdirmə; alışdırma.

Tərəqqi (ə.) - inkişaf, irəliləmə, irəliləyiş.

Tərənnüm (ə.) - gözəl səslə yavaşdan oxuma, şeirdə təsvir etmə, şöhrətləndirmə.

Tərif, Tərifə (ə.) - mədh etmə, tərifləmə.

Tərlan, Tərlanə - şahin; ov quşu; igid, qəhrəman, qoçaq.

Təsadiüf (ə.) - baş vermiş gözlənilməyən hadisə.

Təsgin//Təskin, Təsginə//Təskinə (ə.) - sakitlik, dinclik.

Təşəkkül (ə.) - müəyyən bir şəkə düşmə; təşkil olunma, vücuda gəlmə.

Təşəkkür (ə.) - edilən diqqət və yaxşılığa görə razılıq və minnətdarlıq.

Təşkilat (ə.) - "təşkil" sözünün cəmi; ictimai birləşmə, idarə.

Təşrif, Təşrifə (ə.) - şərəfləndirmə; gəlmə, gəliş.

Təvəkkül (ə.) - ümidini Allaha bağlamaq.

Təyyar, Təyyarə (ə.) - uçan, üçüçü.
Təzəbəy - yeni bəy, evlənən.
Təzəxan - təzə xan olan, yeni xan.
Ticarət (ə.) - mal alıb-satma, geniş miqyasda alver, alqı-satqı.
Tiflis, Tiflisə - tiflisi, Tiflis şəhərindən olan (Tiflis şəhərinin adındandır). Gürsü dilində «tbili» - isti deməkdir. Bu da şəhərdəki kükürlü, isti su mənbələri ilə əlaqədardır.
Tofid//Tohid, Tofidə//Tohidə (ə.) - "tovhid" sözündəndir; Allahın birliyinə inanma.
Tofiq, Tofiqə (ə.) - kömək, köməklik; xoşbəxtlik.
Toğan//Tuqan - şahin, toğrul.
Toğrul - şahin; qoçaq, zirək (Qədim türklərdə totem).
Toxtamış - sakit olmuş, özünü ələ almış.
Tokay - toxuyan igid, vuran döyüşçü; çay kolu; sahildə meşə; bütöv Ay.
Tomarxan//Tumarxan - tumar, sığal; ceyran dərisinə yazılmış və bükülmüş hökmdar məktubu kimi tumar xan.
Tomas (l.,yun.) - əkizlər.
Topçu - topçular alayında xidmət edən hərbiçi.
Topçubaşı - topçuların komandiri, topçu dəstəsinin rəhbəri.
Toran - alaqranlıq; gündüzlə gecənin qovuşuğu (və əksinə).
Toray//Turay, Torayə//Turayə - yaşayan Ay, ucalan Ay, açıq görünməyən Ay.
Tovhid (ə.) -Allahın birliyinə inam.
Toybəyi - toy məclisini idarə edən adam; sərpayı.
Toyğun//Tuyğun - bax: Duyğun.
Tudə (f.) - xalq, kütlə, yığın; tərə.
Tufan - qasırğa, çovğun, boran, fırtına; çılgın, mübariz.
Tuğay - sarı tuğ, yüksək bayraq (Qədimdə türk hökmdarlarının, vəzir və ya yüksək rütbəli şəxslərin baş geyimlərinə taxdıqları sarı tük dəstəsi və ya saçaq şəklində bəzək. Bu, Günəş və ya ucalığın rəmzi olmuşdur).
Tuğluq - bolluq, çoxluq.
Tuğral - Tuğra (bax) ilə əlaqəli olan, tuğraya aid olan.
Tuğtəkin - tuğ kimi tayı-bərabəri olmayan, tuğ kimi yararlı, gərəkli olan.
Tuqan – şahin.

Tuqay//Tukay - alay (polk) ilə tümən (diviziya) arasındakı hərbi birlik; briqada; subasar meşəlik; çox gözəl, əziz.

Tumar//Tomar, Tamara//Tumara//Tumarə//Tomarə (ə.) - bükülü kağız; məktub; sığal.

Tumas (ə.) - "təmas" sözündəndir; bir-birinə dəymə, toxunma; t.kök aslar; etnonim.

Tuncalp//Tuncər - tunc kimi möhkəm igid, qəhrəman.

Tuncel - tunc kimi möhkəm, dözümlü el; basılmaz Vətən.

Turab, Turabə//Türabə (ə.) - torpaq, qum, toz.

Turabi (ə.) - torpağa məxsus, quma aid.

Tural, Turalə - yaşar, ölməz, əbədi; qalib gələn.

Turalp - ölməz qəhrəman, yaşayan igid.

Turan, Turanə - türklərin vətəni, türk torpağı.

Turani - Turana aid, Turana məxsus.

Turay, Turayə - dayanan, duran Ay.

Turbay//Turbəy - fəaliyyətdə olan bay, əbədi bay; həyatda möhkəm dayanan bəy.

Turel - el yaşasın, yaşayan el, türklərin eli.

Turğay//Turqay//Turkay//Türkay, Turğayə//Turqayə//Turkayə //Türkayə - türk kişisi, türk igidi; türk Ayı, türk gözəli.

Turxan - turlar - türklər ölkəsinin xanı; Tur dağının xanı.

Turqut//Türqut - durquzmaq, qaldırmaq, qalxmağa məcbur etmək (Qədim türk dillərində "qut" sözünün "ruh, can" və "yaşayan, duran ruh" kimi mənaları olmuşdur. "Qut" - "uğurlu, xoşbəxt, bəxtli" kimi mənalar da bildirmiş və cyni forma və mənada bəzi Avropa dillərinə də keçmişdir); türklərin yaşadığı xoşbəxt ölkə.

Tusi (f.) - əbədi; davam etdirmə; dərman; Ay; təmizlik; yaddaşa kömək edən; İranda şəhər adı.

Tuyğun, Tuyğunə (f.) – laylı, lay-lay, qatlı.

Tüğyan//Tuğyan, Tuğyanə//Tüğyanə (ə.) - coşma, daşma; coşğunluq; azgınlıq.

Türbət (ə.) - müqəddəs yerdən götürülmüş torpaq.

Türbətəli//Türbətəli (ə.) - Əli türbəsi, Alı türbəsi.

Türk - türk dilləri ailəsinə məxsus xalq və bu xalqa məxsus şəxs.

Türkalp - türk igidi, türk qəhrəmanı, türk cəngavəri.

Türkarıslan - türk aslanı, türk şiri; türk qəhrəmanı.

Türkazər – türk azərbaycanlı; azərbaycanlı türk.

Türkel - türk eli, türk vətəni, türk məskəni.

Türker//Türkər - türk əri, türk kişisi, türk qəhrəmanı.
Türkes//Türkəş - türkün dostu, türkün yoldaşı.
Türkman//Türkmən - Türk ulusundan olan adam; Türkə oxşayan; böyük türk.
Türksöy - əcdadı türk olan, türk əsilli.
Türkyılmaz - türk qoçağı, türk mərdi; qorxmaz türk.
Türyan (ə.) - qaynayan, aşib-daşan, qabaran (Eyni adlı çay adındandır).

Ә U Ә

Ubeyd//Übeyd//Uveyd//Üveyd//, Ubeyda//Uveyda//Übeydə//Üveydə (ə) - balaca qul, kiçik kölə, bəndə; tabe olmayan; adam, insan («Əbd» sözündəndir).
Ubeydulla (ə.) - Allahın kiçik qulu, Tanrının kiçik köləsi.
Ucabəy - böyük bəy, yüksək bəy, ad-sanlı bəy.
Ucaxan - yüksək xan; ali, ülvi xan; arxa, himayəçi xan.
Ucal - böyü, yüksəl, irəli get, ad-san qazan.
Ucalbəy – ucalan, yüksələn bəy, hökmdar.
Ucalxan - xan, ucal, böyü, yüksəl, irəli get, ad-san qazan.
Ucalı - uca, ucaboy Alı; ucalan, yüksələn, ad-san qazanan.
Ucanur - böyük nur, yüksək nur.
Ucar - uçar; böyüyər, yüksələr, ad-san qazanar; uca ər (Eyni adlı rayon və şəhərin adındandır).
Ucaruh - uca ruh, yüksək ruh; müqəddəs ruh.
Ucatay - uca dağ, yüksək, hündür dağ, nəhəng dağ.
Ucatəkin - xan olmağa layiq təkin (varis); ülvi varis.
Uçqun - uçağan; çox sürətlə yeriyən, gedən.
Uğur//Uğurlu - xoşbəxt, bəxtiyar, bəxtli, gözəl taleli.
Uğursad - xoşbəxt, şad, bəxtiyar xanzadə, xoşbəxt xan oğlu.
Uğurtəkin - uğurlu varis, xoşbəxt xanzadə; bəxtiyar təkin.
Uğuz - bax: Oğuz; davamlı, artan nəsil.
Ulan – oğlan; yüngül süvari əsgəri və ya zabiti (Bu söz polyak və digər Avropa dillərinə də keçmişdir).
Ulubay//Ulubəy//Uluqbəy//Uluğbəy//Uluğbəy - böyük bəy, böyük hökmdar.
Uluxan//Uluqخان //Ulخان - böyük xan, şöhrətli xan.
Uluq - böyük, nəhəng.

Ulunur - böyük nur, şöhrətli, adlı-sanlı nur.
Uluruh - böyük ruh, şöhrətli, adlı-sanlı ruh.
Ulus - el, oba, yurd, vətən.
Ulus ağa - el-oba ağası, yurdun böyüyü.
Ulusbəy//Ulusxan - el-oba bəyi, xanı, yurdun böyüyü.
Ulusoy - böyük nəsil, çox böyük əsil-nəsəbli.
Ulutəkin - görkəmli şahzadə, tanınmış xanzadə; güclü-qüdrətli.
Ulutürk - əzəmətli türk; əsil-nəsəbli türk.
Ulvan, Ulvanə - bax: Ülvan, Ülvanə.
Umar, Umara//Umarə - gözlənilər, könüldə tutular, istənilər, intizarı çəkilər.
Umman//Ümman, Ummanə//Ümmanə (ə.) - okean, böyük dəniz; geniş su hövzəsi.
Umud//Ümid, Ümidə//Umudə//Ümüdə//Ümidyyə - güman; çarə; həsrət, intizar.
Umudalı//Umudəli//Ümidəli//Ümüdəli (t.,ə.) - Əli gümanı, Alı həsrəti.
Umudgah//Ümidgah//Ümüdgah (f.) - ümid, umud, pənah yeri.
Umudvar//Ümidvar//Ümüdvar - ümidli olma, ümid etmə; arxayın olma.
Umudyar//Ümidyar (f.) - ümid etmənin dostu, ümidin yoldaşı.
Umur - gözləyir, könüldə tutur, intizarını çəkir; maraq göstərir.
Umural - təcrübəli, görüb-götürmüş; maraqlanan.
Umurbay//Umurbəy - təcrübəli bəy, görüb-götürmüş bəy.
Umurxan - təcrübəli xan, görüb-götürmüş xan.
Uraqan - döyüşən, vuran, döyən, döyüşkən.
Ural - dərəli-təpəli, enişli-yoxuşlu yer; qalası, istehkamı olan. Ural çayı, Ural dağlarının adı da bununla əlaqədardır. (Bunu xoşbəxtlik, "razılıq" kimi açıqlayanlar da vardır).
Urfan//Ürfan, Urfana//Urfanə//Ürfanə (ə.) - bilik, mərifət; ariflik; yaxşılıq.
Urxan - ər xan, igid xan, qorxmaz xan, cəsur xan.
Urşan//Uruşan - vuruşqan, savaşan, müharibə eyləyən.
Uruf (ə.) - yaxşılıq, xeyirlik, xeyir.
Uruğ - nəsil, əcdad, kök; qəbilə, tayfa.
Uruş - ər kişi, igid kişi; qəhrəman; döyüş, vuruş, savaş.
Uruz - igid uz, ər oğuz; qədim türklərdə titul.
Uruzbay//Uruzbəy - bəxti olan, taleli bəy; xoşbəxt bəy.
Uruzəkin - bəxti olan, taleli xanzadə; bəxtəvər xanzadə.
Useyn - "Hüseyn" adının qısaltılmış forması.

Ustac - sənətkar, öz peşəsinin mahir bilicisi.

Ustad (f.) – məlumatlı, qabiliyyətli; müəllim, tərbiyəçi, öyrədən, mürşid.

Usub//Usuf - "Yusif" adının qısaldılmış forması.

Usubalı//Usubəli - bax: Yusif və Əli.

Utku - qələbə, sevindirici nəticə.

Utkun - qələbə çalan, zəfər qazanan şəxs.

Utkuxan - qalib xan; sevindirən xan.

Uveys//Üveys (ə.) - qurd balası, canavar balası; igid, qəhrəman.

Uyar – müvafiq, uyğun gələn, münasib.

Uyğun//Uyqun, Uyğunə//Uyqunə - uyar, müvafiq; düz gələn, müvafiq olan; müvafiq, münasib.

Uyğur//Uyqur - uyğun gələn; qohum-əqraba; oyanma. Uyqur türklərinin adı.

Uzun - boyu uzun olan; ucaboy; çox davam edən zaman kəsimi.

Uzunağa//Uzunbay//Uzunbəy//Uzunxan - ucaboy ağa, bəy, xan; həyata gəlişi çox gözlənilən ağa, bəy, xan.

Ә Ū Ӓ

Üfiq//Üfüq, Üfiqə//Üfüqə (ə.) - görünən göy qübbəsi; ənginlik.

Ülfəddin (ə.) - dinin ülfəti, əlaqəsi, dostluğu.

Ülfət (ə.) - dostluq, yaxınlıq; birinə qəlbən bağlanma.

Ülvən, Ülvənə (ə.) - məktubun əvvəli; lovğalıq.

Ülvi, Ülviyyə//Ülviyyə (ə.) - ali, uca, yüksək; göylə bağlı olan; İlahi.

Ülvibəy//Ülvixan (ə.,t.) – ali, uca, yüksək bəy; göylə bağlı olan xan.

Ümmət (ə.) - xalq, camaat; peyğəmbərə inanan adamlar.

Ümmətəli//Ümmətəli (ə.) - Əli xalqı, Əli camaatı; Əlinin peyğəmbərə inanan adamları.

Ümmətyar (ə.,f.) - xalqı, camaatı sevən; peyğəmbərə inananları sevən.

Ünalp - igidin səsi, qəhrəmanın sədası; igidin şöhrəti.

Ünlü - səslı; tanınmış, şöhrətli.

Ünsal (t.,f.) - ilin şöhrəti.

Ünsevər - şöhrət sevən; səs sevən.

Ünsi//Ünsü (ə.) – alışqan, alışan, uyuşan, ülfət bağlayan.

Üntürk - adlı-sanlı türk, şöhrətli türk.

Ünvan - hər hansı şəxs və ya əşyanın olduğu məkanın göstəricisi.

Ürfən, Ürfənə (ə.) – yaxşılıq, xeyir, xeyirlik; adətlər, tədbirlər, hökmlər.

Üzdön - istəyə üz döndərən; arzu ilə doğulan.

Üzeyir (ə.) - güc, qüvvət, kömək, yardım; üzr istəmək, bağışlamaq.

Ə V Ə

Vacib, Vacibə (ə.) - lazım, labüd, zəruri.

Vadid (f.) – yenidən görüş, yenidən baxış.

Vahab//Vahib, Vahibə (ə.) - pay verən, əliaçıq, bağışlayan, səxavətli.

Vahid, Vahidə (ə.) - tək, bir; yeganə, tənha.

Vahiddin (ə.) - dinin vahidliyi, təkliyi; vahid din.

Vahidulla (ə.) - Allahın vahidi, Tanrının yeganəsi.

Vaiz, Vaizə (ə.) - moizə edən, minbərdən vəz söyləyən; nəsihətçi.

Vaqif, Vaqifə (ə.) - xəbərdar, bilikli, məlumatlı.

Valeh, Valehə (ə.) - heyran olmuş, məftun, vurgun.

Vali, Valiyə//Valiyyə (ə.) - vilayət hakimi, canişin.

Valid, Validə (ə.) - ata, ana.

Vamiq, Vamiqə (ə.) - sevən, vurulan, aşiq.

Varaz - ər az, igid as; var olan azlar.

Varis//Variz, Varisə (ə.) - övlad, oğul, uşaq, vərəsə; nəslin davamçısı.

Varsaq - ozan, aşiq; qəbilə və yer adı; aşiq şeiri janrı.

Vasif, Vasifə//Vəsifə (ə.) - tərənnüm edən, vəsf edən, təsvir edən.

Vasil, Vasilə//Vəsilə (ə.) - qovuşan, birləşən, vüsala çatan; bəhanə; üsul, yol.

Vasim, Vasimə//Vəsimə (ə.) - nişanlanmış; işarələnmiş, seçilmiş; gözəl, göyçək; qoşa çəkilən boya, rəng.

Vazeh (ə.) - açıq, aşkar, aydın.

Veniamin (q.,yəh.) - sağ əl; ən sevimli arvadın oğlu; ağsaqqalın oğlu; səadət; güc.

Verdi - Allah verdi; (Tanrı tərəfindən) verilən.

Veys//Veis//Veysil//Veyis, Veysiyyə (ə.) - güc, qüvvət; möhtac olan; kasıb, yoxsul.

Veysal//Veysəl (ə.) - bax: Veys; dinə möhtac olan.

Veysəddin//Veysələddin (ə.) - dinin gücü, qüvvəti; dinə möhtac olanların dini.

Vəcdi, Vəcdiyə//Vəcdiyyə (ə.) - cüsurə gəlmə, coşmaq; vəcdə gəlmək.

Vədad//Vədət//Vidad (ə.) - sevgi, məhəbbət; dostluq.

Vədədi//Vədədi (ə.) - dost; sevimli dost.

Vəfadar//Vəfadur (ə.,f.) - vəfalı, sadıq.

Vəfali - vəfası olan, sədaqətli, etibarlı.
Vəfiq, Vəfiqə (ə.) - uyğun, müvafiq, yekdil; dost, yoldaş.
Vəhbi, Vəhbii/Vəhbiiyə (ə.) - Allah vergisi; Allah tərəfindən hədiyyə edilmiş.
Vəhdəd/Vəhdət (ə.) - birlik, Allahın birliyi; birgə olma.
Vəhdəddin (ə.) - dinin birliyinə inanan; dinin vəhdədi.
Vəhiyəddin/Vəhyəddin (ə.) - dinin vəhyi (vəhy - Allah hökmünün peyğəmbərlərə verilməsi).
Vəkalət (ə.) - başqasının işini görməyə təyin olunma, vəkillik; öz vəzifəsini başqasına tapşırma.
Vəkil (ə.) - vəkalətlə iş görən; nümayəndə; canişin.
Vələd/Vələt (ə.) - uşaq, övlad.
Vələddin/Vəliəddin/Vəliyəddin/Vəliyəddin (ə.) - dinin himayəçisi, dinin dostu, dini sevən.
Vələhəd/Vəlhəd/Vəliəhd/Vəlihəd/Vəliəhəd (ə.) - hökmdarın varisi.
Vələhməd/Vəliəhməd (ə.) - tərifləyiq dost; Əhmədin dostu.
Vəli (ə.) - dost, yoldaş, qayğı göstərən.
Vəliəğa - bax: Vəli və Ağa.
Vəlibaba - bax: Vəli və Baba.
Vəlibala - bax: Vəli və Bala.
Vəlibəy - bax: Vəli və Bəy.
Vəlican (ə.,f.) - Vəlinin canı, ürəyi, himayəçinin canı.
Vəlixan - bax: Vəli və Xan.
Vəlikram (ə.) - ehtiramla, hörmətlə.
Vəliqulu - bax: Vəli və Qulu.
Vəliməmməd (ə.) - bax: Vəli və Məmməd.
Vəlimət (ə.) - qonaqlıq, ziyafət; Məhəmmədin dostu.
Vəlimurad (ə.) - Vəlinin istəyi, dost arzusu; Muradın dostu.
Vəlinur (ə.) - Vəlinin nuru, müqəddəsin işığı.
Vəliş - “Vəli” ilə başlayan adların əzizləmə forması.
Vəlişan (ə.) - Vəli əzəməti, Vəli şöhrəti.
Vəlişəğa - bax: Vəliş və Ağa.
Vəlişbaba - bax: Vəliş və Baba.
Vəlişbala - bax: Vəliş və Bala.
Vəlişir (ə.,f.) – himayəçi aslan; igid dost.
Vəliulla/Vəliyulla (ə.) - Allahın yaxın dostu (Həzrət Əlinin adlarından biridir).
Vəliyar (ə.,f.) - sədaqətli dost, yoldaş; qayğıkeş, insanpərvər.

Vəsadət (ə.) - “vəsadət” sözündən olub, “vasitəçilik”, “havadar çıxma”, “havadarlıq” mənasındadır.

Vəsən/Vəsəni (ə.) - büt, sənəm; bütə sitayiş edən, bütperəst.

Vəsfəddin (ə.) - dinin keyfiyyəti; dini vəsf edən, dini tərifləyən.

Vəsfiyar (ə.,f.) - sevgini tərifləyən, yarı vəsf edən.

Vəsi (ə.) - hami, qəyyum.

Vəssaf (ə.) - “vəssaf” sözündən olub, “vəsf edən, öyən, tərifləyən, mədh edən” anlamındadır.

Vəssələm (ə.) - sözün qisası, məsələ bitdi, bu qədər.

Vətən/Vətən (ə.) - insanın doğulub böyüdüüyü ölkə; doğma yurd, ana yurd.

Vətəncan (ə.,f.) - vətən ruhu; vətəni, yurdu sevən.

Vəzarət/Vəzirət (ə.) - vəzirlik, nazirlik (vəzifə və idarə).

Vəzir, Vəzirə (ə.) - hökmdarın dövlət işinə baxan vəkili; nazir.

Vəzirxan (ə.,f.) - vəzir olan xan; xanın vəziri olan.

Vəznəli (ə.) - Əli çəkisi; Əli ölçüsü.

Vicdan (ə.) - qəlblə hiss etmə, dəruni duyğu; insaf, mənəvi məsuliyyət hissi.

Vilayət (ə.) - ölkə, məmləkət, əyalət; müqəddəslik.

Vildan (ə.) - “uşaq” sözünün cəmi, uşaqlar.

Vilen - Vladimir İliç Leninin adından yaranmışdır.

Vulkan – yanar dağ, od-alov püskürən dağ.

Vurğun - sevmiş, vurulmuş, aşıq, məftun.

Vüqar (ə.) - qürur, təmkin, ciddiyyət.

Vüsəl, Vüsələ (ə.) - sevgiliyə çatma, yara qovuşma.

Vüsəli (ə.) - sevdicinə, sevgisinə qovuşan, istəyinə çatan.

Vüsət (ə.) - genişlik, açıqlıq, meydan; bolluq, rifah.

Vüslət (ə.) - aşıqın vüsəli, sevgilisinə qovuşması.

Ə Y Ə

Yadış/Yədiş - “yad” ünsürü ilə başlanan adların əzizləmə forması.

Yadigar (f.) - xatirə olaraq verilən şey; xatirə.

Yadulla/Yədulla (ə.) - Allahın əli, Tanrının əli.

Yafəs/Yafət (ə.) - genişlik, açıqlıq (Nuh peyğəmbərin oğlu); etnonim.

Yağmur - güclü yağış, yağıntı.

Yağub/Yaqub (ə.) - ardınca, iz ilə gedən; dabanbasdı (qədim yəhudi "Yakov" adının ərəb forması).

Yağubalı//Yağubəli//Yaqubalı//Yaqubəli - bax: Yağub və Əli.
Yağubxan//Yaqubxan - bax: Yağub və Xan.
Yahya//Yəhya (y.) - Allah verdi, Tanrı bəxş etdi.
Yalçın - ot və s. bitməyən, çılpaq (qaya); əzəmətli.
Yalçınbay//Yalçınbəy - sərt və çılpaq qaya kimi bəy; əzəmətli; görkəmli bəy.
Yalçınxan - sərt və çılpaq qaya kimi xan; əzəmətli xan.
Yamil, Yamilə (ə.) - gözəllik; sevimli; gözəl.
Yamin, Yaminə (ə.) - gözəl, qəşəng; sağ.
Yanar - odlu, alışqan, yanan, alovlanan.
Yanardağ - vulkan; alovlanan dağ.
Yanvar (1.) - Qriqoryan təqvim ilinin I ayı (Günəş və zaman allahı Yanusun adındandır). Yanvar ayında doğulan oğlanlara verilir.
Yaralan - sevgili alan, gözəl alan, evlənən ("General-yaranal" sözünün təhrif edilmiş forması da ola bilər).
Yaralı - yar alasıdır, sevgili alasıdır; evlənəsidir.
Yaraşlıq - bəzək, zinət.
Yarbay//Yarbəy - qəza rəisi; zabit rütbəsi; müavin; bay və ya bəyin dostu, yoldaşı; bəyə tay olan.
Yarəddin (f.,ə.) - dinin dostu, dinə yar olan.
Yarəhməd (f.,ə.) - Əhmədin dostu, yoldaşı.
Yarəli (f.,ə.) - Əli dostu, Əli yoldaşı.
Yarı//Yarı (f.) - dostluq, yoldaşlıq; yardım, kömək. "Yar" ilə başlanan adların əzizləmə forması.
Yarlıq - fərman, buyruq; dostluq, yoldaşlıq; etiket.
Yarməmməd (f.,ə.) - Məmmədin dostu, yardımçısı.
Yarulla (f.,ə.) - Allahın dostu, Tanrının yoldaşı.
Yasavul - vaxtilə yolların qorunmasına baxan məmur; polis nəfəri; zabit rütbəsi (çavuş).
Yasəf - Allah topladı, Tanrı yığdı (Qədim yəhudi "İosaf" adının ərəb forması).
Yasər//Yəsər - ə. var-dövlət; sol; t. ya sər, ya çar, ya başçı (Sar, Sarı-Günəş və qədim türk etnonimi mənasındadır).
Yasif (y.) - əsl "yoasaf" ("yəhoasaf"). Allah topladı, Tanrı artırdı, əlavə etdi.
Yasin (ə.) - "Quran" ayələrindən birinin adı.
Yasir (ə.) - rahatlandıran, yüngülləşdirən, rahat edən.
Yaşa - afərin, var ola; yaşasın, ömürlü olsun; çox yaşasın.

Yaşar - yaşayan, var olan; şər qüvvələrdən qorumaq.
Yaşılxan - təzə, yeni xan, cavan xan.
Yavər (f.) - köməkçi, yardımçı, müavin.
Yavuz//Yavus - acıqlı, qəzəbli, qorxunc, zəhmli; cəsur, qoçaq; ağıllı.
Yaybəyi - yayın bəyi, yayda doğulan bəy.
Yaynur, Yaynurə (t.,ə.) - yayın nuru, işığı; nurlu, işıqlı yay.
Yazarxan - yazıçı xan, şair xan; yazı-pozu ilə məşğul olan xan.
Yediər//Yedigər//Yedigər//Yədigər - Böyük Ayı bürcünü təşkil edən yeddi ulduz topası.
Yeksan - düz, tən, bərabər.
Yelizar (y.) -Allah kömək etdi, Tanrı yardım etdi (Yəqin ki, addakı "zar" (sar) Günəş-Allah anlamındadır. Çünki yəhudi ruhanilərinin başlarına qoyduqları araçqın da Günəşin, dünyanın rəmzi hesab edilir).
Yelman//Yelmən//Yeltəkin - yel kimi olan, yel kimi sürətli, cəld adam.
Yelmar - iti sürünən sarı-qırmızı zəhərli ilan.
Yemşan//Yemşən - yemişan, qırmızımtıl meyvəsi olan tikanlı kol bitkisi və onun meyvəsi; sərt, tikanlı, acıdil adam.
Yenərhan - qalib gəlmiş xan, zəfər qazanmış xan.
Yengibar - qalibiyətin bəhrəsi, zəfər barı, qələbə meyvəsi.
Yenibar - yeni bar (meyvə, məhsul); yeni oğlan.
Yenilməz - möhkəm iradəli, sözündən dönməyən, məğlubedilməz.
Yenisey - yeni çay, yeni su; böyük çay, bol sulu çay (Yenisey çayının adı ilə bağlıdır).
Yeniş - yenən, qalib gələn, qəhrəman.
Yeralı//Yerəli - yer alan, ölkələr zəbt edən; Əli yeri, Əli yurdu.
Yetkin, Yetkinə - yetkinləşmiş, kamilləşmiş, təcrübəli.
Yəqinəli (ə.) – şəksiz, Əlidir, Əli kimidir, şübhəsiz, Əlidir.
Yılmaz - səfərə çıxmış adam, yol gedən adam.
Yolçul//Yoldar - yola, səfərə çıxmış adam, yol gedən adam.
Yoldaş - arxadaş, dost, rəfiq.
Yuhənnas//Yühənnas (y.) - İsa peyğəmbərdən əvvəl yaşamış Yəhya (bax) peyğəmbərin adındandır.
Yunis//Yunus (y.) - göyərçin (qədim y. "İones" adının ə. forması).
Yunsur (ə.) - ünsür, element.
Yunusağa - bax: Yunus və Ağa.
Yunisalı//Yunisəli//Yunusalı//Yunusəli - bax: Yunus və Əli.

Yusif//Yusub//Yusup//Yusuf (y.) - artım, çoxaldılmış; Allah əlavə edər (qədim y. "İosif" adının ərəb forması).

Yusubalı//Yusifəli//Yusubəli - bax: Yusif və Əli.

Yüksək - uca, hündür.

Yüksəl - böyü, ucal, ad-san qazan.

Yüzasif - Yusif (bax) peyğəmbərə Misirdə verilən ikinci ad.

Yüzbaşı - yüz əsgərin başçısı, batalyon komandiri.

Ə Z Ə

Zabil//Zabul, Zabilə (f.) - Azərbaycan klassik muğamlarından birinin adı.

Zabir, Zabirə (f.) - güclü, möhkəm; ə. müdafiə; quyunun çəpəri.

Zabit (ə.) - yol göstərən, tənzimləyən.

Zabitxan - bax: Zabit və Xan.

Zabur (f.) - yazı, mətn; müqəddəs kitabın adı.

Zahib, Zahibə (ə.) - yol gedən, yolçu.

Zahid, Zahidə (ə.) - abid, tərkdünya olub, yalnız ibadət edən.

Zahiddin (ə.) - dinin zahidi, dinin mömini.

Zahir, Zahirə (ə.) - açıq, aşkar, göz önündə olan.

Zahirəddin (ə.) - dinin aşkarı, dinin göz önündə olanı.

Zaid//Zayid, Zaidə//Zaidə//Zayidə (ə.) - artan, üstünə gələn; iri, böyük.

Zaiq//Zayiq, Zaiqə//Zayiqə (ə.) - zövq, ləzzət alan.

Zair//Zayir, Zairə//Zayirə (ə.) - ziyarətçi, ziyarətə gedən; ziyarət edən.

Zakir, Zakirə (ə.) - zikr edən; yada salan, xatırlayan.

Zal//Zalı (f.) - qoca, yaşlı, ağsaqqal, ixtiyar (ağ tüklərlə doğulduğu üçün).

Zaləddin (f.,ə.) - dinin Zalı (O, əfsanəvi İran pəhləvanı olmuşdur).

Zalxan - Zal kimi xan; qüdrətli pəhləvana bənzəyən xan.

Zaman, Zamanə//Zəmanə (ə.) - vaxt, dövr, zəmanə, çağ.

Zamanxan - bax: Zaman və Xan.

Zaməddin (ə.) - dinin zamanı, dövrü; zamanın dini.

Zamiq, Zamiqə (ə.) - incəlikləri bilən; şücaətli.

Zamil, Zamilə (ə.) - zamin olma; məsləkdaş, sirdaş, rəfiq.

Zamin, Zaminə//Zəminə (ə.) - zəmanət verən, öhdəsinə götürən.

Zamir, Zamirə (ə.) - arıq, incə, zərif; ürək, qəlb; vicdan, namus.

Zati (ə.) - bünövrəsində olan, əslində və kökündə olan, əsəb-nəsəbli; fərdi.

Zaur//Zavur (ə.) - ziyarətə gedən, ziyarətçi, zəvvar.

Zavər (ə.) - “Zəvvar” sözüdür, ziyarətçi; qulluqçu; qoca, güclü.

Zehnil//Zeni (ə.) - ağıla məxsus, kamala aid, ağılla iş görəni, istedadla bağlı olaraq.

Zeybək - Türkiyədə yaşayan türk-etnik qrupu; qoçaq, igid, cəsur.

Zeybər (f.) - hündür, yüksək, üstün; «zəbər» sözüdür.

Zeybulla (ə.) - Allahın bəzəyi, Tanrının zinəti, gözəlliyi.

Zeyd (ə.) - artıran, çoxaldan.

Zeydulla//Zeytulla (ə.) - artıran Allah, çoxaldan Tanrı.

Zeyqam//Zeyqəm//Zeyqan (ə.) - aslan, şir.

Zeynabdı (ə.) - “Zeynalabdin” (bax) adının dəyişdirilmiş forması.

Zeynal (ə.) - “Zeynalabdin” adının ixtisar forması; bəzək, süs.

Zeynalabdin (ə.) - abidlərin bəzəyi, dindarların süsü.

Zeynəddin (ə.) - dinin bəzəyi, dinin yaraşığı.

Zeyni (ə.) - bəzək, yaraşlıq.

Zeynulla (ə.) - Allahın bəzəyi, Tanrının yaraşığı.

Zeynur, Zeynurə (ə.) - parlaqlıq, gözəllik, cəlal, gözəl görünüş.

Zeytun, Zeytunə (ə.) - həmişəyaşıl ağac və onun meyvəsi.

Zəbi, Zəbiyyə (ə.) - qurbanlıq, qurban kəsmə.

Zəbibulla (ə.) - Allahın verdiyi məhsul, nemət, bəhrə.

Zəbulla//Zəbiulla (ə.) - Allahın qurbanlığı, Tanrının qurbanı.

Zəbun, Zəbunə//Zəbirə (f.) - zəif, gücsüz, düşkün; məğlubolma.

Zəfər (ə.) - qələbə, qabiliyyət; məqsədə yetişmə.

Zəfərəddin (ə.) - dinin qələbəsi, dinin uğuru, dinin zəfəri.

Zəfərəli//Səfərəli (ə.) - Əli zəfəri; Əli qələbəsi.

Zəhmət (ə.) - əmək, əmək fəaliyyəti; əzab, əziyyət.

Zəhrəddin (ə.) - dinin gülü, dinin çiçəyi.

Zəhrəli (ə.) - Əlinin gülü, Əlinin çiçəyi.

Zəka, Zəkayə (ə.) - ağıl, fəhm, zəhin; tez anlama qabiliyyəti.

Zəkail (ə.) - zəkali, zəhinli.

Zəkəriyyə (y.) - Əsli “Zəkəriya”dır. Avropada Zakar, Zaxar, Zakariy, Zaxariya və b. formalarda işlənir. Əfsanəvi yəhudi peyğəmbərinin adı olmuşdur. “Xatırlanan, Allahın yadda saxladığı adam” mənasındadır.

Zəki, Zəkiyyə (ə.) - ağıllı, zəkali, tez başa düşən.

Zəkiullal//Zəkulla (ə.) - Allahın ağıllı, zəkali, düşüncəli bəndəsi.

Zəkiyəddin (ə.) - dinin ağıllısı, dinin zəkalisı.

Zəlim – «zalım» sözündən düzəlmiş, «zülümkar, zülm edən, qaniçən» deməkdir.

Zəlimxan (ə.,t.) - zülm olunan xan, zülm çəkən xan. Adın “Səlim” (bax) ilə əlaqədər olması ehtimalı var.

Zərbail (ə.) - zərbəli, güclü.

Zərbala (ə.) - qızıl bala, qızıl kimi övlad.

Zərbalı/Zərbəli (ə.) - Əli zərbəsi.

Zərbi (ə.) - vuruşan, döyüşən; “Zərbəli” (bax) adının qısaltma forması.

Zərdab/Zərdabi (f.) - sarı su; Zərdaba məxsus olan.

Zərdüşt - atəşpərəstlik dininin banisi (Tarixçilər tərəfindən milliyyətə Azərbaycanlı olması sübut olunan bu şəxsin adının əsasında zər, zar, sar-od, Günəş durur).

Zərgər (f.) - qızıl - gümüşdən bəzək şeyləri qayıran usta.

Zərrab (ə.) - pulkəsən, sikkə vuran.

Zikrəddin (ə.) - dinin xatırlaması; dinin yada salması.

Zikrəli (ə.) - Əli zikri, Əli xatırlanması, Əli anılması.

Zikri (ə.) – xatırlanan, yad olunan, təriflənən.

Zikrulla (ə.) - Allahın anılması, Tanrının xatırlanması.

Zilal (ə.) - kölgə; himayəçi, hami.

Zilli (f.,t.) - ən yüksək və ən nazik səsi olan.

Zimistan (f.) - qış.

Zindafur/Zindavur (f.,ə.) - canlı işıq; sağlam nur; əbədi gözəllik.

Zinəddin (ə.) - yaraşıklı, gözəl din, dinin gözəlliyi.

Zinətulla (ə.) - Allahın bəzəyi, Tanrı yaraşığı.

Zinnur, Zinnurə (ə.) - işıqlı, aydın, ziyalı.

Zirəddin (ə.) - dinin qolu, dinin vuran əli.

Zirək/Zirəng (f.) - diribaş, cəld, çevik, bacarıqlı.

Zirvə (ə.) - dağın ən yüksək nöqtəsi, təpəsi.

Zişan, Zişanə (ə.) - şanlı, hörmətli.

Ziya (ə.) - işıq, aydınlıq, nur, parıltı.

Ziyad, Ziyadə (ə.) - çox, artıq, çoxlu, xeyli.

Ziyadar (ə.,f.) - işıqlı, nurlu.

Ziyadxan - bax: Ziyad və Xan.

Ziyəddin/Ziyəddin/Ziyəddin (ə.) - dinin işığı, dinin nuru, ziyası.

Ziyafəddin (ə.) - dinin işığı, dinin parıltısı.

Ziyanur (ə.) - nurun ziyası, işığın parıltısı.

Ziyar (ə.) - zəvvar, ziyarətçi.

Ziyarət (ə.) - görməyə getmə; müqəddəs yerlərə getmə.

Ziyatay (ə.,t.) - işığa bərabər olan, nura tay olan.

Ziyatəş (ə.,f.) - atəşin ziyası, odun işığı, parıltısı.

Zoray, Zorayə (f.,t.) - qüvvətli, güclü; inadlı, qüdrətli; möhkəm.

Zöhhak//Zöhhaq//Zəhhaq (ə.) - zalım, qaniçən hökmdar.

Zöhrab - bax: Söhrab.

Zöhralı//Zöhrəli (ə.) - Əlinin gündüz ruzisi, günortası.

Zubeyr//Zubeyir//Zübeyir (ə.) - güclü, qüvvətli; ağıllı, düşüncəli.

Zühtü, Zühtiyyə (ə.) - tərkidünya, dünya nemətlərindən əl çəkən, dünyaya rəğbət etməyən.

Zülal, Zülalə (ə.) - saf, sərin, dadlı su; təmizlik, saflıq.

Zülfəli (f.,ə.) - Əlinin saçı.

Zülfü//Zülfü (f.) - saçlı, telli.

Zülfüqar//Zülfiqar (ə.) - ikiəğzlı, ikitərəfli, ikifəqərəli (İmam Əlinin qılıncının adı).

Zülqədər (ə.) - Səfəvilər dövründə fəal oğuz-türkmən tayfası; xoşbəxt, bəxti olan insan.

2. QADIN ADLARI

Ababil - bax: Əbabil.

Abadət//Əbadət - bax: İbadət.

Abagül - ata və anaya layiq gül; böyük gül. Hörmətli və yaşlı qadınlara verilən ad, titul. «Aba» müxtəlif türk dillərində ana, böyük bacı, əmi, ata mənasında işlənir (bax: Aba).

Abayət//Abiyət (t.,ə.) - atalar, nənələr, ata-baba.

Abgül//Abıgül//Abigül (f.) - gül suyu (bax: Gülab).

Abhava//Abihava (f.) - iqlim.

Abhəyat//Abihəyat//Abuhəyat (f.,ə.) - həyat suyu, dirilik suyu.

Abxanım//Abıxanım - böyük xanım, baş xanım (bax: Abı).

Abitel//Abutel - mavi rəngli tel; göy telli qız.

Abidə (ə.) - bax: Abid; heykəltaraşlıq, memarlıq, tarixi mədəniyyət və s. əsərləri; xatirə, yadigar və nişanə.

Abla (t.) - böyük bacı; Osmanlı imperiyasında sarayda idarə, bölmə rəhbəri, başçısı.

Açelya (yun.) - gözəl rəngli çiçəklər açan bitki və onun çiçəkləri.

Açıqgül - açılmış gül, açılmış çiçək.

Açılangül - açılan gül, açılan çiçək.

Abuzəndə (f.) - su pərisi; su pərisi kimi gözəl qız.

Adaxanım//Adxanım (q.yəh.) - Ada xanımı; zinətli, qəşəng xanım.

Adeliya (fr.) - nəcib, alicənab, əsilzadə.

Adıdan - adı dan (sübh) olan; işıqlı qız.

Adıgül - adı gül kimi olan.

Adınur (t.,ə.) - adı od olan, adı işıq olan.

Adızər (t.,f.) - adı qızıl olan; çox gözəl və qəşəng.

Afaq//Afaq - "apağ" sözünün ərəbləşmiş forması (Zənnimizcə, ə. mənşəli hesab edilən "üfük" də "apağ"la eyni kökdəndir).

Afayət//Afayət//Afıyət//Afıyyə (ə.) - sağlamlıq, səhhət; güc, qüvvət; nuş olsun.

Afər - farsca "yaradan, vücuda gətirən; yaradıcı" kimi izah olunan bu adın əsasında "fər" durur.

Afərbəyim//Afərxanım (f.,t.)- yaradan, vücuda gətirən, yaradıcı bəyim və ya xanım.

Afərdəl//Afəridəl//Afəridən (f.) - yaradılmış, vücuda gətirilmiş.
Afərim - mənim Günəşim, mənim yaradanım, mənim Tanrım.
Afərin (f.) - Sağ ol! Əhsən!
Afət (ə.) - çox gözəl; dilbər; bəla, müsibət, fəlakət.
Afiliya (l.) - Ofeliya adının dəyişdirilmiş forması.
Afina (yun.) - müharibə, qələbə, həmçinin hikmət, bilik, peşə ilahəsi.
Afrizə (f.) - Əfruzə adının dəyişdirilmiş forması.
Afitab//Aftab (f.) - Günəş; nur, işıq; gözəl.
Afiyətlə//Afyət (ə.) – can sağlığı, sağlamlıq; sağlam qız.
Afurəl//Afirə (ə.) - çiçək adı.
Ağabacı - böyük bacı; hörmətli bacı.
Ağabanu//Ağabani (t.,f.) - ağa xanım; ağa arvadı.
Ağabəyilə//Ağabəyim - kiçik qardaşların hörmət əlaməti olaraq böyük qardaş arvadlarına müraciət forması.
Ağabibi - atanın böyük bacısına hörmət əlaməti olaraq müraciət forması.
Ağabikə - bax: Bikə; böyük qız, böyük xanım.
Ağadostu - hörmət əlaməti olaraq kiçik qardaş və bacıların böyük qardaş arvadlarına müraciət forması.
Ağagəlin - evin böyük gəlini; böyük gəlin.
Ağaxanım - bax: Ağa və Xanım; böyük xanım, seyid xanım.
Ağaxatın//Ağaxatın - şah arvadı, şah xanımı.
Ağanaz (t.,f.) - ağa nazı, qəmzəsi, nazlı ağa.
Ağanənəl//Ağannə//Ağənnə - böyük nənə; nəvələrin atanın anasına müraciət forması.
Ağanisə (t.,ə.) - bax: Ağa və Nisə; böyük qadın, baş qadın.
Ağbəniş - bənizi ağ olan, ağ üzlü, ağ sifətli, bəyaz simalı.
Ağbikə - ərə getməmiş ağ qız, ağ dul qadın.
Ağbuta - ağ qönçə; böyük qönçə.
Ağca - çox ağ, lap ağ, ağappaq, dümağ.
Ağcabəniş - ağca bənizli, ağuzlü; ağüzlü qız.
Ağcagül - ağ gül, lap ağ çiçək, ağappaq gül.
Ağcaxanım - ağ güllə bənzəyən qız; ağbədənli qız.
Ağcaxatın//Ağcaxatın - ağ güllə bənzəyən xatın; ağbədənli xatın.
Ağcaqız - ağ bədənli qız, ağüzlü qız.
Ağcazər (t.,f.) - ağ qızıl kimi qız; parlaq, gözəl qız.
Ağçiçək – ağ çiçək, gül; böyük gül; ağ çiçək kimi gözəl qız.
Ağgül - ağ rəngli gül, ağ çiçək, bəyaz gül.

Ağgün - həyatı, günü xoş keçən, xoşbəxt, bəxtiyar.
Ağxanım - ağ olan xanım (qız).
Ağxatın//Ağxatun (t.) - ağbədənli xatın (qız).
Ağqız - ağ bədəni olan qız.
Ağnaz (t.,f.) - nazı çox olan ağ qız.
Ağnisə - ağbədənli nisə (qız).
Ağnur//Ağnurə//Ağanurə (t.,ə.) - ağ nurlu, işıqlı, parlaqlığı çox olan qız.
Ağsurə (t.,ə.) - böyük rəis; qəhrəman uşaq; böyük surə.
Ağtab (t.,f.) - ağ işıq; parlaq; çox gözəl.
Ahəstə//Ayəstə (f.) - yavaş, ağır, aramla, tələsmədən.
Ahu (f.) - ceyran; gözəl, ceyran kimi gözəl.
Ahunur (f.,ə.) - ceyran nuru, işığı, işıqlı ceyran.
Ahuzər (f.) - qızıl ahuyə bənzər gözəl qız.
Axçal//Akça - pul, var-dövlət; təmizlik, paklıq.
Axırbəyim - sonuncu, axırıncı xanım.
Axırca - sonuncu, axırıncı, sonbeşik.
Axirə (ə) - «axirət» sözünün ixtisarı; son doğulan qız.
Aidal//Aidə//Aydal//Ayidə (ə) - gəlir, mədaxil, xeyir (qədim yun. dilində "bülbül").
Aişə//Ayışə//Ayşə (ə.) - diri, canlı, əbədi.
Aişəxanım (ə.,t) - Aişə xanım; əbədi, yaşamalılı xanım.
Akçay - ağ çay, bəyaz çay; böyük çay; əzəmət.
Akkuş - ağ quş, bəyaz quş; çox ağ və gözəl; böyük quş.
Akpınar - şəffaf bulaq, saf bulaq; böyük bulaq; paklıq, təmizlik.
Aqibət (ə.) - son, nəticə, nəhayət, tale.
Alabikə - böyük qız.
Alacan//Alcan//Alcanə - can ala; böyük can; gözəl can; böyük bədənli.
Alagöz - alagözlü, iri və qəşəng gözləri olan.
Alagül - böyük gül (qız).
Alaxanım - böyük xanım (qız).
Alanisə (t.,f.) - böyük nisə (qız).
Alazər (t.,f.) - böyük zər (qız).
Alçagül - alça gülü, çiçəyi; alça gülü kimi qız.
Albina (l.) - ağ; ağ rəngli qız.
Alçıçək - qırmızı çiçək, qırmızı gül; böyük çiçək.
Aldona - qırmızı dan, geniş şəfəq; qırmızı donlu (Qırmızı - Günəş rəmzidir).

Aleftina (q.yun.) - qaytarmaq; göstərmək; getmək; ehtiram.
Aləmara (ə.,f.) - aləmi bəzəyən.
Aləməfruz (ə.,f.) - dünyanı işıqlandıran.
Aləmgül (ə.,f.) - aləm gül oldu; dünya güldü.
Aləmnar (ə.) - aləmin-dünyanın odu, atəşi; Günəş kimi gözəl.
Aləmnur (ə.) - dünyanın nuru, aləmin işığı; işıq aləmi.
Aləmsuz (ə.,f.) - dünyanı yandıran; çox qəşəng.
Aləmsad (ə.,f.) - aləmin sevinci, dünyanın şadlığı; dünyanın övladı.
Aləmsən (ə.,f.) - xalqı şad və sən olan; dünyanın sevinci.
Aləmtab (ə.,f.) - dünyanı işıqlandıran Ay.
Aləmsar//Aləmsər (ə.,f.) - dünyanın qızılı; dünyanın Günəşi.
Algül - qırmızı gül, qıpqırmızı gül kimi gözəl.
Alidə (t.,f.) - alyanaqlı, lalə üzlü gözəl qız.
Alihə (ə.) - bütələr; Allahlar, Tanrılar.
Alisa//Alisə (ə.) - gözəl, qəşəng; cazibədar, cəlb edən.
Aliyə//Alya (ə.) - yüksək, ən uca, ali.
Alla (yun.) - başqası; sonra; ikinci.
Alleytər (ə.,t.) - «Allah, qız yetər!» ifadəsinin ixtisar forması.
Alma//Almayə - dadlı meyvə və ağacı; götürmə, alma; dəyişmə.
Almagül - alma gülü; alma gülü kimi gözəl.
Almaxanım - alma kimi xanım, al yanaqlı xanım.
Almara//Almarə (t.,f.) - qırmızı ilan; qırmızı saç.
Almas//Almaz - bərk, şəffaf qiymətli daş; yaraşlıq, gözəl.
Almayı - almaya bənzər; yanaqları yumru və qırmızı.
Almina//Alminə (t.,ə.) - qırmızı mina, mina kimi qırmızı qız.
Alnarə (t.,f.) - qırmızı nar; böyük nar; Günəş.
Alnur//Alnurə (t.,ə.) - qırmızı işıq, parlaq işıq.
Alsu – «al» (qırmızı) və «su» sözlərindən düzəlmiş və «qırmızı su kimi gözəl qız» deməkdir.
Altac - parlaq tac, parıldayan, bərq vuran tac.
Altunay - qırmızı, od rəngli Ay; qızılı Ay.
Altungül - qızıl gülü, qızılgül; qızılgül kimi qız.
Aludə//Alidə (f.) - müəyyən şeyə alışmaq; aşıq, vurğun.
Alyanaq - yanaqları qırmızı olan.
Anabacı - ana kimi bacı, anaya bənzər bacı.
Anabəyim - anaya bənzər bəyim, ana bəyim.
Anabikə - ana kimi bikə, ana, böyük bikə.
Anacan - can ana, əziz ana.

Anadil - ana dil, ulu dil, anadil quşu.

Anagəlin - ana gəlini; böyük gəlin; həm ana, həm də qız olan övladım.

Anagül - ananın gülü, anaya bənzər gül; gözəl qız.

Anaxanım - ana kimi xanım; böyük xanım.

Anaqız - ana kimi qız; böyük qız.

Anası – «ana» sözü və –sı mənsubiyyət şəkilçisindən yaranmış və «əziz anam, anamız» deməkdir.

Anaş - “ana” ilə başlanan adların əzizləmə forması.

Anayə – ana; bütöv Aya bənzər qız; çox parlaq gözəl.

Aniyə//Aniyyə (f.,ə) - gözəllik, cazibədarlıq.

Anjelal//Anjelika (yun.) - “anqelos” sözündəndir və məlakə, xəbər verən mənasındadır.

Anna (y.) - gözəl, qəşəng, dilbər.

Anuş (f.) - ölməz; xoşbəxt, bəxtiyar.

Arasiyə//Arasiyyə (f.) - bəzənmiş, bəzəkli.

Arastal//Arəstə//Arəstə (f.) - bəzənmiş, bəzəkli, gözə xoş gələn.

Arıqız - namuslu, tərbiyəli qız; bakirə qız; təmiz qız.

Arifət (ə.) - bilən, bilikli; tanıyan qadın.

Ariyə (ə.) - daimi olmayan, müvəqqəti.

Arzu (f.) - dilək, istək; daxili ehtiyac, həvəs.

Arzubəyim - istəkli, sevimli; arzulanan bəyim.

Arzugül - arzu gülü, istək gülü; arzu olunan gül kimi qız.

Arzuxanım - istəkli, sevimli, arzu olunan xanım.

Asenal//Aseyna – q.t. dillərində «əsən», «sağ-salamat» sözlərindən olub «assen» (sağlamlıq) sözü fransız dilinə də keçmişdir. XII əsr Bolqar çarının adı Asena olmuşdur.

Asiman (f.) - göy, səma; göy, səma kimi gözəl qız.

Asiyal//Asiyə//Asya (y.) - gündoğan; mömin və təmiz qadın, mərhəmətli; üzü nurlu olan. İslam dininə görə, dünyanın dörd müqəddəs qadınından biridir. Əfsanəyə görə, bu qadın Musa peyğəmbəriəri Fironun əlindən qurtararaq Nil çayında boğulmaqdan xilas etmişdir; ə. qadın hakimi.

Asiyabəyim//Asiyəbəyim//Asyabəyim - bax: Asiya və Bəyim; mömin bəyim.

Asiyaxanım//Asiyəxanım//Asyaxanım - bax: Asiya və Xanım; mömin və təmiz xanım.

Asudə (f.) - dinc, rahat.

Aşafatma (t.,ə.) - “aşa” - “çox, artıq” deməkdir; daha qız (Fatma) bəsdir.

Aşaxanım (ə.t.,) - haşa, heç vaxt, xanım.

Atəşin (f.) - odlu, atəşli, hərərətli, təsirli.

Atiyə//Atiyyə (ə.) - bağışlanan, bəxş edilən, verilən.

Atlas//Atlaz (ə.) - hamar, parlaq ipək parça; zərif, incə.

Avesta - atəşpərəstlərin dini kitabının adı.

Ayall//Ayə (ə.) - əlamət, nişan; «Quran»dakı cümlələrin hər biri.

Ayan//Ayanall//Ayanə (ə.) - gözlə görünən, açıq-aydın, aşkar; əyanlara layiq gözəl qız.

Ayarxanım – «ayar» və «xanım» sözlərindən düzəlmiş, «ürəyiaçıq, gü-lürüzlü; iti gözlü» xanım mənasındadır.

Ayat//Ayət (ə.) - "Quran" surələrindəki "ayə" sözünün cəmi; əlamət, nişan.

Aybacı - Ay kimi gözəl bacı, Ayabənzər qəşəng qız.

Aybədən - Ay kimi gözəl olan qız.

Aybəniz - Ay bənizli, Ay üzlü; gözəl, qəşəng.

Aybibi - Ay kimi bibi, Ay kimi xanım;. Ay xanım.

Aybikə - Ay qızı, Ay xanımı; Ay kimi gözəl qız.

Ayca - Ay kimi, Aya bənzər; Ay kimi işıqlı, parlaq olan gözəl.

Aycamal - üzü Aya bənzəyən, Ay camallı, Ay simalı.

Aycan - Ay ruhlu, Ay canlı; Ay kimi gözəl olan.

Ayçiçək - Ay gülü, Ay çiçəyi; çox gözəl, qəşəng; sarı çiçək.

Ayçin//Ayçinə - Ay kimi gözəl, Aya bənzər; sarışın qız.

Ayçöhrə - çöhrəsi Aya bənzəyən, Ay üzlü, Ay simalı.

Aydağül - Ay gülü; Ay çiçəyi; sarı gül.

Aydan//Aydanə - Ay danı, Ay işığı; gözəl, göyçək; Aydan gələn gözəl.

Aydəniz - Ay kimi parlaq; lap gözəl, olduqca qəşəng; Ay dənizi.

Aydingül - işıqlı, saf, təmiz gül; cəlbədicə gözəl qız.

Aydil - açıq, təmiz danışıqı olan; Ay ürəkli, saf qəlbli gözəl.

Ayəndam - Aya oxşayan; Ay əndamli, bədəni Ay kimi gözəl.

Ayəndən (f.) - gələn; gələcək zaman.

Ayfər (t.,f.) - Ay işığı, Ay kimi parlaq qız.

Aygöhrə//Aygövhər (t.,f.) - Ay incisi; Ay kimi gözəl.

Aygül//Aygülə - Ay çiçəyi, Ay gülü; sarı gül; olduqca gözəl, ən qəşəng.

Aygün//Aygünə - Ay və Günəş; Ay və Günəş kimi gözəl.

Ayxanım - Ay kimi gözəl xanım; ən qəşəng qız.

Ayqabaq - Ay kimi geniş alınlı; ağ alınlı.

Ayqan//Ayqanə - Ay kimi qanı olan; təmiz qanlı; qeyri-adi gözəl.
Ayqız - Ay kimi qız; sarı qız; gözəl qız.
Ayla - halə, şəfəq, parıltı.
Aylan//Aylanə//Aylən - Ay ilə, Aya bənzər; Ay kimi gözəl.
Aylin - Ayın ətrafındakı dairə; halə.
Aymələk - Ay mələyi, Ay gözəli; Ay kimi mələk; gözəl, göyçək.
Ayna - güzgü, şüşə; bədəni ağ və sağlam olan.
Aynabəyim - ayna, güzgü kimi təmiz və gözəl bəyim.
Aynagül (f.) - parlaq gül, ayna kimi parlaq qız.
Aynaxanım - ayna kimi təmiz və gözəl xanım.
Aynanisə (f.,ə.) – «ayna» və «nisə» sözlərindən düzəlmiş və «təmiz, saf qız» deməkdir.
Aynaz - naz eləyən Ay, Ay kimi nazlı qız.
Aynifər (ə.,t) - göz işığı, göz nuru; göz kimi parlaq qız.
Aynisə - Ay qadın(lar)ı, Ay kimi gözəl qız.
Aynışan - Ay nişanlı; Ayın nişanı; abırlı, həyalı, ismətli.
Aynur//Aynurə - Ayın nuru, Ay işığı; Ay kimi gözəl; sarı qız.
Aypar - Ay işığı; Ay kimi par-par yanan qız.
Ayparal//Ayparə - Ayın yarısı, Ay parçası; gözəl, qəşəng.
Aypər//Aypəri (t.,f.) - Ayın pərisi, Ay kimi gözəl qız; Ay işığı.
Aysabah (t.,ə.) - Ayın səhəri, Ayın sabahı.; gözəl, göyçək.
Aysadə (t.,f.) - təbii, adi Ay; adi Ay kimi gözəl.
Aysalı - Ay işığının düşdüyü yer; gözəl, göyçək ;Ay kimi parlayan.
Aysan//Aysən - Aya bənzər, Ay kimi, Ay kimi gözəl qız.
Aysar//Aysarı//Aysarə - Ay kimi sarı, Ay kimi qəşəng qız; xalis, saf Ay.
Aysel - Ay işığı, Ay seli; gözəl, qəşəng qız.
Aysəba (t.,ə.) - aylı gecədə əsən yüngül və lətif meh.
Aysəhər - səhər görünən Ay; səhər Ayı kimi gözəl.
Aysənəm (t.,ə.) - Ay kimi Sənəm (bax); Ay kimi gözəl qız.
Aysimal//Aysimə - siması Aya bənzəyən, Ay üzlü, çox gözəl qız.
Aysoltan//Aysultan (t.,ə.) – «Ay» (planet) və «soltan// sultan» (hökm-dar) sözlərindən yaranmış, «Ayın soltanı// sultanı» deməkdir.
Aysona - Ay sonası, Aydan gəlmiş sona; Ay kimi gözəl.
Aysoylu - Aydan törəyən, Ay nəslindən olan; Ay kimi gözəl qız.
Aysu - Ay kimi gözəl, su kimi təmiz.
Aysun//Aysunə//Aysunə - Ayın armağanı, hədiyyəsi, Ay kimi gözəl qız.
Aysurə (t.,ə.) - Ay surəsi (surə-"Quran" fəsillərindən biri); Ay parçası.

Aysurət - üzü Aya bənzəyən, Ay sifətli; çox gözəl.
Ayşad - Aydan törəyən, Ay övladı; Ayın qızı; qəşəng.
Ayşəxatın//Ayşəxatun (ə.,t.) - bax: Ayışə və Xatun; əbədi qadın; yaşayan xanım.
Ayşən//Ayşənəl//Ayşen//Ayşan - Ay kimi şən, Ay kimi şad olan; Ay kimi adlı-sanlı.
Aytac (t.,f.) - Ayın tacı; Ay işığı; haləsi çox gözəl.
Aytamam - bütöv Ay; ay tamam olanda doğulan.
Aytel - saçları Ay kimi sarı olan, xurmayı saç.
Aytək//Aytəkin - Ay kimi, sənin Ay kimin; Ayın varisi; çox gözəl.
Aytən//Aytan - Ay kimi gözəl bədənli, Aya tən olan, Ay kimi qız.
Ayulduz - Ay və ulduz kimi parlaq; olduqca gözəl.
Ayüz//Ayüzlü - Ay kimi işıqlı üzü olan; Ay kimi gözəl qız.
Ayyanar - Ay kimi yanan, Ay kimi parlaq, Ay kimi işıq saçan; gözəl.
Ayyət (ə) - əlamət, nişanə; «Quran» cümlələrindən hər biri.
Ayzadə (t.,f.) - Aydan doğulan, Ayın qızı; Ay kimi gözəl.
Ayzangül - bax: Eyzangül.
Ayzər (t.,f) - Ay zəri kimi parlaq; Ay kimi gözəl qız.
Aza - r.sığaldan, şəfa verən; güclü, möhkəm; ə.əzab, əziyyət; hədiyyə; təsəlli.
Azabəyim - şəfa, sevinc verən bəyim; hədiyyə olan bəyim.
Azərin - az - oğuz ərəlinə məxsus gözəl; Azəri gözəli.
Azərtac - az - oğuz ərəlinin tacı; Azərbaycan gözəli.
Aziyə - t.azlardan, aslardan olan qız; assur dilində günçixan, çıxış.
Aznurə (t.,ə.) - işığı az olan; nuru az olan qız.
Azra - bax: Əzra.

B

Bacı - ata-ananın qızlarının bir-birinə və qardaşlarına olan qohumluq münasibəti.
Bacıgül - bacı güldür, bacı çiçəkdir; bacı gözəldir.
Bacıxanım - bax: Bacı və Xanım; Xanım kimi bacı.
Bacıqız - bacının qız övladı; bacı və qız sözlərindən yaranmışdır.
Bacınur - bacı nurdur, bacı işıqdır; bacı qəşəngdir.
Badam - ləpəsi yeyilən sərtqabıqlı meyvə.
Badambəyim - bax: Badam və Bəyim; badam kimi qız.
Badamgül - badam ağacının çiçəyi, badamın gülü.

Badamxanım - bax: Badam və Xanım; badam kimi xanım.
Badamnar (f.,ə) - odlu badam; badam odu.
Badamnaz (f.) - nazlı badam kimi qız; badam nazlı qız.
Badamnısa - badam kimi qız; badam kimi gözəl.
Badamnur (f.,ə) - nurlu badam; badam nuru, işığı.
Badamzər (f.) - badam zəri; qızıl badam; badam zəri kimi qız.
Badəgül - "Bağdagül" adının təhrif olunmuş forması; gül içkisi.
Badisaba//Badisəba//Badsəba (f.,ə) - yüngül və lətif səhər mehi.
Badisəfa//Badsəfa - "Badisəba" adının təhrif olunmuş forması.
Bafta (f.) - güləbətin və ya ipək saplardan toxunmuş qaytan.
Bağça - kiçik bağ, çiçəklik, güllük; gülüstan.
Bağçagül - bağça gülü; gül bağçası; güllük, çiçəklik.
Bağda - güllükdə, çiçəklikdə, meyvəlik sahəsində.
Bağdad - Bağdad şəhərinin adıdır; "bağda" (Mannada "Baq", Midiyada "Baqa", türk dillərində "Bağa", "Bayat", İran dillərində "Bağa", slavyan dillərində "Boq", hind dilində "Bhaqa") sözü ilə əlaqədar olub, "Tanrı verdi" kimi izah edilir.
Bağdadxanım - Bağdad xanımı, bağdadlı xanım; Bağdad gözəli.
Bağdagül - bağda olan gül, bağdakı gül.
Bağdaxanım - bağın xanımı, bağdakı xanım.
Bağdaqız - bağda olan qız, bağdakı qız.
Bahar//Baharə (f.) - yaz, yaz fəslı; gözəllik.
Bahargül (f.) – bahar gülü kimi açılmış gül.
Baharxanımı (f.,t.) - bahar kimi gözəl; bahar xanımı.
Baharnısa (f.,ə) - bahar qızı, bahar kimi gözəl nisə.
Baharşad//Baharşən - bahar sevinci, şənliyi; yaz şadlığı.
Bahur//Bahurə (f.,ə) - Cənnət gözəli; gözəl qız.
Bakiyyə (ə) - ədalətlik; qalıq, artıq; səxavətli.
Balabacı - kiçik bacı, balaca bacı; bacıların balacası.
Balabəyim - kiçik bəyim, balaca bəyim.
Balabibi - yaşca kiçik bibilərə verilən ad.
Balabikə - balaca bikə, kiçik bikə; balaca qız.
Balaca - kiçik, ən kiçik qız, balaca qız.
Balacaxanım - balaca xanım, kiçik xanım.
Balaxanım - kiçik xanım, balaca xanım.
Balaxatın//Balaxatun - kiçik xatın, balaca xatun.
Balaqız - balaca qız, kiçik qız.
Balanaz - bala, uşaq nazı; nazlı övlad, qız.

Balanisə (t.,ə.) - balaca qız, kiçik Nisə (bax).
Balı - "bal" ilə başlanan adların əzizləmə forması.
Balınc//Balış - yastıq, içi quş tükü olan baş altı.
Balıqız - bal kimi qız, sevimli, gözəl qız.
Ballı - bal kimi şirin qız.
Ballıbəyim - ballı bəyim, bal kimi şirin qız.
Ballıca - su kənarında bitən və yeyilən ot, pəncərə.
Ballıxanım - ballı xanım, bal kimi şirin xanım.
Balsarı - bal rəngində, sarı rəngdə olan, bal rəngli qız.
Banı//Banu (f.) - xanım; hökmdar arvadı.
Banıçiçək//Banuçiçək (f.,t.) - çiçək kimi banu, gül kimi xanım; əlçatmaz gözəl.
Banoş - "Banu" adının əzizləmə forması.
Baratxanım (ə.,t) - Barat xanım; barat verən xanım; bədrələnmiş ay kimi xanım.
Bastafa – «bas» (baş) və «tayfa» (tayfa, nəsil) sözlərindən düzəlmiş və «tayfanın, nəslin baş gözəli» deməkdir.
Başxanım - baş xanım; xanımların başçısı.
Bayaz//Bəyaz (ə.) - «bəyaz» sözündəndir; ağ, ağappaq; balaca dini kitabça.
Bayramxatın//Bayramxatun - həmişə şad olan xanım, şənlik edən hökmdar qadını.
Behnaz (ə.) - şanlı, şöhrətli; şərəfli, qürurlu.
Bela (yəh.) - udum, qurtum; udma; qırma, məhv etmə.
Bella (l.) - gözəl, qəşəng.
Bədayə//Bədiyə (ə.) - fikirləşmədən söylənən söz; bədahətən deyilən söz.
Bədiəcamal – «Bədiə» və «camal» sözlərindən düzəlmiş, «misilsiz gözəl» deməkdir.
Bədiəcahan (ə.,f.) - cahanın 14 gecəlik Ayı; gözəl sifət.
Bədirnisə (ə.) - bütöv Ay kimi qız; gözəl üzlü qız.
Bədiyə//Bədiyyə//Bədiə (ə.) - tayı-bərabəri olmayan şey, çox gözəl və nadir şey.
Bəhər (f.) - meyvə, bar; çəkilən zəhmətin bəhəri.
Bəhərçin//Bəhərçi (f.) - meyvə toplayan, bar yığan (və ya dərən).
Bəhicə (ə.) - gözəl; şən, şirin; gülərüzlü.
Bəhiyyə (ə.) - gözəl, göyçək, qəşəng.

Bəhri - "bəhr" sözü ilə başlanan adların kiçiltmə forması; mavi gözlü qız.

Bəhribəyim (ə.,t.) - dəniz qızı, dəniz bəyimi, su pərisi.

Bəhrican (ə.,f.) - dənizin ruhu; can dənizi; su gözəli.

Bəhrigül - dəniz çiçəyi, su gülü, su kimi saf və təmiz qız.

Bəhrixanım (ə.,t.) - dəniz xanımı; dəniz pərisi.

Bəhriqız (ə.,t.) - dəniz qızı, dəniz kimi gözəl qız.

Bəhrinisə - dəniz qızları, dəniz gözəlləri; su pərisi.

Bəhriyyə (ə.) - dənizə aid olan, dənizlə bağlı olan, dəniz qızı.

Bəxtəvər (f.) - xoşbəxt, ağgün, bəxtiyar.

Bəxtigül - bəxti gül kimi açılan, xoşbəxt.

Bəxilə (f.,t.) - taleyi, qisməti ilə.

Bəxtinur (f.,ə.) - bəxti nurlu, nur bəxtli; xoş taleli.

Bəxtiyyə (f.,ə.) - qismətli, bəxtli, uğurlu.

Bəxtli - xoşbəxt, bəxti gətirən, səadətli.

Bəlqiyyə//Bəlqiyyə (ə.) - bələğətlə danışan, fikrini gözəl ifadə edən; gözəl, qəşəng.

Bəlqiyyə//Bəlqiyyət (ə.) - gözəl ifadə, gözəl üslub; həddi-bülüğa çatma.

Bənafşə//Bənövşə - yazın əvvəlində açan xoş ətirli çiçək.

Bəniş//Bənişər (ə.,t.) - «bəni» (ibn) - «övlad, nəsil, tayfa» və «fər» - «işıq, od, parıltı» sözlərindən yaranmış və «işıqdan, oddan törəyən, işıq övladı» mənasındadır.

Bənişül (ə.,t.) - «bəni» (ibn) - «övlad, nəsil, tayfa» və «gül» sözlərindən yaranmış və «güldən törəyən, gül övladı» mənasındadır.

Bənişər (ə.,f.) - «bəni» (ibn) - «övlad, nəsil, tayfa», «zər» isə «qızıl» deməkdir, «qızıl övladı, qızıl nəslı», məcazi mənada isə «qızıl kimi gözəl qız» mənasındadır.

Bənurə (ə.) - işıqdan, oddan, nurdan törəyən; nurdan yaranan gözəl qız.

Bərcis (f.) - Yupiter planeti; Müştəri ulduzu.

Bərdə - piyaləli, kuzəli (A.Axundov); iplik sap (E.Əzizov); işıqlı aypara, mahir (Məmməd Elli); qol, ensiz çay; kölə, qul.

Bəslər - bəsləyər, böyüdər, yaşadar, ərsəyə çatdırar.

Bəstə - nəğmə, mahnı, hava; balaca, alçaq, balacaboy.

Bəstəgül - bağlı gül, bağlanmış gül.

Bəsti - bəsdir, daha qız lazım deyil, qız kifayətdir.

Bəstibacı - daha bacı bəsdir, daha qız lazım deyil.

Bəstigül - qız bəsdir, gül kifayətdir.

Bəstiqız - daha qız bəsdir, kifayətdir.
Bəşarət (ə.) - müjdə, muştuluq, xoş xəbər.
Bətur//Bəturə//Bətirə - bax: Bədir, Bədurə.
Bəyanə (ə.) - anlatma, söyləmə, bəyan etmə.
Bəyaz (ə.) - ağ, ağ rəng.
Bəygülü - bəy gülü; bəyə layiq gül; güllərin bəyi, gözəli.
Bəyxanım – böyük xanım; bəy xanımı; bəyə layiq xanım.
Bəyim - xanım, bəy arvadı, bəy qızı.
Bəyimağa - bax: Bəyim və Ağa; bəyim olan ağa.
Bəyimbacı - bax: Bəyim və Bacı; bəyim olan bacı.
Bəyimcan - canlı, ürəkli bəyim; sevimli, istəkli xanım.
Bəyimxanım - xanımlar xanımı; bəyim, xanım kimi qız.
Bəyimnaz (t.,f.) - bəyimin nazı; nazlı bəyim.
Bəyimnur (t.,ə.) - bəyimin nuru, nurlu, işıqlı bəyim.
Bəyimsultan - bax: Bəyim və Sultan; bəyim olan sultan.
Bəyimzər (t.,f.) - qızıl xanım, qızıl kimi xanım,
Bəysurə (t.,ə.) - bəy surəsi; böyük surə.
Bəyturə (t.,ə.) - böyük rəis, bəyin həkimi.
Bəzək - bəzəyə, gözəllik verən şey; zinət, yaraşlıq.
Bəzər - bəzəyə, gözəlləşdirər, zinətləndirər.
Bəzmicahan (f.) - dünyanın bəzəyi, aləmin gözəli.
Bəzmixanım (f.,t.) - xanımların bəzəyi, gözəllərin xanımı.
Bibi - atanın bacısını bildirən qohumluq termini.
Bibigül - bibi kimi gül-gözəl qız.
Bibixanım - Bibi xanım; xanım kimi bibi.
Bibiqız - bibi kimi qız, bibiyə oxşayan qız.
Bibinisə - bax: Bibi və Nisə; bibi kimi qız.
Bikə - ərə getməmiş qız; tərəvətlilik.
Bikəxanım - gözəl və tərəvətli xanım.
Bildirçin - qırqovullar fəsiləsindən quş.
Bilqeyis (ə.) - sərvət sahibi, dövlətdə tayı-bərabəri olmayan; ölçüsüz.
Billurbanu//Büllurbanu (ə.,t) - billur kimi banu; parlaq, gözəl qız.
Billurbəyim//Büllurbəyim//Büllərbəyim (ə.,t) - billur kimi bəyim; parlaq, gözəl qız.
Billurə//Büllurə//Büllürə (ə.) - parlaq və şəffaf daş; gözəl qız.
Billurxanım//Büllurxanım (ə.,t.) - billur kimi xanım; parlaq, gözəl qız.
Billuri//Bülluri (ə.) - billura mənsub, billura bənzər.

Billurnisə//Büllurnisə//Billürnisə//Büllürnisə (ə.) - billur kimi nisə, parlaq, gözəl qız.

Binəzər (f.,ə.) - bitərəf, qərəzsiz, nəzərsiz, baxışsız, əvəzsiz, misilsiz.

Bircə - tək, bir, bir dənə.

Bircəbacı - yeganə, tək bacı; yeganə qız.

Bircəbəyim - tayı olmayan bəyim, tayı olmayan qız.

Bircəgül//Bircəgül//Bircəçiçək- tək gül, bir çiçək, bircə gül; çox qəşəng.

Bircəxanım//Bircəxanım - tayı olmayan xanım, yeganə xanım.

Bircənaz (t.,f.) - bircə, tək cə naz; nazlı qız.

Bircənisə - tək nisə, bircə nisə, tayı-bərabəri olmayan nisə.

Bircənur (t.,ə.) - bircə nur, bircə işıq.

Bircəgül//Bircəgülə - ancaq bir gül (ə), yeganə gül (ə).

Böyükbacı - bax: Böyük və Bacı; böyük bacı.

Böyükxanım - bax: Böyük və Xanım; böyük xanım.

Böyükqız - böyük qız, ailədə birinci qız.

Brilyant (fr.) - cilalanmış almaz; qiymətli; nadir.

Buket (fr.) - dəmət, gül və ya çiçək dəstəsi.

Buray - boyu uzun xanım.

Busat//Büsət (ə.) - ziyafət, təntənə; cah-cəlal.

Busə (f.) - öpüş.

Busəgül (f.) - busə gülü, busə çiçəkləri; sevinc gətirən qız.

Butagül - qönçə gül; tərəvətli gül; yeniyetmə gözəl.

Ə C Ə

Cahan//Cahanə (f.) - dünya, aləm, kainat.

Cahanbanu (f.) - Cahanın banusu; dünya gözəli; hökmdar arvadı.

Cahanbəyim (f.,t.) - cahanın bəyimi, dünya xanımı.

Cahanəfruz (f.) - dünyaya işıq verən; Günəş.

Cahanfər (f.) - cahanı işıqlandıran, aləmi pərıldadan.

Cahangül - cahanın gülü; dünya gözəli.

Cahanxanım (f.,ə.) - Cahan xanım; cahan, dünya xanımı.

Cahannisə (t.,ə.) - dünyanın qız(lar)ı, cahanın gözəl(lər)i.

Cahannur (f.,ə.) - dünyanın işığı, nuru; aləmi aydınladıran.

Cahantac (f.) - cahanın tacı; dünyanın bəzəyi.

Cahanzər (f.) - dünyanın qızılı; gözəl, qəşəng.

Canalə (f.,t.) - canalan, canalıcı; olduqca gözəl qız.

Canan//Cananə//Cənanə (f.) - sevgili, yar; çox gözəl; gözəl canı olan.

Canayə (f.,t.) - Ay kimi canlı, Ay kimi işıqlı, parlaq, Ay kimi gözəl qız.
Canbacı (f.,t.) - bacı can; can bacı; əziz bacı.
Canbəyim (f.,t.) - can bəyim; bəyim can; əziz bəyim.
Canella (f.,t.) - elin ruhu, canı; elin ürəyi, könlü; xalqın sevimlisi.
Canəfruz (f.) - qəlbi nurlandıran, könlü şəfəqləndirən.
Canəfza (f.) – canlandırıcı, canlandırın.
Canəza (f.) - zövq verən, qəlbi sevindirən, ləzzət verən, könül oxşayan.
Canxanım - xanım ruhlu, xanım ürəkli; gözəl xasiyyətli, xanım kimi olan.
Canigül (f.) - canı gül olan; gül kimi gözəl.
Canrüba (f.) – «can» və «rüba» sözlərindən düzəlmiş, «canan; gözəl dilbər» deməkdir.
Cansel - ruha, cana aid olan; canlı.
Cansu - canı su olan; su kimi təmiz olan qız.
Cansun//Cansunə - canlandırın, ruhlandırın, ürəyini verən.
Cavahir//Cəvahir (ə.) - qiymətli daşlar, ləl, gövhərlər.
Cavahirat//Cəvahirat (ə.) - daş-qaş, ləl.
Cevriyyə//Cövriyyə//Çevriyyə//Çövriyyə (ə.) - cəfa, zülm, cəza, incitmə, sitəm.
Ceyla (ə.) - «ceyl» sözündən olub, «tayfa, qəbilə» deməkdir.
Ceylabəyim (ə.,t.) - tayfanın bəyimi, qəbilənin bəyimi.
Ceylagül (ə.,t.) - tayfanın, qəbilənin gülü, çiçəyi; tayfa və ya qəbilə gözəli.
Ceylaxanım (ə.,t.) - tayfanın xanımı, qəbilənin xanımı; tayfa və ya qəbilənin gözəli.
Ceylanisə (ə.,t.) - tayfanın nisəsi, qəbilənin nisəsi; tayfa və ya qəbilənin gözəli.
Ceyran//Ceyranə - irigözlü, incə ayaqlı gözəl heyvan; zərif, qəşəng.
Ceyrangül - ceyran gülü, ceyran çiçəyi.
Ceyranxanım - Ceyran xanım, ceyran kimi xanım.
Cəbirə (ə.) - zor işlətmə; sınıqçılıq; sarğı taxtası.
Cəbriyyə (ə.) -məcbur edilmiş; fəlsəfədə fatalizm.
Cəlalət (ə.) - böyüklük, əzəmət, ululuq, şan-şöhrət.
Cəlalyyə (ə.) - cəlal, böyüklük, əzəmət, şan-şövkət sözlərinin cəmi.
Cəlasət (ə.) - parlaq üzlü, işıqlı sifəti olan.
Cəmilət (ə) - gözəl, göyçək, qəşəng; gülərzüzlü; diqqət, maraqlı.
Cənnət (ə.) - behişt; mənzərəli yer.
Cənnətbacı - bax: Cənnət və Bacı; çox gözəl bacı.

Cənnətbəyim (ə.,t.) - Cənnət bəyimi; Behişt gözəli.
Cənnətgül (ə.,f.) - Cənnət gülü; Behişt gözəli.
Cənnətxanım - bax: Cənnət və Xanım; çox gözəl xanım.
Cəzanə (ə.) - təngə gəlmək, cana gəlmək, usanmaq.
Cəzirə (ə.) - ada.
Cığaxanım – cığası olan xanım; qıvrım saçlı, qotazlı xanım.
Cıǵalı - cıǵası (cıǵa - saçın alınə və ya üzə düşmüş hissəsi) olan, artırması olan; kəkilli.
Cilvəkar (f) - parıldayan, parlayan, işıldayan; naz-qəməzəli, işvəli, nazlı.
Cilvəli - nazlı, qəməzəli; naz-qəməzə göstərən.
Cilvənəz (f) - naz-qəməzə göstərən, işvəli, nazlı.
Cinayət (ə.) - hüquq qanunlarının pozuntusu (Oǵlan arzusunda olanlar qızı belə adlandırırılar).
Ciyadət (ə.) - gözəllik, təmizlik, saflıq.
Cövhər (ə.) - hər hansı bitki və ya gül-çiçəyin distillə yolu ilə alınmış şirəsi; qayə, məǵz; əsl, mətləb.
Cövhərbəyim (ə.,t.) - bəyimlərin cövhəri; bəyimlərin ən gözəli.
Cövhərxanım (ə.,t.) - xanımların cövhəri; xanımların ən gözəli.
Cövhərnisə (ə.,t.) - nisələrin cövhəri; nisələrin ən gözəli.
Cövza (ə) - Əkizlər bürcü.
Culduz - Qütə ulduzu, ulduz.
Cülyetta (l) - buruq saç, qıvrım saç.
Cüneylə (ə.) - bərk torpaq parçası.
Cürəbəyim//Curubəyim//Cürübəyim - kiçik bəyim, bəstəboy bəyim.
Cürəxanım//Curuxanım//Cürüxanım - kiçik xanım, bəstəboy xanım.
Cürənisə//Curunisə//Cürünisə - kiçik nisə, bəstəboy nisə.

Ə Ç Ə

Çaǵlak//Çaǵlaq - şələlə, yüksəklikdən tökülən su, çaǵlayan.
Çalıquşu - səhər tezdən oxuyan və başı tünd-qırmızı olan quş; sübh vaxtı doğulan qızlara verilən ad.
Çarəxanım (f.,t.) - tədbir tökən, əlac edən xanım.
Çaydaǵül (t.,f.) - çay gülü, çiçəyi; çaydakı gül, çiçək.
Çervon (r.) - 5-10 manatlıq qızıl pul; 1922-47-ci illərdə SSRİ-də işlənmiş 10-luq kağız pul; u. qırmızı.
Çəsmə//Çəsmi (f.) - bulaq, qaynaq; gözəllik mənbəyi.
Çəsməgüllü//Çəsmigüllü (f.) - bulaq gülü, çəsmə çiçəyi.

Çeşməxanım//Çeşmixanım - sevimli, nazlı xanım.
Çeşmənaz//Çeşminaz (f.) - naz çeşməsi, nazı çox olan, işvəli gözəl.
Çeşmənur (f.,ə.) - işıq çeşməsi, nur çeşməsi.
Çeşməzar (f.) - çoxlu çeşmə olan yer, çeşməlik.
Çeşməzər//Çeşmizər (f.) - qızıl çeşməsi.
Çələng - gül və bitkilərdən düzəlmiş zinət, bəzək, tac.
Çəmən (f.) - yaşıl ot sahəsi, çəmənlik; gözəllik.
Çəməngül (f.) - çəməndə bitən gül, çəmən çiçəyi.
Çəmənli//Çiməni (f.) - çəmənə məxsus, çəmənə aid olan.
Çəmənnaz (f.) - çəməninin nazı; çəməninin barı.
Çəmənnur (f.,ə.) - çəməninin işığı, çəməninin nuru.
Çəmənzar (f.) - çəmən olan sahə, çəmənlik.
Çəmənzər (f.) - çəməninin qızılı; çəməndə bitən çiçək.
Çəriyyat (t.,ə.) - qoşunlar, ordular.
Çiçə - qədim türk dilində "çiçə"- "xala" mənasında işlənmişdir. Dialektlərdə saf, təmiz mənası da var.
Çiçəbacı - bax: Çiçə; xalanın bacısı.
Çiçəbəyim - bax: Çiçə və Bəyim; xalaqızı.
Çiçəgül//Çiçigül - təzə, tər; təzə, tər çiçək.
Çiçəxanım - xala olan xanım, xalanın xanım qızı; saf, təmiz xanım.
Çiçək - gül, çiçəkləri olan bitki; zərif, gözəl.
Çiçəkbaçı - gül kimi baçı, çiçək kimi baçı.
Çiçəkbəyim - çiçək kimi bəyim, gül kimi bəyim.
Çiçəkbişi - çiçək kimi bişi, gül kimi bişi.
Çiçəkxanım - çiçək kimi xanım, gül kimi xanım.
Çiçəkxatın//Çiçəkxatun - çiçək kimi xatın, çiçək kimi qız.
Çiçəknaz - çiçək kimi nazlı, işvəli, gözəl.
Çiçəknur (f.,ə.) - çiçəyin nuru, çiçəyin işığı.
Çiçəkzar (f.) - çoxlu çiçək bitən yer; çiçəklik.
Çiçəkzər (f.) - çiçək kimi qızıl, çiçək kimi bəzəkli.
Çilləbəyim - "çillə" (qışın böyük və kiçik çillədən ibarət olan iki ayı) sözü ilə əlaqədar olub "çillədə doğulan bəyim" mənasındadır.
Çiləgül - çillə gülü, çillədə açılan gül. (Bax: Çiləbəyim).
Çiləxanım - çillədə doğulan qız; çillə xanımı.
Çilənay - çilən (yabanı innab, meyvə; çilənmək, nəmənənmək və s. mənalarındadır) və Ay sözlərindən düzəlmişdir.
Çilənisi - çillədə doğulan nise; çillə nisəsi.
Çilibəyim - üz və bədəninə çili, xalı olan bəyim.

Çillixanım - üz və bədənində çili, xalı olan xanım.
Çiməngül - çimən gül; çəmənlikdə bitən gül.
Çimnaz (t.,f.) - çox nazlı, çox naz edən, naz içində olan.
Çimnazbəyim - çax nazlı, naz edən bəyim, naz içində olan bəyim.
Çimnazxanım - çox nazlı olan xanım, nazlı xanım.
Çinənay (f.) – «çinə» və «nay» sözlərindən düzəlmiş, «Çin qamışı, Çin tütəyi, Çin musiqisi» deməkdir.
Çiyələk - ağ çiçəkləri, çəhrayı-qırmızı rəngli ətirli meyvəsi olan çoxillik ot-bitki və bu bitkinin meyvəsi.
Çöhrə (f.) - üz, surət, sima.
Çöhrəgül (f.) - gül sifətli, gül üzlü.

D

Dalğa - su səthinin hərəkəti nəticəsində əmələ gələn qabarma.
Damla - su və digər mayələrin girdə şəklə düşmüş kiçik hissələri.
Danqız - dan qızı, səhər qızı, sübh qızı; Dan ulduzu.
Dansu//Dansulu - dan (sübh) suyu; dan suyu kimi təmiz və gözəl olan qız.
Darçın - darçın ağacının qabığından hazırlanan xoşiyli ədviyyə; xoşqoxulu, rayihəli.
Daydostu//Dayıdostu - hörmət və nəzakət əlaməti olaraq dayı arvadına verilən ad və müraciət forması.
Definal//Dəfinə (ə.) - yer altında gizlədilmiş, yaxud gizli halda qalan xəzinə.
Dəfnə - ətirli yarpaqlarından yeyinti məhsullarında istifadə edilən həmişəyaşıl ağac; Qəd. yunan əfsanəsinə görə Dafna Yer allahının Çay allahından olan qızının adıdır.
Dəmət (yun.) - dəstə, çiçək dəstəsi, gül bukəti.
Dəryabəyim (f.,t.) - dərya bəyimi; dərya kimi gözəl; dərya pərisi.
Dəryagül (f.) - dərya güllü, dəniz çiçəyi.
Dəryaxanım (f.,t.) - dərya xanımı, dəniz xanımı; su pərisi; gözəl.
Dəryaxatın//Dəryaxatun (f.,t.) - dərya xatını; dərya gözəli.
Dəryanisə - dərya nisəsi; dərya kimi gözəl.
Dəryanur//Dəryenur (f.,ə.) - bax: Dəniz və Nur; dərya nuru, dəniz nuru.
Dəstə (f.) - bukət; tutacaq, dəstək.
Dəstəbacı (f.,t.) - bax: Dəstə və Bacı; gül dəməti kimi bacı.
Dəstəbəyim - bax: Dəstə və Bəyim; gül bukəti kimi bəyim.

Dəstəgül//Dəsdəgül (f.) - dəstə tutulmuş gül, gül dəməti.
Dəstəxanım - gül dəstəsi kimi xanım; dəmət kimi gözəl.
Dəstəqız - gül dəstəsi kimi qız.
Dəstənaz (f.) - naz yığını, nazlı, işvəli.
Dəstənur (f.,ə.) - işıq topası; nur dəstəsi; çox gözəl qız.
Dəstəzər (f.) - qızıl dəstəsi, qızıl topası.
Diana//Diyana//Diyanə (d.) - qədim yunan mifologiyasında Ay və ov Allahı.
Dilaçar – danışar, danışmağa başlayar.
Dilafət//Dilavət (f.,ə.) - ürəyi gözəl, qəlbi təmiz.
Dilara//Dilarə (f.) - ürəkaçan, könülaçan; sevimli.
Dilaram (f.) - ürəyi sakitləşdirən, qəlbə rahatlıq verən.
Dilavaz (f.) - ürəyi oxuyan, qəlbi oxuyan.
Dilaviz (f.) - ürəyəyatımlı, ruhu oxşayan, xoşagələn.
Dilbaz//Dilbazi (f.) - ürəyi əyləndirən; qəlbi oynatma.
Dilbər (f.) - gözəl, sevgili; ürək apararı, qəlb oğurlayan.
Dilbəri (f.) - dilbərə aid olan, dilbərə məxsus olan.
Dildadə (f.) - könül vermiş, aşıq, vurğun, məftun.
Dildar//Dildarə(f.) - ürəkli, cəsur, igid, sevgili.
Diləfruz (f.) - ürəkyandıran; gözəl, cazibəli.
Dilənar (f.,ə.) - ürək odu, odlı ürək, ürəyin odu.
Diləngül - istənilən gül, arzulanan, xahiş edilən gül.
Dilənur (f.,ə.) - ürəyə nur verən, ürəyi nurlu.
Dilər - arzular, istəyə, diləyə.
Dilfərəh (f.,ə.) - ürək sevindirən, qəlb şadlandıran; istəyə, arzulayan.
Dilfəza (f.,ə.) - fəza kimi geniş ürəkli, açıq qəlbli.
Dilgüsa//Dilgüşə//Dilgüşad (f.) - ürəkaçan, könülaçan, səfali.
Dilistan (f.) - könül bağçası, ürək istəyə yer; ürək alan.
Dilkeş (f.) - ürəkaçan, könülaçan, qəlbsevindirən.
Dilli - dili olan; dilli-ağızlı; natiq.
Dilnar//Dilnara//Dilnarə (f.,ə.) - ürəyi odlı, qəlbi atəşli; qəlbi kədərli, qəmli.
Dilnavaz//Dilnəvaz (f.) - könüloxşayan, ürəyəyatan, lətif, xoşagələn.
Dilnaz (f.) - işvəli danışarı, naz-qəmzəli söhbəti olan.
Dilnur//Dilnurə (f.,ə.) - ürəyi işıqlı, könlü nurlu; saf, təmiz.
Dilruba//Dilruba//Dilruba//Dilrübə (f.) - məftunedici, könülalan, xoşagələn, dilbər, gözəl.
Dilsəfa (f.) - ürəyində qəmi olmayan, kədərsiz.

Dilşad//Dilişad (f.) - ürəyi şad, qəlbi şən.
Dilşən (f.) - könlü sevincli, ürəyi fərəhli, sevincli.
Dilzar (f.) - ürəkincidən, könlüsındıran.
Dina - q.yəh. insaf, haqq, ədalət; yun. bir qramlıq cismə bir saniyədə bir santimetr təcil verən qüvvət.
Dolça - oturacağı dar, ortası nisbətən enli, ağız tərəfə doğru getdikcə daralan su qabı; bürç adı.
Donaxanım - don(dan) xanımı, səhər xanımı; Günəş; parlaq, gözəl.
Donara - dan ara, od(Günəş) axtar, işıq ara (Diqqət yetirilsə, fr. sözü olan "Donare" - "qan vermək, həyat bəxş etmək, od vermək" sözünün də "dan" və "od"la əlaqədar olması aydınlaşar).
Dostu - Əmidostu, Dayıdostu (bax) adlarının ixtisar forması.
Dostugül//Dostgül (f.) - dost gülü, dost çiçəyi, yoldaş gülü.
Dostuxanım - əmi, dayı və s. dostu olan xanım; əmi və dayıarvadı.
Döhanə//Dühanə (f.) - (özünün və dodaqlarının gözəlliyi ilə diqqəti cəlb edən) ağız.
Dudu - Vaxtilə Türkiyədə xanım, bəyim əvəzində işlənmişdir. Lənkəran zonasında «ana» kimi müraciət forması.
Dunaybəyim - Dunay kimi gözəl bəyim; cazibədar gözəl qız.
Dunayxanım - Dunay kimi gözəl xanım; çox gözəl qız.
Durxanım - duran, qalan, yaşayan xanım.
Durna - köçəri quş; başqa yurda köçəsi.
Durnabəyim - bax: Durna və Bəyim; durna kimi bəyim.
Durnaxanım - Durna xanım; durna kimi xanım.
Durnaxatun//Durnaxatın - bax: Durna və Xatın; durna kimi xatın.
Dünya (ə.) - aləm, kainat.
Dünyabəyim - dünyanın bəyimi, aləmin gözəli.
Dünyaxanım (ə.,t.) - bax: Dünya və Xanım; dünya xanımı, dünya gözəli.
Dünyasəda (ə.) - dünyanın avazı, kainatın səsi.
Dünyazər (ə.,f.) - dünya zəri; dünya zəri kimi qiymətli və gözəl qız.
Dürdanə (ə.,f.) - dürr dənəsi, inci dənəsi.
Dürəfşan (ə.,f.) - dürr saçan, inci saçan.
Dürəngiz (ə.,f.) - dürr, inci saçan, səpən; dürlü, incili.
Dürxanım//Dürrəxanım (ə.,t.) - dürr kimi xanım, inci kimi xanım.
Dürnisə (ə.) - dürr kimi qadın(lar), inci kimi qız(lar).
Dürrə (ə.) - inci, dürr; əziz, istəkli, sevimli.

Dürrəbəyim (ə.,t.) - inci, dürr kimi bəyim; inci, dürr kimi gözəl və qiymətli qız.

Dürrət (ə.) - “Dürrə”nin (bax) cəmi.

Dürrü//Dürrüyyə//Düriyə//Düriyyə (ə.,t.) - dürlü; dürrü olan.

Dürsabah (ə.) - səhərin və sabahın incisi, mirvarisi.

Dürsədəf (ə.) - dürr kimi sədəf (balıqqulağının iç qatından hazırlanan müxtəlif bəzək əşyaları).

Dürsəti (ə.) - «dürr» (inci, mirvari) və «səth» (üz, üst tərəf) sözlərindən düzəlmiş və inci üzülü, inci kimi gözəl sifətli qız» mənasındadır.

Dürtəkin (ə.,t.) - dürr-inci kimi əziz və sevimli.

Düşəri - gəlişi uğurlu olan, xoşbəxtlik gətirən.

Düşyar//Düşvarə//Düşvər (ə.) - çətin, müşkül.

Düymə - paltarları ilmələmək üçün sümükdən, metaldan qayırılan yuvarlaq əşya; qönçə, tumurcuq.

Ə E Ə

Efira (yun.)- havanın ən təmiz və şəffaf təbəqəsi; hava; fəzanı dolduran işıq; çox gözəl qız.

Efra//Əfra (f.) – ucaldan, yüksəldən; şümşad boylu; ağcaqayın ağacı.

Ela//Ella (q.y.) - «İlahi! Ey Allah; güclü; palıd, bərk ağac.

Elafət - elin gözəli, elin dilbəri.

Elana - el anası; el anası ola biləcək gözəl qız.

Elazal//Elazə (i.) - Mənim Allahıma and olsun!

Elba (sankskrit.) - çay; axın; açıq rəngdi su.

Elbəniş - elin, xalqın üzü, el bənişli; xalqa bənzər gözəl.

Elbəzər - eli bəzər, eli bəzəyən.

Elbikə - elin bikəsi, xalqın qızı.

Elçiçək - elin çiçəyi, elin gülü.

Elda - bax: Yelda.

Eldəgül - eldə gül olan; elin gülü.

Elduzə (t.,f.) - eli, xalqı yandıran.

Elegiya (yun.) - qəmli, kədərli, hüznü lirik şeir. (Oğlan həsrətində olan valideynlər qız olanda bu addan istifadə edirlər).

Elenora//Eleonora//Elyanora//Elyanura (ital.) - yun. şəfqət, mərhəmət; y.Allah mənim nurumdur.

Elfira//Elfirə (t.,ə.) - əslən “vir” (kişi, insan) sözündən yaranmış, “qadın, qız” mənasındadır; elin ulduzu; elin işığı, odu.

Elginarə//Elgünarə//Elgünarə - elin gününü bəzəyən, elin bəzəyi olan elsevər.

Elginay - elini sevən Ay, el vurğunu olan Ay; el gözəli.

Elgül - elin gülü, elin çiçəyi.

Elgünarə (t.,ə.) - el narının gülü; elin ən gözəl qızı.

Elgünay - elin Günəşi və Ayı; elin ecazkar gözəli.

Elxanım - elin xanımı, xalqın xanımı.

Elida (yəh.) – «İliada» sözündən olub, «seçilmiş, seçilməyə hüququ olan» deməkdir.

Elizaveta (q.y.) - «Yelizaveta»dan düzəlmiş, «İlahi! Ay Allah! Allaha dua edirəm» deməkdir.

Ellada (yun.) - ellinlərin vətəni (qədim Yunanıstanın adı).

Elmaya//Elmayə - elin mayası; el gözəli.

Elmina//Elminə - elin minası, elin bülluru.

Elminaz//Elmnaz - el üçün mini də azdır, el üçün az olan; elmi-naz (“naz-qəmzə” elmi).

Elnamə (t.,f.) - elə məxsus əsər; elə məxsus qız, el qızı.

Elnaz//Elnazə - elin nazı, elə naz edən.

Elsona - elin sonası, elin yaşılbaş ördəyi; el gözəli.

Elsu - «el» və «su» sözlərindən düzəlmiş «elin suyu» mənasındadır; elin xoşbəxtliyindən xəbər verən.

Elsurə (t.,ə.) - Eldar(ata) və Surə(ana) adından düzəldilmişdir; elin bir parçası.

Eltac//Eltacı (t.,f.) - elin tacı; elin başçısı; elin əzizi.

Elvira//Elvirə//Elfira (is.) - hamının hamisidir, müdafiəçisidir; yeni səhər.

Elya (yun.) - ulduz; gözəl qız.

Elyana//Elyanə - eldən ötrü, el üçün.

Elyaz - elin baharı, elin yazı; elin sevinci.

Elza (l.) - axirət, o biri dünya; Cənnət; «İlahi! Ay Allah!; əhd, peyman.

Ema//Emma (l.) - mehriban, həlim, yumşaq; qiymətli, dəyərli.

Enarə - bax: İnar, İnarə.

Esfira//Esfirə - “Sitarə” (ulduz) sözünün yəhudi dilində dəyişdirilmiş forması; yun. ulduz; ə. sarı; hamı, qəyyum; həyəcan.

Esmira//Esmirə - "Esmiralda" adının qısaltılmış forması.

Esmiralda (r.əslı ispancadan) - zümrüd; yaşıl rəngli qiymətli daş.

Estella (l.) - ulduz.

Evdəgül - evdə gül olan, evin gülü.

Eyzangül//Eyzəngül (ə.,f.) - tamamilə gül, başdan-başa gül.
Eyzən (ə.) - bir daha, həmçinin, bənzər, oxşar.
Eyzənqız - Yenə qız! Bir daha qız!

Ə Ə Ə

Əbabil (ə.) - dağ qaranquşu, uzunquyruq.
Əbixanım//Əbxanım - böyük xanım, baş xanım (bax: Abı).
Əbru - farsca qaş; bulud, qara bulud mənasındadır, lakin müxtəlif türk dillərində «qumaş parça, dəmir lövhə, mərmər üzərindəki naxışlar» mənaları da vardır.
Əcəb (ə.) - təəccüblü, qəribə; füsunkar, qeyri-adi.
Əcəbgül (ə.,f.) - təəccüblü gül, qəribə gül.
Əcəbnaz (ə.,f.) - qəribə, ədalı, füsunkar, nazlı (qız).
Əcəbnisə (ə.) - qəribə, qeyri-adi, gözəl, füsunkar gözəl qız.
Əcəbnur (ə.) - heyrət doğuran işıq, qəribə parıltı.
Əcəbzər (ə.,f.) - qeyri-adi qızıl; gözəl, qəşəng qız.
Əfafə - bax: İffət.
Əfayət (ə.) - yaraşlıq bənizi, gözəl üzü olan qız.
Əfidə (ə.) - qəlblər, könullər.
Əfiqə (ə.) - səyyah (Ən böyük səyyah Günəşdir); macəraçı (bax: Afıq).
Əfra (f.) - ağcaqayın(ağacı); şümşad boylu, uca boylu.
Əfrabəyim (f.,t.) - uca və şümşad boylu bəyim; gözəl qız.
Əfraxanım (f.,t.) - uca və şümşad boylu xanım; ucaboy gözəl.
Əfraxatın//Əfraxatun (f.,t.) - uca və şümşad boylu xatın; ucaboy xatun.
Əfruz//Əfruzə (f.) - işıqlandıran, yandıran; çox gözəl; odlı, işıqlı.
Əfşan//Əfşanə//Əvşan//Əvşanə (f.) - saçan, səpələyən, səpən.
Əfsarə//Əfsərə (ə.) - tac, bəzəkli papaq.
Əhiyyə (ə.) - əhya, dirilmə, canlanma, oyanma; türk, comərd, səxavətli.
Əhligül (ə.,f.) - gül əhli, gül adamı; çox gül sevən.
Əhlinaz (ə.,f.) - naz əhli, naz edən, nazlı.
Əhliyə//Əhliyyə//Əhliyat//Əhliyyət (ə.) - ləyaqət, iqtidar, etibarlılıq, səlahiyyət.
Əhya (ə.) - dirilmə, canlandırma, oyatma; canlanma, oyanma.
Əhyabəyim (ə.,t.) - həyat verən, can verən bəyim; gözəl qız.
Əhyaxanım (ə.,t.) - həyat verən, can verən xanım; qeyri-adi gözəl qız.
Əxtər (f.) - ulduz; tale, bəxt.

Əqdəs (ə.) - ən müqəddəs; daha müqəddəs.
Əqidə (ə.) - etiqad, məslək.
Əqiqə/Əqiqə (ə.) – qiymətli daş-qaş, aqat.
Əlu (ə.) - ən yaxşı, ən yüksək, olduqca yaxşı.
Əlabəyim (ə.,t.) - ən yaxşı bəyim, ən gözəl bəyim.
Əlaxanım (ə.,t.) - ən yaxşı xanım, olduqca gözəl xanım.
Əlamət (ə.) - hər hansı nişan, işarə.
Ələstə (ə.) - bəşərin yaradılışının başlanğıcı.
Ələviyyə (ə.) - Əli tərəfdarı; yüksək, ali; səmavi.
Əlfinaz (ə.,f.) - naz ilə ülfət bağlayan; nazlı dost.
Əlfiyyə/Əlfiyyət (ə.) - ülfətli, dost olan qız; ülfətli dostlar.
Əlimə (ə.) - dərqli, kədərli.
Əlməyə (ə.f.) - yüksək sərmayə, karital; Əli sərmayəsi.
Əlvənəyim (ə.,t.) - müxtəlif rəngli; rəngarəng bəyim.
Əlvəngül - müxtəlif rəngli; rəngarəng gül.
Əlvənəxanım - müxtəlif rəngli; rəngarəng xanım.
Əlvida (ə.) - sağollaşma, vidalaşma.
Əlvinə - bax: Elvina.
Əməllər/Əməylə (ə.) - əməllər, işlər.
Əmənxanım (ə.,t.) - yardım edən xanım.
Əmənat (ə.) - bir şeyi müvəqqəti olaraq başqasına tapşırma, vermə.
Əməl (ə.) - işləmə, icra etmə; arzu, istək, dilək.
Əməlbəyim (ə.,t.) - arzulanan, istənilən bəyim.
Əməlgül - istənilən gül, arzu olunan gül.
Əmidostul/Əmdostu - əminin dostu; əmi arvadlarına edilən müraciət forması.
Əminət (ə.) - rahatlıq, asayiş, əmin-amanlıq.
Ənbər (ə.) - gözəl iy, ətir, xoş rəyihə (Balınının ifrazatından alınan xalis ətir).
Ənbərgül (ə.,t.) - gözəl iyli gül, ətirli gül, qeyri-adi gözəl.
Ənbərxanım (ə.,t.) - gözəl iyli xanım, xoş rəyihəli xanım.
Əntiqə/Ətiqə/Əttiqə (ə.) - qədimdən qalma; qiymətli, nadir tapılan.
Ərdənay - toxunulmamış Ay; saf, təmiz, gözəl qız.
Ərəfə (ə.) - on gün; bayramdan əvvəlki gün; əvvəl, qabaq.
Ərəngül - yetkin gül, təcrübəli qadın.
Ərəstə (f.) - bəzəkli, bəzənmiş; nazir.
Ərəsün (ə.) - meydan, sahə, döyüş meydançası.
Ərki - ərək məxsus; ərək edən.

Ərkinaz//Ərginaz (t.,f.) - ərklə naz edən, ərklə nazlanan.

Ərus (ə.) - gəlin, nişanlı.

Əruzıyyə (ə.) – «əruz» sözündən olub, «ölçü, vəzn» deməkdir.

Əsbat//Əsbət (ə.) - “sibt”in (nəvə, nəsil, nəsil budağı) cəmi.

Əsən - sağlam; uğurlu.

Əsfıra (ə.) - sarı rəng; hamı, qəyyum; həyəcan (bax: Əsfıra).

Əsgiyar (ə.,f.) - köhnə dost, qədim yoldaş, yoldaş.

Əsibə (f.) - cərimə; fəlakət, müsibət; zərər, ziyan.

Əsil (ə.) - əsilli, köklü; əsli-kökü olan.

Əsilbəyim//Əslibəyim (ə.,t.) - əsilli bəyim, nəcabətli bəyim.

Əsilxanım//Əslixanım (ə.,t.) - əsilli xanım, nəcabətli xanım.

Əsiyyə//Əsiyyət (ə.) - əsilli, nəcabətli.

Əskinaz//Əsginaz - köhnə naz, keçmiş naz.

Əslayə (ə.) - hüquqi ayə.

Əsli (ə.) - əsas, başlıca; ilk, qədim, mənbəyi; özülü, nəsl, mənşəyi; saf və təmiz.

Əslizər (ə.,f.) - həqiqi qızıl, təməli, özülü qızıl.

Əsligül (ə.,f.) - əsli gül olan, gül nəslindən olan; təmiz nəsilli.

Əsmall//Əsmayə//Əsmayı - bax: Səmayə. Vaxtilə dilimizdə işlənən «əs» və ya «is» (ağıl, zəka; ədəb, tərbiyə, əxlaq, asta, ağır) və «maya» sözlərindən yaranmış, «ağıl cövhəri, zəka mayası, sağlam maya; xalis cövhər, saf maya» mənasında işlənir.

Əsməd//Əsmət - bax: İsmət.

Əsməgül - əsən gül, titrəyən çiçək; narahat olan.

Əsmənur - titrəyən işıq, oynayan parıltı.

Əsmər (ə.) - qarabuğdayı, qarayanız.

Əsmət - bax: İsmət; nöqsansız, ismətli.

Əsmira (is.) - zümrüd; bax: Esmira.

Əsnayə//Əsnayı (ə.) - vaxta aid, zamana məxsus.

Əsra (ə.) - daha tez, daha sürətli, çox tələsik.

Əsrar//Əsrarə (ə.) - sirlər; dərk edilməmiş; müəmmalı.

Əşrafbacı (ə.,t.) - ən şərəfli bacı, ən şərəfətli bacı, ən əziz bacı.

Əşrafxanım (ə.,t.) - ən şərəfli xanım, ən şərəfətli xanım.

Əşrafıyyə - bax: Əşrəf.

Ətayə//Ətiyyə (ə.) - pay, bəxşiş, hədiyyə.

Ətifə (ə.) - əymə, çevirmə; yönəltmə.

Ətiqə (lat.) - «antiquus» sözündən olub, qədim zamanlardan qalma heykəl, metal əşya və s.; qiymətli, dəyərli, nadir tapılan.

Ətir//Ətirə (ə.,f.) - gözəl qoxu, xoş qoxu; rayihə.
Ətirgül (ə.,t.) - ətirli gül, çiçək; ətir saçan gözəl.
Ətirşah (ə.,f.) - xoş iyli yarpaqları olan çiçək.
Ətlaz - bax: Atlaz.
Ətrabə//Ətrubə (ə.,f.) - ətir suyu; ətirli su.
Əzəlnur (ə.) - ilk nur, işıq.
Əzəmət (ə.) - böyüklük, ululuq; dəbdəbə, təntənə.
Əzət - "İzzət"(bax) adının dəyişdirilmiş forması; əzəmət, əzəmətli.
Əzimət (ə.) - niyyət, məram; köç, səfər.
Əziyyət (ə.) - məşəqqət, əzab, cəfa.
Əzizbəyim (ə.,t.) - sevimli bəyim, istəkli bəyim, sevimli qız.
Əzizbikə (ə.,t.) - sevimli bikə, istəkli bikə, əziz qız.
Əzizgül - əziz, mehriban, istəkli gül.
Əzra (ə.) - bakirə(qız); dəlinməmiş inci.

Ə F Ə

Fabiyə (l.) - nəsil Adı; paxlava, lobya.
Faimə (ə.) - məşhur, tanınmış.
Fainal//Fainə (yun.) - parlaq, şəfəqli.
Fairə (ə.) - od kimi; cəld.
Faizə//Faizət (ə.) - borc, ödənc olaraq verilən pulun girə qarşılığı.
Faizəxanım (ə.,t.) - borclu xanım, faizli xanım.
Fakihə (ə.) - şad günlər; meyvə, bəhrə, məhsul; hüquqçu şəriət alimi.
Fakiyə (ə.) - qiymətli söz danışan qadın.
Faqimə (ə.) - qavrama; intellekt; böyük.
Fani (ə.) - çox zəif, gücdən düşmüş; taqətsiz.
Fanila (fr.) - toxunma isti köynək.
Faribə (ə.) - gözəl, valehedici.
Fasilə (ə.) - işin, fəaliyyətin müvəqqəti dayandırılması; işin, fəaliyyətin müvəqqəti dayandırıldığı vaxt.
Fatı - q.türk dillərində «ağıllı, bacarıqlı, çöxbilmiş, zirək» (qadın) mənasında işlənir.
Fatihə (ə.) - giriş, başlanğıc; "Quran"ın ilk surəsi.
Fatikə (ə.) - azad edilmə, buraxılma.
Fatiqə (ə.) - yaran, sındıran, doğrayan, ikiyə bölən; azadlıq.
Fatimə//Fatimət//Fatimat//Fatimi//Fatma (ə.) - süddən kəsilməmiş, döşdən ayrılmış; t. qız, gəlin, qadın.

Fatmaxanım (ə.,t.) - Fatma xanım; xanım Fatma.
Fatmanisə – bax: Fatı, Fatma və Nisə.
Faya (fr.) - ipək və ya yun parça.
Fəzilət//Fəzilət (ə.) - fəzilətli, ləyaqət; bilik, mərifət.
Feyzanə (ə.) - bolluq anı; ləzzət zamanı.
Feyzə (ə.) - nemət, bolluq, bərəkət; elm, mərifət.
Fədaqət (ə.) - qurban kəsmə.
Fədayət (ə.) - qurbanlar; fəda edənlər.
Fəhmidə (ə.,f.) - anlaqlı, zəkalı, düşüncəli.
Fəxrəndə (f.) - uğurlu, xoşbəxt; mübarək.
Fəxrənsə//Fəxrənisə (ə.) - təriflənməli qadın, qadın öyünməli, nümunəvi olan qadın.
Fəxrəntac//Fəxrəntac (f.) - fəxrə layiq tac, fəxr edilməli tac.
Fəxrican (ə.,f.) - şərəfli adam, möhtərəm sevgili, əziz adam.
Fəxrində (f.) - hörmətli, möhtərəm; şərəfli.
Fəxrigül (ə.,f.) - fəxri gül, ehtiram gülü.
Fəxrinəz//Fəxrinəz (f.) - fəxrlə naz edən, fəxrlə nazlanan.
Fəxriyyə (ə.) - özünüöymə; klassik şeir növü. (bax: Fəxri).
Fəxriyyə (ə.) - hörmət; şöhrət.
Fəqamət (ə.) - böyüklük, əzəmət; ad-san, əsillik; anlama.
Fəqannisə (f.,ə.) - fəryadlı, naləli qadın.
Fəqilə (ə.) - iş, fəhlə; həvəskar; elmlı, savadlı.
Fəqumə (ə.) - böyük cəllalı, şanlı, şöhrətli.
Fənar//Fənarə (yun.) - ətrafı işıqlandıran, işıq saçan.
Fənilə (ə.) - elmlı, təhsilli.
Fənilə//Fənilə//Fənilə//Fənilə (yun.) - təhsilli, bilikli, savadlı.
Fənuzə (ə.) - işıqlandıran, mayak.
Fənzilə (ə.) - təhsilli, bilikli, savadlı.
Fəraid (ə.) - “fəridə”nin cəmi; az tapılan incilər.
Fəraiz (ə.) - islam dini hüququnun bir sahəsi.
Fəraq (ə.) - ayrılıq, hicran, firqət.
Fəramuş (f.) - unutma, unudulmuş, yaddan çıxmış.
Fəray//Fərayə - Ayın işığı, Ayın parlaqlığı, Ayın bəzəyi.
Fərayət - «Ayın işığı» sözünün cəmi.
Fərcan//Fərcanə - işıqlı qız, pərıldayan qız; qeyri-adi gözəl.
Fərdinə (ə.) - bir şəxsə mənsub; təkbaşına.
Fərə - cavan toyuq; kəklik.
Fərəh (ə.) - şadlıq, sevinc, sevincəklik.

Fərəhbənu//Fəhrəbanu//Fərabənu//Fərəbanu (ə.,f.) - şadlanan xanım, sevincli xanım.

Fərəhbəyim (ə.,t.) - fərəhlənən, sevinən bəyim.

Fərəhgül - fərəh gətirən gül, fərəh,sevinc bəxş edən gül.

Fərəhxanım (ə.,t.) - şadlanan, sevinən xanım.

Fərəhnaz (ə.,f.) - fərəhlə naz edən, sevinclə nazlanan.

Fərəhnur (ə.) – fərəhin, sevincin nuru, işığı, ziyası.

Fərəhşan (ə.,f.) - sevinc saçan, fərəh paylayan.

Fərəhza (ə.,f.) - sevinc doğuran, şadlıq yaradan.

Fərəhzər (ə.,f.) - «fərəh» və «zər» sözlərindən düzəlmiş, «fərəh, sevinc şəfəqi» deməkdir.

Fərəngiz (ə.,f.) - fərəhverici, sevindirici.

Fərxəndə//Fərxundə (f.) - xoşbəxt, bəxtiyar, uğurlu.

Fərihə (ə.) - sevincli, fərəhli, xoşbəxt, sevinc, fərəh.

Fəriqə (ə.) - ayıran, ayırıcı, fərqləndirən.

Fəriştə (f.) - mələk, mələikə; çox gözəl, qəşəng; mülayim təbiətli.

Fərizad (f.) - pəri övladı, pəridən doğulmuş; gözəl.

Fərqa (ə.) – fərq, təfavüt; ayırma, seçmə.

Fərqanə - Özbəkistan şəhərlərindən birinin adındandır (bax: Fərqan).

Fərqiyyə//Fərqiyyə (ə.) - ayrılan, fərqlənən, seçilən; anlayan, dərk edən.

Fərmayış (f.) - buyuruq, əmr, tapşırıq.

Fərrin (f.) - xoşbəxt, bəxtəvər.

Fəsanə (f.) - əfsanə, nağıl, fantaziya, uydurma.

Fəsilə (ə.) - dəstə, tayfa, zümrə.

Fəslicahan (ə.,f.) - cahanın fəsli, dünyanın fəsli.

Fəsligül (ə.,f.) - gül fəsli, çiçək fəsli.

Fətihə (ə.) - asan; təqdim edən, verən.

Fəturə (ə.) - orucluqda iftar açan dindarların yeməməyi.

Fəvranə (ə.) - fontan, fəvvarə vurma.

Fidan//Fidanə - pöhrə, cavan budaq, gənc, incə, uzunboylu.

Fidangül - gül fidanı, gül ağacı.

Fiday (ə.) - fədakar, çalışqan, qeyrətli.

Fiqumə (ə.) - «Quran» ayəsi.

Fiqurə (l.) - bədən, qədd-qamət, bəy-buxun, xarici görünüş.

Filyar - f. fili sevən, filin dostu; pulpərəst; fr. nazik ipək parça; həmin parçadan burun dəsmalı.

Firavan (f.) - zəngin; rahat.

Firayə - Ay işığı ("fir" - "Günəş, od, ocaq" mənasında olan "pir" sözünün farslaşmış forması; "pir" isə Günəş, Ay, Tanrı sözləri ilə əlaqədar olan "bir" sözü ilə eyni kökdəndir).

Firazə (f.) - yoxuş, hündür yer; yayılmış; yuxarı; çəkinin azalması.

Firəngiz (f.) - işıq saçan, nur səpələyən; nurlu, işıqlı.

Firəngül (f.) - Firəng gülü; firəngli qız.

Firuzə (f.) - göyrəngli qiymətli daş; çox gözəl (bax: Firuz).

Firuztac (ə.,f.) - qələbə tacı; firuzədən olan tac.

Firzət (f.,ə.) - daş-qaşla bəzənmiş qız.

Fitnə (ə.) - qurğu, hiylə; məkrli, kinli, ədavətli.

Fitnət (ə.) - zəhin açıqlığı, tez qavrama.

Fiturə//Füturə (ə.) - boşalma, süstlük; usanma, bezmə.

Fizurə (ə.) - bax: Firuzə.

Fizzə (ə.) - gümüş, gümüş pul.

Flora (l.) - bitkilər aləmi; nəbatat (Bahar və güllər ilahəsi).

Florida (l.) - ABŞ-da düzənlik və ştat adıdır.

Füruzan (f.) - aydın, parlaq, işıqlı.

Fusun//Fusunə (f.) – «əfsun» sözüdəndir və «ovsun, sehr; işvə, naz» deməkdir.

Füsunkar (f.) - valehedici, məftunedici, heyranedicisi, əfsanəvi.

Füzulət - bax: Füzuli; hər şeyi öyrənməyə çalışmaq.

Ə G Ə

Gaviyə (ə.) - güclü, qüvvətli qız.

Gəlin - toyu edilən, yeni ailə quran qız.

Gəlinbacı - gənc gəlinə qohumları tərəfindən verilən ad.

Gəlingül - gəlin güldür; gül kimi gəlin.

Gəlinxanım - gənc gəlinə müraciət forması.

Gənçay - yeni görünən Ay; gözəl, qəşəng.

Gəncəbanı//Gəncəbanu - Gəncə banusu; Gəncə gözəli.

Gəncəxanım - Gəncə xanımı, Gəncə gözəli.

Gərəkməz - gərəkməz; daha qız gərəkməz deyil.

Gilanaz//Gilənaz - nazlanan gilə, nazlı gilə.

Gilanə - Azərbaycanın eyniadlı çay və şəhərinin adıdır.

Gilas - müxtəlif rəngli növləri olan çəyirdəkli şiringilə meyvə.

Gilavar//Giləvar (f.) - cənubdan əsən külək, cənub küləyi.

Gilə - gilənar meyvələrinin dənəsi.

Giləbacı - bir nəfər bacı, gilə kimi bacı.

Giləbəyim - gilə kimi bəyim, gilə kimi gözəl.
Giləxanım - bir nəfər xanım, gilə kimi xanım.
Giləxatun//Giləxatun - bir nəfər xatun, gilə kimi xatun.
Gilənar - ağ və ya çəhrayı çiçəkləri, ətli və çəyirdəkli meyvə, bu meyvənin ağacı.
Gilənaz (t.,f.) - gilə kimi nazlı; nazlı gilə kimi qız.
Gilənur - nur giləsi, işıq zərrəsi, işıq dənəsi.
Giləzər//Giləzər - qızıl dənəsi, qızıl giləsi.
Görgün - görməli, baxmalı, diqqətəlayiq.
Gövhər//Göhər (f.) - inci, daş-qaş, cəvahir; çox qəşəng.
Gövhərbəyim - gövhər kimi bəyim, gövhərə bənzər qız.
Gövhərtac (f.) - gövhərlə (cəvahirlə) bəzədilən tac.
Göycə//Göyçə - göy təhər, göyə bənzər; Göycə gölü (mahalı).
Göyçək - gözəl, qəşəng, xoşagələn.
Göyçəgül - gözəl, qəşəng gül.
Göyçəkxanım - gözəl, yaraşıqlı xanım.
Göyərçin - yarımıyabanı, yarıməhliləşmiş yaraşıqlı quş; rəmzi mənası: sülh.
Göy göz - gözləri göy olan, gözügöy.
Gözəl - göyçək, qəşəng, xoşagələn, göz oxşayan.
Gözəlbəyim - gözəl bəyim, çox qəşəng qız.
Gözəlçə - "gözəl" sözünün kiçiltmə və əzizləmə forması.
Gözəlgəlin - gözəl gəlin, gözəl, cazibədar qız.
Gözəlgül - gözəl gül, çiçək; gözəl və yaraşıqlı qız.
Gözəl xanım - qəşəng, yaraşıqlı xanım.
Gursel - güclü sel, coşğun çay; çilgin.
Gurşad//Gürşad - çox bərk və sürətlə yağan yağış.
Guşvar//Güşvar//Guşvarə//Güşvarə//Guşbər//Güşbər//Güşvər (f.) - sırğa; öyüd, nəsihət.
Gülab//Gülabə (f.) - qızılgüldən alınan ətirli maye, gül suyu.
Gülabi (f.) - gül suyu; abı gül, böyük gül.
Gülacan - gülə can verən gözəl qız; çox gözəl.
Gülaçan//Gülaçar - açılan gül, gül kimi açılan gözəl.
Gülafat//Gülafət//Gülafə (f.,ə.) - gül və çiçək kimi gözəl; cəlbedici gül.
Gülafər//Gülafir (f.) - yaradanın gülü, bəyənənin gülü.
Gülağz - gül kimi ağzı olan; gül kimi açılmış;
Gülal//Gülalə - gül al, al qırmızı gül; gözəl qız.
Gülana//Gülənə - gül, ana! sevin, ana! gül kimi ana.

Gülar//Gülarə//Gülarə (f.) - çiçək ilə bəzədilmiş, güllə bəzəyən.
Gülaram (f.) - çiçəklə ram edilən, güllə sakitləşdirilən.
Gülarzu - gül kimi arzu; gül arzusu, arzulanan gül.
Gülatəş - gül kimi atəş-od; atəş kimi açılmış gül.
Gülavaz (f.) - səsi gül kimi olan, çiçək səslisi.
Gülavər (f.) - gül gətirən, gül gətirici.
Gülavuş (f.) - «güləpuş»un təhrif forması; gülab qabı.
Gülay//Gülayə - çiçək ayı; gül kimi Ay; gülən Ay; şən gözəl.
Güləyaz - təmiz, açıq, ləkəsiz gül; soyuq gül.
Gülayət - gül ayları, gül kimi Ay; gülərüz gözəl.
Gülayişə (f.,ə.) - gül kimi Ayişə; gözəl qız.
Güləzə (f.,ə.) - gül, çiçək arzusu; arzu çiçəyi.
Güləzər//Güləzər (f.) - gülə zər olan, gülə qızıl olan.
Gülbacı - çiçək kimi bacı; sevincli bacı.
Gülbadam (f.) - badam ağacının çiçəyi, badam gülü.
Gülbadə - gül bədəsi; güldən hazırlanmış içki; sevinc gətirən qız.
Gülbəğça - «gül» və «bəğça» sözlərindən düzəlmiş, «güllük, gül bağı, gülüstan» deməkdir.
Gülbahar//Güliyəz//Güliyəz (f.) - bahar gülü, yaz gülü.
Gülbənə//Gülbəni//Gülbəni - gül kimi banu, çiçək kimi xanım.
Gülbər//Gülbərə (f.) - gül odu, gül ocağı; qırmızı gül.
Gülbəz (f.) - gül əkməyi, becərməyi, gülü çox sevən adam.
Gülbədən (f.,ə.) - bədəni gül kimi, gözəl və ətirli olan.
Gülbəxt (f.) - bəxti gül kimi yaxşı olan.
Gülbən - gül xal, gül kimi xalı olan.
Gülbənd - gül dəstəsi, bağlanmış gül; qeyri-adi gözəl.
Gülbəndə (f.) - gül bağlaması; boyun bağı.
Gülbəniz (f.) - üzü gül kimi olan, çiçək kimi gözəl; gülbəniz.
Gülbənövşə - bənövşə gülü kimi gözəl .
Gülbər (f.) - « gül» və «bərg» sözlərindən olub «gül yarpağı» deməkdir.
Gülbəs//Gülbəsdi//Gülbəsti//Gülbəz - gül bəsdir; qız kifayətdir; daha qız lazım deyil.
Gülbəsər - «gül» və «bəsar» (göz, görmə) sözlərindən düzəlmiş, «güle oxşar, gül kimi görünən» deməkdir.
Gülbətin - gül bətni; güldən törənmiş; gül xislətli.
Gülbəyan (f.,ə.) - bəyan edən gül, anladan gül.
Gülbəyaz (f.,ə.) - ağ gül, bəyaz çiçək.
Gülbəyim - gül kimi gözəl bəyim.

Gülbəzər - gül bəzəyər, gül kimi bəzəyən qız; qeyri-adi gözəl.
Gülbibi - gül kimi qəşəng bibi.
Gülbikə - gül kimi xanım, gülə bənzəyən qız.
Gülbirçək - gül birçəkli, gül kimi birçəyi olan, gözəl saçlı.
Gülbiyə//Gülbiiyə (f.,ə.) - ağ gül, bəyaz çiçək.
Gülbudaq - gülün budağı; gül budağı kimi gözəl.
Gülbuta//Gülputa//Gülbitə - gül qönçəsi, hələ açılmamış gül; yeniyetmə.
Gülcahan (f.,ə.) - cahanın gülü; dünya gözəli.
Gülcamal (f.,ə.) - camalı gülə bənzəyən; gözəl, göyçək.
Gülcan//Gülcanı (f.) - gül ruhu, gül ürəyi; gül sevən, gülcanlı.
Gülceyran - gül kimi ceyrən, gül rəngli ceyrən; qeyri-adi gözəl.
Gülcənnət//Gülbehışt (f.,ə.) - Cənnət gülü, Behişt gülü; mələk kimi gözəl.
Gülçarə (f.) - çarə edən gül, əlac edən gül, tədbir görən gül.
Gülçay (f., çin.) - çay gülü, çay çiçəyi; çay çiçəyi kimi qız.
Gülçəmən//Gülçimən (f.) - gül-çəmən; gülü olan çəmənlik.
Gülçiçək - gülçiçək; güllük, çiçəklik.
Gülçin (f.) - gül dərən, gül toplayan.
Gülçöhrə (f.) - güllüzlü, üzü gülə bənzəyən; qəşəng.
Güldənə//Güldənə (f.) - gül dənəsi; bircə gül.
Güldəhan (f.) - gülə bənzər ağız, ağızı gül kimi olan.
Güldən - güldən olan, güldən törəyən.
Güldəniz - gül dənizi; dəniz gülü, dənizə bənzəyən gül.
Güldərən - gül toplayan, gül yığan, çiçək dərən.
Güldərya (f.) - gül dəryası; dəniz gülü.
Güldəstə (f.) - gül dəstəsi, gül-çiçək dəməti.
Güldinar (f.,ə.) - gül kimi qızıl pul vahidi; gül kimi qızıl.
Gülduzə (f.) - gül hazırlayan, gül becərən.
Güldüz - düz gül, gül düz (mək).
Gülərkən - erkən açılmış gül, tez açılan gül; şəhər.
Gülertə - o biri günün gülü, çiçəyi; ertə açılmış gül.
Güleyşə//Güldöyşə - meyxoş, turşaşirin (nar).
Gülbətin//Gülbətin - qızıl və gümüş tellərdən və ya rəngli saplardan vurulan bəzəkli tikmə növü; incə, gözəl.
Güləfran (f.,ə.) - gül qığılcımı, gül odu.
Güləfşan (f.) - çiçək səpən, gül saçan, gül səpələyən.
Güləmail (f.,ə.) gülə meyli olan, meyil salan; gülə əyilən.
Gülənbər//Güləmbər (f.,ə.) - ənbər kimi xoşiyli çiçək, ənbər gülü.

Güləndam//Güləndam (f.) - gül bədənli, gül kimi olan; eyibsiz gözəl.
Güləndan - gülən dan, gülümsəyən dan; sübh vaxtı.
Güləngiz (f.) - gül səpən, gül çiləyən.
Gülənisa (f.,ə.) - gülə dost olan qız(lar), gülə yoldaş olan qadın(lar).
Gülər - gülən, üzügülər, şən, şad, mehriban.
Gülərza (f.,ə.) - gül ölkəsi, gül, çiçək yeri, məkanı.
Güləsər (f.,ə.) - gül kimi təsir edən; gül əsər; gözəl övlad, qəşəng uşaq.
Güləsmər - gül kimi Əsmər (bax), gülə bənzər Əsmər.
Güləsmət (f.,ə.) - günahsız, ismət gülü, ismətli gül.
Güləşnaz - «güləş» və «naz» sözlərindən düzəlmiş, «üzügülər, şən, mehriban» deməkdir.
Gülətir (f.,ə.) - xoş qoxulu gül; gül qoxulu qız.
Güləzban (f.) - gül dilli; şirin dilli, xoş danışan, mehriban.
Gülfidan - cavan gül kolu, gül pöhrəsi; yeniyetmə.
Gülfira - gül işığı, gül parıltısı.
Gülgəlin - gül kimi gəlin, çiçək kimi qız.
Gülgəz (f.,t.) - yulğun ağacının gülü ("gəz" "yulğun" deməkdir).
Gülgəzər - gül gəzər, gülü axtarar, gülü arayar.
Gülgün//Gülgünə (f.) - güləyən, şad, şən; gül rəngində olan.
Gülhava - gül kimi təmiz, ətirli hava; rahatlıq bəxş edən gül ətirli hava.
Gülhəmra (f.,ə.) - qırmızı gül, qızılgül.
Gülhəyat (f.,ə.) - güllü, çiçəkli həyat, xoşbəxt həyat.
Gülhumay//Gülhüməy - gül kimi Humay (bax), gülə bənzər Humay.
Gülxan//Gülxanə (f.,t.) - güllərin xanı; ən gözəl gül.
Gülxanım - gül kimi xanım, gülə bənzəyən xanım.
Gülxar//Gülxara//Gülxarə (f.) - tikanlı gül, tikanı olan gül; gül naxışlı parça.
Gülxas (f.,ə.) - xüsusi gül, gülün xası, seçilmiş.
Gülxatın//Gülxatın - gül kimi qadın.
Gülxəndan (f.) - açılmış gül; pardaxlanmış gül.
Gülxəndə (f.) -gül gülüşlü; gülüşü gülə bənzər.
Gülxətmi - əməkəməci fəsiləsindən ensiz yarpaqlı, iri və qəşəng çiçəkləri olan ot-bitki.
Gülxoş (f.) - xoş təsir bağışlayan gül, gözəl gül.
Gülxumar (f.,ə.) - məst edən gül; məst olmuş gül.
Gülirə (f.,ə.) - iradə gülü; arzu və istək gülü.
Gülüyyət (f.,ə.) - güllük, çiçəklik, güllər, çiçəklər.
Gülizər//Gülüzər//Gülzar//Gülzarə (f.) - çiçəklik, güllük, gülüstan.

Gülcayıd//Gülcayıt - gül-qız lazım deyil.
Gülcədam (f.,ə.) - qədəmləri gül olan; qədəmləri uğurlu olan.
Gülcəmzə (f.,ə.) - gül cəmzəsi, gül işvəsi, çiçək nazı.
Gülcənd (f.) - gül mürəbbəsi, gül ilə qarışdırılmış şəkər.
Gülcüz//Gülüqüz - gül kimi qız, çiçək kimi qəşəng qız.
Gülcönçə (f.) - gül qönçəsi; hələ açılmamış gül.
Güllər - "gül"ün cəmi; güllər; çoxlu gül.
Güllü - gülü olan, açılmış çoxlu gül.
Güllübəyim - çoxlu gülü olan bəyim.
Güllübikə - güllü bikə, çiçəkli bikə.
Güllüca - paxlalılar fəsiləsindən olan yem otu.
Güllüxanım - çoxlu gülü olan xanım.
Gülmay//Gülmaya//Gülmayə (f.) - mayası gül olan; gülün mayası; saf.
Gülməxmər - nazik ipək üzərində iri gülləri olan bahalı parça.
Gülmixək - mixək güllü, mixək çiçəyi.
Gülmiral//Gülmirə - («mir» həm ərəbcə «əmir, həm də rusca dünya kimi başa düşülə bilər) ; əmirə layiq gül, əmir güllü, dünya güllü, çiçəyi.
Gülnabat (f.,ə.) - nabat güllü, qənd güllü; şirin qız.
Gülnamə - (f.) - gül yazısı, gül məktubu; güllü məktub.
Gülnanə - nanə güllü; nanə güllü kimi çox ətirli qız.
Gülnar//Gülnara//Gülnarə (f.) - nar güllü; qırmızıyanaq.
Gülnaz (f.) - nazlı gül, naz edən gül.
Gülnənə - gül kimi gözəl nənə.
Gülnərgiz - nərgiz güllü; nərgiz güllü kimi qız.
Gülnigar//Gülniyar (f.) - gülsürətli, güllüzlü; gül kimi gözəl qız.
Gülnihal (f.) - gül fidanı, gül fidanı kimi gözəl.
Gülnisə (f.,ə.) - gül kimi qız(lar); gözəl qadın(lar).
Gülnişan (f.) - nişanı güldən olan, gül nişanlı.
Gülnur//Gülnura//Gülnurə (f.,ə.) - gülün işığı, gülün nuru; çox gözəl.
Gülnuş//Gülnuşə (f.) - gül içən; gül kimi dadlı; gül kimi ürəyəyətən, xoşagələn.
Gülnüma (f.) - gül göstərən, gül bildirən; gülə nümunə olan gözəl.
Güldöşə//Güldöyşə – gülən, gülümsəyən, güləyən; iri giləli, şirin, yerli nar sortunun adı.
Gülparə (f.) - gül parçası; gülün yarısı, parəsi.
Gülpər (f.) - gül qanadlı; gül kimi saçı olan.
Gülpəri (f.) - gül kimi pəri, pərinin çiçəyi.
Gülpərvaz (f.) - açan gül; sürətlə boy atan gül.

Gülpüstə - püstə gülü; püstə gülü kimi gözəl qız.
Gülreyhan (f.,ə.) - reyhan gülü, reyhan çiçəyi; çox ətirli və gözəl.
Gülru (f.) - gülüzlü, gülyanaqlı.
Gülrubal//Gülrubəl//Gülürübə (f.) - gül alan, gülü məftun edən; çox gözəl.
Gülruh (f.) - gül ruhlu, canı gülə bənzəyən; gül cövhəri.
Gülruх (f.) - gülyanaq, gülüzlü, üzü gül kimi olan.
Gülruхsar//Gülürüxsar (f.) - gülyanaqlı, alyanaqlı.
Gülсаat (f.,ə.) - gül vaxtı, gül zamanı, saati.
Gülsabal//Gülsabah//Gülsəbah (f.,ə.) - səhər gülü; tərəvətli gözəl.
Gülsadə (f.,ə.) - adi gül, sadə gül.
Gülsafa//Gülsəfa (f.,ə.) - səfalı gül; gülün təmizi; müqəddəs gözəl.
Gülsana - gül say, çiçək say; gül adını çək.
Gülsar//Gülsər - xoş ətirli gül; böyük gül; gözəl qız.
Gülsara//Gülsarə (f.) - seçilmiş gül, seçmə gül, əla çiçək.
Gülsarı - sarı gül; Sarı çiçək; gülü bağla; qeyri-adi gözəl.
Gülsavad (f.,ə.) - gül ölkəsi, gülün vətəni.
Gülsevən//Gülsevər - çiçəkləri sevən, gülü sevər.
Gülsəba (f.,ə.) - gül mehi, çiçəklərin lətif mehi; səhər çiçəyi.
Gülsəda (f.,ə.) - gül sədəsi; gül soracağı.
Gülsədəf (f.,ə.) - gül kimi sədəf, gül və sədəf kimi gözəl.
Gülsəfa (t.,ə.) – «gül» və «səfa» (seyr, tamaşa) sözlərindən düzəlmiş, «gül seyri, gül mənzərəsi» deməkdir.
Gülsəhər (f.,ə.) - səhər açılan gül, səhər gülü.
Gülsən - gülsən, çiçəksən, gülə, çiçəyə bərabərsən.
Gülsənəm (f.,ə.) - gözəlin çiçəyi, sənəmin gülü.
Gülsəpən//Gülsəpər - gül səpən, gül paylayan; sevinc bəxş edən.
Gülsərən - gül yayan, gül sərməklə məşğul olan.
Gülsima (f.,ə.) - gülüzlü, üzü gülə bənzər; çox gözəl.
Gülsolmaz - gül solmaz, solmayan gül.
Gülsoltan - gül kimi soltan, gülə bənzər soltan.
Gülsona - gül sonası, çiçək sonası.
Gülsoy - gülsoylu; soyu gül olan; pak nəsilli.
Gülsurə//Gülsurət (f.,ə.) - üzü gülə bənzəyən, sifəti gül kimi olan.
Gülsüm//Gülsümə//Gülsuma (ə.) - kök, dolğun, əndamlı.
Gülsümxanım (ə.,t.) - dolu sifətli, kök xanım.
Gülsün//Gülsünə - qoy gülsün, qoy sevincin.
Gülşad (f.) - sevinən gül; sevinc gülü.
Gülşah//Gülşax (f.) - güllərin şahı; gözəllər gözəli.

Gülşəkər (f.) - gül şəkəri; suyuşirin.

Gülşən//Gülşənə//Gülşəndə (f.) - güllük(də), gülüstan(da), çiçəklik(də).

Gültac (f.) - güllərin tacı, sevimli gül; sevimli gözəl.

Gültamam-tamam gül olan, büsbütün gül olan; gül daha bəsdir.

Gültay//Gültayı - gülə tay olan, gülə, çiçəyə bərabər olan.

Gültək//Gültəkin - gül kimi, gülə bənzər ("Orxon-Yenisey" abidələrində "gözəl şahzadə" mənasında olan bu ad kişi adı funksiyası daşımışdır. "Təkin" isə xan oğluna verilən titul olmuşdur. Bu addakı "təkin" isə qoşmadır).

Gültən (f.) - bədəni gül kimi olan; təmiz, pak.

Gültər//Gültərə (f.) - təzə gül, yeni açılmış gül, tər çiçək.

Gülural//Gülurə (f.,ə) - gül nuru, gül işığı.

Gülü//Güli - açıq gül rəngli, çəhrayı; gül şəkliində naxışları olan.

Gülüdə (f.) - güllü, çiçekli.

Gülüm - mənim gülüm, mənim çiçəyim.

Gülümcan - gülüm olan can, gülüm kimi gözəl qız.

Gülümnisə - gülüm olan nisə; gülüm kimi gözəl qız.

Gülüstan//Gülistan (f.) - güllük, çiçəklik, gülşən.

Gülüş - şadlıq, sevinc, şənlik; gülmə, şənlənmə.

Gülüz//Gülüzə//Gülüzlü -üzü gül kimi olan; olduqca gözəl.

Gülvəfa (f.) - vəfah gül, sədaqətli gül.

Gülyanaq - yanaqları gül kimi olan; gözəl, qəşəng.

Gülyanar - gül yanar, gül ocaq kimi alışıb yanar; od kimi qızaran gül.

Gülyar - gül kimi sevgili, gülə bənzər yar, gül kimi dost.

Gülyarpaq - gül yarpağı kimi gözəl və zərif.

Gülyay - yay gülü; yay gülü; gül kimi tərəvətli, ətirli yay.

Gülyetər - gül bəsdir, daha qız lazım deyil.

Gülzadə//Gülzadə//Gülzədə (f.) - güldən doğulmuş, güldən törəyən, gül balası.

Gülzar//Gülzar//Gülzarə//Gülizar (f.) – çiçəklik, güllük, gülüstan.

Gülzəmi - gül zəmisə, çiçək tarlası; çox gözəl qız.

Gülzən//Gülzəni//Gülzəndə (f.) - gül kimi canlı və sağlam qız.

Gülzər (f.) - gülün zəri; qırmızı gül; qızılgül.

Gülziba (f.) - gözəl çiçək, qəşəng gül.

Gülziya - gül ziyası, gül kimi ziya, gülün ziyası.

Gümüş (f.) - ağ-bozumlu əlvan metal; incə, zərif.

Gümüşbəyim - gümüş kimi bəyim, gümüş kimi parlaq qız.

Gümüşxanım - gümüş kimi xanım, gümüş kimi parlaq xanım.

Gümüsnisə - gümüş kimi nisə, gümüş kimi parlaq nisə.
Günay//Günayə - Günəş və Ay kimi gözəl.
Günayıl - Gün, ayıl; Gün, çıx; Gün, kainatı işıqlandır.
Günayım - Günüm, Ayım; Günəşim, Ayım.
Günbahar//Günyaz//Günyazə - bahar günü, yaz günü; bahar Günəşi, yaz Günəşi.
Günel - elin Günəşi, xalqın günü; elin işığı.
Güney - günəşli yer; nurlu, işıqlı; cənub.
Günəş - Günəş planeti; işıq, nur; çox gözəl.
Günətay//Güntay - Günə tay olan, Gün kimi gözəl olan.
Günfər - Gün işığı, Günəş parlaqlığı; gözəl, yaraşlıqlı.
Güngur - gur işığı olan Gün, şiddətli istisi olan Gün.
Günnisə - Gün kimi nisə, Günə bənzər nisə; Gün kimi gözəl qız.
Günnur//Günnurə//Günnuru (t.,ə.) - Günün nuru, Gün işığı; gözəlin nuru.
Günruh - Gün kimi ruh, Günə bənzər ruh; Gün ruhlu qız.
Günsabah - səhər Günəşi, səhər doğulan Günəş; sabah doğulan qız.
Güntac - Günəşin tacı; gün haləsi, nur haləsi.
Güntan - dan Günəşi; Günəşin danı.
Güntay – «Gün» və «tay» sözlərindən düzəlmiş, «Günə tay, bərabər; yüksək, parlaq» deməkdir.
Güntək//Güntəkin - Gün kimi, Gün təki(n).
Güntən (t.,f.) - Gün bədənli; Günəş kimi parlaq.
Günyar//Günyarə (t.,f.) - Günün dostu, yoldaşı; Günün yarı; çox gözəl.
Günzadə (t.,f.) - Gündən törəyən, Gün kimi qız; qeyri-adi gözəl.
Günzər (t.,f.) - Günün zəri, qızılı; Gün şüası; çox gözəl.
Gürcü - Gürcü xalqı və bu xalqa mənsub adam.
Gürcüstan - eyni adlı respublikanın adıdır.
Gürzə - daşlıq və kolluqlarda yaşayan zəhərli ilan.
Gürzəbəyim - gürzə kimi bəyim, gürzə kimi qız.
Güvarə//Güvarə (f.) – dadlı, tamlı şey; asan həzm edilən yemək, rahat hülqum; sakit qız.

☪ H ☪

Hacıbəyim (ə.,t) - Hacı Bəyim, həccə getmiş bəyim.
Hacıxanım (ə.,t.) - Hacı (bax) Xanım; həccə getmiş xanım.

Halabəyim//Haləbəyim (ə.,t.) - işıqlı bəyim,parlaq gözəl.
Halaxanım//Haləxanım - işıqlı xanım, parlaq xanım; çoxgözəl qız.
Halə (ə.) - Ayın ətrafında bəzən görünən işıq dairəsi, parlaq dairə.
Hamayəl//Həmayə -Aya şərək olan, Ayla birgə olan.
Hatimə (ə.) - son, yekun.
Hava//Havva//Həvva (ə.) - diri, canlı, həyati (Qədim y. Yeva adının ərəb forması); göy, səma; hərislik; məğrurluq.
Havabəyim – bax: Həvva və Bəyim.
Havaxanım - bax: Həvva və Xanım.
Havanisə (ə.) - məğrur, məlahətli qadın, həyati qadın.
Havanur (ə.) - diri, canlı işıq; qeyri-adi gözəl qız.
Havazar (ə.,f.) - ağlar hava, inildəyən hava.
Havazər (ə.,f.) - qızıl hava, gözəl hava; parlaq hava.
Heyran//Heyranə (ə.) - heyrətə düşmə, çaşma; həddən artıq xoşa gələn, bəyənilən.
Heyranxanım (ə.,t.) - Heyran xanım; heyran, məftunedici xanım.
Heyrətxanım - qeyri-adi xanım, gözlənilməz xanım, qəribə xanım.
Heyva - sarı rəngli, turşməzə, üstü tüklü, xırdaçəyirdəkli meyvə və onun ağacı.
Heyvagülü//Heyvagülü - heyvanın gülü, çiçəyi; heyvanın gülü kimi kiçik və gözəl qız.
Heyvaxanım - heyva kimi xanım; heyva kimi gözəl xanım.
Həbidə (f.) - yatan, mürğüləyən.
Həbirə (ə.) - xəbər verilmiş, bilici.
Həcər (ə.) - daş (Kəbədəki müqəddəs qara daş).
Həcərhanım (ə.,t.) - Həcər xanım; müqəddəs daş kimi sağlam qız.
Hədəf (ə.) - nişan, nişangah; məqsəd, məram.
Hədiqə (ə.) - bağça, meyvə bağı, ağaclıq.
Hədisə (ə.) - təzə, yeni; söhbət, rəvayət, xəbər; sonradan vücuda gəlmiş; peyğəmbər və imamların kəlamları.
Hədiyyə - bəxşis, töhfə, ərməğan, sovqat.
Həqiqə (ə.) - haqlı. Bax: Həqiqət.
Həqiqət (ə.) - doğru, gerçək, düzgün, dürüst.
Həqiqi (ə.) - doğru, düzgün, gerçək.
Həlilə (ə.) - qanuni arvad.
Həliləhanım (ə.,t.) - xanım, qadın, qadınların xanımı.
Həlimə//Həlimat//Həlimət (ə.) - mülayim, mehriban, sakit, dinc.
Həliməhanım//Həliməhanım//Həliməhanım - bax: Həlimə və Xanım.

Həlimxatın//Həlimxatun//Həlməxatın//Həlməxatun//Həliməxatın//Həliməxatun - bax: Həlimə və Xatın.

Həmail//Həmayıl//Hamayıl//Həmayıl (ə.) - boyunbağı, boğazaltı.

Həmalə (ə.) - şərik, ortağ; oxşar, bənzər.

Həmdəm (f.) - həyat yoldaşı; ürək yoldaşı, yaxın dost.

Həməlbəyim//Həməlxanum (ə.,t.) – quzu kimi bəyim, xanım; Quzu bürcündə doğulan bəyim, xanım.

Həmidəxanum (ə.,t.) - Həmidə xanım, layiqli, bəyənilmiş xanım.

Həmişə – daimi, əbədi, hər vaxt, hər zaman.

Həmişəbəyim - əbədi, daimi, bəyim olan qız.

Həmişəxanum (ə.,t.) - həmişə xanım olan; Həmişə xanım.

Həmiyyə (ə.) - ruh yüksəkliyi; şərəf hissi, qeyrət.

Həmra (ə.) – qırmızı, qızılı; qızıl kimi gözəl qız.

Hərgül - hər gül, hər çiçək.

Hərifət (ə.) - sənət yoldaşı; kef, oyun yoldaşı; düşmən, rəqib.

Həsna (ə.) – gözəl, yaraşqlı, qəşəng (qız).

Həsnabəyim//Həsna xanum (ə.,t.) – gözəl, qəşəng bəyim və ya xanım (qız).

Həssas (ə.) - çox tez hiss edən, duyan, qavrayan, dərk edən.

Həşəmət (ə.) – əzəmət, dəbdəbə, cəlal.

Həvayət (ə.) - ab-hava, iqlim; şəxsiyyət; həvəslər; rəqslər.

Həyalı (ə.,t.) - utanan, xəcalət çəkən, namuslu, abırlı.

Həyat (ə.) - varlıq, yaşayış, dirilik, sağlıq; ömür.

Həyatgül//Həyatgül - həyat, həyat gülü; ömür gülü olan qız.

Həyatxanum (ə.,t.) - həyat xanımı, ömür xanımı.

Həyatnur - həyatın nuru; ömürün nuru olan qız.

Həyatzər (ə.,f.) - ömür zəri, yaşayış zəri; həyatın daş-qaş.

Həzarə - ə. bülbül; f. min; min əsgərdən ibarət hərbi hissə.

Hicran//Hicranə (ə.) - ayrılıq, ayrılma, fəraq.

Hicri//Hicriyyə (ə.) - İslam təqvimi, hicrətə aid.

Hilara//Hilarə - hil (zəncəfilə bənzər ədviyyə) xoşlayan, hil axtaran.

Hilmayə//Hilmiiyyə (t.,f.) - hil mayası, hil təməlli, hilə bənzər.

Himayə//Himayət (ə.) - birini qoruma, ona havadarlıq və qayğı göstərmə, qanadı altına alma; himayəçilik.

Hökmiyyə//Hökmiyə (ə.) - hökmə əlaqədar olan, hökmə aid.

Hökumə//Hökümə (ə.) - “Həkimə” - “müdrək” adının təhrif edilmiş variantı; hökm, əmr edən.

Hörmətəyim//Hörmətəxanum (ə.,t.) – hörmətli, ehtiramlı, saygılı bəyim və ya xanım.

Humay//Humaya//Humayə//Hüma//Hümay//Hümayə//Hümayi (ə.) - səadət, xoşbəxtlik gətirən (Qədim türklərdə ailə səadəti və uşaqları himayə ilahəsi olan Umay adındandır).

Humayun//Hümayun//Hümayin (f.) - uğurlu, səadətli, mübarək.

Humra//Hümra (ə.) - qırmızı qız.

Humrabəyim - qırmızı bəyim, qırmızı gözəl qız.

Humraxanım - qırmızı xanım, qırmızı gözəl qız.

Humray (f.) - yoldaş, yol yoldaşı.

Humru (f.) - eyni üzlü, bir üzlü.

Huveйда//Huvedə//Hubeyda//Hübeyda//Hübeydə//Hüveyda//Hüveydə (f.) - bəlli, aşkar, zahir.

Hüubət (ə.) - "hüubət" sözündən «dənli bitkilər, sünbül» deməkdir.

Hülya - bax: Xülya.

Hümehr - atası Hüseyin, anası Mehribanın adlarının ilk hecalarından yaranmışdır. Doğum günü anası vəfat etdiyi üçün Hüseyin qızı belə adlandırmışdır.

Hürbəyim//Hürübəyim - Hürü kimi bəyim, Hürü kimi gözəl qız.

Hürxanım//Hürüxanım - Hürü kimi xanım, Hürü kimi gözəl qız.

Hürxatun//Hürüxatun - Hürü kimi xatun, Hürü kimi gözəl qız.

Hürimələk//Hürmələk//Hürümələk (ə.) - Cənnət mələyi; Cənnət gözəli.

Huripeykər//Hüripeykər (ə.,f.) - huri bədənli, gözəl bədənli, qamətli.

Hüriyə//Huriyə//Huriyyə//Hüriyyə (ə.) - huri kimi gözəl; Cənnət qızları kimi gözəl.

Hüriyyə (ə.) - azadlıq, sərbəstlik, müstəqillik.

Hürnisə//Hurnisə//Hürünisə//Hurinisə (ə.) - huri kimi qız(lar); gözəl qadın(lar).

Hürü//Huri (ə.) - Cənnət gözəli; gözəl qız.

Hürzad//Hurizad//Hürüzad//Hürizad (ə.,f.) - huridən doğulmuş; çox gözəl.

Hüsna (ə.) - Allahın ən gözəl adlarına (əsmayi-hüsna) aid olan; ayə gözəlliyi.

Hüsniyar (ə.,f.) - dostun, yarın hüsni, gözəlliyi.

Hüsniyə//Hüsniyyə (ə.) gözəl, qəşəng, göyçək.

Hüsnücahan (ə.,f.) - dünya gözəli.

Hüsnügözəl (ə.,t.) - gözəl üzlü.

Hüsnügül - gül üzlü gözəl, çiçək kimi gözəl.

Hüzrə//Hüzürə (ə.) - "Əzra" (bax) adının təhrif olunmuş forması.

- Xaqanə/Xəqanə* - xaqana, hökmdara aid; xana layiq gözəl.
Xalabacı - xalanın bacısı, xalanın böyütdüyü; xalaya bənzər qız.
Xalıgözəl - gözəl xalı olan, xallı gözəl.
Xalınur - xalı nur olan, nur kimi xalı olan; üzündə parlaq xalı olan.
Xaliyyə (ə.) - azad; sahibsiz; sərbəst.
Xallı - üzündə xalı olan (qız).
Xallıgül - xalı olan gül; xallı gözəl.
Xallızər (t.,f.) - xallı qızıl, qızıl xalı; qızıl kimi xallı qız.
Xalmirə (f.) - qəzəbli, kinli; qəzəbli qız.
Xanana - xan kimi ana, böyük ana.
Xanbacı - xan bacısı; xana layiq bacı; böyük bacı.
Xanbəyim - xan arvadı, hökmdar arvadı; baş bəyim, böyük bəyim.
Xanbibə - xan kimi bibi, böyük bibi.
Xanbikə - xan kimi qız, böyük xanım.
Xanbuta - xan, hökmdar nişanəsi.
Xancan (t.,f.) - xan ruhlu, xan ürəkli, xana bənzər gözəl.
Xandostu - dayı və əmi arvadlarına hörmət üçün verilən ad.
Xangözəl - xan kimi gözəl, böyük gözəl.
Xangül - xan gülü, xana layiq gül; ən gözəl qız.
Xanxanım - xanımlar xanımı.
Xanı - “xan”la başlayan adların əzizləmə forması.
Xanıgül - süfrə, xonça gülü, çiçəyi, balıq gülü.
Xanım - mənim xanım; xan qadını; qadınlara müraciət forması.
Xanımağa - bax: Xanım və Ağa.
Xanımana - xanım ana.
Xanımbacı - xanım kimi bacı.
Xanımbala - xanım kimi bala (qız).
Xanımbəyim - xanım kimi bəyim, böyük bəyim.
Xanımbibə - xanım kimi bibi, böyük bibi.
Xanımbikə - xanım kimi bikə, böyük qız.
Xanımcən - xanım ürəkli, xanım kimi olan.
Xanımgözəl - xanım kimi gözəl, qəşəng xanım.
Xanımgül - xanımın gülü; gül kimi xanım; gözəl qız.
Xanımqız - xanımın qızı; xanım kimi qız; sevimli qız.
Xanımnaz (t.,f.) - nazlı xanım; naz edən xanım.
Xanımnənə - xanım kimi nənə.

Xanımnisə - xanım kimi nisə - qız.

Xanımsənəm (t.,ə.) - Sənəm xanım; gözəl xanım; xanımların sənəmi, gözəli.

Xanımsultan - xanım kimi sultan.

Xanımyar (t.,f.) – dost olan xanım, sevimli qız.

Xanımsad//Xanımsadal//Xanımsadə (t.,f.) - xanımdan doğulan, xanımdan törəyən.

Xanımsər (t.,f.) - qızıl kimi xanım; zərli xanım.

Xanqız - xan qızı; xana layiq qız; böyük qız.

Xannənə - xanın nənəsi; xana layiq nənə; böyük nənə, ulu nənə.

Xanpəri - xan kimi pəri, xan kimi gözəl.

Xanpərvər (t.,f.) - xanı sevən; xana rəğbət bəsləyən.

Xansənəm - xan kimi sənəm, xan kimi dilbər.

Xanzad//Xanzada (t.,f.) - xan qızı, xan nəslindən olan qız.

Xanzər (t.,f.) - xan qızılı, xana layiq zər; xana layiq qızıl (qız).

Xara (f.) - çox bərk daş, çaxmaq daşı; ipək parça.

Xashəyim (ə.,t.) - ən yaxşı bəyim, bəyimlərin xası.

Xashikə (ə.,t.) - xalis qadın, ən gözəl xanım.

Xasgül (ə.,f.) - əlahiddə gül, xüsusi çiçək, gözəl gül.

Xasiyyət (ə.) - xarakter, təbiət.

Xastayı (ə.,t.) - ən xalisin tayı, olduqca yaxşıya bərabər, xasların ən münasib tayı.

Xatay//Xətay//Xatayı//Xətayə (ə.) - xətayə aid, günaha məxsus (Oğlan arzusunda olanlar qızları belə adlandırmışlar).

Xatun//Xatun//Xatuna//Xatunə - qadın; hökmdar arvadı; hökmdar qadın.

Xatungül (t.,f.) - qadın gülü; hökmdar xatınının gülü; xatın kimi qız.

Xatimat (ə.) - sonluq; son söz; xülasə; sonuncu qız.

Xatimə (ə.) - son, axır; son söz; sonuncu qız.

Xatirə (ə.) - yadda qalan, unudulmayan (hər hansı şey).

Xavər (f.) - Şərq, gündoğan.

Xeyransal//Xeyransəl//Xeyrənīsə (ə.) - qadın(lar)ın xeyri, arvad(lar)ın yaxşısı.

Xeyril//Xeyrigül - qırmızı rəngli, topləçəkli gül; məxmərgülü.

Xeyriyyə (ə.) - xeyir qız, ehtiyacı olanlara kömək, yardım məqsədini güdən.

Xabirə (ə.) - xəbərdar; müjdəçi; bilikli; bilikli; səriştəli.

Xəccəl/Xəccəgülü - ilk baharda açılan ətirli sarı gül; novruzgülü, xədicəgülü.

Xədicəl/Xədicət (ə.) - vaxtından qabaq doğulmuş qız.

Xədicəgül (ə.,f.) - Xədicə gülü, Xədicənin gülü; novruzgülü.

Xəlīmə (ə.) - yumşaq, mülayim; səbir.

Xəndə (f.) - gülüş, gülmə.

Xətiyyə (ə.) - yanlış, səhv; təqsir, günah.

Xəyalət (ə.) - əsli olmayıb göz önündə canlanan, xəyal.

Xəyalnaz (ə.,f.) - «xəyal» və «naz» sözlərindən yaranmış, «arzu edilən, həsrəti çəkilən nazlı qız» deməkdir.

Xəyalnur (ə.) - işıqlı, parlaq xəyal, fikir; arzulanan, həsrəti çəkilən qız.

Xəyalzər (ə.,f.) - işıqlı, parlaq qızıl; arzulanan, həsrəti çəkilən qız.

Xəzangül (f.) - payız gülü; solmuş gül.

Xəzinə (ə.) - qiymətli əşyaların saxlandığı yer; dəfinə, kassa.

Xına - eyni adlı bitkinin yarpaqlarından hazırlanan, saç və əlləri boyamaq üçün istifadə edilən maddə; həna.

Xınaçiçək/Xınagül - xına çiçəyi, xına gülü; sevinc bəxş edən qız.

Xınaxanım - xına kimi qırmızı xanım; xınalı xanım.

Xınalı - xınası olan, saç və ya əl-ayağında xına olan.

Xınanur (ə.) - xına işığı, xına nuru; işıq saçan xına, sevinc bəxş edən qız.

Xırda - boyca kiçik, balaca (qız).

Xırdabacı - balaca bacı, kiçik bacı.

Xırdabəyim - balaca bəyim, kiçik bəyim.

Xırdabibi - balaca bibi, kiçik bibi.

Xırdabikə - balaca bikə, kiçik bikə.

Xırdagül - balaca gül, kiçik gül.

Xırdaxanım - balaca xanım, kiçik xanım.

Xırdaqədem (f.,ə.) - incə yerişli qız.

Xırdanaz (f.) - incə və zərif naz eləyən qız.

Xırdanur (t.,ə.) - balaca işıq, kiçik parıltı; xırda işıq kimi qız.

Xırdazər (f.) - qızıl parçası kimi gözəl qız.

Xocəstə (f.) - bəxtiyar, xoşbəxt, səadət; sevinc bəxş edən qız.

Xonça - misdən məcməyi, sini.

Xonçaxanım - xonça kimi xanım.

Xoşavaz (f.) - xoş səsi olan, məlahətli səsi olan.

Xoşbənis - xoşüzlü, sifəti gözə xoş gələn.

Xoşcamal (f.,ə.) - gözəllik, qəşənglik; gözəl qəşəng qız.

Xoşdil (f.) - xoş dili olan, şirindilli qız; xoşürəkli.
Xoşgül (f.) - xoş olan gül, yaxşı gül.
Xoşiqbal (f.,ə.) - xoşbəxt, xoştale; xoş, uğurlu şəxs.
Xoşqədəm (f.,ə.) - ayağıyüngül, ayağı uğurlu.
Xoşliqa (f.,ə.) - xoşgörkəm, qanışirin.
Xoşnaz (f.) – nazı xoşa gələn, nazlı qız.
Xoşnigar (f.) - xoşagələn nigar; gözəl sevgili; gözəl qız.
Xoşsima (f.,ə.) – gözəl üzlü, gözəl sifətli qız.
Xubxanım (f.,t.) - yaxşı xanım, qərribə xanım, gözəl xanım.
Xubu (f.)- yaxşı, qərribə; gözəl, göyçək qız.
Xubnisə (f.,ə.) - gözəl qız, yaxşılardan yaxşısı olan qız.
Xulya//Xülya (ə.) - xəyal, fantaziya.
Xumar//Xumara//Xumarə (ə.) - cazibədarlıq, füsunkarlıq; sərxoşluqdan sonra sütləşmə.
Xumay - bax: Humay.
Xumnaz (ə.,f.) - çox nazlı, qəməzəli; nazlı, qəməzəli qız.
Xuraman (f.) - nazlı yerləş; incə, vüqarlı.
Xurazar (f.) - günəşli, güney; çox parlaq qız.
Xurma(f.) - şirin meyvə; xoşagələn.
Xurmagül - xurma gülü, xurma çiçəyi.
Xurmayı - xurma rəngində, açıq-qəhvəyi.
Xurşidbanu - bax: Xurşid və Banu.
Xurşidbəyim (f.,t.) - Günəş kimi işıqlı, parlaq bəyim.
Xurşidxanım (f.,t.) - Günəş kimi işıqlı, parlaq xanım.
Xürrəm (f.) - şad, şən, sevinc, fərəh içində olan.
Xürrəmi (f.) – Günəşə sitayiş edən; Günəş qədər parlaq və gözəl qız.

Ə İ Ə

İbadət (ə.) - dua oxuma, namaz qılma şəklində icra edilən dini ayin; sitayiş.
İfadə (ə.) - anlatma, izah etmə, aydın və düzgün söyləmə.
İfaqət (ə.) - sağalma, yaxşılaşma, səhhəti düzəlmə.
İfayə//İfayi (ə.) - yerinə yetirmə, icra etmə.
İffət (ə.) - saflıq, təmizlik; namus, həya, əxlaq.
İffətli (ə.,t.) - namuslu, əxlaqlı, ismətli, təmiz, saf.
İfrat (ə.) - bolluq, çoxluq; mübaligəyə varma; son dərəcə gözəl.
İlafət (t.,ə.) - ilin gözəli, ilin dilbəri; elin gözəli, dilbəri.

İlahə//İlahət (ə.) - İlahi gözəl; pərəstiş olunan gözəl.
İlahiyyə (ə.) - Allaha, Tanrıya məxsus.
İlduzə - elin dostu, eli sevən.
İlfirə (t.,f.) - elin dostu, xalqın sevimlisi.
İlkanə - ilk qız, birinci qız.
İlkay//İlkayə - ilk Ay; təzə çıxan Ay; Ayın hilal vaxtı.
İlkinaz (t.,f.) - birinci, ilkin naz, işvə; ilk qız.
İlnarə (t.,ə.) - elin odu, alovu, odlu il.
İlyaz - ilin yazı, ilin baharı.
İmarət (ə.) - böyük və qəşəng bina; mülk, tikili.
İmmi//İmmiyə - bax: Ummi//Ümmi.
İmperial//İmperiyal (l.) - çara, imperatora məxsus olan; qızıl pul.
İnarə (ə.) - işıqlı, nurlu, aydın.
İnayət//İnayət (ə.) - qayğı, kömək; diqqət, hümmət; hüsn-rəğbət, yaxşılıq.
İncə - zərif, nəfis, qəşəng; mehriban, həssas.
İncəbəniş - üzü qəşəng, zərif, mehriban; mülayim sifətli.
İncəbəyim - qəşəng bəyim, həssas bəyim.
İncəgül - zərif gül, incə çiçək; zərif gözəl.
İncəxanım - zərif xanım, həssas bəyim.
İncəqız - incə, zərif qız, mehriban qız.
İncənaz (t.,f.) - «incə» və «naz» sözlərindən düzəlmiş, «incə, nazlı, zərif, qəşəng» deməkdir.
İncənisə - incə, zərif nisə, mehriban nisə.
İnci - mirvari, dürr; saf, təmiz.
İncibəyim - inci kimi gözəl və saf bəyim.
İncibibi - inci, dürr bibi; incə kimi bibi.
İncigül - inci kimi saf və təmiz gül.
İncixanım - inci kimi saf və təmiz xanım.
İnciqız - inci kimi saf, təmiz, qiymətli qız.
İncinisə (t.,ə.) - inci kimi saf və təmiz qadın.
İndiana - rus dilindən alınan bu ad German dillərində «hindli qız (qadın)» deməkdir.
İndira - veda dilində baş allahlardan biri, ildırımsaçan; baş Allah. (İndira Qandinin adındandır).
İnab//İnnab (ə.) - açıq-sarı çiçəkləri olan, quraqlığa davamlı ağac və bu ağacın bərk çəyirdəkli xırda, şirin meyvəsi.
İndiya - «Hindistan» adının ruslaşmış forması.
İnnabxanım (ə.,t.) - İnnab xanım, innab kimi xanım.

İnsanət (ə.) - «insaniyyət» /insanlıq; bəşəriyyət/ adının təhrif forması.
İntizar (ə.) - həsrətlə gözləmə, səbirsizliklə gözləmə.
İpək - incə və parlaq; mülayim, xoşrəftar.
İpəkkənim - ipək kimi xanım.
İpəknur - ipək kimi nurlu və parlaq.
İpəktən - bədəni ipək kimi yumşaq, incə olan; ipəyə bənzər.
İradə (ə.) - dözümlülük, səbir, mətanət.
İrəidal/İrəidə (yun.) - igid qız, qəhrəman qadın.
İramilə/İramilə - bax: Ramilə.
İranə - İran adındandır.
İrangül - İran gülü, İranda açılmış gül.
İranzər - İran zəri; İran qızılı kimi parllayan qız.
İrəm (ə.) - Behişt, Cənnət (Əfsanəyə görə Şəddadın saldırdığı bağ).
İsmət (ə.) - namus, həya, abır; əxlaq təmizliyi.
İsmigül (ə.,f.) - adı gül olan; gül adlı.
İsmnaz (f.) - adı nazlı olan, işvəli adı olan qız.
İsmira - bax: Esmira.
İsmiraldə - bax: Esmiraldə.
İsmizər (ə.,f.) - adı zər olan; çox qiymətli.
İspar/İspər (yun.) - əslə «hesperos»dur və axşam ulduzu deməkdir.
İstəfal/İstifa (ə.) - bağışlanmasına xahiş etmə, əfv istəmə; vəzifədən könüllü getmə.
İstək - arzu, dilək, murad, arzu edilən şey.
İşarə (ə.) - əlamət, nişanə, iz.
İşvəkar (f.) - işvəli, nazlı, qəmzəli, çilvəli, şux qız.
İşvəli (ə.,t.) - nazlı, qəmzəli, çilvəli, şux.
İzabella (q.y.) - İlahi! Ay Allah!
İzafə (ə.) - artıq, əlavə.
İzahat/İzahət (ə.) - hər hansı fikri ətraflı izah etmə.
İzarə - iz ara, izi axtar, izi tap.
İztirab (ə.) - sıxıntı, əzab, əziyyət.
İzzətəyim (f.,t.) - İzzət bəyim; hörmətli, şərəfli bəyim.
İzzətənim - bax: İzzət və Xanım.

Ə J Ə

Jalə (f.) - şəh, şəbnəm; məsum göz yaşı.
Jaləgül (f.) - gül şəhi, gül şəbnəmi.

Jaləxanım (f.,t.) - Jalə xanım, jalə kimi saf, təmiz qız.

Jasmen//Jasmin (fr.) - "yasəmən" sözünün fransız forması.

Ә K Ә

Kafiyə//Kafiyə//Kafiyat (ə.) - kifayət edən, bəs edən, tələbi təmin edən.

Kahkaşan//Kəhkəşan//Kəhkəşan (f.) - gecələr göy üzündə ağ yol şəklində görünən ulduzlar topası; hacılar yolu, süd yolu.

Kahu - yarpaq və kökü çiy yeyilən kələmə oxşar birillik tərəvəz bitkisi.

Kainat (ə.) - dünya, aləm, bütün varlıq.

Kamanzər (f.) - qızıl kaman, qızıldan olan kaman.

Kaminat//Kəminət//Kəminə (f.) - azacıq, kiçik, əhəmiyyətsiz; aciz, fağır.

Keyfiyyət (ə.) - necəlik, yaxşılıq və ya pislilik; əhvalat; işin gedişi.

Keysu (f.) - uzun saç, zülf, hörük.

Kəbutər//Kabutər (f.) - göyərçin.

Kəhrəba (f.) - muncuq, müştük, təsbəh dənəsi və s. düzəldilən sarı rəngli maddə.

Kəhriz (f.) - yeraltı su yolu, su kəməri, quyu-bulaq.

Kəklik - əlvantüklü çöl quşu; yaraşlıq, incə.

Kəlamət//Kəlimət (ə.) - sözlər, kəlmələr, ifadələr.

Kəlamnaz (ə.,f.) - incə, zərif söz; ürəyəyatan ifadə.

Kəlimə (ə.) - gözəl, hikmətamiz söz, nəsihətamiz ifadə.

Kənarə (f.) - qıraq, dövrə; sahil, ətraf; tərəf.

Kəniş//Kənişə (f.) - xidmətçi qız, qulluqçu.

Kərimə (ə.) - qız övladı; göz.

Kəsimə - kəsmə, kəsiş; biçim; müəyyən edilmiş.

Kəsirə//Kəsirət (ə.) - çox bol; sıx; əksəriyyət.

Kəzban (f.) - xanım, sahibə; evdar qadın.

Kiçikbəyim - kiçik bəyim, balaca bəyim.

Kiçikxanım - kiçik xanım, balaca xanım.

Kifayət (ə.) - bəs olma, yetər, qane olma; daha qız bəsdir.

Kimxarə (f.) - ipək parça.

Kimya//Kimyə (ə., əsl yun.) - maddələrin quruluşu və onların qarşılıqlı əlaqəsini öyrənən elmin adı; hikmət, qüdrət.

Kinəbacı - talış dilində «kinə» qız, ad isə «qız bacı» deməkdir.

Kinəxanım - qız xanım; xanım kimi qız (Bu iki ad ən çox Lənkəran və Masallı zonasında işlənir).

Kirayə (ə.) - ödənişlə bir şeydən istifadə hüququnun başqasına verilməsi.

Kişmiş - üzüm qurusu; qarabuğdayı.

Kişvər//Küşpər//Küşvarə (f.) - ölkə, məmləkət.

Klara (l.) - aydın, təmiz; işıqlı, parlaq.

Könül - ürək, qəlb; istək, arzu, həvəs.

Kövkəb//Kökkəb (ə.) - ulduz; bəxt, tale.

Kövsər//Kevsər//Kövsəriyyə (ə.) - bol, tükənməz (Cənnətdə saf və dadlı suyu olan çeşmənin adından olub, "şirin, dadlı, ləzzətli içki" mənasındadır).

Kubra//Kübra (ə.) - ən böyük, lap böyük (qız).

Kubrabəyim//Kübrabəyim - ən böyük bəyim, lap böyük qız.

Kubraxanım//Kübraxanım - ən böyükxanım, lap böyük qız.

Külək - havanın üfüqi istiqamətdə hərəkətindən ibarət təbiət hadisəsi.

Külfıyyə (ə.) - İlahi sözlü, Allah kəlamları.

Kündə - yumrulanmış xəmir; kobud, kələ-kötür.

Kündəbəyim - kündəyə oxşayan yumru bəyim; yumru qız.

Kündəxanım - kündəyə oxşayan yumru xanım; yumru qız.

Kürnaz - naz ilə ağlayan, naz ilə qışqıran, şıltaqlıq edən.

Kürsüm - bax: Gülsüm.

Kürsümxanım - bax: Gülsümxanım.

Kürüz - ağlağan üz; sarı üz, sarı bəniz.

Küsən - hər şeydən küsən, inciyən.

Küsgün//Küsgünə//Küskün//Küskünə - küsmüş, incik, incimiş, narazı.

Kütəfət (f.,ə.) - xoşbəxt, bəxtəvər, şad.

Kütahi (f.) - qısa, gödək.

Ə Q Ə

Qaidə//Qayda (ə.) - adət; nizam, səliqə; üsul, yol, tərz.

Qaraca - ən qara; qarabuğdayı (qız).

Qaragilə - qara gilələri olan, dənəsi qara olan.

Qaragöz - gözləri qara olan, qaragözlü.

Qarağat//Qaraqat - xırda üzüm kimi salxımlı, turşməzə, qara və qırmızı meyvəsi olan kol bitki və onun meyvəsi; qarağat kimi qız.

Qaraqaş - qaşları qara olan adam, qara qaşlı qız.

Qarasaç//Qaratel - saçı qara olan; qarasaçlı, qaratelli.

Qarashın - açıq-qara, qaratəhər.

Qaydagül (ə.,t.) - nizamlı, səliqəli gül.
Qaydaxanım (ə.,t.) - nizamlı, səliqəli xanım.
Qayəgül - arzulanan gül, amal olan gül.
Qayəxanım - arzulanan xanım, amal olan xanım.
Qayəxatın - arzulanan xatın, amal olan xatın.
Qaysı - rəngi sarı olan, çəyirdəkli, ətli meyvə növü və ağacı, ərik.
Qaysıbəyim - qaysı kimi bəyim (qız).
Qaysıxanım - qaysı kimi xanım (qız).
Qaytan - yumşaq iplikdən, ipəkdən hörülmüş bağ, ip.
Qeysərgül (ə.,f.) - qeysərin gülü; qeysərə layiq gül.
Qeysiyyə (ə.) - qeysərə, hökmdara məxsus.
Qədəmbəyim - bax: Qədəm və Bəyim.
Qədəmgül (ə.,f.) - gül qədəmi, gül addımı.
Qədəmxeyir - qədəmi xeyirli olan, gəlişi faydalı olan; xeyirqədəmli qız.
Qədəmnaz (ə.,f.) - nazla yeriyən, qədəmləri nazlı olan, nazənin.
Qədəmnisə (ə.) - qız qədəmi, gözəl gəlişi, ayağı.
Qədəmnur (ə.) - qədəmi işıqlı, parlaq olan; uğur gətirən.
Qədəmzər (ə.,f.) - qədəmləri qızıl kimi, qədəmi gözəl və uğurlu olan.
Qədimbacı - bax: Qədim və Bacı.
Qədimgül (ə.,f.) - qədim gül, köhnə gül.
Qədirbəyim (ə.,t.) - qadir bəyim, qüdrətli bəyim.
Qədriyyə (ə.) - qədir-qiyəmətli; hər şeyi bacaran.
Qəlbinaz (ə.,f.) - qəlbi nazlı olan, ürəyi işvəli olan.
Qələbə - zəfər, qalib gəlmə, uğur qazanma.
Qələmgül (ə.,f.) - gül kimi bəzək və naxış; gözəl.
Qələmqaş - qələm qaşlı, qaşı qələm kimi olan qız.
Qələmnaz (ə.,f.) - nazlı, bəzəkli qız; gözəl.
Qələmzər (ə.,f.) - qızıl qələm, qızıl naxış və bəzək; gözəl.
Qəməyə (ə.) - qəmli ayə, kədərliklik əlaməti.
Qəməz (ə.) - Ay; gözəl, qəşəng.
Qəmərbanu (ə.,f.) - Ay kimi xanım, Aya bənzər banu.
Qəmərcan (ə.,f.) - Ay kimi gözəl qız.
Qəmərcin - Qəməz kimi gözəl, Aya bənzər.
Qəmərgül (ə.,f.) - Ay gülü, Aydan gəlmiş gül.
Qəmərxanım - Ay kimi gözəl xanım.
Qəməriyyə (ə.) - Aya məxsus, Ay ilə əlaqədar olan.
Qəmərnaz (ə.,f.) - Ay kimi nazlı qız; gözəl.
Qəmərnur (ə.) - Ayın nuru, Ayın işığı; çox gözəl.

Qəmərrix (ə.,f.) - üzü Ay kimi, Ay üzlü, Ay bənizli; gözəl.
Qəmərşan (ə.) - Qəmər şöhrətli, Ay şöhrətli qız.
Qəmərşən (ə.,f.) - Ay sevincli, Ay kimi şən gözəl.
Qəmərtac (ə.,f.) - Ayın tacı, Ayın tacına bənzər qız.
Qəmərtən (ə.,t.) - Ay bədənli, Ay kimi gözəl.
Qəmərüz (ə.,t.) - Ay üzlü, Ay sifətli; çox gözəl, qəşəng.
Qəmürə (ə.) - məstləşmək; oyun yoldaşı, tərəf müqabili.
Qəmzə (ə.) - naz-qəmzə, işvə, işvəli baxış.
Qənaət//Qənahət (ə.) - ehtiyatlılıq.
Qəndab//Qənnab (ə.,f.) - qənd suyu, şərbət; şirin, ürəyəyatan.
Qəndə (ə.) - qənd, şəkər kimi (qadın), şirin, ləzzətli.
Qəndi - ata-ananın şəkəri, valideynin qəndi.
Qənifə - "Hənifə" (bax) adının qısaldılmış forması.
Qənimə (ə.) - əksinə olma, düşmən kəsilmə.
Qənirə (ə.) - tay, bərabər, misil; həddindən artıq gözəl.
Qərənfil - ağ-qırmızı rəngli xoşiyli çiçək.
Qəribə (ə.) - eşidilməmiş, görünməmiş qeyri-adi; yad, gəlmə, özgə.
Qəribgül (ə.,f.) - qeyri-adi gül; yad çiçək.
Qəribiyyə (ə.) - qəriblik, qürbətlik, yadlıq.
Qəribnar (ə.) - qeyri-adi ad, qəribliyin odu, atəşi.
Qəribnaz (ə.,f.) - nazı, qəmzəsi qeyri-adi olan; nazlı, qəmzəli qız.
Qəribnisə (ə.) - qeyri-adi qadın; qərib, yad qadın.
Qəribnur - qeyri-adi nur, işıq; qərib, yad nuru, işığı.
Qərinə (ə.) - 33 illik zaman, dövr; rəfiqə, dost.
Qəriyə//Qəriyyə (ə.) - «qərihə» sözündəndir və «istedad, talant; ağıl, şüur; düha, zəka» deməkdir.
Qəsibə (ə.) - qəsb edən.
Qəsirə (ə.) - "qasir" sözündən olub, "qısa, zəif" deməkdir.
Qəşəng (f.) - gözəl, göyçək, xoşagələn.
Qəşənggül (f.) - gözəl gül, gözəl çiçək.
Qətibə//Qutabə - "Qutaybə" ("qut" - uğurlu, xoşbəxt və "Ay" sözlərindən düzəlmiş, "uğurlu, xoşbəxt Ay" mənasındadır) adının sadələşdirilmiş forması.
Qətifə (ə.) - ipək, yun və ipəkdən toxunmuş tiftikli qumaş.
Qırqovul - kəklik, gözəl, qəşəng.
Qısabəyim - qısa bəyim, balacaboy qız.
Qızana - anayabənzər qız; ana əvəzi qız.
Qızbacı - "qız" və "bacı" sözlərindən düzəlmişdir.

Qızbəs//Qızbəsdil//Qızbəst//Qızbəsti - qız bəsdir, qız kifayətdir.
Qızbəyim - bəyim kimi qız, hörmətə layiq, şərəfli qız.
Qızbikə - “Bikə” (bax) kimi qız; gözəl, qəşəng.
Qızgəlin - gəlin kimi qız; bəzənmiş gəlinə bənzər qız.
Qızgül - gül kimi qız; qızların gülü.
Qızxanım - xanım kimi qız; gözəl, sevimli qız.
Qızıl - qızıl kimi qiymətli; qırmızı.
Qızılgül - qırmızı gül.
Qızılı - qızılı rəngli qız, qızıl kimi parlaq və gözəl qız.
Qıziltac - qızıldan hazırlanmış tac.
Qızqayıt - qız, qayıt; qız, geri dön; daha qız olmasın.
Qızlar - “qız” sözünün cəmi.
Qızlarağa - qızların ağası, qızların böyüyü; böyük qız.
Qızlarağası - qızların ağası, gözəllərin hökmdarı.
Qızlarbəyim - bax: Qızlar və Bəyim.
Qızlarxanım - qızlar xanım; xanım kimi qızlar.
Qıznaz - işvəli, nazlı və cilvəli qız.
Qıznənə - nənəyə bənzəyən qız, nənə kimi gözəl qız.
Qıztamam//Qızyetər - qız yetər, daha qız bəsdir.
Qismətbəyim (ə.,t.) - qismət olan qız, Allah payı olan qız.
Qiyafə//Qiyafət (ə.) - zahiri görünüş.
Qiyamət (ə.) - dini etiqada görə, aləm dağıldıqdan sonra övlələrin dirilib qalxması; məhşər günü; müsibət, fəlakət; çox gözəl, çox yaxşı, əla və s.
Qiymət (ə.) - hər hansı mal və əşyanın dəyəri.
Qonça//Qönçə (f.) - açılmamış qızılgül, tumurcuq; tərəvətli.
Qonçabəyim//Qönçəbəyim - Qönçə bəyim; qönçə kimi bəyim; həddi-bülüğa çatmayan qız.
Qotaz - üst tərəfi bir yerə qısılib bağlanmış saplardan ibarət saçaqlı bəzək.
Qonçağül//Qönçəgül - gül qönçəsi; gözəl, tərəvətli.
Qonçaxanım//Qönçəxanım - Qönçə xanım; qönçə kimi gözəl xanım.
Qönçələb (f.) - qönçə kimi zərif və gözəl dodaqları olan.
Qönçətəkin - qönçə kimi; qönçəyə bənzər qız.
Quba - köbə; sahil (Eyni adlı rayon və şəhərin adındandır).
Qubaxanım - Quba xanımı; qubalı xanım.
Qubar (ə.) - narın torpaq; qəm, kədər, qüسسə.
Qumas - qırmızı, göy rəngli ipək parça növü.
Qumral - xurmayı rəng; xurmayı saçlı.

Qumrul//Qumriyyə - göyərçinə bənzər gözəl quş; gözəl, qəşəng.
Qumrubəyim - qumru kimi gözəl, qəşəng qız.
Qurbanxanım - özünü nəyə və ya kiməsə fəda edən xanım.
Qutay - xoşbəxt Ay; uğurlu Ay; müqəddəs Ay.
Qutlay - qutlu (uğurlu, xoşbəxt, bəxtəvər) Ay.
Qüdsiyə//Qüdsiyyə (ə.) - Qüdslü qız; müqəddəs qız.

Ə L Ə

Lafizə (ə.) - söz, ifadə.
Lalə//Lalə (f.) - qırmızı rəngli çiçək, parlaq gül; çox gözəl.
Laləbəniş//Laləbəniş (f.,t.) - lalə kimi qız, lalə üzlü gözəl.
Laləbəyim//Laləbəyim - lalə kimi gözəl bəyim, qırmızı bəyim.
Laləxanım//Laləxanım (f.,t.) - Lalə xanım; lalə kimi xanım.
Laləçiçək - lalə gülü, lalə çiçəyi; lalə çiçəyi kimi gözəl qız.
Laləgun//Laləgün (f.; f.,t.) - lalə rəngli; lalə kimi qırmızı; xoşbəxt.
Laləgül (f.) - lalə çiçəyi, lalə gülü.
Laləm - mənim laləm; lalə kimi gözəl qızım.
Laləndar//Laləndər (f.) - laləyə sahib olan, laləyə malik olan; lalə kimi səp.
Laləndə - çoxlu lalə bitən yer, laləlik.
Lalənur (f.,ə.) - lalənin nuru, lalənin işığı; çox gözəl qız.
Laləruh (f.) - lalə canlı, laləyə bənzər; çox gözəl qız.
Laləruş (f.) - laləyanaq, alyanaq, lalə üzlü (qız).
Laləzar (f.) - çoxlu lalə bitən yer, laləlik (t.qırmızı lalə; lalənin işığı).
Laləzər (f.) - lalənin zəri, lalənin qızılı (t. lalənin işığı, lalənin odu; Qədim türk dillərində Günəş mənasında sarı, sar sözlərindən istifadə olunmuşdur. Zənnimizcə, fars dilindəki "zar", "zər" söz və söz komponentləri də "sarı" və "sar" sözləri ilə sinonimdir).
Lamiyə//Lamiyə//Lamiyyə (ə.) - işıqlı, işartı, parıltı.
Laura (l.) - əsl "laurea"dır; dəfnə ağacı və yarpağı.
Lauzə//Lauzəd//Lauzat//Lauzət - bax: Luiza.
Layla - körpələri yatırmaq üçün avaz ilə oxunan həzin şeir parçası; nənni, beşik nəğməsi.
Ləzifə//Ləzifə (ə.) - şirin, ləziz, xoşagələn.
Lena (r.) - «Yelena»nın ixtisarı; günəşli, Günəş işığı; Lena çayı.
Leonara//Lianora (yun.) - şir qızı; şirtək qoçaq qız.
Leyla//Leyli (ə.) - gecəyə aid olan, gecə; incə, zərif zanbaq.

Leylaxanım//Leylixanım (ə.,t.) - Leyla xanım; incə, zərif, qarasaçlı, zanbaq kimi qız.

Leylam//Leylan - mənim Leylam, sənin Leylan.

Leyсанət (ə.) - leysanlı, leysanlar; güclü yağışlar.

Ləlibə (ə.) - ağıllı, zəkali, sağlam düşüncəli, ehtiyatlı.

Ləman//Ləmən (ə.) - işıldayan, pırıldayan, işartı verən.

Lərzə (f.) - titrəmə, titrəyiş, əsmə.

Lətafət (ə.) - incəlik, lətiflik, mülayimlik; gözəllik.

Ləyaqət (ə.) - layiq olma, bəyənilmə.

Lidə//Lidiya (y.) - Kiçik Asiyada qədim ölkə adındandır.

Lildar - sulu yerlərdə bitən yarpaqlı ot-bitki.

Lilpar - sulu və nəmişlik yerlərdə bitən yarpaqlı ot.

Lilufər - bax: Nilufər.

Limon (yun.) - həmişəyaşıl sitrus ağacının sarı rəngli meyvəsi.

Limonad (fr.) - müxtəlif meyvə, giləmeyvə və səbzəvatdan istifadə yolu ilə hazırlanan sərinləşdirici şirəli içki.

Limunə//Limunət//Lumiyyə (ə.) - limona aid olan, limonla əlaqədar olan; limonad.

Limuzər//Lumuzər//Lümüzər (yun.,f.) - qızıl limon, qızılı limon.

Lira (yun.) - simli musiqi aləti; rübab.

Livanə - eyniadlı dövlətin adındandır; Livandan olan qız.

Liza (ə.) - buna görə; bax: Luiza.

Luizə//Lüizə//Layüzə (fr.) - döyüş, vuruş, vuruşma şöhrəti.

Lumiyyə//Lümiyyə (yun.,f.) - limona aid olan, limonlar.

Lumu (ə.) - yun. "limon"un ərəbləşmiş forması.

Lumugül (yun.,f.) - limon gülü, limon çiçəyi.

Lübadə (f.) - əjdaha kasası.

Lübanə (ə.) - böyük, çoxlu; mühüm, vacib; iş, fəaliyyət.

Lütfinaz (ə.,t.) - nazın lütfi, nazın mehribanlığı, nazın xoşluğu.

Lütfiyaz (ə.,t.) - yazın lütfi, yazın mehribanlığı, xoşluğu.

Lütfiyə//Lütfiyyə//Lütviyyə//Lütfinə (ə.) - lütfkar, iltifatlı, mərhəmətli, xeyirxah.

Lyudmila (r.) - lyudi mila; səmimi adam, mehriban insan.

✪ M ✪

Macərə (ə.) - həyəcanlı hadisə, sərgüzəşt, əhvalat.

Mafiyə//Mafiyə (ə.) – «ma» (su) və «fiyə» (qiymət) sözlərindən düzəlmiş, «qiymətli, dəyərli su» deməkdir.

Mafizə (ə.) - “məhfəzə” sözündən olub, mücrü, sandıqça, qılf deməkdir.

Mafruzə (f.)//**Məfruzə** (ə.) - almaq; sayılan, seçmə; icrası vacib olan; fərz, güman.

Maham//**Mahan** (f.) - aylar; gözəl, qəşəng, gözəlçə, qəşəngçə.

Mahcamal//**Məhcamal** (f.,ə.) - Ay camallı, Ay üzlü, Ay bənizli.

Mahi//**Məhi** (f.) - Aya aid olan, Aya məxsus olan.

Mahinur//**Mahnur**//**Mahnurə**//**Məhnurə** (f.,ə.) - Ay nuru, Ay işığı.

Mahisara (f.,ə.) - təmiz, saf Ay; təmiz, saf Sara.

Mahitab//**Mahitavan**//**Mahtab**//**Mahtaban**//**Mahtavan**//**Mehtab**//

Məhtab//**Məhtaban**//**Məhtəban**//**Mahitəban**//**Möhtaban** (f.) - Ay işığı, Ay aydınlığı; aylı gecə.

Mahitac//**Mahtac** (f.) - Ayın tacı; Ay haləsi, Ayın parlaq işığı.

Mahiyyə//**Mahiyyət** (ə.) - daxili məzmun, xüsusiyyət, əsl mənə, məğz.

Mahizar//**Mahizər**//**Mahzuar**//**Mahuzar**//**Mahuzər**//**Mahzar**//**Mahzər**

(f.) - üzü Aya bənzəyən, sifəti Ay kimi olan; gözəl.

Mahizə (f.) - Ay kimi, Aya bənzər; ağbəniz gözəl.

Mahliqa//**Maxluqa**//**Məhliqa**//**Məhluqa** (f.,ə.) - Ay üzlü, Ay bənizli; gözəl.

Mahmənzər (f.,ə.) - Ay üzlü, Ay görünüşlü (gözəl).

Mahmur//**Maxmur**//**Məhmur**//**Mahmurə**//**Maxmurə**//**Məhmurə** (ə.) - yuxulu, uyğulu, dalğın; məst, xumarlanma.

Mahmuzər//**Mahmizər** - “Mahmənzər” (bax) adının dəyişikliyə uğramış forması.

Mahnar (f.,ə.) - Ay işıqlı; Ay odlu, sarı qız.

Mahnaz (f.,t.) - Ay kimi nazlanan; Ayın nazı.

Mahnigar//**Mahniyar** (f.) - Ayın surəti, Ay üzlü, Ay surətli; qəşəng.

Mahnisə//**Manisə** (f.,ə.) - Ayüzlü qız(lar), Ay surətli qadın(lar).

Mahnışan//**Mehnişan** (f.) - Ay nişanəsi, əlaməti; meh, yel əlaməti, nişanəsi.

Mahparə//**Mehparə**//**Məhparə** (f.) - Ay parçası, nazik Ay.

Mahpeykər (f.) - Aya bənzər, Ay kimi; Ay surətli, Ay bədənli.

Mahpəri (f.) - Ay pərisi; Ay kimi gözəl; çox qəşəng.

Mahru - bax: Mahrux.

Mahruba//**Mahrubə**//**Məhrubə**//**Məhruba**//**Məhrüba** (f.) - sevgi oyadan, məhəbbət yaradan.

Mahrux (f.) - üzü Aya bənzəyən, sifəti Ay kimi olan.

Mahruxə (ə.) - böyük şəhər, mərkəz.

Mahruzə//Məhruzə (f.) - orucluq ayı; qorunmuş, saxlanmış.

Mahşərəf (f.,ə.) – «mah» və «şərəf» sözlərindən düzəlmiş, «Aydın yüksəkliyi, Ayın dərəcəsi; ulu» deməkdir.

Mahtac (f.) - Aydın tacı, bəzəyi; Aydın tacı kimi gözəl qız.

Mahtən (f.) - Ay bədənli, Ay əndamli.

Makizə//Makizət (f.) - pakizə, pak, təmiz, gözəl.

Mamaqız - bibi qız, bibi kimi, bibiəvəzi olan qız.

Maral - budaqvari buynuzu olan yaraşıqlı heyvan; gözəl, qəşəng.

Mariya (y.) - ismətli, namuslu. İsa peyğəmbərin anası *Mariya* (ərəbləşmiş forması Məryəm) adının tədqiqatlarda "Mara-more" - dəniz ilə əlaqələndirilməsinə də təsadüf edilir.

Markizə (fr.) - markizin arvadı.

Matan - kök, ağ, göyçək, koppuş.

Mavi (ə.) - açıq göy, aydın səma rəngində olan; dəniz, pak.

Maya (f.) - əsas, əsl; saf, təmiz; göyçək; t. dəvə balası.

Mayaxanım (f.,t.) - saf, təmiz, gözəl xanım; Maya xanım.

Maydal//Maydə//Mayidə (ə.) - "Quran" surələrindən birinin adındandır; yeməklə düzəldilmiş süfrə; qonaqlıq; zərif, incə.

Maydagül- zərif gül, incə çiçək.

Mayəsər (f.) - baş, əsas kapital, sərmayə.

Maygül//Maygülü (l.,f.) - may gülü; mixəkgülü.

Maygün - may günü, may Günəşi; bahar tərəvətli gözəl.

Mayxanım - May xanım; may xanımi; may ayı kimi gözəl qız.

Maynar//Mahnarə (r.,ə.) - odlu, isti may, qızmar may.

Maynaz (r.,f.) - may nazı; nazlı, işvəli may.

Maynisə (l.,ə.) - may qız(lar)ı, mayda doğulan qız(lar).

Maynur//Maynurə (l.,ə.) - may nuru, may işığı; saf və çox gözəl.

Maysara (f.,ə.) - zənginlik, bolluq ayı; dövlət, mülk ayı; təmiz may.

Mayzər (r.,f.) - qızıl may; may zəri kimi gözəl qız.

Məhin//Məhin//Məhinə (f.) - ən böyük, ali, möhtəşəm; sənin Aydın.

Məhran//Məhranə (f.) - sevən, məhəbbət bəsləyən.

Məhransal//Məhrannisə//Məhransə//MeyranisəMəhrənsə//Meyransal//Meyranisə//Meyrənsə (f.,ə.) - qızların məhəbbəti, qadınların sevgisi.

Məhrbanu (f.) - məhriban xanım; xanımın sevgisi, məhəbbəti.

Məhrəngiz//Məhrəngiz (f.) - mehr saçan, sevgi yayan.

Məhri (f.) - sevgi, məhəbbət.

Məhriban (f.) - istəkli, sevimli, xoşrəftar, şəfqətli.

Məhrican (f.) - sevimli könül, sevimli can, nazlı qız.

Mehrixanım (f.,t.) - xanımların günəşi.
Mehrinaz (f.) - nazlı, səmimi naz eləyən, çox naz eləyən.
Mehrinisə (f.,ə.) - qadınlara günəşi.
Mehriyyə (f.,ə.) - sevilən qız; sevgili, sevgililər.
Melisa//Məlisə - ballı nanə, limonotu, badrənc.
Melodiya (yun.) - nəğmə, ahəngdar hava, motiv, ahəngdarlıq, melodiklik.
Meyxanım (f.,t.) - mey kimi cəlbədicə xanım; çox gözəl.
Meysaral//Meysarə (ə.) - meyın safı, təmizi; saf, təmiz, xalis mey.
Meyvə – hər hansı meyvə ağacının məhsulu, barı; ailənin məhsulu, barı.
Məbrurə (ə.) - günahı bağışlanmış; dəyərli, məqbul, bəyənilmiş, xeyirli.
Mədinə (ə.) - şəhər; müqəddəs, səcdəgah (Məhəmməd peyğəmbərin hicrətindən sonra Yəsrif şəhəri "peyğəmbər şəhəri" mənasında "Mədinətün-Nəbi" adlandırıldı. "Mədinə" həmin adın qısaldılmış formasıdır).
Məfkurə (ə.) - ideologiya; qayə, ideya.
Məhəbbət (ə.) - sevgi, sevmə, sevdə, eşq.
Məhil//Məhin//Məhinə (ə.) – «məhin» sözündən düzəlmiş, «böyük, ali, möhtərəm» deməkdir.
Məhinbanu (f.) - böyük xanım.
Məhruzə (f.) - Oruluq ayı; qorunmuş, saxlanmış; əzbərlənmiş.
Məhsətli//Məshəti (f.) - Ay üzli xanım; aybəniz, Aya məxsus.
Məhsimə (f.,ə.) - Ay üzli gözəl. Bax: Məhliqə.
Məhsubə (ə.) - saylan, tanınan; himayə edilən, himayəçisi olan; istəkli, sevimli.
Məhsul (ə.) - hasil olan, meydana gələn; meyvə, taxıl, süd, yağ və s.
Məhzadə (f.) - Ayın övladı, Aydan törəyən; Ay kimi gözəl qız.
Məxfirə//Məxfurə//Məhburə//Məxfirət (ə.) - həyalı, abırlı, utancaq.
Məxmər - üzü qısa xovlu parlaq ipək parça.
Məkalət (ə.) - söhbət, kəlam, fikir.
Məkanət (ə.) - bacarıq, iqtidar; ləyaqət, vüqar; mövqə, rütbə.
Məkkə (ə.) - şəhərlər anası (Məhəmməd peyğəmbər burada anadan olmuşdur. Müqəddəs Kəbə məbədi də bu şəhərdə yerləşir).
Məksunə (ə.) - məskun, sakin olan qadın və ya qız.
Məqbulə (ə.) - qəbul olunan, bəyənələn, xoşagələn, yaxşı.
Məlahət (ə.) - gözəllik, şirinlik, lətafət.
Məlakə//Mələkət (ə.) - "mələk" sözünün cəmi; mələklər.

Məlamət (ə.) - məzəmmət, qınama, qaxınc; kədərləndirmə.
Məleykə//Məlikə//Mələkə (ə.) - şah arvadı, hökmdar qadın, şahbanu, şahzadə (qız).
Mələk (ə.) - Allahın xidmətçisi olan ilahi varlıq.
Mələkbacı (ə.,t.) - mələk kimi bacı, gözəl bacı.
Mələkbəyim (ə.,t.) - mələk kimi bəyim, gözəl bəyim.
Mələkcəmal - bax: Mələk və Cəmal.
Mələkçöhrə - mələk üzlü, mələk sifətli.
Mələkxanım - bax: Mələk və Xanım.
Mələkmənzər - bax: Mələk və Mənzər.
Mələknaz (ə.) - nazlı mələk, gözəl naz eləyən.
Mələknisə (ə.) - mələk kimi nisə; çox gözəl və mülayim qız (lar).
Mələknur (ə.) - işıq saçan mələk, nurlu mələk.
Mələksimə (ə.) - mələk simalı, mələküzlü; mələk kimi gözəl.
Mələkzər (ə.,f.) - qızıl kimi mələk, mələk kimi gözəl.
Məlhəm (ə.) - dərman, əlac, çarə.
Məlihə//Məlihə//Məlihə (ə.) - məlahətli, xoşagələn, lətafətli.
Məliknaz (ə.,f.) - hökmdara layiq nazlı, şahənə qəmzəli.
Məltəm - sahil küləyi, xəfif külək.
Məmləkət (ə.) - ölkə, diyar, ərazi.
Mənbə (ə.) - qaynaq, bulaq; məxəz.
Mənəcə - mənəcə, mən qədər, mənim qədər.
Mənifə (ə.) - yüksək, uca, ali.
Mənquşə (ə.) - nəqş olunmuş, nəqş edilmiş.
Mənzər//Mənzərə (ə.) - ümumi görünüş; nəzəri oxşayan yer.
Məray//Mərayə (ə.)- güzgü, güzgülər, ayna, aynalar.
Mərcan//Mərcanə (ə.) - al-qırmızı və ya rəngli muncuq.
Mərngiz (ə.,f.) - mülayimlik, yumşaqılıq yaradan, sərəpən.
Mərhəmət (ə.) - rəhm, şəfqət, acıma, insaf, yaxşılıq.
Mərifət (ə.) - bilik, tərbiyə; hər şeyi başa düşmə.
Məriyyə//Məriyyə (ə.) - gözəl görünən; riayət edilmiş, nəzərə alınmış.
Mərizə (ə.) - xəstə, naxoş, əlil, şikəst qadın; bir şeyin göründüyü, sərgi.
Mərqubə//Mərqufə (ə.) - rəğbət olunan, sevilən, arzu olunan; gözəl, bəyənilmiş.
Mərmər (l.) - müxtəlif rəngli kristal dağ suxuru.
Mərtubə (ə.) - yaş, nəm, rütubətli; tərəvətli.
Məruzə (ə.) - müəyyən məsələ haqqında əvvəldən hazırlanmış nitq.

Məryəm (y.) - tədqiqatlardan “mara” (rədd eləyən, müqavimət göstərən), “marar” (acı, zəhər olan), “morya” (təmiz, pak) və s. kimi izah edilən “Mariya” (İsa peyğəmbərin anasının adı) adının ərəbləşmiş forması.

Mərzə - ətirli tərəvəz bitkisi;

Mərziyə//Mərziyə//Mərziyyə//Mərziyyə (ə.) - xoşagələ; razılıq, məqbul sayılma.

Məsmə - bax: Məsum, Məsumə.

Məsməxanım (ə.,t.) - Məsmə xanım; ismətli, günahsız xanım.

Məsubə (ə.) - yaxşı hərəkətin, xeyirli bir işin əvəzində Allah tərəfindən verilən mizd, əcr (dini).

Məşədxanım//Məşədixanım - Məşədi (İrənin Məşəd şəhərində VIII İmam Rzanın məzarını ziyarət edənlərə verilən dini fəxri ad) xanım.

Məşküfə (ə.) - açılmamış.

Məsurə (ə.) - camaat, cəmiyyət; duyğu, hiss.

Mətanət (ə.) - dözümlü, dövranlılıq, möhkəmlik, mətinlik.

Məziyyə (ə.) - üstün cəhət, müsbət xüsusiyyət.

Mixaynisə//Mixəknisə (f.,ə.) - mixək kimi qız(lar); ətirli, tərəvətli.

Mixək (f.) - ətirli, tünd, dadlı ədviyyələrdən biri.

Mixəkgül - çox ətirli, əlvan çiçəklil güllü, maygüllü.

Mixəkxanım (f.,t.) - Mixək xanım; mixək kimi ətirli xanım.

Mixəkzər (f.) - qızıl mixək; qızılı rəngli mixək kimi qız.

Miladə (ə.) - anadan olan gün, ad günü; İsa peyğəmbərin təvəllüd günü bayramı.

Milanə - İtaliyanın eyni adlı şəhərinin adıdır.

Milliyə (ə.) - millətə aid olan, millətə məxsus olan.

Mina (f.) - incə və parlaq naxış; büllur.

Minabacı - mina kimi bacı, büllur kimi gözəl.

Minabəyim (ə.,t.) - Mina bəyim; mina, büllur kimi bəyim.

Minafər - Min Afərin! Min əhsən! ə. bəzəkli mina.

Minagüll//Minəgüll//Minaçiçək - yerdən çox qalxmayan, gözəl, parlaq, göy rəngli güllü.

Minaxanım//Minəxanım - bax: Mina və Xanım.

Minarə (ə.) - məscidlərdə azan verilən qüllə.

Minasər (ə.,f.) - qiymətli başı olan; Minan dağının başı.

Minasət (f.,ə.) - mina sifətli; incə və parlaq üzlü.

Minavar//Minavər//Münəvvər//Minəvər//Minəvvər (ə.) - nurlu, işıqlı; seçilmiş.

Minavaz (t.,f.) - min avazlı, min bir səsli-sədalı.

Minayə (t.,ə.) – «min» və «ayə» sözlərindən düzəlmiş, "Quran"dakı cümlələrin hər biri.

Minaz - min olsa da, azdır.

Minazər//Minəzər (f.) - minası zərdən-qızıldan olan, qızıl minalı; gözəl (qız).

Minər - min ərə bərabər, min igidə tay olan.

Mingül - güldən olan, güldən əmələ gələn.

Mingün - Günəş kimi lap parlaq, min Günə bərabər qız.

Minxal - min xal, min xallı, xalı çox olan qız.

Minnaz - nazdan olan, nazdan əmələ gələn; nazlı.

Minnur//Minnurə (ə.) - işıqdan yaranan, işıqdan əmələ gələn.

Mirəstə//Mürəstə//Mirəstə (f.) - ağa kimi, ağaya bənzər, ağabəyim.

Mirnaz (f.) - əmir nazı, ağa nazı; hökmdara layiq nazlı gözəl.

Mirnisə (ə.) - rəis nisə; seyid nəslindən olan qadın; qadınların başçısı.

Mirvaril//Mirvarid (f.) - inci, dürr; inci kimi gözəl.

Misavat (ə.) - bərabərlik, tənlik; («müsəvat» adının təhrif forması).

Moruq - ətirli, şirin, ağ ya qırmızı giləmeyvə.

Möminəxatun (ə.,t.) - Möminə xatun; dindar qadın, dindar arvadı.

Muğamat (ə.) - muğam tərzində olan havalar.

Muğangül - Muğan gülü, çiçəyi; muğanlı gözəl.

Muxayidə//Müxayidə (ə.) – «muaxədə» sözündən olub, «saziş, müqavilə, ittifaq» deməkdir.

Muminət (ə.) - mömin qadınlar.

Muncuq - boyunbağı, həmail; göz muncuğu.

Mutluay - xoşbəxt Ay; bəxtəvər gözəl.

Mutlugün - xoşbəxt gün; uğurlu gündə doğulan.

Müjdəxanım (f.,t.) - xoş xəbər gətirən xanım, muştuluqçu.

Müjgan//Müjganə//Müjgəm - kirpiklər.

Mükəddər (ə.) - kədərli, qəmgin, məhzun, qüssəli.

Mülayim (ə.) - həlim, yumşaq; rəhmdil; sakit.

Mülkü (ə.) - vətəndaşların hüquqi vəziyyətinə aid olan; qeyri-hərbi; qeyri-əsgəri.

Mülkəcahan (ə.,f.) - cahanın, dünyanın varı, dövləti.

Mülküxanım (ə.,t.) - mülkün, dövlətin xanımı.

Müsaidə (ə.) - köməklik, yardım; izn, icazə.

Müsənbər//Müsəmbər (ə.) - gözəl ətirli, xoş qoxulu.

Müslimət//Müslümət//Müslümat (ə.) - müsəlman qadınlar.

Müşərrəf (ə.) - şərəflənmiş, şərəfli; əzizlənmiş.

Müşğünaz//*Müşkinaz*//*Müşkünaz*//*Mişkinaz* (f.) - müşklə nazlanan, gözəl qoxu verəcək naz edən.

Müşkənbər (f.,ə.) - müşk (xüsusi cins ceyranın göbəyindən hazırlanan gözəl qoxulu, ətirli maddə) və ənbər (gözəl qoxulu maddə) sözlərindən düzəlmiş və çox gözəl qoxulu; dilbər, gözəl qız.

Müzəlifə (ə.) – saçlı, hörüklü.

Müzeyfə (ə.) - iki dəfə artıq, ikiqat.

Müzəyyəm//*Müzəyyən* (ə.) - bəzənmiş, zinətli, bəzəkli.

Ə N Ə

Nabat//*Nobat* (ə.) – qənd, şəkər, şirni; bitki; göyərti.

Nabatxanım (ə.,t.) - Nabat xanım; şəkər kimi xanım.

Nacihə (ə.) - məsləhətçi, nəsihətçi; yaxın dost, mehriban yoldaş.

Nadidə//*Nədiddə* (f.) - görülməmiş, görülməyən, tayı-bərabəri olmayan; az tapılan.

Nadisat (ə.) - çox düşüncəli, alicənab qadın.

Nafiyə (ə.) - ayıran, uzaqlaşdıran, inkar edən.

Nafizət (ə.) - nüfuzluluq, sözükeçənlik, hörmətlilik.

Nahibə//*Nəhibə* (ə.) - ah-nalə ilə aqlama.

Naxış (ə.) - bəzək; bəxtli, bəxti yaxşı olan.

Namiyə (f.,ə.) - adlı, məşhur; şanlı-şöhrətli.

Namizə (f.) - adlı-sanlı qadın; qüdrətli, şöhrətli Allah; bacımın əri.

Nanabəyim//*Nanəbəyim* (ə.,t.) - Nanə bəyim; nanə kimi bəyim.

Nanaxanım//*Nanəxanım* (ə.,t.) - Nanə xanım; nanə kimi xanım.

Nanə (ə.) - yeyilən çoxillik ətirli göyərti.

Nanəzər (ə.,f.) - qızıl nanə; nanə zəri kimi fərasətli qız.

Naraləm (ə.) - dünyanın odu, kainatın atəşi, aləmin işığı.

Narbadam (ə.,t.) - badamın odu, badamın atəşi.

Narbahar (ə.,f.) - bahar odu, istisi; isti, odlu bahar.

Narbikə (ə.,t.) - hərarətli, odlu qadın; bahar istisi.

Narçiçək - nar çiçəyi, narın gülü.

Nardan//*Nardənə* (f.,t.) - nardan olan, nar dənəsi; od parçası.

Nargilə - nar dənəsi, nar giləsi.

Nargül//*Narıgül*//*Nargülü* (f.) - narın al rəngli gülü, nar çiçəyi.

Narxanım - nar kimi gözəl və zərif xanım

Narı//*Nari* - oda məxsus, oda aid olan.

Narın - çox xırda dənəli, toz kimi olan.

Narinc (f.) - xoşiyli sitrus meyvəsi.

Narincan (f.) - incə, zərif can; incə qəlbli gözəl.

Naringül - narın gülü; incə gül, zərif gül.

Naridə (ə.,f.) - odla, alovla, hərarətlə.

Narmay//Narmayə (ə.,yun.) – «nar» (od) və «may» sözlərindən düzəlmiş, «may istisi, hərarəti», «xoşagələn, mülayim hərarət bəxş edən qız» deməkdir.

Narpüstə (f.) – püstə odu, hərarəti; nar və püstə kimi qız.

Narsevər (ə.,t.) – nar meyvəsi sevən; nar kimi qırmızıyanaq qız.

Naryay (ə.,t.) – «nar» (od) və «yay» sözlərindən düzəlmiş, «yay odu, istisi, hərarəti, yandırıcı isti»; «odlu sevinc bəxş edən qız» deməkdir.

Naryaz (ə.,t.) - «nar» (od) və «yaz» sözlərindən düzəlmiş, «yaz hərarəti», «yaz fəslə qədər sevinc bəxş edən qız» deməkdir.

Nasxanım//Nazxanım (f.,t.) - nazlı xanım, işvəli xanım, nazlanan xanım.

Nataliya (l.) - İsa peyğəmbərin doğum günü; xristianlığın yarandığı gün.

Natan (y.) - Allah verdi, Tanrı verdi.

Natella (l.) - işıqlı, aydın; gürcücə sarışın.

Natəvan (f.) - qüvvəsiz, taqətsiz, gücsüz, zəif; köməksiz.

Naynay (f.) – «nay» (qamışdan düzəlmiş nəfəsli musiqi aləti) sözünün təkrarı ilə düzəlmiş «məlahətli, xoş avaz» deməkdir.

Nazaləm (f.,ə.) - dünyanın nazı, kainatın nazı.

Nazan//Nazanə - özünü bəyəndirən, nazlanan, cəlvələnen.

Nazangül (f.) – «nazan» və «gül» sözlərindən düzəlmiş, «nazlanan gül, nazlı çiçək», «nazlı gözəl» deməkdir.

Nazbacı - nazlı, cəlvəli bacı, şiltaq, işvəli qız.

Nazbadam (f.) - nazlı badam, badam nazı, badam kimi nazlı.

Nazbahar (f.) - bahar nazı, nazlı bahar, şiltaq bahar.

Nazbəyim - ərköyün, nazlı bəyim, cəlvəli gözəl.

Nazbibə - cəlvəli bibi, nazlı dilbər.

Nazbikə (f.,t.) - nazlı qız, nazlanan qız.

Nazbinə (f.,ə.) – «naz» və «binə» (bünövrə) sözlərindən düzəlmiş, «naz yuvası, naz bünövrəsi»; «nazlı gözəl» deməkdir.

Nazəndə (f.) - nazlanan, nazlı, cəlvəli; incə, gözəl.

Nazəngül (f.) - Nazənin gülü, nazlı gül, incə gül.

Nazənin//Nazəni//Nazəni (f.) - nazlı, qəmzəli, naz-qəmzəli.

Nazgül (f.) - naz edən gül; nazlı gözəl.
Nazxanım (f.,t.) - nazlı xanım, ciltvəli gözəl qız.
Nazı//Nazi - "naz" sözü ilə başlanan adların qısaltma və əzizləmə forması.
Nazidən (f.) - nazlanmaq, işvələnmək.
Nazik (f.) - incə, zərif; qəşəng, gözəl (qız).
Naziyə (f.) - nazlı, işvəli qız; naz ilə, işvə ilə.
Nazkinə (f.,tal.) - nazlı qız, qız nazı.
Nazqayıt (f.,t.) - nazın, işvənin qayıtması (Oğlan arzusunda olanlar qıza belə ad verirlər: «qız bəsdir».)
Nazqədam (f.,ə.) - qədəmləri nazlı olan gözəl.
Nazlar//Nazdar - «naz» sözünün cəmi; nazlar, işvələr.
Nazlı (f.,t.) - naz edən, nazlanan, işvəli, ciltvəli.
Nazlıxanım (f.,t.) - nazlı, işvəli xanım.
Nazmay//Nazmayə (f.,yun.) – «naz» və «may» sözlərindən düzəlmiş, «May ayında doğulmuş gözəl», «ömrün gənclik çağı» deməkdir.
Naznaz//Naznazı (f.) - çox naz edən, nazlanan.
Naznay//Naznayə (f.) - «naz» və «nay» sözlərindən düzəlmiş, «nazdan hazırlanmış, nay kimi gözəl və xoşagələm qız» deməkdir.
Naznurə (f.,ə.) - nazın nuru; nurun, parıltının nazı.
Nazpəri (f.) - nazlı pəri, işvəli pəri, nazlanan pəri.
Nazpərvər (f.) - naz sevən, nazla bəslənmiş gözəl qız.
Nazsabah (f.) - sabahın nazı, sübhün nazı.
Nazsevər (f.,t.) - naz sevən, qəmzə, işvə xoşlayan.
Nazsəhər - səhər nazı, səhər kimi nazlı, nazlı səhər.
Nazşirin (f.) - nazlı şirin olan, xoşa gələm qız.
Naztamam (f.,ə.) - naz eləyən qız daha bəsdir.
Nazvəfa (f.,ə.) - «naz» və «vəfa» sözlərindən düzəlmiş, «sədaqətli, nazlı gözəl qız» deməkdir.
Nazyetər (f.,t.) - nazı bəs edər, işvəsi kifayət edər.
Nelli (yun.) - əsli “neos” sözündəndir, cavan, gənc, təzə, yeni mənasındadır.
Nevristan (f.) - «növrəs» (cavan) və «stan» sözlərindən düzəlmiş, «gənclər diyarı»; « gənclik bəxş edən qız» deməkdir.
Nəbibə (ə.) - kötükənin övladı, bəxşiş, nəticənin nəvəsi.
Nəbirə (f.) - nəvə, balanın balası.
Nəcabət//Nicabət//Nəcibət (ə.) - nəciblik, əsillik, təmiz nəsələ mənsubluq.

Nədidə (f.) - görünməmiş; nəbibənin övladı; kötükçənin nəvəsi.
Nədirət (ə.) - seyrəklik, nadir.
Nəfiqə (ə.) - fayda verən, xeyir verən.
Nəfilə (ə.) - hədiyyə, bəxşiş.
Nəğmə (ə.) - nəğmə, hava, şərqi.
Nəğmiyyə (ə.) – mahnı, nəğmə, şərqi, tərənə.
Nəhayət (ə.) - son, axır, qurtaracaq.
Nəmidə (f.) - adlı, adı olan, adlanmış.
Nənə - ata və ya ananın anası; ana.
Nənəbaci - bax: Nənə və Bacı.
Nənəbəyim - bax: Nənə və Bəyim.
Nənəbibisi - bax: Nənə və Bibisi.
Nənəcan - can nənə, əziz nənə (ata və ya ananın anası).
Nənəgəlin - nənəyə bənzəyən gəlin, nənəyə bənzəyən qız.
Nənəgül - nənə kimi gül, nənə kimi qız.
Nənəxanım - nəcib nənə, alicənab; Nənə xanım.
Nənəxatın - bax: Nənə və Xatın.
Nənəqız - nənə kimi qız, nənəyə bənzəyən qız.
Nənənəz - nazlı nənə, nənə kimi qız.
Nənənəz - “nənə” ilə başlanan adların əzizləmə forması.
Nənənəvəs (t.,f.) - vüsətli nənə; canişin; nənə öyüdü.
Nənənəzər - qızıl kimi nənə, qızıl nənə.
Nərgiyə (f.) - kişi xilqətli qadın.
Nərgis//Nərgiz (yun.) - ağ rəngli və xoşiyli çiçək (Qədim yunan əsətirində öz əksini suda görüb ona aşıq olan oğlanın yun. Narkisos adındandır).
Nərgizxanım - Nərgiz xanım, qar çiçəyi kimi gözəl qadın.
Nərxanım (f.,t.) - igid, qoçaq qadın, kişi kimi xanım.
Nərmən//Nərmənə (f.) - yumşaq, mülayim, zərif; qırmızı bəzək, naxış.
Nərmənəz (f.) - nazlı xoşa gələn, nazlı gözəl.
Nərvin//Nərvinə - nər (dəvə və ya nar - od) və “bin” (törəyən) sözlərindən yaranmışdır, “igid və cəsur gözəl” və «odu sevən», «oda bərabər olan» mənasındadır.
Nəsihə (ə.) - nəsihət edən, nəsihətçi, öyüd verən.
Nəsilə (ə.) - soy, nəsil.
Nəsrin//Nəsrinə (f.) - ağ rəngli yabani çiçək.
Nəstərən - bax: Nəsrin.
Nəşə (ə.) - sevinc, zövq, ləzzət.

Nəşidə (ə.) - çağırış, himn.
Nəvaziş (f.) - oxşama, əzizləmə, mehribanlıq.
Nəzafət (ə.) - təmizlik, paklıq.
Nəzahət (ə.) - təmizlik, parlaq.
Nəzakət (ə.) - tərbiyə, mərifət; incəlik, zəriflik.
Nəzarət (ə.) - yoxlama, göz qoyma, nəzər yetirmə.
Nəzmirə (ə.) – baş sıra; baş cərgə və ya cərgə başçısı.
Nəzri (ə.) - nəzrə aid olan, nəzrə məxsus olan.
Nəzrin//Nəzrinə (ə.) - bir əhdlə bağlı olan şey.
Nibubət (ə.) – «nübüvvət» sözündəndir, «peyğəmbərlik» deməkdir. Məcəzi mənada «Allah tərəfindən bəxş olunmuş qız» deməkdir.
Nigar//Nigarə (f.) - şəkil, surət; gözəl, qəşəng; sevgili.
Nigaran (f.) - həyəcanlı, narahat.
Nilay - mavi, havarəngli boya hazırlanan tropik bitki olan «nil» və «Ay» sözlərindən düzəlmişdir.
Nilufər (f.) - su zanbağı.
Ninel - “Lenin” adının tərsinə yazılışı.
Nisaf//Nisaf (ə.) – «nisbət» sözündən olub, «insaf, ədalət, mürüvvət» deməkdir.
Nisə (ə.) - qız(lar), qadın(lar).
Nisəxanım - xanım kimi qız, çox gözəl qız.
Niyyət (ə.) - məram, arzu, istək, məqsəd.
Niyyət xanım (f.,t.) - Niyyət xanım; məramlı, istəkli xanım.
Noğul - içinə keşniş tumu qoyulmuş xırda, yumru şirni növü.
Novbahar//Növbahar (f.) - ilk yaz, yazın əvvəli.
Novella (ital.) - gözlənilməyən nəticə ilə bitən kiçik hekayə.
Novruzgülü (f.) - ilk baharda açılan ətirli gül.
Nubar//Nubər//Nubarə//Nübarə//Nübar//Nobar (f.) - ilk meyvə, yeni meyvə.
Nubarxanım//Nübarxanım (f.,t.) - ilk xanım, birinci xanım.
Numan//Numanə (ib.) - lalə, iri qırmızı və ya ağ çiçəkli bəzək bitkisi; şad, xoşbəxt.
Nuraləm (ə.) - dünyanın nuru, kainatın işığı, aləmin odu.
Nuraniyyə (ə.) – nura bənzəyən, işıqlı, parlaq.
Nuray//Nurayə (ə.,t.) - nurlu Ay, işıqlı Ay; Ayın nuru.
Nurbacı - bax: Nur və Bacı.
Nurbadam - bax: Nur və Badam.

Nurbahar (ə.,f.) – «nur» və «bahar» sözlərindən düzəlmiş, «baharın işığı, nuru» deməkdir.

Nurbəniz (ə.,t.) - nurlu üz, işıqlı bəniz, nurlu sifət.

Nurbəyim - bax: Nur və Bəyim.

Nurbibi - bax: Nur və Bibi.

Nurbikə - bax: Nur və Bikə.

Nurcahan (ə.) - dünyanın işığı, cahanın nuru.

Nurcamal (ə.) - işıq kimi parlaq gözəl, nur üzlü dilbər.

Nurcan - canı işıqdan, nurdan olan; gözəl, göyçək.

Nurçiçək - çiçəyin nuru, çiçəyin işığı, çiçəyin odu.

Nurçöhrə (ə.,f.) - nur üzlü, nur bənizli.

Nurçin - işıq buketi, işıq dəstəsi; işıq toplayan; işıq parıltısı.

Nurdal - işıq budağı, işıqdan, nurdan olan budaq; düz qamətli, parlaq gözəl.

Nurdan//Nurdanə (ə.,t.) - nurdan yaranan, işıq parçası; çox gözəl; dan işığı.

Nurdərya (ə.,f.) - nurlu dərya; dərya nuru, işığı kimi gözəl qız.

Nurdidə (ə.,f.) - gözün işığı, gözün nuru, sevimli övlad.

Nurəfşan (ə.,f.) - nur saçan, işıq səpən.

Nurəngiz//Nurəngiz (ə.,f.) - nur saçan, işıq səpən.

Nurəstə (ə.,f.) - işıqlı, nurdan ibarət olan; şanlı, şərəfli olan.

Nurgül (ə.,t.) - nurlu, işıqlı gül; nurlu gül kimi gözəl qız.

Nurgül// Nurgülə - «nur» və «gül» sözlərindən düzəlmiş, «ışıqlı gül, nurlu çiçək kimi qız» deməkdir.

Nurhəyat (ə.) - həyatın nuru, həyatın işığı.

Nurxanım (ə.,t.) - nurlu xanım, işıqlı xanım; xanımın nuru.

Nurxəyal (ə.) - işıqlı xəyal, parlaq xəyal.

Nurqədəm (ə.) - qədəmləri işıqlı olan, gəlişi xoş təsir oyadan qız.

Nurqələm (ə.) - işıqlı qələm, nurlu qələm.

Nurqız (ə.,t.) - nur qız, nurlu qız; nur kimi gözəl qız.

Nurqönçə (ə.,f.) - nur qönçə, nurlu qönçə kimi gözəl qız.

Nurlalə (ə.,f.) - nur laləsi, nurlu lalə; nur laləsi kimi gözəl qız.

Nurmay//Nurmayal//Nurmayə (ə.,f.,lat.) - «nur» və «may» sözlərindən düzəlmiş, «ışıqlı may ayı, nurlu may ayı»; «nur mayası; nur mayası kimi gözəl qız» deməkdir.

Nurmeyvə (ə.,f.) - «nur» və «meyvə» sözlərindən düzəlmiş, «nur meyvəsi»; məcazi mənada «nurlu həyat bəxş edən qız» deməkdir.

Nurnisə (ə.,f.) - nurlu, işıqlı qadın, qadın nuru; çox gözəl.

Nurparə (ə.,f.) - nur, işıq parası, nur parçası kimi gözəl qız.

Nurpəri - bax: Nur və Pəri; pəri nuru, mələk kimi qız.

Nurpüstə (ə.,f.) - nurlu püstə, püstə nuru.

Nursaba//Nursabah//Nursəbah//Nursəhər//Nürsəba (ə.) - sabahın nuru, sübh şəfəqləri.

Nurşaç (ə.,t.) - işıq saçan, nur ələyən.

Nursell//Nurseli - işıq axını, işıq seli; işıqlı, parlaq.

Nursevər - işıq, nur sevən, istəyən, istək nuru.

Nursədəf - bax: Nur və Sədəf.

Nursəfa (ə.) - «nur» və «səfa» (rahatlıq, əyləncə) sözlərindən düzəlmiş,, «işıqlı əyləncə, nur tamaşası, işığın seyri» deməkdir.

Nursima (ə.) - nurlu çöhrə, işıqlı üz; olduqca gözəl.

Nursona - nurlu, işıqlı gözəl; gözəl nuru, işığı.

Nurşəfa (ə.) - «nur» və «şəfa» sözlərindən düzəlmiş, «sağlamlığın nuru, əhəmiyyəti» deməkdir.

Nurşərəf (ə.) - «nur» və «şərəf» sözlərindən yaranmış, «namusun, qeyrətin nuru, işığı» deməkdir.

Nurtac (ə.,f.) - nurlu tac, işıqlı tac; tacın nuru.

Nurtək//Nurtəkin (ə.,t.) - nur kimi, işıq tək, nura bənzəyən.

Nurtən (ə.,f.) - işıq bədənli, nur bədənli; parlaq qız.

Nurvəfa (ə.) - «nur» və «vəfa» sözlərindən düzəlmiş, «sədaqətin nuru, işığı» deməkdir.

Nuryaz (ə.,t.) - yazın işığı, yazın nuru.

Nurzad//Nurzadə (ə.,f.) - nurdan törəyən, nurdan əmələ gələn.

Nurzəfər (ə.) - «nur» və «zəfər» sözlərindən düzəlmiş, «zəfər işığı, qələbə nuru» deməkdir.

Nurzəka (ə.) - nurlu zəka; zəkanın nuru.

Nurzıyal//Nurzıyə (ə.) - aydınlıq, parlaqlıq; gözəllik.

Nuşabə//Nüşabə (f.) - dadlı su; həyat suyu, dirilik suyu.

Nuşafərin//Nüşafərin (f.) – «afərin» sözünün dəyişilmiş forması olub, «yaradılış, xilqət, varlıq, dünya» deməkdir.

Nübubət//Nububət (ə.) - “nübüvvət” sözündəndir və “peyğəmbərlik” deməkdir.

Nüfuzə (ə.) - hörmət, etibar, təsir; avtoritet.

Nükhət//Nükət (ə.) - gözəl və xoş qoxu, iy; ağız qoxusu.

Nümunə (f.) - hər hansı məlumat və şeyin örnəyi, nümunəsi.

Nüzhət (ə.) - sevinib gülmə, könül şadlığı, ürəyi açılma.

Ə O Ə

Ofeliya//Ofelya (l.) - yüksəltmək, ucaltmaq, artırmaq.

Oğlangərək//Oğulgərək - oğlan gərəkdir, oğlan lazımdır.

Olay - hadisə; Ay ol; Ay kimi gözəl ol.

Olayım - mənim Ayım ol.

Osandıq//Oysandıq - bax: Usandıq.

Ovesta - Atəşpərəstliyin dini kitabı «Avesta»nın (bax) təhrif olunmuş forması.

Ə Ö Ə

Ömürtac - ömrün tacı, insan həyatının tacı.

Önay - əvvəlki Ay, qabaqkı Ay.

Övla (ə.) - üstün, daha gözəl, daha yaraşılıq.

Özgülüm - birinci şəxsə aid olan gül, “xalis çiçəyim”.

Özgünay - xalis Ay, orijinal Ay. Ay kimi saf, təmiz.

Özخانım - mənim öz xanım; özü xanım olan.

Öznur//Öznurə - öz işığı özünə doğma və əziz olan nur parçası; aydın, parlaq mahiyyətli insan.

Ə P Ə

Pakay//Pakayə (f.,t.) - təmiz, ləkəsiz Ay; Ay kimi gözəl qız.

Pakbəyim (f.,t.) - saf bəyim, təmiz bəyim; gözəl qız.

Pakizə//Pakizət (f.) - təmiz, pak, saf.

Pakizər (f.) - təmiz qızıl, saf qızıl, xalis qızıl.

Paknur//Paknurə (f.,ə.) - təmiz işıq, gözəl işıq, xalis nur.

Paksoy (f.,t.) - pak nəsilli, təmiz nəsildən olan.

Pakzad//Pakzadə (f.) - saflıq, təmizlik övladı; saf nəsilli.

Palmira (l.) - palma ağacı; pasxaya bir həftə qalmış son bazar və ya şənbə.

Parlaq - işıldayan, işaran; çox gözəl, əvəzsiz.

Parlar - parlayar, işıq verər, işıldayar.

Patimat - bax: Fatimə.

Payçiçək//Paygül - çiçək payı, gül hədiyyəsi.

Payخانım - xanım payı, qız payı.

Paynaz - naz payı, nazlı qız payı.

Paynisə - nisə payı, gözəl qız payı.
Paynur//Paynurə (t.,ə.) - nur payı, gözəl qız payı.
Payzər (t.,f.) – «pay» və «zər» (qızıl) sözlərindən düzəlmiş, «qızıl hədiyyə, qiymətli sovqat, bəxşiş» deməkdir.
Pazəhri (f.) - zəhərə aid, zəhərə məxsus olan.
Pəkşən//Pəkşan//Pəkşanə - çox şən, çox sevincli; şən-lənən, sevinən.
Peykar//Peykər (f.) - üz, çöhrə, surət.
Pəjmurdəl//Pəjmürdə (f.) - dağınıq, solğun, pərişan, əzik.
Pəri (f.) - gözəl qadın şəklində olan mifik canlı; gözəl.
Pəricahan//Pərcahan//Pəricəhan (f.) - dünya gözəli, cahanın gözəli.
Pəricamal//Pəricəmal (f.,ə.) - pəri üzlü, pəri surətli; gözəl üzlü.
Pərican (f.) – əziz, sevimli pəri; pəri kimi istəkli gözəl qız.
Pəriçöhrə (f.,t.)//**Pərirux** (f.) - pəri üzlü; füsunkar, gözəl.
Pəridə (f.) - uçmuş, qanadlanmış, havalanmış, yüksəlmiş; rəngi solmuş, solğunlaşmış.
Pərigül (f.) - pəri gülü; pəri kimi gül; pəri kimi qız.
Pərixan - bax: Pəri və Xan; pərilərin xanı, əfsunçu, cadugər.
Pərixanım (f.,t.) - Pəri xanım; pəri kimi xanım; gözəl xanım.
Pərim - mənim pərim, mənim pəriyə layiq gözəlim.
Pərinaz//Pərnaz (f.) - nazlanan pəri; incə, qəmzəli.
Pərinisə (f.,ə.) - pəri kimi qız(lar); gözəllər.
Pərinışan (f., ə.) - pəri əlamətli, pəri nişanlı gözəl.
Pəripeykər (f.) - gözəl bədənli, əndamı pəri kimi gözəl olan, pəri üzlü, pəri camallı.
Pərirux (f.) - pəri üzlü, pəri çöhrəli; pəri kimi gözəl qız.
Pəristan (f.) - pərilər ölkəsi, pərilər olan yer.
Pəriş - "pər" hecası ilə başlanan adların əzizləmə forması.
Pərişan//Pərşan//Pərişən (f.) - dağınıq; qəmli, kədərli, qüssəli.
Pərizad//Pərizat//Pərzad (f.) - pəridən doğulan, pəri əsilli.
Pərran//Pərranə (f.) - uçan, uçucu, quş kimi havalanan; cəld, çılğın.
Pərvər (f.) – sevən; bəsləyən, tərbiyə verən, yetişdirən.
Pərvəz (f.) - bəsləyən, tərbiyə edən.
Pərvinaz (f.) – «Pərvin» (Ülkər ulduzu) və «naz» sözlərindən düzəlmiş, «nazlı Pərvin» və ya «Pərvin kimi parlaq və gözəl qız» deməkdir.
Pikə - himayə edən qadın.
Pirayə (f.) - süs, bəzək, ziynət; gözəl ayə.
Pirxanım (f.,t.) – nurani xanım, ağbirçək, işıqlı xanım.
Pirnisə (f.) – nurani nisə, ağbirçək, odlü, işıqlı nisə.

Pirzadə//Pirzadə (t.,f.) - pir (ocaq, od) övladı, pirdən doğulan; çox gözəl.

Pirzə//Piruzə//Pürüzə//Pürüzə//Pürzə - "Firuzə"(bax) adının dəyişdirilmiş forması.

Piyalə (f.) - ağız gen, dibi dar, balaca içki qabı; qədəh.

Püstə (f.) - ləpəsi yeyilən bərk qabıqlı meyvə.

Püstəbəyim - bax: Püstə və Bəyim.

Püstəgül (f.) - püstə ağacının gülü.

Püstəxanım (f.,t.) - Püstə xanım; püstə kimi xanım.

Püstənar (f.,ə.) - odlu, hərarətli püstə; püstənin odu.

Püstənaz (f.) - püstə nazı, nazlı püstə.

Püstənur (f.,ə.) - püstə nuru, nurlu püstə.

Püstəzər (f.) - püstənin zəri, püstənin qızılı, zər püstəsi.

Ə R Ə

Rabiə//Rabiyə//Rəbiyyə//Rəbiə//Rəbiyə//Rəbiyyə (ə.) - bahara, yazı aid, baharla, yazla əlaqədar olan; IV qız (bax: Rabi); bahariyyə, bahara aid şeir.

Rada (r.) - şad, sevincli, fərəhli.

Radə (ə.) - dərəcə, mərtəbə; təxminən, təqribən.

Radiyə//Radiyyə//Radiyyə (ə.) - səxavətlə əlaqəli; elmlə, hikmətlə əlaqədar olan; xoşbəxtlik, səadət.

Rafidə (ə.) – yüksək, uca qadın (qız).

Rahiyə//Rahiyət (f.,ə.) - yolçular, yol gedənlər.

Rahmayə//Rəhməyə (f.) – «rah» (məslək, əqidə) və «mayə» (təməl, mənə) sözlərindən düzəlmiş,, «məsləkin, əqidənin mənəsi» deməkdir.

Rakiyyə//Rəqiyyə (ə.) - qabağa getmə, irəliləmə.

Ramayə (ə.) - tabe olan, qulaq asan; ram edən ayə.

Ramella (ə.) - Allahı, Tanrını istəyən; İraqda yer adı.

Ramiyə//Rəmiyyə//Rəmiyyə (f.) - tabe olanlar, boyun əyənlər; atıcı, mərmi, ox atan.

Rastə//Rastə (f.) - büsbütün düz, tamamilə düz.

Raya – german dillərində «ray» şəfəq, Günəşin şəfəqi deməkdir. Rus dilindən alınan bu sözdəki –a şəkilçisi cins bildirir.

Rayihə//Rəhiyə (ə.) - gözəl qoxu, xoşagələn ətir.

Rayizə (ə.) - heyvanları əhliləşdirən məşqçi qadın.

Raziyyə/Raziyyət (ə.) - sirli, əsrarəngiz qadın; qəşəng, qanışirin, məlahətli, xoşhal.

Reyhan/Reyhanə (ə.) - xoş iyli, yeyilən birillik göyerti; reyhan dəstəsi.

Reyhanat (ə.) - reyhanlıq, reyhanlar.

Rəcəbgül (ə.,f.) - Rəcəb ayının gülü, çiçəyi (Rəcəb ayında anadan olan qızlara verilir).

Rəcəyyə (ə.) - rica edənlər, xahiş edənlər; saray, qala.

Rədifə (ə.) - sıra, nizam; qafiyədən sonra təkrar olunan sözlər.

Rəfilə (ə.) - yüksələn, uçalan.

Rəfiyyə/Rəfiyyət (ə.) - yüksəklik, ucalıq.

Rəxşan/Rəxşən (f.) - parlaq, işıqlı (bax: Rəxşan).

Rəxşan/Rəxşanə/Rəxşəndə (f.) - parlaq, parlaman, işıqlı, işıldayan.

Rəqsanə (ə.) - rəqs edən, oynayan.

Rəna (ə.) - gözəl, qəşəng; incə; gül, buxur gülü.

Rənaxanım (ə.,t.) - Rəna xanım, gözəl, cəlbedici xanım.

Rəngin/Rənginə (f.) - rəngli, gözəl, lətif, parlaq, süslü.

Rəviyyə (ə.) - fikir, xəyal.

Rima (l.) - romalı; gözəl, qəşəng.

Risalə (ə.) - məktub, namə, kağız.

Rita (yun.) - mirvari, inci; Afroditanın epiteti.

Roza (l.) - qızılgül, qırmızı gül.

Röşəniyə/Röşəniyyə/Rövşəniyyə (f.) - işıqlıq, aydınlıq, parlaqlıq.

Röyəl/Röyanə (ə.) - yuxu; yatma; yuxugörmə.

Rubal/Rübal/Rubayə/Rübayə (f.) - qapan, qarıçı, çəkən.

Rubabə/Rübabə (ə.) - rübab; simli musiqi aləti; şair.

Rubeydə/Rubeydə/Rübeydə (f.,ə.) - xoş; incə, nazik, gözəl.

Rufil/Rufinal/Rüfunə (l.) - sarı saç, sarışın saç.

Rufiyyə (l.) - sarılar; qırmızı rəngli saçlar, ruhu gözəl olan.

Ruhanə (ə.) - ruha mənsub olan; din və əxlaqı öyrənən.

Ruhəfzal/Ruhəfza (ə.,f.) - ruhlandırın, könül açın.

Ruhəngiz/Rahəngiz (ə.,f.) - ruh verən, ruhlandırın, ruhlu.

Ruhəngül (ə.,f.) - mənəvi cəhətdən gül olan.

Ruhibəyim (ə.,t.) - ruhlu bəyim, ruh oxşayan bəyim.

Ruhixanım (ə.,t.) - ruhlu xanım, ruh oxşayan xanım.

Ruhinaz (ə.,f.) - ruhu naz olan, ruhu nazlayan.

Ruhinisə (ə.) - ruhlu nisə, ruh oxşayan nisə.

Ruhnaz (ə.,t.) - nazlanan ruh, qəmzəli ruh.

Ruhnəvaz (ə.,f.) - ruhu oxşayan, ruhu xoşlandıran.

Ruxsar//Rüxsar//Ruxsara//Ruxsarə//Rüxsara//Rüxsarə - "gözəl üz və ya yanaqlar" mənasında fars mənşəli hesab edilən bu ad iki sözdən ibarətdir: f."rux"(ru-üz, çöhrə) və "sar"(sarı - od, işıq, Günəş). Günəş, Ay, ulduz, od və s. ilə əlaqədar olan bütün adlar isə ancaq gözəllik anlayışı ilə əlaqədar olur. Adın həqiqi mənası "Günəş üzlü, parlaq üz", məcazi mənası isə "gözəl üz, gözəl sifət"dir.

Rukiyə//Rükiyə (ə.) - sulu quyu; gözəl, cəlbedici.

Ruqiya//Ruqiyyə//Rüqiyyə//Rüqiyyəət//Urqiya//Urqiyyə (ə.) - incə, zərif; tilsim; sehrbaz və rəmmalın oxuduqları əfsun.

Rumalə//Rümalə//Rumilə (ə.) - şar, top.

Rusalə//Rüsalə (r.) - «su pərisi» mənasında olan «rusalka» sözünün təhrif forması.

Ruzə//Rüzə (f.) - oruc, orucluq.

Ruzigar//Rüzigar//Ruzgar//Ruziyar (f.) - külək, yel; zəmanə, dövrən.

Ruziyyə (f.,ə.) - azuqələr; məmnunluq, razılıq.

Rüfadə (f.) - yardım etmə, kömək etmə.

Ə S Ə

Sabagül//Səbagül//Sabahgül (ə.,f.) - sabah gülü, səhər açılan gül.

Sabah (ə.) - səhər, sübh.

Sabahət (ə.) - sabahlıq, səhərlik; gözəllik, lətiflik.

Sabahxanım (ə.,t.) - səhər xanımı, sübh xanımı; Günəş; gözəl xanım.

Sabahiyyə (ə.) - sabaha aid olan; sabahlar, səhərlər.

Sabahnaz (ə.,f.) - sabahın nazı, nazlı sabah, səhər.

Sabahnisə (ə.) - səhər qadını; səhər kimi gözəl qız.

Sabahnur (ə.) - səhər nuru, sübh işığı; parlaq gözəl; səhər Günəşi.

Sabahşən (ə.) – «sabah» və «şən» sözlərindən düzəlmiş, «səhərin sevinci, şənliyi» deməkdir.

Sabahzər (ə.,f.) - qızıl sabah; sabahın şəfəqləri.

Sabat//Səbat (ə.) – «səbat» sözündən düzəlmiş, «dözüm, mətanət» deməkdir.

Sabigə (ə.) - səbirli, dözümlü.

Sabiqət (ə.) - gözəllik.

Sabilə (ə.) - natiq, gözəl danışan qadın; yolçu, yol gedən.

Sabiyə//Səbiyyə//Səbuyə (ə.) - kiçik qız, qız uşağı, balaca qız.

Saçlı - hörüyü olan, uzun saçları olan.

Sadəgül (ə.,f.) - sadə gül, sadə çiçək.

Sadətl//Sədət (ə.) - xoşbəxtlik, bəxtiyarlıq, ağgünlük.
Sadiyə (f.) - səsə, sədaya aid olan.
Safural//Safurə//Səfurə//Safirə (ə.) - parlaq, işıqlı ulduz.
Sahibcamal//Sahibəmal (ə.) - gözəl, göyçək, camallı.
Sahibxanım (ə.,t.) – səlahiyyətli hökmdar xanım.
Saidə (ə.) - cənab, hörmətli; qalxan; bilək.
Saiqə (ə.) - sövq edən, səbəb olan, lazım bilən.
Sakiyə (ə.) - saqilik edən qız; su və ya şərab paylayan.
Sakürəz - Salyan, Kür, Araz adlarından yaranmışdır.
Saqidə (ə.) - doğru danışan.
Saqiyə (ə.) - su verən qız.
Salatın//Səlatin (ə.) - “Sultan”ın cəmi-sultanlar.
Salidə (f.) – illər toplusu; məcazi mənada «uzunömürlü» deməkdir.
Samara//Samarə//Səmarə (ə.) – «səmər» sözündən olub, «meyvə, bar; nəticə» deməkdir.
Samayə//Səmayə//Səmayət (ə.) - göyə aid olan, səmaya məxsus olan.
Samigül (f.,t.) - ən yüksək, ən ali gül; çox gözəl qız.
Samiyə (ə.) - eşıtmə duyğuları; yüksək, uca.
Samrat//Samurə//Samuray//Samurə//Samurət - "Şammuramata" adının müxtəlif şəkildə sadələşdirilmiş formaları (bax: Şəmir və Samur).
Sanal//Sanalə - xəyali, zahiri, əsl olmayan; şanlı, şöhrətli; nüfuzlu.
Sanay//Sanayı - Ayın şöhrəti, Ayın ad-sanı; Ay kimi hesab et.
Sara (f.) - saf, xalis, təmiz; xanım.
Saraxanım - saf, təmiz xanım; yüksək xanım; hökmdar xanım.
Saran//Saranə (f.) – yaxşı, seçmə, alicənab, nəcib olan.
Saray - sar-çar (hökmdar) ailəsinin yaşadığı həşəmətli bina, ev.
Sarəng (f.) - qara və kiçik bir quş; klassik muğamlardan birinin adı.
Sarıbənz - üzü sarı rəngli olan, sarı çöhrəli.
Sarıca - sarıya çalan, sarımtraq, arı.
Sarıçiçək - sarı rəngli çiçək; sarı çiçək kimi qız.
Sarıgilə - giləsi sarı olan, sarı gilə; balaca, sarı qız.
Sarıgöz - gözlərinin rəngi sarı olan; sarıgözlü qız.
Sarıgül - sarı rəngli çiçək, sarı rəngli gül.
Sarıköynək - sarı dimdikli oxuyan quş; sarışın qız.
Sarısaç - sarı saçlı qız; saç sarı olan qız.
Sarışın - sarıyaçalar, sarıyanız, sarıbənz.
Sarıtel - sarı rəngli saçlı olan, teli sarı olan.
Sarıqın//Sarıqunə - cazibəli, cəlbedici, diqqətçəkici, cazibədar.

Sarmaşıq - ağ, qırmızımtıl rəngləri olan, sarmaşaraq uzanan bitki.

Sasan (f.) - yoxsul, kasıb.

Savad (ə.) - yazıb-oxumağı bacarma; yazı-pozu.

Savay - gözəl Ay; yeni Ay; söz, yenilik; gözəl.

Sayalı//Sayalı - sayası düşən, sayalan; sayılan, hörmət edilən, hörmətli.

Sayatel - bir rəngli tel, saç rəngli olan.

Sayəgül (f.) - kölgədə boy atan gül.

Saygül - sayılan gül, hörmət edilən gül; hörmətli gözəl.

Sayqı - hörmət, ehtiram, şərəf.

Saynaz (t.,f.) – «say (maq)» və «naz» sözlərindən düzəlmiş, «hörmətli, sayılan gözəl» deməkdir.

Saynur//Saynurə (t.,ə.) - «say (maq)» və «nur» sözlərindən düzəlmiş, «hörmətli, sayılan, qiymətləndirilən qız» deməkdir.

Sayzər (t.,f.) -«say (maq)» və «zər» sözlərindən düzəlmiş, «hörmətli, qiymətli, sayılan qızıl (qız)» deməkdir.

Seçgin//Seçkin - seçilmiş; başqalarından ayrılan; çox gözəl.

Seçmə – seçilmiş, ən yaxşı, olduqca gözəl qız.

Seçməgül - seçilən gül, ən gözəl gül, ən yaxşı gül.

Sehrayə (ə.) - Ayənin (“Quran” surələrindəki cümlələrin hər biri) sehri-cadusu; ayənin cazibəsi; məftunedici əlamət, cazibəli əlamət.

Selay - Ay işığının seli; Ay kimi gözəl və saf qız.

Selcan - sel kimi canı olan; seli xoşlayan.

Selyan//Selyanə - seli yandıran; Günəş qədər parlaq.

Sevda (ə.) - sevgi, məhəbbət, eşq; qəm, kədər.

Sevdagül (ə.,f.) - sevgi çiçəyi, məhəbbət gülü.

Sevdaxanım (ə.,t.) - sevdalı xanım, məhəbbətli xanım.

Sevdim - istədim, vuruldum, eşqə düşdüm.

Sevən - məhəbbət bəsləyən, aşıq olan, eşq yetirən.

Sevər - sevən, istəyən, xoşlayan.

Sevgi - eşq, məhəbbət, sevda; vurğunluq.

Sevgiladə//Sevgüladə - “fövqəladə” kimi sözlərə uyğun olaraq yaradılmış “qeyri-adi sevgili, adi sevgilidən də yüksəkdə olan” mənasındadır.

Sevgili - sevilən, aşıq, istənilən.

Sevgilim - mənim sevgilim, mənə məxsus sevgilim.

Sevgim - mənim sevgim, mənə məxsus sevgi.

Sevgin//Sevgün//Sevgünə - çox sevilən, əzizlənən; sevilməyə layiq olan.

Sevginaz (t.,f.) – sevgi nazı, məhəbbət işvəsi, məhəbbət töhfəsi.

Sevginur (t.,ə.) - sevgi nuru, məhəbbət ziyası, işığı.

Sevgiyyə - sevgiyə aid olan, məhəbbətə bağlı olan.
Sevgizər (t.,f.) - sevgi zəri; qızıl kimi sevgi.
Sevgül (t.,f.) – sevilən gül, istənilən çiçək; sevgi gülü.
Sevil//Sevilə - sevilən, xoşlanılan.
Sevilay - sevilən ay, sevilməyə layiq olan ay (gözəl).
Sevinc - şadlıq, fərəh, sevinmə.
Sevzər (t.,f.) – parlaq qızıl, zər kimi gözəli sev.
Seycan (f.) – «se(y)» və «can» sözlərindən düzəlmiş, «üçüncü uşaq (qız)» deməkdir.
Seyidbaci (ə.,t.) - Seyid bacı, seyid bacısı; böyük bacı.
Seyidxanım (ə.,t.) - ağa xanım; Məhəmməd peyğəmbərin nəslindən olan xanım.
Seynur//Seynurə (t.,ə.) – sevilən nur, istənilən işıq.
Seyrangül (ə.,f.) - seyr edən gül; seyr ediləsi gül.
Seyrəbəyim (ə.,t.) - seyr edən bəyim; seyr ediləsi bəyim.
Seyrəxanım (ə.,t.) - seyr edən xanım; seyr ediləsi xanım.
Sezen - sezən, hiss edən, duyan.
Sezgin - hiss olunan, duyulan, anılan.
Səba (ə.) - yüngül və lətif səhər mehi; səbah yeli.
Səbahət (ə.) - gözəllik, göyçəklik, lətif olan.
Səbaxanım (ə.,t.) - səba xanımı, səbh gözəli; Günəş.
Səbanisə - səhər qız(lar)ı, səba qadın(lar)ı, səbh gözəli; Günəş.
Səbihə (ə.) - gözəl, göyçək, qəşəng, dilbər, şirin.
Səbikə (ə.) - əridilmiş metal külçə; sağlam bədənli.
Səbinə (l.) - əslə "Sabina"dır və e.ə. X əsrdə Romada yaşamış bir qadın qəbiləsinin adındandır; sevinən, şənlənən; qiymətli.
Səbuzər (ə.,f.) - kiçik zər, balaca zər kimi qız; gözəl qız.
Səbzə(f.) - göyərti; kişmiş növü; yaşıllıq.
Səbzəgül - bax: Səbzə və Gül.
Səbzəxanım (f.,t.) - Səbzə xanım; yaşıl xanım; uğurlu qız.
Səcidə (ə.) - düzölmüş, rədiflənmiş.
Səda (ə.) - səs, səs-səda, ün.
Sədağül (ə.,f.) - səda gülü, çiçəyi; gülün sədası.
Sədaqət (ə.) - sadıqlıq, dostluq, vəfa, etibar, vəfahlıq.
Sədayə (ə.) - "səd" (ağgünlülük, xoşbəxtlik, bəxtiyarlıq) və "ayə" (əlamət, nişan, "Quran" surələrinəki cümlələrin hər biri) sözlərindən yaranmışdır.

Sədəf (ə.) - dəniz bəcəyinin qabığından hazırlanan parlaq maddə; saflıq, parlaqlıq.

Sədəfnur (ə.) – sədəf nuru; sədəf kimi parlaq qız.

Sədiqə (f.) - həqiqi dost, vəfali yoldaş, etibarlı rəfiqə.

Sədilə (ə.) – yüz il yaşayan.

Sədiyyə (ə.) – bəxtiyarlıq, xoşbəxtlik, uğurluluq; uğurlu ulduz.

Səfa (ə.) - saflıq, təmizlik; könül; könül şənliyi.

Səfagül (ə.,f.) - saf gül, xalis gül.

Səfalət (ə.) - son dərəcə ehtiyac içində yaşama.

Səfanaz//Səfinaz (ə.,f.) - saf işvə, xoşagələm qəməzə.

Səfanur (ə.) – saflığın, təmizliyin şəfəqi, işığı, ziyası.

Səfazər (ə.,f.) – saf, xalis qızıl kimi gözəl qız.

Səfinə//Səfanə//Səfunət (ə.) - gəlir, xəzinə; böyük qayıq, gəmi.

Səhər//Səhəri//Səhri (ə.) - sabah açıldığı vaxt, sübh.

Səhərbanı//Səhərbanu (ə.,t.) - səhər banusu; Günəş; gözəl qız.

Səhərgül (ə.,f.) - səhər çiçəyi, səhər açılan gül.

Səhərgün (ə.,t.) - səhər Günəşi; günəşli səhər; səhər günü.

Səhərnaz (ə.,f.) - səhər nazı, səhər qəməzəsi.

Səhərnur (ə.) – səhər nuru, işığı; səhərin aydınlığı kimi gözəl qız.

Səhərşən (ə.) – səhərin şənliyi, fərəhi; səhərin bəxşiş etdiyi sevinc.

Səhərzər (ə.,f.) – səhərin zəri; səhərin şəfəqi, Günəş kimi qız.

Səhharə (ə.) - cadugər, sehrlik; gözəlliyi ilə əfsunlayan.

Səhnəbaci (ə.,t.) - Səhnə (Səkinə) bacı, sakit, mülayim bacı.

Səhnəbanı//Səhnəbanu (ə.,t.) - Səhnə (Səkinə) banu; sakit banu.

Səhral//Səhrayə (ə.) - səhraya məxsus; olan; çöllü-biyaban.

Səhragül (ə.,f.) - səhrada bitmiş gül, səhra gülü.

Səhrazər (ə.,f.) - səhrada olan zər, səhra qızılı.

Səhrinaz (ə.,f.) - səhər nazı, sübh nazı.

Səhriyə//Səhəriyyə (ə.) - səhərlər, səhərli.

Səidəxanım (ə.,t.) - Səidə xanım; xoşbəxt xanım.

Səkinəbəyim (ə.,t.) - Səkinə bəyim; sakit, mülayim bəyim.

Səkinəxanım (ə.,t.) - Səkinə xanım; sakit, mülayim xanım.

Səqidə (ə.) - xoşbəxt, bəxtiyar.

Səqirə (ə.) - kiçik, balaca; od, alov.

Səlbi//Səlvi - əsli f. “sərv” sözündən olub, həmişə yaşıl, hündür və yaraşlıq ağac mənasındadır.

Səlbinaz//Səlvinaz - uzun boylu gözəl, nazlı, işvəli qız.

Səlhət (f.) - sülh gətirən; Azərbaycan dilində xarıbülbül gülünə bənzər gül adı.

Səlihət (ə.) - yaxşı, yararlı, düzgünlük tərəfdarı.

Səliqə (ə.) - qayda, qayda-qanun, hər şeyin öz yerində olması.

Səliməxanım//Səlməxanım (ə.,t.) - sağlam xanım; bütöv xanım.

Səliməxatun//Səlməxatun (ə.,t.) - sağlam xatun; bütöv qadın.

Səlimnaz (ə.,f.) - eyibsiz naz edən, tamamilə nazlı.

Səlma (ə.) - sağ-salamat olmaq, əsən olmaq, yaxşı olmaq; sağlamlıq.

Səlmi (ə.) - sağlamlığa aid olan, tamlığa məxsus olan.

Səlmibəyim - bax: Səlmi və Bəyim.

Səlmicahan - bax: Səlmi və Cahan.

Səlmicamal - bax: Səlmi və Camal.

Səlmnaz (ə.,f.) - sağlamlığa məxsus naz, bütövlüyə aid naz.

Səlminisə - bax: Səlmi və Nisə.

Səlmizər (ə.,f.) - qızıl kimi nöqsansız, sağlam, dürüst olan.

Səltənət (ə.) - sultanlıq, hökumət, dövlət; hökmdarlıq; ölkə.

Səlvican - sərv ağacı kimi boy-buxunlu, qədd-qamətli gözəl.

Səma (ə.) - göy, asiman, fələk.

Səmagül (ə.,f.) – göyün çiçəyi, asimanın gözəli; səma gülü kimi qız.

Səmahət (ə.) - mərdlik, səxavət, əliaçıqlıq.

Səmanaz (ə.,f.) – göyün nazı, qəməsi; səma nazı kimi gözəl.

Səmayə (ə.) – səmaya məxsus, göyə aid, səmaya aid.

Səmazər (ə.,t.) – göyün qızılı, şəfəqi; səma zəri kimi saf və təmiz qız.

Səmən (f.) - gözəl qoxusu olan və ağ çiçəklər açan sarmaşıq cinsindən ağac və gülü. Bax: Yasəmən.

Səmənbar (f.) – sinəsi yasəmən kimi ağ, yasəmən sinəli.

Səməngül - səməni çiçəyi, səmənidə olan gül.

Səməni - Novruz bayramında göyərdilmiş buğda; həyat, yenilik.

Səmənnaz (f.) - yasəmən gülü kimi nazlı gözəl.

Səmənnur (f.,ə.) – parlaq yasəmən, işıq saçan yasəmən; yasəmən nuru kimi gözəl qız.

Səmənzər (f.) – qızıl yasəmən, zərli yasəmən; yasəmən zəri kimi gözəl qız.

Səmər//Səmərə (ə.) - fayda, mənfəət; meyvə, meyvəcat.

Səmərgül (ə.,f.) - meyvə gülü; fayda gülü.

Səmərqənd - şirin meyvə (Özbəkistanda şəhər adı. Rəvayətə görə, Yəmən şahı Şəmir bu şəhəri zəbt edir və öz adını qoyur. Mənası “böyük kənd” deməkdir).

Səmərrux (ə.,f.) - bəhrəli üz, faydalı üz, zövq verən üz.
Səmihal/Səmihə (ə.) - geniş ürəkli; əliaçıqlıq, səxavətli.
Səmiqə (ə.) - sakit; meh, nəsimi; dinləyici.
Səmimə (ə.) - təmiz nəsilədən olan; səmimi; hər şeyin əsli.
Səminə (ə.) - qiymətli, bahalı; kök, gombul.
Səmiyə/Səmiyyə (ə.) - eyniadlı, adaş.
Səna (ə.) - tərif, mədh, öymə.
Səna xanım (ə.,t.) - tərifləyiq, öyüləsi xanım, mədh olunan xanım.
Sənayə/Sənayət (ə.) - tərif, mədh, öymə.
Sənəm (ə.) - büt; gözəl, göyçək, qəşəng.
Sənəmgül (ə.,f) - gözəl gül, göyçək gül; qəşəng qız.
Səniyə/Səniyyə (ə.) - uca, yüksək, ali.
Sənu bər (ə.) - şam ağacı; boylu-buxunlu, qamətli.
Sənurə/Sənnurə (t.,ə.) - sən nursan, işıqsan; ağbəniz qız.
Sərbənu (f.) - hökmdarın baş xanımı, baş banu.
Sərfəraz (f.) - məğrur, vüqarlı; xoşbəxt.
Sərengül (f.) - Rey gülü; gül ləçəyi; gözəl gül.
Sərəstən (f.) - çiçəyə tutulmuş baş, baş bəzəyi.
Sərfinəz - naz sərf etmə, naz xərcləmə.
Sərginəz - naz sərgisi, naz nümayişi.
Sərgül (f.) - baş gül, birinci gül; böyük gül.
Səringül (f.) - gül sərin, gülü yayın.
Səriyyə/Surayya/Surayyə/Sürayyə/Sürəyya/Səriyyə (ə.) – Yeddi-qardaş ulduz, ölkər.
Sərmayə (f.) - mənəbə, maya, pul, kapital.
Sərminə (f.) - gözəl, qəşəng.
Sərnəz (f.) – nazlanan baş; nazların başı, baş naz.
Sərv/Sərvi (f.) - həmişəyaşıl ağac; şümşadboylu; sərv ağacı kimi gözəl.
Sərvgül/Sərvigül (f.) - sərv ağacının gülü, sərv çiçəyi.
Sərvinəz/Sərvnəz (f.) - sərv ağacı kimi nazlanan, sərv nazlı.
Sərrurə (ə.) - taxt, padşahlıq taxtı.
Səviyyə (ə.) - nəyinsə yüksəlmə, enmə; keyfiyyət və kəmiyyət dərəcəsi.
Səyahət (ə.) - uzaq yerə getmək; səfər etmə.
Sırğa - qadınların qulaqlarına taxdıqları qızıl və ya gümüşdən hazırlanmış bəzək əşyası, tana(Onların üçdüymə, beşdüymə və s. növləri vardır. Bu sırğaların hamısı dairəvi - Günəş şəklində olur. Düymələr isə 1 sm uzunluğunda olub, dairələrin aşağı hissələrindən süa kimi onlara yapışdırılır. "Sırğa" sözündəki "sır" Günəş mənasında

"sarı, sarı", "tana" sözündəki "tan" isə Günəş mənasında "dan" sözü ilə bağlıdır. Bu baxımdan "sır" və "tan" sözləri sinonimik cərgə təşkil edir və Günəş anlayışı ilə əlaqədardır).

Siddiqə//Səddiqə//Sidiqə (ə.) - səmimi, saf, ürəyitəmiz.

Sifayə//Sifayı - bax: Safiyyə, Səfiyyə.

Sifeyrə//Sifeyrəl//Sifera (ə.) - səfirlər, elçilər.

Sima (y.) - şöhrət, şan, şərəfli ad; ə. üz, sifət, çöhrə.

Simariş - bir işin icrasını tapşırma, ismarlama; sifariş.

Simayə - Ay üzülü, Ay sifətli.

Simazər (ə.,f.) – «sima» və «zər» sözlərindən düzəlmiş, «parlaq üzülü, qızıl bənizli» deməkdir.

Simin (f.) - gümüş kimi, gümüş kimi ağ olan.

Simingül (f.) - gümüş kimi ağ və saf gül.

Simnarə (f.,ə.) - gümüş qığılcımı; gümüş hərarəti.

Simnaz (f.) – nazlı gümüşbədənli; ağ bədənli gözəl.

Simtən (f.) - bədəni gümüş kimi ağ; göyçək.

Simuzər//Simzər//Sümüzar (f.) - qızıl-gümüş; çox qiymətli; çox gözəl.

Sitarə (f.) - ulduz.

Siyafər//Siyahbər (f.) - qara burma saç.

Siyafət (f.,ə.) - qarabuğdayı gözəl; şərəf, şan.

Siyatell//Siyahtel - qara saçlı, saçları qara rəngdə olan.

Sofa//Sofiya//Sofya (yun.) - əsli “sopia”dır; müdrik, müdriklik.

Solmaz - solmayan, təravətini saxlayan.

Soltanbəyim//Sultanbəyim - bax: Soltan və Bəyim.

Soltanxanım//Sultanxanım - bax: Soltan və Xanım.

Soltannisə//Sultannisə (ə.) - soltan olan nisə; soltana layiq qız.

Sona - yaşılbaş ördək, çölördəyi; gözəl.

Sonabəyim - bax: Sona və Bəyim.

Sonagül - sona kimi gül; gözəllərin gülü, gözəllər gözəli.

Sonaxanım - bax: Sona və Xanım.

Sonanur (t.,ə.) - sona nuru; sona kimi gözəlin nuru; nurlu gözəl.

Sonası - valideynin sonası; sona kimi gözəl qız.

Sonay - son Ay, axırıncı Ay, sonuncu qız.

Sonayım - son Ayım, axırıncı Ayım; sonuncu qızım.

Sonel - anası Sona, atası Elmirin adlarının ilk hecalarından yaranmışdır.

Songül - son gül, son çiçək; sonuncu qız.

Sonya (r.) - tənbel, əzgin; çox yatan, yatağan.

Sovqat - birinə göndərilən pay; hədiyyə, bəxşiş.
Soylul/Söylü - nəsilli, əsil-nəcabətli.
Suçsuz - günahsız, təqsirsiz.
Sudabə//Südabə (f.) - sədəfotu; ağ və gözəl bədənli qız.
Suğra (ə.) - ən kiçik (qız).
Sufiyyə (ə.) - müqəddəs, zahid; sufi təriqətinə mənsub olan.
Suqiyyə (ə.) - bazar, yarmarka, ticarət mərkəzi.
Sultanbəyim - bax: Sultan və Bəyim.
Sultanxanım - bax: Sultan və Xanım.
Sultaniyyə (ə.) - sultanlara, hökmdarlara məxsus, sultanlar.
Sultannisə - bax: Sultan və Nisə.
Sumax//Sumaq - yarpaqlarından boyaq, dərman və ədviyyat maddələri hazırlanan ağac.
Sumayə (ə.) - su ördəyi; gözəl.
Sural - qırmızı tale; uğurlu tale.
Sura//Surə (ə.) - "Quran"ın bölündüyü 114 fəsildən hər biri.
Surahil//Surahil//Sürahi (ə.) - uzunboğazlı su və ya şərab şüşəsi.
Suray - saçı uzun olan xanım; gözəl Ay.
Surayyal//Surayyal//Surayəl//Sürayəl//Sürayyal//Sürayyal//Surayyal//Sürayyal (ə.) - Ülkər və ya Yeddiqardaş ulduzu.
Suriyəl//Suriyyəl//Süriyə (ə.) - toy münasibətilə yazılmış şeir növü, qəsidə; qırmızılıq; sevinc; şəhərli qadın.
Susən//Süsən (f.) - zanbaq.
Susənbər//Süsənbər (f.) - susən kimi ağ bədənli; ətir saçan.
Suzan//Suzanal//Suzanə (f.) - yandıran, yaxan, odlanan; kədərli, qəmli.
Sübhinaz//Sübhnaç (ə.,f.) - sübh nazı, səhər qəmzəsi, sübh işvəsi.
Sülhnur//Sulhnurə (ə.) - sülhün nuru, sülhün işığı.
Sülük - baldırı koğuş bitkilərin təzə gövdəsi; rəftar.
Sümbül//Sünbül - taxıl (arpa, buğda və s.) bitkilərinin dən topası.
Sünbülə (ə.) - 12 bürcdən birinin adı, Sünbülə bürcü; başaq, sünbül.
Süniyyə (ə.) - iş görənlər, işi icra edənlər; sünnə təriqətinə mənsub olan.
Sürmayə (ə.,f.) - xoşbəxtlik sərmayəsi; səadət kapitalı.
Sürmə - qadınların qaş və gözlərinə çəkdiqləri qara boya.
Sürməli - sürmə çəkilməmiş qaş-göz; sürmə çəkilməmiş göz kimi gözəl.
Sürmənaz (f.) – sürmə nazı, sürmə işvəsi.
Sürmənur (t.,ə.) – sürmənin nuru, işığı; sürməli gözəl qız.
Sürməzər (t.,f.) – parıltılı sürmə, qızılı sürmə; sürməli qız.

Susanna//Susana//Susanə//Süsanə (ib.) - əslı “şosanna” olan “zanbaq” beynəlxalq adlardır.

Süsəngül (f.) - zanbaq gülü, süsən gülü.

Süsənxanım (f.,t.) - Süsən xanım; su zanbağı kimi ağ xanım.

Süsənzər (f.) - zanbağın qızılı; qırmızı zanbaq.

Svet//Sveta//Svetlana (r.) - işıq, işıqlı, parlaq, aydın.

Ə Ş Ə

Şabikə//Şahbikə (f.,t.) - şahın ərə getməmiş qızı, şah qızı.

Şadaləm (f.,ə.) - şən, sevincli dünya, aləmin sevinci.

Şadan (f.) - sevincək, sevincli, məmnun, xoşbəxt olanlar, sevinənlər, şadlananlar.

Şadbahar (f.) - bahar sevinci, şən bahar; sevinc baharı.

Şadbəyim (f.,t.) - bəyim sevinci; şad bəyim; sevinc bəyimi.

Şadgül//Şəngül//Şəngülə (f.) - şən gül, məmnun gül; şad gözəl.

Şadiyə//Şadiyyə (f.) – şadlıq, sevinc; şadlıq, sevinc bəxş edən qız.

Şadlıq - şad olma, fərəhlilik, sevinc, fərəh.

Şafiyə (ə.) - şəfa verən, sağaldan; kafi.

Şahanə (f.) – şaha layiq, şaha münasib; şah qızı kimi gözəl.

Şahbacı//Şabacı - şah bacısı; şaha layiq bacı.

Şahbanu (f.) - şah banusu, şah arvadı (Şahban, Şaban kimi ixtisar forması da vardır).

Şahbəyim//Şabəyim - bax: Şah və Bəyim.

Şahbibi - bax: Şah və Bibi.

Şahbikə (f.,t.) - şah kimi bikə; şaha layiq bikə.

Şahdanə (f.) - böyük inci dənəsi; şaha layiq inci dənəsi.

Şahdostu - şahın dostu; dost şahı; şaha layiq dost.

Şahxanım//Şaxanım - bax: Şah və Xanım.

Şahqız - hörmətli qız, əsas qız, böyük qız.

Şahnabad//Şahnabat//Şahnobat - bax: Şah və Nobat.

Şahnaz//Şəhnaz - zərli ipək parça; mülayim, xoşxasiyyət; "Şur" muğamının bir hissəsinin adı.

Şahnənə//Şanənə - böyük nənə, əsas nənə, şah kimi nənə.

Şahnəvaz (f.) - nəvaziş göstərən şah, əzizləyən şah.

Şahnigar//Şahniyar//Şəhniyar//Şəhnigar (f.) - şah gözəli, şah istəklisi.

Şahnisə - bax: Şah və Nisə.

Şahpəri (f.) - pərilər şahı; ən gözəl qadın; şaha layiq pəri.

Şahrux (f.) - şah üzülü, şah simalı, gözəl üzülü.
Şahsədəf - bax: Şah və Sədəf.
Şahsənəm (f.,ə.) - baş büt, sənəmlərin şahı; ən gözəl.
Şahyəmən (f.,ə.) - Yəmən şahı; xoşbəxt şah; Yəmən şahı kimi qız.
Şahzadə (f.) - şah övladı, hökmdar qızı.
Şahzər (f.) - böyük qızıl, əsas qızıl.
Şaqalat (is.) - “şokalad” sözünün təhrif forması.
Şaqibə (f.) - səbirli, dözümlü qız.
Şalalə//Şalələ (f.) - çayın qayadan tökülən hissəsi.
Şamail//Şamayıl//Şəmail//Şəmayıl (y.) - təbiətlər, xasiyyətlər; əks, surət; görünüş.
Şamama (ə.) - xoşiyli qovun növü.
Şamay//Şamayə (y.) - axşam Ayı, gecə Ayı.
Şamirə//Şəmirə - çox qədim zamanlardan Assuriya, Babil, Urartu və Azərbaycanca dillərdə gəzən məşhur əfsanə qəhrəmanı "Şammuramata" adının sadələşdirilmiş forması.
Şamı - çox şirin, şirəli, ətirli üzüm növü.
Şayəstə (f.) - layiq, yaraşan.
Şaziyə (ə.) - müstəsna, qaydaya uyğun olmayan; istisna olan.
Şənal - şən hal, şad hal.
Şənay//Şənay - şən Ay; parlaq Ay; məmnunedici gözəl qız.
Şenel//Şənel - eli şən olan, şən el.
Şenoll//Şənl - şən olmaq; sevimli ol, məmnun ol.
Şensoy//Şənsöy - şən nəsilli, şad nəsilli.
Şeydabəyim (f.,t.) - vurğun bəyim, eşq dəlisi olan gözəl.
Şeydaxanım (f.,t.) - vurğun xanım, eşq dəlisi olan xanım.
Şəbgülü - sarı, mixəyi rəngli çiçəkləri olan çoxillik bitki; sarı bənövşə.
Şəbnəm (f.) - şəh; gecə nəmi, gecə suyu.
Şəbnur//Şəbnurə (ə.) - gecə işığı, gecə aydınlığı.
Şəfa (ə.) - sağalma, sağlamlıq, xəstəlikdən qurtarma.
Şəfqət (ə.) - əslində “şəfəqqət”dir; acıma, yazığı gəlmə, ürəyi yanma; mehribanlıq, səmimiyyət; şəfqət.
Şəfanaz (ə.,f.) - şəfaverici naz, qəmzə, işvə.
Şəfanur (ə.) - şəfah işıq, şəfaverici nur.
Şəfəq (ə.) - dan; səbh; Günəşin ilk şüaları.
Şəfəqnur (ə.) - şəfəqin nuru, parlaqlığı, işığı.
Şəfqət//Şəfəqqət (ə.) - rəhm, mərhəmət, acıma, yazığı gəlmə; səbh çağ; mehribanlıq.

Şəhidə (ə.) - şəhid olan (Qarabağ müharibəsində atasının həlakından sonra doğulduğu üçün belə adlandırılmışdır).

Şəhla (ə.) - ala, iri, böyük (göz haqqında).

Şəhlabəyim (ə.,t.) - Şəhla bəyim; alagöz xanım olan qız.

Şəhlaxanım (ə.,t.) - Şəhla xanım; alagöz bəyim olan qız.

Şəhrəbanu//Şərəbanu//Şərəbanu//Şərəbanu//Şəhrəban (f.) - şəhər valisinin (hökmdarının) arvadı; şəhərin ən böyük, tanınmış xanımı.

Şəhri - (ə.) aylıq; (f.) şəhərli.

Şəhrigül (f.) - zərif gül, incə çiçək.

Şəhrizad (f.) - şəhər uşağı, şəhərli övladı, şəhərdə doğulmuş qız.

Şəhrizəl//Şəhrüzə (f.) - hər gün şəhərdə gözən kasıb; acgöz qız.

Şəxsiyyə (ə.) - şəxsiyyəti, əxlaqı, mənliyi olan.

Şəkər - qənd, qənd tozu; şirin(qız).

Şəkərnaz - nazı, qəməsi şirin olan, işvəsi ləzzət verən.

Şəmimə (ə.) - yaxşı iyi, qoxusu olan, gözəl qoxulu.

Şəms (ə.) - Günəş.

Şəmsicahan (ə.,f.) - cahanın Günəşi, dünyanın Günəşi.

Şəmsiqəmə (ə.) - Günəş və Ay sözlərindən yaranmışdır.

Şəmsinur (ə.) - Günəşin nuru, Günəşin işığı.

Şənaləm (f.,ə.) - aləmin sevinci, sevimli, şad dünya.

Şənbahar//Şənyaz - bahar sevinci; sevinc gətirən bahar.

Şəndə (f.) - sevincli, məmnun, həyatından, yaşayışından razı olan, gülər üzlü, xoşbəxt.

Şəngül//Şəngülə – «şən» və «gül» sözlərindən düzəlmiş, «gül sevincli, şad olan çiçək, sevinən çiçək» deməkdir.

Şənlik - şadlıq, sevinc, fərəh; təntənə, şadyanalığ.

Şənnaz (f.) - şadlıqla nazlanan, şənlənərək naz edən.

Şəntürk (f.,t.) - şən olan türk, şənlənən türk.

Şərəfət (ə.) - etibar, heysiyyət; şərəf, şöhrət.

Şərəf (ə.) - namus, qeyrət, heysiyyət, iftixar.

Şərəfbəyim - bax: Şərəf və Bəyim.

Şərəfə (ə.) - minarənin azan verilən yeri.

Şərəfgül - bax: Şərəf və Gül.

Şərəfxanım - bax: Şərəf və Xanım.

Şərəfqədəm (ə.) - qədəmləri uğurlu olan, gəlişi şərəfli olan.

Şərəfnaz (ə.,f.) - yaxşı naz eləməyi bacaran, gəlişi şərəfli olan.

Şərəfnisə (ə.) - qız(lar)ın şərəfi, qadın(lar)ın iftixarı.

Şərqi (ə.) - Şərqi aid olan, Şərqi məxsus olan; nəğmə, mahnı.

Şərqinaz (ə.) - Şərqə məxsus naz; nəğməli naz.
Şərqiyyə (ə.) - şərqli qız; Şərqə məxsus qız; nəğmələr, türkülər.
Şərmün//Şərmində (f.) - utanan, utancaq; çəkingən, çəkinən.
Şikayət (ə.) - öz halından ah-zar etmə, şikayətlənmə.
Şikəstə (f.) - segah məqamında zərbli muğam.
Şimay//Şimayə - çox işıqlı Ay, parlaq Ay.
Şirin (f.) - şəkər və ya bal dadı verən; xoşagələ, ürəyəyatan.
Şirinbacı - bax: Şirin və Bacı.
Şirinbəyim - bax: Şirin və Bəyim.
Şiringül - bax: Şirin və Gül.
Şirinxanım - bax: Şirin və Xanım.
Şirinnaz (f.) - işvəsi, nazı xoşa gələ.

Şirmahı (f.) - aslanın Ayı, şirin Ayı.
Şirmayəl//Şirmayı (f.) - fil sümüyündən hazırlanmış sədəf; parlaq, ağappaq.
Şirnaz (f.) - aslan; şir nazı; qəhrəmana layiq qız.
Şirvangül (t.,f.) - Şirvan gülü, çiçəyi.
Şöhləl//Şölä (ə.) - tonqaldan qalxan alov, parıltı, işıltı, şəfəq.
Şövkət (ə.) - əzəmət, qüdrət, cah-cələl; şöhrət.
Şövqinar (ə.) - arzu edənin odu, istəyənin hərarəti; şövqə gələnin istiliyi.
Şövqinaz (ə.) - arzu edənin odu, istəyənin hərarəti; şövqə gələnin istiliyi.
Şövqinur (ə.) - arzu edənin işığı, istəyənin parıltısı.
Şövqiyyə (ə.) - şövqlü, arzu edən, arzu edilən, istəyən.
Şövqizər (ə.,f.) - arzu edənin zəri, istəyənin daş-qaşı.
Şukufəl//Şükufə (f.) - gül-çiçək; açılmış gül.
Şumşad//Şümşad (f.) - çox möhkəm oduncaqlı həmişəyaşıl ağac; uca və gözəl bədənli.
Şura (ə.) - hər hansı məsələnin müzakirəsi; məsləhətləşmə; müşavirə, məclis, sovet, məşvərət.
Şuridə (f.) - üsyankar; qarışıq; şair; məftun.
Şuşa – Azərbaycanın Şuşa şəhərinin adıdır.
Şuşaxanım//Şüşəxanım - Şuşa xanım, şuşalı xanım.
Şükühə (f.) - böyüklük, ucalıq; əzəmət, cələl, şan-şərəf.
Şüşə - bax: Ayna; şəffaf, saf, təmiz.

- Tacılı//Tach** (f., t.) – taca malik olan; hökmdarlığa layiq qız.
- Tachanu** (f.) - tac sahibi olan xanım; hökmdar; taclı xanım.
- Tachəyim//Tacbəyim** (f.,t.) - bəyimlərin tacı; gözəllərin gözəli.
- Tacbiyə//Tacbiyə** - hökmdarların tacı olan biyə; qızların tacı.
- Tacgül** (f.) - taxt-tacın gülü; hökmdarın gülü, çiçəyi.
- Tacxanım//Tacıxanım** - hökmdarların tacı olan xanım; xanımların tacı.
- Tacı//Taci** (f.) - hökmdarların baş tacı; ailənin tacı; əziz, sevimli.
- Taciman** (f.,ə.) - tacdar, padşah, tac sahibi.
- Tacnisə//Tacnisə** (f.,ə.) - qadın hökmdarların tacı; qadınların sevimlisi.
- Tacıyə//Tacıyə** (f.,ə.) - taclı qadın, taca aid; taca məxsus olan.
- Tafta** (f.) - sıx toxunmuş ipək və pambıq parça.
- Taha** (ə.) - Məhəmməd peyğəmbərin epitetlərindən biri.
- Tahiyyə** (ə.) - aşıpaz; salamlama; xeyir-dua vermə.
- Tahimə** (ə.) - anlama, anlayış; ağıl, zəka.
- Taliyə** (ə.) - qabaqcıl dəstə, avanqard dəstə.
- Tamam** (ə.) - sona çatma, bitmə, yekunlaşdırma (qız bəsidir).
- Tamamgül** - bax: Tamam və Gül.
- Tamaxanım** (ə.,t.) - həqiqi xanım, əsil xanım.
- Tamamnaz** (ə.,f.) - yaxşı naz, naz etməyi bacaran.
- Tamamnur** (ə.) - çox parıltı, nurlu olan.
- Tamamzər** (ə.,f.) - tamamilə qızıl kimi olan.
- Tamara** (y.) - Finikiya palması; ucaboylu gözəl qız.
- Tamaşa** - görməli, baxmalı; seyr etmə.
- Tamay//Tamayə** - bütün Ay, Ayn yuvarlaq halı; tam Ay.
- Tamilla//Tamella//Tameyla//Tamilə//Təmilə** (r.) - qədim slavyanca “tomiti” (incitmək, əziyyət vermək, üzmək; parçalamaq, dağıtmaq; usandırmaq) sözüdür. Ruslarda “Tomila”, “Tamila” formasında işlənir. Ərəbcə “təmil” (əməl etmə, ümid verən; əyilmiş, meyl etmiş) sözüdür və tamil xalqının adından olduğunu da ehtimal edirlər.
- Tanay//Tanayə** - fəcr vaxtının ayı; balaca qızartı.
- Tangül//Tangülü** - səhər vaxtı açılan gül; səhər gülü.
- Tanqız** - dan və şəfəqlə əlaqədar olan; dan yeri qədər gözəl.
- Tansel//Tanseli** - şəfəqlə, dan ilə əlaqəli olan; qeyri-adi gözəl.
- Tansu** - qeyri-adi, çox qəribə; son dərəcə gözəl; şəfəq suyu.

Tansulu - dan suyu olan; səhər çeşməsi və ya şəfəqləritək gözəl.
Tanyell//Tanyeli - səhər küləyi, dan vaxtının mehi, nəsim.
Tanyer//Tanyeri - dan işığın göründüyü yer; üfüy.
Taran - dar an, dar macal, cüzi vaxt.
Taray - yeni bülövlənən Ay, yeni pardaqlanan Ay.
Tatyana (yun.) - düzəldən, təsis edən; müəyyənləşdirmək.
Tavad//Tavat (g.) - mülkədar, torpaq sahibi; gürcü knyazı.
Tavus//Tovuz//Tauzə//Tavuz//Tavuzə - Adın mənşəyini bəziləri hindcə, bəziləri də latınca hesab edir. Ərəbcəsi “tavus”dur: uzun və rəngarəng tükləri olan quş; bəzənmiş qız; əbədilik, ölməzlik, padşahlıq rəmzi kimi tətbiqi sənətdə işlənir.
Taybə//Tayibə (ə.) - təbib, həkim.
Taybəs - daha bəsdir, daha qız olmasın, daha qız kifayətdir.
Telbəyim – gözəl saçlı xanım; uzun hörüklü qız.
Telcan - teli can alan, saçı cana dəyən.
Telqələm – qələmlə çəkilməmiş kimi saçları olan; saçlı gözəl; ticarətlə məşğul olan; zəngin, dövlətli.
Telqız – telli qız; gözəl saçları olan qız.
Tellar - telləri olan, saçı olan.
Telli - teli olan, saçı olan, hörüyü olan; uzunsaçlı.
Tellibacı - saçları olan bacı; bax: Telli və Bacı.
Tellibəyim - bax: Telli və Bəyim.
Tellibikə - bax: Telli və Bikə.
Tellixanım//Telxanım - bax: Telli və Xanım.
Tellinaz//Telnaz (t.,f.) - teli naz edən, hörüyü naz edən; işvəli, telli dilbər.
Tellizər (t.,ə.) - incə, zərif tel, saç; ahu-nalə edən saç.
Tellizər - teli qızıl kimi olan, sarısaç.
Telşan//Telşanə (t.,f.) - əzəmətli, şöhrətli, tanınmış saç.
Telşən – «tel» və «şən» sözlərindən düzəlmiş, «saçları sıx, qalın olan qız» deməkdir.
Tereza (yun.) - mühafizə, müdafiə; çalışmaq, ovlamaq.
Tezcan - səbirsiz, hövsələsiz, kəmhövsələ.
Tezqayıt - dərhal qayıt, tez gəl.
Təbabə (ə.) - “təbabət” sözünün qısaldılmış forması; təbiblik.
Təbərrik//Tabərrik//Tabərik (ə.) - uğur gətirən torpaq, su; müqəddəs adamların geyimlərinin kiçik parçası; aztapılan hər şey.
Təbəssüm (ə.) - gülümsəmə.

Təbiət (ə.) - Yerdə təbii şəraitin (Yerin səthi, bitki aləmi, iqlim və s.) məcmusu; üzvi və qeyri - üzvi aləm, Yerdə insan fəaliyyəti ilə yaradılmamış hər şey.

Təcridə (ə.) - ayırma, təkləmə.

Təcürübə (ə.) - sınaq, sınaq, yoxlama.

Təkay - bircə Ay, yeganə Ay; Aya bərabər gözəl qız.

Təkcəgül – gözəllikdə, təravətdə tək olan çiçək.

Təkcənaz – bircə nazlı, işvəli gözəl qız.

Təkcənur – tək bircə işıq verən, nurlandıran; misilsiz gözəl.

Təkcəyar (t., f.) – «təkcə» və «yar» sözlərindən yaranmış, «bircə istəkli, yeganə sevilən» deməkdir.

Təknaz (t.,f.) – tayı-bərabəri olmayan nazlı gözəl.

Təknur // Təknurə (t., ə.) – tayı-bərabəri olmayan; misilsiz gözəl, nur saçan gözəl; işıq saçan tək qız.

Təkszər (t., f.) – bənzərsiz qızıl; tayı-bərabəri olmayan, qiymətli zər.

Təliə (ə.) – qabaqcıl, öndə gedən, avanqard dəstə, kəşfiyyatçı dəstəsi.

Təkgül - bircə gül, yeganə gül, çiçək; tayı-bərabəri olmayan gözəl.

Təncay - Aya bərabər, Ay ilə eyni olan; Ay bədənli.

Tənhə (f.) - tək, yalnız, yalqız; köməksiz qız.

Tənzifə (ə.) – təmiz, pak, suya çəkilməmiş; nazik cunayı, tül rübənd, qat-qat örtük.

Təranə (f.) - nəğmə, mahnı, şərqi, melodiya.

Təravət (ə.) - gözəllik, qəşənglik, gənclik.

Tərbiyə (ə.) - insanın ümumi inkişaf, sisteməlik təhsil və tərbiyə nəticəsində biliyə, mədəni vərdişlərə və s.-yə yiyələnməsi; gözəl əxlaq.

Tərgül - təzə gül, yeni gul, tər gül.

Tərxun//Tərxunə - yeyilən ətirli göyərti.

Tərlələ (f.) - təzə lələ, tər lələ; tər lələ kimi gözəl qız.

Tərminə (f.) - təzə mina, tər büllur.

Tərnaz (t., f.) – təzə naz, təzə işvə; yeniyetmə qız.

Tərnisə - təzə - tər qız, gözəl və təravətli qız.

Tərnur//Tərnurə (t., ə.) – təzə nur, təzə işıq, təzə doğulmuş Ay.

Tərsanə (ə.) – arsenal, zavod, fabriq, sənaye binası, istehsal evi.

Təskirə//Təzkirə (ə.) - hədiyyə, yadigar, abidə; qeyd, yaddaş, xatirə.

Təsminə//Təsmiyə (ə.) - qiymətləndirmə; kökəltmək.

Təsvirə (ə.) – şəkil, rəsm, surət.

Təzəgül (f.) - tər çiçək, yeni gül, tər gül.

Təzənar (f.) – təzə nar, təzə meyvə; yeniyetmə qız.

Təzənur (f., ə.) – yeni işıq, yeni nur, yeni şəfəq.
Tiflisxanım - Tiflis xanım; tiflisli xanım; çeşmə kimi qaynar xanım.
Tıla (ə.) – qızıl, qızıl suyu.
Tilaxanım (ə., t.) - qızıl, qızıl suyu olan xanım; qızıl suyu kimi gözəl.
Tinatı//Tinatin//Tinətin (ə.) - sənin mayan, sənin zətin, sənin kökün.
Tinə (ə.) – maya, əsil, zat.
Tinəxanım (ə., t.) – əsli, nəsləli olan, zəti məlum olan hökmdar qadın.
Tinənur (ə.) – mayası nurdan, işıqdan olan; kökü işıqla bağlı olan.
Tinəzər (ə., f.) – mayası qızıldan olan; qızıl təbiətli, qızıl xüsusiyyətli.
Tomiris//Tomris//Tumruz - həyat verən, nəsil artıran, bərəkət gətirən; dəmir kimi möhkəm.
Torağay - çəmənliklərdə yaşayan və oxuyan gözəl quş.
Torksin//Torqsin - XX əsrin 30-cu illərində ipək parça adı olmuşdur (Bakıda qızıl dükanlarından birinin adı).
Toyxanım - dəbdəbəli xanım, təntənəli qadın.
Töhfə (ə.) - bəxşiş, sovgat, hədiyyə, pay.
Törə - balacaboy; törəmək; qədim türklərdə titullar (bax: Tarxan).
Tövsiyə (ə.) - bir işi necə etmək haqqında təklif, məsləhət, tapşırıq.
Tubal//Tubi//Tubu (ə.) - Cənnətdə bitən gözəl, hündür bir ağac; boy-buxunlu.
Tubabəyim//Tubibəyim//Tububəyim - Cənnət ağacı kimi yaraşlıq, boylu-buxunlu gözəl bəyim.
Tubaxanım//Tubixanım//Tubuxanım - Cənnət ağacı kimi yaraşlıq, boylu-buxunlu xanım.
Tubanisə//Tubinisə//Tubunisə - Cənnət ağacı kimi yaraşlıq, boylu-buxunlu nisə.
Tubuzar//Tubuzər - Tuba ağaclarından ibarət qızıl bağ; qeyri-adi gözəl qız; qızıl tuba ağacı.
Tuğra - damğa, dövlət nişanı; şahın adını bildirən monoqram.
Tunay//Tünay//Tunayə//Tünayə - gecə görünən Ay; Ay kimi gözəl qız.
Tuncay//Tüncay - işıqlı Ay; bürünc Ay; Ay kimi gözəl qız.
Tura//Turə - hökmdar; şahzadə; seyidlərə verilən titullar; başlanğıc, adət.
Turac - xallı və gül rəngli, kəkilli quş; bəzənmiş işvəli gözəl.
Turangül - Turan gülü; Turan gözəli.
Turçin - Həqiqət yaşasın! Yaşasın həqiqət!
Turiyyə (ə.) - dağlar, dağlıq.
Turqiyyə (ə.) - dairəvi, mirvari şəkilli.

Turunc//Türünc (f.) - qabığı girintili-çixıntılı, naringidən iri turşməzə subtropik meyvə.

Tutay//Tutayı - 1. “tutu” (quş) adının dəyişdirilmiş forması; 2. böyük bacı və bibi mənasındadır.

Tutü//Tutu - insan danışığını təqlid edə bilən quş; şirindil.

Tutibəyim//Tutubəyim - bax: Tutu və Bəyim.

Tutibikə//Tutubikə - bax: Tutu və Bikə.

Tutixanım//Tutuxanım//Tutxanım - bax: Tutu və Xanım.

Tutixatın//Tutuxatın - bax: Tutu və Xatın.

Tutinisə//Tutunisə - bax: Tutu və Nisə.

Tutunur (t.,ə.) - odlu, atəşli, hünərli tutuquşu.

Tutunar (t.,ə.) - nurlu tutuquşu; tutuquşunun nuru.

Tutuzər (t.,f.) - qızıl tutuquşu; qızıl kimi tutuquşu.

Tükən - qurtar, sona çat; daha qız olmasın.

Tükənnaz (t., f.) – naz bitsin, tükənsin; daha qız doğulmasın.

Tükənzər (t., f.) – qızıl bitsin, tükənsin; daha qız doğulmasın.

Tükəz - “Tükəzban” (bax) adının ixtisar variantı; t.bitməyən, tükən-məyən, sonsuz..

Tükəzban//Tükəzbanu (ə.) - “Quran”ın “Əlrəhman” surəsindəki “tükəz-ziban” sözündən yaranmış bir addır. Əslində “təkəzəb” felindəndir və “Onlar təkzib edirlər, uydururlar” deməkdir.

Tükəznar (t., f.) – bitməyən, tükən-məyən od; sonsüz gözəl.

Tükəznur (t., ə.) – bitməyən, tükən-məyən işıq, nur; hədsiz gözəl.

Tülay//Tülayə - Ayın tül pərdəsi; zərif, incə, gözəl qız.

Tünal - gecəyə aid, qaranlığa məxsus.

Tünay//Tünayə – «tün» və «Ay» sözlərindən düzəlmiş, «gecə görünən Ay» deməkdir.

Tünzalə (ə.) - güzəştə getmə, bağışlama.

Türbə//Türbət (ə.) - müqəddəs və ya böyük şəxslərin məzarı üstündə tikilən məqbərə, mavzoley.

Türfə (ə.) - zərif, incə, füsunkar, qəşəng.

Türfəxanım (ə.,t.) - tapılmayan xanım, nadir xanım.

Türkan//Türkanə//Türkana (ə.) - türklər, türklərin vətəni.

Türkanxatın//Türkanxatın - türklərin qadını, türklərin xatunu.

Türkay //Türkayə – türk Ayı; türk gözəli; Ay kimi türk qızı.

Türkünaz - türkün nazı; nazlı türk qızı.

Türnanə – «tür(lü)» və «nanə» sözlərindən düzəlmiş, «gözəl, ləziz nanə»; məcazi mənada «gözəl qız» deməkdir.

Ucazər (t., f.) – ən yüksək, ali, ülvi, qiymətli zər; qeyri-adi, qızıl kimi qız.

Uğurbəyim - uğurlu bəyim, uğur gətirən bəyim; xoşbəxt qız.

Uğurgül - uğurlu gül, uğur gətirən gül; xoşbəxt gül-qız.

Uğurxanım - uğurlu xanım, uğur gətirən xanım; xoşbəxt xanım.

Uğurnaz - uğurlu, faydalı naz; fərəh, sevinc bəxş edən gözəl.

Uğurnisə - uğur, fayda gətirən qız; uğurlu gündə doğulan qız.

Uğurzər (t.,f.) – xoşbəxtlik Günəşi, səadət şəfəqi kimi gözəl qız.

Ulduz//Ulduzal//Ulduzə - gecələr göydə parıldayan göy cismi.

Ulduzbəyim//Ulduzxanım - ulduz kimi parlaq, gözəl qız.

Uludə – çox böyük, ən böyük, hörmətli, ağbirçək qadın.

Umay//Umayə - İlahə, tanrı; Hüma quşu; istək, dilək; bax: Humay.

Umayra - “Umay” və “Günəş” Allahı “Ra” teonimlərindən yaranmışdır.

Umbacı//Umbəyim//Umbikə - bacının, bəyimin, bikənin anası (“umm, ümm” ərəbcə “ana” deməkdir).

Umcahan//Ümcahan (ə.) - dünyanın anası, cahanın anası.

Umgülsüm//Ümgülsüm//Ümmüğülsüm (ə.) - əslində “Ummulgül-süm”dür və “Gülsümün anası” mənasındadır.

Umxanım//Umuxanım//Ümxaanım//Ümbülxaanım - xanımın anası; xan arvadının anası; Anaxanım.

Umxatın//Umxatun//Ümxaatın//Ümxaatun (ə.,t.) - hökmdar arvadının, xatınının anası.

Umleyla//Ümleyla (ə.) - Leylanın anası.

Ummi//Ümmi (ə.) - ana (Bir çox mürəkkəb antroponimlərin yaranmasında iştirak edir).

Umnisə//Ümnisə//Ümbülnisə (ə.) - Nisənin anası.

Uriyə//Uriyyə (ə.) - Allahın nuru, Tanrının işığı.

Urqiyyə//Urqiyyə - bax: Ruqiyyə.

Urvat - hörmət, izzət, ehtiram, sayğı (ə.akasiya).

Urzanə (ə.) - müsəlman pəhrizi.

Urzuvar (f.) – uruz və yar sözlərindən düzəlmiş, «istəkli dost, arzu-olunan yoldaş» deməkdir.

Usandıq - təngə gəldik, bezdik, yorulduq, zara gəldik, cana doyduq.

Utariit//Utariit//Ütarid//Utariid//Ütaridə//Ütarita (ə.) - gün çıxanadək görünən ulduz, Merkuri planeti.

Uyqunə – yuxu, rəya, xəyal; yuxu kimi xəyali gözəl.

Ə Ü Ə

Üfiqbəyim//Üfüqbəyim (ə.,t.) - Göy qübbəsi kimi təmiz və saf bəyim.

Üfiqxanım//Üfüqxanım (ə.,t.) - Göy qübbəsi kimi təmiz və gözəl xanım.

Üfüqnur (ə.) - üfünün nuru, işığı; ənginliyin aydınlığı.

Üqba (ə.) - nəsil; gələcək.

Ülfətəyim - bax: Ülfət və bəyim.

Ülfətəxanım - bax: Ülfət və xanım.

Ülgən - altaylarda Tanrı adı; böyük, ulu; güclü, qüvvətli; sağlam.

Ülgər//Ülkər - Yeddiqardaş ulduz topası. Bax: Sürəyya, Pərvin.

Ülgəz - bax: Gülgəz.

Ülvira (ə., is.) - ülvyyətin (ali, ucanın) hamisi; İlahinin himayə etdiyi.

Ülvyyəət (ə.) - alilik, ucalıq, ülvilik, müqəddəslik.

Ülya (ə.) - əla, çox gözəl, qiymətli; ən uca.

Ümbanu (ə.,f.) - xanımın anası; banu anası.

Ümbül - "ümmül" sözünün təhrif edilmiş forması (bax: Umcahan).

Ümbülbanu//Ümmülbanu//Ümbülbəni (ə.,f.) - banunun anası.

Ümeyla (ə.) - kiçik kölə, balaca qul.

Ümiyyə (ə.) - analıq; ögey ana; doğma olmayan ana.

Ünay//Ünayə - Ayın səsi; gözəlin sədası, sorağı.

Ürfünaz (ə.,f.) - yaxşılığın nazı, qayda-qanunun nazı.

Üzarə (ə.) - yanaq, üz.

Üzra//Üzrə//Üzril//Üzrayə//Üzriyyə (ə.) - bakirə, məsum, ərə getməmiş qız.

Üzrabəyim//Üzraxanım//Üzrəbəyim//Üzrəxanım - bakirə, məsum, ərə getməyən bəyim və ya xanım.

Üzraxatın//Üzrənisi - üzra kimi gözəl xatın və ya nisə.

Üzza (ə.) - Qüreyşi büt-pərəstlərinin sitayiş etdikləri bütlərdən biri.

Üzzabəyim//Üzzaxanım//Üzzəbəyim//Üzzəxanım - Üzra kimi gözəl bəyim və ya xanım.

Ə V Ə

Vaqiyə (ə.) - hadisə, əhvalat, macərə; yuxu, rəya.

Valanaz - yaxşı naz etməyi bacaran (Dialektlərdə “vala” sözünün “yumşaq”, “mülayim” kimi mənaları da vardır).

Venera (l.) - Roma mifologiyasında məhəbbət və gözəllik ilahəsi.

Vəcahət (ə.) - gözəllik, gözəl üz; şan, şöhrət, şərəf.
Vəcibə (ə.) - vəzifə, borc.
Vəcihə (ə.) - gözəl, qəşəng, ürəyoyatan, lətif.
Vəcihi (ə.) - əsil, əsilzadə; şərəflə, şanla bağlı olan.
Vəciyyə (ə.) - hörmətli, layiqli; gözəl, qəşəng, hökmdar.
Vəfa (ə.) - vəfalı olma, sədaqət, etibar.
Vəfagül (ə.,f.) - sədaqətlik gülü, vəfa gülü.
Vərda (ə.) – qızılgül.
Vəsadət (ə.) - araya girmə; vasitəçilik; havadar çıxma.
Vəsaməl//Vəsamət (ə.) - gözəllik, göyçəklik, qəşənglik.
Vəsfi (ə.) - tərif etməyə aid, vəsfə məxsus.
Vəsfiyyə//Vəsviyyə (ə.) - tərifə layiq, vəsf edilməli.
Vəsxanım (ə.,t.) - vüsətli xanım, tərifə layiq xanım.
Vəslicahan (ə.,f.) - dünyaya qovuşma; cahana birləşmə.
Vəsməl//Vəsmiyyə (ə.) - saç və qaşa çəkilən qara rəng, boya, basma.
Vəsməgül (ə.,f.) - gül boyası, gül rəngi; vəsmə gülü.
Vəsmicahan (ə.,f.) - dünyanın rəngi, aləmin boyası.
Vətəngül - doğma yurdun, ölkənin çiçəyi, gülü.
Vəzifə (ə.) - iş, xidmət, məmuriyyət.
Vəzöhəl//Vəzuhəl//Vəzzuhəl//Vəzduhə (ə.) - açıq, aşkar; aydınlıq, aşkarlıq.
Visulət//Vüsələt//Vüslət (ə.) - arzuya yetişmə, istəyə çatma; nail olma.

Ə Y Ə

Yağmurça - balaca ceyran; balaca xallı maral.
Yaxşı - müsbət keyfiyyətləri üstün olan; sevincli, mehriban.
Yaxşıbəyim - bax: Yaxşı və Bəyim.
Yaxşıçiçək//Yaxşıgül - yaxşı çiçək, yaxşı gül, gözəl gül-çiçək.
Yaxşıxanım - bax: Yaxşı və Xanım.
Yaxşıqız – yaxşı, xoşagələn qız.
Yaxşinisə (t.,ə.) - xoşagələn qız, bəyənilən qız.
Yaqut (ə.) - qırmızı rəngli qiymətli parlaq daş.
Yanargül - yanan gül, alovlanan gül; qırmızı gül.
Yarışıq - bəzək, ziynət; qəşənglik, gözəllik.
Yarpaq - ağac, kol, başqa bitkilərin yaşıl hissələri; vərəq, səhifə.
Yarıpız - su kənarlarında bitən çöl nanəsi.
Yasəmən (f.) - müxtəlif rəngli salxımvarı çiçəklər açan kol.
Yaşılxanım - təzə, yeni xanım, cavan xanım.

Yavrum//Yavruma - mənim cocuğum, mənim balam, mənim kövrəm.

Yaygül//Yaygülü - yay gülü, yayda açılmış gül.

Yayla - yayda sərin və səfəli yerdə istirahət etmək; saf, ürəyitəmiz.

Yaynaz (t.,f.) - yay nazı, yay işvəsi; nazlı, işvəli yay.

Yazbahar (t.,f.) - eyni mənalı “yaz” və “bahar” sözlərindən düzəlmişdir.

Yazbəhər – yaz meyvəsi, baharın barı, nəticəsi.

Yazbikə - yaz bikəsi, bahar gözəli, qızı.

Yazçiçək//Yazgül//Yazdagül//Yazgülü - bahar çiçəyi, yaz gülü, yazda açan gül.

Yaznurə (t.,ə.) - yaz nuru, yaz işığı; nurlu, işıqlı yaz kimi qız.

Yeganə (f.) - tək bir, bircə, vahid.

Yəkəyəyim (f.,t.) - bir bəyim, yeganə bəyim.

Yəkəxanım - böyük xanım, bədəni iri olan xanım.

Yəkparə (f.) - bütün, bütöv, tam, bir parça; vahid parçalanmaz.

Yeksanə (f.) - bir xalis qız, bir təmiz gözəl.

Yeksaral//Yeksarə (f.,t.) - yeganə bikə, nəsil anası.

Yekta (f.) - tək, təkçə, yalnız, yeganə; tayı olmayan, bənzərsiz.

Yektara (f.) - yeganə xanım, yeganə qız.

Yelanə//Yelena (q. yəh.) - işıqlı; seçilmiş; mehriban.

Yelda (f.) - dekabrın 21-nə təsadüf eləyən ən uzun gecə hesab edilən yelda gecəsi ilə əlaqədardır.

Yengə - gəlini ər evinə aparən, ona rəhbərlik edən qadın; bacı.

Yenigül - təzə açılmış gül, tərəvətli gül.

Yenilə - təzələ, təzəsi ilə əvəz et.

Yetər//Yetarə - bəs olar, kifayət edər; daha qız lazım deyil.

Yəğmanaz - naz ilə talayan, naz ilə qarət edən.

Yəmən (ə.) - sağ tərəf (Yəmən adındandır).

Yəməngül - Yəmən gülü, Yəmən çiçəyi.

Yıldız//Yıldızal//Yulduz//Yulduza - bax: Ulduz//Ulduza.

Yüsrə//Yüsrə (ə.) - rahatlıq; dövlət, sərvət.

Yüsrəbanu//Yüsrəbanu (ə.,t.) – rahatlıq tapan banu; dövlətli, sərvətli banu.

Yüsrəbəyim//Yüsrəbəyim (ə.,t.) - rahatlıq tapan bəyim; dövlətli, sərvətli bəyim.

Yüsrəxanım//Yüsrəxanım (ə.,t.) - rahatlıq tapan xanım; var-dövlətli xanım.

Yüsraxatun//Yüsrəxatun (ə.,t.) - rahatlıq tapan xatun; varlı, dövlətli xatun.

Yüsrənisə//Yüsrənisə (ə.,t.) - rahatlıq tapan nisə; varlı, dövlətli nisə.

Ə Z Ə

Zabitə//Zabuta (ə.) - özünə hörmət qazandıran, nüfuz; nizam, qayda; ciddiyyət.

Zalxal//Zalxay//Zalikal//Zəlihal//Zəlihə (ə.) - “Züleyxa” (bax) adının təhrif olunmuş variantı.

Zaliyə (ə.) - ağ saçlı qız.

Zamangül - zamanın gülü, zamanın, dövrün arzuladığı gül.

Zanbaq//Zambaq (ə.) - əsasən ağ rəngli soğanaqlı çiçək.

Zara//Zaray//Zarayəl//Zəray//Zərayə - Ay işığı, Ay şüası; çox parlaq.

Zarabəyim - Ay işığı kimi bəyim; çox parlaq və gözəl qız.

Zaraxanım - Ay işığı kimi xanım; çox parlaq və gözəl qız.

Zaranisə - Ay işığı kimi nisə; çox parlaq və gözəl qız.

Zaviyə (ə.) - guşə, bucaq; təkyə, hücrə; otaq, ev sakitliyi.

Zemfiral//Zenfira (əslə yun. sapperos) - sapfir (qiymətli daşlardan biri - göy yaqut).

Zeybə//Zeyvəl//Zaviyə (ə.) - bəzək, zinət, süs; hücrə, ibadətqah, künc.

Zeybəxanım//Zeyvəxanım (ə.,t.) - Zeybə xanım; bəzəkli xanım.

Zeynəb (ə.) - kök, dolğun (əslində "atanın bəzəyi").

Zəbər (ə.) - bax: Zəbərəcəd; qızılaçalar, yaşılımtıl qiymətli daşın adındandır.

Zəbərəcəd (ə.) - zümrüdə bənzər yaşılımtıl rəngli qiymətli bir daş.

Zəbibə (ə.) - şirin; xurma; kişmiş üzüm; gözəl.

Zəbidə (ə.) - əsl, mahiyyət; sayılan; alışqan.

Zəbihə (ə.) - qurban kəsilmiş və ya kəsiləcək heyvan.

Zəbirəl//Zəburə (ə.) - dini əsətirə görə, Allah tərəfindən Davud peyğəmbərə göndərilən "Zəbur" adlı dini kitabın adındandır.

Zəhral//Zəhrəl//Zəhrə (ə.) - parlaq, işıqlı; gözəl (Venera planetinin ərəbcə adı); Karvanqıran; eşq ilahəsi.

Zəhrəbanul//Zəhrəbanul//Zəhrəbanu - Zəhrə ulduzu kimi parlaq banu; gözəl qız.

Zəhrəbəyim//Zəhrəbəyim//Zəhrəbəyim - Zəhrə - Venera ulduzu kimi parlaq bəyim; gözəl qız.

Zəhraxanım//Zəhrəxanım//Zöhrəxanım - Zöhrə ulduzu kimi parlaq xanım; gözəl qız.

Zəhrənislə//Zəhrənislə//Zöhrənislə - Zöhrə ulduzu kimi parlaq nisə; gözəl qız.

Zəlifə (ə.) - qıvrım saçlı, saçı qıvrım olan.

Zəlimə (ə.) - zülm olunan, zülm çəkən.

Zəmanət (ə.) - zaminlik, zamin olma.

Zəmilə (ə.) - yoldaş; məsləkdaş, rəfiqə.

Zəmirə (ə.) - bir şeyin iç üzü, daxili məna.

Zəni (f.) - qadına aid, arvada məxsus olan.

Zənubər - “Sənubər” (bax) adının dəyişdirilmiş forması.

Zənuvər//Zənuvər//Zənuvər (ə.) - “Zənnur” sözündəndir və işıqlı, parlaq deməkdir.

Zəraləm (t.,ə.) - dünyanın qızılı, cahanın zəri; Günəş.

Zəranur - qızılın nuru; Günəşin şüası-nuru.

Zəravşə - “Zərəfşan” adının dəyişdirilmiş forması.

Zəray//Zərayə (f.,ə.) - qızıl, parlaq Ay; qızıl ayə.

Zərbacı - zər kimi gözəl, qızılla bəzənmiş.

Zərbaf (f.,t.) – «zər» (qızıl) və «baf» (bafta-ipək parça sözünün qısaldılmış forması) sözlərindən düzəlmiş, «qızılı və gümüşü saplardan toxunmuş yüksək keyfiyyətli, qiymətli ipək parça; qiymətli gözəl» deməkdir.

Zərbəyim (f.,t.) - qızıla bənzər, qızıl kimi xanım; qəşəng, gözəl.

Zərbuta (f.) - zər butası, qızıl qönçəsi.

Zərcamal (t., f.) - qızıl üzlü gözəl, qızıl çöhrəli qız.

Zərçiçək - qızıllı çiçək, zərli çiçək; sarı çiçək; qızılgül.

Zərdənə - zər dənəsi kimi qız; qeyri-adi gözəl qız.

Zərəfşan (t.,f.) - zər saçan, qızıl səpən; Günəş şüası paylayan.

Zərəndam (t., f.) - bədəni qızıldan olan, gözəl bədənli.

Zərəngiz (t.,f.) - zəri olan, qızıl qarışdırılmış; Günəş işığı olan.

Zərəngül//Zəringül//Zəringül (t., f.) - qızıl kimi gül, zərdənə olan çiçək; sarı çiçək.

Zərgül - qızıl dənəsi, zər giləsi; Günəş şüası.

Zərgül - qızılgül, qırmızı gül; Günəşi olan gül.

Zərxanım - qızıl kimi xanım; misilsiz xanım.

Zərxara (t., f.) - zərli ipəkdən toxunmuş parça, parıldayan ipək parça.

Zərxatın//Zərxatın - qızıl kimi qadın, gözəl, göyçək.

Zəri - qızıla aid olan, zərə məxsus olan; Günəşə mənsub olan.

Zəridə (f.,ə.) - qızılı, zərli; gözəl qız.
Zərif//Zərifə//Zarif//Zarifə (ə.) - incə, nazik; lətafətli, ürəyəyatımlı.
Zərin//Zərinə//Zərrin//Zərrinə (t., f.) - zərə tutulmuş, qızılı olan.
Zərintac//Zərrintac (t., f.) - zərdən düzəlmiş tac, qızıl tac.
Zəriş - "zər" sözü ilə başlanan adların əzizləmə forması.
Zərqələm (t.,ə.) - qızıl qələm, zərli qələm.
Zərlələ (t.,f.) - lələnin qızılı; qırmızı lələ; lələ kimi gözəl.
Zərli//Zərri - zərlə bəzənmiş, üzərinə zər çəkilmiş.
Zərmay//Zərmayə (f.,r.) - qızıl may; may qızılı, zəri; qızıl pul, sərmayə.
Zərməxmər (t.,ə.) - zərli və ipək saplardan toxunmuş parça növü.
Zərnəmə (f.) - qızıl məktub, qızıldan məktub; məktub zəri.
Zərnənə (f.,ə.) - qızıl nanə; nanə qızılı.
Zərnəz (f.) - qızıl nazı, naz qızılı.
Zərniyar//Zərniyar (t.,f.) - zər surətli, qızılı şəkil; Günəş üzlü.
Zərnisə (t.,ə.) - qızılla bəzənmiş qız(lar); Günəş kimi gözəl(lər).
Zərnişan (t.,f.) - zər nişanlı, qızıldan nişanı olan; Günəş nişanlı.
Zərnur//Zərnurə (t.,ə.) -qızılın parıltısı, zərin işığı; Günəş şüası.
Zəroş - "zər"ilə başlayan adların əzizləmə forması; qızılciq; əziz və qiymətli..
Zərovşə - "Zərəfşan" adının (bax) dəyişdirilmiş forması.
Zərparə (f.) - qızıl parçası, qızıl tikəsi.
Zərpüstə (f.) - qızıl püstə; püstə qızılı.
Zərsədəf (t.,ə.) - qızıl sədəf.
Zərtamam//Zəryetər (t.,ə.) - qızıl (yəni qız) daha bəsdir.
Zərtəkin - zər kimi, qızıltək; Günəş kimi gözəl.
Zərziba (t., f.) - qızılla bəzənmiş; yaraşlıq gözəl.
Ziba (f.) - gözəl, göyçək, qəşəng; bəzəkli, yaraşlıq.
Zibagül (f.) - bəzəkli gül, yaraşlıq gül.
Zibaxanım (f.,t.) - Ziba xanım; gözəl, bəzəkli xanım.
Zibeydə//Zübeydə//Zübeydə (ə.) - Allahın hədiyyəsi, Tanrının töhfəsi; xüsusi, seçilmiş.
Zikriyyə (ə.) - yaddaş, şüur, xatirə; yada salma.
Zilhəcəll//Züləcəll//Zülhiccə (ə.) - ərəb qəməri təqviminin 12-ci ayının adı.
Zilxumar (ə.) - tamamilə kefli, bərk, bərk xumarlanan.
Zilli (ə.,t.) - kölgəsi olan; havadarı, himayəçisi olan.
Zinət//Zinyət//Ziynət (ə.) - bəzək, yaraşlıq, süs, ziynət.
Zinnurə (ə.) - nur sahibi, nurlu, nur bəzəyi.

Zirəbəyim - Zirə (xəmirə qatılan xoş iyli bitki toxumu; cirə) xanım; zirə qoxulu bəyim.

Zivər (f.) - bəzək, ziynət, daş-qaş; qəşənglik, gözəllik.

Ziyafər (ə.,f.) - Yaradanın işığı, xəlq edənin nuru.

Ziyafət (ə.) - qonaqlıq, təntənəli şənlik.

Zoya (r.,əslı yun, zoe) - həyat, mövcudıyyət.

Zöhrəxatın//Zəhraxatın//Zəhrəxatın (ə.,t.) - Zöhrə banu, şahzadə Zöhrə.

Zövqıyyə (ə.) - zövqlü, yaxşı zövqü olan.

Zühurə (ə.) - meydana çıxma, zahir olma; əmələ gəlmə.

Zülay//Zülayə (ə.) - Ayın kölgəsi.

Züleyxa (ə.) - su pərisi; su pərisi kimi gözəl, lətafətli.

Zülfınaz//Zülfünaz (f.) - saç nazlanan, teli naz edən (qız).

Zülfınur//Zülfünur (f.,ə.) - zülfləri parıltılı olan, saçları parıltılı olan.

Zülfıra//Zülfirə (f.) - gözəl zülflü, qıvrım saçlı.

Zülfıyyə (f.) - saçlı, telli, hörüklü.

Zülfızər//Zülfüzər (f.,t.) - saçları qızıl kimi olan, qızıl saçlı (qız).

Zümrüd (ə.) - yaşıl rəngli qiymətli daş; mifik quşun adı.

Züriyyə (ə.) - nəsil, əcdad; övlad, uşaq.

ƏDƏBİYYAT

1. Abdullayev B. Azərbaycan şəxs adlarının izahlı lüğəti. Bakı, 1985.
2. Adilov M., Paşayev A. Azərbaycan onomastikası. Bakı, 1987.
3. Abıyev A. Azərbaycan - türk adlarının izahlı lüğəti. Bakı, 1998.
4. Aydın Abi Aydın. Şəxs adları lüğəti. Bakı, 2002.
5. Azərbaycan dilinin böyük izahlı onomastik lüğəti (Tərtibçilər: Rəna Xalıqova, Rübabə Əliyeva, Zenfira Ələkbərova). I kitab. Antroponimlər. Bakı, 2007.
6. Çobanov M., Azərbaycan antroponimiyasının əsasları. Tbilisi, 1983.
7. Çobanov M. N., Çobanov M.M. Azərbaycan şəxs adları. Bakı, 1995.
8. Əliyev H. Ümumi antroponimika problemləri. Bakı, 1985.
9. Əliyev H. Azərbaycan antroponimikasının inkişaf mərhələləri. Bakı, 2004.
10. Həsənov H. Söz və ad. Bakı, 1984.
11. Həsənov H. Azərbaycan şəxs adlarının izahlı-etimoloji lüğəti. Bakı, 2002.
12. Xalıqova Rəna. Azərbaycan antroponimiyasının inkişaf yolları. Bakı, 2009.
13. İsrailova R., Məşədiyev Q., Cəfərov Q. Azərbaycan dilinin onomastikası. Bakı, 1987.
14. Qurbanov A. Azərbaycan dilinin onomalogiyası. Bakı, 1989.
15. Qurbanov A. Azərbaycanlı adları. Uşağa necə ad seçməli. Bakı, 1993.
16. Məmmədli N. Adını mən verdim - yaşını Allah versin. Bakı, 1995.
17. Mirzəyev O. Adlarımız. Bakı, 1986.
18. Paşayev A. Azərbaycan şəxs adları. Bakı, 1996.
19. Paşayev A. Azərbaycan antroponimiyasının leksik problemləri. Bakı, 1997.
20. Paşayev A., Bəşirov A. Azərbaycan şəxs adlarının izahlı lüğəti. Bakı, 2003.
21. Paşayev A. Azərbaycan dili dərslərində ümumi və xüsusi sözlərin müqayisəli tədrisi məsələləri. Bakı, 2005.
22. Paşayev A. Nizami Gəncəvinin poetik adlar aləmi. Poetik antroponimika. Bakı, 2010.

23. Şirəliyev M., Abdullayev B., Sədiyev Ş. Azərbaycan şəxs adları. Bakı, 1987.
24. Tanrıverdiyev Ə. Türk mənşəli Azərbaycan antroponimləri. Bakı, 1996.
25. Tanrıverdiyev Ə. "Kitabi-Dədə Qorqud"da şəxs adları. Bakı, 1999.
26. Tanrıverdi Ə. Qədim mənbələrdə yaşayan şəxs adları. Bakı, 2009.

MÜNDƏRİCAT

Ön söz.....3

I. Azərbaycan şəxs adları lüğəti

1. Kişi adları9
2. Qadın adları55

II. Adların mənşəyi və izahı

1. Kişi adları93
2. Qadın adları242
Ədəbiyyat337

Aydın Məmməd oğlu Paşayev, Alimə Aydın qızı Bəşirova
AZƏRBAYCAN ŞƏXS ADLARININ İZAHLI LÜĞƏTİ

(Azərbaycan dilində)

Çapa imzalanıb: 12.10.2011.
Format: 60x84 1/16. Qarnitur: Times.
Həcmi: 21,25 ç.v. Tiraj:200. Sifariş № 89.
Qiyməti müqavilə ilə.

**TƏRCÜMƏ
VƏ NƏŞRİYYAT-POLİQRAFİYA
MƏRKƏZİ**

Az 1014, Bakı, Rəsul Rza küç., 125
596 21 44; 497 06 25; (055) 715 63 99
e-mail: mutarjim@mail.ru